

BULLARIUM

Ordinis FF. Minorum S. P. Francisci

CAPUCINORUM

SEU

Collectio Bullarum, Brevium, Decretorum, Rescriptorum, & Oraculorum &c. quæ à S. Sede Apostolica pro Ordine Capucino emanârunt

SUB GUBERNIO

REVERENDISSIMI PATRIS

JOSEPHI MARIÆ AB INTERAMNA

Totius Ordinis Ministri Generalis

Variis Notis & Scholiis elucubrata

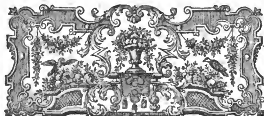
A

P. F. MICHAELE A TUGIO IN HELVETIA

Ejusdem Ordinis Concionatore, olim Sacræ Theologiæ Lectore, ac pro Natione Germanica Secretario Generali.

Tomus Tertius

Continens Bullas, Brevia, Decreta, Rescripta & Oracula, quæ Regnorum utriusque Siciliæ & Sardiniæ Provincias, videlicet Neapolitanam, Lucaniæ, Rhegiensem, Cosentinam, S. Angeli, Barensem, Hydruntinam, Panormitanam, Messanensem, Aprutinam, Calaritanam & Turritanam: nec non Custodias Italiæ, Monferratensem, Tridentinam, & Melitensem specialiter concernunt.

ROMÆ MDCCXLV.

Typis Joannis Zempel Austriaco-Viennensis prope Montem Jordanum.
SUPERIORUM FACULTATE.

Ego Dilecto meo, et ad Me conversio Eius. Cant. 7. v. 10.

P. Norbertus Viennensis Capucinus inv. et del. P. Campana de Osimo Sculp. Rom. Sup. perm.

DIVO ANTONIO

A PATRIA, ULYSSIPONENSI

EX DEPOSITO,

PATAVINO SEU PADUANO,

Ordinis Minorum Sanĉti Patris Francifci

CONFESSORI ILLUSTRI.

Anĉtorum nulli tertius Bullarii Capucini Tomus aptiùs & accomodatiùs facratur, quàm Tibi, Seraphice Thaumaturge! Nullæ etenim funt Sacri Ordinis Provinciæ, quæ tenaciore zelo pro jure fuo, & jure tui cultûs & Habitûs decer-

târunt, quàm illæ ipsæ, quarum enuntiatus Tomus Apostolica complectitur Documenta.

Hæ Statuas tuas Habitu Capucino indui, imagines eodem depingi; Festa tua solemniore devotione celebrari, & Processiones publicas sub tuo Nomine, & Vexillo institui, vocatis, qui contradixêre, ad Sacram Romanam Themidem, eo valore evicerunt, ut, qui in Reformatione Capucina non vixisti, Capucinus jam passim compareas, haud aliter, ac in abside primæ Urbis ac Orbis Lateranensis Basilicæ, nec non in Tribunâ, seu Chorali fornice Basilicæ Liberianæ &c. Musivo labore expressus videris Capucinus.

Hoc tamen tui cultûs studium ad memoratas Provincias non ita restringitur, quin & totus Ordo in illo sese exhibeat zelotypum. Hic populo tuæ gloriæ recenset merita, miram tui Antiphonarii virtutem commendat, Domos, & Aras nomini tuo consecrat, Sacras tuas Reliquias piâ memoriâ conservat, prodigia gratiarum, Tuo patrocinio obtentarum, & naturæ vim ac Ordinem excedentium in Libris Annalium annotat, tutelæ tuæ sese continenter devovet, &, quidquid tui sacri Nominis, vel cultûs & gloriæ est, incensi zeli officio, splendidiorisque suæ paupertatis concursu, ubique promovet.

Acceptum quoque à Te haberi hoc devotionis obsequium, docent, quæ recipit à Te Ordo tum pro se, continua Protectionis præsidia, tum pro

aliis

aliis beneficia, quæ suspensa ad tua Altaria & imagines anathemata, votivæ tabellæ, ac Chronici libri monstrant innumera.

Hinc, qui olim pisces ad grates Deo, Creatori suo, ob beneficia, squamato illorum generi collata reddendas è diaphano Domicilio vocâsti, non despicies litterarium Opus, quod sub nomine Capucinæ Religionis Tibi in gratitudinis titulum dicatur, gratumque Tibi probabis actum, quem erga Deum piscibus commendasti.

Ipsa autem hæc grati animi exhibitio, fit in me nova beneficii petitio. Confregisti olim, qui erant virtutis osores, in potentia, Ezellinum justitiæ hostem, velut alium Attilam Leonino *animo dejecisti, ac Asinos in testes Veritatis contra Bonellum, seu Bonovillum, & insensatos adhibuisti; pari zelo Librum, qui Nomen tuum in fronte gerit, contra Vitiligatores tuêre, & Veritatem Monumentorum, quibus Apostolica Sedes vel Ordinis disciplinam stabilivit, vel rerum suarum justitiam firmavit, vel novos eidem honores decrevit, vindice favore contra Reprehensores & Momos prosequere.*

Qui denique ex Spiritu Sapientiæ & intellectûs, quo Te Dominus in carne ambulantem implevit, Arcæ Testamenti & Mallei Hæreticorum *Antonomasiam, Pontificio Oraculo acquisivisti, & jam arcana divinæ scientiæ beatâ comprehensione noscis, vibra in me, prosecutioni operis accin-*

cin-

cinctum, claritatis Tuæ radium in subsidium, & fave, ut, sicut inter Dilectum tuum JESUM & Te, mira olim viguit amoris conversio, ita inter Te, & me, mutuo commercio consistant, Tua erga me dignatio, & mea erga Te devotio. Illam dum spero, hanc Tibi voveo

Cliens infimus & indignus
Fr. Michaël à Tugio Capuc.

APPRO-

APPROBATIO ORDINIS.

NOS infra ſcripti Definitores Generales Ordinis Fratrum Minorum Sancti Patris Franciſci Capucinorum collegialiter uniti, de mente & mandato Reverendiſſimi P. Joſephi Mariæ ab Interamna Miniſtri noſtri Generalis, vidimus, revidimus, & attentè conſideravimus Tomum III. Bullarii noſtri Ordinis, à R. P. Michaële Tugienſi, Ordinis noſtri Concionatore, & Provinciæ noſtræ Helveticæ olim Sacræ Theologiæ Lectore &c. magnâ ſollicitudine & induſtriâ collectum, variiſque notis ac notitiis ad majorem legentium utilitatem illuſtratum. Cumque in iiſdem notis nihil ſanæ doctrinæ, aut bonis moribus diſſonum, nec aliud quidpiam, quod in præjudicium Tertii vergere poſſit, invenerimus, dignum omnino cenſemus, ut ſervatis de jure ſervandis ad debitam Provinciarum, ac rerum geſtarum notitiam typis dari & imprimi poſſit. Dedimus Romæ die 15. Septemb. 1745.

Fr. Maximilianus à Vangbena Diffinitor Generalis C. I.
Fr. Benedictus à Maſſafra Diffinitor Generalis C. I.
Fr. Joannes Maria à Parma Diffinitor Generalis C. I.
Fr. Cherubinus à Noves Cap. I. Diffinitor Generalis.

Fr. Joſeph Maria ab Interamna, Ordinis Fratrum Minorum S. P. Franciſci Capucinorum Miniſter Generalis (*l. i.*)

CUM Tomum tertium Bullarii Ordinis noſtri à R. P. Michaële Tugienſe, ejuſdem Ordinis Concionatore, Sac. Theologiæ in Provincia Helveticâ Ex-Lectore, & pro Natione Germanica olim Secretario Generali compilatum, variiſque notis & notitiis illuſtratum, quatuor ejuſdem Ordinis noſtri Diffinitores Generales reviderint, & in lucem edi poſſe probaverint, tenore præſentium facultatem concedimus, ut ſervatis ſervandis typis imprimatur. Datum ex noſtro Conventu Immaculatæ Conceptionis de Urbe 19. Septemb. 1745.

Fr. Joſeph Maria, qui ſupra.

L. ✠ S.

APPRO-

APPROBATIO EXTRA ORDINEM.

EX commissione Rmi P. Sac. Pal. Apost. Magistri evolvi Tertium Tomum Bullarii, Sacri Ordinis Fratrum Minorum S. P. Francisci Capucinorum, ab admodum Reverendo, Doctissimo, Religiosissimoque Patre Fratre Michaële Tugiensi, ejusdem Ordinis Minorum Capucinorum in Provincia Helvetica Professo, Sacræ Theologiæ Ex-Lectore, & sui Revmi P. Ministri Generalis olim Secretario collecti, variisque Notis & Scholiis illustrati: cumque in eo nihil omnino Orthodoxæ Fidei dogmatibus, Sacratiorumque morum regulis, vel Canonum Decretis adversum offenderim; quinimo totum denuo opus à methodo, eruditione, ac industria plurimùm commendabile, ad Historiæ Ecclesiasticæ illustrationem utilissimum, atque pro Disciplinæ & Observantiæ Regularis Custodia accomodatissimum, æquè ac priora duo volumina, repererim, ut ex Archivorum pariter tenebris, quæ Reipublicæ profuêre nunquam, in commune obsequium, publicæ per typum luci ac immortalitati donetur, dignissimum censeo, qui subscribor. Romæ in Conventu S. Mariæ super Minervam hâc die 19. Septemb. 1745.

Fr. Dominicus Gentis Ord. Præd. Sac. Theol. Magister, ejusdemque in Universitate Coloniensi Doctor, Collegii Casanatensis de Urbe Theolgus, ac Sac. Congregationis Indicis Consultor manu propria.

Imprimatur,

Si videbitur Reverendissimo Patri Magist. Sac. Palatii Apostolici.

F. M. de Rubeis Archiep. Tarsi Vicesgerens.

Imprimatur.

Fr. Nicolaus Ridolfi Sacri Palatii Apostolici Magister Ordinis Prædicatorum.

ISA-

ISAGOGES
AD UNIVERSUM BULLARII OPUS
PROSECUTIO
Continens ſuccinctam Reſcriptorum, & Decretorum Apoſtolicorum deſcriptionem.

CAPUT QUINTUM
De Reſcriptis.
SECTIO I.
De notione, & diviſione Reſcriptorum.

Eſcribere olim dicebantur Debitores, dum pecunias mutuò acceptas Creditoribus reſtituebant. *Calvin. tom.* 2. *Lexic. jurid. v. Reſcribere fol. mihi* 416. *col.* 2. & in hoc ſenſu intelligendi ſunt ſequentes Horatii Verſus; *Satyr. L.* 2.

Putidius multò cerebrum eſt (mihi crede) Perilli
Dictantis quod tu nunquam reſcribere poſſis.

Reſponſum quoque, ad epiſtolas datum, Reſcriptum audit: exemplum dat Martialis *lib.* 2. *Epigram.* 9. *de Nævia.*

Scripſi, reſcripſit nil Nævia, dabit ergo
Sed puto quod ſcripſi legerit, ergo dabit.

hucque referri debet illud Ovidii *epiſt.* 1.

Nil mihi reſcribas, attamen ipſe veni.

Magis tamen ſpecificè, & in ſenſu legali ſi illud conſideretur, ſumitur, & eſt Reſcriptum ut plurimùm, reſponſio ad Libellum præſentatum in ſcriptis data. Hinc Juriſconſulti, quando eos ad conſultationem, relationem, aut petitionem de jure reſpondere oportuit, *reſcribere* dicebantur. *Leg. ex contractu* 44. *ibi*; RESCRIPSIT. *ff. de re judic. Leg.* 33. §. 1.

ff. de bon. possess. §. *Sacræ Instit. de rer. divis. ibi* :: PAPINIANUS RESCRIPSIT.

Sub nomine Rescripti pariter venit Responsio per Præsides ad Judices inferiores data super dubio, in judiciis enato *ex text. in Leg. Eum, quem temerè* 79. §. 1. *de Judic.*

Consideratum verò Rescriptum quoad Personas Principum, est illud annotatio, & scripta expressio mentis Principis circa materiam ipsi expositam, & manu ipsius Principis confirmata *Leg. Si quis ad Leg. Cornel.*

Usus enim inter Veteres viguit, ut, qui à Principe quid impetrare volebant, eum, etiam præsentem, scriptotenus accederent, uti notat Sueton. *in August. cap.* 53. *Brisson Lib.* 3. *select. cap.* 7. *ex text. in Leg. Libertum* 15. *ff. de in jus vocan. Leg. item* 15. §. *Si quis Libello ff. de injur. Leg. quæsitum* 5. *ff. ad Turpil.* Princeps autem lectis Libellis, & petitione in eis contentâ, maturè perpensâ, subjungebat suum desuper judicium, ac propria manu id subscribebat *Leg. non distinguemus* 32. §. *cum quidam ff. de recept. arbitr.*

Quæ omnia si strictiùs ad Rescriptum Pontificium contrahantur, illud responsum in scriptis ad Libellum supplicem, vel ab ipso Summo Pontifice, vel ejus Delegato sine judidiciali causæ examine, processu &c. datum, esse; & per verba *in scriptis datum* à Vivæ vocis Oraculo, & per particulam *sine judiciali Causæ examine* à rigoroso Decreto &c. illud differre, facilè concludes.

Rescriptum largè sumptum dividit Zoesius *tit. de Rescript. num.* 5. in Rescriptum secundùm Legem, præter Legem, & contra Legem. Rescriptum secundùm Legem est illud, quod ad apices juris, & observato rerum usu datur: Rescriptum præter Legem circa ea versatur, vel, quæ jure decisa non habentur, uti sunt Litteræ beneficiales, vel, quæ supplicanti ex pura Principis liberalitate, aut benevolentia conceduntur, nec sunt secundùm jus, nec contra illud, & ideo propriè *Beneficia Principis* nuncupantur: Rescriptum verò contra Legem est id, quod contra communes juris regulas Oratori conceditur, quemadmodum fit in dispensationibus, privilegiis &c. Videtur quidem tale Rescriptum omni valo-

re

re carere, cum *Leg. Rescript. C. de precib. Imperat. offerend. & Can. Rescripta* 25. *q.* 1. expressè dicatur: *rescripta contra jus elicita, ab omnibus judicibus refutari præcipimus, nisi fortè aliquid est, quod non lædat alium, & prosit petenti, vel crimen supplicationibus indulgeat,* hoc tamen subsistere dumtaxat censendum est, stante dubio, an Princeps contra jus commune gratiam concedere voluerit; stante enim hujusmodi dubio, Princeps ob negotiorum copiam præventus, vel Rescriptum importunitate obtentum esse præsumitur *Glos. cap.* 1. *verb. noscatur de Constit. in 6. Fagnanus in c. causam tit. de rescript. Reiffenstuel &c.*

Si econtra de certa Principis scientia, & gratiosa ejus voluntate plenè constet, Rescriptum, etiam contra jus editum, valere ambigendum non est, vocaturque *speciale Privilegium.*

Celebrior, & doctior est apud Jurisperitos, & Lexicographos divisio Rescriptorum in Rescripta gratiæ, justitiæ, & mixta; cum enim à tenoris vel materiæ qualitate Rescripta suum nanciscantur intellectum & formam *Cap. Sedes de Rescript. cap. inter §. Cæterum de fid. Instrument. &c.* & vel gratia, vel justitia disjunctim, vel gratia & justitia conjunctim, materiam Rescriptorum concludant, dicta divisio meritò solemnior retinetur, & omnis alterius mentio hîc omittitur. Sunt autem Rescripta gratiæ illa, quæ ex mera Principis clementia procedunt, cum gratiam facere sit imminuere, vel relaxare juris rigorem, quod Principis est. Rescripta Justitiæ econtra ea sunt, quæ jus administrari præcipiunt cum causæ cognitione, & debent esse perennia, sicut explicat Accursius *in L.* 2. *de diversf. Rescript.* dicens: *quæ ad jus rescribuntur, perennia esse debent.* Estque in iis cognitio causæ necessaria, citatis illis, quorum interest, ob clausulam iis apponi solitam: *Si ita est*; vel *si constiterit &c.* cujus vigore Rescripta admittunt probationes & exceptiones in contrarium. Rescripta autem mixta sunt illa, quæ gratiam & justitiam insimul continent, uti foret, si Papa alicui beneficium conferat, simulque Executorem, collatâ ei rebelles coercendi potestate, constituat.

SECTIO II.

De Partibus Rescriptum constituentibus, & ejusdem Clausulis.

CElebris, & in Curia Romana plurimùm commendatus P. Anacletus Reiffenstuel, Ord. Min. S. P. Francisci Reformatorum, Provinciæ Bavaricæ, cujus doctrina in Curialium scripturis passim citatur, tribus partibus Rescriptum constare docet *lib. 1. tit. de Rescript. fol. mihi 126. n. 8.* Narratione videlicet, supplicatione, & conclusione *citans Baldum in c. super litteris n. 14. de Rescript. Engel. eod. tit. n. 6. &c.* Priores duas esse partes extrinsecas, facilè, & inde deducitur, quod se contineant ex parte Oratoris, desiderium suum, hujusque, quibus suffulcitur, rationes, Principi exponentis, eumque pro favore Rescripti supplicantis: conclusio econtra est pars intrinseca, seu potius ratio essentialis & constitutiva Rescripti, qua Princeps mentem suam manifestat.

Qui ad Rescriptorum divisionem reflectit, eorum materiam esse, & gratiam, & justitiam, vel divisivè, vel copulativè sumptas, illico concludet: forma autem illorum, est ipsa verborum expressio & tenor, voluntatem Principis declarans.

Hic ita servari debet; ut, si substantiale quid non servari contingeret, actus sequens ipso jure foret irritus, & nullus, uti patet *c. cum dilecta 22. de Rescript.* qui enim excedit, aliud quid facere videtur, aut ageret potestate, quam non habet. Substantiale autem quid esse præsumitur, tum, si Princeps certum procedendi ordinem præfigat, tum, si forma alia, quàm jus requirit, præscribatur, tum, si clausula *non aliter*, vel, *si secus fiat, irritum sit &c.* Rescripto addatur, hæc enim signat expressè mentem Rescribentis, ac in casu contrario voluntatem ejus abesse notat.

Præter dictam clausulam limitat Rescriptum & alia, quæ est: *Si ita est*, vel, *si preces veritate nitantur*. Quamvis etiam hæc apposita non videretur, eam tamen semper subintelligendam esse clari juris textus probant, inde & Rota *Decis.* 318.

n. 12.

n. 12. *part.* 18. *tom.* 2. ait, habere Reſcripta in ventre tacitam conditionem, *ſi preces veritate nitantur*, falſus enim precator gaudere non debet impetratis *c.* 2. *& cap. Sedes Apoſtolica de Reſcript.* Imò de rigore juris Civilis, dictam Clauſulam Reſcripto expreſſè inſeri ita neceſſe eſt, ut ea deficiente Reſcriptum non valeat *l. ult. C. de diverſ. Reſcript.*

Alia Clauſula eſt, *ſalvo jure alterius*, hæcque pariter ſi in Reſcriptis tum gratiæ, tum juſtitiæ expreſſa non ſit, ſubintelligi debet; nam Princeps nullius juri derogare intendit, & econtra hoc cuilibet illæſum ſervari cupit, niſi contrarium exprimat. *c. Paſtoralis* 19. *de Privileg. &c. c. de Eccleſiaſticis* 25. *q.* 2. *c. ad aures tit. de Reſcript.* Præſertim autem de Papa, qui poteſtate in ædificationem, & non in deſtructionem utitur, hoc præſumi debet; Si tamen præjudicium nonniſi modicum foret, illud æſtimari non ſolet. *Pirhing. de Reſcript. n.* 39. *& Gloſſa marginal. fin. c.* 1. *diſt.* 85. *Reiffenſtuel loco cit. ſ.* 140. *n.* 142. Præter has clauſulas generales, dantur & aliæ ſpeciales, quæ pro qualitate & ratione materiæ ſubiectæ Reſcriptis inſeri conſueverunt, de quibus & Sectiones ſequentes, & conſulendi Juriſconſultorum libri opportunius lumen dabunt.

SECTIO III.

De Perſonis, quæ reſcribunt, & quæ Reſcripta impetrare poſſunt, ac de Reſcriptorum effectu, & tempore, quo operari incipiunt.

PRincipem, cujus eſt gratias concedere, & Juſtitiæ curſum dirigere, ad libellos reſcribere, ex prælibatis neceſſariò infertur. Inde, ſi generalem hanc aſſertionem ad Curiam Romanam in ſpecie contrahamus, in illa Papa, omneſque illi, quibus ille poteſtatem ſuam communicat, aut delegat, reſcribere dicendi ſunt. Ambigere de Papa non licet, quem Principem ſcimus, & contra Sectarios credimus, inſignitum poteſtate, tum temporali, tum Eccleſiaſtica, quam in duplici gladio, à Petro Chriſto olim per verba *Domine, ecce duo gladii hic*, præſentato, expreſſam eſſe Interpretes aſſerunt. Illi autem,

qui

qui ab ipso rescribendi facultatem habent, sunt tum ii, quibus & vivæ vocis oracula data esse, in Isagoge *tom.* 2. commemoravimus, tum & alii, quos Ordo Curię rescribere in quotidiano exemplo monstrat, & inter quos Illmum D. Secretarium Memorialium magis, ac ullum alium molesto hoc onere occupari teneo.

Impetrat generali illatione Rescriptum, quicunque jure expressè non prohibetur, habetque hîc locum Axioma illud; *concessum intelligitur, quòd expressè non prohibetur*, & desumitur *ex c. jam nunc* 28. *q.* 1. *& c.* 1. *de Procurat. in* 6. *cum similibus*.

De iure autem civili excluduntur Servi, seu mancipia propriè dicta, quibus Principibus supplicare, & Rescriptum impetrare variè vetitum est. Si tamen Princeps servilem conditionem scivisset, Rescriptum valere docet *Glossa in l. universis c. de prec. Imperat. V. vel Servo*.

Eodem jure coërcentur à Rescriptis impetrandis Hęretici iuxta textum expressum *in l.* 2. *C. de summa Trinitate*: *Scient omnes, etiamsi quid speciale quolibet Rescripto per fraudem elicito ab hujusmodi hominum* (*Hæreticorum*) *genere impetratum sit, non valere*. Procedit quidem textus de Rescriptis Imperatoriis, cum tamen Hęretici ipso iure sint excommunicati, *c. excommunicamus* 13. *de hæreticis*, etiam Jure Canonico illos à Rescriptis impetrandis exclusos esse consequitur ex articulo, quo Excommunicatum excommunicatione maiore quemcunque (extra causam excommunicationis vel appellationis pro sui defensione) Rescriptum Papale impetrare non posse, ex communi & ex *cap. Dilectus* 26. *de Rescript.* statuitur, censeturque in hypothesi Rescriptum huiusmodi subreptitium tum, quia vitium, quod eum contaminat, tacuit, tum, quia communioni, hominum, qua propria malitia eum privavit, sese ingessit, dignumq; pœnæ reddidit *c. illud de Cler. excom. minist.* unde & dissonum foret, ut ex eodem facto, quo se culpabilem fecit, beneficium consequeretur. Quod totum firmat textus expressus in *c.* 1. *de Rescript. in* 6. *Ipso jure Rescriptum vel Processus per ipsum habitus non valeat, si ab Excommunicato super alio, quàm excommunicationis vel appellationis articulo, fuerit impetratum*.

No-

Notetur autem bene, conclusionem procedere tum Signanter circa Rescriptum Pontificium, non circa Imperatorium, aut ab aliis Papâ Inferioribus emanatum, cum textus memoratus eo ipso, quod sit odiosus, non extendi, sed restringi debeat, tum expressè circa irretitum excommunicatione majore, cum minor privet duntaxat participatione Sacramentorum &c. *c. si celebrat de Cleric. excom. ministr.* & impetrationem Rescripti per eam impediri nullibi caveatur.

Nec solùm Excommunicatus excommunicatione majore prohibetur impetrare Rescriptum per semetipsum, sed neque etiam per Procuratorem *arg. c. ult. de Procur.* ubi Glossa marginalis rejicit Sententiam Glossæ primæ, oppositum tenentis. Neque potest tale obtinere pro alio, quamvis non excommunicato *arg. c. decernimus* 8. *de Sentent. excom. in* 6. quod & procedit, sive excommunicatio sit publica vel occulta, cum jura non distinguant, & indistinctè de Excommunicato loquantur. Ideo autem casus excommunicationis, vel appellationis excipiuntur, ne excommunicatus media justæ defensionis, quorum unum contra quodlibet injustum gravamen per modum appellationis, aliud verò per modum simplicis, querelæ contra ipsam excommunicationem injustam, suppeditatur, sibi subtracta fuisse unquam conqueri queat.

Rescriptum ab Excommunicato obtentum est nullum non solùm ope exceptionis, sed & ipso jure, & quidem etiam in casu, quo excommunicatio foret occulta, aut excommunicatus non esset vitandus: & scitè utramque partem tenet Reifenstuel *loco cit. fol.* 130. *n.* 46. *& seq. citans Barbosam, Abbatem, Felinum, Pirhing.* hunc rigorem in excommunicationis odium adhibitum esse asserens, & excommunicatis, etiam toleratis, nullum favorem à Concilio Constantiensi factum esse exinde probans, quod hoc Fidelibus innocentibus consulere voluerit, & excommunicatos tolleraverit, ne illi cum hisce communicando censuram incurrerent, hinc & in fine, *se non intendere per hoc Excommunicatos in aliquo relevare, nec eis quomodolibet suffragari*, apertè declarat, ac protestatur. Intelligenda quoque est hæc Rescripti nullitas tam pro foro externo, quàm interno, & ante Sententiam Judicis condemnatori-

tori-

toriam seu declaratoriam. *Suarez disp.* 17. *de censuris Sect.* 1. *n.* 4. *Sylvest. V. Rescriptum q.* 2. *& alii* contra Navarrum, cum excommunicatio habeat pedariam executionem, & leges meram pœnam spiritualem inferentes, aut invaliditatem ad aliquèm actum inducentes, non requirant Sententiam Judicis, uti in exemplo excommunicationis in percussores Clericorum latę patentius liquet.

Ex quibus & ratio, ob quam litteris Apostolicis absolutio ab Excommunicatione & censuris inseritur ad cautelam, fluidè detegitur: operatur enim illa, ut, si quis in excommunicatione constitutus Rescriptum obtinuerit, validè ac licitè pro foro interno eo uti possit, cum vi dictæ absolutionis vinculo suo liberetur, saltem ad effectum Rescripti consequendum. Si tamen absolutio primùm Rescripto superveniret, hoc semper nullum foret, cum fuerit impetratum ab Excommunicato.

De Rescriptorum effectu varia est Doctorum opinio, quorum aliqui tam rescripta gratiæ, quàm justitiæ vim legis habere deducunt, tum ex *l.* 1. *ff. de Constit. Princ. & §. sed & quod Principi, instit. lib.* 1. *de jure nat. gent. & civil. Quod Principi placet, legis vigorem habet*, tum ex Antonomasia, qua dicuntur *privilegia*, quasi privatorum leges, privant enim legem suo effectu, dum seorsìm â Lege Generali aliquid statuitur *cap. privilegium dist.* 3. Alii tamen hujusmodi vim iis denegant, ex ratione, quod non pro tota Communitate ferantur, nec solemniter publicentur, tendantque unicè ad favorem Personarum particularium. Et quamvis corpus tam juris Canonici quàm Civilis abundet Rescriptis vel Pontificum vel Imperatorum, datis ad personas particulares, uti ex eorum initio patet, *consuluisti*, *insinuante*, *postulasti &c.* & consectariò vim Legis habeant, jusque constituant universale, hoc tamen ex primęva sua origine, quâ Rescripta fuêre, non habent, sed id acquisivêre, dum publica auctoritate in corpus juris fuêre relata, & veluti Leges communes acceptatæ. Accedunt tamen hi Auctores primorum opinioni, & Rescriptis *inter partes* vim Legis attribuunt. Ita in specie sentit Felinus *ad rubr. tit. de Rescript. num.* 1.

post

post Jo: Andream & alios, idque fundat in enuntiato textu: *quod Principi placet, Legis vigorem habet*.

Sine contradictione autem, & in consequentiam Rescripta vim Legis assumerent, si Princeps interrogatus per privatum suam de dubio articulo rescriberet interpretationem, & mentem, cum in tali casu censeatur hæc Rescripto ab initio infuisse: *Auth. de Raptis mulieribus ff. fin. collat.* 9.

In his dum Rescripta tum gratiæ, tum justitiæ concordant, discrepant tamen quoad tempus, quo valorem suum acquirunt. Rescripta Justitiæ, præsertim Pontificia, hunc sortiuntur tempore *præsentatæ*, seu factæ præsentationis, *Glossa ad cap. penult. de Rescript.* & econtra Rescripta gratiæ à die concessionis, seu tempore *Datæ*, *c. Eam de Rescript.* contrariâ conditione non appositâ: provenitque disparitas ex eo, quod Judex ante Rescriptorum gratiæ præsentationem nullam habeat jurisdictionem efficacem, dum econtra Rescripta gratiæ eo instanti, quo expedita sunt, nanciscuntur (alio non obstante) ius quęsitum & ideo *c. Eum cui 7. de præb. in 6.* summarium concludit *in impetratione beneficiorum inspicitur Data, non præsentatio, vel receptio*.

SECTIO IV.

De Præsentatione; & Interpretatione Rescriptorum.

INtra annum Rescripta justitiæ, & ad lites, habitâ Judicem delegatum accedendi copiâ, pręsentari debere communior est Jurisperitorum sensus, fultus *in c. Si autem 9. & c. plerumque 23. de Rescrip.* Aliàs si Impetrator dolo vel negligentiâ, hujusmodi Rescriptum ultra anni spatium teneret otiosum & suspensum, & interea prodiret secundum, hoc, etiamsi de primo non faceret mentionem, contra primum valeret, & ita in pœnam doli, cui indulgendum nunquam est, statutum esse refert Reiffenstuel cum aliis. Videtur quidem;

quod *c. cæterum* 3. *de Rescript.* Rescriptum secundum de primo mentionem non faciens, nullum declaretur; limitandum autem est hoc Capitulum ad normam *cit. c. Si autem & c. plerumque*, & intelligendum Rescriptum secundum, primum non memorans, esse caducum, si Impetrator suum inter annum exhibuit, seu præsentavit. Notâ autem digna est reflexio, quod Rescriptum primum, tunc solum vi suâ destituatur, quando effectivè ab Adversario est obtentum secundum, aliàs non dato realiter secundo, primum est perpetuum, juxta textum singularem *l. falso asseveratur c. de divers. Rescript.* duratque tanto tempore, quanto durat actio causæ, ob quam impetratum est. Præsentatio autem Rescripti non probatur per assertionem Judicis, seu Executoris, nisi actus præsentationis sit extensè scriptus, & Rescriptum originaliter in actis registratum. *Rota decis.* 142. *num.* 2. *part.* 2. potest tamen probari per testes. *Eadem, Decis.* 153. *num.* 17. *part.* 5. *tom.* 1. *Recent.*

Rescripta gratiæ, & ad beneficia, terminum temporis, intra quod præsentari debent, præfixum non habent, cum regulariter sint perpetua, adeo, ut nec morte concedentis (ut infra de eorum duratione dicetur) exspirent, & in jure vestigium de præfixo hujusmodi tempore non reperiatur.

Arctat tamen & hanc assertionem casus doli & negligentiæ supinæ vel notabilis: doli, cui nunqnam favendum est; negligentiæ, quæ in specie præjudicat Rescriptis ad beneficia: hinc in Curia Romana, quando duæ literæ beneficiales ad eandem Ecclesiam expeditæ sunt, primæ quidem retinent suam vim contra secundas, verificatâ tamen conditione: *dummodo tamen dolus tibi (priores litteras obtinenti) non possit, vel notabilis negligentia imputari.*

Quandonam autem quis in præsentandis Rescriptis gratiosis præsumatur negligens, jus non definit, & ideo illud arbitrio Viri Sapientis & probi, vel Judicis relinquit *Glossa in c. Si Clericus v. negligenter*, qui & inspecta Personæ qualitate, loci distantiâ, ratione causæ &c. justum semper judicium formare poterit.

Ea, quæ interpretationem Rescriptorum concernunt, apud

apud Jurisconsultos satis fusè & amplè deducta invenio, certiora ex iis seligo & excerpo, teneoque cum iis, in Rescriptis tum justitiæ, tum gratiæ, in quibus verba sunt clara, propriam significationem, communemque loquendi usum attendi debere, ita *Abb. in c. causam quæ n.* 1. *& c. Nonnulli n.* 5. *de Rescript. Innocentius, Bartolus, & alii, cum L. ille aut ille* 25. *ff. de Legatis III. dicatur, cum in verbis nulla est ambiguitas, non debet admitti voluntatis quæstio.*

Speciatim autem loquendo de Rescriptis justitię, debent hęc, aut in dubio, aut, ubi de contraria Principis voluntate non constat, secundùm jus commune intelligi; Rescriptum enim justitię conceditur ad juris observantiam, nec debet juri communi contrariari, alioquin aut non operatur *c. Rescripta* 25. *q.* 2. aut mutat nomen Rescripti, conversum in privilegium.

Hęc eadem justitię Rescripta, strictam requirunt interpretationem, ac ideo ad casum vel Personam in iis non expressam non debent extendi. *Glossa in cap. nonnulli* 26. *V. Lites restringendæ tit. de Rescript. Rota Decis.* 214. *num.* 3. *part.* 2. nam per Rescripta contentiosa detrahitur Judicum Ordinariorum jurisdictioni, daturque ansa & materia litium; hinc censenda sunt odiosa, & ideo restringenda. Stante dubio, debent intelligi, prout de jure, & ad juris terminum redigi, *Rota variè & in specie Decis.* §. 558. *num.* 5. *par.* 1. Vel opus est redire ad signaturam Principis pro declaratione *Eadem, Decis.*416. *n.*3. *p.*4. *tom.* 1. Mutuant quidem aliquando interpretationem à Stylo Curię Romanę. *Eadem, Dec.*194. *n.*3. *p.* 3. nunquam autem eam admittunt ex consensu partium, pręsertim si à forma Rescripti patenter recedatur *Rota Decis.*222. *n.*4. *p.*4. *tom.* 1.

Rescripta gratię econtra, quę nulli inferunt pręjudicium, amplissimam admittunt interpretationem, si enim hęc Principis intentioni adversaretur, ipsemet eam opportunè & facilè impedire potuisset, excipiendo, restringendo &c. pro suo beneplacito, hinc *c. quia circa* 22. *de Privil.* illimitatè statuitur, quod, *cum nihil exceperit & potuerit excepisse, in beneficiis plenissima sit adhibenda interpretatio.* Limi-

tatur tamen hic ſavor in materia Beneficiorum Eccleſiaſticorum, circa quç Reſcripta coarctari expreſsè cavetur *c. Quamvis* 3. *de Præb. in* 6. ubi legitur *quamvis pleniſſima ſit aliàs in beneficiis interpretatio facienda, litteræ tamen ſuper obtinendis beneficiis debent, cum ſint ambitioſæ, reſtringi.*

SECTIO V.

De Reſcriptorum duratione.

Sparſa qui advertit in Corpore noſtri Bullarii Pontificia Reſcripta, digniorem & hujus Sectionis lectionem de ſe judicabit, ut, dum illorum duratio in quæſtionem trahitur, promptiore reſponſo veritati obvietur. Inde Reſcripta Juſtitiæ, re adhuc integrâ, morte concedentis exſpirare, ex vulgari juris regula tenendum eſt, habeturque hoc in ſpecie & clarè deciſum *c. Licèt undique* 30. *de offic. Deleg.* tenetque robur ſuum concluſio in caſu, etiamſi Delegatus mortem Delegantis ignorâſſet, cum juriſdictio effectivè necdum tranſiverit in Delegatum, ſuppoſitâ re adhuc integrâ, ſeu illius uſu necdum inchoato *c. Quamvis de offic. Deleg. in* 6. ignorantia autem ſola juriſdictionem non tribuat, eam non habenti. *l. privatorum C. de juriſdict. omn. Jud.* Si tamen error communis concurreret, valet proceſſus, cum hic ignorantiæ junctus tribuat jus *L. Barbarius ff. de offic. Præt.*

Sub pari rei adhuc integræ conditione exſpirat quoque Reſcriptum Juſtitiæ, Delegante ab officio ſuo ceſſante, ſive dein ceſſet per renuntiationem, promotionem, aut aliam quamcunque diſpoſitionem. *Bartolus in Leg. more majorum n.* 16. *ff. de juriſd. omn. Jud. Sanchez L.* 8. *de Matrim. diſp.* 28. *n.* 56. *& alii*, par enim eſſe videtur ratio de ceſſatione ab officio, ac de morte, cum uterque caſus terminet officium & juriſdictionem Delegantis

Res autem & cauſa non amplius integra dicitur, quando jam ante mortem Delegantis facta eſt per Delegatum citatio partis, hancque ad perpetuandam juriſdictionem delegatam ſufficere tradit *Abb. in c. relatum n.* 5. *de Offic. Deleg.*

leg. & cum eo tenet Maranta *in speculo aureo part.* 4. *dist.* 5. *n.* 61. dicens, opinionem hanc esse communem. Ut enim jurisdictio Delegati respectu partium firmetur, juris actum inter has intercessisse necessum est: primus autem jurisdictionis contentiosæ actus est citatio, *c. quoniam contra ll. §. Statuimus de probat.* Sufficit quoque, hanc à Delegato esse emanatam, etiamsi ad partes non devenerit, *Gloss. in Clem.* 2. *v. ad partem ut lite &c.*

Non desunt quidem, qui rem desinere esse integram prætendunt primùm per litis contestationem, fundantq; opinionem suam in dicto *c. relatum*, in quo Pontifex ita loquitur: *Si Delegans ante litis contestationem decessit, non est à Judicibus, quos delegaverat, ex delegatione hujusmodi procedendum*, tollitur tamen hæc Antinomia à Glossa in dicto *c. relatum*, asserens, illam Papæ Lucii III. Decretalem fuisse correctam per sequens *c. Gratum* 20. *de Offic. Delegat.* coeuntque in partem hujus Doctrinæ Tancredus, Goffredus, Decius, Layman &c. qui cum Reiffenstuel addunt, Lucium III. tutiorem tenuisse partem, Urbanum verò III., immediatum illius Successorem, amplexum esse partem benigniorem, videlicet sufficere ad perpetuandam Delegantis jurisdictionem, citationem hoc vivente factam, cum per hanc *negotium sit cœptum*.

Sicut autem Rescripta Justitiæ durant Principe vivente, ac etiam illo vitâ functo, citatione tamen secutâ, ita & durant pariter, vel Principe vivente, vel eo mortuo *in Exemplo*, & ideo illa, quantumvis à privato impetrata, *in exemplum*, communiter, & ad differentiam Rescriptorum gratiæ quæ juxta mox dicenda, Personas impetrantium non egrediuntur, *trahi solere* asseritur, firmant enim quoad modum deffiniendi, & decernendi statum, constituuntque legem in similibus casibus, & probatâ extremorum seu expositorum veritate allegabilem. Ejusmodi Rescripta sunt Resolutiones (quæ & Decreta aliquando nominantur) Sacrarum Congregationum in materia Justitiæ emanata; emergente enim lite Sacra Congatio, quęcunque illa sit, partem, de cujus vel jure, vel præiudicio, vel interesse agitur, citari iubet, perpensisque

ad

ad tramites juris partium rationibus, Reſcripta in conſimili caſu, eiſdemque facti circumſtantiis lata ſeu edita, *in exemplum* trahit, mandatque illa *dari* ſeu *communicari* partibus die, menſe, & anno eorum individuatis, quin novum quid deſuper reſcribat.

Alia econtra eſt Reſcriptorum gratiæ regula, & in iis diſtinguendum: vel enim continent gratiam jam factam, vel adhuc faciendam? facta ſi jam ſit, Reſcripta ſunt ita perpetua ad favorem impetrantis, ut morte concedentis ſubſequente non exſpirent, re licet adhuc integrâ, uti patet *ex c. ſi ſuper gratia* 9. *de Offic. Delegat. in* 6. *Rot. Deciſ.* 473. *n.* 4. *p.* 2. *Recent.*, Privilegium enim alicui conceſſum auferendum non eſt, nec adversùs illud conſtituendum *cap. indultum* 17. *de regulis juris in* 6. prẹſertim ſi ſtatim effectum habeat, & in alterius damnum non vergat. Si autem gratia foret facienda, illa, exſpirante concedente, pariter exſpirat; & ratio diſparitatis in propatulo & hẹc eſt, quod in caſu gratiẹ factẹ, ille, cui facta eſt, ius iam acquiſiverit, dum econtra in Reſcripto gratiẹ faciendẹ, nullum adhuc ius eſt quẹſitum.

Exſpirant itidem cum concedente Reſcripta gratiæ conceſſæ per clauſulam *uſque ad beneficium noſtrum*, uti deciſum habetur *in c. ſi gratiosè* 5. *de Reſcript. in* 6. Si autem apponeretur clauſula, *uſque ad beneplacitum Sedis Apoſtolicæ*, duraret perpetua, à Succeſſore non revocata: nec exſpiraret morte concedentis, cum ad revocationem requiratur actus poſitivus contrarius, qualis ſola concedentis mors non eſt; aliud enim eſt voluntatem ceſſare, & aliud eam revocari: per mortem fit prius, per factum exprimens revocationem ſequitur poſterius.

Exſpirant & viâ renuntiationis Reſcripta gratiæ, ſi in ſolum impetrantis favorem ſint edita, cum cuilibet *ex c. ſi diligenti de foro compet.* licitum ſit renuntiare juri ſuo. Si tamen illa continerent favorem plurium, quilibet quidem, quatenus concludunt favorem ſuum, & non lẹdunt favorem alterius, eiſdem renuntiare poteſt ex *c. cit.* Manca & caduca econtra foret renuntiatio, ſi lẹderetur favor tertii, & quidem in jure jam quẹſito &c. *L. id quod noſtrum ff. de reg. juris.*

Nec

Nec durant *in exemplo*, prout de Reſcriptis juſtitiæ dictum eſt, quod enim alicui gratiosè conceditur, ab aliis trahi non debet in exemplum, *c. quod alicui de reg. juris in 6.* cum ita conceſſum induat rationem privilegii perſonalis, quod Perſonam Impetrantis non egredi firmat *cap. privilegium de iiſd. reg. juris in 6.*

SECTIO VI.

De Reſcriptorum erroribus, & in ſpecie de ſubreptione, & obreptione.

Reſcripta vitiis aliquando affici, eorumque legalem puritatem contaminari, docet experientia, fundata in conditione humanæ fragilitatis, dum ſæpius vel errore ſimplicitatis, vel peccato malitiæ, à jure ſubſidium, vel à Principe beneficium quæritur, eoipſo nullum, quod ſupplicatio, vel dicto errore contra Legis Statuta, vel dicto peccato contra juſtitię vel veritatis tramites affecta reperiatur. Derivant ex hoc vitioſo ſimplicitatis vel malitiæ fonte ſpeciatim obreptio & ſubreptio. Magnâ ambage quęrunt inter has Juriſconſulti differentiam, eandemque conſtituunt in hoc, quod obreptio committatur per falſi narrationem, & econtra ſubreptio per veri reticentiam: Auctores hos amplè citat, & ſequitur Menochius *de arbit. Jud. caſ.* 201. *n.* 9. cum iiſque tenet vitium obreptionis, quâ falſum exprimitur, majus eſſe vitio ſubreptionis, quâ verum reticetur. Alii autem Reſcriptum obreptitium illud appellant, quod ſub callido verborum involucro, aut æquivoco eorum ſenſu impetratur, & econtra ſubreptitium illud dicunt, quod expreſsâ falſitate, vel ſuppreſsâ veritate obtinetur.

Alii econtra obreptionem & ſubreptionem confundunt, &, quod dicitur de una, referunt & ad aliam. *Ita Abb. c. cum dilecta 7. de Reſcript. Jaſon. in L. præſcriptione n.* 1. *c. ſi contra nos. Fagnanus. c. ſuper litteris n.* 5. *de Reſcript.* ubi Auctores contrarios ratione & auctoritate doctè refellit. Liti me

non

non immisceo, & cum P. Reiffenstuel saltem in hac Rescriptorum materia illas non differre teneo, cum concurrente malitiâ obreptio, vel subreptio Rescriptum maculent, illudque suo destituant valore: eruitur hoc manifestè *ex cit. c. super litteris*, ubi Pontifex de Rescriptis Justitiæ ita loquitur: *Quod ipsi in suæ perversitatis pœnam nullum ex iis litteris commodum consequantur, ita videlicet, quod Delegatus (postquam sibi super hoc facta fuerit fides) nullatenus de causa cognoscat*. Veritate autem occultatâ, vel falsitate expressâ per ignorantiam, aut simplicitatem Pontifex *eodem c.* distinguendum statuit, *quæ falsitas suggesta fuerit, vel quæ veritas occultata: nam si talis expressa sit falsitas, vel veritas occultata, quæ quamvis fuisset tacita, vel expressa, Nos nihilominus (saltem in forma communi) litteras dedissemus, Delegatus, non sequens formam in litteris ipsis appositam, secundùm ordinem juris in causa procedat. Si verò per hujusmodi falsitatis expressionem, vel suppressionem etiam veritatis, litteræ fuerint impetratæ, quâ tacitâ vel expressâ, Nos nullas prorsus litteras dedissemus, à Delegato non est aliquatenus procedendum, nisi forsitan eatenus, ut partibus ad suam præsentiam convocatis, de precum qualitate cognoscat*. Ex quo *Abb. ibi n.* 5. tres conficit regulas, quarum *prima* dicit, subreptionem dolosam vitiare Rescriptum in totum: *secunda*, subreptionem ex ignorantia vel simplicitate, si fuit causa obtinendæ solius formę Rescripti, substantiam hujus non inficere, casu quo Princeps aliàs, expressa etiam veritate vel falsitate, Rescriptum dedisset: & *tertia* statuit Rescriptum in totum vitiari, si Princeps illud non dedisset, etiamsi ex ignorantia vel simplicitate veritas fuerit suppressa, vel falsitas suggesta.

Ipso iure Rescriptum gratię subreptitium esse nullum; desumitur *ex c. ult. de Fil. Presbyt. in 6.* ubi dicitur: *Talis dispensatio, velut per subreptionem obtenta, nullius penitus est momenti*. Rescriptum verò Justitię subreptitium, non ipso iure, sed ope exceptionis annullatur, *Fagnanus* & alii *in cap. ad audientiam XI. de Rescript.* & fundatur assertio in ipsa Rescriptorum differentia, nam in Rescriptis gratię negotium

gotium illico finitur, & acquiritur jus ab Impetrante, & econtra in Reſcriptis juſtitiæ præparatur tantùm ad finem cauſa, debetque negotium per Judicem, cui cognitio cauſæ committitur, expediri, quin Impetrans jus quoddam acquirat.

Subreptio contingens in una parte Reſcripti plures partes habentis, non vitiat totum, ſi illa non fuit doloſa, ſed eam partem dumtaxat, cujus fuit cauſa, & quæ aliàs à Principe non fuiſſet conceſſa. *Abb. in c. Super Litteris n.* 2. *Fagnanus eod. c. n.* 24. Quando verò ſubreptio in Reſcriptis tum juſtitiæ, tum gratiæ eſt doloſa in una parte, afficit & inficit totum, Idem Abb. cum Fagnano, qui hoc in pœnam doloſi ſtatutum dicit *in text. c.* 1. *&* 2. *de Fil. Presb.* -- *In ſuæ perverſitatis pœnam nullum ex iis litteris commodum conſequatur* & *in c. Sedes Apoſtolica* 15. *de Reſcript.* -- *quia fraus & dolus ei patrocinari non debeat, & ideo tanquam mendax precator careat penitus impetratis*. Inter quæ verba ſpeciali notâ ſignari debet adverbium vel dictio *penitus*, quæ, utpote præciſa, nullam exceptionem admittit *l. ambigendum C. de uſufructu.* Doctrinæ huic, utut ſolidæ, plures adverſantur Auctores, per ſubreptionem doloſam capitulum illud duntaxat, in quo dolus contingit, vitiari contendentes, ex ratione, tum, quod in hujuſmodi caſu duo veluti Reſcripta eſſe cenſeantur, tum quod textus citati ſint pœnales, & ideo ab uno Capitulo ad aliud non debeant trahi, nec eorum qualitates commiſceri, tum, quod juxta regulam juris in 6. *utile non debat vitiari per inutile*. In hoc ſententiarum conflictu Reiffenſtuel. *lib.* 1. *tit.* 3. *de Reſcript. n.* 179. *fol. mihi* 144. ſeligit, defenditque primam, ceu probabiliorem, jurique magis conſonam, & dum ſubſiſtentiam duplicis primæ rationis, in ſecundæ ſententiæ favorem adductę, abſolutè negat, citatam juris regulam diſtinguit, & utile per inutile non vitiari debere conſentit, ſi jure expreſſum contrarium non reperiatur, prout reperiri ait per textus oppoſitos & *Gloſſ. in c. pura* 3. *q.* 9.

Contingit & obreptio ſeu ſubreptio in aliis duabus cauſis, videlicet in cauſa motiva, quę & primaria & finalis dicitur, & impulſiva, quam & ſecundariam appellant: Cauſa

d mo-

motiva est illa, quâ non datâ, Princeps aut absolutè non, aut saltem non nisi limitatè, dedisset Rescriptum: impulsiva verò est ea, quâ non existente Princeps in favorem quidem rescripsisset, sed non tam facilè. Ex quo causam primam, ipsam concessionis substantiam, & econtra secundam, modum concessionis afficere, fluit.

Porro subreptionem ex causa motiva vitiare Rescriptum, illudque reddere nullum patet, tum ex ipsa causę hujus definitione, tum ex variis utriusque juris textibus. Quod & subsistit, etiamsi subreptio contingat, vel per taciturnitatem veri, vel suggestionem falsi, cum hę inter se parificentur, & Oratorem reddant reum doli & mendacii, quod non solùm dicendo, sed & tacendo committitur. *L. ea, quæ commendant, ubi Bart. n.* 1. *hoc inducit ad testes. ff. de contrah. empt. Jas. in l. præscriptione in* 2. *not. C. si contra jus, vel utilitatem publicam.* Habetque locum tum in Rescriptis contentiosis, tum in gratiosis, imò potius & fortiore ratione in hisce, *Fagnan. in c. super Litt. n.* 21. *&* 22. Subreptio econtra contingens in causa impulsiva, sive veritate suppressâ, vel falsitate expressâ, Rescriptum non invalidat. *Ita Glossa in C. ex parte* 14. *V. falsa de convers. Conjug. dicens inter alia, quod non consideratur, quæ fuerit causa impulsiva. Covarruvias l.* 1. *variar. resolut. c.* 20. *n.* 5. *Sanchez lib.* 8. *de Matrim. disp.* 21. *n.* 11. *&* 12. *Laym., Engel., Pirhing. & alii contra alios & paucos*: nam in casu non tollitur ex parte Principis voluntarium, cum causâ impulsivâ remotâ, adhuc Rescriptum daturus fuisse supponatur, quantumvis non tam facilè & citò, & ad valorem Rescripti, Principis potestas & voluntas sufficiat *c. cum super* 23. *de Offic. Deleg. &c.*

Errorem autem in causa motiva contingere tunc censendum est, quando una causa sola in Rescripto exprimitur. *Abb. c. qua circa n.* 6. *de consang. & affinit.* Princeps enim gratiam sine causa concedere vel dispensare non consuescit, cum juxta vulgatum axioma *ratio Legis sit anima Legis.*

In concursu autem plurium causarum, quęnam ex iis fuerit motiva, vel impulsiva duntaxat, *juxta Reiffenstuel.*

tom.

tom. & tit. cit. fol. 146. *n.* 195. tum ex Stylo Curiæ Romanæ, tum ex arbitrio viri prudentis & probi, ſeu Judicis, qui ex jure communi, & ſervatâ aliàs in ſimilibus conſuetudine voluntatem Principis facilè attingere poterit, deſumi, & decerni debet *Abb. in c. ex conqueſtione n.* 4. *de reſtit. ſpol. Felinus, Menochius &c.* Remanente tamen ad hæc acta dubio, an cauſa ſubreptitia allegata ſit motiva, vel impulſiva, eam eſſe impulſivam tantùm tenet Reiffenſtuel *cit. ex Gloſſ. final. in l.* 2. *de Donationibus*, contra non paucos contrarium aſſerentes, cenſetque pro valore actûs, ob juris præſumptionem judicari debere, quando penſatis omnibus circumſtantiis dubium adhuc remanet. *c. Abbate* 25. *§. contra de Verb. ſignif.* ubi dicitur, *profectò ita intelligenda ſunt verba, ut res, de qua agatur, valere poſſit potiùs, quàm perire*: concordatque textus *in l. quoties in action. ff. de rebus dubiis*, aſſerens, *quoties ambigua oratio eſt, communiſſimum eſt id accipi, quod res, de qua agatur, magis valeat, quàm pereat.*

SECTIO VII.

De aliis Reſcriptorum erroribus.

QUantumvis in Curia Romana Libelli ſupplices plerumque vernaculâ linguâ exarentur, Reſcripta tamen ad eos data, latinè exprimuntur. Ex quo errorem latinitatis, dummodo levis non ſit, Reſcriptum vitiare infertur, patetque *c. ad audientiam XI. de Reſcrip.* ubi Papa Clemens III. ait: *quibus* (litteris) *cum manifeſtum continent in conſtructione peccatum, fidem te nolumus adhibere*, citatque Fagnan. *in hoc c. num.* 1. hujus aſſertionis ſequaces, Jo. And. Bald. Bellam. Butr. Card. Anch. Barbat. Felin. &c. additque rationem ex Gloſſa *in d. c.* quod eoipſo, quod Litterę Apoſtolicę, & Reſcripta per plures tranſeant manus, *& magna maturitate decoquantur*, errorem à tot Miniſtris non fuiſſe detectum, & correctum, pręſumi non poſſit, & ideo litteras deficientes in

figura verborum, etiam in figura ſubſtantię claudicare, & deficere, cum eodem Bald. concludit.

Nec obſtat fidem teſtamenti, aut aliorum inſtrumentorum *juxta Gloſſ. fin. in d. c. & Abb. ibi n.* 3. hujuſmodi errore non corruere, cum diſparitas pateat, tum, quod hęc per tot manus non tranſeant, tum eoipſo, quod Tabellioni ſcribenda dentur, error ex hujus vitio facilè irrepere queat, & hoc eò firmiùs ſubſiſtit, ſi cęteroquin voluntas teſtatoris pateat.

Notanter autem dictum eſt, dummodo error levis non ſit. Si enim ſyllaba, aut littera duntaxat, quæ oculos, etiam plurium, facilè ſubterfugit, deficeret, Reſcriptum mancum dici non deberet, *text. in l. qui habeat ff. de manumiſſis teſtament.* ubi, dum Teſtator, manumiſſurus Servum unicum, vocavit eum *Craſticum*, cum appellaretur *Craſtinus*, declatur: *nihil obeſſe, quod in ſyllaba erràſſet.*

Error in nomine vel pronomine, Reſcriptum aut alia inſtrumenta non vitiat, ſi de corpore, de quo ſenſerit Reſcribens, conſtet, *text. l. ſi in nomine n.* 1. *c. de teſt.* ubi deciſum reperitur: *Si in nomine, vel pronomine, ſeu cognomine, ſeu agnomine Teſtator erraverit, nec tamen, de quo ſenſerit, incertum ſit, error hujuſmodi nihil officit veritati*, non enim propter nomen, ſed propter Perſonam, & qualitates ei intrinſecas dari Reſcriptum certum eſt. Error quidem in nomine Diœceſeos Reſcriptum Papale ſuo valore privat *ex c. ſignificante* 34. *de Reſcript.* cum in hoc caſu non conſtet de corpore Perſonæ, eo ipſo, quod plures eodem nomine appellari contingat; & inde, ne hujuſmodi Reſcripta ad incertas Perſonas trahantur, caducus illorum tenor præſumitur; quod non contingit in errore circa nomen Perſonæ, de cujus corpore conſtat, & proin gratia huic conceſſa ad aliam Perſonam trahi nequit.

Raſura in loco Reſcripti ſuſpecto, parit præſumptionem doli, ſeu falſitatis, ideoque ceu ſpurium reiici poteſt. Concordant in hoc Juriſconſulti, & patet *ex c. licet* 5. junctâ Gloſsâ, *V. tenuem de crimine falſi.* Locus autem ſuſpectus cenſetur, quando cancellatio ſeu litura facta eſt vel in cauſis diſpoſitivis, *Abb. c. ex litt. n.* 1. *de fide inſtrument.* vel in ea

Re-

Reſcripti parte, in qua potior hujus nervus & vis continetur. Si quoque raſura non niſi modica foret, ſenſumque verborum ordinarium non mutaret, aut aliàs ex aliis adminiculis eam ſuſpectam non eſſe liqueret, aut non reperiretur in parte ſubſtantiali, Reſcriptum nullitatis vitium non contrahit, *Gloſſ. fin. c. cum venerabilis de Religioſ. Domib.*, *& Rota Dec.276. n.4. p. 2. Recent.* Habent autem Litteræ Apoſtolicæ hoc ſpeciale, quod conſtitâ abraſione, quantumvis levi, ab Impetrante factâ, reddantur falſæ, & radens fiat falſarius, & excommunicatus. *Gloſſa in c. licet V. tenuem de crim. falſi*, *Fagnanus*, *Reiffenſtuel &c.* poſſunt tamen, antequam ad plumbum tranſmittantur, per Officiales Deputatos radi, ac immutari, uti obſervat Pyrrus Corradus *l. 7. Praxis diſpenſat. Apoſtol. n. 77.*

Apici juris ſi inhærere velimus, deprehendimus & alios errores, Reſcriptis vim adimentes, continguntque hi

Vel, ſi ſcripta ſint ſine die datæ *Leg. ſi quæ C. de diverſ. Reſcript.*

Vel, ſi ſtylus Curiæ non fuerit obſervatus *cap. quem gravi de crimine falſi.*

Vel, ſi Reſcripta cedant in alterius injuriam *l. ſocium, l. nec damnoſa*, *l. Reſcripta C. de diverſ. Reſcript.*

Vel, ſi plures litteræ ſeu commiſſiones, ad diverſos Juces directæ impetrentur, non factâ priorum mentione *cap. ex tenore 16. de Reſcript.* ubi Pontifex ſtatuit: *Nos igitur attendentes fraudem Presbyteri memorati, duas commiſſiones ſuper eodem negotio impetrantis, quarum altera non faciebat mentionem de reliqua, (quia fraus & dolus alicui patrocinari non debent) decernimus, ut ipſe commodo careat utriuſque.*

CA-

CAPUT SEXTUM

De Decretis.

SECTIO I.

De ratione formali Decretorum.

AD pauca, Decretorum Categoriam, aliàs ſat diffuſam, pro more reſtringo & ratione, tum, quod libros Juriſprudentiæ habenti pro caſu neceſſitatis ea obvia ſit, tum, quod amplior illius deductio fini meo non conducat. Inde, quantumvis Decretum pluribus modis, quos Durandus *in ſpeculo tit. de primo & ſecundo Decreto* recenſet, ſumatur, illud tamen ſtrictè ſumptum communiter dicitur eſſe deliberata Judicis proviſio, qua circa ſtatum negotii, citatis partibus intereſſe habentibus, cognitâ causâ, & compilato aliquoties proceſſu &c., auctoritatem ſuam interponit, jubendo, vetando, permittendo &c. Unde Decretum eſt quaſi *Verbum certum* cum deliberatione prolatum, prout illius etymologiam explicat *Bartol. in L. nec quicquam num. 6. ff. de offic. Proconſ. & Legat.*

Ex quo Decretum differt tum à Reſcriptis, cum hæc, præſertim Reſcripta gratiæ, cauſæ cognitionem non requirant, latiuſque pateat Decretum, quàm Reſcriptum, cum omne Decretum ſit Reſcriptum, non verò omne Reſcriptum dici poſſit in vigore Decretum; tum à ſententia interlocutoria, cum per hanc finis controverſiæ principali non imponatur, prout fit in Decretis, appellatione non interjectâ; tum à Sententia definitiva, hæc enim nec ſine litis conteſtatione, nec in abſentem ferri poteſt, quod econtra Decreta non requirunt, pro quo Calvin. *Lexic. juridic. verbo Decretum fol. mihi* 433. *citat. l. recuſare in pr. ff. ad Treb.* quod autem

de

de Decretis latè & impropriè ſumptis intelligendum eſſe, reor.

Rationem Decreti differentialem ita datam in lugubri exemplo expreſſam intuemur, ſi ad naſcentis mundi incunabula mentis noſtræ obtutum revolvamus, fuitque ipſe locus deliciarum, Paradiſus, feralis cataſtrophes theatrum, & Divini Judicis tribunal. Vix enim callidus ſerpens Evam & Adamum doloſâ ſuadâ ad vetiti fructûs comeſtionem induxerat, Deus jus dicturus contra delinquentes poſt meridiem acceſſit, Adam citavit, dicens, *Ubi es?* quæſivit ex eo & Evâ cauſam prævaricationis, auditâque illorum exceptione, qua Adam culpam in Evam, & hæc in ſerpentem rejecit, relaxavit Decretum, tum Adamo, tum Evæ, tum ſerpenti pœnas in S. Scripturæ expreſſas dictavit, ſtatumque cauſæ abſolvit.

Circa Decreta tamen Curię Romanæ, & pręſertim Sacrarum Congreg. notandum occurrit, quod, etiamſi in ſenſu, in quo quilibet actus Principis, vel Superioris, facultatem delegatam ab eo habentis, *juxta L. ambitioſa ff. de Decret. ab Ord. fact. L. item eorum §. Decuriones ff. quod cujuſque univerſi*, Decretum dicitur, verè Decreta ſint, & talia paſſim nuncupentur, nihilominus tamen aliquoties ſtatum cauſæ non terminent, contineantque duntaxat vota conſultativa, adeoque deciſio, ob contentam in ſupplicatione materię qualitatem, & ob facultatem Papæ reſervatam, ab Hoc dependeat. Exemplum dat caſus alienationis, permutationis bonorum Eccleſiaſticorum &c. quę in Sac. Congregat Epiſcoporum, & Regularium diſcuti, & circa quam attentâ Eccleſię utilitate, uſque ad certam ſummam faciendam facultas ab ipſa Sacra Congregatione conceditur; ſi autem ſumma facultatem ſuam excedit, reſpondet quidem pro gratię conceſſione, ſed hanc per Bullam &c. expediri jubet. Idem contingit in Sacra Congregatione Eminentiſſimorum Dominorum Cardinalium Sacri Concilii Tridentini Interpretum, quæ e. g. in diſpenſatione ſuper Matrimonio tanquam rato, & non conſumato rationes partium ponderat, & pro ea concedenda arbitratur, non tamen illam impertitur, ſed reſcribit: *ſupplicandum*

eſſe

esse Sanctissimo pro dispensatione super Matrimonio tanquam rato, & non consumato. Aliarum Congregationum arbitrium, & votum consultivum Illustrissimus Dominus Secretarius Papæ refert, cujus confirmatio subsecuta ad calcem Decreti apponitur cum verbis: *Factaque de præmissis per Me infrascriptum Secretarium relatione Sanctissimo, Sanctitas Sua benignè annuit, ac Sacræ Congregationis sententiam approbavit.*

SECTIO II.

De Decretorum divisione.

ALiud est Decretum primum, & aliud secundum; quod præsertim attenditur in casu, quo Actor mittitur in possessionem bonorum, & quo Decretum primum est jussio Judicis, per quam Actor ob contumaciam rei mittitur in possessionem bonorum petitorum, custodię causâ. *c. quoniam* 10. §. *in aliis ut lite non contestata*. Decretum verò secundum, est secunda Judicis jussio, per quam Actor ob perseverantem Rei contumaciam verus constituitur bonorum ex primo Decreto detentorum possessor, servatâ tamen Rei legitima defensione super eorum proprietate. *Ita Zoesius de Judiciis n. 2, Pirhing. n. 17. cum aliis.*

Aliud Decretum est particulare, quod dirigitur vel ad unam Provinciam *c. quod scripsi* 35. *q.* 3. vel ad unam Personam, *c. petisti* 7. *q.* 1. & hoc ad consequentiam non contrahitur: aliud autem Decretum generale, quod ad omnes dirigitur *c. omnia* 25. *q.* 1. quod, cum definiat, consequentiæ statuit exemplum. *c. hâc consonâ* 25. *q.* 1.

Aliud est provisionale, quod interponi solet manente timore damni ex mota lite aliàs orituri: aliud conditionale, quod nihil ponit in esse, & non obligat conditione non purificatâ.

Scitu dignior autem est divisio Decreti in circumscri-

ptum

ptum & irritans: illud occurrit, quando Judicem primę instantię nulliter ex uno triplicis defectûs, ad quem Curia Romana nullitates Decretorum restringit, & qui est defectus, vel jurisdictionis, vel citationis, vel mandati, procederet: quo in casu ad Principem vel ejus signaturam recurritur, recognitoque defectu nullitatis impetratur circumscriptio, seu Rescriptum, quo Decretum taliter nullum circumscribitur, & limitatur intra septa suę nullitatis, quæ egredi non valet, & intra quæ habetur, ac si nunquam emanasset. Quæ clariora reddit exemplum sequens. Actum fuit judicium contra Clericum in Curia Laicali, quæ contra eum decrevit. Tale Decretum est nullum ex defectu jurisdictionis, inde Clericus declinare volens forum laicale obtinet à Principe, vel ejus signatura novum Decretum, seu Rescriptum, quod sequenti formula exprimitur: *prævià circumscriptione actorum nulliter factorum in Curia laicali declarari causam spectare ad Forum Ecclesiasticum*. Ex quo sequitur, quod Decretum circumscriptum sit nullum & in nulla habenda consideratione. Decretum irritans est illud, quod Litteris Apostolicis pro gratia tam speciali quàm generali, quę firmat statum, inseritur, & exprimitur per verba: *Decernentes irritum & inane, si secus super his, à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari*.

Tale Decretum qualificat omnia in Litteris contenta, claudit os, ligatque manus & Judici & parti. Rota *Dec.* 26. *n.*11.*p.*8. *Decis.*107.*n.*5.*p.*9 *tom.*1.*recent.* Card. de Luca *de Regal. disc.*74. *n.*7. *&c.* per verba coarctativa, ac præceptiva inducit formam, quâ non servata, actus ipso jure corruit ex defectu intentionis, v. g. Summi Pontificis. Fagn. *in cap. Tuæ Fraternitatis num.* 5. *de Sponsal. & Matrimonio*. Tollit Stylum, usum & consuetudinem contrariam, tum præteritam, tum futuram. Rota *Decis.*302.*n.*13.*p.*5. *tom.*2. *recent. Fagnan. in c. cum olim n.* 37. *de mai. & obed. fol.* 515. *& c. non amplius n.* 30. *de instit.* inficit possessionem & pręscriptionem. Card. de Luca *de Judic. disc.* 3. *n.* 13. *& disc.* 25. causatque infectionem, tam in possessorio, quàm petitorio, pręsertim adversus Decreta Conciliaria. Idem *de Benef. Disc.* 96. *n.* 9.

fol. mihi 163. *&c.* Verbo, Decretum irritans operatur, tollitque omne obstaculum, quod executionem actûs, qui decernitur, impedit,& hunc ipso jure infringit, enervat,& annullat. *Rota Decis.* 620. *n.* 3. *p.* 4. *tom.* 3. *Recent. & variè.* Et quidquid jam gestum est, reddit nullum & attentatum, parte licèt non opponente, ac etiam ante ipsius Decreti usum & publicationem. *Rota Decis.* 231. *n.* 5. *&* 12. *p.* 5. *tom.* 1. ligatque indistinctè ignorantes, qui quidem ante Decreti hujusmodi prçsentationem ab aliis pœnis eximuntur, à nullitate tamen non excusantur. *Rota Decis.* 231. *n.* 6. *&* 7. *p.* 5. *t.*.1. *Recent. & alibi.*

SECTIO III.

De effectu, & respectu Decretorum.

DEcretum justitiâ munitum, seu sententia primi Judicis, qui ad tramites juris pronuntiavit, transit in rem judicatam, & executioni demandatur *l.* 2. *ubi Gloss. Baldus n.* 6. *Bartolus in princip. & Castren. sub n.* 3. *de re judic.* dum econtra Decretum justitiâ non suffultum robur rei judicatæ nunquam recipit, & ideo appellationem meretur, executione suspensâ. *Rota coram Cavalerio Decis.* 270. *n.* 1. *&* 5. Quod extenditur & ad Decreta Interlocutoria, quoad partem, qui ea obtinuit, non verò, quoad Judicem, qui ea revocare potest. *Gallef. de obligat. Camerali q.* 36. *n.* 20. *& sequent.*

Et sicut Decretum excessivum, & contra formam juris relaxatum est nullum, etiamsi excessus sit in minimo, *Rota Decis.* 302. *n.* 12. *p.* 14. vel dolosè extortum, etiamsi foret confirmatum *Rot. Decis.* 616. *n.* 4. *p.* 5. *tom.* 2. ita econtra editum ad regulas juris, & cum maturo rei examine obtinet vim legis *Rota Decis.* 183. *n.* 6. *p.* 1. *t.* 1. habetque prçsumptionem pro se & pro sui valore & justitia, donec contrarium probetur. *Rota variè & in specie Decis.* 287. *n.* 5. *Recent.*

Et

Et ideo, si S. Congregatio semel aliquid positivè definivit, in similis casûs recursu, absque nova materiæ discussione, perpensis tamen facti circumstantiis, rescribit (uti & de Rescriptis dictum est) *Detur Decretum latum die ...... in Causa N. N.*

Venerantur illa, tanquam Leges, Tribunalia Romana, & reverenter ea Sacra Rota recipit, prout multoties ab ea fuit declaratum, præsertim *coram Mantica Decis.* 56. *n.* 3. *coram Caval. Dec.* 628. *n.* 8. *coram Buratto Dec.* 479. *coram Molines Dec.* 440. *n.* 13. *tom.* 2. nam, si (uti Pignatellus *tom.* 4. *Consult.* 129. *n.* 10. *fol. mihi* 194. discurrit) consilio alicujus Doctoris judicium nostrum conformemus, *quantò magis illud accomodare debemus doctrinæ & sapientiæ tot Eminentissimorum Patrum, qui summa cum maturitate in rebus, in quibus quotidiè versantur, definiunt.* Et in specie Decreta Sac. Congregationis Concilii vim legis habere docet cum aliis *Fagnanus in cap. quoniam n.* 8. *de Constit. tom.* 1. cum enim hæc Sac. Congregatio declaret Concilii Tridentini sensum, novam legem non facit, sed antiquam firmat, & ideo declaratio hujusmodi mutuat suam vim ab ipso declarato, uti expresè tradit Paulus de Castro *cons.* 339. *col. pen. n.* 5. *vers. quæritur l.* 1. dicens: *vim omnem, quæ inest dispositioni declaratæ, censeri etiam inesse illius declarationi*, quia declaratio retrotrahitur ad principium actus declarati, uti tenet idem Fagnanus *c. quod à nobis n.* 20. *de cland. desponſ. f.* 29. qui & decem legalibus argumentis hanc Decretorum vim *in dict. cap. quoniam loc. cit.* demonstrat, quem & sequitur cum aliis *Clericatus de Beneficiis Discord.* 29. *n.* 34. *fol. mihi* 80. idque ad Sacras Congregationes Episc. & Regularium & illam de Sacris Ritibus, contra Doctores ampliat, qui quidem harum Congregationum Decreta, ceu fœtum Doctrinæ agnoscunt, eaque *Doctrinalia* nuncupant, iis tamen vim legis denegant, eâ potissimum ducti ratione, quod ea nec legitimè promulgata, nec Episcopis pro promulgatione fuerint communicata, aut, quod sæpius ipsæ Sacræ Congregationes ab iis recedant, & ea revocent: ex quo capite van Espen *tom.* 1. *Juris Ecclesiast. part.* 1. *tit. xx. cap.* 5. *num.* 17. *fol. mihi* 140.

col. 2. omnibus Sacris Congregationibus, & in ſpecie Sacræ Congregationi Concilii uno quaſi ictu totam vim legis adimit. Cujus & quorum Doctrinæ opponit *Clericatus loco cit.* Garziam *de beneficiis tom.* 1. *in præfat.* ita loquentem: *quod attinet ad Declarationes Sacræ Congregationis, certum eſt eas non eſſe Declarationes Doctrinales ſicut latas à Doctoribus & Juriſperitis, ut aliqui Theologi perperam dicunt, ſed eſſe Declarationes definitivas ſeu deciſivas, vim legis habentes, & ut leges recipiendas, utpote latas ex commiſſione Papæ, & à Perſonis habentibus interpretandi & reſpondendi facultatem à Principe, uti apparet ex Bulla VII. Sixti V.* Ubi & fortiter refellit doctrinam contrariam, qua quidem Decreta hujuſmodi, Doctrinalia agnoſcuntur, vis tamen legis iis denegatur, & argumenta in contrarium adducta ſolidè & fusè refutat.

Utriuſque partis Doctores quantumque diſcrepent in ratione legis, vel non legis, varientque in - & circa Sac. Congregationes, harum tamen Decreta, ſi in forma authentica cum ſubſcriptione & ſigillo Cardinalis Præfecti, & Secretarii non producantur, omni valore deſtitui, concordes & in ſpecie de Decretis S. Congregationis Concilii ex ſubſequente Decreto inferunt:

Cum Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum ſæpius ac noviſſimè ſub die 29. *April.* 1621. *inhærendo Conſtitutioni fel. record. Pii IV. quæ incipit*: Benedictus Deus, *decreverit Indici Librorum prohibitorum addendas eſſe omnes, & quaſcunque Declarationes, interpretationes, ſeu deciſiones ſub nomine ejuſdem Sacræ Congregationis Concilii abſque illius auctoritate impreſſas, & imprimendas: Cumque ad illius notitiam pervenerit quamplures ex Declarationibus, interpretationibus, ſeu deciſionibus juxta contingentiam caſuum, illorumque qualitates & circumſtantias, à ſe diverſis temporibus factis ſecundùm ea, quæ proponebantur, fuiſſe alteratas, immutatas, diminutas, ac forſan aliàs mentito Sac. Congregationis nomine confictas, nulloque propterea authentico ſigillo munitas, iſtaſque per Tribunalia tam in Urbe, quàm per Orbem circumferri, ac*

impri-

imprimi, consideransque, quantùm detrimenti recipi possit, si aliqua fides illis adhiberetur, ex speciali Sanctissimi Domini Nostri Urbani Divinâ Providentiâ Papæ VIII. jussu mandat, præcipit, hujusmodi Declarationibus tam impressis, & imprimendis, quàm manuscriptis nullam fidem esse adhibendam in Judicio, sed tantùm illis, quæ in authentica forma solito sigillo, & subscriptione Eminentissimi Cardinalis Præfecti, ac Secretarii ejusdem Sac. Congregationis pro tempore existentium, munitæ fuerint. In quorum fidem hęc propria manu subscripsimus, & sigilli nostri impressione communiri, ac typis mandari jussimus. Datum Romæ die 2. *Aug.* 1631. *R. Cardinalis Ubaldinus. Franciscus Paulutius Sacræ Congregationis Secretarius. Loco* ✠ *Sigilli.*

Simplicitatis autem foret inter hasce Resolutiones recensere & eas, quas liber *thesaurus Resolutionum Sac. Congregationis Concilii* intitulatus, & hucusque in tomis 14. consistens continet, cum hujus tomus unus in facie almæ Urbis, & Sac. Congregationis prædictæ præscitu, annuatim ê typo prodeat, suppleatque nonnihil promulgationem, ex cujus supra memorato & prætenso defectu, Resolutionibus hujusmodi vim legis nonnulli Auctores denegant; pręsertim, cum ex Pignatello *tom.* 1. *consult.* 55. *n.* 7. Decreta typis edita, omnem ignorantiæ allegationem excludant.

Decreta denique cum clausula generali *non obstante* obtenta valent, & adimunt robur Decretali, non tamen infirmant dispositiones Conciliares, cum hæ requirant specialem mentionem, atque derogationem *Bald. in l. humanum n.* 2. *C. de Leg. & Constit.* Imò à solo Papa, aut alio Concilio generali iis derogari posse tenuit *Rota coram Card. Cavalerio Decis.* 101, *n.* 2.

SE-

SECTIO IV.

De Decretorum executione.

QUemadmodum leges, executioni non datæ, in Republica nullius ſint utilitatis, & ſemini ſine fructu comparari debent, ita & Decreta Principum, aut eorum Delegatorum, ſi ad executionem non deducantur, manent & ſunt anima ſine corpore, & corpus ſine vigore. Eſt autem executio Decreti *ſpontanea*, actus vel poſitivus, vel negativus, quo ii, quos Decretum afficit & tangit, hujus tenori ſeſe conformant. Executio econtra *coacta*, eſt actio, quâ Decretum vel operâ ipſius Principis, vel miniſterio ſuorum Deputatorum opportunis, & aliquoties violentis remediis ad effectum perducitur, inde & *Executores* dicuntur, qui à Prętore judicatum exequendi causâ dantur. *Briſſ. cit. Calvin. Lexic. tom.* 1. *ver. executor*.

Siſtitur utraque executio ab Appellatione judiciali juſtè interjecta, cum hæc effectum Sententiæ, vel Decreti ſuſpendat, hujuſque vires infringat, ac ſi latum non eſſet. *Rota Dec.* 624. *n.* 8. *p.* 4. *tom.* 1. *Recent. Card. de Luca de Judiciis diſc.* 36. *n.* 45. *fol.* 124. *col.* 2. *& diſc.* 37. *n.* 46. Hanc tamen regulam non intrant Decreta Principis, ſive verſentur in gratioſis, vel contentioſis, & appellationem non admittunt, ſed duntaxat ob-vel ſubreptionis vitio notari poſſunt ex circumſtantiis omiſſis. *Cap. cum adeo* 17. *de Reſcript. Card. de Luca cit. diſc.* 36. *n.* 7. *fol. mihi* 127. *col.* 2.

Ut Decreti executio legitimè fiat, ex eiſdem, & non ex noviter deductis juſtificari debet; ad effectum verò obtinendi confirmationem Decreti in prima inſtantia lati, illud etiam ex noviter deductis juſtificari poteſt, cum pendente causâ appellationis ſubſiſtat regula: *non deducta deducam, & non probata probabo*, prout diſtinguit Rota *coram Seraphi-*

raphino Decis. 279. *num.* 5., *&* *coram Buratto Decis.* 251. *num.* 12.

In actionibus & causis civilibus, Decreti seu Sententiæ executio non ita urgetur, quin saltem dierum aliquorum terminus seu induciæ concedantur: cœpta autem dicitur executio, quando Mandatum fuit relaxatum, aut loco Mandati fuêre expeditæ litterę executivæ, aut juxta stylum Rotæ, quando fuit petita. *Decis.* 435. *n.* 14. *p.* 4. *tom.* 2. Illâ autem inceptâ, debet procedi ad ulteriora, quatenus litigiis finis imponatur. *Rota Decis.* 174. *n.* 2. *p.* 9. *tom.* 1. Facta verò si sit, termino appellationis pendente, nulla & attentata audit. *Decis.* 365. *n.* 19. *p.* 10. *&* *Decis.* 495. *n.* 62. *p.* 4. *tom.* 2. & potiore jure talis habetur, casu quo appellatio legitimè jam foret interposita. *Dec.* 522. *n.* 7. *&* 8. *p.* 4. *tom. cit.* aut facta contra formam Decreti, præsertim si hæc sit essentialis, & non instructiva tantùm, cum prima debeat servari ad unguem *Decis.* 340. *n.* 4. *p.* 13. Executor enim finem suæ commissionis excedere non potest sine suæ facultatis abusu, teneturque tenorem Mandati seu Scripturę, vi cujus procedit, intra suos terminos observare, cum in eo Mens Principis, vel Deputati sit expressa, & facultas ipsius Executoris restricta, patetque tum *l. diligenter ff. Mandati* tum *c. cum dilecta* 22. *de Rescript.*

Executor Decretorum est ille ipse, qui ea relaxavit, aut sunt ii, quibus ille executionem commisit; patetque primum ex ratione analogica, quam Decretum habet cum sententia, quam ab ipso eam ferente executioni dari posse Reiffenstuel *tom.* 2. *tit.* 27. *de sent. &* *re judic. n.* 167. *fol. mihi* 404. *col.* 1. certum supponit, & contrariæ rationis solutione probat; secundum autem desumitur ex eo, quod Executor, qui supponitur esse inferior, Principi seu Judici superiori, præsertim Ecclesiastico, obedire teneatur *c. significasti* 7. *&c.*, *c. Pastoralis de offic. &* *potest. Delegati. &c.*

Potest & Decretorum executio restringi, aut prorogari juxta illius, qui ea relaxat, arbitrium & libitum, patetque ab exemplo infelicis Decreti, in Paradiso contra nostros Protoparentes emanati; dum enim contra Adamum & Evam illud

illud immediatæ datum fuit executioni, plena econtra illius executio quoad Serpentem fuit protracta usque ad plenitudinem temporis, quo Deus misit in mundum Filium suum Unigenitum, in similitudinem hominum factum, & natum ex Maria Virgine Immaculata, & quo dum sub hujus pede caput Serpentis contritum tunc infremuit, hîc sub suavissimo sanctoque illius Nomine, Isagoge de Bullis, Brevibus, Vivæ Vocis Oraculis, Chirographis, Rescriptis & Decretis, prœmialiter in tribus Bullarii Tomis, ad aliquale emergentis casûs subsidium deducta terminatur & quiescit,

ELEN-

ELENCHUS SUMMARIORUM

Quæ Litteris Apostolicis, Decretis &c. in hoc III. Tomo contentis præponuntur.

PROVINCIA NEAPOLITANA.

Onasterium Monialium sub invocatione S. Mariæ in Jerusalem ex bonis Mariæ Laurentiæ Longæ Catalanæ construi; in illud Abbatissam, & duodecim Moniales Tertii Ordinis S. Francisci juxta regulam S. Claræ sub perpetua clausura induci; Sacerdotem ab his pro spirituali cura eligi; bona ab ipsa Maria relicta, ac ab aliis Fidelibus eroganda Monasterio appropriari; ac Moniales privilegiis, & gratiis Tertii S. Francisci, & S. Claræ Ordinum frui posse concedit, ac Monasterium immediatè Sanctæ Sedi subjicit. *Paulus III.* 5

Præcedentes Literas executioni dari mandat. *Idem.* 7

Idem Monasterium in alio aptiore situ construi: ad normam aliorum Monasteriorum Ordinis gubernari, & duodenarium Monialium numerum usque ad triginta tres augeri concedit. *Idem.* 8

Illudque Ordinis, & Fratrum nostrorum spirituali curæ & Visitationi subjicit, &, ne Moniales, vel Fratres desuper molestentur, sub censura inhibet. *Idem cum nota.* 9

Non obstante, quod Privilegia prædicta per = & sub erroneo motivo, quod Moniales Regulam Tertii Ord. S.P.Francisci profiterentur, fuerint concessa, illa valere declarat: eas in Regula S. Claræ primi & Strictioris Ordinis firmat, & nullo unquam tempore, etiam ex urgentissima causa, è Monasterio discedant, sancit. *Paulus IV.* 11

Et Muleribus quibuscunque, etiam Monialibus; Monasterium ingredi, & Judicibus Personas ad id relegare prohibet. *Pius V. cum nota.* 12

Fr. Anselmum de Petra Molaria, viginti novem Fratrum in Classe Pontificia contra Turcas servientium Præfectum confirmat, eundemque cum sociis amplissimis privilegiis munit. *Idem. cum nota.* 15

Rescripto Pontificio constructio novæ Domûs in Terra Solophræ Ordinario loci remittitur. *cum nota.* 17

Modium terræ ad Portinarium Capellæ S. Julianæ Aversæ aliàs spectantem, Fratribus ibi pro Domûs & Ecclesiæ ampliatione, loco eleemosynæ concedi, Episcopo Aversano committit. *Sixtus V. cum nota.* 18

Modium terræ ad Portionarium Capellæ S. Julianæ Aversæ aliàs spectantem, Fratribus ibi pro Domûs & Ecclesiæ ampliatione, loco eleemosinæ concedi, Episcopo Aversano committit. *Idem cum nota.* 18

Concessionem variarum Terrarum tam ad Mensam Archiepiscopalem, quàm quamdam Præbendam Canonicalem Neapoli spectantium, & illegitimè pro constructione novæ Domûs in loco Turris Octavæ ad Fratres translatarum, causâ ad se avocatâ validat; in recognitionem, ac loco responsionis &c. singulis annis in Festo Translationis S. Januarii claves Ecclesiæ, & Monasterii Archiepiscopo pro tempore existenti consignari; insignia Ecclesiæ Neapolitanæ in eadem Ecclesia pingi, figi, vel appendi; ac in casu recessûs Fratrum, aut præsentatione Clavium per

Regul. Novam Domum Cajetæ, relicto priore B. Mariæ de Pietate titulo, & assumpto illo S. Antonii Patavini reædificari, & in quæstuatione solitum servari jubetur. *ibi*

Facultatem, à Sacra Congregatione Concilii celebrandi Missas in Oratorio Terræ Fractarum pro Capucinis itinerantibus concessam, Litteris Apostolicis roborat. *Clemens XI.* *ibi*

Decreto Sacræ Congregationis Concilii, Transactio Syndicum inter -- & hæredes Catharinæ Cornoldi circa Legatum pium, Conventui Beneventano relictum facta rejicitur, & D. Archiepiscopo de jure desuper procedere committitur. *cum nota.* 90

Decreto S. Congregationis Concilii. A jure nominandi Puellas ad Dotem &c. Guardianus Civitatis S. Germani excluditur. *cum nota.* 40

Privilegium liberandæ Animæ Altari Capellæ Pietatis in Ecclesia Domûs Capuanæ à Gregorio Papa XIII. aliàs concessum, ad Altare majus transfert. *Clemens XII.* 44

Decreto Sac. Congregat. Episc. & Regul. In Ecclesiis Fratrum Cadavera sepeliri posse confirmatur, & ideo Cadaver Irenæ de Simoni Ecclesiæ Fratrum Terræ Itri restitui mandatur. *ibi*

Pro consolidanda Provinciæ pace nonnullos articulos circa electionem Superiorum Provinciæ, & locorum confirmat. *Benedictus XIV.* 45

PROVINCIA LUCANIÆ.

Fr. Bernardinum à Balbano instante Cardinale Messanensi ad prædicandum Messinam se conferre jubet. *Julius III. cum nota.* 48

Decreto Sacr. Rituum Congregat. Laudum Eminent. Card. Madrutii de præcedentia Fratrum Vineolæ confirmatur. *cum nota.* 49

Pro perficienda nonnullarum Domuum clausura, situm alienari, Archiepiscopo Salernitano committit. *Urbanus VIII.* 51

Epistola Sacr. Congr. Episcop. & Regular. Eremitas in locis Abbatiæ S. Angeli in Vultu degentes, aut Religionem approbatam ingredi, aut Habitum Eremiticum ab iis deponi, Archiepiscopo Nazarethensi committitur. *ibi*

Fratres in Conventu Marsici novi variis Dœmonum illusionibus vexatos, post peracta præscriptæ pietatis opera ab omni censura &c. Auctoritate Papali absolvi, eosque & Conventum, delatâ per hunc S. Cruce benedici, Episcopo Loci vel ejus Vicario Generali committit. *Innocentius X.* 52

Epistola Sac. Congreg. Episc. & Regul. Hospitium à RR. PP. Observantibus in Terra *Castel-grande* nuncupata, non attenta Litis pendentia erectum, claudi, & partium instantias S. Congregationi transmitti, ad instantias Fratrum Conventûs Muri, Episcopo committitur. *cum nota.* 53

Decreto S. Congreg. Rituum, Manutentionem præcedentiæ in loco Ferrandinæ Fratribus deberi, contra RR. PP. Reformatos declaratur. *cum nota.* *ibi*

Decreto S. Congreg. Episc. & Regul. Fratres circa erectionem Hospitii in Terra *delli Bonati* nuncupata molestari prohibetur. 54

Sententia Judicis Ordinarii Reverendæ Fabricæ Sancti Petri, In causa Salernitana pii Legati à quondam Fabritio Pinto Fratribus nostris ejusdem Civitatis in perpetuum relicti, RR. PP. Theresiani Discalceati Hæredes, Decretum S. Congreg. Rev. Fabricæ universaliter in hujusmodi materia editum exequi, & Fratribus dictum Legatum solvere jubentur. *cum nota.* 54

Decreto S. Congr. Episc. & Regul. Fratribus facultas redeundi ad derelictum prius Conventum Senysii datur. 55

Decreto Sac. Congreg. Episc. & Regular. A Mensa Episcopali Tricaricensi, Infirmariæ Fratrum ibidem annuatim 15. ducatos solvi, & responsiones non solutas resarciri debere, statuitur. *ibi*

Sententia Apostolica. RR. PP. Observantes Terræ Tramutulæ, Decreta Sac. Congregationis Episcop. & Regul. in causa, & jure quæstuationis in dicta Terra

PROVINCIA RHEGIENSIS.

PROVINCIA COSENTINA.

Mona-

Monachanda Dotem 200. ducatorum præter solita mobilia apportari; Servitium Medici gratuitum procurari; ac ex Parthenone Cosentino Moniales pro instructione vocari, Archiepiscopo Cosentino committit, ac Moniales sub jurisdictione Ordinarii omnibus Ordinis privilegiis frui declarat. *Clemens VIII. cum nota.* 78

Concordiam circa donationem Rutilii Caballi pro constructione novæ Domûs Amantheæ factam approbat. *Gregorius XV. cum nota.* 79

Novam transactionem circa eandem donationem confirmat. *Urbanus VIII.* 81

Epistola Sac. Congreg. Episc. & Regular. A Monialibus Civitatis Cosentinæ contiguam Domum emi, & Valetudinarium construi, Archiepiscopo Loci committitur. *cum nota.* 82

Sacram Supellectilem è Sacristia, vel Ecclesia Domûs Coriolani distrahi vetat. *Idem.* 83

Decreto Sacr. Rituum Congregat. A Fratribus in loco Murani Missas ante Processionem in Festo Sanctissimi Sacramenti &c. celebrari indulgetur, Constitutione Greg. XIII. desuper editâ non obstante. *cum nota.* 84

Antiquam Domum Castrovillarii vendi, & novam construi concedit, ossibus mortuorum priùs aliò translatis. *Idem. cum nota.* 85

Pretium ex vendito veteris Domûs Rublani situ redactum in extinctionem æris alieni, pro novæ Domûs fabrica contracti, applicari indulget, legitimatque venditionem successivam perinde, ac si unico facta fuisset contextu. *Innocentius X.* 87

Imaginem B. Virginis Mariæ celebrem, & ad Ecclesiam novæ Domûs Civitatis Rossanensis jam translatam, ex hac extrahi sub censura vetat. *Alexander VII. cum nota.* 88

Decreto Sac. Congreg. Episc. & Regul. Decretum Illustrissimi, & Reverendissimi D. Episcopi Bisinianen. de Processione cum Statua D. Antonii in Habitu Capucino per dictam Civitatem quotannis facienda confirmatur. *cum nota.* 89

Decreto Sac. Congreg. Episc. & Regul. A Clero Cosentino Officium Defunctorum in Ecclesia Fratrum ibi occasione funeris &c. licitè non recitari potuisse, nec quartam funeralem justè prætensam esse, declaratur. *cum nota.* 91

Decreto Sac. Congregat. Episc. & Regul. Clericos Provinciæ in qualibet functione Laicos præcedere debere statuitur, usu Provinciæ non obstante. *cum nota.* 92

Decreto Sac. Congreg. Concilii, A Legato pio Missarum à Gasparo Maniccaro Domui Nuceriæ relicto Quartam detrahi inhibetur. 93

Decreto Sac. Rituum Congregationis, Ordo Processionis in honorem Beatæ Virginis Mariæ Immaculatæ in loco S. Joannis de Flore instituendæ, inter RR. PP. Cistercienses, & Fratres nostros regulatur. *ibi*

Decreto S. Congreg. Episc. & Regul. Erectio Domûs in Terra Caroleorum à nonnullis Sacerdotibus sub titulo Missionariorum prætensa reprobatur. *ibi*

Decreto S. Congreg. Episc. & Regul. In causa Hospitii, in Terra Cetrarii erigendi RR. PP. Minimos inter & Fratres nostros vertente, sub variis clausulis erectio prióribus conceditur. 94

Decreto Sacræ Congregat. Concilii. A Principe Bisiniani in loco, & feudo suo Acrii Monasterium 21. Monialium Capucinarum construi, & 13. earum ab ipso Principe, & ejus hæredibus, alias verò ab Ordinario nominari, Episcopo ibi committitur. *ibi*

Servum Dei Fr. Angelum ab Acrio in Ædibus Principis Bisinianensis ad biennium commorari, indulget. *Benedictus XIII. cum nota.* 95

Decreto Sacræ Congregat. Episc. & Regul. commutatio petii Terræ Domui Sciliani contigui sub obligatione manutenendæ clausuræ conceditur. 97

Decreto S. Congreg. Episc. & Regul. Festivitatem S. Paschalis à Fratribus nostris Terræ Lutii ipso die San-

PROVINCIA S. ANGELI IN APULIA.

PROVINCIA BARENSIS.

PROVINCIA HYDRUNTINA.

Cen-

PROVINCIA PANORMITANA.

PROVINCIA MESSANENSIS.

negantem servari jubetur. *cum nota* *ibi*

Epistolâ Sacr. Congregat. Episc. & Regul. Petium terræ de Domo Catanæ Principi Biscariensi alienari, & pretium, aliàs ad Reverendam Cameram Apostolicam spectans, titulo charitatis in beneficium ejusdem Domûs converti committitur. 191

Decreto Sacr. Congregat. Episc. & Regul. Retractum de Domo antiqua pretium in beneficium novæ fabricæ in loco Tortorices converti committitur. *ibi*

Ad instantias Ferdinandi Francisci Gravina, Principis Palagoniæ &c. erectionem novæ Domûs Loci Pedemontis, Archiepiscopo Messansi committit, obligatione supplendæ eleemosynæ prius sublatâ. *Clemens* XII. *ibi*

PROVINCIA SYRACUSANA.

Pontificio Vivæ vocis oraculo, Provincia ex Conventibus Syracusanis erigitur. 194

Petium terræ, Domui Mazzarini annexum, mediante Syndico vendi, & pretium inde redactum ad opus Clausuræ converti indulget. *Innocentius X.* *ibi*

Ablegatum à se ob Religionis negotia Fr. Innocentium à Calatagirone Ministrum Generalem, Regi Christianissimo commendat. *Idem*. 195

Nec non Reginæ Christianissimæ. *Idem*. *ibi*

Duci Aurelianensi. *Idem*. *ibi*

Ac Julio, Cardinali Mazzarino. *Idem. cum nota*. 196

Sacras Reliquias ab eodem Fr. Innocentio à Calatagirone tempore sui Generalatûs conquisitas, & Ecclesiæ Domûs dicti Loci Calatagironis assignatas, extrahi vetat, & prohibitionis copiam in loco conspicuo affigi mandat. *Innocentius* X. *cum nota*. 197

In Hospitio Syracusæ, Fratrum Infirmorum commodo destinato, Personas Sæculares, cujusvis sint gradûs & conditionis recipi, hospitari, aut pernoctare, sub censura prohibet. *Innocentius XI*. 199

Decreto Sac. Congreg. Episc. & Regul. In Loco Victoriæ, vulgò *della Vittoria* nuncupato Domum erigi, Episcopo Syracusano committitur. *ibi*

Decreto S. Congreg. Episc. & Regul. Ad instantias Ferdinandi Francisci Gravina, Principis Palagoniæ &c. constructio novæ Domûs in Loco Franciscontis committitur. 200

Decreto S. Congreg. Episc. & Regul. Erectio novæ Domûs in Loco Biscaris Ordinario Loci committitur. *ibi*

In Causa Fr. Angeli de Ennâ, tam ex causa morbi, quàm metûs Professionem annullare cupientis, S. Congregatio Concilii inducias & revisionem sententiæ Definitorii Generalis ordinat, ac *ad Mentem* rescribit. 201

Decreto S. Congreg. Concilii Causas nullitatis Professionum ab Episcopis Provinciæ Siculæ sine Superiore Regulari recognosci inhibetur &c. *cum nota*. 203

PROVINCIA APRUTINA.

In situ Ecclesiæ S. Mariæ Loci Catiniani novam Fratrum Domum erigi, dictamque Ecclesiam, dismembratis prius illius redditibus et juribus, Fratrum usui relinqui indulget. *Gregor.XIII*. 205

Cessionem cujusdam petii terræ, et alterius assignationem pro Conventu Camplorum comodiùs ædificando, Communitatem inter-et Monasterium Monialium B. Mariæ Angelorum Ord. S. Benedicti ibidem ratihaberi committit. *Idem*. 206

Epistolâ S. Congreg. Episc. et Regul. Novam Domum in loco Ophæni erigi, et aliam in Provincia supprimi, P.Ministro Generali comittitur. *c: n.*207

Legatum perpetuum ab Antonia Oliva Fratribus relictum ad perfectionem fabricæ Domûs S. Michaelis Civitatis Aquilæ converti committir. *Paulus V.*208

Situm pro nova Fratrum Domo in Civitate Ortonensi legatum vendi, et pre-

PROVINCIA CALARITANA IN SARDINIA.

PROVINCIA TURRITANA.

CU-

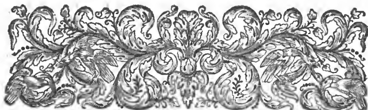
CUSTODIA MONFERRATENSIS.

CUSTODIA TRIDENTINA.

CUSTODIA MELITENSIS.

PRO-

PROVINCIA NEAPOLITANA.

Egnum Neapolitanum, aliàs & Regnum Siciliæ citra Pharum, vel etiam Apuliæ appellatum, tum ob vastitatem, quâ dimidiam fere ad Orientem vergentis Italiæ partem concludit, Sedesque Episcopales 140. circiter numerat, tum ob Principum, Ducum &c. ac Nobilium copiam, qua Antonomasiam Regni Nobilis *tulit, tum ob delicias situs, in quo ubertas agrorum, aëris salubritas, decor Urbium, mineralium varietas, ilicium aquarum &c. gratissimum & voluptatis & utilitatis certamen exhibent, verè Regiæ gloriæ Sedem esse, amplè describunt Historiographi.*

Inde ut & ramus nostræ Reformationis, cujus arbor in alma Urbe & per Umbriam & Marchiam firmas jam fixerat radices, illuc ad florem transferatur, fuit attenta primorum nostrorum Patrum cura, & operosum illorum Studium. Eapropter ad initium anni 1530. Fratres ad Civitatem, Regni Principem, Neapolin ablegârunt, quibus Charitas Nobilis Mulieris Mariæ Laurentiæ Longę (de qua uberior restat, & sequitur sermo) diversorium curavit, & illius operâ Cardinalis Vincentius Carrafa primum Domicilium seu Ædiculam S. Euphebii, vulgò S. Ephremi præbuit. Huic paulò post Monasterium seu Conventus, retento S. Euphebii nomine, fuit adiunctus, cujus ædificatio constructa crevit in Templum Sanctum in Domino: *crevit in Provinciam Religiosæ virtutis decore celebrem. In hac Ven. Dei Servus Fr. Jeremias à Valachia, Laicus, arctam divinæ legis, & perfectionis Semitam feliciter intravit, zelanter cucurrit, & gloriosissimè consumavit, itaquidem, ut Sacer Romanorum Patrum Consessus de illius Beatificatione per plures deliberaverit annos, &, quantumvis in præsentia causa jam sileat, spes tamen Sacri non jaceat honoris. Habuit Jeremias in hac sua Semita, & Precursores & Sequaces, fuitque florens semper in hac Provincia virtus potens illa vis, quæ & Principes Regni alligavit in Religiosæ vitæ compedibus, & Nobiles Civitatis per spontaneum Vitæ Capucinæ in hac Provincia delectum, Evangelicæ perfectionis strinxit manicis, fueruntque horum*

Ex Principum Prosapia.

Fr. Angelicus & Fr. Bonaventura à Neapoli, ex Stemmate Aquaviva, & Ducibus Hadriæ, Conversani, Nucum &c. Principibus Terami, Marchionibus Tripuzii, Dominis Pali, Nerithonis &c.

Fr. Antonius à Neapoli ex Stirpe Carrafa, & Ducibus Nojæ, Bojani, Nuceriæ, Cancellarii &c. Marchionibus Civitatis S. Angeli, Comitibus Soziani & Civitatis Nusci &c. Familiæ suæ Primogenitus.

Fr. Antonius Maria à Neapoli, ex Familia Dentice, & Principibus Fraxi &c.

Fr. Bernardus, & Fr. Franciscus Maria à Neapoli, Fratres secundùm carnem Germani, ex Genere Philomarinorum, Ducum Turris Marinæ, Marchiæ, Principum Collis de Anchiso, S. Poli, Mignanelli, Ducum Bojani, Civitæ, Dominorum utilium Zeverolacii, Ducum Falli, Marchionum Corlari, Baronum Maliæ, Sancti Isidori &c.

Fr. Franciscus à Neapoli, ex Principibus Domûs Sevtrinæ, Marchionibus Galeati, Dominis Palmoli, Peschioli, S. Juliani, Ducibus Secli, Bisiniani, Surbi, Tamerani: Primogenitus Familiæ suæ, & Familiæ Capucinæ Definitor Generalis.

Fr. Franciscus ex Satu Spinellorum, Ducum Caivani, Marchionum Fuscaldi, S. Mariæ &c. Principum S. Archangeli, Dominorum Paulæ &c.

Fr. Gabriel à Neapoli, ex Gente Carrafa, de Statera nuncupata, & Dominis Verdichii, Principibus Guardiæ, & S. R. Imp. &c. Ducibus Magdalonii, Marchionibus Argentii, Cerretanorum Comitibus, Civitatis S. Agathæ Gothorum Dominis utilibus, Castri Cancelli Baronibus &c.

Fr. Hyacinthus & Fr. Robertus ex Principum Normannorum Sanguine, & Familia Scalione, Comite Capitanatæ, Samnii &c. Martorani, & Pistebellæ Dominâ &c.

Fr. Joannes à Neapoli, ex Vetusta Progenie Rufforum, Ducum Banaræ, Baronum Solani, Principum Mottæ, S. Antimi, S. Joannis, Valadini &c. Baronum Amandolæ, Roccafortis, Condufuri &c. Dominorum Flumaræ, Curingæ, Maydæ, Civitatis S. Petri, Venæ, Ingurtii, Acconiæ &c.

Fr. Laurentius à Neapoli, ex Propagine Aquavivæ de Aragonia, & Ducibus Hadriæ, Principibus Terami, Marchionibus Aquavivæ, Bitunti, Arenæ &c. Comitibus Juliæ novæ, & Joviæ &c. qui, cum Ordo noster suos ad Pontificatum assumi tunc nollet, ad Cistercienses transiit, & paulò post Mytra Cajacensi insignitus fuit.

Fr. Thomas à Neapoli ex Germine Milanorum, Marchionum Sancti Georgii, S. R. Imp. Principum Ardoris, Polistenæ &c.

Ex Ducali Satu.

Fr. Antonius à Cajeta ex Familia Laudatorum, Ducum Marzani &c.

Fr. Franciscus Maria à Capua, ex Genere de Balzo, Familiæ Primogenitus, ac Ducum Schiavorum ultimus.

Fr. Franciscus à Neapoli, Proles Ducalis Familiæ Pignatelli, Dominæ Tuffilli &c.

Fr. Joannes à Neapoli, ex Familia Crispana, Duce Mirannæ &c.

Fr. Ludovicus à Neapoli, ex Ducibus Guardiæ, & Familia Marra.

Fr. Nicolaus Maria à Neapoli ex Stirpe Macedoniorum, Ducum Gryptellarum &c.

Fr. Philippus à Burgo, ex Stemmate Moles-Trivultii, Familiæ Primogenitus, Dux Paretis &c. postquam Monasterio Montis Senarii in Hetruria Ord. Cisterciensis de la Trappe *nuncupati Abbas præfuisset, in Provincia ejusdem Hetruriæ, Habitum nostri Ordinis suscepit.*

Fr. Urbanus à Neapoli, Soboles Familiæ Franchorum, Ducum Longani, Marchionum Taviani &c.

Ex Marchionum Genere.

Fr. Franciſcus Maria à Neapoli, ex Stirpe Conſalona, Primogenitus Familiæ, Marchio Perinæ &c.

Fr. Gabriel à Neapoli, ex Progenie Caputo-Carraſa, & Marchionibus Perellæ.

Fr. Joannes Baptiſta à Neapoli, ex Domo, & Progenie Maſtrillorum, Marchionum Marzani &c.

Fr. Joannes Baptiſta à Nola, ex Genere Maſtrillorum, Marchione Schiavæ &c.

Fr. Paulinus à Ravello, ex Familia Conſalona, & Marchionibus Perinæ &c.

Fr. Paulus à Neapoli, ex Marchionali Propagine Riſtaldi-Carraſa, Domina Civitatis S. Mariæ.

Fr. Petrus à Neapoli, ex Hiſpana de Mendozza Gente, & Marchionibus Vallæ &c.

Fr. Thomas à Neapoli, ex Domo, & Familia de Aquino, & Marchionibus Petræ Pulſinæ &c.

Militiam Maris cum caſtris D. Franciſci inter Nos mutârunt Equites Hieroſolymitani &c.

Fr. Antonius à Cajeta, ex Familia Laudatorum, Ducum Marzani.

Fr. Franciſcus Salino, Hiſpanus, Filius Præſidis Regiæ Cameræ.

Fr. Hieronymus à Neapoli, ex Familia Griſona.

Fr. Joannes Baptiſta à Neapoli, ex Maſtrillana Domo, & Marchionibus Marzani.

Fr. Mathæus à Neapoli, ultimus Familiæ Surgentiæ.

Prolixum æquè ac etiam forſan tædioſum foret cuncta recenſere individua, quæ Provincia hæc, à Nobilibus, Patritiis, Sago Togaque claris numeravit Familiis; genus & ſpeciem harum duntaxat celeri ſuperficie proferre, aptiùs & conſultiùs eſſe cenſetur. Sunt inde ſequentes:

Abbatiſſa, de Afflicto, Alphana, Anchillaria, Anphora, De Bonhominis, Brancaccia, De Calce, Campania, Capaſina, Capiccia ladra, Capiccia—Galeota, Caputa, Carrafa, Carmignana, Cioffia, de Corduba, Correalis, Corſina, Corteſia, Criſpana, Dentica, Donnurſa, Flocciaria, Florentina, Gajana, Gentilis, Grimalda, Griſona, Henrica, de Lopez, Magdalena, Mormilenſis, de Nobilibus, & Nobilonis, Ortix, Pagana, Paſchalis, Piſtacchia—Brancaccia; De Ratta, de Rocchis, de Rubeis, Salinia, Sancia, Sanchez, de Sangro, Simonella, Surgentia, de Tupho, Villana, Vitellia, Vulcana &c. &c.

Quos autem à Mundo Provincia recepit Candidatos, ſine honore Religio non tenuit, nam (præter Fr. Silveſtrum Hypponiatem, Generalem, in hac Provincia Profeſſum, & Fr. Silveſtrum Procuratorem Generalem, Eidem aggregatum) Fr. Hieronymum à Sorbo, ex illius, qui in manibus noſtris volvitur, & privilegia Fratrum Minorum &c. compendiat, Libro, Miniſterio Generali decoratum fuiſſe facilè recordamur.

Fr. Alphonſus à Sveſſa, cui Patria prius Sedem Canonicalem in Eccleſia Cathedrali dederat, occupavit poſtmodum apud Nos ternâ vice locum Definitorii Generalis; habuitque in Officio honoris Succeſſores

Fr. Anſelmum à Petra Molaria, de quo primus Bullarii Tomus ſermonem fecit, paulo poſt hìc renovandum.

Fr. Franciſcum à Neapoli, Severinæ Familiæ Primogenitum, ſuprà memoratum, & Vi-

& Virum Zelo Religionis ferventem, & rerum agendarum prudentia plurimùm pollentem:

Fr. Emanuelem à Neapoli, in cujus manu, juxta vivam adhuc moderni ævi memoriam Crucifixi imago, tempore, quo Vesuvius ignem atrociùs spumavit, in Cathedrali pulpito Neapoli visus est ceu gladius acutus, qui corda populi penetravit, in iis aquam compunctionis elicuit, & iram Domini conciliavit:

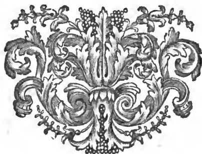
Fr. Franciscum à Benevento, quem S. M. Benedictus Papa XIII. singulari deperiit amore, & cujus promotionem tenuit acceptam, & sibi factam.

Et Fr. Antonium à Palatiolo, qui annuntiavit justitiam Dei in Ecclesiis Italiæ Magnis, & veritatem in Concilio Definitorii non abscondit:

Honorem ab Ordine receptum honore quoque & labore Provincia hæc compensavit, deditque Ei per FF. Archangelum & Joannem, Hispanos, ex nobilissimo Alarconiorum Stipite, Fratres Germanos, hujus Provinciæ Alumnos duas Provincias, Cossetinam videlicet, seu illam Cataloniæ, & aliam Valentiæ, quarum primam à primo, & secundam à secundo Commissaria facultate fundatam fuisse, Ordinis describunt Annales.

Dedit & extra Ordinem Viros Honore & Officiis celebres, dedit Ecclesiæ Tropeensi Episcopum Fr. Angelicum Viglinum, cujus merita compendiat primus Bullarii Tomus: dedit Officio S. Inquisitionis Neapolit. Consultores, Curiæ Episcopali Examinatores, Aulis Regum & Principum Concionatores, & Reipublicæ Litterariæ Scriptores, quorum quinquaginta, qui opera sua publici fecère juris, ordine alphabetico Nicolaus Toppius in sua Bibliotheca Neapolitana anno 1678. impressa numerat, & quorum plures facilè jam reperiet, qui Libros Ordinis inspiciet.

Complectitur Conventus Fratrum XXXIX.
Hospitia XI.
Monasteria Monialium IV.

Mona-

Monasterium Monialium sub invocatione S. Mariæ in Jerusalem ex bonis Mariæ Laurentiæ Longæ Catalanæ construi; illud in Abbatissam, & duodecim Moniales Tertii Ordinis S. Francisci juxta regulam S. Claræ sub perpetua clausura induci; Sacerdotem ab his pro spirituali cura eligi; bona ab ipsa Maria relicta, ac ab aliis Fidelibus eroganda Monasterio appropriari; ac Moniales privilegiis, & gratiis Tertii S. Francisci, & S. Claræ Ordinum frui posse concedit, ac Monasterium immediatè Sanctæ Sedi subjicit.

PAULUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam.

Ebitum Pastoralis officii Nobis ex alto commissi requirit, ac Nos ad id promptos excitat, ut ea vota, quibus prudentes Virgines, Religionis Habitu assumpto, uni Sponso Jesu Christo, Voto celebri Virginitatem suam præstent, & accensis lampadibus eidem Sponso, qui speciosus est præ filiis hominum, obviam ire possint, ac exinde flores honoris, & honestatis fructus, ac regularis disciplinæ propagatio proveniant, ad exauditionis gratiam admittamus, & plenis favoribus prosequamur.

Sanè pro parte dilectæ in Christo Filiæ Mariæ Laurentiæ Longæ Mulieris Catalanæ Nobis nuper exhibita petitio continebat, quod ipsa Maria, quæ Hospitale pauperum infirmorum Incurabilium Sanctæ Mariæ de Populo Neapolitan. erigi, & à fundamentis construi, & ædificari procuravit, ac in eo circa alimoniam dictorum pauperum continuò versata fuit; nunc infirmitatibus gravata, & in ætate senili constituta, zelo religionis, & devotionis ducta, ex activa ad contemplativam vitam, uti securiorem, se transferre cupiens, unum Monasterium Monialium sub invocatione Beatæ Mariæ de Jerusalem apud dictum Hospitale in loco, inibi per Eam designato, ex piis eleemosynis, & bonis sibi à Deo collatis construi facere incœpit, & nonnullas pauperes Fœminas, quæ Divinum Officium in eo quotidie persolvunt, recepit, ac pro ipsius Religionis propagatione, cultûsque, & Divini Nominis augmento, & gloria dictum Monasterium in suis structuris compleri facere desiderat, si sibi ad id Apostolicæ Sedis licentia suffragetur. Quare pro parte dictæ Mariæ asserentis, se in dicto Monasterio unà cum illius Monialibus se includere, & Vitam Religiosam ducere proposuisse, Nobis fuit humiliter supplicatum, ut sibi Monasterium ipsum, ùt præfertur, compleri faciendi licentiam concedere, ac aliàs in præmissis opportunè providere, de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur, qui Religionis propagationem nostris potissimè temporibus summis desideramus effectibus, pium desiderium ipsius Mariæ plurimùm in Domino commendantes, hujusmodi supplicationibus inclinati, eidem Mariæ Monasterium prædictum cum Ecclesia humili, Campanili, Campanis, Cœmeterio, Claustro, Dormitorio, Refectorio, hortis, hortalitiis, & aliis membris, & officinis necessariis apud Hospitale hujusmodi, & in loco, ùt præfertur, designato, ac, ut sibi videbitur, Ordinarii loci, vel alterius cujusvis Superioris, seu Rectoris Ecclesiæ, intra cujus Parochiæ limites locus incepti ædificii Monasterii hujusmodi consistit, aut Rectorum dicti Hospitalis licentiâ minimè requisitâ, ad debitum complementum reduci faciendi, auctoritate Apostolica, tenore præsentium licentiam elargimur, illudque, si jam, aut postquam convenienti clausura munitum fuerit, in Monasterium Monialium Tertii Ordinis Sancti Francisci juxta Regulam Sanctæ Claræ, sub invocatione prædicta, pro una Abbatissa, & duodecim Monialibus, tria vota regularia dicti Ordinis profitentibus, inibi pro hac prima vice ad electionem ipsius Mariæ introducendis, & permansuris, & deinde juxta regularia instituta ejusdem Ordinis, ac providam ordinationem ipsius Mariæ desuper faciendam, absque alicujus dotis solutione recipiendis, intra quarum numerum Conversæ, ac Servientes dicto Monasterio non comprehendantur, & quæ inibi sub regulari observantia dicti Ordinis, & perpetua clausura, & sub protectione Sedis Apostolicæ, necnon curâ unius Confessoris Sæcularis, vel Regularis pro Missis celebrandis, earum Confessionibus audiendis, ac Sacramentis ministrandis dumtaxat, in Sacerdotio, & ætate provecta constituti, exemplarisque vitæ, & Religionis zelatoris, per ipsam Mariam, vitâ sibi comite, & deinde per Abbatissam, & majorem partem earumdem Monialium Professarum perpetuò, vel ad tempus ad earum nutum, & prout eis videbitur, eligendi, & quoties videbitur, amovendi, & alterius subrogandi, cujus doctrinâ instrui, ac exemplo ædificari, & ad vitam perfectam moveri possint, Altissimo famulentur: necMonasterium ipsæ, nisi in casu extremæ necessitatis, & per paucos dies absque licentia, & consensu majoris partis ipsarum

rum Monialium exire valeant, authoritate, & tenore prædictis, fine alicujus præjudicio erigimus, & instituimus: ac eidem Mariæ, ut vitâ ejus dumtaxat Monasterium hujusmodi, cujus Moniales præfatæ sibi tamquam Matri, ac Superiori obedire teneantur, regere, & gubernare, ac pro regimine, ritu, moribus, regulari observantia, & illarum instructione unam, vel duas cujusvis Ordinis Moniales, ad id voluntarias, quæ infra dictum duodenarium numerum comprehendantur, ut suorum Superiorum licentiâ petitâ, & obtentâ, authoritate præsentium ad præfatum Monasterium se transferre valeant, pro prima vice postulare, & unam in Abbatissam, tempore obitûs ipsius Mariæ eligere, seu deputare; & aliam Monialium earundem, Monialibus Novitiis dicti Monasterii pro illarum instructione, & doctrina, quoties sibi videbitur, præficere; nec non in locum decedentium Monialium Professarum alias subrogare, & successivè vacantibus officiis ejusdem Monasterii, alias per majorem partem ipsarum Monialium approbatas, annis singulis, dummodo officia hujusmodi ultra triennium non perdurent, deputare; nec non dicta Mariâ vita functâ, decedentibus pro tempore Abbatissis ejusdem Monasterii Moniales præfatæ Professæ unam sibi in Abbatissam, à majori parte approbatam eligere; ac pro dicti Monasterii, quod nulla persona, quovis privilegio suffulta, absque earumdem præsentium speciali, specifica, & expressa mentione, & sufficienti derogatione earumdem, ac ex legitima, & necessaria causa ingredi possit, salubri directione, quæcumque statuta, & ordinationes, licita, & honesta, ac sacris Canonibus non contraria, quæ per Abbatissam, & Moniales ejusdem Monasterii pro tempore existentes servari debeant, condere, & facere; nec non Abbatissæ, & Monialibus pro tempore existentibus, unà cum septem Conversis, & servientibus ultra dictas Moniales, quarum numerus augeri non possit, ut pro ipsarum congruenti substentatione, & alimentis quæcumque bona mobilia, & immobilia, ac se moventia, nec non census, redditus, ac proventus, ac quæcumque alia subsidia per eandem Mariam, & quoscumque alios Christifideles dicto Monasterio piè largienda, & eroganda, ac pro tempore donata, legata, & relicta licitè in communi retinere, ac in earum, & eis Servientium, & Conversarum Personarum comunes, honestos, & necessarios usus convertere; nec non Rectoribus dicti Hospitalis, ut interim eisdem Abbatissæ Mariæ, & Monialibus de bonis ipsius Hospitalis victui necessaria, prout ad præsens faciunt, absque conscientiæ scrupulo ministrare, ipsisque illa licitè recipere; necnon Monasterio, ac illius Abbatissæ Monialibus, & personis pro tempore existentibus hujusmodi, ut omnibus, & singulis immunitatibus, exemptionibus, libertatibus, privilegiis, gratiis, concessionibus, indulgentiis, favoribus, & indultis, quibus Monasteria, & loca Tertii Sancti Francisci prædicti, ac Sanctæ Claræ Ordinum, illorumque Abbatissæ, & Moniales, ac personæ utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, uti, potiri, ac gaudere liberè, & licitè valeant; ipsique Confessori, ut pro Sacramentorum administratione, seu alterius necessitatis causâ, ac Medico causâ visitandi infirmas dumtaxat, Monasterium prædictum, de voluntate tamen, scientiâ, & expresso consensu Abbatissæ, & totius Conventus dicti Monasterii, sic tamen, quod tam in introitu Monasterii hujusmodi, quàm egressu ab illo duæ ex antiquioribus Monialibus professis dicti Monasterii eisdem Confessori, & Medico assistant, ingredi; ipsasque Mariam Abbatissam, & Moniales, nec non Conversas, & Servientes in eodem Monasterio ad libitum Abbatissæ, & Conventus prædictarum eligendas, ab omnibus earum delictis in singulis casibus, etiam Episcopalibus, & Sedi Apostolicæ, præterquam in literis in die Cœnæ Domini legi consuetis, contentis idem Confessor absolvere, ac eis pro modo culpæ pœnitentiam salutarem injungere; nec non plenariam omnium peccatorum suorum remissionem in forma Ecclesiæ consueta semel in vita, & mortis articulo, Apostolica authoritate prædicta impendere possit, plenam, & liberam, authoritate, & tenore prædictis facultatem concedimus, & pariter indulgemus; ac eidem Monasterio pro illius dote bona illi eroganda, & relinquenda perpetuò applicamus, & appropriamus; & nihilominus Monasterium ipsum, ac illius bona pro tempore existentia, nec non Mariam Abbatissam, Moniales, & personas pro tempore existentes ab omni jurisdictione, visitatione, correctione, dominio, & superioritate Ordinarii loci, ac ejus Vicariorum, & Officialium, & quorumcumque aliorum Superiorum, pro tempore existentium, authoritate prædictâ, earumdem tenore præsentium penitus, & omnino eximimus, & totaliter liberamus, ac sub Beati Petri, & Sedis prædictæ, nec non Nostra protectione suscipimus, illasque, & illas Nobis, & Sedi prædictæ immediatè subiicimus, ita quod Ordinarius loci, seu ejus Vicarii, vel Officiales, aut quicumque alii Superiores præsentes, vel futuri in Monasterium, bona, Mariam Abbatissam, Moniales, & personas hujusmodi aliquam jurisdictionem, superioritatem, authoritatem, dominium, visitationem, aut correctionem, etiam ratione delicti, vel contractûs, seu rei, de qua agetur, ubicumque committatur delictum, ine-

antur,

antur contractus, aut res ipsa consistat, exercere, aut excommunicationis, suspensionis, vel interdicti, seu alias sententias, censuras, vel pœnas promulgare nullatenus possint, aut debeant, sed Maria Abbatissa, & Moniales, ac Personæ præfatæ de se querelantibus coram dicta Sede, aut Legatis, vel Delegatis ejusdem de justitia respondere teneantur.

Decernentes processus, sententias, censuras, & pœnas, quos, & quas contra hujusmodi concessionem per Ordinarium, Vicarios, Officiales, ac Superiores præfatos haberi, & promulgari, nec non irritum, & inane, quidquid in contrarium scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus felicis recordationis Innocentii Papæ IV. prædecessoris Nostri, quæ incipit: *Volentes*, ac Lateranensis Concilii novissimè celebrati, ac quibusvis aliis Apostolicis, nec non in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis Generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus: nec non dictorum Ordinum juramento, & Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis, quibusvis Ordinibus, locis, & Personis, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis; nec non irritantibus, & aliis decretis concessis, & approbatis; quibus omnibus, & eorum singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, & expressa mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, ac forma in illis tradita observata, & inserta forent, pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostræ erectionis, institutionis, concessionis, indulti, applicationis, appropriationis, exemptionis, liberationis, susceptionis, decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo trigesimo quarto, Undecimo Kal. Martii, Pontificatus Nostri Anno Primo.

Bulla formata in Archivo Monialium, de qua authenticum Exemplar in Archivo Generali Ordinis Armario Provincia Neapolitana.

Præcedentes literas executioni dari mandat.

PAULUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

Venerabili Fratri Episcopo Casertano, & Dilectis Filiis Abbati S. Severini, & Priori &c. S. Martini Neapolitan. Monast. salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Hodie à Nobis emânarunt Literæ tenoris subsequentis: *Paulus Episcopus Servus Servorum Dei, Debitum pastoralis residuum ut supra.* Quocirca Discretioni vestræ per Apostolica Scripta mandamus, quatenus Vos, vel duo, aut unus Vestrûm per Vos, vel alium seu alios, Literas prædictas, & in eis contenta quæcunque, ubi & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Mariæ Abbatissæ, & Conventûs prædicti desuper fueritis requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciatis auctoritate nostra literas hujusmodi, & in eis contenta quæcunque firmiter observari, ac singulos, quos literæ ipsæ concernunt, illis pacificè gaudere, non permittentes eos per Ordinarium, Vicarios, & Officiales, ac Superiores præfatos, seu quoscunque alios contra earumdem præsentium tenorem quomodolibet molestari; contradictores auctoritate nostra, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis: non obstantibus piæ mem. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri, quâ cavetur, ne quis extra suam Civitatem vel Diœcesim, nisi in certis exceptis casibus, & in illis ultra unam dietam à fine suæ Diœcesis ad judicium evocetur, seu ne Judices à Sede prædicta deputati extra Civitatem & Diœcesim, in quibus deputati fuerint contra quoscumque procedere; aut alii, vel aliis vices suas committere præsumant, & de duabus dietis in Concilio Generali editâ, dummodo ultra tres dictas aliquis authoritate præsentium ad judicium non trahatur, ac aliis Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis: nec non omnibus supradictis: vel, si Ordinariis, Vicariis, Officialibus, & Superioribus prædictis, vel quibusvis aliis communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint, per litteras Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo quingentesimo

mo trigesimo quarto, undecimo Kal. Martii Pontificatus nostri anno primo.

Bulla formata in Arc. Monialium, de qua exemp. Auth. in Arch. Generali Ord. loco dicto.

Idem Monasterium in alio aptiore situ construi: ad normam aliorum Monasteriorum Ordinis gubernari, & duodenarium Monialium numerum usque ad triginta tres augeri concedit.

A tergo. *Dilectæ in Christo Filiæ Mariæ Laurentiæ Longæ Abbatissæ Monasterii S. Mariæ in Jerusalem. Neapolitan.*

PAULUS PAPA III.

Dilecta in Christo Filia salutem, & Apostolicam Benedictionem.

ALiàs Nos Monasterium Monialium sub invocatione Beatæ Mariæ de Jerusalem apud Hospitale pauperum infirmorum incurabilium Sanctæ Mariæ de Populo Neapolitano in quodam loco, inibi per Te designato, jam tunc construi inceptum pro una Abbatissa, ac duodecim Monialibus Tertii Ordinis Sancti Francisci, juxta Regulam Sanctæ Claræ, tria vota regularia dicti Ordinis profitentibus, in quarum numero septem Conversæ, & Servientes eidem Monasterio per Te deputandæ non comprehenderentur, & quæ inibi sub regulari observantia dicti Ordinis, & perpetua clausura, ac protectione Sedis Apostolicæ, & cura unius Confessoris Secularis, vel Regularis pro Missis celebrandis, & earum Confessionibus audiendis, ac Sacramentis ministrandis dumtaxat, in Sacerdotio, & ætate provecta constituti, exemplarisque vitæ, & Religionis Zelatoris, per Te, quamdiu viveres, & deinde per Abbatissam, & majorem partem Monialium professarum Monasterii hujusmodi eligendi, Altissimo famularentur; nec non Monasterium ipsum, nisi in casu extremæ necessitatis, & per paucos dies, absque licentia, & consensu Majoris partis Monialium exire valerent, sine alicujus præjudicio ereximus, ac Tibi, ut vitâ tuâ durante, Monasterium ejusmodi, cujus Moniales Tibi tanquam Matri, & Superiori obedire tenerentur, regere, & gubernare, ac pro regimine, ritu, moribus, regulari observantia, & illarum instructione unam, vel duas cujusvis Ordinis Moniales ad id voluntarias, quæ de suorum Superiorum licentia ad dictum Monasterium se transferre valerent, pro hac prima vice postulare, & unam ex eis, tempore obitûs tui, in Abbatissam eligere, & deputare; & nonnulla alia tunc expressa facere valeres, ipseque numerus duodenarius augeri non posset. Ac Rectores dicti Hospitalis de ejusdem Hospitalis bonis Tibi, ac Abbatissæ, & Monialibus dicti Monasterii victui necessaria, prout tunc faciebant, absque conscientiæ scrupulo ministrare; ipseque Confessor nonnulla tunc expressa facere valerent, concessimus; ac Monasterium ipsum, illiusque bona, Teque, ac Abbatissam, & Moniales, pro tempore existentes sub Beati Petri, & Sedis Apostolicæ ac Nostra protectione suscepimus, & ab omni jurisdictione, & superioritate loci Ordinarii, pro tempore existentia, exemimus, inter alia per quasdam Nostras sub Datum videlicet undecimo kal. Martii Pontificatus nostri Anno primo confectas literas, prout in illis pleniùs continetur.

Cum autem, sicut exhibita Nobis nuper pro parte Tua petitio continebat, locus designatus præfatus, quem jam Tu, & aliæ doodecim Moniales, & septem Conversæ prædictæ ingressæ fuistis, minus capax pro Monasterio Monialium hujusmodi existat, præsertim cum plures zelo devotionis, & Religionis inductæ cupiant unà tecum in Monasterio præfato Altissimo famulari, ac pro parte tua Nobis fuerit humiliter supplicatum, ut in præmissis, quodque Monasterium ipsum, prout alia ejusdem Ordinis Monasteria regatur, & gubernetur, opportunè providere, aliaque infrascripta Tibi concedere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos hujusmodi supplicationibus inclinati volumus, & Apostolica authoritate Tibi concedimus, ut Tu, quæ infirmitate forsitan incurabili gravata, & quam in Abbatissam, Matrem, & Superiorem dicti Monasterii præfecimus, Monasterium hujusmodi in quocumque alio loco, similiter sine alicujus præjudicio, construi facere valeas. Decernentes ipsum Monasterium, noviter construendum per Te, quamdiu vixeris, & deinde per aliam Abbatissam, per ipsius pro tempore Moniales eligendam, prout alia ejusdem Ordinis Monasteria reguntur, & gubernantur, regi, & gubernari, in dictoque constructo, vel construendo Monasterio, non solùm duodecim, sed etiam triginta tres Moniales, sine tamen dicti Hospitalis onere, includi posse, illasque Te recipere; & prædictæ duodecim, & aliæ postea ad Habitum, & Monasterium hujusmodi recipiendæ, vitâ tuâ durante, professionem in alicujus personæ, in Dignitate Ecclesiastica constitutæ per Te, & post mortem tuam per Abbatissam ipsius Monasterii pro tempore existentem eligendæ manibus emittere teneantur; & non solùm tempore obitûs tui, ut præfertur, sed etiam ante, & quando Tibi

bi placuerit, unam ex dictis duodecim, quæ tamen dictum Ordinem expresſè profeſſa, & in ætate legitima conſtituta, & aliàs ad id idonea fuerit, Te prius regimini, & adminiſtrationi hujuſmodi cedente, aliàs juxta dictarum literarum tenorem in Abbatiſſam eligere, & deputare: Tuque, ac ipſa Abbatiſſa per Te eligenda, vel alia, quæ pro tempore fuerit, confirmatione alterius Superioris non egeat, ſed abſque alia confirmatione, & benedictione adminiſtrare, regere, ac alia facere poſſit, quæ aliæ dicti Ordinis Abbatiſſæ poſt confirmationem, & benedictionem de jure, vel conſuetudine facere poſſunt, & conſueverunt; & ſi quæ dubia, vel difficultates ſuper præmiſſis, vel aliis in poſterum pro tempore occurrerent, duo, vel tres in Jure Canonico Doctores, per Te, vel Abbatiſſam prædictam eligendi, ea declarare poſſint; Tuque, & ipſa Confeſſorem, & Capellanum juxta formam literarum prædictarum, quem magis idoneum reputaveris, & illa reputaverit, & habere poteris, & illa poterit, eligere poſſis, & valeas, & illa poterit, & valeat, literas prædictas, & in eis contenta quæcumque ad hoc, ſi opus fuerit, extendentes, & ampliantes. Non obſtantibus præmiſſis, ac Apoſtolicis, & Provincialibus, & Synodalibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, ac ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Privilegiis quoque, indultis, ac literis Apoſtolicis, etiam in forma Brevis, quibus, illorum omnium, ac literarum præfatarum, & quarumcumque ſcripturarum occaſione præmiſſarum quomodolibet confectarum tenores præſentibus pro ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis, nec non modos, & formas ad id ſervandos pro individuò ſervatis habentes, hac vice dumtaxat, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, harum ſerie ſpecialiter, & expreſſè derogamus: Nec non omnibus illis, quæ in dictis literis voluimus non obſtare; ac quod Tu olim Virum habueris, jam defunctum, ex quo prolem legitimam ſuſceperis, & numquam antea Monialis tacitè, vel expreſſè profeſſa fueris, nec Regulam prædictam experta, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Datum Romæ apud Sanctum Marcum ſub Annulo Piſcatoris Die xx. Julii M. D. XXXVI. Pontificatus Noſtri Anno ſecundo.

Bloſius.

Breve formatum in Archivo Monialium, de quo exemp. auth. in Arch. Generali Ord. Armario Provincia Neapolitana.

Illudque Ordinis, & Fratrum noſtrorum ſpirituali curæ & Viſitationi ſubjicit, &, ne Moniales, vel Fratres deſuper moleſtentur, ſub cenſura inhibet.

A tergo. *Dilectæ in Chriſto Filiæ Mariæ Laurentiæ Longæ &c.*

PAULUS PAPA III.

Dilecta in Chriſto Filia ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

CUM Monaſterium Monialium ſub invocatione Sanctæ Mariæ in Hieruſalem Neapoli Ordinis S. Claræ per Te fundatum fuerit, & uſque hactenus per Fratres Ordinis S. Franciſci Capucinos nuncupatos viſitatum, & tua, & Monialium in eo degentium Confeſſiones auditæ, & abſolutionis beneficium impenſum, & conveniat, ut Tu, & Moniales in eo exiſtentes, ex quo obſervantiam Regulæ S. Claræ ſtrictiſſimè obſervatis, per Fratres dicti Ordinis gubernemini. Propterea Nos motu proprio, & ex certa ſcientia, ac nullis pro Te precibus oblatis, ordinamus, ac volumus, ut Tibi, & Abbatiſſæ pro tempore in dicto veſtro Monaſterio exiſtenti adſit Confeſſor dicti Ordinis Mendicantium Reformatorum, Capucinorum nuncupatorum, qui veſtris Confeſſionibus diligenter auditis, Vobis abſolutionis beneficium impendere, ac pœnitentiam injungere valeat ſalutarem, ac etiam Sacramenta omnia Vobis tam in vita, quàm in mortis articulo miniſtrare: qui etiam Moniales profiteri volentes recipi facere, & velum profeſſionis illarum extra Clauſtra benedicere, ut intus per Te, vel per Abbatiſſam prædictam profitentibus imponatur: & Viſitationis officium in vos, & veſtrûm quamlibet, ad Crates tamen, abſque ingreſſu ejuſdem Monaſterii, liberè exercere, & omnia alia, & ſingula facere, quæ Confeſſores, vel Viſitatores Monialium ejuſdem Ordinis S. Claræ ſecundùm Regulam, & conſtitutiones, ac laudabilem ipſarum conſuetudinem facere conſueverunt, facere poſſit, & valeat, de Apoſtolicæ Sedis benignitate concedimus, & indulgemus. Mandantes Generali, & Miniſtro Provinciæ dicti Ordinis, ut Confeſſorem prædictum concedant, inhibentes in virtute Sanctæ Obedientiæ, & excommunicationis latæ ſententiæ pœnâ, quam contrafacientes incurrere volumus ipſo facto, & à qua non niſi per Nos, aut Sedem Apoſtolicam, præterquàm in mortis articulo conſtituti, abſolvi poſſint, Generali, ac Vicario, ſeu Miniſtro Provinciæ, ac univerſis, & ſingulis, qui requiſi-

ti prædicta facere recusaverint, ac quibusvis Superioribus, & Prælatis, ac quibusvis aliis personis, ne Vos, vel sic electos, & requisitos, seu pro tempore eligendos, super præmissis, vel eorum aliquo, verbo, vel facto molestare, pertubare, ac inquietare quoquomodo præsumant. Non obstantibus præmissis, ac aliis Apostolicis Constitutionibus, & Ordinationibus, Statutis, Consuetudinibus, Ordini, ac Monasterio prædicto, ac aliis Monasteriis, & Ordinibus præfatorum Regularium concessis, confirmatis, ac innovatis, ac statutis, & ordinationibus factis, ac faciendis in Capitulis generalibus dicti Ordinis, quibus, omnium, & quarumcunque scripturarum, hic de necessitate exprimendarum tenores pro plenè, ac sufficienter, ac de verbo ad verbum expressis habentes, harum serie derogamus. Volumusque, ut quoties literæ, indultum, & concessio hujusmodi revocarentur, toties de novo concessæ intelligantur, & sint, & sub quibusvis revocationibus, derogationibus, & ordinibus non comprehendantur, sed ab illis omnino penitus exemptæ sint, & esse censeantur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris Die x. Decembris M. D. XXXVIII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

Breve form. in Arch Monialium, de quo Authent. Exempl. in Arch. Generali Ord. Arm. Provincia Neapolitana, *refertque illud Bover. t. 1. fol. 274.*

N O T A.

Leges & æquitatis & gratitudinis violare censerem, si laudes Mariæ prælibatæ, cui & Laurentiæ nomen alii vel apponunt, vel proprium & unicum tenent, Bullæ huic subnectere negligerem: dedit enim illa in Parthenopensium emporio Fratribus nostris primum diversorium, & Ordini primum Partenonem, seu primam Monialium Capucinarum prolem. An fuerit Catàlana ex ortu, vel ex Familia? disceptant scriptores, eam tamen Joanni Cancellario Regni celeberrimo, Sacro connubio junctam suisse, concordes scribunt. Ex veneno illi malitiosè & in odium datæ correctionis propinato, ac ex nervis inde contractis liberè cum amplius incedere non valeret, ad Sanctuarium Lauretanum pro recuperandæ Sanitatis beneficio se portari jussit. Exaudivit quoque Dominus in loco habitationis suæ preces illius; vix enim Sacerdos, omnibus ignotus, Sacras accesserat Aras, & Evangelium de Paralitico Sanato legerat, se toto corpore Sanam mirata est. Redux Neapolin, ut gratam se Deo exhiberet, Viro defuncto, partem suæ substantiæ pauperes inter – & pias causas dispensavit, ac Incurabilium Hospitale ibi fundavit, in quo Habitu Tertii Ordinis S. P. Francisci induta infirmis ita ministravit, ut, dum sollicitæ Marthæ ministerio occupabatur, optimam Mariæ partem pio mentis in Deum ascensu non omitteret; dumque alios à malo corporis, & peste, quæ tunc Neapolin magnâ strage concusserat, virtute suæ orationis liberabat, alios econtra, quos liberior vitæ licentia ad viam scandali seduxerat, ad Spiritum pœnitentiæ, zelo verbi sui commovit. Cœptum Christi Domini sepulchrum invisendi consilium, cum à se adimpleri non posse adverteret, in vices Monasterium Virginum sub titulo Sanctæ Mariæ in Jerusalem, & sub regula Tertii Ordinis prædicti, residuo suo vectigali extruere statuit, in quo, curâ Xenodochii Mariæ Ærbæ Termularum Ducissæ, sibi animo & spiritu conjunctissimæ relictâ, semetipsam Sexagenaria Deo penitus consecravit. Tantò autem sub Divi Cajetani consiliis, in semita perfectionis progressa est Maria, ut dulciorum, quas Tertius Ordo præscribit, legum quasi pertæsa, & ordinario vitæ Religiosæ rigore non contenta, strictiorem, primamque D. Claræ regulam, adjunxerit, Habitum nostri Ordinis, solitamque apud nos vivendi normam induxerit, & Moniales, Filias suas, nomine Capucinarum propterea distingui voluerit, numero illarum in memoriam annorum ætatis Christi (ut Ughellus tom. 6. Ital. Sacræ edit. novæ fol. mihi 154. refert) ad triginta tres ampliato. Fuit itaque Maria felix illa Petra, ex qua Capucinarum Ordo, jam latè per orbem cum virtutis sonu diffusus, fuit excisus: fuit Maria Sapiens illa Mulier, quæ in militantis Ecclesiæ decorem ædificavit Domum, in qua Filiæ rejiciunt vittas, theristra, ac ornamenta vanitatis, & pro Zona funiculum, ac pro fascia pectorali cilicium induunt. Eo autem tempore, quo Maria primitias Deo, & D. P. Francisco Sacras, materno amore gubernavit, durior tribulatio illam tentavit; Spiritum enim ejus desolatio, & rerum spiritualium ariditas diutius affecit, & horrida visionum imago pluries turbavit, Deo ad meritorum suorum incrementum vel disponente, vel permittente. Accessère his acriores morbi, quibus corpus ejus ita extenuebatur, ut ultimam vitæ lineam sibi vicinam esse læta adverteret. Eapropter ad occursum Sponsi lampadem, oleo orationis refertam & igne charitatis ardentem præparavit, Sacramentis Ecclesiæ munita Filias suas compositas, & copioso fletu dilectissimæ Matris lectulo astantes, æmula Christi, ad mutuam dilectionem, & exactam regulæ observantiam animavit, ternàque vice suave Jesu nomen tenero suspirio inclamans, anno 1542. animam suo reddidit Creatori. Excivit resonans mortis fama ad defunctæ Monasterium Neapolitanum populum, ex quo dum alii vitam Mariæ spiritu prophetiæ, gratiâ curationum, & extasum prodigiis claram, & mortem ex suavi, quod cadaver exhalabat, odore, pretiosam reminiscentes, in effusa lætitiæ sensa solvebantur, alii sese Matre benefica, quam communis Sanctitatis opinio celebravit, orbatus esse mœsti indoluère: mixto gaudii & gemitûs affectu econtra diutius ad Defunctæ pedes prostrata mansit memorata Termularum Ducissa; cumque & ipsa secretâ virtute cœlestes Mariæ delicias in corde sentiret, eandem Mariæ vitam æmulari, eundem Ordinis Habitum induere, eandemque Regulam in eodem Monastario profiteri conclusit. Cum verò podagrâ præpedita hoc suum desiderium adimplere non posset, saltem post mortem Mariæ jungi voluit, disponendo, ut illius cadaver eidem Mariæ sarcophago includeretur. Factum reddidère prodigia celebre; non solùm enim Mariæ cadaver effossa humo suavissimum denuo spiravit odorem, & post annuam in humido loco depositionem à communi putredinis lege immune fuit repertum, verùm etiam dum arcæ, noviter ideo confectæ, ut utrumque cadaver commodiùs caperet, primò imponeretur, extulit Maria brachium, & amicum Ducissæ cadaver ad suæ quietis consortium conduxit, stupen-

pentique populo argumentum reliquit credens, quod, quas amor in vita, & quies post mortem conjungeret, communis Dei Societas non divideret.

Agunt de ea Boverius tom. 1. Annal. fol. mihi 273. & 324. Meneolog. Franciscanum fol. mihi 1435. Legend. Francisc. ad mens. Jul. fol. mihi 368. Martyrologium Francisc. ad diem 21. Decemb. fol. mihi 622. col. 2. Gynæceum Franc. ad eundem diem fol. mihi 509. col. 2. Histor. Cleric. Regular. Theatin. lib. 1. cap. 4. fol. mihi 24. Cæsar Dengenius in Neapoli Sacra. Wadingus tom. annal. 16. edit. novæ fol. mihi 437. & tom. 18. continuationis fol. mihi 52. Ughellus in Ital. Sac. edit. ult. tom. 6. fol. mihi 154. col. 2.

Non obstante, quod Privilegia prædicta per = & sub erroneo motivo, quod Moniales Regulam Tertii Ord. S.P. Francisci profiterentur, fuerint concessa, illa valere declarat, eas in Regula S. Claræ primi & Strictioris Ordinis firmat, & ne ullo unquam tempore, etiam ex urgentissima causa, è Monasterio discedant, sancit.

PAULUS PAPA IV.

Dilectæ in Christo Filiæ salutem & Apostolicam Benedictionem.

Aliàs, postquam fel. rec. Paulus Papa III. Prædecessor noster, Monasterium sub invocatione Beatæ Mariæ in Jerusalem apud Hospitale pauperum infirmorum incurabilium ejusdem Sanctæ Mariæ de Populo Neapolitan. in quodam loco inibi per quondam Mariam Laurentiam, olim Abbatissam dicti Monasterii designatu, jam tunc constructi inceptum, pro una Abbatissa & 12. Monialibus Terti Ordinis S. Francisci juxta Regulam Sanctæ Claræ tria vota regularia dicti Ordinis profitentibus, in quarum numero septem conversæ, & servientes eidem Monasterio per eandem Mariam Abbatissam deputandæ non comprehenderentur, & quæ inibi sub regulari observantia dicti Ordinis, & perpetua clausura, ac protectione Sedis Apostolicæ, & unius Confessoris Sæcularis, vel Regularis pro Missis celebrandis, & confessionibus audiendis, ac Sacramentis ministrandis duntaxat, in Sacerdotio & ætate provecta constituti, exemplarisque vitæ & Religionis Zelatoris, per dictam Mariam Abbatissam, quamdiu viveret, & deinde per Abbatissam, ac majorem partem Monialium professarum Monasterii hujusmodi eligendi, Altissimo famularentur, sine alicujus præjudicio erexerat; ac ipsi Mariæ Abbatissæ, ut vitâ sua durante Monasterium hujusmodi, cujus Moniales ipsi tanquam Matri & Superiori obedire tenerentur, regere ac gubernare, ac pro regimine, ritu, moribus, regulari observantia, & illarum instructione unam vel duas cujusvis Ordinis Moniales, ad id voluntarias, quæ de suorum Superiorum licentia ad dictum Monasterium se transferre valerent, pro ea prima vice postulare, & unam ex iis tempore obitûs sui in Abbatissam eligere & deputare, & nonnulla alia tunc expressa faceret, ipseque numerus duodenarius augeri non posset, ac Rectores dicti Hospitalis de ejusdem Hospitalis bonis ipsi, ac Abbatissæ & Monialibus dicti Monasterii victui necessaria, prout tunc faciebant, absque conscientiæ scrupulo ministrare, ipseque Confessor nonnulla tunc expressa facere valerent, concesserat; ac Monasterium ipsum, illiusque bona, ac ipsam Mariam & pro tempore existentes Abbatissam & Moniales dicti Monasterii sub Beati Petri, & Sedis prædictæ, ac sua protectione susceperat, & ab omni jurisdictione & superioritate loci Ordinarii pro tempore existentis per suas litteras exemerat; ac eidem Prædecessori pro parte dictæ Mariæ Abbatissæ exposito, quod locus designatus præfatus, quem jam dicta Maria Abbatissa & aliæ 12. Moniales & septem Conversæ prædictæ ingressæ fuerant, minus capax pro Monasterio Monialium hujusmodi existebat, præsertim cum plures zelo devotionis & Religionis inductæ cuperent unacum ipsa Maria Abbatissa in Monasterio præfato Altissimo famulari, ac eidem Prædecessori pro eadem parte humiliter supplicato, ut Monasterium ipsum, prout alis Ordinis Monasteria regebantur, & gubernabantur, regeretur, & gubernaretur, opportunè providere, aliaque infrascripta sibi concedere, de apostolica benignitate dignaretur, idem Prædecessor noster hujusmodi supplicationibus inclinatus, ipsi Mariæ Abbatissæ, quæ infirmitate forsan incurabili gravata erat, antequam in Abbatissam, Matrem, & Superiorem dicti Monasterii idem Prædecessor eam præfecerat, ut Monasterium hujusmodi in quocunque alio loco, similiter sine alicujus præjudicio construi facere valeret, concessit, ipsumque Monasterium noviter construendum per eam, quandiu viveret, & deinde per aliam Abbatissam per ipsius Monasterii pro tempore existentes Moniales eligendam, prout alia Ordinis Monasteria regebantur, & gubernabantur, regi, & gubernari: in dictoque constructo vel construendo Monasterio non solùm duodecim, sed & triginta tres Moniales, sine tamen dicti Hospitalis onere, includi, illasque eandem Mariam Abbatissam recipere posse, & non solùm tempore obitûs sui, ut præ-

præfertur, sed & ante, & quando sibi plsceret, unam ex duodecim, quæ tsmen dictum Ordinem expresse professa, & in ætate legitima constituta, & aliàs ad id idonea foret, ipsâ Mariâ Abbatisâ prius regimini & sdministrationi hujusmodi cedente, aliàs juxta dictarum litterarum tenorem in Abbatissam eligere & deputare; ipsaque Maria Abbatissa, & per eam eligenda, vel alia, quæ pro tempore foret, confirmatione alterius Superioris non indigeret, sed absque alia confirmatione & benedictione, administrare, regere, & alia facere, quæ aliæ dicti Ordinis Abbatissæ post confirmationem & benedictionem de jure vel consuetudine facere poterant & consueverant; Et si quæ dubia & difficultates super præmissis vel aliis imposterum pro tempore occurrerent, duos vel tres in jure Canonico Doctores per pro tempore existentem Abbatissam prædictam eligendos, declarare, ipsamque Marism, & pro tempore existentem Abbatisam, Confessorem & Capellanum juxta formam litterarum erectionis hujusmodi, quem magis idoneum reputsret, eligere, litteras prædictss & in iis contenta quæcunque ad ea, si opus foret, extendere & ampliare posse decrevit & declaravit, prout in prædictis & aliis ipsius Prædecessoris in forma Brevis desuper confectis litteris plenius continetur.

Cum autem, sicut Nobis nuper exponi fecistis, licet Monasterium ipsum licentiæ prædictæ vigore translatum & ædificatum fuerit, Vosque in eo sub Regula S. Claræ primi Ordinis, non autem sub Regula S. Francisci Tertii Ordinis hactenus degeritis, & degatis, nihilominus pro animi vestri qniete in eo sub hujusmodi regula primi & Strictioris Ordinis ejusdem S. Claræ permanere desideretis, Nos vestro pio desiderio in hac parte favorabiliter annuere volentes, nec non singularum litterarum prædictarum veriores tenores præsentibus pro expressis habentes, illasque, & in eis contenta quæcumque approbantes, & confirmantes, ea Vobis ac vestro Monasterio suffragari, Vosque illis in omnibus, & per omnia uti posse decernentes, vestris in hac parte supplicationibus inclinati, ut Vos in dicto Monasterio sub hujusmodi regula S. Claræ primi Ordinis, prout hactenus degistis, & de cœtero degere & permanere, ac Vos, & in futurum in eodem Monasterio recipiendæ Moniales Hsbitum, per alias aliorum singulorum Monasteriorum ejusdem Ordinis S. Claræ gestari solitum suscipere, & professionem per easdem primi Ordinis hujusmodi emitti solitam, aliàs juxta aliorum Monasteriorum sub hujusmodi Regula S. Claræ primi Ordinis existentium ritum & consuetudinem emittere liberè & licitè valeatis, its tamen, quod Vos & pro tempore existentes ipsius Monasterii Moniales ex quacunque vel infirmitatis, vel alia quavis urgentissima causa dictum Monisterium exire, aut ab eo discedere, etiam de modernæ, & pro tempore existentis, ipsius Monasterii Abbatissæ licentia nullo unquam tempore possitis & valeatis, Auctoritste Apostolicâ, tenore præsentium concedimus & indulgemus, ac singulas litteras prædictas ad id extendimus & ampliamus, non obstantibus præmissis, ac Constiturionibus & Ordinationibus Apostolicis, nec non omnibus illis, quæ dictus Prædecessor in singulis litteris prædictis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romæ apud S. Marcum sub Annulo Piscatoris die IV. Septembris MDLV. Pontificatûs nostri Anno primo.

Jo: Baregui.

Breve format. in Archivo Monasterii Monialium, de quo exemplar auth. in Archivo Relig. Armario. Provincia Neapolitana.

Et Mulieribus quibuscunque, etiam Monialibus, Monasterium ingredi, & Judicibus Personas ad id relegare prohibet.

P I U S   P A P A   V.

Dilectæ in Christo Filiæ salutem & Apostolicam Benedictionem.

EXpobi Nobis nuper fecistis, quod cum Vos ad certum præfinitum numerum in vestro Monasterio degatis, & in arctissima vita ac perpetua clausura gratum Altissimo, Virtutum Domino famulatum devotè exhibere studeatis, & propterea in Regulari Observantia assiduè perseverantes omnes occasiones fugere conemini, propter quas à Regularibus vitæ & observantiæ vestræ institutis retrahi, vel in illis impediri valeatis: nihilominus dubitatis quietem & tranquillitatem vestram hujusmodi aliquando magnopere perturbari, conscientiæque & animarum vestrarum saluti grave periculum imminere, ac non mediocre detrimentum, dum orationibus ad Deum effundendis quotidie vacare non cessatis, inferri posse, si aliquibus Personis tam Mulieribus sæcularibus, quàm etiam Monialibus, cujuscunque Ordinis permittstur, seu licentia intra septa vestri Monasterii ingrediendi concedatur, aut si illæ propter quamcuoque causam vel delictum in eo deponantur, vel intromittantur. Quare magnoperè desideratis, ne quieties vestræ ratio perturbetur, super his per Nos opportunum remedium adhiberi, & ideo Nobis humiliter

sup-

supplicari fecistis, ut Vobis in præmissis paternè providere, de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur vestris honestis votis, quantùm cum Domino possumus, libenter annuere volentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, pium hoc vestrum desiderium ante omnia plurimùm in Domino commendamus; deinde considerantes, Monasterium vestrum Sacrarum Virginum voluntariè Deo dicatarum, nec receptaculum sæcularium Personarum, nec coactum carcerem delinquentium fœminarum ullo modo esse debere, Auctoritate Apostolica, tenore præsentium ex certa nostra scientia interdicimus, & expressè prohibemus, in virtute S. Obedientiæ & sub censuris & pœnis in Constitutione fel. rec. Bonifacii P. P. VIII. Prædecessoris nostri, quæ incipit, *Periculoso*, & in decretis Sacri Concilii Tridentini, ac litteris sub plumbo à Nobis nuper super clausura Monialium editis contentis, ne de cœtero ulla Persona, Mulier, vel sæcularis, aut Monialis, cujusvis Ordinis, sexûs, conditionis, dignitatis aut nobilitatis existat, sub quovis prætextu, aut quæsito colore, etiam charitativè Vos invisendi, aut consolandi (Ordinario, aut Delegato, vel Superioribus ejusdem Monasterii, dum juxta Sacras Constitutiones generales vel speciales illud visitant, duntaxat exceptis) etiam cujuslibet indulti licentia, aut facultatis ordinaria Ecclesiastica, vel sæculari potestate, ac Regia, aut etiam à Sede Apostolica quomodolibet obtentæ vestrum Monasterium, seu illius claustra ingredi, vel ibi ad tempus, etiam breve permanere, neque minus pernoctare, aut aliàs morari possit: nec ullus Judex, vel Magistratus ordinarius vel delegatus, quacunque etiam Apostolica, aut Regia fungens Auctoritate quamlibet Mulierem vel Puellam Sæcularem vel regularem quacunque ex causa in eodem vestro Monasterio deponere, sequestrare, detinere, carcerare, intrudere, seu etiam ad aliquod quantumvis breve temporis spatium relegare, nec ad id Vos sub aliqua pœna eogere, neque in portas seu ipsa claustra eiusdem Monasterii vim inferre, etiamsi illi ad id auctoritate facultatis, aut litterarum, etiam à Nobis vel Romanis Pontificibus desuper pro tempore emanatarum, una cum invocatione brachii sæcularis suffulti essent, ullatenus audeant vel præsumant, Vobisque, ne Personas, Moniales, mulieres ac puellas hujusmodi, etiam ut præmittitur, sequestrandas, deponendas, detinendas vel carcerandas intra vestrum Monasterium admittere, vèl recipere, neque intrare, aut ibi morari permittere, nisi duntaxat vigore litterarum, quæ in vim Rescriptorum manu nostrâ propriâ signatarum desuper emanaverint, in quibus de præsentibus litteris, earumque toto tenore de verbo ad verbum mentio fiat, ullo pacto possitis aut debeatis, auctoritate & tenore prædictis concedimus, alioquin contravenientes omnes sententias, censuras, & pœnas prædictas ipso facto incurrere decernimus, & declaramus. Quocirca Venerabili Fratri Archiepiscopo Neapolitano, & Dilecto Filio nostro, & Apostolicæ Sedis in Regno Neapolitano Nuntio, nunc & pro tempore existentibus per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi vel alter eorum per se, vel alium, seu alios, ubi, quando, & quoties opus fuerit, & pro parte vestra fuerint desuper requisiti, præsentes litteras solemniter publicantes, Vobisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant hasce litteras, & in eis contenta quæcunque ab omnibus inviolabiliter observari: Contradictores quoslibet & rebelles per censuras & pœnas prædictas, & alia opportuna juris remedia, appellatione postpositâ compescendo, invocato ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, nec non, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus. eorum tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur præsentibus, pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice duntaxat specialiter & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Vel si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint, per Litteras Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XV. Januarii MDLXVII. Pontificatûs nostri anno primo.

Cæsar Glorierius.

Breve formatum in Arch. Monasterii Monialium prædict. de quo exemplar Authenticum in Archivo generali Ordinis Armario Provincia Neapolitana.

NOTA

N O T A.

Moniales prælibatæ quemadmodum primævum Regularis & severioris vitæ spiritum nunquam interruptæ virtutis exemplis hucusque consolidàrunt, ita speciale semper Sacræ Sedis patrocinium in casu recursûs ad illam expertæ sunt: plura hoc probant Decreta ad illarum favorem emanata, ex quibus duo hic jungo: quorum primo eleemosynas à Sæcularibus, Abbatissæ sine licentia à Ministris Curiæ Archiepiscopalis subscripta, consignari posse ita concessum est.

Patres Capucini, qui pro istarum Monialium Capucinarum gubernio modicum exhibent animum, ex eo gravati, quod licentiæ accedendi Monasteria &c. à Ministris Illmæ Dom. Vestræ debeant esse subscriptæ, maturè perpendi cupiunt, quod cum Sæculares de hora ad horam ad Monasterium Monialium eleemosynas deferant, velintque eas pro majore satisfactione in proprias Monialium manus consignare, hujusmodi licentia à quolibet petenda ardua videatur; hinc instant, ut saltem iis, qui eleemosynas portant, Abbatissæ soli loqui, & eidem sine ejusmodi licentia eleemosynas tradere possint; quod cum Illmis DD. meis æquum videatur, à me Illmæ Dom. Vestræ sensum Sacræ Congregationis aperiri jussêre, volentes, ut ita executioni dari mandet. Romæ 2. Maii 1601.

Ex Regesto Secretariæ Congreg. Episc. & Regul. anno & mense prædictis fol. 57.

Decreto seu Epistola secundà Eminentissimo Cardinali Archiepiscopo pro P. Confessarii & Socii commodo Cellas jam constructas ratihaberi commissum est, ut sequitur:

Cum Moniales Capucinæ S. Mariæ in Jerusalem S. Congregationi necessitatem habendi quasdam Cellas in vicinia sui Monasterii pro P. Confessarii & Socii commodo ob nimiam, qua illarum Monasterium & Capucinorum Conventum dividit, distantiam, exposuerint, & pro opportuna provisione supplicaverint, Eminentissimi Domini mei benignè petitis annuerunt, indulgentes, ut, prout singulari Eminentiæ Vestræ prudentiæ visum fuerit, provideatur, ita tamen, ut Decretum à Sanctissimo Domino Nostro in hac materia emanatum observetur &c. Romæ 24. Martii 1667.

Ex eodem Regesto mense & anno proximè dictis fol. 60.

Habita ejusmodi commissione Eminentissimus Archiepiscopus personaliter faciem Monasterii accessit, & dum priores cellas inhabitari posse benignè concessit, unicè & pro majore Constitutionis Alexandri PP. VII. observantia ex parte viridarii alium murum, per Rmum D. Vicarium Generalem suum postea revidendum & approbandum, extrui jussit Decreto sequente:

Innicus Miseratione Divina tit. S. Clementis S. R. E. Presbyter Cardinalis Caracciolus Archiepiscopus Neapolitanus, & ad infrascripta Delegatus Apostolicus &c.

Viso supplici libello porrecto pro parte Abbatissæ & Monialium Ven. Monasterii Monialium S. Mariæ in Hierusalem Ordinis Capucinorum hujus Civitatis, Nobis remisso à S. Congregatione Eminentissimorum & Reverendissimorum Dominorum Cardinalium super negotiis Episcoporum & Regularium, in quo supplicârunt, ut earum P. Confessarius, ejusque Socius, ac Tertiarii ex eodem Ordine Capucinorum dicto Monasterio inservientes, in pristina & consueta eorum habitatione commorari possent, & valerent, ubi ante Constitutionem fel. rec. Alexandri PP. VII. super hoc editam anno MDCLXIV. mense Decembris commorabantur, stante quod Cellæ & habitatio prædicta non sint contiguæ habitationi, & clausuræ dictarum Monialium, ut per eandem Constitutionem prohibetur, sed inter prædictam habitationem & Monasterium sit Ecclesia satis ampla interposita. Visis litteris ad Nos datis ab eadem S. Congregatione sub die 24 Martii 1667. cum facultate Nobis tributa videndi ac providendi super petitione prædicta, ac facto accessu super faciem loci sub die 9. instantis mensis Januarii 1668., ibique visis diligenter clausuræ finibus à parte tam exteriori, quàm interiori, ac etiam prædicto loco habitationis destinato pro dictis PP. Capucinis, comperimus habitationem prædictam longè distare ab habitatione prædictarum Monialium, ac inter unam & aliam intercedere Ecclesiam satis amplam & tantùm confinare ex parte viridarii ejusdem Monasterii mediante muro divisorio. Propterea Auctoritate Apostolica Nobis delegata, & qua fungimur in hac parte, tenore præsentium duximus, consideratâ dictarum Monialium necessitate, ac vitæ Sanctimonia, & austeritate, necnon dictorum PP. Capucinorum probatâ virtute, ac exemplari prudentiâ qua præfatis Monialibus inserviunt, licentiam & facultatem prædictam iisdem RR. PP. Capucinis, ut licitè possint prædictas Cellas inhabitare, & in dicta pristina habitatione commorari, sicut ante, concedendam fore, & esse, prout concedimus, constructo tamen prius pro majori supradictæ Constitutionis Alexandri PP. VII. observantia alio muro convenientis altitudinis inter murum supradictum divisorium viridarii, & supradictam habitationem dictorum PP. Confessoris, ejusque Socii, ac aliorum intervenientium juxta modum per Nos præscriptum, quem murum desuper ædificandum revideri & approbari mandamus per Reverendissimum Dominum Vicarium nostrum Generalem ad hoc à Nobis specialiter deputatum. Et ita dicimus, decernimus, declaramus, facultatem, & licentiam concedimus & impartimur, ut supra, non solum isto, sed omni meliori modo &c. Datum ex nostro Archiepiscopali Palatio Neapoli die 18. Januarii 1668.

I. Card. Caracciolus Archiepiscopus.

D. Joan. Jacobus Ciccein Actuarius Mag.

Murum autem postmodum constructum Reverendissimus Dominus Vicarius Generalis factâ inspectione personali approbavit, ut sequitur.

Die

Die 24. Mensis Januarii 1668. Neapoli.

Viso Decreto interposito per Eminentissimum, & Reverendissimum Dominum Cardinalem Caracciolum Archiepiscopum Neapolitanum sub die 18. Januarii 1668. vigore facultatis sibi concessæ à Sacra Congregatione Episc., & Regul. prout ex literis subscriptis ab Eminentissimo D. Cardinali Ginetti sub 24. Martii 1667. in actis productis &c. Visâ Subdelegatione Nobis factâ per eundem Eminentissimum Dominum Cardinalem Archiepiscopum, per quam impertitur facultas revidendi, & approbandi quendam murum descriptum in eodem Decreto, denuo construendum, facto accessu super faciem loci dicti Monasterii Monialium S. Mariæ in Hierusalem Visis videndis, & consideratis considerandis, Auctoritate Apostolica Nobis subdelegata, & qua fungimur in hac parte, dicimus, & declaramus, murum prædictum denuo constructum esse convenientis altitudinis, prout fuit mandatum, illumque, prout nunc extat, approbamus, & proinde licentiam, & facultatem concedimus RR. PP. Capucinis, Monasterio prædicto inservientibus inhabitare, & permanere in eorum pristina habitatione, & Cellis prædictis &c. non solùm isto &c.

Metellus Tulpa Vicarius Generalis Subdelegatus Apostolicus.

Ex Archivo Monialium.

Fr. Anselmum de Petra molaria, viginti novem Fratrum in Classe Pontificia contra Turcas Servientium, Præfectum confirmat, eundemque cum Sociis amplissimis privilegiis munit.

PIUS PAPA V.

Ad futuram rei memoriam.

CUm Dilectus Filius Vicarius Generalis Fratrum Ordinis S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, mandato nostro, Dilectum etiam Filium Anselmum de Petramolaria, & aliquot alios ex Fratribus ejusdem Ordinis elegerit, mittendos ad Classem Christianorum, quæ contra Infideles paratur, ut ibi Sacra ministrare, ægrotantium curam gerere, omnes monitis, & exemplis ad Dei timorem & amorem accendere, militesque ad viriliter pro Christi Fide dimicandum animare studeant, & Eundem Anselmum dictis Fratribus in Guardianum præfecerit, cum potestate alium sibi substituendi, & alios ex ipsis Fratribus Capucinis Socios secum assumendi, seu deligendi, Nos, ut ipse Anselmus, & Fratres ea, ad quæ mittuntur, melius exequi & adimplere possint, speciales & infrascriptas facultates & privilegia eis impertienda esse censentes, motu proprio, & ex certa nostra scientia eidem Anselmo Guardiano, ejusque Successoribus, ac Sociis assignatis & assignandis præfatis: quod omnium & singulorum de Classe præfata tam in mari, quàm alibi constitutorum, confessiones audire, eosque ab omnibus peccatis, & censuris Ecclesiasticis, & casibus quomodolibet reservatis, etiam in Bulla, in die Cœnæ Domini legi consueta contentis, in foro Conscientiæ tantùm, injunctâ salutari pœnitentiâ absolvere: nec non eorum vota quæcunque, Castitatis & Religionis votis duntaxat exceptis, in alia pietatis opera commutare, ac omnibus, & singulis Christifidelibus de præfata Classe Christiana, seu de copiis & exercitu contra Turcas & Infideles pugnaturis, Sanctissimæ Eucharistiæ, & Extremæ Unctionis Sacramenta ministrare: nec non Missas super Altari portatili in loco clauso, & à ventis tuto in terra cum reverentia & honore celebrare; omnibus verò & singulis Fidelibus de classe & copiis præfatis, ut sibi aliquem tam ex dictis Fratribus, quàm alium Sacerdotem approbatum eligere, qui possit eorum Confessiones audire, eosque ab omnibus peccatis, excessibus, delictis, censuris, & pœnis Ecclesiasticis, etiam (ut præmittitur) reservatis absolvere. Præteres, ut pleniùs ægrotantibus Fratres præfati satisfacere possint, ut ipsi Fratres (si opus fuerit pro ipsorum ægrotantium necessitatibus) in Classe, & sibi, eleemosynas petere, per Syndicum tamen seu Procuratorem aliquem à Commissario Apostolico assignandum seu deputandum recipiendas, & in infirmorum necessitatibus expendendas, ita, quod ipsi Fratres, nec eleemosynas hujusmodi recipiant, nec administrent, nisi, quatenus eorum regula permittit, & per Procuratorem præfatum fuerit eis mandatum, sive concessum. Quodque Fratres prædicti, quandocunque ventum fuerit ad arma contra Infideles, sive in mari, sive in terra, quilibet eorum in ea triremi, vel in acie seu agmine, cui assignatus fuerit, Fidelibus, & pugnantibus Nomine nostro benedictionem impendere respectivè possint & valeant, auctoritate Apostolica, tenore præsentium facultatem concedimus, & potestatem. Insuper omnibus & singulis Fidelibus de Classe, & copiis prædictis, videlicet, qui gratis militaverint, pro prima vice, qua confessi & contriti

triti Sanctissimam Eucharistiam sumpserint, plenariam omnium & singulorum peccatorum indulgentiam & remissionem: qui verò stipendiati fuerint, & eandem SS. Eucharistiam (ut præfertur) prima vice sumpserint, decem annorum,& totidem quadragenarum indulgentiam: omnibus autem & singulis stipendiatis & non stipendiatis, & aliis Personis dictæ classis, aliis vicibus confessis & contritis, ac communicatis, quinque annorum & totidem quadragenarum indulgentiam, & in articulo mortis constitutis, atque in præfata expeditione, vel pugna seu præliis morientibus, contritis tamen, plenariam quinque indulgentiam, quam iidem Fratres à Nobis concessam esse, pronuntiare & prædicare possint. Item omnibus, qui Missæ, vel Sermonibus, seu Concionibus præfatorum Fratrum, aut Orationibus, Matutinis, ac Vespertinis horis habendis, prout à præfatis Fratribus fuerit ordinatum, devotè interfuerint, indulgentiam quadraginta dierum de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, per easdem præsentes concedimus & elargimur. Ne autem Fratres prædicti, dum aliis præesse student, sibi detrimentum faciant, aliisque minus prosint, eis mandamus, ut in omnibus propriam regulam observent; nec non Vicario Generali in omnibus & singulis, quæ ab Eo illis ordinata, & præcepta fuerint, pareant, & humiliter obediant. Non obstantibus &c. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die x. Martii MDLXXI. Pontificatus Nostri Anno sexto.

Exempl. auth. impressum in Archivo Gen. Ord. Arm. Provincia Neapolitana.

N O T A.

PRæterea, quæ in hujus Provinciæ proemio de P. Anselmo Definitore Generali dicta sunt, fuit & jam in primo Bullarii tomo, ubi & hoc ipsum Apostolicum Breve seu toti Ordini ob Fratrum nostrorum Delectum, à Sancto Pontifice factum, in gloriam cedens fol. 33. reperitur, facta de illo fugax laudis memoria, cui meritò adjungi debet, quod, sicut fuit Magni nostri P. Hieronymi à Pistoja, Œcumenico in Concilio Tridentino Theologi &c., in Præfectura Pontificiæ Expeditionis Successor, ita etiam cadaveris ejus ab Insula Cretæ Casertam usque Commissarius Conductor. Patet hoc ex instrumento, æquè digno, ac necessariò, ut hic subnectatur, cum de Hieronymo, quem principaliùs concernit, opportunior loquendi occasio non reditura videatur.

In Nomine Domini Nostri Jesu Christi Amen. Anno millesimo septingentesimo, ex quo Verbum factum est, Reverendus quondam P. F. Hieronymus de Pistoja Ordinis Minorum Venerandæ Congregationis Fratrum Capucinorum Divini Verbi Præco clarissimus, beatæ vitæ, felicisque memoriæ Sanctissimi Domini Nostri Divina Miseratione Pii Papa V. vicem gerens in spiritualibus Generalem in exercitu, tunc contra Turcas Sanctissimæ Fidei hostes expedito, post multas ac varias calamitates, plurimisque pro Christo exantlatis laboribus tam in Divini Verbi continua prædicatione, tum & in militibus, tunc temporis peste laborantibus propria opera subveniendis, in manibus suorum Sociorum, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Sacramentis omnibus prius devotè susceptis, Fratres suos, omnesque alios adstantes ad Christianam Fidem fideliter servandam, fortiterque tuendam, christiano ac paterno movens affectu, in Insula Cretæ felicem accepit dormitionem. Cujus quidem Reverendi Patris præclara, magnaque merita, & dum viveret, & post ejus obitum, apertè propriaque experientia cognoscens Illustrissimus, & Reverendissimus Dominus Julius Antonius Santorius de Civitate Casertæ oriundus, Divinâ Clementiâ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyter Cardinalis Tit. S. Bartholomæi in Insula, & ejusdem Venerandæ Congregationis Protector, & Gubernator præclarissimus, atque dignissimus, ex sua mera, piâque benignitate erga prædictum Beatum Patrem ex prædicta Insula, ubi jam prius dormierat, in Italiam, & propriè in prædictam Civitatem Casertæ ejus benedicta ossa sive Reliquias transportari curavit Auctoritate Apostolica anno Domini MDLXXXIII. per Reverendum P. Fr. Anselmum de Petra Molaria prope Theanum ejusdem Ordinis, ad hoc ab ipso Illustrissimo, & Reverendissimo Domino Cardinale Commissarium Deputatum, & Delegatum, moto quidem ad hoc piam opus tam ex sua benignitate, & devotione erga prædictum beatum Hieronymum, tum & ne tanti Reverendi beatique Patris non pauca merita ibi nullo sciente, celarentur, ac ut, sicut ipse Illustrissimus, & Reverendissimus Cardinalis ejus vivâ præsentiâ, familiarique obsequio potitus ac lætatus fuit, ita Civitas Casertæ ejus Patria potiretur ac lætaretur Reliquiis, meritis ac patrocinio illius.

Die igitur vigesima septima mensis Martii ejusdem anni prædicta veneranda ossa ex Veneranda Ecclesia Annuntiationis Fratrum Carmelitarum ejusdem Civitatis Casertæ, ad quam quidem Ecclesiam prius de Neapoli perducta fuerant per prædictum R. F. F. Anselmum, solemni totius Cleri, omniumque Religionum ac Sæcularium Societatum processione, Virorum ac Mulierum, & vicinarum Terrarum magnâ comitante catervâ, candelas accensas ferentibus omnibus, sumptibus ipsius Illustrissimi, ac Reverendissimi Cardinalis, per eundem P. Anselmum Commissarium, nec non per alios plures, & fere quinquaginta Fratres Capucinos, eorum aliquorum humeris loculo devotè, & humiliter submissis, psalmos continuò cantantes, ad locum S. Francisci ipsorum Capucinorum solemniter fuerunt translata, in hac plumbi capsula ex mandato ipsius Illustrissimi, ac Reverendissimi Domini Cardinalis post trium dierum continuorum vigiliarum, & Missarum solemnia celebrata, honorificè recondita fuerunt ad futuram rei memoriam, præsentibus ipso R. P. Anselmo Commissario, ac 2. Fratribus Sociis ejus: qui quidem ex Candiâ Reliquias ipsas transportarunt per mare paribus, & maris, & Turcarum periculis miraculosè evasis, ut ipse P. F. Anselmus & Socii testati sunt, per intercessionem ipsius B. P. Hieronymi. In quorum prædictorum fidem &c. Datum in loco S. Francisci de Caserta die & anno prædictis.

Fr. Anselmus Commissarius ùt supra.

Alia de P. Hieronymo vide tomo primo fol. 34. & 44. in notis.

RE-

RESCRIPTO PONTIFICIO.

Constructio novæ Domûs in Terra Solophræ Ordinario loci remittitur.

INstantias Universitatis loci, & Terræ Solophræ Sanctitas Sua arbitrio Ordinarii loci remittit, qui, prout de jure, & conscientiâ, desuper procedat. Ex Aula Pontificia 8. Jan. 1682.

Ex Arch. Generali Ordinis.

N O T A.

EXercuit Reverendissimus Archiepiscopus Salernitanus jus suum prompto studio, & ad præcavendas, quæ oriri possent, dissensiones nonnullos articulos dictavit, quos sequens continet Diploma.

Marcus Antonius Columna Miseratione Dei, & Apostolicæ Sedis Gratia Archiepiscopus Salernitanus, Regius Consiliarius &c. Dilectis Nobis in Christo Ministro Provinciali Fr. Hieronymo à Sorbo, ac Fratribus ejusdem Provinciæ Ordinis Capucinorum S. Francisci, nec non Universitati, & Hominibus Terræ Solophræ nostræ Salernit. Diœc. Salutem in Domino sempiternam.

Pastoralis Officii cura Nos admonet, ut ad ea libenter intendamus, per quæ Religiosorum hominum Conventus, ac Domus, in quibus Regulares Personæ perpetuum Altissimo præstant famulatum, cum Religionis propagatione erigantur, ac erectæ feliciter dirigantur, & in his ejusdem Officii partes favorabiliter impartimur, prout Ordinis Regulâ, ac Personarum qualitate pensatâ conspicimus in Domino salubriter expedire.

Cum itaque nuper Dilecti Nobis in Christo Universitas, & Homines Terræ prædictæ Solophræ nostræ Diœces. Zelo devotionis accensi, unum prædicti Ordinis in Terra prædicta Conventum habere desiderarent, ac assignaverint locum pro illo construendo, & Ecclesia ædificanda, Tuque, Dilecte Nobis in Christo Provincialis, ut eorum devotioni satisfaceres, locum eundem pro Conventu inibi erigendo, & Ecclesia ædificanda acceptaveris, tam Tu, quàm Fratres, ac Universitas, & Homines prædicti Nobis humiliter supplicâstis, ut Vestro in hac parte desiderio satisfacere, ac licentiam in præmissis concedere benignitate nostra dignaremur.

Nos igitur, qui justis fidelium votis libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis, ob specialem, quem gerimus ad Vos, & Vestrum Ordinem devotionis affectum, hujusmodi supplicationibus inclinati, Vobis in Terra prædicta unum Conventum Ordinis prædicti erigendi licentiam in loco, qui dicitur à S. Maria della Selva, *& in quo Deo laudes persolvere tranquillo famulatu possitis, sub Invocatione S. Mariæ de Sylvis, tenore præsentium concedimus, & elargimur.*

Per hanc autem nostram concessionem, & licentiam nullum volumus præjudicium inferri nostræ Mensæ Archiepiscopali in Quarta tam Parochiali, quàm Canonica, & Episcopali quoad omnia, quæ ad præsens exiguntur ab Archipresbytero nostro Terræ prædictæ Parochorum, & jura funeralia illæsa permaneant: imo ut omnis posthac dubitandi auferatur occasio, decernimus, ut corpora Defunctorum, quæ pro tempore ad Ecclesiam prædictam S. Mariæ de Sylvis afferenda erunt, prius ad Parochialem Ecclesiam afferantur, in qua celebretur officium, aut solvantur Parocho illa jura, quæ solvenda essent, si officium prædictum in Parochiali Ecclesia esset celebratum, in omnibus, & quoad omnia. Utque Prædicator, qui pro quadragesima, aut alio tempore mittitur, etiamsi alterius sit Ordinis, in eadem Ecclesia, nullâ Vestrâ super hoc requisitâ licentia prædicare possit, & valeat; neque Vos in eadem, nisi Nobis permittentibus, prædicare possitis. Et insuper volumus, & decernimus, ut in prædicta Ecclesia B. Mariæ de Sylvis remaneat Confraternitas Laicorum aliàs concessione nostra instituta, cum oneribus, & honoribus annexis, salvumque sit in ea jus visitationis, correctionis, & omnimodæ nostræ jurisdictionis.

Volumus autem, ut pro erectione Conventûs hujusmodi Universitas, & Homines Terræ prædictæ in signum recognitionis quolibet anno in festo translationis Corporis B. Apostoli, & Evangelistæ Matthæi facem unam pondere librarum duarum ceræ albæ laboratæ Ecclesiæ nostræ solvere omnino teneantur. Et ita concedimus, elargimur, statuimus, decernimus, & providemus, & reservamus, perpetuis futuris temporibus observandum. Datum Salerni in nostro Archiepiscopali Palatio sub anno à Nativ. Domini MDLXXXII. die verò VI Aprilis Pontificatûs Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Gregorii Divina providentia Papæ XIII. Anno Decimo.

Marcus Antonius Archiepiscopus Salern.

Gaspar à Musca Canc. Salern.

Autograph. in Archivo Provinciæ.

Modium terræ ad Portionarium Capellæ S. Julianæ Aversæ aliàs spectantem, Fratribus ibi pro Domûs & Ecclesiæ ampliatione, loco eleemosynæ concedi, Episcopo Aversano committit.

SIXTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

Venerabili Fratri Episcopo Aversano salutem & Apostolicam Benedictionem.

EA, quæ pro Ecclesiarum quarumlibet, præsertim Regularium, decore, & venustate, ac Regularium locorum ampliatione providè facta fuisse dicuntur, libenter, cum à Nobis petitur, mandamus Apostolico munimine roborari. Exhibita siquidem Nobis nuper pro parte dilectorum Filiorum Provincialis FF. Minorum Capucinorum nuncupatorum, Provinciæ Sancti Angeli, ac Electorum Communitatis, & Hominum Aversan. petitio continebat, quod aliàs in Territorio Rectoriæ S. Julianæ Aversan. una Domus Fratrum dicti Ordinis fabricata, & Capellania ipsius Rectoriæ sub invocatione Sanctissimæ Trinitatis cum onere illi deserviendi, & in ea Divina Officia peragendi in Ecclesia dictæ Domûs inclusa fuit, & deinde, cum expediret ipsis Fratribus Ecclesiam, & Domum prædictas ampliari, & dilatari, & ad ampliationem, & dilatationem hujusmodi faciendam necessarius esset modius terræ, mensuræ illarum partium, dictæ Rectoriæ, dilectus Filius Cæsar Strabone unus ex ipsius Cappellæ Rectoribus Portionariis nuncupatis, quæ per plures Rectores Portionarios nuncupatos regi solita existit, dictum modium terrę ratione portionis suæ legitimè spectantem, cujus fructus, redditus, & proventus quatuor ducatorum Regni Neapolitan. secundum communem existimationem valorem annuum non excedunt, ipsis Fratribus loco eleemosynæ pro ampliatione hujusmodi facienda, sub Nostro & Sedis Apostolicæ beneplacito, in perpetuum dedit, & concessit, prout in publico desuper confecto instrumento, & per dilectum Filium Josephum Notarium publicum in Civitate Neapolitana commorantem rogato, pleniùs dicitur contineri. Quare pro parte Provincialis, & Rectorum prædictorum Nobis fuit humiliter supplicatū, quatenus pręmissa approbare, & confirmare, aliâsque in præmissis opportunè providere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, qui Ecclesiarum quarumlibet, præsertim Regularium decorem & venustatem sinceris exoptamus affectibus, ipsosque Provincialem, & Rectores, eorumque singulos à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fraternitati tuæ per Apostolica scripta mandamus, quatenus donationem, & concessionem hujusmodi Auctoritate Nostra perpetuò approbes, & confirmes, omnesque, & singulos tam juris, quàm facti defectus, si qui intervenerint, in iisdem dicta auctoritate suppleas, & nihilominus pro potiori cautela dictum modium Terræ ab eadem portione de dicti Cæsaris consensu eadem auctoritate etiam perpetuò dismembres, atque separes, illumque sic dismembratum, & separatum eidem Domui pro illius, ac dictæ Ecclesiæ ampliatione, ut præfertur, facienda, auctoritate prædicta concedas, & assignes. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cœterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo octuagesimo septimo duodecimo Kalendas Septembris Pontificatus nostri anno tertio.

Bulla firmata in Cancellaria Episcopali Aversæ, de qua exemp. auth. in Arch. generali Ord.

N O T A.

PRima hujus loci Domus, juxta librum, Regestum Scripturarum Civitatis Aversanæ vocitatum, fol. 140. jam anno 1545. fuit fundata, & postmodum ad alium situm translata, quod in fundo dicti folii ita describitur: *R. R. P. P. Capucinorum supplicatione pro parte inclytæ, & fidelissimæ Civitatis Aversanæ porrecta SSmo Domino Papæ Pio V anno 1570., Monasterium olim fundatum, & publico peculio dictæ Civitatis in agro, ubi dicitur, Cerigliano, in Ecclesia jam diruta tituli S. Julianæ, & elapso biennio huc fuit translatum, similiter publicis, ac fidelissimæ Civitatis sumptibus pro majore quiete R. R. Patrum, ubi aderat Ecclesia cum beneficio S. Julianę cum terreno modiorum quatuor, quod beneficium de consensu D. Josephi Strabone Neapolitani illius Beneficiati, & prævio Brevi Apostolico ad instantiam præfatæ Civitatis annexum fuit dicto Sacro Monasterio &c.*

Con-

Concessionem variarum Terrarum tam ad Mensam Archiepiscopalem, quàm quamdam Præbendam Canonicalem Neapoli spectantium, & illegitimè pro constructione novæ Domûs in loco Turris Octavæ ad Fratres translatarum, causâ ad se avocatâ validat; in recognitionem, ac loco responsionis &c. singulis annis in Festo Translationis S. Januarii claves Ecclesiæ, & Monasterii Archiepiscopo pro tempore existenti consignari; insignia Ecclesiæ Neapolitanæ in eadem Ecclesia pingi, figi, vel appendi; ac in casu recessûs Fratrum, aut præsentatione Clavium per biennium non factâ, Ecclesiam cum Monasterio ad Mensam Archiepiscopalem pleno jure redire, sancit.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Gregi Dominico Divinâ Clementiâ præsidentes, Ecclesiarum omnium indemnitatis, & Ecclesiasticarum personarum, præsertim sub suavi Religionis jugo Deo famulantium quietis decet Nos esse sollicitos. Nuper siquidem accepimus, quod à multis annis Electi, & Deputati Universitatis, & Hominum loci Turris Octavæ nuncupat. Neapolitan. Diœcesi. eupientes in dicto loco Ecclesiam cum Monasterio, seu Domo pro usu & habitatione dilectorum Filiorum Fratrum Capucinorum construere, à diversis personis particularibus ejusdem loci aliqnot modios Terræ Vitatæ, & arboratæ, qui ab eisdem particularibus ad laborandum jam pro se, eorumque Filiis & descendentibus legitimis & naturalibus, aut aliàs à Mensa Archiepiscopali Neapolitanæ Ecclesiæ, earumdem Terrarum Domina, cum onere solvendi medietatem omnium fructuum recognoscebantur, & tenebantur, pro certo pretio seu pretiis tunc conventis, & sub certis finibus tunc expressis coemerunt: & licet in Instrumentis emptionum prædictarum, præter solutionem dictæ medietatis fructuum, consensus etiam Archiepiscopi, tunc existentis, de Jure & consuetudine requisitus, desuper pro validitate dictarum Emptionum impetrandus expresse reservatus fuisset, nihilominus Electi prædicti ante consensum hujusmodi obtentum, laudemiis etiam eidem Mensæ Archiepiscopali, prout de jure, & consuetudine tenebantur, minimè persolutis, eosdem Terræ modios dictis Fratribus Capucinis ad alium usum, satis diversum ab eo, qui fuerat primum à dicta Mensa concessus, pro Ecclesia, Domibus, Hortis, & aliis Officinis, & membris ad eorum usum necessariis construendis sub eadem medietatis fructuum responsione dictæ Mensæ persolvendæ, eodem Archiepiscopi consensu minimè obtento, sed nec etiam forsan reservato concesserunt. Cum autem facie loci contra primò dictarum concessionum tenorem immutatâ, inibi Ecclesia sub invocatione Beatæ Mariæ Annunciatæ cum Domibus, & Hortis prædictis ædificata, inque eas dicti Fratres Capucini introducti fuissent, quondam Ferdinandus Bucca laicus Neapolitan. alium Terræ modium etiam vineatum, & arboratum, quod pariter à dicta Mensa cum eodem onere responsionis medietatis fructuum recognoscebat, unà cum quibusdam Domibus pro ampliatione dicti Monasterii eisdem Fratribus legavit, nec non etiam dilectus Filius Jo: Bernardinus Pisanus Canonicus Neapolitan. pro via vicinali ad eorumdem Fratrum commoditatem aperienda, quoddam Terræ petium ad Præbendam sui Canonicatûs spectans, nullo Sedis Apostolicæ beneplacito interveniente, nec reservato, de facto in perpetuum concessit, & donavit, seu donationi, & concessioni per eum, qui dictum petium ab eadem Præbenda Canonicali ad laborandum jam sub simili responsione medietatis fructuum recognoscebat, eisdem Fratribus factæ consensit.

Cum autem, sicut etiam accepimus, prædicti Fratres Capucini, qui inibi usque in præsentem diem nullo, de quo appareat Archiepiscoporum pro tempore consensu, præsertim ratione dominii, & proprietatis dictarum Terrarum accedente permanserunt, & de præsenti existunt, à pluribus annis dictorum fructuum medietatem Mensæ prædictæ minimè persolvissent, atque animadvertissent, dictas Terras, & loca prædictæ responsionis onere gravata contra ipsorum Constitutiones, & Regularia Instituta retinuisse, & de præsenti retinere, Venerabili Fratri nostro Alphonso S. R. E. Cardinali Gesualdo Episcopo Ostien., & Archiepiscopo Neapolitano pro condonatione, & gratuita dictorum fructuum remissione, tam pro decurso tempore, quàm etiam futuro, donec eidem Ecclesiæ præsideret, Neapoli primùm, tum Romæ tempore Capituli Generalis eorum Congregationis novissimè celebrati supplicarunt; Alphonsus autem Cardinalis Archiepiscopus prædictus, etsi pro sua erga Regulares, dictique Ordinis Fratres liberalitate, ac in multis rebus spectata propensio-

ne fructus hujusmodi condonare, & elargiri paratus esset: quia tamen Terræ hujusmodi ad prædictam Mensam Ecclesiæ Neapolitanæ, & Præbendam Canonicalem respectivè pleno jure, ac ad earum integram proprietatem, plenariumque Dominium spectare, ac in Universitatem, & Homines prædictos primùm, & deinde in prædictos Fratres Capucinos malè, & nulliter, ac contra formam Juris, & Sacrorum Canonum translatæ noscebantur, volens plenius tam suæ, quàm eorumdem Fratrum conscientiæ satisfacere, eosdem Fratres majori remedio indigere, & nostra ac Sedis Apostolicæ auctoritate, ac opportuna desuper interponenda provisione opus esse benignè significavit.

Verùm, dum super præmissis à Nobis, & Sede Apostolica remedium opportunum expectabatur, dictæ Universitatis Homines ad Consilium Regium Curiæ Neapolitanæ sub falso prætextu, quod easdem Terras, in quibus dicti Fratres Capucini, ut præfertur, degunt, ipsorum Capucinorum personis mediantibus possiderent, pro manutentione in possessionem, in non modicum prædictæ Ecclesiæ dispendium, ac Jurisdictionis Ecclesiasticæ præjudicium, recursum habuerunt, & prædicti Fratres Capucini eisdem Hominibus Turris Octavæ adhæserunt, seque contra nullitatem dictarum concessionum tueri prætendebant, sub eo prætextu, quod quidam Thomas de Donna, dictæ Turris Incola, redditum ejusdem Mensæ Archiepiscopalis in dicto Loco Turris existentium olim Conductor, sub die primo Junii Anni proximè præteriti fidem faceret, se adhuc, dum dictorum redditum Mensæ Archiepiscopalis Conductor esset, tempore, quo dicta Ecclesia, & Domus fabricatæ, & Fratres ipsi in eas introducti fuerunt, ab eisdem Fratribus, & dicti loci Hominibus requisitus, ejusdem Mensæ, & Archiepiscopi tunc existentis nomine, licet nulla sufficienti ad hoc facultate ad similium Universitatum, & Personarum Regularium favorem consentiendi suffultus esset, neque id absque Sedis Apostolicæ beneplacito facere potuisset, consensum dictis Emptionibus, & Concessionibus oretenus præstitisse, & laudemia eisdem Fratribus relaxâsse, &, quatenus opus esset, se de novo eumdem Consensum dicto nomine ex nunc, prout ex tunc, ut olim Conductor, præstare, & laudemia præmissa remittere & relaxare. Idem verò Alphonsus Cardinalis Archiepiscopus non obstantibus frivolis hujusmodi prætensionibus devolutionem dictarum Terrarum ob causas prædictas ad mensam prædictam factam esse declaravit, eamque acceptavit, atque ad nonnullos actus, etiam Judiciarios, contra dictos Fratres coram dilecto Filio Nostro, & Cameræ Apostolicæ Causarum Generali Auditore pro dictæ suæ Mensæ reintegratione, & indemnitate devênit.

Nos itaque habitâ de præmissis notitiâ negocium hoc nonnullis piis & eruditis Viris examinandum, & Nobis referendum commisimus, juxta quorum relationem attendentes, Terras hujusmodi sub proprietate & pleno Dominio Mensæ Archiepiscopalis, & Præbendæ Canonicalis prædictarum respectivè existentes, & primodictis particularibus personis sub onere responsionis, & medietatis omnium fructuum eisdem Mensæ & Præbendæ respectivè faciendæ concessas, in Universitates & Collegia, aut Ecclesias, & pia loca, seu personas, in quibus devolutio & caducitas locum habere non potest, alienari & distrahi non potuisse, & propterea tam acquisitiones per dictos dilectos Electos Universitatis nomine, quàm Concessiones eisdem Fratribus Capucinis factas, præsertim nullâ dictæ Mensæ & Præbendæ datâ recompensatione, sed nec etiam laudemiis persolutis, aut Consensu aliquo Archiepiscoporum, & Sedis Apostolicæ, neque ante, neque post dictorum bonorum traditionem subsecuto, facie insuper loci immutatâ, Vitibusque & Arboribus evulsis, in non modicum dictæ Mensæ & Præbendæ præjudicium, quæ non solum prædicta medietatis fructuum responsione, sed Terris etiam ipsis in perpetuum privatæ remanserunt, nullas & invalidas fuisse & esse declaramus. Volentes tamen super præmissis, omnem diuturnioris contentionis materiam tum amputare, tum dictorum FF. Capucinorum statui & conscientiæ securitati, quantum cum Domino possumus, opportunè prospicere, ac eos, ut divinis obsequiis ea, qua decet, quiete vacare valeant, specialibus favoribus & gratiis prosequi, piamque Alphonsi Cardinalis Archiepiscopi erga dictos Fratres Capucinos voluntatem collaudantes, qui nedum emolumenta quæcumque ex dictis Terris proventa, & provenientia sibi debita & debenda eisdem Fratribus condonare semper obtulit, sed etiam concessiones prædictas de dictis Terris ad eorumdem Fratrum usum & commodum, per Nos Apostolicâ auctoritate, aliqua tamen recognitione dictæ Ecclesiæ suæ reservatâ, revalidari sæpius supplicavit; Terrarum prædictarum quantitates, qualitates, fines, mensurationes, nominationes, vocabula, ac responsionum hujusmodi solutionum modos & tempora, nec non alias necessariò exprimendas circumstantias, dictorumque Instrumentorum tenores præsentibus pro expressis habentes; Motu proprio ex certa scientia nostra, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine Causam & Causas quascumque super præmissis motas & introductas à quocumque, seu quibuscumque Judicibus ad Nos harum serie avocan-

eantes, illasque penitus extinguentes, ac perpetuum desuper silentium imponentes, concessiones, donationes, Legata, & alia relicta, tam à prædictis Electis, & Hominum dictæ Turris Universitate, quàm à dicto quondam Ferdinando, & Jo: Bernardino, seu aliis forsan personis, etiam Ecclesiasticis de dictis Terris ad dictam Mensam & Præbendam, ut præfertur, respectivè spectantibus, ad dictorum Capucinorum, seu Ecclesiæ Annunciatæ præ dictæ usum, ususfructum, & commodum huc usque factas, cum omnibus inde secutis, non obstante, quod dictæ Mensæ Archiepiscopalis, & Sedis Apostolicæ consensus, & beneplacitum, seu etiam aliæ solemnitates de Jure & consuetudine, ut præfertur, requisitæ in dictis Concessionibus, alienationibus, & acquisitionibus minimè intervenerint, cum infrascriptis tamen conditionibus, reservationibus, & recognitionibus, & non aliàs, nec alio modo, validamus, approbamus, confirmamus, & quatenus opus sit, eadem auctoritate de novo concedimus, & applicamus.

Volumus tamen, ut pro perpetua conservatione & reservatione Jurium, & præsertim dicti pleni Dominii & proprietatis in Terris prædictis dictæ Mensæ Archiepiscopalis, & in illius signum & recognitionem, ac loco responsionis medietatis fructuum eidem Mensæ, ut præfertur, debitæ, iidem Fratres Capucini annis singulis in festo Translationis S. Januarii dictæ Ecclesiæ, & Civitatis Patroni, quod prima die Dominica Mensis Maij celebratur, Claves dictæ Ecclesiæ, Monasterii, seu Domorum & Hortorum Archiepiscopo, pro tempore existenti, præsentare, & consignare, seque ad Ecclesiam ipsam cum Domibus & Hortis ad arbitrium & nutum dicti Archiepiscopi dimittendam, seu, prout Archiepiscopo eidem videbitur, retinendam, promptos & paratos exhibere, & offerre debeant & teneantur; nec non, ut idem Alphonsus Cardinalis Archiepiscopus ad eorumdem Jurium conservationem, significationem, & demonstrationem Dominii dictæ Ecclesiæ Neapolitanæ ejusdem in eadem Ecclesia, domibus seu Monasterio & Hortis Ecclesiæ Insignia, etiam marmorea, in parietibus figere & collocare, aut etiam pingere, seu pingi & collocari facere, etiam dictorum Fratrum, & dicti loci Turris Hominum consensu non accedente, illisque etiam contradicentibus, teneatur & debeat; & casu, quo dicti Fratres Capucini nunc & pro tempore existentes, à dictarum Clavium præsentatione & consignatione, ut præfertur, facienda per biennium integrum cessaverint, aut etiam dictâ Ecclesiâ & Monasterio, aut Domibus, seu earum Tenuta & possessione, aut detentione recesserint, aut Ecclesiam ipsam & Monasterium, seu Domos & Hortos prædictos, eorumve Tenutam & possessionem, seu detentionem, seu eorum aliquam partem, etiam sponte, seu ex quacumque causa, & occasione quandocumque & qualitercumque dimiserint, aut eorum usum, & Ususfructum, & commoditatem reliquerint, Ecclesia ipsa cum adjacentibus omnibus suis domibus, Monasterio, & Hortis ac membris in toto vel in parte, ut præfertur, dimissa, & relicta, ad eamdem Mensam Archiepiscopalem pleno jure Dominii & proprietatis, ut præfertur, redire, & cum ejusdem Mensæ bonis reintegrari debeat, prout Nos ex nunc, prout & tunc cum dimissa & relicta in toto vel in parte, vel à Clavium consignatione & præsentatione, ut supra dictum est, per biennium cessatum fuerit, ad eamdem Mensam reverti, & reversa ac reintegrata esse volumus, decernimus, & declaramus, ita, ut Archiepiscopus pro tempore de eis, uti de aliis dictæ Mensæ bonis liberè & licitè disponere valeat, absque aliquo dictorum Hominum Turris desuper præstando impedimento, eadem auctoritate decernimus, volumus & mandamus, ac omnes & singulos tam juris quàm facti & solemnitatum, etiam substantialium, consensuum, & aliorum omnium necessariorum & necessariò exprimendorum defectus, qui in præmissis & circa ea quomodolibet intervenerunt, supplemus, partibusque ipsis, ac omnibus desuper quomodolibet interesse prætendentibus ac habentibus respectivè perpetuum silentium imponimus. Et nihilominus eidem Alphonso Cardinali Archiepiscopo Neapolitano, ut per se vel per alium seu alios eosdem Fratres, ac dictum Jo: Bernardinum, ac alios quoscumque, qui bona prædicta alienârunt, ab omnibus pœnis & censuris Ecclesiasticis, propterea incursis, injunctâ eis pœnitentia salutari, ac datâ per dictum Jo: Bernardinum æquivalenti recompensatione dictæ suæ Præbendæ in utroque foro absolvere; eisdem omnem inhabilitatis maculam abolere, & in pristinum, & eum, in quo ante præmissa erant, statum restituere, & plenariè reintegrare, & cum eisdem super irregularitate per eos contracta, quod dictis Censuris innodati Missas & alia divina Officia, non tamen in contemptum Clavium celebraverint, ita ut illa non obstante, Clericali charactere, quo alias ritè insigniti fuerint, illiusque privilegiis uti, & in susceptis Ordinibus, etiam in Altaris ministerio ministrare, & obtenta beneficia retinere, respectivè possint & valeant, dispensare, illisque fructus indebitè perceptos remittere, & omnia & singula desuper necessaria & opportuna facere possit & valeat, earumdem præsentium tenore committimus & mandamus, ac super hoc opportunam illi facultatem concedimus; Sicque per quoscumque Judices Ordinarios & Delegatos,

etiam

etiam S. R. E. Cardinales, ac Palatii Nostri Causarum Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari & definiri debere, præsentes quoque literas de subreptionis, obreptionis, aut intentionis nostræ defectu nullatenus impugnari posse, sed semper validas & efficaces existere, & ab omnibus, ad quos spectat, inviolabiliter observari debere decernimus. Non obstantibus, quatenus opus sit, regula nostra de jure quæsito non tollendo, ac fel. rec. Pauli II. Prædecessoris nostri de rebus Ecclesiæ non alienandis, quæ incipit: *Ambitiosæ*: ac aliis Apostolicis, & in Synodalibus, & Provincialibus Conciliis editis generalibus vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac dictæ Ecclesiæ Metropolitanæ, & aliarum juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus; privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus & formis specialis mentio facienda foret, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoria die XII. Februarii MDC. Pontificatus Nostri Anno Nono.

Ex Reg. Secret. Brevium Apostolicorum.

N O T A.

CUm Mons Vesuvius, in cujus pede dictus Conventus exsurgit, hujus fabricam semel graviùs devastâsset, appensa ad Altare B. Virginis anathemata pro ejus reparatione vendi, à S. Congregatione concessum fuit, Epistolà R. P. Provinciali ita inscriptâ:

Adm Reverende in Christo Pater. Eminentissimi Domini Cardinales auditis iis, quæ S. Congregationi nomine P. Vestræ circa damnum, ex Vesuvii incendio, fabricæ Domûs & Ecclesiæ Turris Octavæ Ordinis P. Vestræ subortam, fuerunt exposita, indulgent, ut mediante piâ Personâ vota seu Anathemata ad B.V. Mariæ imaginem, miraculis in prædicta Ecclesia coruscantem appensa vendi, & illorum pretium, quod ad 80. scuta incirca ascendere supponitur, in fabricæ memoratæ reparationem convertantur. Poterit itaque P. Vestra ita exequi, cum vigore præsentium necessaria desuper Ei concedatur facultas. Quibus &c. Romæ 18. Martii 1632.

Fr. Antonius Card. S. Honuphrii.

Exemplar in Archivo Gen. Ord. Armario Provincia Neapolitana.

In subventionem Fabricæ veteris Domûs Cajetanæ licentiam in diebus Festis piscandi concedi, & lucrum inde proveniens in dictam Fabricam converti, Episcopo ibi committit.

Venerabili Fratri Episcopo Cajetano.

CLEMENS PAPA VIII.

Venerabilis Frater salutem & Apostolicam Benedictionem.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti Filii Guardianus & Fratres Ordinis Capucinorum Domûs B. Mariæ de Pietate, Civitatis Cajetan. quod cum pro Fabrica eorum novæ Ecclesiæ eleemosynæ, quæ ad hunc effectum collatæ sunt & in dies conferuntur, non sufficiant pro ejusdem Fabricæ subventione, maximopere expediret, ut aliquibus personis piscandi diebus Festis ad effectum, ut lucrum inde proveniens in Fabricam prædictam converti posset, licentia concederetur. Propterea Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut super hoc opportunè providere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eosdem Guardianum & Fratres specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis &c. censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Tibi per præsentes committimus & mandamus, ut, si ita expedire judicaveris, quibuscumque personis, lucrum inde proventurum in Fabricam prædictam erogare volentibus, ut diebus Festis de præcepto, (exceptis Nativitatis Domini Nostri & Paschatis Resurrectionis, ac Pentecostes, & dummodo prius Missæ interfuerint) piscari licitè, & absque alicujus Censuræ Ecclesiasticæ incursu possint & valeant, ad triennium proximum licentiam auctoritate Nostra concedas. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Marcum sub Annulo Piscatoris die XXII. Junii MDCI. Pontificatus Nostri Anno Undecimo.

Ex Regesto Secretariæ Brevium Apostolicorum Mense & Anno prædictis fol. 305.

Ex

Ex Ecclesia Domûs Conceptionis B. V. Mariæ Immaculatæ, Civitatis Neapolitan. S. Reliquias extrahi prohibet, & prohibitionis copiam ad valvas Sacristiæ affigi mandat.

PAULUS PAPA V.

Ad futuram rei memoriam.

CONservationi Sacrarum Sanctorum & Sanctarum Reliquiarum, quæ, ùt asseritur, in Ecclesia Domûs FF. MM. S. Francisci Capucinorum nuncupatorum Neapoli asservantur, quantùm cum Domino possumus, consulere, nec non Guardianum & Fratres dictæ Domûs specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares Personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti &c. & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ne de cætero quisquam, quâvis auctoritate fungens, sub quovis prætextu, & ex quacunque causa, ratione, vel occasione Reliquias præfatas, aut aliquam earum partem â dicta Ecclesia transportare, seu extrahere, aut aliis Ecclesiis, Monasterjis aut Locis Piis commodare, sive, ut exportentur, vel extrahantur, vel removeantur, permittere, aut consentire audeat, etiamu animum illas referendi habeat, sub excommunicationis, ac privationis vocis activæ, & passivæ pœnis, Apostolica Auctoritate, tenore præsentium interdicimus, & prohibemus. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non dictæ Domûs, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Volumus autem, quod præsentis prohibitionis copia in valvis Reliquiarii, seu Sacristiæ ejusdem Ecclesiæ, aut in aliquo alio prospicuo loco, unde ab omnibus cerni possit, affixa remaneat. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die III. Augusti MDCXVI. Pontificatûs nostri Anno duodecimo.

I. Card. S. Susannæ.

Ex Regest. Archivi Secret. Brevium Apostolicorum mens. Augusti 1616. fol. 147.

NOTA.

NOmina Sanctorum, quorum Reliquias Neapolitanum Sanctuarium complectitur, post ea, quæ de Christo, & B. Virgine ejus Matre ibi habentur, ordine Alphabetico hic recensere digna videtur actio: ad hunc autem sunt radacta à me ex Documento Authentico, mihi transmisso.

De Veste inconsutili Christi, de Ligno S. Crucis, & de Cinctura B̃m̃æ Virginis Mariæ.

DE OSSIBUS, SANGUINE &c.

SS. Achillei Mart., Agathæ Virg., & Mart., Alexandri Papæ, & Mart., Alexii Confessoris, Almachii Mart., Andreæ Apostoli, Aniceti Papæ, & Mart., Annæ Matris B. V. Mariæ, Antonii Abbatis, Antonii de Padua, Antonini Mart., Apolloniæ Virg., & Mart., Asperni Episcopi, & Conf. Augustini Episc., & Ecclesiæ Doctoris, Aureliæ Virg., & Mart.

SS. Barbaræ Virg., & Mart., Bartholomæi Apostoli, Basilii Mart., Basilidis Mart., Benedicti Abbatis, Bibiani Episc., Blasii Episc., Bonaventuræ Episc., & Ecclesiæ Doctoris, Bonifacii Mart.

SS. Caii Papæ, & Mart., Callisti Papæ, & Mart., Candidæ Virg., & Mart., Cassiani Mart., Catharinæ Virg., & Mart., Catharinæ Senensis Virg., Celsi Mart., Christophori Mart., Chrysanthi, & Dariæ M. M., Claudii Mart., Clementis Papæ, & Mart., Clementis Mart., Cælestini Mart., Concessi Mart., Constantii Mart., Cosmæ Mart., Cyrini Mart.

SS. Damiani Mart., Deodati Mart., Deodati Abbatis, Dionysii Episc. Mart., Dominici Conf., Donati Episc., & Mart., Donatæ Virg. Mart.

SS. Emerentianæ Virg. Mart., Erasmi Episc. Mart., Ermologii Episc. Mart., Ermologii Mart., Eugenii Mart., Euphebii Mart., Eusebii Episc.

SS. Fabiani Papæ Mart., Fausti Mart., Felicis in Pincis, Floræ Virg. Mart., Fortunati Episc., Francisci Assisiatis Conf., Francisci de Paula Conf.

SS. Georgii Mart., Gregorii Papæ Conf.

SS. Helenæ Virg., Hieronymi Conf. Ecclesiæ Doctoris, Hilarii Episc., Hilarionis Abb., Hipolyti Mart., Honuphrii Eremitæ.

SS. Jacobi Apostoli, Januarii Episc. Mart., Ignatii Episc. Mart., Joannis Baptistæ Præcursoris Domini, Joachim Mart., Joannis Eremitæ, Innocentium M. M., Julii Mart., Juliani Mart., Justi Mart., Justinæ Virg. Mart., Justinæ Virg.

SS. Ladislai Mart., Laurentii Mart., Leonis Papæ Conf., Longini Mart., Luciæ Virg. Mart., Lucillæ Virg. Mart., Ludovici Episcopi.

SS. Macarii Mart., Macarii Abbatis, Marcelli Mart., Marcellini Mart., Marci Evangelistæ, Mariæ Magdalenæ Pœnitentis, Margarithæ Virg. Mart., Marthæ Virg., Martini Papæ Mart., Matthæi Apostoli, & Evang., Mauri Abbatis, Mauritii Mart., Maximi Mart., Maximi Episc., Maximæ Virg. Mart., Modesti Mart.

SS. Na-

SS. Nanarii Mart., Nemesii Mart., Neonis Mart., Nicolai à Tolentino Conf., Nominandæ Virg., & Mart.

S. Olympii Martyris.

SS. Pamphili Mart., Pancratii Mart., Panthaleonis Mart, Paridis Episc., Pauli Apostoli, Pauli primi Eremitæ, Paulini Episc. Mart, Paulini Episc, Paulinæ Virg. Mart, Petri Apostoli, Petri Mart, Petri Conf., Philippi Apostoli, Philippi Mart., Placidi Mart., nec non Sociorum ejus, Pomponii Mart., Pontiani Papæ Mart., Proelii Mart.

SS. Remigii Episcopi. Romiti Confessoris.

Sanguis SS. Martyrum, SS. Saturninæ Virg. Mart., Sebastiani Mart., Seriei Mart., Serviliani Mart., Severini Episcopi, Silvestri Papæ Conf, Sixti Papæ Mart., Sixti Papæ Conf, Stephani Protomart., Stephani Papæ Mart, Stephani Papæ Conf., Susannæ.

SS. Teclæ Virg. Mart., Timothei Mart., Tranquillini Mart., Triphomenæ Mart.

SS. Valentini Mart., Valerii Mart. Valeriæ Virg. Mart., Valeriani Mart., Victoris Papæ Mart. Victoris Mart., Victorini Mart., Vincentii Mart., Vincentiæ Virg. Mart., Virilis Mart., Viti Mart. Urbani Papæ Mart, Ursulæ Virg. Mart,

S. Zachariæ Prophetæ.

Num. 176.

Prohibet idem ad favorem Ecclesiæ Domûs Amalphitanæ.

PAULUS PAPA V.

Ad futuram rei memoriam.

CONservationi Sacrarum Sanctorum, & Sanctarum Reliquiarum, quæ, ut asseritur, in Ecclesia Domûs Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum Civitatis Amalphitanæ asservantur, quantùm cum Domino possumus benignè consulere volentes. *Residuum uti in Brevi antecedente.*

J. Card. S. Susannæ.

Ex Regesto & fol. præd.

N O T A.

TAm Ipsas Sacras Reliquias, quàm Earum Evergeten nominant (duriore licèt carmine) duæ marmoreæ tabulæ, muro Ecclesiæ laterali utrique incrustatæ, in quarum una sequens legitur inscriptio:

Petrus ab antiqua Capuanus origine, Amalphit
Clarus post Patriæ clarior ecce memor
Cardineus Quinti Martini tempore namque
Bizantum missus Nuntius, inde tulit
Reliquias Divûm, quas hic venerare Viator
Nomina quarum alio marmore cuncta leges
Patriæ post nati. & dani non immemor almi
Ornatas publico reddidit ære sua
Sub Comite insigni Beneventi, qui pius atque
Parthenope Prorex, mox vocitata dedit.
Anno CIↃ IↃCVI.

In altera Tabula sequentia habentur:

Præ omnibus hic devotissimè adoretur Sacrosanctæ Crucis Vitale Lignum:

Revereantur B.B. Jacobi Apostoli	*Vitus Martyr. & Cajus*
Basilii Magni	*Roman. Martyr*
& Diomedis Mart. Capita	*Blasius Episcopus & Martyr.*
Veneranda	*Eustachius Martyr*
Catharinæ Virg. & Martyris	*Piger Martyr*
Maxilla	*Porphyrius Martyr*
Philippi Apostoli manus	*Joannes Chrysostomus*
Cosmæ Mart. Brachium	*Theodorus Confessor*
& Zachariæ Prophetæ tria ossa,	*Maria Magdalena*
Recolantur Marcus Evangelista	*Ursulæ cruor*
Stephanus Protomartyr	*& Euphrosina Virgo*
Innocentes	*pia devotione venerentur*

Tempore, quo Ecclesiæ celebre hoc donum factum est, erat hæc juris Regularium, quos Sancta Sedes postea suppressit, fuitque primum Nobis anno 1582. concessa. Eam cum Archiepiscopus visitare prætenderet, jussus est à Sacra Congregatione Episcoporum, & Regularium à tentamine desistere per sequentem Epistolam.

Illu.

Illustris, & Reverendissime Domine uti Frater.

Obstupuère Illustrissimi Domini mei à P. Procuratore Generali Ordinis F. F. Capucinorum percipientes, quod Amplitudo Tua eorum Ecclesiam visitare intendat, & in hunc finem Vicarius Amplit. Tuæ, clavem Sanctuarii, seu loci SS. Reliquiarum in illorum Ecclesia asservatarum sibi consignari sæpius ab eorum Provinciale poposcerit, cum, ut Amplit. Tuæ notum est, Regulares sint exempti, & Episcopi eorum Ecclesias, quibus cura animarum annexa non est, visitare nequeant. Hinc Illustrissimi Domini mei Amplit. Tuæ à me ordinari jusserunt (prout, & vigore præsentium facio) ut ab executione suæ intentionis (si unquam talem haberet, quod non creditur) desistat &c. Romæ 27. Octobris 1594.

A. T.

Affectuosissimus.

Card. Alexandrinus.

Idem molienti R. P. Priori Montis Cassini in Ecclesia Fratrum Domûs S. Germani, fuit eodem themate scriptum, prout notatum reperitur in Regesto Secretariæ S. Congr. mensis, & anni prædictorum fol.273.

Domum Virginum, Capucinellarum nuncupatarum, in Monasterium Monialium Ordinis cum communicatione privilegiorum & sub gubernio Ordinarii erigi mandat.

A tergo. *Venerabili Fratri Archiepiscopo Neapolitan., seu dilecto Filio ejus Vicario in spiritualibus Generali.*

GREGORIUS PAPA XV.

Venerabilis Frater, seu dilecte Fili salutem, & Apostolicam Benedictionem.

SAcri Apostolatûs ministerio divinâ dispensatione prædentes, ad ea, per quæ piarum Virginum sub suavi Religionis jugo Altissimo famulari cupientium votis consulitur, libenter intendimus, ac in his Officii Nostri partes favorabiliter interponimus, prout conspicimus salubriter in Domino expedire. Sanè pro parte dilectarum in Christo filiarum Virginum Capucinellarum nuncupat. Domûs Sancti Francisci Assisien. etiam nuncupatæ Neapolitan. Nobis nuper expositum fuit, quod ipsæ, quæ, ut asserunt, Habitu per Moniales Capucinas gestari solito vestiuntur, nullam tamen professionem regularem emittunt, neque clausuram servant, studio perfectioris vitæ ductæ domum prædictam in Monasterium Monialium Capucinarum nuncupatarum per Nos, ut infra, erigi summopere desiderant, Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut super præmissis, ut infra, opportunè providere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, qui divini cultûs augmentum, & Sacræ Religionis propagationem sinceris desideramus affectibus, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Regularium præpositorum consilio, Fraternitati tuæ, Frater Archiepiscope, seu Discretioni tuæ, Fili Vicarie per præsentes committimus & mandamus, ut in prædicta Domo, si sit, vel postquam fuerit ad formam Monasterii reducta, & debita clausura munita, unum Monasterium Monialium Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum cum Ecclesia, Campanili, campanis, cœmeterio, claustro, refectorio, dormitorio, hortis, hortalitiis, cæterisque officinis, & membris necessariis, pro una Priorissa, & competenti Monialium numero, quæ inibi juxta Regularia dicti Ordinis Instituta sub illius Regulari Habitu Altissimo perpetuò famulentur, divinisque laudibus insistant, ac aliàs in omnibus, & per omnia adinstar aliorum Monasteriorum Monialium dicti Ordinis, perpetuò sine alicujus præjudicio, Auctoritate Nostra Apostolica erigas, & instituas, illique sic erecto & instituto pro ejus dote ac manutentione, ac illius Priorissæ & Monialium, aliarumque personarum sustentatione, redditum annuum quadringentorum scutorum per easdem Virgines ex piorum eleemosynis, seu alias legitimè jam acquisitum, nec non omnia & singula tam mobilia, quàm immobilia bona quomodolibet nuncupata per quoscumque Christifideles ipsi Monasterio donanda & assignanda, etiam ex nunc, prout ex tunc, postquam donata & assignata fuerint, simili auctoritate applices & appropries; nec non eidem Monasterio, ac illius pro tempore existentibus Priorissæ & Monialibus, Ministris & Personis, eorumque rebus & bonis, ut omnibus & singulis privilegiis, facultatibus, prærogativis, gratiis, concessionibus, & indultis tam spiritualibus, quàm temporalibus, quibus alia Monialium dicti Ordinis Monasteria de jure, usu, statuto, consuetudine, aut aliàs quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt & poterunt quomodolibet in futurum, similiter, & æque principaliter, absque ulla prorsus differentia, uti, frui, potiri, & gaudere possint & valeant, eadem auctoritate concedas, & indulgeas.

Prætera Monasterium hujusmodi, illiusque

que Priorissam, Moniales, & personas quascumque, earumque bona, gubernio, regimini, administrationi, visitationi, correctioni, superioritati, & obedientiæ tuis & pro tempore existentis Archiepiscopi Neapolitao. similiter, & perpetuò submittas, & subjiciss, super quibus omnibus plenam & liberam, & amplam facultatem, eadem auctoritate, tenore præsentium concedimus, & impartimur. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, nec non Ordinis, & Monasteriorum prædictorum, etiam juramento &c. roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque &c. innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum teoores &c. derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 11. Aprilis MDCXXI. Pontificatus nostri Anoo primo.

Ex Regesto Arch. Secret. Brev. Apost. mens. & anni præd.

Ex Sacristiis & Bibliothecis utriusque Domûs Civitatis Suessæ Calices &c. aut respectivè libros extrahi prohibet.

GREGORIUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam.

JUstis & hooestia pctentium votia libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis. Exhibita siquidem Nobis nuper pro parte Dilectorum Fratrum Guardianorum, & Fratrum Domorum Regularium Sanctæ Mariæ Spiritus Sancti, & ejusdem S. Mariæ Regina-Cœli nuncupat. Suessan. Diœc. Ordinis Capucinorum nuncupat. petitio continebat, quod Domus prædictæ nonnulla mobilia, tam ad usum Sacristiæ, quàm Bibliothecæ habeant, & illorum mutuatione in dies non modicum detrimentum patiantur. Quare pro parte Guardianorum, & Fratrum prædictorum Nobis fuit humiliter supplicatum, quod in præmissis opportunè providere, de Benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur Guardianos & Fratres prædictns, ac Domorum prædictarum singulares Personas à quibusvis excommunicationis &c. & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ne deinceps perpetuò futuris temporibus Cruces, Calices, Reliquias, Imagines, Vota, Vestes, seu quævis alia parameota, & ornameota ad Sacristiam prædictarum Domorum pertioentia: oec non Libros cujuscunque Professioois, & quælibet alia monumeota, sive impressa, sive manuscripta quocuoque nomine ouncupata, & ad Bibliothecam prædictarum Domorum quomodolibet spectantia, ex eisdem Domibus aliò traosportari, aut quibusvis personis commodari, seu mutuò dari, aut alio quoquo modo, aut ex quacunque causa, oisi de licentia Guardianorum prædictarum Domorum, pro tempore existentium, mutuari possint & debeant, Apostolica auctoritate perpetuò statuimus, & ordinamus.

Et insuper omnibus & siogulis Personis cujuscunque statûs, gradûs, & conditionis existentibus, ne sub quoruncunque Officiorum per eos obtentorum privationis, iohabilitatisque ad illa, atque imposterum obtinendorum, & excommunicationis (non tamen latæ sententiæ) pœnis, à quibus non nisi facta reali restitutione rei ablatæ, & prætcrquam io mortis articulo constituti absolvi queaot, ornameota, & alia quæcunque prædicta ex dictis Domibus, aut earum aliqua eatrahere, aut aliò transportare, seu mutuò concedere, vel, ut extrahantur, transportentur, seu concedantur, consentire audeant, vel præsumant, eadem auctoritate districtiùs inhibemus: Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictarum Domuum, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, quod præsentium exemplar seu transumptum authenticum io Sacristia & Bibliotheca similiter prædictarum Domuum Regularium affigatur, & ibi affixum perpetuò remaneat, quodque præsentes Literæ semel quolibet mense in pleoo Capitulo publicè, clarè, & intelligibili voce legi debeaut, ad hoc, ut illarum tenoris tam Sacristæ, quàm alii Fratres earumdem Domorum pro tempore existentes plenam notitiam habeant. Nulli ergo omnino homiuum liceat hanc paginam Nostræ Absolutionis, Statuti, & Ordinis iofringere, vel ei ausu temerario contraire: Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se ooverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Pctrum Aono Incarnatioois Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimo secundo, Pontificatus Nostri Aono secuodo.

Bulla formata in Archivo Domûs Aracæli Civit. Suessæ, de quo exemplar auth. in Archiv. Generali Ord. Arm. Proviocia Neapolitana.

N O-

N O T A.

IN beneficium unius ex prælibatis Conventibus, videlicet illius à Sancta Maria Reginâ Cœli nuncupati, fuit legati pii permutatio petita, & concessa, ut sequitur.

Eminentissimi, ac Reverendissimi Domini.

Provincialis P. F. Capucinorum Provinciæ Neapolitanæ Eminentiis Vestris humiliter exponit, qualiter Fr. Alexander à Suessa Laicus Professus Capucinus, in sæculo Hyacinthus à Pippo nuncupatus in suo testamento Conventui novo Capucinorum Suessæ, à S. Maria Regina Cœli nuncupato legavit 100. Ducatos monetæ Neapolitanæ, quatenus ex iis in Fratrum commodum petium terræ, ante dicti loci Ecclesiam situm emeretur. Cum autem locus maximè indigeat reparatione fabricæ horti interioris, præfatus Provincialis Eminentiis Vestris humillimè supplicat pro facultate pecunias prædictas, ad majus commodum Fratrum, qui ob muri defectum fructibus horti gaudere nequeunt, applicandi. Quam &c.

Die 27. Januarii 1632. Sanctissimus Dominus Noster ex Sententia S. Congr. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, attentis narratis benignè annuit, ut prædicta 100. Ducata monetæ Regni erogentur in necessariam fabricam in interiore viridario faciendam.

R. Card. Ubaldinus.

A. Paulutius Secret.

Ex Regesto Secretariæ Congregationis prædictæ.

D E C R E T O

Sac. Congreg. Episc. & Regul.

In Decreto de nominibus; & desiderio eorum, qui ad S. Ordines promoveri volunt, in Ecclesia à Parocho proponendis, ac de eorum natalibus & moribus inquirendis, nec Fratres nostros Regni Neapolitani, nec alios Regulares comprehendi declaratur.

Illustrissimi, & Reverendissimi Domini.

DOminationes Vestræ Illustrissimæ dignis quibusdam respectibus adductæ, sub Decimo Kalend. Julii 1623. de speciali ordine felicis rec. Gregorii Papæ XV. præceperunt omnibus & singulis Regni Neapolitani Archiepiscopis, & Episcopis, aliisque Inferioribus legitimam facultatem habentibus, ut, antequam ad primam Tonsuram, sive ad Minores Ordines aliquem promoverent, Parocho, seu alteri, cui magis expedire videretur, committerent, ut nominibus, & desiderio eorum, qui vellent promoveri, publicè in Ecclesia propositis, de ipsorum ordinandorum natalibus, ætate, moribus, & vita, à fide dignis diligenter inquireret, & Litteras testimoniales, ipsam Inquisitionem factam continentes, ad ipsum Committentem quamprimùm transmitteret; Idemque etiam observarent in Literis dimissoriis concedendis, exprimentes in eisdem præfatas diligentias præcessisse, easdemque Literas dimissoriales uni tantùm, & certo Ordinario sibi magis bene viso dirigerent.

Quæritur nunc, an præfato Decreto comprehendantur Fratres Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucini nuncupati in dicto Regno Neapolitano pro tempore de familia commorantes?

Sacra Congregatio Cardinalium negociis Regularium præposita censuit Decretum, ut supra editum, ad Capucinos, aliosve Regulares non pertinere. Romæ die 27. Julii 1626.

Laud. Card. S. Sixti.

P. Fagnanus Sec.

Ex Regesto Secret. Cong. & anni præd.

N O T A.

Ordo Sacræ Congregationis, quem ante-positum Decretum allegat, fuit tenoris sequentis:

S*Acra Congregatio Cardinalium negotiis Jurisdictionalibus Regni Neapolitani Præpositorum justis, gravibusque adducta causis, de Sanctissimi Domini Nostri Gregorii XV. speciali ordine, vivæ vocis oraculo desuper habito, expressè præcipit, & mandat omnibus, & singulis ejusdem Regni Archiepiscopis, & Episcopis, & aliis inferioribus, legitimam facultatem habentibus, ut, antequam ad primam tonsuram,*

ram, sive ad minores Ordines aliquem promoveant, Parocho, seu alteri, cui magis expedire videbitur, committant, ut nominibus, & desiderio eorum, qui volunt promoveri, publicè in Ecclesia propositis, de ipsorum Ordinandorum natalibus, ætate, moribus, & vita à fide dignis diligenter inquirat, & litteras testimoniales, ipsam inquisitionem factam continentes, ad ipsum Committentem quamprimum transmittat, ad hoc, ut tam ex his, quàm ex aliis ex Sacri Concilii Tridentini præscripto in cap. 7. sess. 23. de reform. adhibendis diligentiis sibi constet, promovendos illis esse qualitatibus præditos, quæ per Sacros Canones, idemque Concilium requiruntur. Quod & observent in litteris dimissoriis concedendis, in quibus exprimatur præfatas diligentias præcessisse. Dictæ autem litteræ dimissoriæ uni tantùm, & certo Ordinario ad electionem concedentis in posterum dirigantur, & pluribus directæ sint nullæ; Prædictaque vult inviolabiliter observari, donec aliud fuerit ordinatum. Si quis verò contra formam præsentis Decreti fuerit ad primam tonsuram, sive ad minores Ordines promotus, ab executione collati, & à susceptione Superioris Ordinis perpetuò suspensus sit, & ulterius condignis pœnis puniatur, Ordinans verò, sei dimissorias concedens, ultra divinam ultionem, quam incurret, à collatione Ordinum per annum suspensus sit eo ipso. Præterea iisdem Ordinariis enixè injungit, ut Decreta per Sacros Canones, Sacrumque Concilium Tridentinum, & Apostolicas Constitutiones quoad delationem Clericalis Habitûs, & tonsuræ, servitiumque Ecclesiæ præstandum ita curent per hujusmodi Clericos observari, & in eos, qui contrafecerint, statutis per ea pœnis animadvertere, ut ipsi nequeant de damnabili circa hac negligentia redargui. Romæ 10. Kal. Julii 1623.

Oct. Card. Bandinus.

Laur. Campegius Secret.

Libros à Joan. Baptista Centurione Bibliothecæ Domûs Conceptionis Beatæ Virginis Mariæ relictos, & usui Fratrum, ac Ordini non competentes permutari concedit, ac alios factâ commutatione extrahi &c. Apostolicis pœnis cavet.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

JUsta petentium votis libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis. Cum itaque, sicut Nobis exponi fecerunt dilecti filii Guardianus, & Fratres Domûs Regularis Conceptionis B. M. V. Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum Neapolitan. aliàs à quondam Joanne Baptista Centurione incola, dum vixit Neapolitan. testamentaria sua nuncupatione seu dispositione Bibliotheca ipsius variis, ac multis libris, & voluminibus referta, prædictæ Domui donata, & relicta fuerit, volente ipso Testatore, quòd præfati Exponentes dilecto filio Antonio Clarelli Neapolitano libros, quos ipse sibi elegisset, concedere deberent sub caducitatis, & devolutionis pœna, & aliàs, prout in instrumento, seu scripturis publicis desuper confectis plenius contineri dicitur: in dicta verò bibliotheca, quamplures libri dicto Ordini minimè convenientes, & necessarii, seu pro aliis rebus, à dicto Ordine prorsus alienis scripta volumina comperiantur, unde dicti Exponentes illos, & illa tanquam prædictæ Domui inutiles, & inutilia cum aliis usui, & commodo ejusdem Domûs convenientibus, & inferendis, de consensu dicti Antonii commutare decreverint, si eis ad id Nostra, & Sedis Apostolicæ licentia suffragetur, & facultas. Nos eosdem Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, nec non Guardianum, & Domûs Regularis hujusmodi singulas personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, porrectis Nobis pro eorum parte super hoc supplicationibus inclinati, eisdem Exponentibus, ut mediante Syndici Apostolici, seu alterius ad id legittimè deputandi personâ quoscumque, & qualiacumque libros, & volumina, qui, & quæ prædictum Ordinem non decentes, & decentia, seu præfatæ Domui inconvenientes, & inutiles, seu inconvenientia, & inutilia esse, & fore comperti, & comperta fuerint, è dicta Bibliotheca extrahendi, illosque, & illa sic extractos, & extracta cum aliis portionabiliter, & pretio æquivalentibus, præfatæque Domui condecentibus, & utilibus libris, seu voluminibus cum quibusvis personis, etiam Ecclesiasticis, de consensu dicti Antonii commutandi, licentiam, & facultatem Apostolica Authoritate, tenore præsentium concedimus, & impartimur: & insuper factâ commutatione librorum hujusmodi, pro illorum perpetua in dicta Domo conservatione, tam Superioribus dictæ Domûs Regularis, quàm omnibus aliis, & singulis illius Religionis, & Novitiis, & nondum professis, ne de cæterò perpetuis futuris temporibus, præterquam de mandato, vel consensu Provincialis dicti Ordinis, vel Guardiani prædictæ Domus, pro tempore existen-

flentium tantùm, libros alios, aut scripturas ex Bibliotheca hujusmodi, seu Archivo dictæ Domus Regularis sub excommunicationis pœna incurrenda, à qua, præterquam in mortis articulo, nisi à summo Pontifice pro tempore existente absolvi queant, extrahere, amovere, aut alicui tradere, seu commodare, quàm prædicto Antonio audeant, seu præsumant, districtiùs inibemus, ipsosque libros, & alias quascunque scripturas in Bibliotheca hujusmodi, seu Archivo dictæ Domus perpetuò conservari debere; irritum quoque, & inane decernimus, si secus super his à quocumque, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus voluntate dicti Testatoris, quatenus in aliquo obstet, & Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non Domûs Regularis, & Ordinis hujusmodi, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, & quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, & Apostolica Auctoritate decernimus, quod præsentes, saltem semel in anno in dicta Domo publicentur, & illarum copia, ac exemplar authenticum ad hoc, ut ad omnium notitiam pervenire possint, in ipsius Bibliothecæ, seu Archivi porta remaneant affixa.

Datum in Arce Gandulfi Albanensis Diœcesis sub Annulo Piscat. die XI. Maii MDCXXVI. Pontificatus nostri Anno tertio.

F. Ussimbardus.

Exempl. in Arch. Generali Ordinis Armario Provincia Neapolitana.

Onus Legati Pii, à Fr. Bonaventura Ciampolillo, ante Religionis ingressum pro dotandis in Terra Zuncoli decem Puellis relicti, in favorem Fratris Germani, & hæredis, in paupertatem redacti remittit, & tres dotes duabus ejus Filiabus applicari indulget.

A tergo. *Dilecto Filio Petro Ludovico Ciampolillo Suessan. seu alterius Diœcesis.*

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte Fili salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Vitæ, ac morum honestas, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita, super quibus apud Nos fide digno commendaris testimonio, Nos inducunt, ut Te specialibus favoribus, & gratiis prosequamur. Exponi siquidem Nobis nuper fecit Dilectus Filius Bonaventura Ciampolillus, frater tuus Germanus, Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum Professor, quod ipse, antequam in dicto Ordine professionem Regularem emitteret, testamentum fecit, in eoque Te suum hæredem universalem instituit cum onere decem pauperes Puellas Terræ Zuncoli Suessan. Diœc. nubere volentes, cum interventu Archipresbyteri Parochialis, seu alterius Ecclesiæ dictæ Terræ dotandi, & earum singulis pro dote hujusmodi triginta ducatos illarum partium dandi. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, Tu ad extremam necessitatem redactus sis, & duas Natas nubiles habeas, septem autem pauperes Puellæ, juxta formam dicti testamenti dotatæ fuerint, dictus Bonaventura reliquas tres dotes, quæ pauperibus Puellis, juxta dictum testamentum, per Te dandæ essent, duabus Natis tuis prædictis per Te applicari posse, Tibique per Nos idcirco, ut infra, indulgeri summopere desideret. Nos Te specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existis, ad effectum præsentium dumtaxat consequandum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus dicti Bonaventuræ super hoc humiliter porrectis inclinati, Tibi, quòd reliquas tres hujusmodi dotes, quas tribus Puellis pauperibus dictæ Terræ nubere volentibus, juxta formam dicti testamenti, cum interventu dicti Archipresbyteri dare teneris, duabus Natis tuis prædictis, etiam absque dicti Archipresbyteri interventu, vel consensu, in dotem, vel dotis subsidium assignare, & applicare liberè, & licitè possis, & valeas, Apostolica authoritate, tenore præsentium concedimus, & indulgemus. Decernentes Te, aut dictas Natas tuas, aut quosvis alios desuper à dicto Archipresbytero, seu quovis alioquomodolibet indebitè molestari nullatenus posse; Sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & deffiniri debere, ac irritum, & inane, si quid secus super his à quoquam, quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus dicto Testamento, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XXIX. Januarii MDCXXXI. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

M. A. Maraldus.

Ex Regesto Secretariæ Brevium Apostolicorum Mense & Anno prædictis fol. 83.

In

In Oratorio privato Domûs Villæ Josephi Capelli, Fratribus ibi hospitantibus Missam celebrandi facultatem largitur, non obstante clausula de una Missa dumtaxat quotidie celebranda.

A tergo. *Dilecto Filio Josepho Capello Neapolitano Juris Utriusque Doctori.*

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte Fili salutem, & Apostolicam Benedictionem.

ALiàs Supplicationibus tuo nomine Nobis humiliter porrectis inclinati, Tibi, ut in privatu Domûs cujusdam tuæ Villæ in Diœc. Neapolitan. sitæ Oratotio ad hoc decenter muro extructo & ornato, seu estrueodo & orosndo, ab omoibus domesticis usibus libero, per Ordinatium loci prius visitando & approbando, ac de ipsius Ordinarii liceotia, ejus arbitrio duratura unam Missam pro unoquoque die, in tua ac Familiæ tuæ præsentia celebtsri facere liberè & licitè posses & valeres, sub certis modo & forma tuoc expressis, Apostolica authoritste cooceffimus, & indulsimus, ac aliàs, prout in nostris desuper in simili forma Brevis expeditis litteris, quarum tenores præsentibus pro exptessis habeti volumus, fusiùs continetur,

Cum autem, sicut Nobis nuper exponi fecisti, Dilecti Fratres Ordinis Minotum Sancti Francisci Capucinorum nuocupatorum ad eandem Villam occasione itineris divertunt, ibique hospitantur, & propterea eisdem Capuciois, etiam per Nos, ut infra, indulgeri summopere desideres. Nos eosdem Fratres Capucinos in dicta Villa occasione itineris pro tempore hospitantes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares Persnnas à quibusvis excommunicatioois &c. & absolutas fore censeotes, supplicatiooibus Tuo nomine Nobis iterum super hoc humiliter porrectis ioclinati, eisdem Fratribus Capucinis Sacerdotibus io eadem Villa pro tempore hospitantibus, ut præfertur, ut io eodem Oratorio Sacrosanctum Missæ Sscrificium celebrare liberè & licitè possint, & valeant, servatâ aliàs in omnibus & per omnia dictarum litterarum formâ, Apostolica authoritate, tenore præsentium concedimus & iodulgemus: oon obstaotibus omnibus illis, quæ in dictis litteris voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Anoulo Piscatoris die XXXI. Octobris MDCXXXIV. Pontificatus Nostri Anno Duodecimo.

M. A. Maraldus.

Breve formatum in Arch. Domûs Neapolit.

N O T A.

DUrant adhuc & Oratorium, & privilegium, locusque Capuam respiciens, & duobus milliaribus incirca à Metropoli Neapolit. dissitus *Secondigliano* Vernaculâ vocitatur linguâ, ubi Josephus Capellus propensum suum erga Ordinem nostrum affectum Sequenti Monumento & Inscriptione signavit:

D. O. M.

Præsens Sacellum in Veteri hoc Capucinorum Hospitio extructum, in quo ejusdem Ordinis tantummodo Sacerdotes, singulis quibusque diebus Missas celebrare, reliqui verò (diebus minimè exceptis) unicum Sacrum ex perpetua concessione Sanctissimi D. N. Urbani PP. VIII. peragere queunt, Josephus Capellus V. J. D. pietatis ac devotionis Studio in Seraphicam Capucinorum Religionem, cujus patrocinio sicuti semper commendati fuêre Parentes, ita se suosque commendans fieri, & inscribi curavit Anno Domini MDCXXXIV.

Fr. Ber-

Fr. Bernardum à Neapoli, pro expeditiore prædicationis studio ab Officiis Religionis eximit.

A tergo. *Dilecto Filio Bernardo de Neapoli Ord. Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum Professori.*

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte Fili salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Religionis zelus, Sacrarum Literarum scientia, aliaque insignia virtutum dona, quibus Te à Domino insignitum esse accepimus, Nos inducunt, ut Te præcipuo paternæ charitatis affectu libenter complectamur. Exponi siquidem Nobis nuper fecisti, quod Tu, qui, ut asseris, Ordinem Fratrum Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum expresse professus es, ut studio prædicationis Verbi Dei, ad quod naturaliter inclinatus existis; & in cujus exercitio Te cum Divini Cultûs incremento, & Ordinis tui prædicti decore versaturum speras, attentiùs vacare possis, apud Ven. Fratres Nostros S. R. E. Cardinales negociis Regularium præpositos pro obtinenda à cujusvis generis muneribus, officiis, dignitatibus, & præeminentiis dicti Ordinis exemptione institisti: qui quidem Venerabiles Fratres Nostri exemptionem à Te petitam hujusmodi Tibi concedendam esse censuerunt arbitrio Generalis Ordinis prædicti, qui dicta de causa pro sua prudentia, & prout in Domino magis expedire arbitraretur, petitioni prædictæ satisfaciat, dictus autem Generalis attento eorundem Venerabilium Fratrum Decreto hujusmodi petitioni Tuæ prædictæ annuit, prout in dicto Decreto sub die 17. Julii, & assensu dicti Generalis in vim Decreti hujusmodi die 8. Augusti anni 1637. respectivè emanatis, pleniùs dicitur contineri. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, Tu pro firmiori Decreti, & Assensûs prædictorum observantia, illa Apostolicæ nostræ confirmationis munimine roborari summopere desideres; Nos Te præmissorum meritorum tuorum intuitu, specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis &c. censentes, supplicationibus tuo nomine &c. inclinati, Decretum dictorum Venerabilium Fratrum nostrorum, & assensum dicti Generalis prædicta Apostolica Auctoritate, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, dictique Ordinis etiam juramento &c. roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis eidem, Ordini, ejusque Superioribus, & aliis quibusvis in contrarium &c. innovatis. Quibus omnibus, & singulis eorum omnium tenores &c. derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem &c. sub Annulo Piscatoris die XIX. Augusti Anno MDCXXXVII. Pontificatus Nostri Anno Decimoquiuto.

M. A. Maraldus.

Ex Regesto Secretariæ Brevium Apostolicorum mens. & anni præd. fol. 12.

N O T A.

Prælibatum P. Bernardum Nobilissimæ Philomarinæ Gentis germen, & Eminentissimi Cardinalis Ascanii Archiepiscopi Neapolitani &c., nec non P. nostri Francisci Mariæ, Provinciæ Neapolitanæ ternâ vice Provincialis, Examinatoris Synodalis, Sac. Inquisitionis Consultoris Decani &c. Fratrem Germanum fuisse reperio. Ingenito studendi animo, comparavit sibi doctrinam solidam, cui virtutem sociali junxit fœdere. Officia Provinciæ ne prædicationis Zelum distraherent, per Breve superius ab iis eximi petiit: gratiâ diu gaudere non potuit, cum mors illum & à miseriis vitæ humanæ anno 1640. exemerit.

Ex M. S. Provinciæ.

Pro

Pro amplianda Domo Loci Montis Fuscoli petium terræ, ad Confraternitatem SS. Rosarii ibi spectans alienari, & alio æquivalente compensari concedit.

A tergo: *Venerabili Fratri Archiepiscopo Beneventano, seu dilecto Filio ejus Vicario in spiritualibus Generali, ac Archidiacono Ecclesiæ Beneventanæ.*

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater, seu Dilecte Fili salutem, & Apostolicam Benedictionem.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Franciscus Antonius Vico, Protector Fabricæ novi Conventûs Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum loci Montis Fuscoli, quod ipse pro ampliando dicto Conventu quodam terræ petio illi contiguo capacitatis trium Maggiorum circiter, mensuræ illarum partium, & ad Confraternitatem SS. Rosarii, in dicto loco canonicè erectam, legitimè spectante, valoris in proprietate quinquaginta circiter, annui verò redditus trium ducatorum monetę illarum partiũ, indiget, & ejus loco aliud terrę petium, à primodicto terræ petio non longe distans, eorumdem valoris in proprietate & redditus, Confraternitati prædictæ assignare intendit, si nostra, & Apostolicæ Sedis licentia ei suffragetur, & facultas. Quare dictus Franciscus Antonius, & dilecti filii Officiales, & Confratres dictæ Confraternitatis asserentes, permutationem prædictam, si fiat, in evidentem Conventûs, & Confraternitatis prædictorum cessuram esse utilitatem, Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut desuper opportunè providere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur illos specialibus &c. volentes & eorum singulares personas à quibusvis &c. censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fraternitati Tuæ, Frater Archiepiscope, seu Discretioni tuæ, Fili Vicarie, ac Archidiacone, per præsentes committimus, & mandamus, quatenus, si & postquam, vocatis qui fuerint evocandi, ac dictis terræ petiis, illorumque circumstantiis universis prius coram vobis specificatis, de permutatione prædicta, quodque illa si fiat, in evidentem Conventûs, & Confraternitatis prædictorum cessura sit utilitatem, Vobis conjunctim procedentibus legitimè constiterit, super quo conscientiam vestram oneramus, Francisco Antonio, ac Officialibus, & Confratribus prædictis permutationem prædictam, ut supra, faciendi licentiam, Auctoritate Nostra Apostolica concedatis. Non obstan. fel. rec. Pauli II. & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Confraternitatis hujusmodi, etiam &c. consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris Die VIII. Aprilis MDCXLIII. Pontificatus nostri Anno vigesimo.

M. A. Maraldus.

Ex Regesto Secret. Brevium Apost. mense, & anno prædictis fol. 113.

N O T A.

INter Fratres nostros hujus Conventûs, & RR. PP. Conventuales longior olim fuit circa processionem, & Statuam S. Antonii in nostro Habitu circumferendam dissensio, quam tandem sequens Sacræ Congregationis diremit Decretum.

Beneventana.

Sacra Rituum Congregatio ad componendas controversias ortas inter Fratres Min. Conventual. Ordinis S. Francisci Terræ Montis Fusculi Benevent. Diœc. ex una — & Fratres Capucinos ejusdem loci ex altera — partibus super jure faciendi solemnem Processionem S. Antonii de Padua eodem die festo ejusdem, & deferendi illius simulacrum in eorum Habitu, utrâque parte hinc inde informante censuit, Processionem esse faciendam per alteros in die Festivitatis, & per alteros in Dominica infra octavam; Et primos in possessione faciendi dictam Processionem esse manutenendos, & ita declaravit, & servari mandavit hac die 17. Junii 1673.

F. Episcopus Portuen. Cardinalis Brancatius.

Bernard. Casalius S. R. C. Secret.

Cit. Scrip. impres. in causa Neo-Castren.

Domum

Litteras suas, quibus concordiam PP. Servitas inter- & Moniales Neapoli circa hæreditatem Justinianæ de Sangro & Joannæ ejus Filiæ initam approbavit, confirmat, dictamque concordiam non obstante expositionis alteratione executioni mandari, Archiepiscopo ibi committit.

A tergo. *Venerabili Fratri Archiepiscopo Neapolitano.*

INNOCENTIUS PAPA X.

Venerabilis Frater salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Aliàs à Nobis emanârunt in simili forma Brevis infrascriptæ litteræ, Tibi directæ tenoris sequentis, videlicet: *A tergo*: Venerabili Fratri Archiepiscopo Neapolitan. *Intus verò*: Innocentius Papa X. Venerabilis Frater salutem, & Apostolicam Benedictionem. Nuper pro parte dilectarum in Christo Filiarum Monialium Monasterii S. Francisci Capucinarum nuncupatarum, ac dilectorum Filiorum Prioris, & Fratrum Ordinis Servorum Beatæ Mariæ Virginis Domûs Regularis Sanctæ Mariæ *Mater Dei* nuncupatæ Neapolitan. Nobis expositum fuit, quod aliàs quondam Justiniana de Sangro in suo ultimo, sub cujus dispositione ab humanis decessit, testamento in eventum, in quem quondam Joanna ejus Nata & hęres sine liberis è vita migraret, Monasterium prædictum in rebus & bonis sibi à Deo collatis eidem Joannæ substituit; & insuper etiam scuta quingenta quondã Zenobiæ Mammanæ ejusdem Joannæ Natæ post illius obitum eidem Zenobiæ persolvenda legavit; necnon etiam in ipsis scutis quingentis Monasterium prædictum substituit: & quoniam eadem Joanna in morte sua quondam Marium de Majo ejus secundum virum bonorum suorum usufructuarium, dictam verò Domum Regularem proprietariam hæredes instituit, excitatis desuper in Consilio Neapolitano inter ipsas partes variis litibus, & controversiis, pro illis terminandis, ultra concordiam, quam ipsæ Moniales cum eodem Mario injerunt, inter easdem Moniales, & Fratres Servitas prædictos concordatum fuit, quod ex bonis hæreditariis dictæ Joannæ ad summam mille & ducentorum sexaginta duorum scutorum ascendentibus ipsæ Moniales, & earum Monasterium prædictum, tamquam ejusdem Joannæ hæredes substitutæ, septingenta sexaginta duo, prædicti verò Fratres Servitæ, uti hæredes proprietarii dictæ Joannæ ratione dotium, aliorumque jurium ad ipsam Joannam soper hæreditate ejusdem Justinianæ spectantium scuta quingenta respective cum eorum annuis redditibus habeant; & insuper conventum fuit, quod, si contingat aliquas res & bona hæreditaria dictæ Joannæ, quæ ad ipsum Marium, & quondam Dianam Buonhomo ejus secundo dictam uxorem, & hęredem devenissent, recuperari, ex rebus & bonis recuperatis, adimpletis oneribus hæreditariis, residuum inter ipsas Monisles, & Fratres Servitas prædictos, supportatis in communi expensis dividi debeat.

Cum autem firmiora sint ea, quæ Sedis Apostolicæ munimine roborantur, Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt Exponentes prædicti, ut concordiam hujusmodi confirmare, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur easdem Moniales & Fratres hujusmodi special. favoribus, & gratiis prosequi volentes, & illorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis à jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati Fraternitati Tuæ per pręsentes committimus, & mandamus, ut constito Tibi de narratis, concordiam hujusmodi, ac desuper confecta, si quæ sint, seu conficienda Instrumenta, seu scripturas cum omnibus, & singulis in eis contentis, licitis tamen & honestis, Auctoritate nostra Apostolica confirmes & approbes, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicias, ac omnes & singulos tam juris quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, suppleas. Non obstan. fel. rec. Pauli II. & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis; aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscat. xx. Maii MDCLIII. Pontificatus nostri Anno nono.

Cum autem, sicut pro parte eorumdem Prioris, & Fratrum, ac Monialium Nobis denuo expositum fuit, in prædictis nostris litteris series dictæ Concordiæ nonnulla in parte aliter, quàm facta fuit, narretur, cum per eamdem Concordiam conventum fuerit, quod Moniales prædictæ eisdem Priori & Fratribus ducatos trecentos monetæ Regni Neapolis ex ducatis mille trecentis & duodecim similibus recuperandis è rebus & effectibus quondam Cæsaris Caraccioli, cum rata fructuum, tertiarum, aut redditus decurrendorum ad favorem, & commodum dictæ Domûs Regularis, prædictorum trecentorum ducatorum hujusmodi cedere debeant, cum hoc, ut, si totum capitale dictorũ mille trecentorum, & duodecim ducatorum non recuperetur, qualibet ex ipsis partibus pro

pro rata sua, jacturam earum rerum, quæ recuperari non poterunt, ac etiam fructuum, tertiarum, aut redditus hujusmodi decurrendorum à die celebrati super ipsa Concordia publici Instrumenti facere debeat, cum expressa etiam conditione, quod, si omnes & singuli fructus, aut tertiæ dicti Capitalis decursi, & decurrendi usque ad diem celebrationis Instrumenti hujusmodi minimè recuperentur; iidem Prior & Fratres ex eis ducentos ducatos dumtaxat, si verò non omnes & singuli dicti fructus aut tertiæ dicti Capitalis prædictorum mille trecentorum & duodecim ducatorum hujusmodi, sed illorum tantùm pars recuperentur, ratam portionem recuperatorum habere debeant proportionabiliter ad dictos ducentos ducatos, ac si omnes & singuli fructus, & tertiæ decursi & decurrendi præfati recuperentur, ut præfertur: nec non, quod deductis expensis communiter faciendis, & oneribus hæreditatis dictæ Joannæ totum id, quod à dicto Mario, & ab aliis ab eo causam habentibus recuperabitur, nec non etiam quamcumque pecuniarum summam, aut quodvis aliud, quod recuperari contigerit à Domo Annunciationis B. M. Virginis Neapolit. in computum creditorum & actionum, ad ipsas Justinianam, & Joannam spectantium, sese inter se æqualiter divisuros, cum expressa pariter conditione, quod ipse Prior & Fratres aliud quidquam ex quacumque causa sibi competente ab ipsis Monialibus occasione hæreditatum earumdem Justinianæ & Joannæ, aut aliorum vigore dictæ substitutionis, aut institutionis ab eadem Joanna, ut præmittitur, factæ nullatenus prætendere possint. Nobis propterea iidem Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportunè providere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eosdem Exponentes specialibus &c. volentes, & eorum singulares personas à quibusvis &c. censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fraternitati Tuæ per præsentes committimus & mandamus, ut constito Tibi, quod Concordia in præsentibus literis, ut supra narrata, utrique parti Exponentium prædictorum pro sedandis inter ipsos litibus, & discordiis utilis sit, & proficua, ad præinsertarum literarum executionem, servatâ aliàs illarum formâ procedas, perinde ac si supranarrata series dictæ Concordiæ in illis distinctè expressa fuisset. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ in eisdem præinsertis literis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumq; Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris x. Januarii MDCLIV. Pontificatus nostri Anno x.

G. Gualterius.

Ex Reg. Secret. Brev. Apost. mens. & anni præd. fol. 715.

Domum & Hortum libertati Domûs Fratrum Surrenti officientem emi; à censu annuo, Capitulo Ecclesiæ Surrentinæ debito, præstatione justi pretii eximi; ac pretium in emptionem bonorum stabilium fructiferorum ad favorem Mensæ Capitularis converti, concedit.

Venerabili Fratri Episcopo Surrentino.

ALEXANDER PAPA VII.

Venerabilis Frater salutem & Apostolicam Benedictionem.

EXponi Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Fratres Conventûs Surrentini Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupat. quod, cum ipsi quamdam domunculam, & hortum adjacentem, qui à Dilecto Filio Lazaro de Angelis possidebantur, & dicti Conventûs libertati officiebant, eidem Conventui incorporaverint, domuncula verò & hortus hujusmodi annuo censu vigintiquatuor caroleorum monetæ Regni Neapolitan. dilectis Filiis Capitulo & Canonicis istius Ecclesiæ Surrentinæ debito gravati reperiantur; quidam Benefactor dicti Ordinis domunculam & hortos prædictos ab annuo censu hujusmodi mediante præstatione justi pretii, quod in emptionem tot bonorum stabilium securorum & fructiferorum ad favorem Mensæ Capitularis eorumdem Capituli, & Canonicorum converti debeat, liberare plurimùm desiderat. Nobis propterea tam Exponentes, quàm Capitulum & Canonici prædicti humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportunè providere, & ut infra indulgere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsos Exponentes, ac Capitulum & Canonicos specialibus &c. volen. & eorum singulares personas à quibusvis &c. censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fraternitati Tuæ per præsentes committimus & mandamus, quatenùs constito Tibi de narratis, memoratis Capitulo & Canonicis, ut ipsi domum & hortum prædictos à dicto censu annuo mediante justo illius pretio eis, ut præfertur, præstando in perpetuum liberare, & eximere, ipsumque pretium in emptionem tot bonorum stabilium securorum, & fructiferorum ad favorem dictæ Mensæ Capitularis, & non in alios usus integrè convertere, & erogare liberè, & licitè possint & valeant, licentiam & facultatem, authoritate nostra Apostolica concedas. Non obstantibus fel. record. Pauli II. & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum de rebus

bus

bus Ecclesiæ non alienandis, & aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non, quatenus opus sit, dictæ Ecclesiæ Surrentinæ, etiam &c. statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Vulumus autem, ut liberatio, & pretii conversio hujusmodi unico contextu fiant, vel saltem pretium ipsum penes Montem Pietatis, aut personam fide, & facultatibus idoneam deponatur, inde non amovendum, nisi ad effectum illud, ut præfertur, convertendi & erogandi. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscat. die XXVI. Februarii MDCLXVII. Pontificatus nostri Anno Duodecimo.

S. Corinthien.

Ex Regest. Secret. Brevium Apostolicorum Mense & Anno præd. fol. 25.

D E C R E T O

Sacrorum Rituum Congregationis.

Decretum de non exponenda Statua, seu Simulachro S. Antonii Patavini in Habitu Capucino pro —& in sola Metropolitana Civitatis Neapolis intelligi debere declaratur.

Romana, seu Neapolitana.

CUm Sacror. Rituum Congregatio die 29. Novembris 1667. declaraverit, Statuam, & Simulachrum S. Antonii de Padua esse exponendam in Sacrario, & Ecclesia Metropolitana Neapolit in Habitu Conventualium, & nullo modo in Habitu Capucinorum in eadem Ecclesia, prout in dicto Decreto &c. Et quod postea Fratres Conventuales istud Typis mandaverint Romæ, Venetiarum, Brixiæ, Mediolani, & Novariæ cum hujusmodi Intitulatione *Decretum Sac. Congregationis super Simulacrum Divi Antonii Patavini, ne ipsum ullo modo in Habitu Capucinorum exponatur, sed tantummodo in Habitu Minorum S. Francisci Conventualium*; Et proinde exponentibus Capucinis varia exinde oriri discrimina, cum à nonnullis interpretetur non in sola Metropolitana Neapolitana, sed ubique lucorum. Eadem Sacra Congregatio ad illa removenda, & ad majorem cautelam, & satisfactionem declaravit emanasse, & intelligi pro — & in sola Metropolitana Civitatis Neapolis. Hac die 21. Julii 1668.

Ex Reg. Secret. Cong. mens. & anni præd. f. 63.

N O T A

ET, quæ fusè in hac causa acta fuêre, vide Tom. 2 fol. 115.

D E C R E T O

Sac. Congreg. Episcop. & Regular.

Erectio Hospitii in loco Puteoli conceditur.

IN Causa Puteolana Hospitii vertente inter PP. Capucinos ex una - & PP. Ordinis Prædicatorum altera -- Partibus.

Sacra Congregatio Eminentissimorum, ac Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negot. & consult. Episc. & Regul. præposita, Partibus citatis, referente Eminentissimo Bassadonio, censuit prædictis Patribus Capucinis concedendum esse hujusmodi Hospitium, servatâ tamen formâ Hospitii, & non aliàs, prout præsentis Decreti tenore benignè concessit &c.

Romæ 23. *Maii* 1678.

N O T A.

HOspitium prædictum Clausuræ formali subiici, petitum, & concessum est per sequentia.

Beatissime Pater.

Ad pedes Sanctitatis Vestræ prostratus Provincialis Capucin. Provinciæ Neapolitanæ humiliter exponit, quod, cum Conventus Puteolanus tempore æstivo ob locum bituminosum, Sulfatara nuncupatum, cui dictus Conventus adjacet, inhabitari nequeat, Hospitium in loco salubriore fabricare consultum ductam, & etiam executioni datum fuerit. In hoc per plures æstatis menses omnes dicti Conventûs Fratres numero 16. morantur, diu noctuque in choro officiantes, & regularem disciplinam ad normam aliorum Conventuum observantes. solùmque ob oppositionem Patrum Ordinis Prædicatorum in parvo Conventu numero quatuor haud procul degentium oppositionem, deest Ecclesia publica. Cum autem prædictum Hospitium in loco amœno ad oras maris situatum reperiatur, crebrius Nobilitas Neapolitana unius, & alterius sexûs, & ad hujus exemplum etiam Personæ civiles, & ordinariæ ad id libero ingressu confluunt, sese recreantes, & aliquoties de prandio, & cœna inibi sumptis non contenti, ad cantus, & saltus pro-

cedentes, eo Fratrum incommodo, & periculo. quod hujusmodi libertas conjunctum habet. Seria quidem, & iterata, Mulieres ibi non admittendi à Superioribus facta sunt monita; qualitas autem Personarum concurrentium disrupit posita repagula, dumque Hæ Fratrum præceptis se non teneri allegabant, frivolo hoc prætextu Fratres modicum animi sui firmitatem excusârunt, vel convenientiam dissimulandi excessus cooperuerunt. Quapropter Sanctitati Vestræ supplicatur, quatenus Mulieribus ingressum in dictum Hospitium sub ea excommunicationis pœna, quæ violantibus clausuram Conventuum Regularium imposita est, prohibere dignetur &c.

Sacra Congregatio Eminentiss., ac Reverendiss. S. R. E. Card. Negot., & Consult. Episc., & Regul. præposita, approbante Sanctissimo Domino Nostro, præfatum Hospitium, præsentis Decreti vigore subiicit Clausuræ formali, ac propterea Mulieres in ipsum ingredientes incurrere excommunicationem, aliasque pœnas à Sacris Canonibus præscriptas declarat 11. Maii 1703.

G. Cardinalis Carpineus.

Ferd. Archiepiscopus Nicænus Secret.

Postquam anno 1706. ad instantias Electorum Civitatis, Hospitii reparatio, & clausuræ constructio sub 19. Novembris fuisset concessa, fuit & postmodum Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in illius Ecclesia asservare indultum, Decreto, sequenti libello supplici subjuncto.

Eminentissimi, ac Reverendissimi Domini.

Guardianus Capucinorum Conventûs Puteoli Provinciæ Neapolitanæ, humillimus EE. VV. Servus, eâ, qua decet, reverentiâ exponit, quod tempore æstivo ob aeris insalubritatem Conventum deserere, & cum Familia, ad 20. Fratres circiter se extendente, ad Hospitium ad littus maris situm descendere debeat.

In hoc quidem reperitur pro celebrandis Missis Ecclesia; cum tamen in illa Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum asservandi (prout casus necessitatis, ratione infirmitatum &c. requirere videntur) facultate, & solatio necdum fruatur, Orator ad EE. VV. Zelum, & pietatem recurrit, supplicando, ut dictam Sanctissimi in dicta Ecclesia, à Dormitoriis duobus separata &c. asservandi facultatem impertiri dignentur. Quam &c.

Sacra Congregatio Eminentiss., ac Reverendiss. S. R. E. Card. Negot., & Consult. Episc., & Regul. præposita, attentis narratis, referente Eminentissimo Colloredo, petitam facultatem Oratori benignè concessit. Romæ 27. April. 1708.

G. Cardinalis Carpineus.

Ferd. Archiepiscopus Nicænus Secret.

Ortâ controversiâ, an Mulieres ingredientes Hospitium tempore, quo Fratres in eo non degunt, pœnis violantium clausuram subiacerent, affirmativè decisum fuit, ut ad libellum supplicem sequitur:

Eminentissimi, ac Reverendissimi Domini.

Inter alios Civitatis Puteolanæ Conventus reperitur & ille Capucinorum, haud procul à loco, Solfatara vocato dissitus: hi autem, cum approximante æstivo calore aër sulphure affectus iis noceret, in Hospitio, ad lidum maris constructo, per 5. menses habitare solent. Et quamvis in hujus atrio ad eorum instantias, marmori incisum videatur Decretum, quo Clausura declaratur, nihilominus tempore, quo in Conventu, vel Hospitio respectivè non morantur, Mulieribus ingressum permittunt, Clausuram tunc non esse prætendentes. Econtra Episcopus, illius Vicarius Generalis, & dictæ Civitatis Confessarii locum Clausuræ esse tenent, etiamsi Fratres ibi non habitent, ex ratione, quod finis Pontificiarum Constitutionum non cesset, & consecturiò Mulieres, quæ ibi ingressæ sunt, in censuram incidisse judicant, & Sacramenta illis denegant. Eapropter EE. VV. dignentur declarare, an in dicto Conventu, vel Hospitio tempore, quo Patres ibi non degunt, vigeat Clausura?

Sacra Congregatio Eminentiss., ac Reverendiss. S. R. E. Card. Negot., & Consult. Episc., & Regul. præposita, auditis Episcopo Puteolano, atque P. Procuratore Generali Ordinis, referente Eminentiss. D. Cardinali Petra Ponente decrevit, ac declaravit -- Clausuram esse tam in Hospitio, quam Conventu, etiamsi ibi non habitent ad tempus Capucini: & propterea eadem Sac. Congregatio benignè commisit ipsi Episcopo Puteolano, ut veris existentibus narratis Mulieres, quæ præfatum Hospitium ingressæ sunt, imposita prius illis aliqua salutari pœnitentia, à censuris pro suo arbitrio, & conscientia ad cautelam absolvat. Die 5. Septembris 1732.

Extract. cum aliis Decretis supra memoratis, ex Regestis Secret. Congreg. mens. & annorum respectivè prædictorum.

D E-

DECRETO

Sacrorum Rituum Congregationis.

Processionem cum Statua S. Antonii in Habitu Capucino Dominicà infra Octavam in Civitate Theanensi fieri posse sancitur.

THEANEN.

SAcrorum Rituum Congregatio super controversia orta inter FratresMin.Obser Reform. Ordinis S. Francisci Civitatis Theanen. ex una — & FratresCapucinos ejusdem Civitatis parte ex altera circa processionem S. Antonii Patavini inhærendo, Decretis, aliàs ad favorem Capucinorum emanatis, & signanter in Romana, seu Neapolitana sub die 21. Julii 1668. & Beneventana 17. Junii 1673. censuit, Processionem S. Antonii esse faciendam per dictos Fratres Min. Observ. Reform. in die Festivitatis S. Antonii cum delatione Statuæ ejusdem Sancti in eorum Habitu, Et per Fratres Capucinos in Dominica infra Octavam pariter cum delatione Simulachri S. Antonii in Habitu Capucinorum, & ita declaravit Hac die 22. Maii 1683.

N. Card. Ludovisius.

Bern. Casalius S. R. C. Secret.

Ex Reg. Secret. S. Congreg. fol. 37.

DECRETO

Sacræ Congregationis Concilii.

Quartam Canonicam ex pio Legato Fratribus Nucerinæ Paganorum cum onere Missarum relicto, Episcopo non deberi, declaratur.

Nucerina Paganorum Quartæ Canonicæ.

VIam Universæ Carnis ingressus Cajetanus de Turre anno 1711. institutn ex asse hærede Dominico Antonio de Turre, præ cęteris piè dispositis,legavit PP.Capucinis summam ducatorum centum,infra sexennium pro rata solvendam, cum onere tot Missarum manualium ad rationem granorum duodecim cum alterius dimidio pro qualibet. Quoniam verò ex hujusmodi Legato sibi debere Quartam Canonicam Episcopus asserere cœpit, prælibatus Dominicus Antonius supplex confugium habuit ad hanc Sac. Congregationem pro declaratione; numquid ad hujusmodi præstationem adstringi possit? Remissis itaque de more precibus Episcopo pro informatione, idem ipse redditis literis, pluribus pro sua causa perorat, contendens potissimum ex asserta immemorabili consuetudine Quartam Canonicam ex piis Legatis Mensæ Episcopali deberi; quam aliquando PP. ipsi Capucini persolverunt, exindeque præsumendum esse contendit, in erectione Conventûs hujusmodi legi sese subjecisse, ut latius ex relatione, in Summario exaranda. At, ex parte prælaudatorum Patrum adductis eorum assertis privilegiis, & exemptionibus, quodque, ut prætenditur, speciale sit, ex legatis Missarum Quartam Canonicam non esse detrahendam, instauratur modò acris controversia, ab EE. VV. ex utrinque adducendis, sapienter definienda sub dubio: *An sit præstanda Quarta Canonica in casu &c.* Die 13. Januarii 1714. Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridenti. Interpretum respondit Negativè, & hujusmodi Causam ampliùs non proponi mandavit.

B. Card. Panciaticus Præfectus.

V. Archiep. Dam. Secret.

*Ex Reg. seu Lib.*64. *Archivi Secret. Congreg. præd fol.*20. *de quo exemp. in Arch. gen. Ord. Armario* Provincia Neapolit.

NOTA.

PAucis abhinc annis Conventui enunciato fuit & concessum Hospitium, sub conditionibus, quas sequens concludit Sacræ Congregationis Decretum:

Sacra Congregatio Eminentissimorum, ac Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negot. & Consult. Episc. & Regular. præposita, attentâ relatione Episcopi NuceriæPaganorum, eidem benignè commisit, ut veris existentibus narratis, & quatenus expedire censuerit in Domino, & nullum præjudicium Beneficiis, & Capellis contiguis inferatur, petitam facultatem pro suo arbitrio, & conscientia impertiatur. ita tamen, ut Dominium loci non sit apud Fratres, sed Sedi Apostolicæ reserveтur, & forma simplicis Hospitii non excedatur.

Romæ die 8. *Maii* 1713.

F. Card. Barberinus Præf.

Jos. Arch. Corinth. Secret.

DECRE-

DECRETO

Sacr. Congregat. Episc. & Regular.

Novam Domum Civitatis Magdalonii instante Excellentissimo Duce erigi conceditur.

SAcra Congregatio Eminentissimorum, ac Reverendissimorum S.R.E. Cardinalium negotiis & consult. Episcop. & Regul. præposita, attentis relationibus Episcopi Casertani, ac P. Procuratoris Generalis prædicti Ordinis, referente Eminentissimo Casono, committendum censuit, prout præsentis Decreti tenore benignè committit eidem Episcopo, ut veris existentibus narratis, & attento consensu aliorum Regularium, Parochi, & Universitatis, ac, postquam sibi constiterit, fabricam novi Conventûs cum Ecclesia, Campanili, Choro, Sacristia, Claustris, Dormitorio, Refectorio, Hortis, aliisque Officinis necessariis verè, realiter, & cum effectu fuisse absoluta, nec non sacris, prophanisque suppellectilibus pro usu, & habitatione Religiosorum sufficienter instructa; quodque Civium pietas, & ad eleemosynarum largitionem propensio ad eosdem Religiosos alendos sufficere possit, petitam nedum Conventûs, & Religiosorum, verùm etiam onerum, si quæ sint, ex Veteri ad novam Ecclesiam, & Conventum respectivè translationem, pro suo arbitrio, & conscientia Oratori impertiatur, servatâ quoad reliqua dispositione Constitutionum Apostolicarum circa hujusmodi translationes editarum. Cum facultate etiam post absolutam novam Fabricam, subsequutamque translationem, primodictam Ecclesiam cum Conventu prophanandi, eamque demoliri faciendi, dummodò tamen situs, rudera, & cementa, quæ exinde supererunt, in usus immondos, & indecentes, tametsi prophanos, nullatenus convertantur, erectâ ibi Cruce ad formam Sacri Concilii Trid cap. 7. sess. 21. de Reform. & si quæ Corpora Defunctorum ibidem sepulta fuerint, ad novam Ecclesiam itidem transferantur. Romæ 15. Februarii 1715.

I.D. Card. Paraccianus Pref.

Ex Regest. Secret. Congreg. Mens. & Anni prædict.

DECRETO

Sacr. Congregat. Episcop. & Regul.

Novam Domum Cajetæ, relicto priore B. Mariæ de Pietate titulo, & assumpto illo S. Antonii Patavini reædificari, & in quæstuatione solitum servari jubetur.

IN Causa Cajetana juris reædificandi Conventum sub novo titulo S. Antonii Patavini, vertente inter PP. Capucinos ex una, & PP. Observantes ejusdem Civitatis ex altera partibus proposita fuerunt infrascripta dubia:

I. *An nova reædificatio Ecclesiæ, & Conventûs Capucinorum Cajetæ sit facienda sub antiquo titulo B. Mariæ de Pietate, vel potius liceat illum reædificare sub titulo S. Antonii Patavini in casu?*

II. *An liceat PP. Capucinis quæstuare in Civitate, & Diœcesi Cajetana sub invocatione D. Antonii, vel potius dicta quæstuatio sub tali nomine sit prohibenda in casu?*

Sacra Congregatio Eminentissimorum, ac Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negot. & consult. Episcop. & Regul. præposita, attentis, ac prævio maturo examine perpensis juribus omnibus, ab utraque parte deductis Referente Eminentissimo Corsino Ponente benignè rescripsit.

Ad I. negativè quoad primam partem, & affirmativè quoad secundam.

Ad II. servari solitum.

Romæ 26. Junii 1716.

I. D. Card. Paraccianus.

Exempl. in Arch. gen. Ord. Armario Provincia Neapolitana: *citatque illud De Lucia fol. 26.*

Facultatem, à Sacra Congregatione Concilii celebrandi Missas in Oratorio Terræ Fractarum pro Capucinis itinerantibus concessam, literis Apostolicis roborat.

A tergo. *Venerabili Fratri Episcopo Cajetano.*

CLEMENS PAPA XI.

Venerabilis Frater salutem, & Apostolicam Benedictionem.

EXponi Nobis nuper fecit Dilectus Filius modernus Minister Provincialis, Provinciæ Neapolit. Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum, quod, cum in Terra Fractarum nuncupata, istius

istius Diœcesis Cajetanæ, quoddam Hospitium ex piorum largitorum eleemosynis pro excipiendis Religiosis itinerantibus, & quæstuantibus ædificatum reperiatur: Hospitium verò hujusmodi octo milliaribus à Conventu proximiori Pontis Corvi distet; ideoque prædictus Minister Provincialis, ne prædicti Religiosi occasione quæstuationis alibi commorari cogantur, pro spirituali eorum consolatione, & commoditate facultatem celebrandi Sacrosanctum Missæ Sacrificium in Oratorio, sub invocatione Sancti Felicis in eodem Hospitio erecto, & decenter ornato, per Nos concedi plurimùm desideret, Nos igitur ipsum modernum Ministrum Provincialem, ac Religiosos prædictos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas, à quibusvis excommunicationis, & suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus ejusdem Ministri Provincialis nomine, Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum consilio, & attenta relatione sua super præmissis ad eosdem Cardinales transmissa, Fraternitati Tuæ per præsentes committimus, & mandamus, ut veris existentibus narratis, eisdem Religiosis in dicto Hospitio, præmissa de causa commorantibus, petitam facultatem celebrandi Missam in prædicto Oratorio, dummodo illud decenter ornatum, Sacrisque Supellectilibus instructum reperiatur, auctoritate Nostra Apostolica pro tuo arbitrio, & conscientia gratis impertiaris, salvâ tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorundem Cardinalium. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die vigesima quarta Augusti, millesimo septingentesimo decimo sexto Pontificatus Nostri Anno decimo sexto.

F. Card. Oliverius.

Ex Archivo Secret. Brev. Apostol. Mens. & Anno præd.

DECRETO

Sacræ Congregationis Concilii.

Transactio Syndicum inter — & hæredes Catharinæ Cornoldi circa Legatum pium, Conventui Beneventano relictum facta rejicitur, & D. Archiepiscopo de jure desuper procedere committitur.

BENEVENTANA.

Syndicus Conventûs PP. Capucinorum Beneventi exponit humiliter piam Testatricem Catharinam Cornoldi in suo, sub quo decessit, Testamento condito anno 1683. titulo eleemosynæ reliquisse PP. Capucinis ducatos decem, quolibet anno per suos hæredes persolvendos, sub hypotheca omnium suorum bonorum ad hoc, ut orarent pro anima ejus Testatricis.

Ab eo tempore usque ad annum 1712. Legatum punctualiter persolutum fuit ab hæredibus Testatricis, sed, quia à dicto anno 1712. Fratres de Margiacca moderni hæredes solutionem facere recusârunt, sub allegata deficientia redditiuum hæreditariorum, perutile proinde existimavit Orator cum dictis Fratribus ad transactionem devenire, reducendo Legatum de ducatis decem ad solos ducatos 5. pro cujus confirmatione modò supplicatur.

Eĩus Ordinarius factum hoc referendo, acriter transactionem impugnat, ac assertam deficientiam Bonorum non subsistere testatur, ut in sua relatione, in qua ulterius asserit, Debitores sese munivisse Inhibitione Auditoris Cameræ, ad hoc, ut se eximerent à sua jurisdictione.

Die 23. Julii 1718. Sacra Congregatio Concilii, auditâ relatione Eminentissimi Domini Cardinalis Ursini, Archiepiscopi Beneventani supradictam instantiam rejecit, ac censuit, committendum, prout præsentis Decreti tenore benignè commisit eidem Archiepiscopo, ut desuper procedat de jure, non obstante inhibitione Auditoris Cameræ.

P. A. Card. Corradinus Pro-Præf.

P. de Lambertinis Secret.

Ex Regesto seu Lib. 68. Secret. Congreg. prædictæ fol. 314.

NOTA.

Quæsivit Pars succumbens & contraria varias rimas, & adminicula, ut, quæ contra eam sancita jam fuerant, vel adhuc sanciri poterant, eluderet; inde evecto ad Vaticanum Solium S. M. Benedicto XIII. cui adhuc Archiepiscopo Beneventi Sac. Congregatio litteralem testamenti executionem commiserat, immediato ad illum recursu novum contra tergiversantes Hæredes petitum, & obtentum est remedium, Libello Supplici, & Rescripto Pontificio sequentibus:

Bea-

Beatissime Pater.

Antonius Mariella, dictus P. P. Capucinorum Civitatis Beneventanæ Syndicus Apostolicus, S. Vestræ humiliter exponit, qualiter anno 1683. Catharina Cornoldi titulo Legati pii PP. Capucinis annuos Ducatos 10. reliquit, quatenus Deum pro ejus anima exorarent, prout ex testamento à Petro Paulo ab Auria dictæ Civitatis Notario scripto constat. Fuit memorata summa à Margarita Cornoldi Hærede, & usufructuaria dictæ Catharinæ soluta, quamdiu viveret. Cum autem hæreditas ad Angelam Rubino, Josephi & Nicolai Margiacca Matrem transiisset, illa æque, ac hi per plurium annorum decursum prædicto annuo Legato satisfacere renuerunt, sub prætextu, quod Capucini illius essent incapaces, non obstante, quod per Sanct. Vestræ Decretum tempore, qua Archiepiscopatum prædictæ Civitatis teneret, anno 1710. Legatum in emptionem Solearum pro dictis Patribus debuerit applicari, & ad instantias Fisci prædictæ Curiæ, memorati Fratres Margiacca per expedita plura mandata fuerint obligati ad satisfaciendum annuo Legato usque ad annum 1719. quo causam in Tribunali Reverendæ Fabricæ introduci curárunt, prætendentes, se habere attentatorum purgationem ad effectum, ut sibi summa exacta cum damno & emolumento restitueretur. Stante hac prætensione mansit in prædicto Tribunali causa indecisa, & Conventus per quinque annorum spatium solutione Legati privatus.

Quapropter Orator ad Sanctitatis Vestræ pedes prostratus supplicat, quatenus mandare dignetur, ut summa jam decursa solvatur in emptionem Solearum impendenda, confirmando applicationem in hac causa jam factam, ut deinceps omnis alia Lis sub prætextu incapacitatis maneat exclusa. Quam &c.

Die 11. Decembris 1724.

Ex Audientia Sanctissimi:

Sanctitas Sua inhærendo applicationi jam factæ anno 1710. auctoritate sua ordinaria, tempore, quo in Civitate Beneventana residebat uti Archiepiscopus, illam approbavit, & confirmavit, &, quatenus opus sit, Auctoritate Apostolica denuo applicat Legatum, de quo agitur, annuorum ducatorum decem anno 1683. à Catharina Cornoldi relictum ad commodum, & beneficium PP. Capucinorum Civitatis Beneventi, & mandat exigi annualitates, tam decursas, quàm decurrendas ejusdem Legati per Procuratorem Fiscalem Curiæ Beneventanæ, ad effectum erogandi in emptionem Coraminum pro Sandaliis eorumdem Fratrum Capucinorum, omni meliori modo &c.

Prosper Archiepiscopus Cesarien. Auditor.

Exempl. Auth. in Arch. generali Ord. Arm. Provincia Neopolit.

D E C R E T O

S. Congregationis Concilii.

A jure nominandi Puellas ad Dotem &c. Guardianus Civitatis S. Germani excluditur.

Nullius, seu Montis Casini distributionis Subsidiorum Dotalium.

ANtonius Tregua in testamento condito de anno 1665. mandavit, ut omnia credita, ac etiam pecunia numerata, quæ de tempore sui obitûs reperirentur, investirentur in Capitalibus fructiferis, istorumque fructus erogarentur in tot subsidia Dotalia, ad rationem Ducatorum 50. pro quolibet, distribuenda à P. Guardiano Capucinorum Civitatis S. Germani, secundo die festo Paschatis Resurrectionis favore Puellarum commorantium in eadem Civitate, ac duobus Oppidis adjacentibus, exclusis exteris, præferri tamen semper voluit Puellas, quæ sibi consanguinitate, vel affinitate attinerent proximiores in gradu.

Sacra Congregatio Episcoporum, & Regularium sub die 28. Septembris 1696. ad supplicationem Ordinarii Casinensis, ac inhærendo ejus antiquis Decretis declaravit, PP. Capucinos esse incapaces hoc munere distribuendi dotes, illudque spectare ad prædictum Ordinarium. In vim hujus Decreti consuevit Curia Casinensis easdem dotes distribuere præviâ affixione edictorum, exindeque consideratis requisitis Puellarum concurrentium.

Sub prætextu tamen, quod Ordinarii Casinenses, eorumque Ministri abusi fuerint, & abutantur hujusmodi facultate, distribuendo nempe dotes Puellis extraneis in exclusionem Consanguineorum, & Affinium Testatoris, plures ex istis recursum habuerunt ad S.Congregationem pro opportuno remedio imposterùm, & pro restitutione subsidiorum dotalium usque adhuc distributorum contra expressam mentem ejusdem Testatoris: audito Ordinario, cujus relatio debitur impressa, ac subscriptis tribus sequentibus dubiis, ea proponuntur, partibus sua jura deducentibus, ab EE. VV. sapientissimè de more decidenda:

I. *An subsidia Dotalia præstanda sint Consan-*

sanguinei Testatoris recurrentibus privativè quoad Personas extraneas, & quatenus affirmativè?

II. Quomodo, & à quo imposterum sint distribuenda ceteris Consanguineis?

III. An sit locus restitutioni subsidiorum Dotalium per Ordinarios Casinenses distributorum Personis extraneis contra expressam mentem Testatoris?

Ad Primum affirmativè, comprehensis etiam affinibus ad formam testamenti.

Ad Secundum, distribuenda esse ab Officialibus Confraternitatis Sanctissimi Sacramenti hæredis, prævio edicto, Consanguineis, & affinibus servatâ gradûs prærogativâ, & in casu æqualitatis gradûs per extractionem, iis verò deficientibus distribuenda modo, quo supra, aliis extraneis, servatâ formâ testamenti.

Ad Tertium dilata, & coadjuventur probationes

Contra resolutionem secundi dubii reclamante Ordinario Cassinensi, & productis novis juribus circa dubium Tertium, Causa fuit in S. Congregatione repropofita 14. Jan. 1730. prout sequitur.

Nullius, seu Montis Casini &c. In Congregatione diei 24. Septembris præteriti.... tria dubia proposita, & resoluta fuerunt....... Ordinarius Casinensis reclamans adversus resolutionem secundi dubii in ea parte, qua distributio subsidiorum dotalium demandata fuit Officialibus Confraternitatis Sanctissimi Sacramenti hæredis, contendit sibi decernendam esse præfatam distributionem, prout hactenus distribuere consuevit, sub motivo, quod positâ incapacitate P. Guardiani Capucinorum, cui speciatim commissa fuerat à Testatore præfata distributio subsidiorum, eadem devolvenda sit ad legitimum Executorem, qualis in causis piis est Episcopus, vel Prælatus habens quasi Episcopalem jurisdictionem, excluso penitus hærede scripto, quem semper exclusum præsumitur voluisse Testator, eo ipso, quod alium certum destinavit Executorem, istiusque industriam elegit, juxta opinionem *Jacobi à Canibus in tract. de Executor. ultim. volunt. impress. inter tract. magn. tom. 11. §. Quæ tertio. Carpii de Executor. cap. 22. num. 21. & sequent. lib. primo, & Passerini in cap. Religiosas §. Sanè num. 51. de testam. in 6.* ut ex his, aliisque juribus ejus nomine circumferendis. Ad propositum casum adaptari potest resolutio in Tudertina Monachationis proposita diebus 3. & 17. Dec. mox præteriti. Etenim juxta illius facti contingentiam Testatrix Hæredem usufructuariam instituit Claram Beatricem ejus filiam, Monialem in Monasterio S. Mariæ Majoris, Civitatis Tuderti, proprietarium verò idem Monasterium cum onere Monachandi Puellam Nobilem, & pauperem ejusdem Civitatis, nominandam à prædicta Clara ejus Filia ante sui obitum, comque nulla nominatio in scriptis ab ista exarata fuisset, orta fuit dubitatio, an jus nominandi Puellam spectaret ad Episcopum, vel potius ad Monasterium, hæredem proprietarium. Et S. Congregatio sub die 17. Decembris respondit: *Jus nominandi spectare ad Monasterium, & Monasterium deveniat ad electionem Puellæ ad formam testamenti.*

Dignabuntur itaque EE. VV. eorum sapientissimum oraculum proferre, tum super dubio resoluto, ac etiam super tertio, tunc non resoluto, super quo hodie exhibentur nova jura ex parte Puellarum, videlicet.

I. An, & quomodo sit standum, vel recedendum à decisis quoad secundum dubium?

II. An sit locus restitutioni subsidiorum Dotalium per Ordinarios Cassinenses distributorum Personis extraneis contra expressam mentem Testatoris in casu?

Et 28. Januarii 1730. fuit resolutum.

Ad primum in decisis, ut Ordinarius, seu ab eo deputatus assistat, & omnia faciat loco P. Guardiani Capucinorum, servata forma testamenti, & fiant gratis.

Ad Secundum, ad Eminent. Præfectum juxta mentem.

C. Cardinalis Origbus Præf.

A. de Abbatibus Secret.

Ex Sacræ Congregat. præd. Regesto, seu Lib. Decret. 79. f. 477. & lib. 80. Item in thesauro Decis. tom. 4. fol. 350. & tom. 5. f. 2. & 8.

N O T A.

JAm anno 1696. causa prædicti Testamenti in Sacra Congregatione Episcoporum, & Regularium morosiùs fuerat agitata, & in hac à Reverendissimo D. Abbate Montis Cassinensis 3. puncta contra Nos pro resolutione exposita, porrecto, qui sequitur, libello supplici.

Eminentissimi, ac Reverendissimi Domini.

Abbas Montis Cassini Ordinarius Civitatis Sancti Germani devotus Orator EE. VV. exponit, quod Antonius Tregua dictæ Civitatis in Testamento, sub quo decessit, præ cæteris ordinavit - - Hæres meus faciat PP. Capucinis charitatem cum oleo, iisque aliis eleemosynis subveniat tempore, quo eas poposcerint, expendatque, quidqoid pro receptione fabricæ tam Ecclesiæ, quàm Conventûs occurret, & hoc pro mea particulari devotione.

Et inferius, Ordino, ut Matrimonium Puellarum quâcunque feriâ secundâ Paschatis Resurrectionis à P. Guardiano pro tempore fiat; dictusque Guardianus faciat schedas, & quidem quamlibet Ducatorum 50. &c. affigat edicta &c.

Hinc quæritur Primò. An P. Guardianus dicti Conventûs valeat nomina Puellarum scribere, & postea in sortem extrahere, ac edicta affigere, seu potius prædicta ad Ordinarium spectent?

Secundò. An dicti Religiosi sint capaces dicti legati in perpetuum modo, & formâ, prout Testator præscribit.

Tertiò. Et quatenus affirmativè, an dictis Patribus liceat res, ut supra, legatas petere propria Auctoritate pro summa, & summis sibi bene visis, dando in scriptis Hæredi eas solvendi ordinem?

Sacra Congregatio ut solita cautela desuper procederet, Definitorii Generalis arbitrium, & votum, antequam resolveret, experiri voluit, quod & datum est, ut sequitur:

Eminentissimi, ac Reverendissimi Domini.

Procurator, & Definitores Generales Capucinorum reverenter dicunt Eminentiis Vestris, qualiter Antonius Tregua Civitatis Sancti Germani in suo ultimo Testamento instituit hæredem universalem Cappellam Ven. Sacramenti Corporis Domini, ejusdem Civitatis, & specialiter eidem ordinavit, ut reductis ejus denariis aureis, & argenteis, nec non aliis exigibilibus, sibi debitis, in cumulum, hunc poneret ad censum, quatenus ex annuo reditu constitueret dotem qualibet die secunda Paschæ tot Virginibus ejusdem Civitatis, & duorum pagorum ejus, prælatis propinquis ipsius Testatoris de gradu in gradum secundùm Consanguinitatem, & affinitatem, quot ex eo, assignatis cuilibet 50. Ducatis dotari possent. Et pariter, ut Guardianus Capucinorum dictæ Civitatis pro tempore, scriberet in distinctis schedulis nomina tot Virginum dictarum, quot de annuo dicto reddito possent recipere dotem 50. Ducatorum, & totidem aliarum, missisque schedulis in urna, eas sorte extraheret, & cuique extractarum dos Ducatorum 50. à dictæ Capellæ Gubernatoribus daretur.

Item Testator prædictus legavit dictæ Capellæ quædam bona stabilia fructifera cum onere tribuendi Capucinis dictæ Civitatis oleum illis necessarium, & alias eleemosynas tempore, quo illas postularent, & expendendi pecuniam necessariam pro reparatione fabricæ.

Cum autem exorta esset controversia circa executionem, præscriptam Guardiano prædicto à Testatore, inter Oeconomum Tribunalis Neapoli Rev. Fabricæ, & dictam Capellam, idem Tribunal sub die 9. Aprilis 1696. adjudicato sibi jure cognoscendi propinquitatem Puellarum ad Testatorem decrevit, & declaravit, quod electio Puellarum prædictarum fiat per Guardianum prædictum prævià bussulatione in die à Testatore designata, & in loco solito, & illæ Puellæ, quibus sors obtingeret, describantur in libris administrationis dictæ piæ dispositionis in præsentia dicti Guardiani, & cum ejus subscriptione.

Licèt enim F.P. Minores non possint esse executores universales ultimarum voluntatum, cum hujusmodi executio involvat aliquos actus repugnantes eorum statui, & Professioni, nihil tamen prohibet, quin sint Executores particulares in ordine ad aliquem actum, qui dicto statui, & Professioni nullatenus repugnat, cujusmodi est electio Puellarum sortilega divisoria (quidquid sit de electione, & nominatione arbitraria) à Testatore Guardiano Conventûs Capucin. Civitatis Sancti Germani præscripta. Cum autem notificatio bussulationis futuræ per affixionem folii, quod non est edictum, in loco publico sit actus prævius, & prærequisitus, & ordinatus ad dictam executionem, nullius juri, aut dicti Guardiani obligationi repugnans, vel præjudicans, videtur dictus Testator ipsum implicitè Guardiano præscripsisse, & Tribunal antedictum eidem concessisse, decrevisse, & declarâsse.

Quod attinet ad eleemosynas Capucinis erogandas, eas non esse omnino ipsis arbitrarias, sed limitatas, secundùm eorum necessitatem, nec non summam proventuum bonorum à Testatore gravatorum, patet ex ipsis Testatoris verbis. Inde supradicti Procurator, & Definitores Generales dicunt, ut notum est Eminentiis Vestris, Sac. Congregationem Ven. Fabricæ pluries declarâsse, Capucinos posse petere, & recipere legata, etiam in perpetuum, si non ex jure, & in judicio, certè ex gratia, & charitate hæredum, vel Executorum, sive per modum eleemosynæ; sicut etiam modo prædicto possunt solutionem rerum necessariarum petere in scriptis, sicque ex praxi Religionis supponitur usque modo fecisse Capucinos Civitatis Sancti Germani. Et hæc sunt, quæ in executionem Mandatorum EE. VV. Procurator, & Definitores Generales Capucinorum dicere possunt &c.

Fr. Joannes Baptista à Sabbio Procurator Generalis Cap.
Fr. Josephus à Zuritta Definitor Generalis.
Fr. Augustinus à Tisana Definitor Generalis.

Ex Regesto secundo Memorial. Proc. Generalis fol. 637.

Solido huic Œconomicæ legis, & praxeus testimonio decisio consona futura videbatur, ita autem in Sacro Cœtu disceptatum, & æquivocatum est, ut prodierit è diametro contraria, & sequens:

Sacra Congregatio Eminentissimorum, ac Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium Negot., & Consult. Episc., & Regul. præposita, attentis narratis censuit danda esse Decreta, & signanter infrascripta nempe.

Ad primum Spoleti - - Sacra Congregatio &c. audita relatione Episcopi Spoletani, censuit Capucinos esse incapaces, & jus nominandi spectare ad Episcopum.

Ad secundum, & tertium respondit negativè, & insuper censuit danda esse Decreta aliàs edita, nempe Fratres Capucinos Sancti Francisci non esse capaces possidendi bona stabilia, nec propterea posse recipere.

Ex præjudicio, quod ex hac secunda Decisione Conventui Fratrum Civitatis Sancti Germani obtingere advertebat illius amicus Spiritualis, pro parte eorum ad Tribunal Reverendæ Fabricæ Sancti Petri de Alma Urbe, Neapoli institutum, cui ad casus, & causas, in quibus pia legata juxta Testamentarias dispositiones executioni non mandantur, manus apponere incumbit, recursum sumpsit, reportato, quod sequitur, Mandato:

Tribunalis Reverendæ Fabricæ Sancti Petri de Urbe in præsenti Regno Apostolica, & Regia Auctoritate Executor. Omnibus Portariis quarumvis aliarum Civitatum in forma significamus, qualiter pro parte D. Oeconomi Reverendæ Fabricæ Apostolicæ præsentata supradicta comparitio, & instatum pro debita, & opportuna provisione, tenore præsentium Vobis, ut supra jam dictis committimus, & mandamus, quatenus receptis præsentibus, comparitionem prædictam, & omnia, & singula in ea contenta intimetis, & notificetis Magnificis Gubernatoribus, & Officialibus Venerabilis Capellæ Sanctissimi Corporis Christi Civitatis Sancti Germani, eisque mandetis, & injungatis sub pœna Ducatorum quingentorum ipsi fabricæ applicandorum, & in juris subsidium excommunicationis, quatenus infra dies octo post &c. solvere habeant, & debeant. Syndico Apostolico Religionis Capucinorum Ducatos 45., ex hæreditate dicti Testatoris pro illis erogandos in causas in dicta comparitione enarratas pro necessitate dicti Venerabilis Conventus pro executione piæ dispositionis dicti quondam Antonii. Alioquin &c. Datum Neapoli hac die 28. mensis Januarii 1697.

Laurentius Archiepiscopus Cæsareæ.

His ita in favorem Fratrum Neapoli actis, Officiales Ven. Capellæ Romæ vim enunciati Mandati per Monitorium ab Auditore Cameræ, tunc Carolo à Marinis sub 16. Februar. 1697. relaxatum enervare contenderunt, dum econtra P. Procurator Generalis illud firmari, & primam Sacræ Congregationis de hujusmodi Legatis resolutionem juxta Reverendæ Fabricæ Decreta modificari, & Monitorium factum infirmari, causâ repropositâ, & attentiore bilance ponderatâ, sub die 21. Novembr. ejusdem anni 1698. institit.

Successit votis optatus effectus, dum Sacra Congregatio generaliter rescripsit: *non posse impediri hæredes, quin solvant, & Patres, quin recipiant, servatâ formâ Decretorum Fabricæ, atque S. M. Urbani VIII. prohibitione R. P. D. Auditoris Cameræ non obstante.*

Quibus ita, & contrariè ad primam decisionem quoad legata pia perpetua in normam à Sacra Congregatione Episcoporum, & Regularium stabilitis, resuscitatum est in Sacra Congregatione Concilii principalius hujus Notæ punctum de nominatione Puellarum ad dotem, à qua P. Guardianus Civitatis Sancti Germani vigore Decreti Congregationis Episcoporum, & Regularium fuit exclusus, eidemque Reverendissimus Dominus Abbas Cassinensis, seu Ordinarius loci substitutus. Ansam novi hujus recursûs præbuêre Reverendissimi Abbatis Ministri, qui facultate suâ abutentes contra apicem Testamenti ad dotem Puellas nominàrunt extraneas, & ideo anno 1729. denuo in statera examinis fuit appensum dubium, *quomodo, & à qua* imposterum dotes Consanguineis exteris forent distribuendæ? Quæstio hæc plenam aperuit P. Guardiano viam partes judicii intrandi, & opportuno gravamine quærendi jus nominationis, sibi à Sacra Congregatione Episcoporum & Regularium ablatum. At (nescio, an timore offensæ, vel amore pacis ductus) friguit, & otio suo sibi, & Ordini præjudicavit, cum Sacer Senatus Officiales Confraternitatis Sanctissimi Sacramenti Dispensatores dotium nominando, tum Reverendissimum D. Abbatem, tum ipsum unitim excluserit. Exclusum se R. D. Abbas ægrè tulit, & ideo 1730. novum tentavit recursum. Evicit quoque Decretum, quo, ut vel ipse, vel ejus Deputatus dotium dispensationi assistat, & omnia faciat loco P. Guardiani Capucinorum servatâ formâ Testamenti fuit sancitum: Inde noviter otiolus, noviter fuit exclusus P. Guardianus: Effectus congenius indifferentiæ, quâ Fratres aliquoties ea, quæ licita ipsis sunt, sub specioso pacis prætextu negligunt, & quâ, dum juri suo cedunt, Ordini toti præjudicant, nocivamque sternunt viam, ut ab exemplo casûs, seu decisionis particularis inferatur necessitas consequentiæ Generalis. Accidit hoc cum hac ipsa causa Civitatis Sancti Germani, quæ in subsequis, & similibus nominandi causis, Comaclensi videlicet, & Papiensi, seu exemplum contra Nos fuit adductum, & parem quoque forsan coegisset sententiam, nisi hæc ultima exactiore Sacræ Rotæ judicio fuisset discussa, & ab hac jus nominandi Puellas, Alumnos &c. nostro statui nullatenus repugnare, & econtra Nobis in casu competere, in Regulam fuisset sancitum. Inde, ne quis viso hujus causæ Civitatis Sancti Germani exemplo abripiatur in devia, consultò fusior hæc Nota fuit adjuncta, utque lectori contraria magis elucescant, eum ad causam Papien. tom. 1. fol. 187., & ad Notam Spoletanæ tom. 2. fol. 145. remitto.

Privilegium liberandæ Animæ Altari Capellæ Pietatis in Ecclesia Domûs Capuanæ à Gregorio Papa XIII. aliàs concessum, ad Altare majus transfert.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

DUdum fel. rec. Gregorius Papa XIII. Prædecessor noster, ut Ecclesia Domus Spiritus Sancti Capuan. Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, Populi frequentiâ, ac piorum hominum ibi confluentium celebris, nec simili eousque privilegio decorata, & in ea Altare Capellæ Pietatis, quod in illa Ecclesia non erat majus, hoc speciali dono illustraretur, auctoritate sibi à Domino tradita concessit, ut quoties ab aliquo Sacerdote, dictæ Domûs duntaxat, Missa celebraretur pro Anima cujuscunque fidelis, quæ Deo in charitate conjuncta ab hac luce migrâsset, ipsa de thesauro Ecclesiæ indulgentiam consequeretur, quatenus Domini Nostri Jesu Christi, & Beatissimæ Virginis Mariæ, Beatorum Petri & Pauli Apostolorum, aliorumque Sanctorum omnium meritis suffragantibus à Purgatorii pœnis liberaretur, prout in ipsis Gregorii Prædecessoris desuper Anno Incarnationis Dominicæ MDLXXXIV. Idibus Augusti, Pontificatus sui anno tertio decimo expeditis litteris plenius continetur.

Cum autem, sicut Dilectus Filius modernus Guardianus dictæ Domûs Nobis nuper exponi fecit, Ipsa Capella Pietatis de præsenti reædificanda sit, ac propterea ipse Guardianus privilegium concessionis per Nos, ut infra, transferri summopere desideret, Nos ejus supplicationibus, Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, privilegium pro liberandis Animabus in Purgatorio existentibus dicto Altari Capellæ Pietatis per eundem Gregorium Prædecessorem concessum, ût præfertur, ad Altare majus prædictæ Ecclesiæ, auctoritate Apostolica, tenore præsentium (servatâ tamen in reliquis earum concessionis formâ) perpetuò transferimus, & translatum esse declaramus: in contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die xv. Decembris MDCCXXX. Pontificatus Nostri Anno I.

Card. Oliverius.

Breve format. in Arch. Conventûs, de quo exempl. Auth. in Archivo Generali Ord. Armario Provincia Neapolitana.

DECRETO

Sac. Congregat. Episc. & Regul.

In Ecclesiis Fratrum Cadavera sepeliri posse confirmatur, & ideo Cadaver Irenæ de Simoni Ecclesiæ Fratrum Terræ Itri restitui mandatur.

IN Causa Cajetana juris sepeliendi, vertente inter PP. Capucinos Terræ Itri ex una, & Reverendissimum Archidiaconum, & Clerum Ecclesiæ S. Michaelis Archangeli ejusdem Terræ ex altera Partibus, proposita fuerunt infrascripta dubia.

I. *An PP. Capucinis liceat sepelire Cadavera illorum, qui in eorum Ecclesia sepulturam eligunt, & quatenus affirmativè?*

II. *An Cadaver Irenæ de Simoni sit restituendum, unà cum emolumentis funerum in casu &c. ad quæ:*

S.Congr. &c. attentis,ac prævio maturo examine perpensis juribus omnibus ab utraque Parte productis, Referente Eminentissimo Cardinali Carafa Ponente benignè rescripsit: Ad primum affirmativè, præviâ tamen electione Sepulturæ, & licentia in scriptis P. Generalis, seu Commissarii Generalis. Ad secundum affirmativè sine præjudicio quartæ funeralis, sed non esse dishumandum Cadaver. Romæ 27. Junii 1732.

F. Card. Barberinus.

Ex Regesto Secretariæ Congregat. mens. & anni præd.

Pro consolidanda Provinciæ Pace nonnullos articulos circa electionem Superiorum Provinciæ, & locorum confirmat.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

Supremæ Apostolicæ charitatis, providentiæque nostræ erga omnes Christifideles, atque eos potissimum, qui à fluctibus sæculi erepti, ad tranquillum Religionis portum confugerunt, adhibenda à Nobis cura maximopere postulat, atque exigit, ut omnis Pontificiæ Benignitatis auctoritatisque operam, consiliumque in hoc studiosissimè collocemus, ut dissidiis, partiumque studiis procul amotis, atque eliminatis, ubi opus esse constiterit, omnia inter Viros, præsertim Religiosos in pace fiant, & omnia ad Divinum cultum adaugendum, regularemque disciplinam confirmandam componantur, constabilianturque.

Nuper siquidem pro parte dilectorum filiorum Ministri Provincialis, & Definitorum Provinciæ Neapolitanæ Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ, exposito, quod, cum plures ex eadem Provincia exortæ reperiantur dissensiones circa electionem Provincialis, aliorumque Officialium, attentò, quod eadem Provincia in duas partes scissa reperitur, nuncupata una Neapolitanorum, altera Sanseverinistarum. Subinde verò dilectus filius Josephus Maria Manassei ab Interamna Minister Generalis dicti Ordinis in ultima ejusdem Provinciæ visitatione, occasione celebrationis illius Capituli Provincialis, & electionis Ministri Provincialis, aliorumque Superiorum factâ, quandam alternativam inter partes prædictas disponere curaverat, quâ mediante concordia & pax inter partes efflorere cœperunt; ac proinde Exponentes prædicti alternativam prædictam confirmari, illiusque observantiam futuris temporibus demandari ab eadem Congregatione plurimùm desiderabant, emanavit ad eorum supplicationem ab eadem dicta Congregatione Cardinalium Decretum, tenoris sequentis, videlicet:

Sacra Congregatio Eminentissimorum, ac Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consult. Episcoporum, & Regularium præposita, referente Eminentissimo Spinola Ponente, auditis P. Ministro Generali, ac Definitorio Generali, ac re maturè perpensâ prædictam alternativam à P. Generali, ut supra, dispositam benignè approbavit, & confirmavit, eamque per decem saltem trienniorum spatium, quæ incepta censeantur ab ultima præfata electione, inviolabiliter observari mandavit sequentibus cum conditionibus, videlicet, Primò, quod eadem alternativa servetur tantummodo in electionibus Provincialis, Definitorum, & Guardianorum, ita, ut ceteræ electiones, ac provisiones à Provinciale & Definitoribus pro tempore, juxta eorum prudentiam, charitatem, justitiam, & notitiam Religiosorum habiliorum ad alia munia fiant, ac dirigantur. Secundò, quod illa pars, quæ de triennio in triennium Provincialem obtinebit, unum tantùm Definitorem, ac viginti Guardianos habeat, altera verò pars tres Definitores, & undeviginti Guardianos obtineat. At Definitor illius partis, quæ Provincialem habuerit, non debeat esse semper primus Definitor, sed eum teneat locum, in quo fuerit electus. Tertiò, quod in casu obitûs, seu renunciationis, seu remotionis Provincialis, Provincia usque ad novam electionem à primo Definitore, tanquam Vicario Provinciali gubernetur, cujuscunque ex ambabus partibus existat: sed in electione intermedia Provincialis ex illa parte, cujus erat defunctus, vel amotus, aut renuntians, eligatur. Romæ XXVI. *Augusti* MDCCXLV. = C. Cardinalis de Hieronimis. = *J. Maria Archiepiscopus Damascenus Secret.* = Locus ✠ Sigilli.

Cum autem dicti Exponentes Nobis subindè exponi fecerunt, ipsi Decretum præinsertum, quo firmius subsistat, Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimùm cupiant, Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus prosequi volentes, & eorum singulares Personas à quibusvis excommunicationis... & absolutas fore censentes, supplicanibus eorum nomine super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum cum omnibus, & singulis in eo contentis, Auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salvâ tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

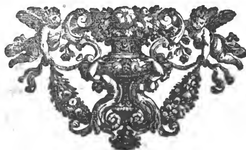
Decernentes easdem præsentes litteras firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios effectus sortiri, & obtinere: sicque in præmissis per quoscunque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere: ac irritum & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari: non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non Provinciæ, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apo-

Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum duntaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

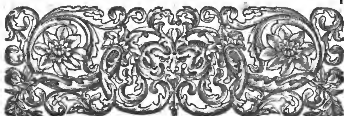
Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, Die x. Septembris MDCCXLV. Pontificatus nostri Anno sexto.

D. Cardinalis Passioneus.

Breve formatum in Archivo Provinciæ.

PRO-

PROVINCIA LUCANIÆ.

Rimitias hujus Provinciæ, celebris Minoritici Ordinis Chronista Wadingus Fr. Tullio à Potentia, qui de Sacris RR. PP. Conventualium tentoriis ad nostra divertit tabernacula, in actis anni MDXXXIII. attribuit; cum enim Evangelico sermone Apulum circumiret, & erudiret populum, hic varia Fratribus construxit Cœnobia, quæ pededentim coaluère in Provinciam per Apuliam Pencetiam, Lucaniam, & Salentinam Regionem sub Divi Hieronymi nomine diffusam, & eapropter anno 1560. in Bariensem Hydruntinæ commixtam ex una — & in Lucanam ex altera — partibus divisam.

Tenet Margaritham pretiosam, unam videlicet ex tribus Crucibus, à Venerabili Matre Sor. Ludovica ab Ascensione, Clarissa, Monasterii Loci Carionis in Hispania Abbatissa confectis, & ab ejus S. Angelo Custode juxta piam traditionem in Cœlum pro benedictione à Deo recipienda delatis. Unam ex reportatis Ludovica Fr. Cherubino ab Ebulo, hujus Provinciæ Ministro, & pari cum Ludovica Sanctæ Vitæ opinione celebri in donum dedit. Hanc jam Minister Provincialis pro tempore, sibi cum Sigillo Provinciæ in publico Capitulo consignatam, per Provinciam secum defert, ut, quam virtutem accepit ex alto, per contactum Coronis, Rosariis &c. communicet in Terris, hinc & turmatim ad loca, quæ ille accedit, populus pro hujusmodi contactûs gratia convolat.

Cultu tamen & memoria dignior est SS. Reliquiarum thesaurus, quem Altare Majus Ecclesiæ Oppidi Vetri tribus conclusum clavibus, quarum unam Dux Loci, aliam Magistratus, & Tertiam Conventus conservat, authenticâ fide exhibet, & in quo innumeri populi accursu coluntur

Præter duas Spinas de Corona Domini Nostri Jesu Christi, Sacrosancti Sanguinis Guttas, duo S. Crucis frusta, particulas de Tunica, Veste, & Purpura Christi, particulas de Velo & Cinctura B. Virginis Mariæ, *SS. Adonis Mart. Caput, & integrum Femur, Æmiliæ Virg. & Mart. Pes, particulæ de Ossibus Agathæ Virg. & Mart., Amatoris Episc. & Mart. integra Scapula, Anteris Mart. Caput, Antonii Patavini Cranium, Apollonii Mart. Caput & Femur, Beatricis Virg. & Mart. Caput, Blasii Episc. & Mart. Ossa, Dominici Mart. Femur, particulæ de Ossibus Donati Episc. & Mart., Dorotheæ V. M., Edizii Corpus integrum, Ossa Felicis Mart., Felicis V. & M. ex Societate S. Ursulæ Brachium, Gerardi M. Brachium, Honorati Mar. Pes, Hyacinthi Mart. Caput & Femur, Januarii Mart. Femur, de Corde S. Joannis Baptistæ, Martini Episc. & M. Spina Dorsi, de SS. Martyribus* de Trevi *Caput, Scapula, Brachium, & Femur, unius de SS. Martyribus Turonensibus Caput, Maximi M. Spina Dorsi, Petri Apostoli Dens molaris, de Ossibus Petri Mart., Pontiani Papæ & Mart. Caput, Rosana*

næ Virg. & Mart. Brachium, Tarfillæ Virg. & Mart. Scapula, & Pes, Theodoræ V. M. Brachium, Victoris Mart. Femur, de Offibus S. Viti Mart., & Urfulæ Virg. & Mart. Inter quas Sanctorum Reliquias sunt sexdecim, de quibus Officium Divinum sub ritu Duplicis Majoris celebrari Archiepiscopalis concessit Curia.

Ecclesiam prædictam dum Fr. Franciscus à Vetro, ex Nobili Franchorum Genere bina vice Provinciæ Minister, Sacris hisce Spoliis ita exornavit, Bibliothecas pariter Comentariis in Oseam Prophetam in tres Tomos divisis, & titulo Salvatoris mystici insignitis adauxit, fœtu dignissimo doctrinæ, quæ virtuti juncta plures hujus Provinciæ Viros commendat. Quibus & jure Fr. Maximus à Muro, qui pari prudentia & nativam Provinciam gubernavit, exteras visitavit, ac in Definitorio Generali res Ordinis curavit, annumerari debet.

Numerat Conventus Fratrum XLII.
Hospitia XI.

Fr. Bernardinum à Balbano instante Cardinale Messanensi ad prædicandum Messinam se conferre jubet.

A tergo: *Dilecto filio nostro Joanni Andreæ tituli Sanctæ Barbaræ Presbytero Cardinali Messanensi nuncupato.*

JULIUS PAPA III.

Dilecte fili salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Dudum sub Datum videlicet VIII. Januarii Pontificatus nostri Anno tertio, cum dilectus filius Bernardinus Balbanus Ordinis Capucinorum Sacrarumque Litterarum Professor anno tunc decurso in Ecclesia tua Messanensi Evangelicas Lectiones cum frequentissimo Populi concursu, & incredibili satisfactione, saluberrimoque Animarum suarum profectu non minus doctè, quàm piè exposuisset, & ob id Populus ille cum etiam de cetero Prædicatorem habere summopere desideraret, Nos ad Tui supplicationem præfato Bernardino, ut Superioris sui licentia petitâ, licet non obtentâ, dictum prædicationis officium, etiam Anno præsenti in dicta Ecclesia absque alicujus conscientiæ scruplo continuare, & prosequi liberè, & licitè valeret, per alias nostras, etiam in forma Brevis literas licentiam, & facultatem concessimus, prout in illis pleniùs continetur. Cum autem, sicut Nobis nuper exposuisti, literæ prædictæ ex eo, quod dictus Bernardinus, priusquam sibi exhiberentur, prædicandi in Ecclesia Agrigentin. Anno præsenti onus susceperat, effectum sortitæ non fuerint, præfatusq; Messanen. Populus in eodem desiderio ipsius Bernardini Evangelicas expositiones audiendi adhuc persistat, & apud Te super hoc per eorum litteras vehementer instet; Nos igitur, qui Animarum profectum intimis desideramus affectibus, spirituali dicti Messanensis Populi satisfactioni, & consolationi paternè consulere volentes, tuis etiam in hac parte supplicationibus inclinati, præfato Bernardino, ut Anno proximè futuro MDLIV. dictâ sui Superioris licentiâ petitâ, licet non obtentâ, ut præfertur, in ipsa tua Ecclesia Messanensi absque aliquo conscientiæ scrupulo verbum Dominicum prędicare liberè, & licitè possit, & valeat, in contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque, plenam, & liberam Auctoritate Apostolica, tenore pręsentium licentiam, & facultatem de novo concedimus, & impartimur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, Die XXV. Maji MDCLIII. Pontificatus nostri Anno quarto.

Ex Archivo Vaticano.

NOTA.

Scriptores Ordinis variè in P. Bernardini præfati effunduntur laudes, ex quibus dum nuclaum extraho, illum, Apostolicum Evangelii Ministrum, eruditum Asceseos Scriptorem, & donis cœlestibus insignem Religiosum fuisse reperio. Concionator celebriores Apuliæ Calabriæ, Salentinorum, & Siciliæ Civitates peragravit, nascentemque Alerii Sectam, fabro Stannerio auctore, in ipso suo ortu soffocavit, & voce virtutis velut alter P. Bernardinus, cujus nomen gessit, & expressit plures in fæce iniquitatis gurgitantes, ad limpidos pœnitentiæ fontes perduxit, candida Columbâ, quæ circa illius caput volitare pluries visa est, os & sapientiam dante. Dominicæ passionis mysteria sicut compatiente affectu semper coluit, ita de iis eruditè

dictè scripsit, & posteris (præter speculum Orationis, tractatum de prædestinatione, & libero hominis arbitrio) Meditationes de vita Christi, & B. Virginis Mariæ, opus de Mysteriis flagellationis Christi: de novem Sanguinis Christi effusionibus: de septem regulis bene vivendi reliquit. Stadium Religiosæ perfectionis eo cucurrit Zelo, ut repleverit illum Dominus spiritu prophetiæ, quo in concionis cursu Matris suæ obitum populo patefecit; Conventui, cui præerat, panem recentem de cœlo dederit, suimamque illius visibili fulgore ad suæ Divinitatis tabernaculum vocaverit, vivam inter homines illius memoriam æternante Aleti Mulierum Conversarum, quod in reparandæ virtutis auxilium P. Bernardinus construi curavit, Collegio.

Ex Boverio tom. 2. fol. mihi 496. Wadingo de Script. Ord. fol. mihi 55. Bibliotheca Script. Capuc. fol. mihi 80.

D E C R E T O

Sacr. Rituum Congregat.

Laudum Eminent. Card. Madrutii de præcedentia Fratrum Vineolæ confirmatur.

CUm orta fuerit controversia in Terra Vineolæ Potentinæ Diœcesis, inter Fratres Capucinos, & Fratres Minores de Observantia super præcedentia in Processionibus, causa fuit commissa bon. mem. Cardinali Madrutio de consensu Procuratorum Generalium utriusque Ordinis, per sequens Sac. Congregationis Rescriptum:

BASILICATÆ.

Minister Provincialis Minorum Observantium Provinciæ Basilicatæ exposuit, in Terra Vignolæ Capucinos tanquam antiquiores in loco prætendere præcedentiam à dictis Minoribus Conventualibus vigore Brevis Gregorii XIII., quibus id ægrè ferentibus ex concessione Leonis X mandantis Fratres Minores Observantes digniorem locum inter omnes alios Fratres Sancti Francisci obtinere debere; Et negari non posse, quin Capucini sint ejusdem Ordinis Sancti Francisci, ad tollendas contentiones, supplicavit declarari, quid servandum; Et Sac. Congregatio remisit ad Illustrissimum Madrutium. Die 29. Januarii 1628.

Fulvius à Fulviis Secret.

Ex Reg. Secret. Congreg. Mens. & Ann. prædict. fol. 43.

Qui (Cardinalis) sententiavit ad favorem Capucinorum declarans illis deberi præcedentiam, & digniorem locum, in hunc, qui sequitur, modum.

In causa, & causis coram Nobis ex compromisso vertentibus inter Fratres Minores Sancti Francisci de Observantia, seu R. P. Vincentium Romanum, ejusdem Ordinis Commissarium de Curia nuncupatum ex unà —, & Fratres Minores Capucinos, seu R. Patrem Franciscum Genuensem ejusdem Religionis Capucinorum Procuratorem, & Commissarium Generalem partes, ex altera, super præcedentia, & jure præcedendi, inter partes prædictas controverso in Processionibus, ad quas in loco, seu Terra Vineolæ Potentinæ Diœcesis convenire debent, tam dicti Fratres de Observantia, quàm Fratres Capucini, & prout latius continetur in Instrumento Compromissi per dictas partes, in Nos amicabiliter facti, rogato per acta Sancti Floridi Notarii &c. ad quod in omnibus, & per omnia volumus haberi rationem.

Partibus prædictis pluries auditis, & maturè consideratis omnibus, tam in jure, quàm in facto per eos hinc inde deductis, visisque omnibus videndis &c.

CHRISTI NOMINE INVOCATO per hoc nostrum Laudum declaramus, pronunciamus, in omnibus & singulis Processionibus, quas pro tempore fieri contigerit in dicto Loco, seu Terra Vineolæ, & ad quas convenient prædicti Fratres de Observantia, & Fratres Capucini, præcedentiam & digniorem locum debitum fuisse, & deberi Fratribus Capucinis, tanquam in dicta Terra antiquioribus, & prius receptis ipsis Fratribus de Observantia, quos propterea condemnamus, ut in posterum perpetuis futuris temporibus permittere, & pati teneantur, ut Fratres Capucini in dicto Loco Vineolæ pro tempore existentes, in dictis Processionibus, ut supra, digniori loco incedant, & sine ulla controversia præcedant Fratribus de Observantia, in eodem loco pariter pro tempore existentibus. Mandantes insuper ipsis Fratribus de Observantia, ac dicto Commissario de Curia, & quibuscumque illius, in eodem Officio futuris successoribus, ne in posterum dictos Capucinos super prædictis judicialiter, vel extrajudicialiter, vel per se, vel per alium, quovis modo molestare præsumant, super quibus iisdem perpetuum silentium imponimus, & ita laudamus, & declaramus, & pro-

pronuntiamus, non solùm prædicto, sed omni meliori modo. Datum die 24.Octobris 1628.

Frater Vincentius Romanus Romanæ Curiæ Commissarius Generalis assentior.
Frater Deodatus Bononiensis Socius Adm. R.P. Procuratoris Generalis, Capucinus.

Ita pronuntiavi de Consensu Partium.

C. Card. Madrutius.

Locus ✠ Sigilli.

Patritius Donatus Auditor.

Ego Fr. Lucas de Roma Diffinitor Minor. Observ. Rom. Provinciæ vidi Scripturas differentiæ PP. Capucinorum, & PP. de Observantia, & dijudicavi esse explendum, ut est decretum.
Ego Fr. Lucas à Roma manu propria.

Ego Fr. Theodosius Romanus Provinciæ Romanæ Pater Controversias inter PP. Capucinos, & Patres de Observantia ortas, maturè consideravi, &, ut decretum est, judicavi. In quorum fidem mea manu subscripsi. Die 22. Octobris 1628.
Ita est ego Fr. Theodosius supra dictus.

Modò Procurator Generalis Capucinorum humiliter supplicavit Illustrissimis DD. VV. ut dignentur confirmare Laudum Illustrissimi Domini Cardinalis supradicti.

Illustrissimo Cæsarino referente Laudum sive Concordiam initam inter Capucinos, & Minores Observantes circa præcedentiam in Processionibus Loci Vineolæ Potentinæ Diœc. coram bon. me. Card. Madrutio, Sacr. Rituum Congregatio approbavit, & confirmavit die 18. Augusti 1629.

Fulvius de Fulviis Secret.

N O T A.

Longo tempore non fruebantur Fratres nostri, Laudi hujus effectu, quin anno 1639. novâ querelâ pro hujus manutentione supplicare debuerint, in illorum favorem Sac. Congregatione Rituum respondente, ut sequitur:

Potentina.

Capucini Terræ Vineolæ, asserentes se esse in possessione præcedendi in publicis Processionibus Fratres S. Francisci de Observantia ejusdem Terræ juxta Laudum aliàs datum per bon. me. Cardinalem Madrutium, supplicârunt manuteneri, & Sacra Congregatio respondit, quod utantur jure suo hac die 7. Maii 1639.

Julius Cincius Secret.

Ex Reg. Secret. Congreg. Mens. & Anni præd. fol. 105.

Oportuit crambem recoquere, & tertio recursu pro confirmatione juris insistere: ita luculentum hoc repetit Sacra Congregatio, ut noviter decreverit . . . . .

Potentina.

Relatâ ab Eminentissimo, & Reverendissimo D. Cardinali Costaguto in S. Rit. Congregatione controversiâ inter PP. Capucinos ex una, & PP. Observantes Conventûs S. Michaelis Archangeli loci Vineolæ Diœc. Potentinæ ex altera Partibus super jure præcedendi, Eadem Sacra Congregatio visis, & auditis juribus utriusque partis tam in scriptis, quàm in voce deductis, præcedentiam PP. Capucinis competere censuit. Et ita decrevit, & servari mandavit die 7. Maii 1695.

A. Card. Cybo Præfectus.

B. Inghiramus Secret.

Ex Reg. Secretariæ Congreg. Mens. & Anni præd. fol. 282.

Pro

Pro perficienda nonnullarum Domuum clausura, situm alienari, Archiepiscopo Salernitano committit.

Venerabili Fratri Archiepiscopo Salernitano.

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater salutem, & Apostolicam Benedictionem.

EXponi Nobis nuper fecit Dilectus Filius Minister Provincialis Provinciæ Basilicatæ, Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum, quod, cum multæ domus, seu regularia loca ejusdem Ordinis muris cingere, ac in hujusmodi opere pro clausuræ perfectione aliquam sitûs quantitatem alienare, sive cum alio commutare necesse sit, Minister Provincialis prædictus sibi per Nos desuper, ut infra, opportunè provideri, summopere desiderat: Quare Nobis humiliter supplicari fecit, ut ejus votis hujusmodi annuere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur Ministrum Provincialem hujusmodi specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis &c. censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fraternitati tuæ, eidem Ministro Provinciali, ut ad effectum præmissum, eam situs quantitatem, quam propterea necessariam fore judicaveris, alienare, sive cum alio situ commutare liberè, & licitè valeat, auctoritate nostra Apostolica arbitrio tuo concedendi facultatem, Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus, & impertimur. Non obstantibus fel. rec. Pauli II. & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apoolicis, ac dicti Ordinis, etiam &c. consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VIII. Januarii MDCXXX. Pontificatus Nostri Anno septimo.

M. A. Maraldus.

Ex Arch. Secretariæ Brevium Apostolicorum Mens. & Anni prædictorum fol.361.

EPISTOLA

Sacr. Congreg. Episcop. & Regular.

Eremitas in locis Abbatiæ S. Angeli in Vultu degentes, aut Religionem approbatam ingredi, aut Habitum Ereмiticum ab iis deponi, Archiepiscopo Nazarethensi committitur.

A tergo. *Venerabili Fratri Archiepiscopo Nazareth.*

Illustris, & Reverendissime Domine, uti Frater.

EMinentissimi Domini Cardinales auditâ relatione Amplitudinis Tuæ sub 26. Martii proximè elapsi circa undecim Eremitas, in locis Abbatiæ S. Angeli in Vultu in territorio Melphiensi degentes, & auditis iis, quæ Sac. Congregationi ab Episcopo Melphiensi, & ejusdem Civitatis Magistratu circa desiderium, quod tenent, ut iisdem Eremitis in prædictis locis commorari indulgeatur, scripta fuerunt, Amplit. Tuæ committendum statuerunt, prout faciunt, ut iisdem Eremitis brevem præfigat terminum ingrediendi Religionem approbatam, in qua benevolos invevient receptores. Sique hoc, non exequantur, opportunis remediis ad Habitum Ereмiticum deponendum, & ad recessum à memoratis locis constringat. Procuret itaque Amplit. Tua, ut totum executioni mandetur juxta mentem EE. Patrum, qui harum vigore omnem necessariam tribuunt auctoritatem, & Deus Eam semper conservet. Romæ 2. Junii 1634.

Amplit. Tuæ

Affectuosissimus uti Frater

M. Card. Ginnettus.

A. Torniellus.

Ex Regest. Secretariæ Congreg. Mensis, & Anni prædictorum.

Fratres in Conventu Marsici novi variis Dœmonum illusionibus vexatos, post peracta præscriptæ pietatis opera ab omni censura &c. Auctoritate Papali absolvi, eosque & Conventum, delatâ per hunc S. Cruce benedici, Episcopo Loci vel ejus Vicario Generali committit.

A tergo. *Venerabili Fratri Episcopo Marsicano seu Dilecto Filio Vicario ejus in spiritualibus Generali.*

INNOCENTIUS PAPA X.

Venerabilis Frater, seu Dilecte Fili salutem, & Apostolicam Benedictionem.

EXpooi ouper Nobis feceruot Dilecti Filii Guardianus, & Fratres Domûs Regularis Fratrum Ordinis S. Francisci Minorum Capucinorum nuncupatorum Terræ de Marsico novo Marsicaoeosis Diœcesis, quod Novitii, & alii Fratres, etiam Professi dictæ Domûs Regularis vsriis Dœmonum illusionibus cum magna omnium perturbaticoe vexantur. Quare ob aliquas excommunicationis sententias à se, vel ab aliis dictæ Domûs Regularis Fratribus aotea ignoranter incursas, id sibi evenire dubitantes, Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut sibi desuper opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur Guardianum, & Fratres prædictos, ac alios in dicta Domo Regulari degentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis &c. si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fraternitati Tuæ Frater Episcope, seu Discretioni Tuæ, Fili Vicarie, per præsentes committimus, & mandamus, quatenus si, & postquam Guardianus, & Fratres, ac alii præfati tribus diebus unius hebdomadæ à Te illis statuendæ jejunaverint, & expleto jejunio hujusmodi, prævia Sacramentali Confessione sequenti Dominica Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, & iis, quibus de jure tenentur, si qui sint, satisfecerint, ipsos, & eorum quoslibet à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, etiam in Literis die Cœnæ Domini legi solitis, contentis, per eos ignoranter incursis taotùm, sine tamen alicujus præjudicio, in utroque foro autboritate Nostra Apostolica, hac vice duntaxat absolvas, ac Domum Regularem, ae Guardianum, & Fratres, ac alios prædictos ex parte Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, & Nostra benedicas, seu benedici cures, ac Dœmooibus prædictis in virtute S. Crucis, quam per dictam Domum Regularem deferes, jubeas, ne amplius Fratres, & alios præfatos vexent, & à dicta Domo Regulari subitò fugiant. Præterea eisdem, qui, ut præfertur, jejunaverint, & confessi, ac cootriti Saoctissimum Eucharistiæ Sactamentum sumpseriot, Plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & Remissionem misericorditer in Domino, Authoritate Nostra prædicta ea vice duntaxat elargiaris; ac Confessario, ex approbatis ab eorum Superioribus, per eos, qui ob ætatem, vel infirmitatem, aut aliud legitimum impedimentum, ut præfertur, jejunare non poterunt, eligendo, facultatem commutandi illis onus jejunii hujusmodi in alia pietatis opera, quæ adimplere valeant, impartiaris; Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XVII. Aprilis MDCXLVI. Pontificatus Nostri Anno secuodo.

M. A. Maraldus.

Ex Archivo Secret. Brevium Apostolicorum mens. & anno prædictis.

EPI-

EPISTOLA

Sac. Congregat. Episc. & Regul.

Hospitium à RR. PP. Observantibus in Terra *Castel - grande* nuncupata, non attenta Litis pendentia erectum, claudi, & partium instantias S. Congregationi transmitti, ad instantias Fratrum Conventûs Muri, Episcopo committitur.

Illustris & Admodum Reverende Domine uti Frater.

CUm PP. Capucini ibidem exposuerint, quod non obstante Lite pendente, & in hac S. Congregatione introducta, Minores Observantes defacto Hospitium in Terra Castelli - grandis erexerint, EE. Domini mei statuerunt, ut Amplitudo Tua omni modo Hospitium prædictum claudi disponat, nec quid innovari sinat, instantiasque partium EE. Patribus transmittat. Quod dum significo, Deus &c. Romæ 15. Julii 1650.

Amplit. Tuæ

M. Card. Ginettus.

L. Archiep. Patracen. Secret.

Ex Regesto Secret. Sac. Congreg. mens. & anni præd.

NOTA.

EXecutio Ordinis S. Congregationis eum diutius fuisset protracta, fuit illa Vicario Generali Episcopi Inculcato replicatis, & sequentibus litteris:

Ordinatum jam fuit Episcopo à Sacra Congregatione, ne fundationem novi Conventûs à PP. Observantibus Reformatis in Terra Castel - Grande *dicta intentatam, ullo modo permittat, & econtra Hospitium eorum jam apertum claudi mandet, instantiis illorum ad Sacram Congregationem remissis. Jam verò, cum PP. Capucini novo recursu exponant, quod prædictum Sac. Congregationis mandatum non fuerit executioni datum, ex eo, quod PP. Reformati in incepta erectione persistant; Eminentissimi, ac Reverendissimi Domini Tibi scribi mihi commiserunt, ut dictum Mandatum exequaris, de quo dum &c. Romæ 27. Januarii 1651.*

Ex Regesto Secretariæ Sac. Congreg. mens. & anni præd.

DECRETO

S. Congreg. Rituum.

Manutentionem præcedentiæ in loco Ferrandinæ Fratribus deberi, contra RR. PP. Reformatos declaratur.

MATHERANENSIS.

PRoposito ob Eminentissimo, & Reverendissimo Domino Cardinale de Judice in Sacra Rituum Congregatione dubio, super controversia præcedendi inter PP. Reformatos de Ferrandina Matheranen. Diœcesis ex una, & PP. Capucinos ejusdem loci, ex altera partibus excitatâ, nempe, an Patribus Capucinis debeatur manutentio præcedentiæ? sin minus, cui debeatur, præcedentia in casu?

Eadem S. Rituum Congregatio, visis, & auditis juribus ab utraque parte informante, tam in scriptis, quàm in voce deductis, & præsertim relatione Rmi Archiepiscopi Matheranen., cui pro informatione scriptum fuit, censuit manutenendos esse Patres Capucinos, & ita decrevit ac servari mandavit die 7. Maji 1695.

A. Card. Cybo

B. Inghiramus S.R.E. Secret.

Ex Reg. Secr. Congreg. mens., & anni prædict. fol. 280.

NOTA.

FUit autem 1737. suscitata nova lis, ex eo, quod Vicarius Generalis Matheranen. edidisset Decretum, quo PP. Reformatos in jure putatitio celebrandi festum S. Patris 4. Octobris, & quidem privativè quoad Capucinos, firmavit, & rationes illorum in petitorio reservavit. Agnoscentes autem Patres nostri caducitatem talis Decreti, Dispositiuni legali, & pluribus aliis Sac. Congregat. Decretis contrarii, ad Sacram Congregationem appellarunt, quæ decidit, ut sequitur:

Mathe-

Provincia

Matheranensis.

Inter PP. Capucinos Oppidi Ferrandinæ ex una – & PP. Minores Reformatos ejusdem Oppidi Diœc. Matheranen. ex altera – partibus super celebratione festi S. Francisci de Assisio die 4. Octobris ortis controversiis, illisque ad Sac. Congregationem delatis, Eminentissimus, & Reverendissimus D. Cardinalis Belluga infrascriptam dubium inter Partes concordatam declarandam proposuit:

An Patres Capucini Oppidi Ferrandinæ possint celebrare festum Sancti Francisci de Assisio die 4. Octobris cum oratione panegyrica de manè in casu &c.

Et Sacra eadem Congregatio rescribendum censuit – ad eundem Eminentissimum Ponentem juxta mentem, quæ est, ut festum ab utrisque celebretur, & quoad panegyricum servetur alternativa, ita ut eodem Sancti Francisci festo, primo anno Patres Capucini habeant Panegyricam manè, & PP. Reformati de sero, & secundo anno econtra PP. Reformati de manè, & PP. Capucini de sero, & sic alternatim perpetuò servetur. Romæ die 20. Septembris 1738.

Card. Zondadari Pro-Præfectus.

T. Cervini Secret.

Ex Regesto Secretariæ Congreg. mens., & anni præd. fol. 489.

D E C R E T O.

S. Congreg. Episc. & Regul.

Fratres circa erectionem Hospitii in Terra *delli Bonati* nuncupata molestari prohibetur.

IN Causa Policastrensi vertente inter Patrem Provincialem Provinciæ Basilicatæ Ordinis Capucinorum ex una, & Patres Minimos Conventûs Terræ, vulgò *delli Bonati*, ejusdem Diœcesis partibus ex altera de, & super Erectione Hospitii prope Mare ejusdem Terræ per PP. Capucinos terminandâ.

Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attenta relatione Episcopi Policastrensis, partibusque ipsis auditis, referente Eminentissimo S. Clementis, censuit, ac decrevit in casu, de quo agitur, dictos PP. Capucinos non esse molestandos. Romæ 18. Novembris 1701.

Card. Carpineus.

Ex reg. autog. Secret. Congreg. mens. & anni præd.

S E N T E N T I A

Judicis Ordinarii Reverendæ Fabricæ Sancti Petri.

In causa Salernitana pii Legati à quondam Fabritio Pinto Fratribus nostris ejusdem Civitatis in perpetuum relicti, RR. PP. Theresiani Discalceati Hæredes, Decretum S. Congreg. Rev. Fabricæ universaliter in hujusmodi materia editum exequi, & Fratribus dictum Legatum solvere jubentur.

Christi Nomine invocato &c.

IN causa, & causis &c. inter Rev. Fabricam S. Petri actricem ex una, ac RR. PP. Discalceatos S. Theresiæ Civitatis Salerni hæredes testamentarios quondam Fabritii Pinto reos conventos &c. de — & super executione Decreti Rev. Fabricæ emanati die 14. Februarii 1633. ac Decretorum Sac. Congreg. Concilii die 12. Junii 1704. ac Sac. Congregat. Reverendæ Fabricæ respectivè emanatorum sub diebus 20. Julii 1707. & 9. Februarii 1708. super observatione ejusdem Decreti Rev. Fabricæ &c. rebusque &c. dicimus, & sententiamus firmis remanentibus Mandato, seu Mandatis executivis pro executione Decretorom respectivè relaxatis, ac illorum observatione, PP. Theresianos reos conventos ad executionem præfatorum Decretorum teneri, & obligatos esse

esse solvere annuum Legatum per viam eleemosynæ relictum per dictum Fabritium Pinto in ultimo, sub quo decessit, testamento rogato &c. RR. PP. Capucinis, RR. PP. S. Laurentii, RR. PP. S. Nicolai, Religiosis D Francisci dictis de Observantia, & Strictioris Observantiæ respectivè ejusdem Civitatis in omnibus, & per omnia ad formam Decreti Rev. Fabricæ S. Petri, & non aliàs, aliter, nec alio modo. Adeoque redditionem rationis de bonis hæreditariis dicti quondam Fabritii Pinto, ac de fructibus illius hæreditatis, uti insufficientem, injustam, & inhabilem, non obstitisse, neque obstare ad effectum impediendi executionem dicti Mandati, seu Mandatorum per Nos relaxatorum, victosque victrici, etiam in expensis condemnamus &c.

Publicata 12. Augusti 1709.

F. Sinibaldus de Augustinis Not.

Autog. in Arch. Provinciæ.

N O T A.

Causam hanc non sine strepitu, & expensis per integros annos in diversis Romanæ Curiæ Tribunalibus agitatam, & ventilatam, fusè & integrè descriptam invenies in nostro Jure Decisio Marcellini de Lucia fol. 138. Decretum autem generale Congregationis Reverendæ Fabricæ in materia piorum Legatorum editum, & ab hæredibus testamentariis observandum, exhibet Tomus Bullarii secundus fol. 248.

D E C R E T O

Sac. Congregat. Episc. & Regular.

Fratribus facultas redeundi ad derelictum prius Conventum Senysii datur.

Eminen. ac Revmi Domini.

Provincialis, & Religiosi Capucini Provinciæ Lucaniæ EE. VV. reverenter exponunt, quod annis præteritis ob victûs penuriam, aeris insalubritatem, aliaque digna motiva Conventum, seu Domum Senysii Diœc. Anglonen. derelinquere fuerunt coacti. Cum autem impræsentiarùm hæ causæ cessaverint, & Oratoribus Conventum apertum tenere ex eo intersit, quod in longa distantia, diversoriorum occasione itineris in illis partibus non habeant; EE.VV. humiliter supplicant pro facultate redeundi ad habitationem in prædicto Conventu, prout ab incolis ob spiritualia eorum commoda (cum alii Regulares in illa vicinia non inveniantur) enixè quoque petitur. Quam &c.

Sacra Congregatio Emorum, & Reverendissimorum S.R.E. Cardinal. negot. & consult. Episcop. & Regul. præposita, attenta relatione Episcopi Anglonen. referente Eminentissimo Casono, benignè commisit eidem Episcopo, ut veris existentibus narratis, petitam facultatem redeundi in possessionem enunciati Conventûs, à non multo tempore derelicti ad formam à Constitutionibus Ordinis præscriptam pro suo arbitrio, & conscientia Oratoribus impertiatur. Romæ 4. Decembris 1716.

F. Card. de Abdua.

V. Arch. Damasc. S. C. Secret.

Ex Regest. Secret. Congregat. Mens. & Anni prædict.

D E C R E T O

Sac. Congregat. Episc. & Regular.

A Mensa Episcopali Tricaricensi, Infirmariæ Fratrum ibidem annuatim 15. ducatos solvi, & responsiones non solutas resarciri debere, statuitur.

In Causa Tricaricen., seu Ordinis S. Francisci Capucinorum Annualitatis ducatorum quindecim solvendorum quolibet anno pro usu Infirmariæ, proposita fuerunt infrascripta dubia;

An Mensa Episcopalis Tricaricen. teneatur solvere ducatos quindecim quolibet anno Infirmariæ PP. Capucinorum ejusdem Civitatis in casu, quo agitur, & quatenus affirmativè?

An eadem Mensa, sive ejus OEconomus persolvere teneatur responsiones decursas, & non solutas ab anno 1690. usque ad currentem diem in casu?

Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, visis relationibus Emi. nentissimi Archiepiscopi Beneventani, ac Vicarii Capitularis Tricaricen. Partibus auditis & informantibus, Referente Eminentissimo Corsino

Consilio ad utrumque respondit Affirmativè. Romæ 13. Augusti 1717.

F. Card. de Abdua.

V. Arch. Damasc. Secret.

Ex Regest. Secret. Congreg. Mens. & Anni prædict.

SENTENTIA APOSTOLICA.

RR. PP. Observantes Terræ Tramutulæ, Decreta Sac. Congregationis Episcop. & Regul. in causa, & jure quæstuationis in dicta Terra Tramutulæ &c. ac loco *la Bonatore* nuncupato ad favorem Fratrum nostrorum Civitatis Marsici emanata exequi jubentur.

Prosper Columna, Prothonotarius Apostolicus, Utriusque Signaturæ SSmi Domini Nostri Papæ Referendarius, Causarum Cameræ Apostolicæ Generalis Auditor, Romanæque Curiæ Judex Ordinarius, ab eodem SSmo Domino Nostro Papa specialiter electus, & deputatus.

UNiversi, & singuli hoc præsens publicum sententiæ Instrumentum visuri, lecturi, pariter audituri noverint, qualiter vertente lite, & Causa inter RR. PP. Capucinos Civitatis Marsici ex una, & RR. PP. Minores Observantes dictos de Tramutola partibus ex altera, sub infrascripta die, nostram tulimus definitivam sententiam, tenoris sequentis, videlicèt:

CHRISTI NOMINE INVOCATO. Pro Tribunali sedentes, & solum Deum præ oculis habentes, per hanc nostram definitivam sententiam, quam de Iuris Peritorum consilio in his scriptis ferimus in Causa, & Causis, quæ coram Nobis, primo, & in prima, seu alia veriori versæ fuerunt, & vertuntur, Instantia inter RR. PP. Capucinos Civitatis Marsicæ Conventûs Actores ex una, & RR. PP. Minores Observantes Conventûs S. Mariæ *del Carmine* dictos de Terra Tramutulæ Reos conventos partibus ex altera, de, & super observatione, & excutione Decretorum, & Resolutionum Sac. Congregationis Episcoporum, & Regularium emanatarum, ad favorem dictorum Patrum Capucinorum, ad relationem Eminentissimorum, & Reverendissimorum Dominorum Prioli, & Fabroni, sub die 22. Augusti 1721., & undecima Martii 1723. seu &c. super libero jure quæstuandi tam in Terra Tramutulæ, quàm in ejus Territorio, ac in Territorio Marsicano, ac in Terris possessis, & cultis per Cives Tramutulanos, & jure quæstuandi Linum, Canapem, aliasque res in loco dicto *la Bonatore*, ac super purgatione attentatorum, nulliter, injustè, & indebitè per dictos PP. Observantes contra formam, & in spretum dictarum Resolutionum Sacræ Congregationis commissorum; Nobis per R. P. Dominum Auditorem Sanctissimi, cum Decreto sub die 25. Septembris 1722. emanato demandata, rebusque aliis in actis Causæ, & Causarum hujusmodi latius deductis. Dicimus, declaramus, pronunciamus, & definitivè sententiamus, nisi infra viginti dies, computandos à die intimationis hujus nostræ sententiæ faciendæ R. P. Guardiano, aut alteri Superiori locali dicti Conventûs Observantiæ, realiter & cum effectu iidem PP. Observantes paruerint eisdem Resolutionibus Sacræ Congregationis, nostro Monitorio pro illarum observatione expedito, & præsenti nostræ sententiæ, ac legitimè renunciaverint omnibus, & singulis actibus, nulliter, injustè, violenter, & attentatè gestis, tempore, quo PP. Capucinorum Quæstores, ad absolvendas in præfato loco dicto *la Bonatore* quæstuationes Lini, & Canapis accesserunt, adversus eosdem Quæstores; ex nunc, prout tunc in excommunicationem, aliasque censuras, & pœnas in eodem nostro Monitorio contentas, & comminatas, ob illorum non paritionem damnabiliter incurrisse, & incidisse, ipsosque sic excommunicatos, & declaratos publicè denunciandos, & ab omnibus Christifidelibus rectius evitandos, literasque declaratorias desuper necessarias, & opportunas decernendas, & relaxandas fore, & esse, prout decernimus, & relaxamus, & evitari mandamus, Victosque Victoribus, in expensis condemnamus, quarum taxationem Nobis, vel cui de jure, in posterum reservamus; & ita dicimus, declaramus, pronunciamus, & definitivè sententiamus, non solum hoc, sed omni &c. Ita pronunciavi: Ego Prosper Columna Auditor Cameræ. Quamquidem præinsertam sententiam, omniaque, & singula in ea contenta, & expressa quæcumque illa Vobis omnibus, & singulis supradictis, ac vestrûm cuilibet in solidum, tenore præsentium, intimamus, insinuamus, significamus, & ad vestram notitiam deducimus, deducique volumus, & mandamus per præsentes; ne de præmissis ullo unquam tempore ignorantiam aliquam præsumere possitis, seu allegare valeatis. Taliter &c. Dat. Romæ ex Palatio M. C. Innocentianæ in Monte Citatorio hac die 31. Maii 1723. D. Paparotius A. C. N.

Autograph. in Arch. Provinciæ.

DE-

D E C R E T O.

S. Congreg. Episc., & Regul.

Nova methodus Gubernii Provincialis approbatur &c.

CUM Frater Maximilianus à Wanghena per utramque Siciliam Commissarius, & Visitator Generalis Provinciam Lucaniæ visitaret, jussus est Decreto S. Congregationis prædictæ sub 15 Aprilis 1734. emanato, eidem S. Congregationi proponere medium ipsi bene visum pro formando meliore Gubernii Provincialis systemate, qui menti, & sacro Mandato obtemperans, absoluta jam visitatione Provinciæ, auditisque in voce, & in scriptis omnibus, & singulis, tam Salernitani, quàm Materensis Præsidiatûs Patribus Provinciæ actualibus, & habitualibus, consideratisque, ac maturè perpensis omnibus de jure, & ratione considerandis, & perpendendis, solum Deum, Religionis decorem, commune Provinciæ bonum, suamque conscientiam, ac Religiosorum sibi subditorum salutem præ oculis habens, ad pacem Religiosam firmandam medium idoneum, imò solum, & unicum existimavit, ut facer Confessus sequentia puncta auctoritate sua confirmet, ac inviolabiliter observanda decernat.

I. Cum ad tenorem regulæ nostræ Seraphicæ, in Constitutionibus, & ordinationibus generalibus Ordinis optimè provisum, & in tota Religione perpetuo usu, & consuetudine receptum sit, ut quælibet Provincia, salva reali unitate, & absque ulla, sive materiali, sive formali divisione in plures custodias distinguatur, quarum cuilibet in comitiis Provincialibus de idoneo Custode provideri solet, qui in loco suo Custodiali residentiam faciens, & in Fratres suæ Custodiæ ordinariam jurisdictionem exercens, majorem vel minorem, prout usus Provinciarum tulit, vel à Ministris Provincialibus ampliari, aut restringi consuevit, in iis casibus sua auctoritate providere debet, in quibus Minister Provincialis, vel ob vastitatem Provinciæ, vel ob visitationis cursum præstò adesse, & opportunum remedium ferre non potest, ideo Commissarius, & Visitator Generalis bonum, & opportunum censet, ut hæc ipsa Provincia salvâ unitate, & exclusâ omni tam materiali, quàm formali divisione in tres Custodias distinguatur, videlicet in *Salernitanam*, *Potentianam*, & *Saponorensem*, assignando cuilibet 14. Conventus, nimirum

Custodiæ Salernitanæ Conventus, vulgò *Salerno*, *Castiglione*, *S. Cypriano*, *Giffoni*, *Monte Corvino*, *Evoli*, *Campogna*, *S. Menna*, *Muro*, *Picerno*, *Sicignano*, *Vietro*, *Polla*, *e Sala*.

Custodiæ Potentianæ Conventus, vulgò: *Potenza* S. Carlo, *Potenza* S. Antonio, *Vignola*, *Abriola*, *Marsico*, *Senisi*, *Tursi*, *Monte Albano*, *Ferrandina*, *Grottole*, *Tricorico*, *Monticchio*.

Custodiæ Saponarensi Conventus, vulgò, *Saponora*, *Vallo*, *Centola*, *Camarota*, *Monte Sano*, *Perdifumo*, *Lago negro* S. Maria, *Lago negro* S. Francesco, *Castelluccia*, *Ottati*, *Piaggine*, *Lauria*, *Maratea*, *Castel Saraceno*, cum benigno mandato, ut quilibet ex Custodibus, de quibus in Capitulis Provincialibus provisio fieri consuevit, in loco suæ Custodiæ, nimirum Salerni, Potentiæ, & Saponaræ, vel saltem intra suam Custodiam residere, suumque officium, juxta Constitutiones, & Ordinationes generales Ordinis fideliter exercere teneatur, uti supra.

II. Quamvis à Spiritu FF. Minorum, in paupertate, & humilitate fundato multùm aliena esse deberet illa disceptatio, *quis eorum videatur esse major?* indeque electiones Alternativæ in Seraphica nostra Religione, nec introduci, nec tolerari oporteret, eò quod juxta antiquos Canones, *qui præstantior ex omni populo, qui doctior, qui sanctior, qui in omni virtute eminentior est, ille eligatur. In cap. licet ergo 15.* ipsumque Sacrum Concilium Tridentinum sess. 24. efficaciter inde nos deterreat, dicendo: *Electores alienis peccatis communicantes mortaliter peccant, nisi quos digniores, & Ecclesiæ magis utiles ipsi judicaverint, præfici diligenter curaverint:* quia tamen dolendâ nimis experientiâ constat, hanc Lucaniæ Provinciam ob varias causas ita commotam fuisse, ut Emi Patres malo opportunum remedium ferre cupientes sapientissimè jam concesserint, ut positâ materiali divisione in duas partes, Minister Provincialis alternativè ex una partium cum duobus Deffinitoribus ex utraque parte imposterum eligatur,

Ideo, si prædicta Custodiarum distinctio benignam approbationem mereretur, Commissarius, & Visitator Generalis in eo sensu foret, quod electio Ministri Provincialis alternativè de triennio in triennium ex una Custodia fieret, ex qualibet verò aliarum Custodiarum duo Diffinitores eligi deberent, ita, ut cuilibet Custodiæ successivè eadem sors obtingat, neque una super alteram ullo unquam tempore elevare se possit. Quæ gratia Religiosis hujus Provinciæ eò faciliùs posset concedi, cum inter illos non sit, nec facilè esse possit magna & notabilis meritorum diversitas, ita, ut quælibet Custodia Viros alteri æquales naturaliter parturiat. Et quamvis nostra Religio contra prætendentes ejusmodi Alternativam apud S. Sedem Apostolicam, meritò semper se opposuerit, ea tamen in nonnullis principalioribus Italiæ Provinciis jam à pluribus annis viget in usu,

usu, & observantia inviolabili, ex sola mutua, & privata Fratrum amicabili conventione; quæ tamen ratione juramenti de digniore eligendo, conscientias Fratrum minùs securas reddit, quàm si eadem Alternativa Decreto Apostolico firmata fuerit, ...

III. Cum Fratres Minores tanquam Peregrini, & advenæ in hoc mundo viventes ex præcepto S. Regulæ nec locum, nec aliquam rem sibi appropriare possint, indeque ad omnem juris prætensionem inhabiles, tam in habitatione locorum, quàm in ipsis rebus ad vitæ sustentationem necessariis nihil habeant, nisi merum, & simplicem usum revocabilem, sequitur omnino, quod omnes, & singuli Conventus quoad talem usum deberent esse & declarari, omnibus, & singulis Fratribus in hac Provincia Professis pro semper, & semper communes, quia tali, & non alio animo omnes, & singuli ad S. Ordinem recepti, & in hac Provincia ad S. Professionem admissi fuerunt, ut proinde Religiosi Præsidiatûs Materensis per divisionem, sive materialem, sive formalem, tali usu privandi se multùm aggravandos.... non immeritò conquerantur; quia verò.... Idem Commissarius, & Visitator Generalis EE. Vestris repræsentare debet, unum ex fortioribus motivis, à nonnullis ad evincendam divisionem, sive materialem, sive formalem in medium prolatis illud esse, quod hujus Provinciæ Religiosi, licèt ejusdem Patris, & Matris Filii, & in modica hujus Regni parte uni eidemque Principi subjecta mutuò convivere vix queant, inde, quantumvis ejusmodi assertio inter Viros Religiosos, & Seraphici Patris Filios, nullo modo tolleranda sit, sed potiùs castiganda tamquam legi divinæ, naturali, ac humanæ repugnans, prout in S. Visitatione, ubi nonnisi à paucis audita fuit, omni possibili Spiritûs fervore correpta, & exprobata fuit. Nihilominus etiam huic prætenso malo remedium aliquod dari posse videtur, si nimirum 14. Guardianis ex qualibet Custodia eligendis Religiosi ex eadem Custodia oriundi pro Familia assignentur, hisque in sua Custodia sex, vel octo Conventus ad incolatum permaneant, reliquis inter alias duas Custodias æqualiter distributis. Ex quo eveniet, ut Fratres in qualibet Custodia mixtim simul, & non commixtim convivent, donec sensim meliora sapere, animosque suos ad religiosam concordiam componere discant, exceptis tamen Studentibus, Novitiis, & Clericis, qui ob bonum Provinciæ commune potiùs commixtim poni, educari, & instrui deberent, quatenus simul se convivere debere, & divisionis stimulos.... deperdere addiscant.

IV. Cum circa incolatum Conventûs Salernitani inter istos Religiosos non minor sit controversia, & zelotypia, quàm circa ipsum Provincialatum, eò quod omnes fere totius Provinciæ Conventus ejusdem subsidio indigeant, & tempore nundinarum, quæ Salerni quotannis celebrari solent, tam de sacra supellectile, quàm de cibis esurialibus sibi soleant providere; jamque in Constitutionibus Ordinis provisum sit, ut pro Conventibus locorum Principaliorum, ubi bene visum fuerit, ad removendam omnem suspicionem, & sinistrum judicium, collocentur Guardiani per scrutinium secretum, ideo ad conservandam pacem consultum videtur, ut eadem ipsa Alternativa, quæ fit intra Custodias circa Provincialatum, fiat inter ipsas pariter circa Conventum Salernitanum, & Custos Salernitanus de triennio in triennium semper assumatur ex illa Custodia, quæ in Capitulo præcedenti Provincialatum tenuit, ita tamen, ut in Custodes eligi non debeant, nisi RR. PP. actuales, vel habituales Provinciæ.

V. Cum in vestitione Fratrum non servetur æqualitas.... videtur consultum, & necessarium, ut elemosynarum, ac pannorum applicatio, cura, & distributio non sit penes solum Ministrum Provincialem, sed penes hunc & penes PP. Custodes simul & conjunctim, prout idipsum etiam in aliis Provinciis usu venit, & ipsa S. Regula Ministris Provincialibus, & Custodibus simul ejusmodi curam attribuat.

VI. Cum in tota Provincia nulla sint Collegia publica, ne quidem pro studiis humanioribus, excepto solo loco Salernitano, indeque Juvenes ad S. Habitum pro Clericis assumantur, ac successivè ad Sacerdotium, ad Prælaturas &c. promoveantur, studio sufficienti haud instructi, ideo inevitabiliter necessarium videtur, ut Fratres Clerici instruantur in Litteris humanioribus, & in qualibet Custodia unum saltem Theologiæ moralis studium instituatur; ac insuper, ut Fratres omnes, & singuli ad audiendas Fratrum Confessiones, vel deputatati, vel deputandi in qualibet visitatione Ministri Provincialis parati sint ad subeundum examen super sufficientia doctrinæ ad rectam, licitam, & securam Sacramenti Pœnitentiæ administrationem requisitæ.

VII. Cum in hac Provincia passim Novitii ad Ordinem recipiantur, nullâ habitâ attentione natalium, morum, & studiorum, indeque maximum Provinciæ, & Regularis observantiæ detrimentum enascatur, ideo ad conservandam etiam inter Custodias æqualitatem, omnino consultum, & necessarium videtur, ut aspirantes ad Ordinem se personaliter præsentent, vel tempore Capituli Provincialis, vel in consuetis Patrum Congregationibus, ibique à Patribus simul congregatis studiosa disquisitio fiat de illorum natalibus, moribus, stu-

ſtudiis, aliiſque qualitatibus requiſitis; ac tum demum receptio fiat de communi Patrum conſenſu, prout uſus pariter in multis aliis Provinciis laudabiliter obtinuit.

VIII. Cum unum ex majoribus ſciſſionis incitamentis eſſe dignoſcatur, quod RR. Patres tam actuales, quàm habituales, etiamſi Guardiani in actu non exiſtant, certos ſibi Conventus, quaſi in perpetuas Abbatias pro ſtabili reſidentia arrogent, ſimulque regimen Œconomicum ibidem prætendant &c. multiplicatio verò eorumdem Patrum ut plurimùm factiones adaugeat, & puritati Obſervantiæ Regularis notabile detrimentum cauſet, ideo ordinandum eſſe videtur, ut ejuſmodi abuſus omnino tollantur, & impoſterum in Miniſtros Provinciales, aut Definitores non eligantur, niſi qui ſaltem vigeſimum quintum annum laudabiliter in Religione compleverint, prout idipſum jam olim à P. Bernardo à Portu Mauritio Miniſtro Generali p. m. in viſitatione hujus Provinciæ ordinatum fuiſſe perhibetur.

Hæc ſunt, Eminentiſſimi Patres potiora media, quæ ad pacificandam hanc Provinciam Commiſſario & Viſitatori Generali idonea & opportuna eſſe videntur, quæque idem ipſe rectiſſimo & ſapientiſſimo S. Congregationis judicio vel approbanda, vel corrigenda, vel reprobanda totâ animi humilitate & indifferentia ſubmittit; aliis quibuſdam minoris momenti exigentiis in ſuis ordinationibus, quantùm Dominus ex alto conceſſerit, proviſurus, unà humillimè ſupplicando, ut prædictum Syſtema, ubi correctum, emendatum, & approbatum fuerit, Apoſtolica Auctoritate firmare, ejuſque perpetuam obſervantiam ſub gravibus pœnis &c. Religioſis præſentibus & futuris efficaciter demandare dignentur... Salvo ſemper &c.

Ex noſtro Conventu Campaniæ prope Ebulum die 29. April. 1734.

Fr. Maximilianus Commiſſarius, & Viſitator Generalis &c.

Sacra Congregatio Eminentiſſimorum & Reverendiſſimorum S. R. E. Cardinalium negot. & conſult. Epiſcoporum & Regularium præpoſita, referente Eminentiſſimo Domino Cardinale Porzia Ponente cenſuit, ſupplicandum eſſe Sanctiſſimo pro approbatione Methodi pro gubernio Provinciæ Lucaniæ propoſitæ à Patre Viſitatore, & Commiſſario Generali utriuſque Siciliæ: nec non commendatæ à P. Miniſtro Generali, nihil in contrarium obſtante Decreto hujus Sacræ Congregationis ſub die 12. *Decemb.* 1732. *emanato Romæ* 7. *Maii* 1734.

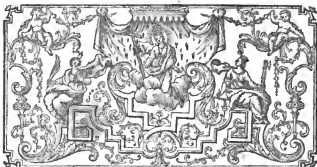
Ex audientia Sanctiſſimi habita ab infraſcripto D. Secretario ſub die 8. *menſis Maii* 1734. *Sanctitas ſua ſupradictam Methodum benignè approbavit, & in poſterum omnino ſervari mandavit.*

Card. Franciſcus Barberinus Præf.

I. Archiep. Corinth. Secret.

Ex Reg. Secret. Congregat. menſ. & anni præd.

PROVINCIA RHEGIENSIS
IN CALABRIA.

IX fama de nostra Reformatione, Apostolicâ Auctoritate confirmata, in partibus Calabriæ personuerat, PP. Bernardinus à Rhegio, & Antonius à Randolis, quibus cum decem vel duodecim aliis Fratribus, RR. PP. Observantium cœtum linquere, & vitam solitariam juxta Minorum Regulam ducere, Apostolico Diplomate jam concessum fuerat, eidem, Romæ præsentes aggregari, à P. Ludovico à Foro Sempronio, tunc Vicario Generali supplicârunt. Reddidit hic & illos voti sui compotes, & per publicum instrumentum in Annal. Bov. tom. 1. fol. 134. legendum eos Calabriam accedere, ibique unà cum aliis se tam in Habitu, quàm reliquis actibus, ad Observantiam puritatis Regulæ FF. Minorum pertinentibus, Capucinorum Familiæ conformare, unumque ex eisdem Provincialem Vicarium canonicè eligere jussit. *In quorum executionem jam anno 1532. juxta historiam Ordinis, à P. Joanne à Terra nova compilatam, & Actis Sanctorum, quæ Bollandica appellamus tom. IV. mens. Maij edit. Venetæ fol. mihi 285. col. 1. insertam, Filogasii in Monasterio Patrum S. Dominici Fr. Ludovicus à Regio Provincialis electus est. Ex quo dum Coloniam Calabriæ tunc formiter in Provinciam erectam fuisse Scriptores Ordinis concludunt, illi quoque in qualitate Provinciæ primatum inter Provincias deberi consectariò infertur, videturque æquitati consona illa digressio, ac modesta querela, quâ hæc Provincia in Calabriæ Sanctæ Tomo 2. fol. mihi 409. se pluribus Provinciis in Tabula Provinciarum Capitulari postponi disertè conqueritur, præsertim cum triplex titulus, quo Provinciis præcedentia, vel ex prioritate Conventuum, vel ex Prioritate erectæ Provinciæ, vel ex palmari de Religione merito divisim adjudicari solet, collectivè huic suffragari videatur Provinciæ.*

Præter unionem, quâ exorientis Reformationis rationes insigniter adjuvit, dedit & ei Viros divites in virtute, & quorum labores ac pietates generalis guberni eos effecerunt dignissimos. Fr. Sylvester Hypponias, seu à Monte Leonis jam Anno 1593. Minister Generalis fuit renuntiatus, pluraque Decreta Ordini minus proficua abrogavit, & alia hujus decori aptiora, zelo substituit felici, in hoc post mortem infelix, quod gesta ejus prolixiore notâ posteritati non fuerint commendatæ.

Fr. Bo-

Fr. Bonaventura à Rhegio, quem alii Provinciæ Picenæ Alumnum, alii autem illius Vicarium Provincialem duntaxat, & juxta me rectiùs volunt, jacta in Minorum Conventualium agro virtutis semina ad conspicuum maturavit florem. Civitates Maceratensem & Firmanam perniciosâ factione convulsas, tranquillæ pacis olivâ beavit, vim veneni ab hæretico clam ei propinati divinâ virtute contudit, futura spiritu prophetico prædixit, expletoque Procuræ Generalis munere Senogalliæ in transitu placidè in Domino quievit, cadavere, quod post sextum obitûs annum adhuc integrum & incorruptum repertum est, sub devota Cleri Sæcularis & Regularis processione Scapetianum translato.

P. Jacobo à Suberato, magnæ Græciæ oppido; nativa prudentia, & regimen Provinciæ, & locum in consessu Definitorii Generalis contulit, virtus ad extases sublimavit, & signorum gloria ejus memoriam perennavit.

Aluit & hæc Provincia fœcundo semper ubere Filios virtute illustres, quorum amplum contextum exhibet Calabria Sancta, à F. Joanne à Cropano scriptim relicta, & novissimè de otii pulvere & tenebris ad lucem publici typi à F. Hilarione à Ferolotto deducta, & quorum coronam concludit Servus Dei Fr. Antonius ab Olivado, Missionarius Apostolicus, cujus virtutem & prodigia Curia Episcopalis Squillacensis Canonico processu pro S. Altaris honore jamjam discussit.

Longiorem seriem illorum, qui Rempublicam Litterariam Libris illustrârunt, prætergredior, Lectoremque ad Scriptorum Ordinis Bibliothecam desuper remitto.

Insigniunt & hanc Provinciam potentes hujus seculi, qui fallacem fortunæ avitæ pompam Capucinæ paupertatis cucullo commutârunt. Inter hos enitet Fr. Bonaventura à Catanzario ex Marchionibus Cryptæ Aureæ de Ajerbis, ex Aragoniæ Sanguine, qui post majora Provinciæ Officia in Hispania, Gallia, & Italia Commissarii Generalis munus prudenti zelo exercuit, suique consilii ac sancti fastidii (præter alios ex Gagliardorum, Angeleriorum, Poerorum &c. genere) sequacem habuit Fr. Franciscum Antonium à Monte-Leone, ex illustri Mottulæ Progenie, & Marchionibus Amati, & Baronibus Cucurrini &c. qui abdicato Vicariatu Generali, quo Metropolitanæ Ecclesiæ Rhegiensi præerat, Religioni nostræ nomen, & varia typis opera dedit.

Fuit in suo primordio Provincia hæc, Calabra dicta, cum ulteriorem, citerioremque complecteretur Calabriam: in duas anno 1584. *scissa fuit Provincias, quarum una citerioris — & altera ulterioris — Calabriæ nomina sortitæ fuêre: illam jam Consentinam, hanc verò Rhegiensem appellamus, quæ in duas Custodias divisa*

Nominat Conventus XXXV.
Hospitia II.

Veterem Domum in Civitate Squillacensi relinqui, situmque illius, & Ecclesiæ alienari indulget.

A tergo: *Venerabili Fratri Episcopo Squillacen. seu dilecto Filio ejus Vicario Generali.*

CLEMENS PAPA VIII.

Venerabilis Frater, seu dilecte Fili salutem, & Apostolicam Benedictionem.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti Filii Provincialis, & Fratres Ordinis Minorum Capucinorum nuncupatorum, Provinciæ Rhegien. in Calabria, quod, cum Domus, quam habitabant in ista Civitate Squillacen. sita esset in loco insalubri, coacti fuerunt illam relinquere, & aliam Domum in loco salubrioris aeris ædificare cœperunt, sed quia pecunias non habent, quibus possint cœptam fabricam perfici facere, cupiunt antiquam Domum, & Ecclesiam diruere, & cæmenta exinde ad novam fabricam transportari, situm verò Ecclesiæ, & Domus diruendæ alienari facere, ac pretium exinde recipiendum simul cum dictis cæmentis in novam fabricam convertere licitè posse. Quare Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut opportunam ad hoc licentiam ipsis concedere de Benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eorum supplicationibus inclinati, ac illos specialibus &c. volen. & à quibusvis &c. censentes, Fraternitati Tuæ, Frater Episcope, seu Discretioni tuæ, Fili Vicarie, per præsentes committimus, & mandamus, ut stantibus præmissis prædictam Ecclesiam paramentis, & Altaribus, necnon omni sacra supellectile in ea existentibus ad novam Ecclesiam hujusmodi translatis, ac monumentis, & ossibus mortuorum unà cum superficie terræ alibi collocatis, erectaque inibi Cruce prophanes, & ad prophanos, non tamen sordidos usus reducas, & eisdem Provinciali, & Fratribus Domum, & Ecclesiam antiquas dirui, & illarum cæmenta ad novam Domum, & Ecclesiam transportari, situm verò Domûs, & Ecclesiæ diruendæ per interpositas personas vendi, & alienari, ac pretium inde redigendum unà cum dictis cæmentis in dictam fabricam novæ Domûs, & Ecclesiæ converti faciendi, licentiam, & facultatem, Auctoritate Nostra concedas. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis Capucinorum etiam &c. statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Marcum sub Annulo Piscatoris, Die XXII. Augusti MDCII. Pontificatus nostri Anno undecimo.

Ex Regesto authographo Secretariæ Brevium Apostolicorum mense, & anno præd.

Altare Capellæ Conceptionis B.V. Mariæ in Ecclesia Domûs Castri Veteris, instante Julia Caraffa, Principissa Roccellæ, in perpetuum privilegiat.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

OMnium saluti paterna charitate intenti, sacra interdum loca spiritualibus Indulgentiarum muneribus decoramus, ut Fidelium Defunctorum Animæ, Domini N. J. C., ejusque Sanctorum suffragia meritorum consequi, & illis adjutæ, à Purgatorii pœnis ad æternam salutem, per Dei misericordiam perduci valeant. Volentes igitur Ecclesiam B. Mariæ de Prima luce Monasterii Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum, prope, & extra muros Terræ Castriveteris in Calabria Hyeracen. Diœcesis, simili hucusque privilegio, ut accepimus, minimè decoratam, & in ea sitam Cappellam Conceptioni ejusdem B.M.V. dicatam, quæ à dilecta in Christo Filia nobili Muliere Julia Aragoniæ Caraffa, Principissa Roccellæ fuit ædificata, hoc speciali dono illustrare, Auctoritate Nobis à Domino tradita, ac de Omnipotentis Dei misericordia & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, supplicationibus ejusdem Juliæ nomine super hoc humiliter porrectis inclinati; Ut quandocunque Sacerdos aliquis Missam Defunctorum pro Anima cujuscunque Fidelis, quæ Deo charitate conjuncta ab hac luce migraverit, ad prædictam Capellam celebrabit, anima ipsa de Thesauro Ecclesiæ, per modum suffragii Indulgentiam consequatur; ita, ut ejusdem Domini N.J.C., ac B.V. Mariæ, Sanctorumque meritis sibi suffragantibus, à Purgatorii pœnis liberetur, concedimus, & indulgemus; In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, Die XXV. Decembris MDCVII. Pontificatus nostri Anno tertio.

Scipio Cobellutius.

Breve formatum in Archivo Provinciæ.

Casta-

Castanetum à Joanne Feriolo de Colaro cum perpetuo Missarum onere relictum vendi, & pretium in restaurationem novæ Domûs, & paramentorum converti concedit.

A tergo: *Venerabili Fratri Archiepiscopo Rhegien., seu Dilecto Filio ejus Vicario in spiritualibus generali.*

PAULUS PAPA V.

Venerabilis Frater, seu dilecte Fili salutem, & Apostolicam Benedictionem.

CUM, sicut accepimus, aliàs de anno 1611. quondam Johannes Feriolus de Colaro in suo ultimo, quod condidit, & sub cujus dispositione ab humanis decessit, testamento, quoddam Castanetum, valoris in proprietate triginta ducatorum, vel circiter, monetæ illarum partium Domui Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, Provinciæ Rhegien. cum onere decem Missas... singulis annis in perpetuum celebrandi reliquerit, prædicta autem Domus restauratione, & ornamentis, & paramentis necessariis indigeat; Nos pro nostro pastoralis officii debito ejusdem Domûs necessitatibus, quantùm cum Domino possumus, subvenire cupientes, de Apostolicæ potestatis plenitudine Fraternitati Tuæ, Frater Episcope, seu Discretioni Tuæ, Fili Vicarie, per præsentes committimus, & mandamus, ut Procuratoribus, seu Administratoribus dictæ Domûs prædictum Castanetum uni, vel pluribus personis plus offerentibus vendendi, & alienandi, pretiumque ex inde proveniens in restaurationem dictæ Domûs, sive ornamentorum, aut paramentorum emptionem convertendi licentiam, auctoritate nostra Apostolica concedas, cum hoc tamen, quod Fratres dictæ Domûs quinquaginta Missas semel tantùm celebrare teneantur, & per celebrationem quinquaginta Missarum hujusmodi voluntati ejusdem Johannis satisfaciant, & satisfacere censeantur. Non obstantibus voluntate prædictâ, quam in, & quoad præmissa sufficienter commutamus, nec non fel. rec. Pauli II., & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non Domûs, & Ordinis prædictorum, etiam juramento &c. roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum, Die 1. Februarii MDCXIII. Anno octavo.

Scipio Cobellutius.

Ex Regesto Secret. Brevium Apost. fol. 55.

Annibali Bottaro, in Conventu Seminaræ artem medicinæ, non obstante suscepto S. Presbyteratûs Ordine exercendi, uti prius, facultatem elargitur.

A tergo: *Dilecto Filio nostro Annibali Bottaro.*

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte Fili salutem & Apostolicam Benedictionem.

NOmine dilecti Filii Guardiani Domûs S. Mariæ Visitationis nuncupatæ Seminaræ Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum Miletensis Diœc. Nobis nuper expositum fuit, quod ipse, quò meliùs Fratrum ejusdem Domûs adversa valetudine laborantium necessitatibus consultum sit, Te artem medicinæ, in qua, ut asserit, Doctor existis, ad usum, & commodum eorundem Fratrum, prout hactenus magno Charitatis affectu fecisti, de cætero quoque, etiamsi in Sacro Presbyteratus Ordine ad præsens constitutus reperiaris, exercere posse, summopere desiderat; quare Nobis humiliter supplicari fecit, ut Tibi de opportuna ad hoc licentia providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur Te in hujusmodi pio opere consovere, ac specialis gratiæ favore prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis &c. absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Tibi, ut, licèt in Sacro Presbyteratûs Ordine constitutus sis, ut præfertur, nihilominus medicinæ artem hujusmodi, juxta tamen illius præcepta, ac erga Fratres prædictos duntaxat, exercere, nec non medicamenta, & alia necessaria, citra tamen membrorum incisionem, & adustionem, præstare liberè, & licitè absque ullo censurarum, & pœnarum Ecclesiasticarum, aut irregularitatis incursu possis, & valeas, Apostolica Auctoritate, tenorè præsentium concedimus, & indulgemus. Non obstantibus Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac, quatenus opus sit, Domûs, & Ordinis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica

lica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, Die XXIX. Aprilis MDCXXVI. Pontificatus nostri Anno tertio.

V. Theatin.

Exemplar in Archivo Ordinis Armario Provincia Rhegiensis.

E P I S T O L A.

S. Congreg. Concilii.

Quartam funeralem à Fratribus Domûs Cathacensis non solvendam esse, Archiepiscopo ibi rescribitur.

Reverendissime Domine uti Frater.

CUM S. Congregatio Illustrissimorum Patrum Decretis Concilii Tridentini interpretanois præpositorum, aliàs declaràverit Decreto ejusdem Concilii cap. 13. sess. 25. non comprehendi Monasteria ædificata à quadraginta annis citra, aut quæ in dies ædificantur, præsupposito, quod sint ejus Religionis, cui à Sede Apostolica indultum sit, ut Quartam funeralium non teneantur solvere, Illustrissimi Patres hanc Congregationis sententiam amplitudini Tuæ significatam esse voluerunt, ut eam studiosè exequatur, atque exequi curet, & bene valebit in Domino. Romæ. 6. Kalendas Augusti. 1626.

Cosmas Card. de Torres.

Franc. Paulutius Secret.

Ex Reg., seu Libro Epist. Sacræ Cong. præd. fol. 9.

N O T A.

EManârunt & alia hujusmodi Decreta in favorem Fratrum hujus Provinciæ, quæ licèt stante jam Constitutione b. m. Benedicti XIII. incipiente *Romanus Pontifex* deducendæ consequentiæ non ampliùs legitimum in Italia præbeant exemplum, præsertim, si dicta Constitutio, ut aliqui opinantur, ad terminos juris communis reducta non sit; In factorum tamen notitiam, quæ Ultramontanis Provinciis favet, apponuntur.

I. *In Terra Misuracæ Diœc. S. Severinæ extat Conventus PP. Capucinorum, erectus Anno 1574: in Atrio Ecclesiæ aliquando Sæculares sepulturæ traditi fuerunt. nunquam tamen disceptatio, seu prætensio Quartæ funeralis excitata, à nonnullis annis fuit in Ecclesia construcla sepultura pro quadam Familia particulari, Parocho jam dictam Quartam prætendente.*

Inde S. Congregationi supplicatur declarari, an ex funeribus eorum, qui in Ecclesia dicti Conventus sepeliuntur, solvenda sit Quarta funeralis?

Die 21. Maii 1678. S Congregatio Eminentissimorum S. R. E: Cardinalium Concilii Tridentini Interpetrum censuit non esse solvendam Quartam.

II. *In causa prætensæ Quartæ funeralis vertente inter Episcopum Cotronens. ex una, & Patres Ordinis Capucinorrm ex altera Partibus.*

Sacra Congregatio Eminentissimorum, ac Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negot., & Consult Episc., & Regul. præposita, attentâ relatione Episcopi Cathacen. referente Eminentissimo Pio, censuit, ex du ductis non deberi Episcopo prædictam Quartom funerulem, ac proinde Depositum esse consignandum PP. Capucinis; Episcopo verò esse concedendas litteras remissoriales ad probandam consuetudinem solvendi prætensam Quartam, cum facultate recipiendi probationes contrarias. Romæ 4. Aprilis 1669.

Ex Regesto S. Congregationis mensis, & anni prædictorum fol. 68.

EPI-

EPISTOLA.

S. Congreg. Episc. & Regul.

Fratribus Cotronii Oleum Sacrum pro Conventu asservandum subministrari, Episcopo loci imponitur.

Illustris, ac Reverendissime Domine uti Frater.

CUM Fratres Capucini illius Civitatis S. Congregationi dolenter exposuerint, quod etiam per varias factas instantias Oleum Sacrum habere nequeant, quatenus juxta praxin in omnibus aliarum Civitatum, & Diœcesium, casu succedente, illo promptè uti queant, Eminentissimi Domini causam hujusmodi moræ non capientes, Amplitudini Tuæ à me scribi ordinârunt, ut, si in contrarium causam non habeat relevantem, & illico Emin. Dominis aperiendam, non solùm illud Capucinis, sed etiam omnibus aliis Regularibus ejusdem Civitatis, & Diœcesis subministret. Ita proin exequatur, & Deus eam conservet. Romæ 10. Junii 1629.

Affectuosissimus
A. Cardinalis S. Onuphrii.

Archiep. Thebar. Secret.

Ex Reg. Secret. Congreg. anni, & mens. præd. fol. 11.

Libros in Bibliotheca Domûs veteris Civitatis Rhegiensis positos, & ponendos, Fratribus utriusque Domûs inibi pro usu communes esse decernit.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

NUper pro parte dilectorum Filiorum Guardiani, & Fratrum novæ Domûs Regularis Fratrum Minorum Ordinis S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, Civitatis Rhegien. Nobis expositum fuit, quod ipsis valde necesse est, libris in Bibliotheca veteris Domûs Regularis Fratrum Ordinis, & Civitatis hujusmodi repositis uti posse; Verùm, quia libros prædictos inde extrahere, vel auferre Apostolica Auctoritate sub pœna excomcomunicationis prohibitum est, Nobis propterea Exponentes prædicti humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eosdem Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, eisdem Exponentibus, quod præmissis non obstantibus, libri in Bibliotheca prædicta repositi, & pro tempore reponendi, eorumque usus, utrique Domorum Regularium prædictarum, seu earum Fratribus de cætero sint, & esse debeant communes, Apostolica Auctoritate, tenore præsentium concedimus, & indulgemus. Non obstantibus prohibitione prædicta, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Domorum, & Ordinis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, Die xxx. Septembris MDCXXXVII. Pontificatus nostri Anno decimoquinto.

M. A. Maraldus.

Exemplar in Archivo Ordinis Armario Provincia Rhegiensis.

Novam Domum in loco Montis Leonis antiquâ destructâ fundari indulget.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Fratres Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum, Provinciæ Rhegien. in Calabria, quod ipsi novum Conventum dicti sui Ordinis in Terra Montis Leonis Mileten. Diœces. construxerunt, seu construi fecerunt, veteri Conventu, quem inibi habebant, uti valde incommodo, derelicto, nec non veterem Conventum hujusmodi, illiusque Ecclesiam, quorum ruderibus, & cæmentis utantur, demoliri, illorumque situm vendi facere desiderant, quò dicti novi Conventûs, in quo jam habitant, & in illius nova Ecclesia divinas Laudes, & Officia persolvunt, necessi-

tatibus provideant; Quare Nobis iidem Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportunè providere, ac aliàs, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eosdem Exponentes specialibus &c. volentes, & eorum singulares personas à quibusvis &c. censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, eisdem Exponentibus, quod ipsi veterem Conventum prædictum, illiusque Ecclesiam demoliri, illorumque ruderibus, & cæmentis uti, nec non ipsorum veteris Conventûs, & Ecclesiæ situm pro dicti novi Conventûs necessitatibus, ut præfertur, quibusvis personis meliorem conditionem offerentibus vendere, seu vendi, & Cadavera Defunctorum in Ecclesia veteris Conventûs hujusmodi sepultorum inde ad Ecclesiam novi Conventûs hujusmodi transferre, seu transferri facere liberè, & licitè possint, & valeant, Apostolica auctoritate, tenore præsentium concedimus & indulgemus. Non obstantibus fel. rec. Pauli II. & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Conventuum hujusmodi, etiam &c. consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XVIII. Augusti MDCXLII. Pontificatus Nostri Anno Vigesimo.

M. A. Maraldus.

Ex Regesto Secretariæ Brevium Apostolicorum Mens. & Anni præd.

Capitulum Provinciale, in quo Frater incapax in Custodem Capituli Generalis, & unus ex Sociis P. Ministri Generalis in Provincialem electi fuerant, annullat, aliudque Capitulum pro legitima electione convocari, Eminentissimo Cardinali Protectori committit.

A tergo. *Dilecto Filio Nostro Antonio tit. S. Mariæ Trans Tyberim Presbytero Cardinali Sancti Honuphrii nuncupato, Majori Pœnitentiario, nostro secundùm carnem Fratri Germano.*

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte Fili noster salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Cum, sicut accepimus, in Capitulo Provinciali Provinciæ Calabriæ Fratrum Minorum Ordinis S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, per Dilectum Filium Ministrum Generalem ejusdem Ordinis nuper celebrato, Idem Minister Generalis intervenire, & ad electionem Capitularem concurrere fecerit unum ex Fratribus dicti Ordinis, qui, uti Subornator vocis, illâ privatus erat, isque in unum ex duobus Custodibus, ac Socius dicti Ministri Generalis in Ministrum Provincialem dictæ Provinciæ contra inveteratum usum dicti Ordinis, in quo Fratres in propriis Provinciis, & non in alienis ad officia concurrere consueverunt, electi respectivè fuerint, aliaque inconvenientia in eodem Capitulo successerint, ob quæ de validitate electionis duorum Custodum in eo factæ meritò dubitatur, hinc est, quod Nos, ne in eadem Provincia duo Custodes legitimi, qui intersint proximè celebrando ejusdem Ordinis Capitulo Generali, deficiant, pro pastorali Nostra sollicitudine providere volentes, Circumspectioni Tuæ, qui Ordinis prædicti apud Nos, & Apostolicam Sedem Protector existis, ut novum Capitulum Provinciale Provinciæ hujusmodi ad effectum eligendi de novo duos Custodes pro dicto Capitulo Generali, ut præfertur, celebrando convocare, seu convocari facere arbitrio tuo possis, & valeas, facultatem apostolica auctoritate, tenore præsentium concedimus, & impartimur. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non Ordinis, & Provinciæ hujusmodi, etiam &c. statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis &c. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores &c. derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XIV. Novembris MDCXLII. Pontificatus Nostri Anno Vigesimo.

M. A. Maraldus.

Ex Regesto Secret. Brevium Apostolicorum mens. & anno præd.

Ex Ecclesia Domûs Castri Veteris Paramenta, Vasa &c. vel ex Bibliotheca Libros extrahi, aut commodari, sub censuris, & pœnis vetat.

INNOCENTIUS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Conservationi, & manutentioni Ornamentorum, & Paramentorum Ecclesiæ, ac Librorum Bibliothecæ Domûs Fratrum Ordinis

nis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, Civitatis Castriveteris, Hyeracensis Diœcesis, quantum cum Domino possumus, benignè consulere, ac Dilectum Filium modernum dictæ Domûs Guardianum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis &c. & absolutum fore censentes, supplicationibus præfati Guardiani Nobis nomine, super hoc humiliter porrectis inclinati, Ne de cætero quævis persona, sive Regularis, sive Sæcularis cujusvis gradûs, conditionis, qualitatis, & dignitatis, etiam Ecclesiasticæ, & quacumque auctoritate, superioritate, & officio fungens, etiam individuâ mentione digna, Vasa, Calices, Candelabra, & alia Ornamenta, & paramenta Ecclesiastica, nec quamcumque Supellectilem, aut Libros, Quinterna, Folia, Scripturas tam impressa, quàm Manuscripta hactenus per quoscumque Christifideles Ecclesiæ, & Bibliothecæ hujusmodi donata, & assignata, quàm in posterum forsan donanda, & assignanda, quibusvis aliis Ecclesiis, Monasteriis, seu Locis piis, aut personis commodare, aut sub quovis quæsito colore, causa, ratione, aut occasione ex Ecclesia, seu illius Sacristia, aut è Bibliotheca hujusmodi respectivè extrahere, & asportare, seu, ut commodentur, & extrahantur, & asportentur, permittere, aut consentire audeat, seu præsumat, sub excommunicationis latæ sententiæ, à qua nisi à Nobis, & pro tempore existente Romano Pontifice, præterquam in mortis articulo constitutus absolvi possit; ac etiam quoad Regulares privationis Vocis activæ, & passivæ pænis per contrafacientes eoipsò absque alia declaratione incurrendis, Apostolica authoritate, tenore præsentium, interdicimus, & prohibemus. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac, quatenus opus sit, Domûs, & Ordinis hujusmodi, etiam juramento &c. cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, quòd præsentis prohibitionis copia in Valvis Sacristiæ, & Bibliothecæ prædictarum, vel alio prospicuo loco, quo ab omnibus cerni possit, continuò affixa remaneat. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIX. Jolii MDCLII. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

Franciscus Cajetanus.

Ex Regesto Secret. Brev. Apost. Mens. & Anno præd. fol. 457.

DECRETO

S. Congregationis Concilii.

Legatum pium Conventui Claravallensi in perpetuum relictum, à sponte dantibus recipi, non verò peti posse declaratur.

Eminentissimi, ac Reverendissimi Domini Domini

PRovincialis Capucinorum Rhegiensis in Calabria EE. VV. humillimè exponit, qualiter à quondam Marcello Terræ Claravallis conditum fuit Testamentum, prout in adjuncta apparet Scriptura, & inter alia Legata, in eo expressa, reperitur & illud in Capucinorum favorem = *Item vult, ordinat, & conscientiam gravando mandat Testator, ut Ludovica Tisbia ejus uxor, quamdiu vivere eam contingat, & dictus Joannes Baptista illius Nepos, hujusque Descendentes, ut supra, quolibet anno in futurum, & in perpetuum ex communi, quamdiu Tisbia vixerit, quocumque octavo die Septembris, pro anima sua, id est, Testatoris, sex scuta pauperibus ad modum eleemosynæ dispensent, quos pauperes ille ipse eligit, & nominat PP. Capucinos in Conventu dicti Ordinis Terræ Claravallis commorantes, quorum Guardiano, seu Loci illius Syndico ea consignentur, quatenus in nundinis Septembris tot Soleæ, seu Sandalia, quot iis necessària videbuntur, ex illis comparentur, & Testator Orationum, Missarum, Mortificationum, quæ in illo loco dicuntur, & peraguntur, particeps reddatur. Hancque eleemosynam quolibet anno erogari capit effectivè, non obstante quocunque impedimento, aut incapacitate, quam dicta Religio de illa non acceptanda habere posset* = Cum autem Legatum hujusmodi sit perpetuum, & ideo dicti Patres ejusdem incapaces, hinc, sicut juxta Sanctæ Regulæ observantiam eidem renuntiant, ita P. Provincialis sub omnium nomine EE. VV. humillimè supplicat, ut attentis tum paupertate, cum qua Capucini in illo loco vivunt, tum difficultate, quam circa eleemosynas inveniendas pro soleis aliisque rebus, quæ vià mendicationis ibi haberi nequeunt, procurandis habent, tum expressivâ Testatoris intentione, ipsis dicta scuta per modum eleemosynæ & modo, cujus sunt capaces, concedere dignentur, quæ & pro charitate recipient, & Deum pro EE. VV. rogare non desistent. Ut &c.

Sacra Congregatio censuit PP. Capucinos posse

posse recipere à sponte dantibus hujusmodi Legatum, sed non petere.

D. Card. Barberinus.

L. S.

Dondorius Mamnas Secret.

Autographum in Arch. Provinciæ, & exemp. Auth. in Arch. Ordinis Armar. Provincia Rhegiensis.

D E C R E T O

Sac. Congregat. Episc. & Regular.

Fratribus in loco Pitii pro commodo itinerantium Hospitium sub certis clausulis conceditur.

In Causa Mileten. Erectionis Hospitii, & refectionis damnorum in loco Pitii inter PP. Capucinos ex una, & PP. Minimos ex altera partibus:

SAcra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium Negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, partibus ipsis auditis, referente Eminentissimo Caraffa, censuit concedendum esse dictis PP. Capucinis Hospitium Sæculare, cum habitatione, quæ tantummodo deserviat pro recipiendis Religiosis itinerantibus; ita tamen, ut in eo nulla servetur forma regularis, nec erigatur Ecclesia, seu Oratorium formale cum janua in via publica, sed tantùm Oratorium internum ad effectum inibi Missas, & Orationes privatas pro eorum spirituali usu celebrandi: Sacramenta non administrentur, nec fiant publicæ Conciones, nec Divina, aliæque functiones peragantur; non tumulentur Cadavera, nec retineantur Campanæ, aut aliquod signum, quod vero Conventui adaptetur, & transcendat naturam, & conditionem meri, & simplicis Hospitii sæcularis, nec fiat Quæstuatio. Insuper Regulares se ad illud transferentes non assumant titulum præsidentis, vel alterius Officialitatis: subjiciendo ulterius in casu contraventionis ipso facto pœnis contra Religiosos degentes extra Claustra, aliisque arbitrio Sacræ Congregationis, non obstante quâcumque exemptione. Et pro observantia P. Provincialis, & Deffinitorum se obligent coram Episcopo, qui obligationis juramentum ad hanc Sacram Congregationem transmittat. Interim verò PP. Minimi, præstitis prius in loco ipsius Hospitii materialibus pro competenti quantitate refectionis damni illati coram Ordinario liquanda, absolvantur, nec amplius pro causa prædicta molestentur. Romæ 20. Junii 1692.

G. Card. Carpineus.

Antonius Altovitus Secret.

Exempl. in Arch. Ord. Provincia Rhegien.

D E C R E T O

Sacrorum Rituum Congregationis.

Fratribus nostris Neocastri Statuam Sancti Antonii Patavini in Habitu Capucino retinere, eam intus — & extra eorum Ecclesiam processionaliter deferre, Vexillis, Velis, aliisque Sacris mobilibus cum dicti Sancti imagine (absque inscriptione tamen *Verioris formæ Habitûs*) uti, licitum esse declaratur.

NEOCASTRENSIS.

INter PP. Capucinos, & Strictioris Observantiæ S. Francisci Civitatis Neo-Castri eo sub prætextu, quod non liceret PP. Capucinis Simulachrum S. Antonii de Padua cum Habitu eorumdem Capucinorum retinere, exortis controversiis, eisque ab Auditore Sanctissimi ad Sac. Rit. Congregationem remissis, Eminentissimus, & Reverendissimus D. Cardinalis Gabriellius in Relatorem earumdem controversiarum datus infrascripta dubia declaranda proposuit:

I. An liceat PP. Capucinis Civitatis Neocastri retinere, processionaliter publicè deferre, & respectivè publicè exponere in propria, & in alienis Ecclesiis Statuam S. Antonii de Padua in Habitu Capucino?

II. An eisdem PP. Capucinis in publicis functionibus Ecclesiasticis tam intus propriam Ecclesiam, quàm extra, & in Processionibus tam publicis, quàm privatis liceat uti Vexillis, Velis, palleolis, planetis, pluvialibus, vel similibus mobilibus, ubi sint depictæ, sculptæ, & impressæ imagines ejusdem Sancti Antonii cum Habitu Capucino?

III. An eisdem PP. Capucinis subtus imagines ejusdem S. Antonii, vel S. Francisci de Assisio depictas, sculptas, vel impressas cum eorum Habitu, & Caputio, tam intus Ecclesiam, & Con-

Conventum, quàm extra, & signanter in parietibus, & frontispicio eorum Ecclesiæ sint permittendæ inscriptiones indicantes illas esse effigies Sancti Antonii de Padua, & S. Francisci de Assisio cum veriore forma Habitûs ipsius S. Francisci, vel potius sint delendæ, aut cancellandæ, ac in futurum prohibendæ in casu?

Et eadem Sac. Rit. Congregatio tam in voce, quàm in scriptis, utraque parte informante auditâ, censuit respondendum.

Ad primum & secundum Affirmativè.

Ad tertium quoad primam partem Negativè, & quoad secundam Affirmativè: & ita decrevit, & servari mandavit die 22. Januarii 1707.

Card. Carpineus Præf.

B. Inghirami Secret.

Ex Regesto Secret. Congregat. mens. & anni prædict. fol. 5.

N O T A.

Acerbiùs tetigit hoc Decretum partem adversariam, cujus robur ut enervaret, Fratres nostros variis vexis turbavit. Sedavit has Monitorium, quo ab Auditore Cameræ, tunc Carolo de Marinis, sub 14. Maii anni 1707. relaxato, omnibus & singulis, ac in specie RR. PP. Reformatis plena præpositi Decreti executio, & obediens à vexis cessatio sub pœnis, & censuris fuit inculcata, prout exhibet Originale in Archivo Conventûs Neocastrensis conservatum.

Interim, ut cultus Divi Thaumaturgi ex populi confluxu augeretur, Augustissimus Imperator &c. Carolus VI., supplicante Servo Dei P. Antonio ab Olivado mercatum, seu nundinas publicas à die prima Junii usque ad decimam quintam quotannis celebrandas per sequens Diploma concessit:

Carolus Divina favente Clementia Romanorum Imperator semper Augustus, & Hispaniarum Rex &c.

Wolfgangus Annibal S. R. E. tit. S. Marcelli Presbyter Cardinalis de Schrottembach, Comprotector Germaniæ, omniumque Dominiorum hereditariorum Suæ Cæsareæ, & Catholicæ Majestatis, Episcopus de Olmuz, Dux & Princeps S. Rom. Imperii, Comes Regiæ Capellæ Bohemiæ, intimus actualis Consiliarius Status ejusdem Majestatis, & in præsenti Regno Vice Rex, Locum Tenens, & Capitaneus Generalis &c. Universis, & singulis præsentium Seriem inspecturis, tam præsentibus, quàm futuris, ut ementes & vendentes persæpe conveniant, parandum focum moralis authoritas persuasit.

Nuper pro parte infrascripti Reverendi Fratris Antonii ab Olivado fuit Nobis præsentata quædam consultatio de nostro Ordine facta per Regiam Cameram Summariæ, tenoris sequentis:

Eminentissime Domine.

Post debitam commendationem. Ad petitionem & instantias à Religioso Capucino Fr. Antonio ab Olivado circa concessionem nundinarum seu Mercatûs publici per quindecim dies, à prima videlicet Junii usque ad 15. ejusdem inclusivè, pro festo gloriosi Thaumaturgi S. Antonii de Padua in Ecclesia PP. Capucinorum Civitatis Neocastrensis celebrando, quotannis duraturi, Suæ Majestati factas, Regiâ Schedâ Majestas Sua sub 20. Augusti 1714. ordinare dignata est, ut casu, quo petitio hujusmodi in præjudicium tertii non vergat, & solita jura solvantur, opportuni pro concessione dicti Mercatûs expediantur ordines, & desuper exerceatur omnis possibilis attentio, cum redundet in opus tam pium, & Sua Majestas tum de virtute Apostolica, & exemplari vita dicti Religiosi Oratoris, tum de communi applausu, & solatio, dictæ Civitati & Provinciæ desuper accrescente, sit informata. Inde cum dicta Regia Schedæ cum libello à Secretaria Statûs, & rei militaris sub 11. Mensis Martii anni currentis ad hoc Tribunal fuerit remissa, expeditæ fuêre ad omnes Terras, & loca, dictæ Civitati Neocastrensi vicina, & inter 20. milliaria comprehensa solitæ Citationes, quatenus ea, quæ iis in hac materia occurrerent, proponerent: quin tamen inter terminum fixum pro impediendo dicto Mercatu ullus comparuerit, imò omnes econtra dederint suum consensum juxta ea, quæ à S. Majestate fuêre ordinata. Nec ipse quoque Advocatus Fiscalis Regii Patrimonii suâ obstitit instantiâ, dummodo Mercatus prædictus absque jurium, & jurisdictionis immunitate instituatur. Examinato proin in hoc Tribunali negotio, & audito mox fato Fiscale, judicium, & vota nostra convenêrunt, quod attento Suæ Majestatis ordine, nundinas memoratas concedente, & impedimento illarum erectionis non existente, ab Eminen. Vestra possit dari facultas Ecclesiæ PP. Capucinorum Civitatis Neocastrensis instituendi in festivitate gloriosi S. Antonii nundinas, seu Mercatum, qui per 15. dies, videlicet à primo Junii usque ad ejusdem 15. inclusivè de quolibet anno duret, prout prædictus Religiosus petiit, & Sua Majestas ei concessit, ita tamen, ut fiat sine jurisdictione, & jurium immunitate prædicta. Et gratiæ &c. Ex Regia Camera 12. Dec. 1719.

Eminentiæ Vestræ

Servi

Regens, Locum-Tenens, & Præsidentes Regiæ Cameræ.'

Supplicatum Nobis propterea extitit pro parte dicti Fr. Antonii Olivadi, quatenus privilegium Mercatûs publici in dicta Civitate Neocastrensi sibi expediri facere dignaremur. Nos itaque visa tenore dictæ præinsertæ Consultationis, ac Memorialis ejusdem Fr. Antonii Olivadi, tenore præsentium deliberatè, & consultò, ac ex gratia speciali, præfatæ Majestatis nomine cum deliberatione, & assistentia

stentia Regii Collateralis Consilii penes Nos assistentis, præfatæ Universitati Neocastri in perpetuum gratiosè concedimus, & impertimur auctoritatem, potestatem, & facultatem in supradictis diebus quindecim, videlicet à die prima usque ad decimam quintam cujuslibet Mensis Junii. construendi, publicandi, faciendi, & erigendi prædictum Mercatum publicum in dicta Civitate Neocastri, ubi melius, & commodius fieri poterit, absque aliqua immunitate, citra tamen præjudicium jurium Regii Fisci, & locorum convicinorum, servatâ formâ dictæ præinsertæ Consultationis.

Mandamus propterea Illustri hujus Regni Magno Camerario, ejusque Locum-tenenti, Præsidentibus, & Rationalibus Regiæ Cameræ Summariæ, Illustribus quoque, Spectabilibus, Magnificis, Nobilibusque Viris, quibuscumque Baronibus, Titulatis & non Titulatis, Gubernatoribus, & Auditoribus Provinciarum, Capitaneis, & Assessoribus, Magistris, Thesaurarii Receptoribus, Syndicis, Electis, Universitatibus & Hominibus, & Personis quibuscumque, & præsertim dictæ Provinciæ Calabriæ Ultra, quatenus Mercatum prædictum in prædicta Civitate Neocastri in prædictis diebus 15. ut supra, construi, publicari, & fieri modo prædicto liberè sinant, & permittant, &, si opus fuerit, præstent, & præstari faciant, ac auxilium & favorem necessarium & opportunum, formamque, & tenorem præsentium per eos, & unumquemque ipsorum diligenter attentum illam & hunc ad unguem, & inviolabiliter observent, & exequantur, ac exequi & observari faciant, per quos decet, juxta præsentium seriem, continentiam, & tenorem omni dubio & difficultate cessantibus, & contrarium non faciant, pro quanto gratiam prædictæ Majestatis eorùm habent, ac pænam Ducatorum mille cupiunt evitare. In quorum fidem hoc præsens privilegium fieri fecimus magno præfatæ Majestatis Sigillo pendente munitum. Datum Neapoli in Regio Palatio die 7. Mens. Februarii 1710.

Cardinalis Schrottembach.

Devotio Patris Antonii ab Olivado, in Cultu Sancti Sui Patroni, medio Mercatu per populi confluxum adaucto non quievit, sed ut & ipsa D. Thaumaturgi Domus seu Capella peculiari insigniretur privilegio, effecit, ut Augustissimus Imperator & Rex Carolus VI. Suæ Cæsareæ, Regiæque Protectionis gratiam, & privilegia Capellarum sub hujusmodi protectione existentium eidem concederet, expeditis desuper Litteris, quæ sequuntur:

Illustris Comes à Daun, Eques insignis Ordinis Aurei Velleris, à meo Consilio Status, Vice-Rex, Locum-tenens, & Capitaneus Generalis Regni Neapolitani.

Cum pro parte Fr. Antonii ab Olivado Religiosi Capucini, Missionarii Apostolici, Ex Provincialis, & Patris Provinciæ Calabriæ ulterioris hujus mei Regni &c. Mihi fuerit supplicatum, ut sub Regia, & Imperiali Protectione Capellam gloriosi S. Antonii de Padua, in Civitate Neocastri, & quidem in Ecclesia Capucinorum sitam, in qua Divina Clementia per prædicti Sancti intercessionem continua operatur prodigia (uti ex innumeris à tota Italia illuc delatis anathematibus in dicta Ecclesia appensis clarescit) acceptare dignarer; Visis hujusmodi instantiis moveor ad dictam meam Cæsaream, Regiamque Protectionem prædictæ D. Antonii Capellæ in præfata PP. Capucinorum Ecclesia Neocastri concedendam, sicut & vigore præsentium eam concedo: estque Regia mea voluntas, ut virtute hujus gratiæ gaudeat omnibus privilegiis, prærogativis, exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, omnibusque aliis, quibus utuntur, & gaudent omnes Capellæ, & Sanctuaria, sub mea Regia Protectione existentia, sicut hucusque consuetum & practicatum est, & quidem absque ulla diminutione, aut novitate. Eapropter Tibi præcipio & volo, ut in omnibus, ad quos spectat, opportunè injungas, quatenus hæc mea Regia deliberatio & gratia punctuale & effectivum nanciscatur complementum, sicuti præfertur, cum ob exemplarem, & in prædicto Religioso per totum Regnum conspicuum Zelum, pluresque alias circumstantias, quæ in illius favorem concurrunt, ita à Regia mea voluntate procedat. Viennæ 20. Augusti 1718.

Rex.

Alvaradus &c.

Translato postmodum ad Serenifs. Hispaniarum Infantem Carolum Regni Sceptro; fuit hæc eadem prærogativa ab illo confirmata, & dicta Ecclesia expressè Regia Capella declarata sequenti Diplomate.

Carolus Dei Gratia Rex utriusque Siciliæ, Hierusalem, Hispaniarum Infans, Dux Parmæ, Placentiæ, Castri, & Magnus Princeps Hæreditarius Hetruriæ.

Universis, & singulis præsentium Seriem inspecturis tam præsentibus, quàm futuris, gratiam nostram, & bonam voluntatem. Præ omnibus, quæ optimum decent Principem, præclaris eximiisque virtutibus nulla est, quæ pietate Superior sit, atque præstantior, non modo ad grati animi argumentum erga Deum, à quo omnia Regna & Imperia fluunt, verùm etiam, ut ejus exercitio pro Subditis, & præsertim pro Ecclesiis, aliisque locis divino cultui dicatis, meritò Catholici, & Religiosi Principis nomen ubique sibi vindicet, & assumat. Hinc, cum pro parte Patrum Capucinorum Civitatis Neocastri supplicatum humiliter Nobis fuisset, quatenus Capellam sub invocatione S. Antonii Patavini, sitam in eorum Ecclesia, Regiam declarare benignè dignaremur, hujusmodi supplicationibus favorabiliter indulgendo, tenore præsentium, & ex certa nostra scientia, deliberatè & consultò, ac ex gratia speciali Capellam prædictam ex nunc in antea REGIAM declaramus cum omnibus honoribus, privilegiis, & gratiis, quibus aliæ Ecclesiæ & Capellæ Regiæ in hoc Regno hactenus gaudere, & frui consueverunt, gaudere & frui debeat, ac valeat, eamque subjicimus quoad Spiritualia nostro Reverendo Capellano Majori, quoad Temporalia nostræ Regali Jurisdictioni. Hortantes propterea dictum nostrum Reverendum Capellanum Majorem, Episcopum Diœcesanum, aliasque Ecclesiasticas Personas, præcipimus & mandamus

omni-

omnibus Officialibus majoribus tam Demanialibus, quàm Baronibus, cæterisque aliis &c. ad quos spectabit, præsentibus & futuris, seu eorum Locum-tenentibus & Substitutis, quatenus ex nunc in antea Capellam prædictam pro REGIA teneant, reputent, ac tractent, tenerique, tractari, & reputari faciant, ac mandent, potirique, & gaudere sinant, ac permittant omnibus illis prærogativis, immunitatibus, favoribus, privilegiis, & gratiis, quibus aliæ Ecclesiæ, & Capellæ Regiæ in hoc Regno potiuntur & gaudent, formam & tenorem præsentium per eos, & unumquemque ipsorum diligenter attentam ad unguem observent, & observari faciant, atque mandent, per quos decet, omni dubio & difficultate cessantibus, & contrarium non faciant, pro quanto prædicti Reverendus noster Capellanus Major, Episcopus Diœcesanus, aliæque Ecclesiasticæ Personæ Nobis morem gerere cupiunt; Cæteri verò Officiales omnes prædicti gratiam nostram charam habent, ac pœnam Ducatorum mille cupiunt evitare.

Volentes expressè, quod præsens privilegium registrari debeat in Officio nostri Reverendi Capellani Majoris, aliàs pro non præstito habeatur.

In quorum fidem hoc præsens privilegium fieri jussimus nostro negotiorum Sigillo munitum. Datum Neapoli die xvii. Novemb. anno à Nativitate Domini millesimo septingentesimo trigesimo nono.

Rex.

Pompæ cultûs & devotionis, quâ annuatim Nostrates festum Divi Thaumaturgi cum Tredicina peragere solebant, paravit præjudicium Zelus, qua RR. PP. Reformati tum Festum, tunc Tredicinam dicti Sancti pari pompâ celebrare contendebant, inde, ne Templum contra Templum erigeretur, jam anno 1716. Fratres nostri sumpto ad S. Congregationem recursu sequens ab Ea dubium decidi rogaverunt: *An liceat PP. Observantiæ Reformatis Civitatis Neocastri celebrare festum S. Antonii Patavini ipsius Civitatis Patroni, & Protectoris cum præventiva Solemnitate, nuncupata LA TREDICINA, ac cum aliis quibuscumque signis quomodolibet ipsius festum indicantibus tam in die 13. Junii, quàm per tredecim dies in casu?* Ad quod S. Congregatio sub die 15. Maii ejusdem anni rescripsit: *Licere quoad festum sine pompa, & sine pompa licere etiam quoad Tredicinam, de mane tamen tantùm in casu, de quo agitur.* Quod ut firmiùs servaretur, Illustrissimi D. D. Syndici Civitatis, & Fratres nostri Monitorio Auditoris Cameræ, tunc Nicolai Cardinalis Spinolæ relaxato muniri curârunt. Tepuit sensim, & Sacræ Congregationis Decreti, & Monitorii dicti observantia, ita ut utriusque memoria sequenti Auditoris Cameræ sententiâ RR. PP. Reformatis fuerit refricata:

Antonius Ruffus Prothonotarius Apostolicus, utriusque Signaturæ Sanctissimi Domini Nostri Papæ Referendarius, nec non Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generalis Auditor, Romanæque Curiæ Judex Ordinarius à Sanctissimo Domino Nostro Papa specialiter Electus, & Deputatus. Universi, & singuli hoc præsens publicum sententiæ Instrumentum visuri, lecturi, legique pariter, & audituri noverint, quod introducta coram Nobis, sive R. P. D. Furietto Locumtenente Nostro per acta infrascripti Curiæ nostræ Notarii lite, & causa inter Illustrissimos Dominos D. Syndicos, & Homines Universitatis Civitatis Neocastri, ac RR. PP. Capucinos ejusdem Civitatis Actores ex una; Et RR. Patres Reformatos ejusdem loci partibus ex altera de, & super exequutione, & observatione infrascriptorum Decreti, seu Resolutionis Sac. Congregationis Episcoporum, & Regularium, rebusque aliis &c. In qua quidem lite, & causa citato D. Dominico Leonori dictorum RR. PP. Reformatorum dictæ Civitatis Procuratore, eoque pluries in Contradictorio Judicio audito, Nos, sive potius dictus Reveren. D. Furiettus Locumtenens noster die infrascripta suam favore dictorum Syndicorum, & Hominum, ac RR. Patrum Capucinorum ejusdem Civitatis contra prædictos RR. Patres Reformatos tulit, atque promulgavit sententiam diffinitivam tenoris sequentis, videlicet:

CHRISTI NOMINE INVOCATO. Pro Tribunali sedentes, & solum Deum præ oculis habentes per hanc nostram diffinitivam sententiam, quam de Juris Peritorum consilio in his scriptis ferimus in causa, & causis, quæ primo, & in prima, seu alia versæ fuerunt, & vertuntur instantia, inter Illustrissimos D. D. Syndicos, & Homines Universitatis Civitatis Neocastri, ac RR. Patres Capucinos ejusdem Civitatis Actores ex una; & RR. Patres Reformatos ejusdem loci partibus ex altera, de -- & super exequutione, & observatione Decreti, seu Resolutionis Sac. Congregationis Episcoporum, & Regularium emanatæ sub die 15. Maii 1716. ad relationem clar. mem. Cardinalis S. Clementis de -- & super celebratione Festivitatis S. Antonii de Padua die 13. Junii cum alia solemnitate dicta Tredicina, cum dubio in dicta Sac. Congregatione disputato, nempe -- An liceat PP. Observantiæ Reformatis Civitatis Neocastri celebrare Festum S. Antonii de Padua ipsius Civitatis Patroni, & Protectoris, cum præventiva Solemnitate nuncupata Tredicina, ac cum aliis quibuscumque signis quomodolibet ipsum Festum indicantibus tam in die 13. Junii, quàm per tresdecim dies ante in casu &c. Et resoluto dicto die 15. Maii nempe -- Quoad diem Festum licere, sine tamen pompa, & quoad Tredicinam pariter licere, sed de mane in casu, de quo agitur -- rebusque aliis in actis Causæ, & Causarum hujusmodi latius deductis, dicimus, pronunciamus, declaramus, & definitivè sententiamus dictum Decretum, seu Resolutionem Sac. Congregationis Episcoporum, & Regularium observandam, & exequendam fore, & esse tam ad favorem dictorum DD. Syndicorum, & Capucinorum, quàm ad favorem eorumdem Patrum Reformatorum sub infrascriptis pœnis ab utraque parte in casu contraventionis incurrendis, prout Nos observari, & exequi volumus, & mandamus, & pro effectu debitæ executionis, & observationis declaramus, non licuisse, neque licere dictis RR. PP. Reformatis dictæ Civitatis Neocastri celebrare cum pompa dictam Festivitatem S. Antonii Patavini die 13. Junii, neque celebrare Tredicinam de sero in omnibus, & per omnia ad formam dictæ Resolutionis Sac. Congregationis Episcoporum, & Regularium, sed à dicta celebratione Festivitatis S. Antonii cum pompa unà cum Tredicina de sero contra formam dictæ Resolutionis inposterum sub pœnis suspensionis, excommunicationis, & interdicti, aliisque pœnis in literis Monitorialibus comminatis, de quibus in actis, & coram Nobis relaxandis, omnino se abstinere debere, prout Nos in executionem præfatæ Resolutionis Sac. Congregationis Episcoporum, & Regularium

rium sese abstinere debere decernimus, & declaramus, nullum Jus, nullamque actionem dictis RR. Patribus competiisse, neque competere pro dicta celebratione Festivitatis cum Tredicina contra formam dictæ Resolutionis Sac. Congregationis; Ideoque perpetuum silentium illis imposterum imponendum fore, & esse, prout præsente nostra sententia imponimus, & pro imposito haberi volumus, & mandamus; Victosque Victoribus in expensis condemnamus, quarum taxationem Nobis, vel cui de Jure, reservamus, & ita dicimus, declaramus, pronunciamus, & definitivè sententiamus non solùm hoc, sed & omni &c. Ita pronunciavi I. A. Furiettus Locumtenens. Quæ omnia, & singula præmissa Vobis omnibus, & singulis suprascriptis, & vestrûm cuilibet in solidum tenore præsentium intimamus, insinuamus, notificamus, & ad vestram notitiam deducimus, deducique volumus, & mandamus per præsentes, ne de præmissis ignorantiam aliquam allegare possitis & valeatis. Taliter &c. In quorum fidem &c. Datum Romæ ex Innocentiana Curia Montis Citatorii hac die 28. Novemb. 1740.

Joseph Diomedes Claudius A. C. Notar.

I. A. Furiettus Locumtenens &c.

Denique, ne Principissa Castilionis, & Fratres hujus Conventûs circa Missam perpetuam à Secretario Reverendæ Fabricæ S. Petri in Regno Neapolitano molestentur, fuit cautum sequenti Sac. Congregationis dictæ Fabricæ epistolâ:

A tergo. *Excellenti Domino D. Joanni Francisco Reviglione Reverendæ Fabricæ Sancti Petri Neapoli Secretario.*

Intus. *Excellent. D. Cornelia ab Aquino, Principissa Castilionis, & PP. Capucini Neocastri Sac. Congregationi Reverendæ Fabricæ exponi fecerunt, qualiter Princeps Cæsar ab Aquino, dictæ Principissæ Genitor disposuit, ut Missa quotidiana in perpetuum in Ecclesia, in qua illius corpus sepeliretur, celebraretur; cumque hoc in Ecclesia Capucinorum Neocastri, usquedum suo tempore ad locum à prædicto Principe destinatum transferri posset, per modum Depositi fuerit collocatum, & anno 1638. inter alia loca, Ecclesia & Conventus Capucinorum, ex terræmotu fuerint destructi, dicta Principissa pro horum reædificatione memoratas Missas, à Patribus prædictis celebrari solitas applicavit. Jam verò, cum pro parte Fabricæ celebratio hujusmodi Missarum ob Capucinorum incapacitatem controvertatur, & earum refusio prætendatur, Eminen. Domini mei cum præfatis Patribus consuetam charitatem prosequi volentes, Dom. Tuæ injungunt, ne dictam Principissam ob Missas, à Patribus Capucinis, ut supra, celebrari solitas, molestet, & illas deinceps ab his celebrari permittat, quousque Testatoris Corpus in ipsorum Ecclesia requiescet, quatenus hujusmodi subsidio faciliùs prædictam fabricam perficere possint. Et Deus &c. Romæ 3. Januar. 1:43.*

Card. Dante Ghettus OEconomus.

Hujus, & aliorum suprà positorum Documentorum exempla authentica in Archivo Generali Ord. Armario Provincia Rhegiensis.

D E C R E T O

Sacræ Congregationis Rituum.

Festum S. Crucis in Terra Cutri etiam à Fratribus nostris ibidem, ritu tamen nostrum Institutum non excedente, eodem die, quo PP. Reformati illud celebrant, celebrari posse indulgetur.

Sanctæ Severinæ.

CUM Confratres Confraternitatis Sanctissimæ Annunciationis Terræ Cutri, Diœceus Sanctæ Severinæ ad avertendum Populi concursum, occasione festivitatis Sanctissimæ Crucis, quæ die 3. Maii à PP. Reformatis loci prædicti jam dudum absque ulla perturbatione celebratur, eadem die dictum festum magna solemnitate celebrare inceperint; cumque ad tollendam omnem controversiam Instantibus PP. Reformatis proposita fuerit causa in Sac. Rit. Congregatione, quæ sub die 2. Julii 1712. ad relationem Emi, & Rmi D. Cardinalis de Abdua, partibus informantibus auditis rescripsit, festivitatem Sanctæ Crucis, die 3. Maii celebrandam esse solemniter à Patribus Reformatis, die verò Dominico infra octavam posse celebrari à Confratribus Sanctissimæ Annunciatæ; Cumque vigore hujusmodi resolutionis PP. Reformati dictum festum statutâ die celebrare parabant; PP. Capucini ejusdem Terræ, qui hactenus Missam tantummodo, aliquando cum primis Vesperis canere consueverant, & die in Sacello Sanctissimi Crucifixi intus propriam Ecclesiam erecto ipsorum Confratrum sumptibus, ac impulsu insurgentes idem festum contra proprium Institutum, ac omnibus, ut valuerunt, solemniis peragere conati fuerunt; habito proinde super præmissis per PP. Reformatos ad Sac. Congreg. recursu, eadem Sac. Rit. Congreg. referente Emo, & Rmo D. Cardinale de Abdua utraque parte, tam in scriptis, quàm in voce in-

informante auditâ rescribendum censuit; licere PP. Capucinis celebrare festum S. Crucis die 3. Maii, ita tamen, ut non excedatur forma præscripta ab eorum Instituto, & Ordinarius incumbat pro executione, etiam respectu sæcularium. Et ita decrevit Die 21. Aprilis 1734.

Carpineus Præfectus.

N. M. Tedeschi Pro-Secretarius.

Ex Regest. Auth. Secret. Congreg. Mens. & Anni præd. st. fol. 122.

D E C R E T O

S. Congreg. Concilii.

Instantia nullitatis contra Professionem à Fr. N. N. sub prætextu morbi incurabilis &c. facta reprobatur.

Ordinis Capucinorum, seu Cathacen.

FR. N. Cathacensis intra quinquennium allegavit nullitatem Professionis, instructisque actis ex iis constitit, quod idem Fr. N. dum Professionem emisit, morbo incurabili laborabat, quem tamen neque omnino tacuit, neque satis manifestavit, ut videre est in Summario actorum, quod distribuitur.

Hinc orta est notissima disputatio, utrum juxta Constitutiones Capucinorum, sicut Religio non obligatur retinere Professum, insanabili morbo tempore Professionis laborantem, ita etiam Professus possit à Religione discedere?

Ancipitem hanc quæstionem tum Archiepiscopus, tum Superiores Locales decidendam esse censuerunt ab hac S. Congregatione, in qua pluries de ea re actum est, licèt EE. VV. semper ab illius definitione abstinuerint, quandoque enim deficientibus probationibus instantes rejecerunt, quandoque verò cnrârunt, ut Religione jure suo utente, ac Professum expellente, proposita difficultas declinaretur, ut videre est *in foliis 2. & 31. Jul. 1723. 8. Julii 1724. 8. Jun. & 7. Jul. 1726. 26. April. 1727.*

Placuit itaque EE. VV. votum Emin. Card. Barberini Protectoris Ordinis exquirere, qui pro sua doctrina, ac rerum experientia, re penitus discussâ, sentire videtur, Constitutionibus Capucinorum non irritari Professionem ejus, qui morbum tacuit; si maximè Professio irritaretur, ejus nullitatem inductam esse favore solius Religionis, additque hanc esse sententiam Capucinorum, qui asserunt ita declaratum fuisse in generali Congregatione anni 1633. Concludit tamen ex facti circumstantiis videri, nec Religionem quidem in hoc casu iisdem Constitutionibus uti posse, quia Superior Regularis, vel morbum non ignoravit, vel supina nimis inscitia laboravit.

Quod itaque pertinet ad facti circumstantias, eas integrè, ac sincerè exponit Procurator Fratris N., qui concedens, Novitium morbi genus dolosè occuluisse, ac proinde Religionem obligatam non esse eundem retinere, inde arguit nullitatem Professionis, & jus nulliter Professi discedendi à Religione, innixus auctoritati Barth. lomæi de Vecchis, & Caponi *in discept. 53. num. 33. & seq.* quibus addi potest Sanctes Thesaurus *in Lib. cujus titulus est Expositio in Regulam Seraphici Patris Francisci c. 2.* qui omnes unanimiter censent, Professionem præseferre speciem quamdam contractûs, utramque partem obligantis; in quo deficiente unius voluntate sese obligandi, alterius quoque obligationem corruere necesse est.

Verùm, quia PP. Capucini jura sua non deducunt, & expedire videtur, quod EE. VV. anceps hoc dubium solemni declaratione resolvant, prout ipsa Religio desiderat, & Judices Ordinarii exposcunt, muneris mei esse censeo, præter ea, quæ in folio præcedenti adnotavi, sequentia subnectere, quæ pro validitate Professionis possent ab iisdem Patribus proponi, ut EE. VV. quibus integrum est, meram certamque juris rationem aliorum opinionibus, quamvis vulgò receptis, præferre, momentis utriusque sententiæ libratis, sapientissimo oraculo ancipitem hanc quæstionem definiant.

Dubitari itaque potest, num satis firma sit ratio illa, cui innititur sententia Caponi de Vecchis, & Thesauri, quod nempe Professio sit contractus, qui mutuum consensum ita requirat, ut Novitio Religioni se tradente, Religio se obliget, perpetuò Professum retinere, eaque posteriore obligatione deficiente, nec prior quidem possit subsistere.

Plenè rationem istam acerrimè oppugnant alii Doctores, neque numero pauci, neque auctoritate ignobiles, inter quos *Navarrus consil. 25. de Regular. Sanchez in præc. Decal. lib. 6. cap. 9. n. 64. Castropal. oper. moral. tract. 16. disput. 1. punt. 1. num. 1. Pontius de Matr. lib. 7. cap. 5.* qui omnes vim, & naturam Professionis constituunt in immutabilitate, & perpetuo statu, quem profitetur Novitius, non verò in obbligatione illum retinendi, quam consuevit Religio contrahere; hanc enim obligationem contendunt esse extrinsecam quamdam, & legitimam solemnitatem, quæ abesse potest, licèt perfecta, & immutabilis

bilis fit Professio ex parte Profitentis, prout contingit in Societate Jesu, in qua cum vero statu Regulari, & cum vera Religione consistit facultas Religionis expellendi Professos.

Cæterùm Pontius altius rem examinans probat, Professionem esse speciem quamdam Donationis, qua Novitius se tradit, ac donat Religioni, & in qua utriusque partis consensus intervenit; Novitii quidem, qui se perpetuò tradit Religioni: Religionis verò, quæ donationem acceptat. Ex hoc autem principio subsequitur, quod, sicuti ad validitatem donationis pertinet quidem, quod mutuo quodam consensu donatio acceptetur, non verò, quod Donatarius sese obliget rem donatam nunquam dimittere, ita ad Professionis validitatem requiritur acceptatio Religionis, hæc autem viribus subsistit, etiamsi ex speciali lege Constitutionum confirmatarum Apostolica Auctoritate deficiat legitima solemnitas, qua Religio consuevit se obligare perpetuò retinere Professum. Hinc idem Pontius doctissimam suam dissertationem concludit his verbis: *E quibus denique conficitur immobilitatem status Religiosi eam requiri, & sufficere, quæ est ex parte Religiosi se donantis, ex eo enim tantùm capite est status iste, & donatio immobilis, ac perpetua per se. Quod verò ex parte Religiosi Præsulis sit immobilis, non requiritur ad statum istum, neque necessarium est, ea enim esset immobilitas perpetua per accidens, & extrinseca.*

Hæc autem opinio convenire videtur cum antiqua Ecclesiæ Disciplina, quando solemnitas Professionis constituta fuit in promisso perpetuo permanendi in Religione, hæc enim promissio nullam præseferebat obligationem Religionis retinendi Professum, quam quidem vetustiorum temporum disciplinam conquisitis Patrum testimoniis illustrat idem *Basilius Pontius variar. disput. part. 1. quæst. Scholast. 3. cap. 10.* ut scilicet sententiam illam suam de Religionis, & votorum natura, quam tota ipsa *quæst. 3.* luculenter insinuat, aliis, novisque argumentis magis commendet.

His itaque perpensis, EE. VV. erit decernere,

An Professio Fratris N. Capucini sit nulla in casu &c.

Et 20. Nov. 1728. prodiit è Sacro Consessu resolutio *Non constare de nullitate.*

C. Card. Origus Pref.

P. de Lambertinis Secret.

Autog. in Secret. Cong. lib. 78. fol. 457. 491., & 531. & in Thes. resol. ejusdem Cong. tom. 4. fol. 224. & fol. 232.

DECRETO

S. Congregat. Episc. & Regul.

Ad Superiores Locales Provinciæ Bannitis, & criminaliter inquisitis asylum præbentes pœnæ aliàs taxatæ extenduntur.

Eminentissimi, ac Reverendissimi Domini.

CUM ad Procuratorem, & Commissarium Generalem Minorum Capucinorum graves fuerint devolutæ querelæ, quod plures Conventus utriusque Provinciæ Calabræ in Regno Neapolitano, Cosentinæ videlicet, & Rhegiensis à contumacibus homicidis, & criminaliter inquisitis variè molestentur, dum sub prætextu beneficii Immunitatis vindictas exercere, & mulierum introductione clausuras prostituere moliuntur, & eousque excedunt, ut contra ipsos quoque Fratres insolescant, ita, ut ob dissolutos illorum mores, & effrænem licentiam non solùm in religiosa quiete impediantur, verùm etiam ob inquietos illorum ausus in oratione Mentali, aliisque Officiis Divinis, non sine modico regularis observantiæ præjudicio turbentur, Idem Procurator Generalis Emin. VV. supplicat, quatenus ad Superiores Locales utriusque memoratæ Provinciæ pœnas privationis ab officio, vocis activæ, & passivæ &c. PP. Observantibus, hujusmodi farinæ hominibus asylum in Conventibus præbentibus, ab hac S. Congregatione juxta Lantusca taxatas extendere dignentur. Quam &c.

Sacra Congregatio Emin. & Rev. S. R. E. Cardinalium negot. & consult. Episc. & Regul. præposita, attentis expositis Decretum aliàs & sub die 13. Augusti 1613. emanatum, prohibens Superioribus Regularium receptionem, & retentionem in Conventibus Bannitorum, aliorumque malè viventium sub pœna privationis officii, ac vocis activæ, & passivæ, etiam ad superiores Conventuum Capucinorum extendi declaravit, & ita servari mandavit.

Romæ 3. Octob. 1732.

Franc. Card. Barberinus S. C. Pref.

L. S.

Jos. Archiep. Corinthi Secret.

Ex Regesto Secret. Cong. mens. & anni præd. de quo exempl. auth. in Arch. Gen. Arm. Provincia Rhegiensis.

DE-

D E C R E T O

S. Cong. Episc. & Regul.

Tertiam partem redditumm ex testamento Francisci Milardi relictorum cum tertia parte instrumentorum &c. novo Fratrum Flumariæ Valetudinario consignari indulgetur.

Eminentissimi, ac Reverendissimi Domini.

FR. Franciscus ab Urti Guardianus, & Magister Novitiorum FF.Capucin. Loci Flumariæ, Provinciæ Calabriæ ultrà, humillimus Orator EE.Vestris supplex exponit, qualiter D.Franciscus Melardus Civitatis Rhegiensis Clericus quinto Nov. anni 1710. per actum inter vivos, mediantibus Canonico D. Fabritio Plutino, & Sacerdote, tunc Clerico D. Didaco Megali de nonnullis redditibus in subsidium Infirmorum duorum Conventuum memoratæ Civitatis, & illius Loci Flumariæ erogandis disposuit, constituendo prædictos Plutinum, & Megalum Administratores cum facultate nominandi Administratores successores. Impræsentiarùm manet administratio in Persona D. Caroli Plutini, prædicti Canonici Fratris Germani, uti ex copia Instrumenti, oculis EE. VV. hic submissi apparet. Cum autem ab experientia grave incomodum, quod Fratres infirmi Conventûs Flumariæ tempore necessitatis, præsidium ob causas infra describendas habere non valentes subibant, detectum sit, Orator unanimi PP. Localium more solito ad sonum tegulæ convocatorum consensu consultum duxit, in proprio Flumariæ Conventu Infirmariam, seu Valetudinarium construere; cum in majus Infirmorum redundet commodum, & finis dispositionis testamentariæ, ad majus Infirmorum bonum unicè tendentis magis attingatur. Quapropter EE.VV. supplicat, quatenus pro fabrica Infirmarii in ipso Flumariæ Conventu, in cujus loco homines honesti, & hujusmodi exercitii capaces, ac sacro Habitui affecti morantur, benignum consensum præbere, & ordinare dignentur, ut Administratori ab hodierno Administratore D Carolo Plutino ad minus tertia pars redditu:um, tam à dicto Melardo assignatorum, quàm aliorum à pia Devotorum dispositione obtentorum, cum tertia parte instrumentorum artis aromatariæ ex redditibus enuntiatis confectorum consignentur: per quod non solùm Infirmis providebitur, verùm etiam fini dispositionis propius acceditur. Rationes, quæ suffragantur, sunt.

I. Quod talis erectio in ipso Flumariæ Conventu non solùm à verbis in dicta dispositione conteutis (uti ex memorati instrumenti lectione patebit.) non discedat, sed econtra, menti Testatoris, ab EE.VV. unicè respiciendæ magis accedat, cum causa finalis ab illo intenta, fuerit, & sit majus Ægrotantium commodum, ita, ut nullum patiantur periculum, lisque pro necessitate sit provisum. Ex quo oritur

II. Causa, quod, cum Conventus Flumariæ in loco alpestri, & alto, de quo sine Religiosorum, etiam sanorum incommodo non potest fieri motus, situatus existat, copia infirmis providendi sit ardua, & quod ob incommoda non solùm itineris, sed & distantiæ 12. milliariorum incirca à dictis Conventibus Rhegii in casu necessitatis non possit adhiberi illa cura, quæ adhiberetur, si Infirmaria foret in ipso Conventu. Contigère quoque (ut vera referantur) non sine Patrum Localium dolore, sinistri casus, ex quo fluit

III. Motivum, cum enim Conventûs Flumariæ situs reperiatur in loco solitario, à Paterna Emin. VV. providentia in locum Novitiatûs fuit designatus, qui & (Deo sint laudes) defacto exemplari disciplina, cujus tota Provincia testis, & spectatrix est, inibi manutenetur, & in quo 11. Novitii, 8. Clerici, & 3. Laici, ultra alios quinque Clericos, proximè sacro Habitu induendos commorantur. In his autem circumstantiis quæritur, an rigor Capucinus permittat, ut emergente necessitatis casu à Novitiis iter ita longinquum, & publicum conficiatur? Reflexio hæc ita est efficax, ut Generale Definitorium Ordinis induxerit ad condendum statutum, ne Novitii pernoctent, aut iter conficiant, nisi sint sub oculis eorum Magistri constituti. Inde quoque accidit, quod sæpius afflictos, & Infirmos Novitios in angustiis, & doloribus non sine compassione conspicere oportuerit, cum de proprio Conventu necessaria subsidia pro iis haberi non potuerint: quod singulari Emin. VV. considerationi relinquitur.

IV. Nec sequitur prædictis 2. Conventibus Rhegii præjudicium, tum ob fraternam charitatem, quæ inter eos viget, & vigere debet, tum quod Conventus Flumariæ magis gravatus existat, quàm alii duo prædicti, ex eo, quod in præsentia in illo 40. Fratres incirca degant; imò tertia portione redditıuum, & aliorum, ut supra, Administratori Infirmariæ erigendæ duntaxat assignatâ, ob majorem Fratrum numerum potius Conventus Flumariæ damnum subit. Et si quid in contrarium producatur, à Fraternæ Charitatis, & Christianæ pietatis legibus non procedit, cum Religiosis in lecto, & casu mortis existentibus necessarium præsidium denegari non debeat.

Sacra Congregatio Eminentissimorum, ac Reveren-

verendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consult. Episcoporum, & Regularium præposita, attentis relationibus Archiepiscopi Rhegien., ac P. Procuratoris Generalis, attentoque suffragio Eminentissimi Ruspoli, præfati Ordinis apud Sanctam Sedem Protectoris censuit rescribendum, prout præsentis Decreti vigore benignè rescribit: Pro gratia, *assignatá ab hodierno Administratore alteri Administratori eligendo tertia parte reddituum ex testamenta quondám Francisci Melardi relictorum, unà cum tertia parte Instrumentorum ad usum artis aromatariæ, quæ ex dictis redditibus comparata fuerunt. Die 8. Maii 1739.*

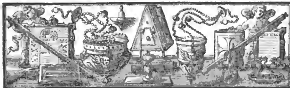
I. Card. Firrao.

C. de Hieronimis Secret.

Ex Regesto Secret. Congreg. mensis, & anni præd.

PRO-

PROVINCIA COSENTINA.

ÆC altioris, seu citerioris Calabriæ Provincia regimen, jura & prærogativas cum Rhegiensi usque ad annum 1584. *quo copia Conventuum inter utramque fecit partitionem, sororio nexu tenuit communes. Proprium autem decorem induit, dum avitum non dimisit, eundemque sollicito Regularis Observantiæ zelo, & gloriosa Virorum Illustrium propagine ad hæc usque tempora dilatavit.*

Magnus fuit in medio ejus Fr. Silvester à Rossano, a quem Provincia Neapolitana suum quoque vel jure aggregationis, vel investigationis &c. nrrat, quique ceu alter Paulus cœlestem Evangelii doctrinam, potiori Italiæ populo sub lucido Columbæ, Capiti ejus pluries insidentis spectaculo, fructu annuntiavit ingenti; tum hujus Provinciæ, tum aliarum gubernacula laudabili zelo tenuit, ac Generale Procuræ munus sedulâ quoque curâ administravit. Non minuit tamen labor in eo Spiritum virtutis, sed econtra hunc ita in se perfecit, ut Gregorius Papa XIII. Miletensis Ecclesiæ thiaram ei decreverit: humilis, & constans hanc recusavit, tutius esse existimans Infulas mereri, quàm adipisci.

Semen Sanctitatis, quod Vir Dei, Fr. Daniel Fasanella à Belvederio, hujus Provinciæ loco, per Calabriam sparsit, & quo, Sanguine Martyrii fæcundato Minoritani Ordinis ortum illustravit, felici incremento ad nostros Cosentinos diffusum est Fratres, cum Martyrologium Calabrum, fini Calabriæ Sanctæ adjunctum, longam exhibeat Fratrum Seriem, quos singularis Sanctitatis opinio reddit immortales. Horum numerum gloriosè & novissimè ampliavit Servus Dei Fr. Angelus ab Acrio, cujus gesta, Canonicæ Sanctitatis honorem spirantia, sequens Documentorum filum dabit.

Hoc Provinciæ decore, præter alios, Fr. Franciscus Spinellus à Paula, ex Marchionibus Fuscaldi, Sancti Marci &c. Ducibus Caivani, Principibus S. Archangeli, Regulis Guardiæ &c. supra fol. 2. *inter Viros illustres Neapolitanos recensitus, nec non Fr. Franciscus Maria Caracciolus, à Scalea, ex Marchionibus Misuracæ &c. allecti, calcatâ nativi Splendoris fortunâ ad Capucinæ Ascescos Domicilia sese contulerunt, & in iis Sanguinis genus excelsæ virtutis nitore condecorârunt, ita quidem, ut, dum illi primas Provinciæ habenas iterato meruêre, hæc eorum prudentiæ vivâ gratâque adhuc memoriâ parentet*

Habet Conventus Fratrum XXXVI.
Hospitium I.
Monasteria Monialium IV.

Ad

Ad instantias Syndicorum, & Electorum Civitatis Montis Alti Moniales in novum Monasterium induci; à qualibet Monachanda Dotem 200. Ducatorum præter solita mobilia apportari; Servitium Medici gratuitum procurari; ac ex Parthenone Cosentino Moniales pro instructione vocari, Archiepiscopo Cosentino committit, ac Moniales sub jurisdictione Ordinarii omnibus Ordinis privilegiis frui declarat.

A tergo. *Venerabili Fratri Archiepiscopo Cosentino.*

CLEMENS PAPA VIII.

Venerabilis Frater Salutem & Apostolicam Benedictionem.

JUstis petentium votis Sacræ Religionis incrementum respicientibus nostrum libenter præstamus assensum, prout in Domino salubriter conspicimus expedire. Expositum siquidem Nobis nuper fuit pro parte Dilectorum Filiorum Fabritii Sproveri, & Notarii Jacobi de Presbyteris Syndicorum Universitatis Montis Alti Cosent. Diœcesis, ac Vincentii Jannovaro, Joannis Francisci Barbale, Joannis Hieronymi Grimaldi, & Antonii de Cumma Electorum ejusdem Universitatis, quod de Tuæ Fraternitatis licentia in Territorio nuncupato Civitatis Montis Alti dictæ Diœc. unum Monasterium pro Monialibus sub invocatione Conceptionis, & sub regula reformata S. Claræ fundârunt, quod jam in sua structura perfectum existit, cupientes in illud Moniales introduci posse, & ideo Nobis humiliter supplicatum fuit, ut opportunam ad hoc licentiam concedere, & erectionem dicti Monasterii confirmare de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur eorum pio desiderio favorabiliter annuere, & illos specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum singulos à quibusvis excommunicationis &c. &c. & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ex voto Ven. Fratrum S. R. E. Cardinalium negot. & Consult. Episcoporum & Regularium præpositorum per præsentes committimus, & mandamus, ut fundationem & erectionem Monasterii Monialium sub invocatione Conceptionis, & regula S. Claræ in dicta Terra Montis Alti auctoritate nostra Apostolica perpetuò confirmes & approbes: nec non in illud, si & postquam fabrica & Clausura integrè completa, & mobilibus, ceterisque rebus necessariis sufficienter instructa fuerit, redditus illius (prout asseritur verum) Summam Ducatorum trecentorum & septuaginta excedant, ac illi, qui pro dote perpetuo assignati reperiuntur, in bonis stabilibus, & aliis redditibus certis & perpetuis usque ad Ducatos quater centum ante ingressum Monialium augeantur, & de assignatione & augmento per publica documenta constet, Moniales introduci posse licentiam ac facultatem concedas; ac eâdem auctoritate provideas & statuas, ut Servitium Medici dicti Monasterii gratis præstari debeat, Dos, seu elemosyna, quam Moniales secum afferre solent, ad Ducatos 200. pro qualibet, sive Nobilis sive Civis sit, taxetur ultra apparatum, vestitum & bona mobilia, quæ pro usu proprio in ingressu singulis Monialibus consignari solent, ex hujusmodi Dote Ducatorum biscentum post emissam professionem uniuscujusque Monialis fiat investitio in bonis stabilibus pro Monasterio, quæ in alium usum converti non possint, instituatur vita communis, victus, & vestitus adjiciatur Reformatæ Regulæ S. Claræ, quam Moniales erunt professuræ, & quam Regulam ipsius Monasterii Moniales pro tempore in omnibus observare debeant, præterquam circa observantiam quadragesimalem, ad quam non tenentur, nisi juxta communem Ritum S. Romanæ Ecclesiæ, & à Festo omnium Sanctorum usque ad Nativitatem Domini, reliquo verò tempore non probibito vesci possint cibis Paschalibus: numerum Monialium in primo ingressu illum tantùm custodias, ac in posterum custodiri mandes, quod ex redditibus propriis Monasterii, & ex aliis proventibus, ac bonis emendis, & acquirendis ex Dotibus Monialium commodè sustentari possint; atque in ipso Monasterio Puellæ in educationem recipi poterunt usque ad numerum, cujus absque Monialium incommodo, Monasterium capax erit, si tamen in eo fuerit pro his Puellis locus separatus, & ab iisdem alimenta præstentur ex ea ratione, ut possint educari sine aliquo etiam parvo Monasterii damno. Ipsum autem Monasterium Tuæ, & pro tempore existentis Archiepiscopi Cosentini Loci Ordinarii curæ, gubernio, & jurisdictioni in omnibus suppositum esse volumus, ac à Te Capellanum deputari, à Tua approbatione, ac sub Tua auctoritate in omnibus dependentem. Propterea Tibi ex Monasterio Sanctæ Claræ, seu Capucinarum Civitatis Cosentinæ unam Monialem ad id voluntariam educendi, eamque in dicto novo Monasterio unà cum aliis Monialibus pro illarum instructione introducendi facultatem concedimus, & indulgemus, ut sub Tua hujusmodi obedientia viventes omnibus, & singulis gratiis, indulgentiis, indul-

tis,

tis, privilegiis, exemptionibus, libertatibus, quibus aliæ ejusdem Ordinis S. Claræ Moniales, & sub cura Ordinarii degentes frui, & gaudere solent, possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, sine aliqua prorsus differentia frui, potiri, & gaudere possint, & valeant, quasi sub cura & guberniu dicti Ordinis Superioris existerent; nec desuper à quovis sub prætextu, causa, & occasione quacunque molestari, perturbari, vel inquietari possint, ac irritum decernimus, & inane, quidquid secus super his à quoque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari; Non obstantibus Constitutionibus, Ordinationibus Apostolicis, ac ejusdem Monasterii, & Ordinis, etiam solita confirmatione Apostolica, vel quavis auctoritate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis eidem Monasterio, & ejusdem Ordinis Monialibus quibusvis, & aliis in contrarium præmissorum quorumlibet concessis, confirmatis, & approbatis, quibus omnibus, & singulis eorum tenores præsentibus pro expressis habentes hac vice duntaxat specialiter & expressè derogamus, cœterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die xxx. Januarii MDCIII. Pontificatus Nostri Anno undecimo.

Exemplar Authent. in Archivo Monasterii Monialium supradictarum, & aliud in Archivo Ord. Armario Provincia Cosentina.

N O T A:

Inter alia Documenta in regestis S. Congreg. de hoc Monasterio conservata, notâ dignior videtur Epistola Vicario Generali scripta, ut sequitur.

Cum Moniales Capucinæ Monasterii B. Virginis Civitatis Montis Alti istius Diœcesis. apud S. Congregationem fuerint conquestæ, quod Communitas à pluribus annis 40. annua scuta, quæ virtute instrumenti rogiti iis in perpetuum debet, solvere neglexerit, E. E. Domini mei Ei à me scribi jusserunt, quatenus omni nisu, omnibusque opportunis remediis Oratricibus satisfieri curet, quatenus & ipsa fuit necessitatibus providere valeant. Romæ XI. Julii 1653.

Ex Reg. Secret. Congreg. Episc. & Regul. mens. & an. præd. fol. 331.

Concordiam circa Donationem Rutilii Caballi pro constructione novæ Domûs Amantheæ factam approbat.

GREGORIUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Dilecto Filio Vicario Venerabilis Fratris Nostri Episcopi Tropeensis in Spiritualibus Generali Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Ex solita Sedis Apostolicæ providentia, ad ea, per quæ præsertim decedentium voluntates cum Divini Cultûs augmento, executione debitâ non frustrentur, & Status Religiosorum, in unitatis Spiritu Altissimo famulantium non solum ubique floreat, sed etiam authore Domino felicibus incrementis proficiat, ac aliarum quarumlibet Personarum, animi corporisque quieti consulatur, Nostræ solertiæ curam libenter dirigimus, & iis, quæ propriâ concordiâ terminata fuerunt, ut firma, & illibata persistant, muniminis præsidium propensiùs impartimur.

Exhibita Nobis nuper pro parte Dilectorum Filiorum Mutii, & Vincentii Caballi Incolarum Tropeens. seu alterius Civitatis, & Diœcesis, petitio continebat, quod aliàs de anno MDCV. tunc in humanis agens Rutilius Caballus Laicus, dum vixit, Terræ, Amantheæ nuncupatæ, dictæ Tropeen. Diœcesis testamento vel aliàs donatione de bonis à Deo sibi collatis, tunc existentibus Syndicis dictæ Terræ mille Ducatos monetæ illarum partium, ad effectum illos expendendi in constructionem Domûs Fratrum Minorum Capucinorum nuncupatorum inceptam, vel in illam construi faciendam tempore, quo Crux plantaretur, & deinde ducentos Ducatos pro singulis annis usque ad summam Ducatorum ter mille, donec dicta Domus perficeretur, per hæredem ejus, seu hæredes solvendos, sique aliquid pro constructione Domûs hujusmodi continuanda deficeret, usque ad illius perfectionem in contributione prædicta ejus hæredes continuare deberent; si verò dictæ Domui constructæ aliquid superesset, ad hæredem seu hæredes ejus prædictos devenire deberet, donavit, dictoque Rutilio rebus humanis exsumpto, & tunc Superstite Julio Cæsare, etiam Caballo, ipsius Rutilii Fratre Germano, in suum hæredem reli-

relicto, idem Julius Cæsar summam & quantitatem pecuniæ dictam in constructionem novæ Domûs erogare cupiens, de anno 1614. quoddam Memoriale Dilectis Filiis Generali, ac Visitatoribus, & aliis Patribus dicti Ordinis illius Provinciæ desuper porrexit, qui statu prædictæ Domûs, ac aliis diligenter consideratis, cum dicto Julio Cæsare ad infrascriptam.... devenerunt transactionem, videlicet, quod dictus Julius Cæsar, seu ejus hæredes, seu hæres pro constructione, & perfectione dictæ Domûs Summam quatuor mille Ducatorum similium solvere debeat, seu debeant, & teneantur, illisque solutis, ipse, seu ipsi à contributione quacunque facienda liber, & exemptus, seu liberi, & exempti essent, prout in dispositione & scripturis desuper confectis plenius dicitur contineri.

Quare pro parte Mutii, qui asserit, etiam hujusmodi rationibus intervenire & Vincentium.... Nobis humiliter fuit supplicatum, quatenus transactionem hujusmodi pro illius subsistentia firmiori, & inviolabili ipsius observantia approbare, & confirmare, ac in præmissis providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur Mutium, & Vincentium prædictos, & eorum quemlibet, à quibusvis excommunicationis &c. & absolutos fore censentes, nec non dispositionis, & Scripturæ hujusmodi tenores, præsentibus pro expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Discretioni Tuæ per Apostolica Scripta mandamus, quatenus transactionem prædictam, & omnia, ac singula in ea contenta, licita tamen, & honesta, auctoritate Nostra approbes, & confirmes, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicias, eaque valida & efficacia fore, ac ab iis, ad quos nunc spectat, & pro tempore quocunque spectabit, firmiter observari debere: nec ab illis ullo unquam tempore resolvi posse, sed ad illorum observantiam fore & esse obligatos, & ad id censuris Ecclesiasticis, & pecuniariis pœnis cogi, & compelli posse: nec non irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate scienter vel ignoranter attentari contigerit, eadem auctoritate decernas, & voluntatem dicti Rutilii quoad hæc, si opus sit, commutes: Non obstantibus voluntate, ac aliis præmissis, ac quibusvis Constitutionibus, ac Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, quod residuum dictæ Summæ quatuor mille Ducatorum hujusmodi penes Montem pietatis, aut aliquam Personam fide & facultatibus dignam deponi debeat, ad effectum illud in constructione dictæ Domûs quamprimùm convertendi.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis millesimo sexcentesimo vigesimo primo, pridie Kal. Aprilis, Pontificatus Nostri Anno Primo.

Authog. in Archivo Provinciæ.

N O T A.

Concordia enuntiata, quantunque Apostolicæ Bullæ præsidio munita, minus subsistere visa est ex duplici capite: Primò, quod dubitaretur, an stante jure quæsito, P. Generalis &c. donationi mediâ transactione potuerit renuntiare? Secundò, quod Fratres in ædificio Domûs excedere velle viderentur: hinc Vicario Apostolico Tropeen. jussu Sac. Congregat. fuit scriptum, ut sequitur:

Quondam Rutilius Caballus anno 1607. pro erectione Conventus Capucinorum in Civitate Amantheæ istius Diœces. & pro provisione necessariæ supellectilis Ducatos mille in pecunia numerata, aliosque ducentos Ducatos annuos per 10. annorum spatium, & quidem quocunque anno medio pro rata solvendos inter vivos donavit, cum declaratione, quod exacto hoc tempore, si fabrica ad perfectionem necdum foret perducta, dicta 200. Ducatorum annuorum solutio, usque dum illa foret completa, eique in necessariis provisum, continuaretur. Postea 1614. Fr. Joannes Franciscus Commissarius Generalis in Provincia Calabriæ ex P. Generalis consensu cum hæredibus pro summa quatuor mille Ducatorum istius monetæ, unica duntaxat vice solvenda concordavit. Cumque pro confirmatione hujusmodi concordiæ Apostolica Bulla à fel. rec. Gregorio XV. fuerit obtenta, illiusque executio Vicario Generali istius Cathedralis demandata cum clausula licita tamen, & honesto, *fuit concordia à dicto Vicario ratihabita & confirmata. Jam verò cum summam 4000. Ducatorum pro integra voluntatis Defuncti executione non sufficere, effectivè pateat, hicque publico Instrumento declaraverit, totum, quod pro perfectione prædicta necessarium foret, subministrari debere, fuit in S. Congregatione dubitatum, an stante jure quæsito per dictæ donationis acceptationem, P. Generalis mediante dicta transactione ei potuerit renuntiare? & examinatis iis, quæ ab utraque parte per relationem illustrissimi Cardinalis Cremonæ fuêre deducta, emanata est sententia negativa, & consequenter decisum, dictam transactionem esse nullam, nec per Bullam confirmationis in forma communi, ut supra, obtentæ convalidatam, & ideo voluntatem Testatoris executioni dandam esse. Cumque ab Hæredibus opponatur, quod Fratres Fabricam superfluè propugnaculis ad modum Fortalitii, & longè ultra id, quod paupertati, quam profitentur, convenit, ampliare intendant, mandant Illustrissimi Domini mei, ut formam Fabricæ dicti Fratres dent illam, quæ Constitutionibus, & eorum Religionis instituto correspondeat, & non aliter.*

Pro-

Procurabit inde, ut præsens hæc resolutio quoad omnia sua puncta executioni demandetur &c. Romæ 5. Februarii 1627.

Laudivius Card. S. Sixti.

P. Fagnanus.

Ex Reg. Secret. Congreg. mens. & an. præd. fol. 42.

Fuit subinde sublata omnis difficultas per aliam Concordiam, confirmatam litteris Apostolicis, quæ sequuntur:

Novam transactionem circa eandem donationem firmat.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte Fili salutem, & Apostolicam Benedictionem.

EXponi Nobis nuper fecit Dilectus Filius Mutius Caballus Tropeen. Diœc. quòd aliàs de anno 1607. seu alio veriore tempore quondam Rutilius etiam Caballus ex Oppido de Amantea dictæ Diœc. tunc in humanis agens, pro unius Domûs Regularis Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupat. in eodem Oppido erectione, ac necessariæ supellectilis provisione Ducatos mille in pecunia numerata, & alios Ducatos Ducentos monetæ Regni Neapolis, spatio decem annorum persolvendos inter vivos donavit, cum expressa declaratione, quod dictis decem annis elapsis, ac fabricâ novæ Domûs hujusmodi ad debitum finem non perductâ, tunc ducenti Ducati prædicti quotannis, donec ipsa nova Domus integrè perfecta foret, solverentur.

Subinde verò de anno 1613. Dilectus Filius Joannes Franciscus Brescia, Provinciæ Calabriæ, ejusdem Ordinis Commissarius Generalis de tunc existentis dicti Ordinis Ministri Generalis, & Fratrum ejusdem Provinciæ consensu cum hæredibus dicti Rutilii pro summâ quatuor mille Ducatorum similium super præmissis concordavit, confirmatione Apostolica etiam desuper subsecutâ, & executioni demandatâ. Verùm postea lite & causa de - & super concordia hujusmodi in Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis Regularium præpositorum introductâ, resolutum fuit, concordiam ipsam esse nullam, contra verò, quod dicti Fratres fabricam dictæ Domûs ad debitum finem, juxta eorum Constitutiones, & Instituta perducerent, & non aliàs. Successivè verò de anno 1629. Dilectus Filius Ægidius de Sancto Severino, Fratrum ejusdem Provinciæ Generalis Visitator deputatus, peractâ novæ Domûs prædictæ visitatione, inspectâque illius fabrica, & quod supererat perficiendum, quæque esset ipsius Domûs necessitas, maturè considerato, ad infrascriptam cum dicto Mutio devênit concordiam, & transactionem, videlicet:

Cum elapso mense Septembris ego infrascriptus Visitator Generalis Fratrum Capucinorum hujus Provinciæ Cosentinæ cum D. Mutio Caballo in Loco Capucinorum Amanteæ ad tractandum fabricæ illius Domûs negotium convenissem, ut agendorum terminus & regula, quæ alterari non deberet, & circa quam nullus gravari valeret, præfigeretur, visisque tum dicti D. Mutii animo, bene dispnsito, tum iis, quæ pro diminutione expensarum relaxari deberent, attentâque Capucinorum præfatorum necessitate, ac auditis P. Guardiano Loci, aliisque Fratribus, ad sequentes devenimus articulos:

Ut fabrica Ecclesiæ, cum omnibus requisitis, quæ deficiunt, terminetur, Crucifixus in arcu trabis collocetur, Custodia & Pixis argentea, ac major figura secundùm frontispicium conficiantur, lampas juxta pondus, & nostrum modum, Psalterium, Breviarium pro Choro, Paramenta pro Altari, Pianetæ &c. juxta Capucinorum usum, & juxta Rubricas, cum Missalibus præstentur, cum hæc omnia deficiant, & sint necessaria.

Ut Dormitorium, quod Chorum respicit, finiatur, cum ibi tres Cellæ sint construendæ, fiatque aliud Dormitorium Sacristiam versùs cum Officinis inferioribus, juxta normam, juxta quam alia duo cum Cellis ex parte Claustri sunt constructa.

Ut in tergo Ecclesiæ Sacristia altitudinis competentis construatur, quin super eam fiant Cellæ, sed facta fornice convexâ tecto cooperiatur; ex quo duæ Cellæ pro sumptuum diminutione omittuntur. Proinde in omnibus tribus Dormitoriis nonnisi sexdecim duntaxat Cellæ reperientur, demptâ illâ, quæ Communitati servire debet. Numerus, quo minorem Conventus habere nequit, & quo majorem transitus Fratrum, præsertim tempore Capituli Generalis, quo Patres Siciliæ divertunt, exigit.

Fiat itidem Cisterna competens in Clau-

 stro,

ſtro, in quo arcus aliàs in hac Provincia conſueti omitti poterunt, ut expenſis pariter parcatur. Hortus muro cingatur, cum viæ publicæ & mari adjaceat, & quotidie iocon venientia audiantur: Linea muri ducatur à porta Monaſterii ad planum uſque ad ſuperiorem ripam, ubi poterit interſecari, cum Fratres ibidem tam facilè oon poſſint moleſtari, & inde quoque ſumptibus noo parùm parcatur; murus ſit modicæ craſſitiei, ſufficietque, ſi ſit ſolidus, & altitudinis congruæ. Pro Bibliotheca moltæ expenſæ non fiant, & libris duntaxat ſpiritualibus, & quibuſdam Summis ad Sacerdotum uſum pro pretio 15. vel 20. Ducatorum duntaxat inſtruatur.

Quæ omnia judico neceſſaria, & ipſe quoque D. Mutius ea ceu talia in præſentia agnoſcit: Iis autem expletis, D. Mutius ab onere Legati liber exiſtat, & liberè ejus utatur fructibus. Poterit quoque Decretum Definitivum, quod alius Fratrum alterare nequeat, confici, & in hoc Loco coſervari, quatenus Dominus prædictus plenè maoeat conteotus.

Requirit ad horum finem, & pleniorem ſuam ſatisfactionem D. Mutius duo puncta: Primò, ut arma ſeu ſcuta ſua Gentilitia cum inſcriptione in marmore erigere poſſit: quod concedendum promiſi, prout & jam ei conceſſum eſt, & prout in aliis quoque locis factum conſpicitur. Secundò, quod pro ſua devotione Capellam contiguam cum Sepultura pro humando in ea ſuo cadavere, conſtruere poſſit: quod & pariter concedendum repoſui, adjungens, ei concedi poſſe, ut io ipſa Fratrum ſepultura ſepeliatur, quatenus expenſis majoribus parcatur; manſit autem in Capellæ conſtruendæ propoſito: poteſtque ei unum, & alterum concedi. Relatum mihi quoque fuit ab ipſo ambiri, ut in Feſto Purificationis candela, & tempore quadrageſimali palma ipſi mittatur; cui annuere nolui, ne jugum imponatur. Quievit autem & ille deſuper, & in fidem dictorum & actorum præſentes manibus propriis ſubſcripſimus = *Fr. Ægidius à S. Severino Viſitator Generalis Capucin.* = *Mutius Caballus, Civis Amanteæ ſum contentus, & affirmo, ut ſupra.* Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dictus Mutius plurimùm cupiat, concordiam & tranſactionem prædictas pro illarum validitate, & ſubſiſteotia Apoſtolicæ Noſtræ Confirmatioois robore communiri, Nobis propterea humiliter ſupplicari fecit, ut ſibi deſuper opportuoè providere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur Mutium, & Ægidium, & Fratres prædictos ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, eorumque ſingulares Perſonas &c. & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de Ven. Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Regularium præpoſitorum conſilio Tibi concordiam & traoſactionem, ac deſuper confectas præinſertas ſcripturas hujuſmodi cum omnibus in eis contentis, Apoſtolica auctoritate noſtra, arbitrio tuo approbandi & confirmandi; ac omnes & ſingulos tam juris, quàm facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplendi facultatem auctoritate prædicta, tenore præſentium concedimus & impartimur. Non obſtantibus Conſtitutiooibus, & Ordioationibus Apoſtolicis, ac, quateous opus ſit, dicti Ordinis, etiam juramento, Confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, cœteriſque contrariis quibuſcunque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XVIII. Julii MDCXXXI. Pontificatus Noſtri Annò octavo.

M. A. Maraldus.

Ex Regeſto Aut. Archivi Secretariæ Brevium Apoſtolicorum menſe, & anno prædictis fol. 493.

EPISTOLA

Sacr. Congreg. Epiſcop. & Regular.

A Monialibus Civitatis Coſentinæ contiguam Domum emi, & Valetudinarium conſtrui, Archiepiſcopo Loci committitur.

Illuſtris ac Reverendiſſime Domine, uti Frater.

STante Amplitudinis Tuæ relatione, ſub tertio menſis currentis datâ circa emptionem, qua Moniales illius Monaſterii Capucinæ Domum &c. clauſuræ incorporare, & Valetudinarium conſtruere intendunt, Illuſtriſſimi Domini mei indulgent, ut vigore auctoritatis, quæ per haſce Eidem conſertur, neceſſariam licentiam iis impertiatur. Et Deus &c. Romæ 10. Sept. 1627.

Ex Reg. Secret. Congreg. menſ. & ann. prædict. fol. 414.

NOTA

N O T A.

AB injuria oblivionis, ad quam jam labi cœperant, sapientissimè vindicavit Documenta hujus Monasterii D. Fabius de Bonomo, tunc Vicarius Generalis &c. Diplomate sequente:

In Nomine Sanctissimæ, & individuæ Trinitatis Patris & Filii & Spiritus Sancti, ad gloriam quoque Beatissimæ, ac Gloriosissimæ semper Virginis Mariæ.

Fabius de Bonomo J. V. D. Prothonotarius Apostolicus, Illustrissimi & Reverendissimi D. Joannis Baptistæ Constantii, Miseratione Divina Archiepiscopi Cosentini in spiritualibus & temporalibus Locum-tenens Officialis & Vicarius Generalis.

Etsi Monasterium Monialium Ecclesiæ Sanctæ Crucis à multis annis legitimè fuerit in hac Civitate Cosentiæ erectum, & illius institutum sub arctiori, & Reformata Regula S. Claræ, seu Capuciaarum ad hanc usque diem, Dei benignitate feliciter cum maxima populi ædificatione sit servatum, ita ut nihil in eo sit, quod rerum humanarum contemptum non præseferat, orationum frequentiam, & mortificationem continuam non demonstret, & ostendat, omnisque regularis disciplinæ observantiam, & devotionis affectum non redoleat, de ipsius tamen Monasterii erectione, quia nullum reperimus legitimum documentum, nisi quasdam Scripturas in foliis oberrantes, decrevimus pro Officii nostri munere easdem Scripturas recognoscere, prout in prosecutione nostræ Generalis Visitationis diligenter recognovimus; quinime adhibita super his Summaria informatione à fide dignis, ac etiam à Monialibus ejusdem Monasterii è Loco Cratæ exterioris, ex quibus aliquæ supersunt, quæ à primæva Monasterii institutione laudabiliter reperiuntur. Ea igitur, quæ ex hujusmodi informatione pro veritate comperimus, visum est, ne illorum memoria pereat, harum serie declarare, prout modo, ut sequitur, declaramus.

Monasterium prædictum legitimè fuit erectum auctoritate ordinaria, & licentia bonæ mem. Fantini Petrignani, olim Archiepiscopi Cosentini anno 1581. est ordinariæ jurisdictioni Archiepiscopi prædicti in omnibus subjectum, & suppositum. Ecclesia dicti Monasterii titulo S. Crucis nuncupatur, & decoratur: Regula, quam Moniales Monasterii prædicti receperunt, & profitentur, ad præscriptum Strictioris, & Reformatæ Capucinarum Regulæ Sanctæ Claræ, & B. Coletæ procedit, convenitque cum Regula, quam profitentur Moniales S. Mariæ in Jerusalem Civitatis Neapolis: eandem Regulam ad commodiorem usum Monialium purgatam imprimi mandavimus adjectis locis aliquibus Sacri Concilii Tridentini tantùm, quæ ad rem pertinebant. Numerum Monialium ejusdem Monasterii Illustrissimus D. Archiepiscopus Constantius supradictus præscripsit die 6. mensis Octob. 1594. ad viginti, præter Abbatissam, quæ vigesimum primum numerum adimplet. Ut etiam, quæ Monasterium prædictum jam ingressæ, & professæ sunt, & deinceps ingredi & profiteri occurret, cum annotatione diei & anni, aliarumque circumstantiarum in memoria habeantur, mandavimus hoc etiam in libro de ordine nostro composito ad formam inferiùs describendam referri, ibique dies obitûs occurrentis vel egressûs è Monasterio annotari, & ab alia ejusdem Libri parte electiones Abbatissarum describi. Quæ omnia ut pateant, & ad fidem præmissorum in prosecutione dictæ nostræ Generalis Visitationis præsentes relaxavimus, & manu nostra signavimus apposito Sigillo Illustrissimi D. Archiepiscopi, quo in talibus utimur. Cosentiæ die 23. Junii 1608. Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri D. Pauli divina providentia Papæ V. Anno quarto, Præsulatûs dicti Illustrissimi Archiepiscopi anno decimo octavo.

Prothonotarius de Bonomo Locum-tenens, & Vicarius Generalis Cosentinus.

Autograph. in Archivo Monialium prædictarum.

Sacram Supellectilem è Sacristia, vel Ecclesia Domûs Coriolani distrahi vetat.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

COnservationi, & manutentioni paramentorum, & ornamentorum, totiusque Sacræ Supellectilis Ecclesiæ Domûs Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum loci Coriolani Rossanen. Diœc. quantùm cum Domino possumus, benignè consulere, & dilectos Filios ipsius Domûs Guardianum, & Fratres specialibus &c. volentes, & eorum singulares personas à quibusvis &c. censentes, supplicationibus illorum nomine &c. inclinati; ne de cætero quisquam quavis auctoritate fungens, quæcumque paramenta, & ornamenta Ecclesiæ, nec non Cruces, vasa aurea & argentea, & aliam cujusvis generis, & quomodolibet nuncupatam sacram supellectilem eidem Ecclesiæ quomodolibet, seu ejus Sacristiæ hactenus quomodolibet donata seu assignata, & imposterum donanda seu assignanda è dicta Ecclesia, seu Sacristia extrahere, seu, ut extrahantur, permittere sub quovis quæsito colore, ingenio, causa, vel prætextu, præterquam ad effectum illa resarciendi, audeat, seu præsumat, sub excommunicationis, necnon privationis vocis activæ, & passivæ pœnis per contrafacientes incur-

incurrendis, Auctoritate Apostolica, tenore præsentium interdicimus, & prohibemus. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Domûs, & Ordinis prædictorum etiam &c. roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, quod præsentis prohibitionis copia in valvis dictæ Ecclesiæ, vel aliquo alio perspicuo loco, unde ab omnibus cerni possit, continuo affixa remaneat.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, Die x. Decembris MDCXXXII. Pontificatus nostri Anno decimo.

M. A. Maraldus.

Autograph. in Arch. Secretariæ Brevium Apostolicorum Mens. Dec. 1632. f. 74.

D E C R E T O

Sacr. Rituum Congregat.

A Fratribus in Loco Murani Missas ante Processionem in Festo Sanctissimi Sacramenti &c. celebrari indulgetur, Constitutione Greg. XIII. desuper editâ non obstante.

Emi, & Rmi Domini Domini.

FRatres Capucini Conventûs Oppidi Murani Diœcesis Cassanensis exponunt Eminentissimis DD. VV. qualiter olim inter Archipresbyterum, & Rectores Ecclesiarum Parochialium Oppidi prædicti transactio facta fuerit, postmodum per litteras Greg. XIII. fel. rec. in forma Brevis anno 1582. die 9. Augusti confirmata, quâ inter cætera cautum habetur, ne in die festo, & Octava Sanctissimi Sacramenti Missa ulla in qualibet Ecclesia dictæ Terræ celebretur, nisi finitâ processione, & Missâ Solemni, prout latius in adjuncta dicti Brevis copiâ continetur. Verùm, cum Oratores in dicta transactione nominati non sint, nec ullo modo intervenerint, quippe, qui tunc temporis nondum ibi Conventum fundaverant, ac præjudicium non mediocre sibi ex illâ prohibitione illatum sentiant, cum Sacerdotes in tanta solemnitate non nisi festinanter, & horâ tardâ, nec sic quidem omnes, sed aliqui duntaxat celebrare valeant. Eam ob rem supplicant humillimè à VV. DD. Eminentissimis declarari, ipsos Oratores in hujusmodi prohibitione minimè comprehendi, præsertim cum casus sit in odiosis, & insolitis, acceptantes nihilominus interesse voluntariè præfatæ processioni in honorem Sanctissimi Sacramenti, quamvis ab Oppido distent. Quam gratiam à VV. Eminentiis expectant. Deus &c.

Sacra Rituum Congregatio, annuente Sanctissimo censuit in casu proposito Capucinos non esse comprehensos, ideoque posse in eorum Ecclesia liberè celebrare Missas, dummodo terminentur tempore, & hora, qua iidem Capucini interesse debent, unà cum aliis Regularibus Processioni Solemnitatis Corporis Christi die 15. Decembr. 1635.

C. *Episc. Portuensis Card. Pius.*

Cæsar Fachenetus Secretarius.

Ex reg. Secret. Congreg. mens. & anni præd. fol. 68.

N O T A.

Bulla, quam Libellus supplex allegat, & quâ concordia Archipresbyterum inter- & Regulares inita fuit confirmata, sonat, ut sequitur:

GRegorius Episcopus Servus Servorum Dei. Ad futuram rei memoriam. In supereminenti Apostolicæ dignitatis specula, meritis licet imparibus, Divina dispositione constituti, ad ea libenter intendimus, perquæ inter Christifideles quoslibet pacis conservatur amœnitas, & anfractus litium evitantur, ac his, quæ propterea providè constituta, & ordinata fuisse dicantur, ut firma, & illibata subsistant, cum à Nobis petitur, Apostolici adjicimus muniminis firmitatem. Sanè pro parte dilectorum Filiorum Joannis Francisci Corinæ, Archipresbyteri Sancti Petri, & Antonii de Paulo, S. Mariæ Magdalenæ, & Marci l' Abbate, S. Nicolai Oppidi Murani Cassan. Diœc. Parochialium Rectorum exhibita Nobis nuper petitio continebat, quod aliàs, cum nonnullæ differentiæ, & contentiones inter Archipresbyterum, & Rectores prædictos super celebratione Processionis Sanctissimi Corporis Christi festivitatis die celebrari solitæ vigerent, scandalaque inde oriri posse formidaret, dilectus Filius Vicarius Venerabilis Fratris nostri Episcopi Cassanen. in spiritualibus Generalis sufficienti ad id, ut asserebat, ab eodem Episcopo, per ejus litteras facultate suffultus, de communi eorundem Joannis Francisci, Antonii, & Marci consensu, quod Archipresbyter, ac Rectores dictarum Ecclesiarum, aliique Diaconi, & Subdiaconi, Clerici, & aliæ omnes Ecclesiasticæ Personæ cujuscunque conditionis qualitatisve existant, præsertim Fratres Sancti Bernardini Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum dicti Oppidi, in prædicto Sanctissimi Corporis Christi festo, & deinde perpetuis futuris temporibus eâdem festivitate horâ matutinâ se omnes in dicta Ecclesia S. Petri congregare, & postmodum ab eadem Ecclesia eâ qua decet, devotione processionaliter, ubi sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum per dictum Archipresbyterum deferretur, ad Ecclesiam prædictam B. Mariæ Magdalenæ conferre, ibique cum pervenerint, ac Sanctissimum

Sacra-

Sacramentum prædictum ſuper Altare prædicti Corporis Chriſti, in dicta Eccleſia ſitum, ut fieri ſolet, repoſitum fuerit, idem Archipresbyter Miſſam ſolemniter in eadem Eccleſia cum Diacono, & Subdiacono celebrare debeant, & teneantur: quodque Sanctiſſimum Sacramentum prædictum ſuper ipſius Altari, ut præfertur, repoſitum, Octava feſti ejuſdem Corporis Chriſti accipere, & ab omnibus Rectoribus, & Fratribus, aliiſque Perſonis Eccleſiaſticis prædictis aſſociatam etiam proceſſionaliter, & cum debita ſolemnitate, ad Eccleſiam S. Nicolai deferre, & repoſito ſuper dictæ Eccleſiæ Altari Sacramento prædicto ibi Miſſam per eundem Archipresbyterum cum Miniſtris prædictis Diacono, & Subdiacono dictæ Eccleſiæ, ut in dicta Sanctiſſimi Corporis Chriſti feſto factum fuit, celebrandam eſſe, & Benedictionem cum eodem Sanctiſſimo Sacramento per eum fieri debere, ac quod in nulla dictarum S. Mariæ Magdalenæ, & Divi Nicolai Eccleſiarum, dum Miſſa Solemnis celebratur, Miſſa ſubmiſſa voce nullo modo celebrari, dictique Fratres, cum ipſa proceſſio fiet ab iiſdem Eccleſiis, donec Miſſa finita fuerit, recedere nequeant; in aliis autem ejuſdem Oppidi Eccleſiis nec Miſſa nec alia Divina officia, niſi prius finitis per dictum Archipresbyterum, & Rectores Divinis Officiis celebrari valeant, ac præmiſſa omnia perpetuò per dictum Joannem Franciſcum, Antonium, & Marcum, ac ejus Succeſſores obſervari debere, nec eis per quemquam quovis prætextu, aut cauſa contravenire poſſe ſtatuit, & ordinavit, prout in publico deſuper confecto documento plenius dicitur contineri. Quare pro parte Joannis Franciſci, Antonii, & Marci prædictorum Nobis fuit humiliter ſupplicatum quatenus ſtatutis, & Ordinationibus prædictis robur Apoſtolicæ confirmationis adjicere de Benignitate Apoſtolica dignaremur.

Nos igitur volentes omnis contentionis occaſionem tollere, ac Joannem Franciſcum, Antonium, & Marcum prædictos, ac eorum quemlibet à quibuſvis excommunicationis &c. & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ſtatuta, & Ordinationes præmiſſas Apoſtolica Auctoritate, tenore præſentium approbamus, & confirmamus, ac omnes, & ſingulos defectus, ſi qui intervenerint, in iiſdem ſupplemus. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Nulli ergo hominum liceat hanc paginam noſtræ abſolutionis, approbationis, confirmationis, & ſuppletionis infringere, vel ei auſu temerario contraire: Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum. Datum Romæ apud S. Marcum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo octuageſimo ſecunda, nona die Auguſti Pontificatus noſtri Anno undecimo.

Antiquam Domum Caſtrovillarii vendi, & novam conſtrui concedit, oſſibus mortuorum prius aliò translatis.

A tergo: *Venerabili Fratri Archiepiſcopo Coſentino.*

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

NUper pro parte dilecti Filii Miniſtri Provincialis Fratrum Ordinis Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum, Provinciæ Coſentinæ, Nobis expoſitum fuit, quod de Superiorum conſenſu nova Domus Regularis eorumdem Fratrum in Terra Caſtrovillarii Caſſanen. Diœceſis conſtructa, ſeu conſtrui cœpta fuit, proindeque, cum Domus Regularis antiqua dimittenda ſit, Nobis humiliter ſupplicari fecit, ut ſibi de licentia illam vendendi providere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur dictum Exponentem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & à quibuſvis excommunicationis &c. cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, Fraternitati tuæ per præſentes committimus, & mandamus, quatenus conſtito Tibi legitimè de præmiſſis, eiſdem Fratribus, quod mediante Syndico Apoſtolico prædicta Domus Regularis antiqua cum horto, perſonis meliorem conditionem offerentibus vendi, pretiumque ex venditione hujuſmodi redigendum in fabricam ejuſdem novæ Domûs Regularis converti; & in eventum, in quem dictam Domum Regularem antiquam perſonis Sæcularibus vendi contingat, illius Eccleſia prius prophanari, in prophanos, non tamen ſordidos uſus, Oſſibus tamen mortuorum in ea ſepultorum alibi collocatis, reduci liberè, & licitè poſſit, & valeat, & reſpectivè debeat, authoritate noſtra Apoſtolicâ licentiam concedas, & impartiaris. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris Die IX. Decembris MDCXXXVII. Pontificatus noſtri Anno decimoquinto.

M. A. Maraldus.

Ex Regeſto Secret. Brev. Apoſtolicorum menſ. & anni præd. fol. 33.

NO-

N O T A.

FRattes hujus Conventûs circa festivitatem S. Paschalis à pari Ven. Cleri Sæcularis erga hunc Sanctum devotione paucis retroactis annis nonnihil turbari contigit, fuit autem iis provisum Monitorio sequenti;

Prosper Columna Protonotarius Apostolicus, Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generalis Auditor &c. Romanæque Curiæ Judex Ordinarius, à Sanctissimo D. N. Papa specialiter electus, & deputatus.

Universis, & singulis RR. DD. Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Decanis, Diaconis, Archidiaconis, Scholasticis, Cantoribus, Thesaurariis, Sacristis, tam Cathedralium, quàm Collegistarum Canonicis, Ecclesiarum Parochialium Rectoribus, Plebanis, Viceplebanis, Curatis, & non Curatis, cæterisque Personis Ecclesiasticis, aliisque, vel aliis &c. Salutem &c. Noveritis fuisse nuper in Tribunali nostro, coram Nobis comparitum pro parte, & ad instantiam Venerabilis Conventûs, & RR PP. Capucinorum Civitatis Castrovillar. omni meliori modo, & nomine Principalium, & expositum, quod licèt ipsi sint, & reperiantur in quieta, & pacifica possessione celebrandi Festivitatem S. Paschalis Baylon cum novena, Panegyrico, & Expositione Venerabilis SSmi Sacramenti Eucharistiæ privativè quoad Clerum Sæcularem, & alias Personas, quæ Religionem PP. Minorum professæ non fuerunt, etiam in vim Decretorum S. Congregationis Rituum suis loco, & tempore deducendorum; nec non Decreti S. M. Benedicti Papæ XIII. in actis infrascripti Notarii, emanatorum sub diebus quinta, & undecima Martii 1729. sui &c. ad quæ &c. nihilominus, quia insurgentes Ven. Clerus Sæcularis S. Juliani ejusdem Civitatis, nonnullique forsan alii in executione præsentium nominandi, & cognominandi, nescitur quo jure ducti, prætentionem excitârunt, eandem Festivitatem celebrandi contra formam dictorum Decretorum, & possessum DD. PP. instantium, aliasque innovationes se se jactârunt & jactant velle introducere in eorum præjudicium. Cupientes propterea eorum indemnitati consulere, ad Nos recursum habuerunt, supplicando, quatenus eisdem in præmissis opportunè providere velle dignaremur.

Nos itaque attendentes petitionem hujusmodi esse justam, & rationi consonam; quodque justa petenti non sit denegandus assensus, Vobis omnibus, & singulis supradictis tenore præsentium committimus, & mandamus, quatenus statim visis, seu receptis præsentibus & postquam &c. fueritis requisiti, ex parte nostra. imò veriùs Apostolica Auctoritate moneatis, & requiratis, prout Nos monemus, & requirimus per prædictum Ven. Clerum Sæcularem S. Juliani supradictæ Civitatis, omnesque, & singulos alios in executione præsentium nominandos & cognominandos, quatenus infra sex dierum spatium ab executione præsentium computandorum, quorum duos pro primo, duos pro secundo, & reliquos alios duos dies pro tertio, ultimo, & peremptorio termino canonicaque monitione, unica pro trina Nos assignamus, & Vos assignetis eisdem per præsentes, sub quingentorum ducatorum auri, RR. Cameræ Apostolicæ in casu applicandorum; & pro illis Mandati executivi, & in juris subsidium excommunicationis, aliisque pœnis nostro arbitrio debeant prædicta Decreta S. Congregationis Rituum, & S. M. Benedicti Papæ XIII. omniaque in eis contenta, & expressa observâsse. attendisse, & adimplevisse. suæque debitæ, & omnimodæ executioni demandâsse, & pro hujusmodi effectu præfatos RR. PP. instantes in dicta eorum quieta, & pacifica possessione celebrandi festivitatem S. Paschalis cum novena, Panegyrico. & Expositione SS. Sacramenti privativè quoad dictum Clerum Sæcularem, & alias Personas, manutenuisse, defendisse, & conservasse, ac ab omnibus, & quibuscumque jactationibus, molestiis, perturbationibus, & impedimentis eisdem dictis instantibus quomodolibet illatis, datis, factis, & præstitis, inferendisque, & cominandis infuturum penitus & omninò cessasse, recessisse, & se se abstinuisse, dictasque jactationes, molestias, perturbationes, & impedimenta, cæteraque contraria, nullas, & nulla declarasse, & tamquam talia revocasse, seu per Eos observari, attendique, manuteneri, defendique, cessarique, desistique, mandari vidisse. Et super præmissis Decreta quæcumque fieri, & Mandatum quodcumque in forma concedi, decerni, & relaxari, sententias ferri, & promulgari, jus, & justitiam fieri, & ministrari vidisse, expensas, & damna refecisse, & præsentibus omnino paruisse. Deducentes &c. implorantes &c. non solum &c. sed omni &c. & nihilominus &c. si quis &c. compareet &c. Alioquin prædictos sic monitos & monendos, si in præmissis se se gravatos fore senserint, peremptoriè citetis, citarique curetis, & mandetis, prout Nos citari mandamus eosdem per præsentes, quatenus decimaquinta die post præsentium executionem juridicè compareant Romæ in judicio coram Nobis per se se, vel Procuratores suos legitimè constitutos, causam eorum prætensi gravaminis allegaturi, aliaque dicturi, & facturi, prout justitia suadebit, & ordo dictaverit rationis: certificantes eosdem sic citatos, & citandos; quod si in dicto citationis termino non comparuerint, Nos nihilominus ad præmissa deveniemus justitiâ mediante. Insuper inhibeatis, præcipiatis, & mandetis, sicuti Nos inhibemus, præcipimus, & mandamus per præsentes omnibus, & singulis de partibus DD. Judicibus Ecclesiasticis, quacumque authoritate, & facultate fungentibus, & functuris, & præsertim supradicto R. Clero Sæculari S. Juliani prædictæ Civitatis, omnibusque, & singulis aliis in executiono præsentium nominandis, & cognominandis, ne sub jam dictis, aliisque pœnis nostro arbitrio audeant, seu præsumant, præter, & contra formam Decretorum &c. S. Congregationis Rituum, & S. M. Benedicti Papæ XIII. aliud in partibus, & coram illis DD. Judicibus, nec alibi, quàm Romæ coram Nobis, & per acta infrascripti Notarii innovare, vel attentare, minusque DD. RR. PP. instantes in dicta, qua supra, possessione celebrandi dictam Festivitatem S. Paschalis Baylon cum novena, Panegyrico, & Expositione SSmi Sacramenti Eucharistiæ privativè quoad dictum Clerum Sæcularem &c. molestare, vexare, & perturbare per se se &c. quovis sub prætextu &c. quod si secus &c. id habendum &c. taliter &c. In fidem &c. Datum Romæ ex M. Curia Innocentiana hac die vigesima septima Aprilis MDCCXXXVII.

P. H. Guglielmi Secret.

Autog. in Archivo Provinciæ.

Pre.

Pretiũ ex vendito veteris Domûs Rublani Situ redactum in extinctionem æris alieni, pro novæ Domus fabrica contracti, applicari indulget, legitimatque venditionem successivam perinde, ac si unico facta suisset contextu.

INNOCENTIUS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti Filii Fratres Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum Terræ Rublani Cosentin. Diœcesis, quod cum aliàs, & ante aliquot annos eorum antiquus dictæ Terræ Conventus terræmotu corruisset, Fratres prædicti unum alium Conventum in alio situ salubrioris aeris construi fecerunt, qui cum ferme ad præsens perfectus, & ab ipsis Fratribus inhabitatus sit, coguntur ipsi Fratres multum æs alienum occasione fabricæ dicti novi Conventûs hujusmodi contractum dissolvi facere. Quare Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportunè, ut infra, providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eosdem Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & ioterdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existuot, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fratribus prædictis, quod ipsi, per eorum tamen Syndicum, situm dicti Conventûs veteris quibusvis personis, meliorem conditionem offerentibus vendere ad effectum, ut pretium inde redigeodum in extinctionem dicti æris alieni, ut præfertur, contracti convertatur, liberè, & licitè possint, & valeant, licentiam Apostolica authoritate, tenore præsentium concedimus, & impartimur. Non obstantibus fel. rec. Pauli II., & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitotionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, quod venditio, & pretii conversio hujusmodi unico contextu fiant, vel saltem pretium prædictum penes Montem Pietatis, vel personam fide, & facultatibus idoneam deponatur, inde non amovendum, nisi ad effectum illud, ut præfertur, convertendi. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XI. Octobr. MDCXLIV. Pontific. Nostri Anno Primo. = *M. A. Maraldus.*

Cum autem, sicut Dilecti Filii moderni Guardianus, & Fratres dicti novi Conventûs Nobis nuper exponi fecerunt, pro præmissorum adimplemento, adhibitâ quavis diligentiâ ob pecuniarum penuriam reperiri non potuerit emptor, qui situm præfatum emerit, illiusque pretium unico contextu solverit; proinde Syndicum eorumdem Fratrum situm hujusmodi dilecto Filio Hyacintho de Piro Archipresbytero dictæ Terræ vendere, & alienare, & cum eo pacisci oportuerit, ut dicti situs pretium ultra id, quod jam in prompta pecunia receptum fuit, in tribus vicibus, & partitis solveretur. Nobis propterea dicti Exponentes, cupientes quamcumque difficultatem, quæ ex eo, quod venditio, & pretii conversio hujusmodi juxta præinsertarum nostrarum literarum continentiam, & tenorem unico contextu factæ non fuerunt, oriri posset, è medio removeri, asserentesque cœtera alia in eisdem præinsertis literis contenta exactè adimpleta fuisse, humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eosdem Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasiooe, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, volumus, & authoritate Apostolica decernimus, ut venditio sitûs hujusmodi per dictum Syndicum vigore præinsertarum nostrarum literarum, ut præmittitur, facta, valeat, suumque effectum sortiatur in omnibus, & per omnia, perinde, ac si in eisdem literis, quod venditio dicti sitûs, & illius pretii conversio unico contextu fieret, decretum minimè fuisset; salvâ in reliquis earumdem literarum dispositione. Non obstantibus præmissis, & omnibus illis, quæ in dictis præsentibus literis voluimus non obstare, cœterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die IX. Februarii MDCXLVI. Pontificatus Nostri Anno tertio.

M. A. Maraldus.

Ex Regesto Secret. Brev. Apost. Mens. & Anno præd. fol. 9.

Ima-

Imaginem B. V. Mariæ celebrem, & ad Ecclesiam novæ Domûs Civitatis Rossanensis jam translatam, ex hac extrahi sub censura vetat.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

CUm, sicut Dilectus Filius Procurator Generalis Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum Nobis nuper exponi fecit, Dilecti pariter Filii Conventûs Civitatis Rossanensis dicti Ordinis in eundem Conventum, deserto veteri eorum Conventu, in executionem mandatorum nostrorum migraverint, ac in ipsius Conventûs Rossanensis Ecclesiam quandam Imaginem B. Mariæ Virginis populi devotione celebrem, quæ in Ecclesia dicti veteris Conventûs asservabatur, transtulerint, dictusque Procurator Generalis opportunè in præmissis, ut infra, à Nobis provideri summopere desideret, Nos ipsum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excomunicationis, suspensionis &c. & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ne de cœtero quisquam quavis authoritate, officio, aut superioritate fungens, sub quovis quæsito colore, ingenio, causa, ratione, aut occasione prædictam B. Mariæ Virginis Imaginem ex Ecclesia dicti Conventus Rossanen. extrahere, & asportare audeat, seu præsumat, sub excommunicationis latæ sententiæ pœna eo ipso, absque alia declaratione, incurrenda, authoritate Apostolica, tenore præsentium interdicimus. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cęterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, ut præsentis prohibitionis copia in Valvis Ecclesiæ dicti Conventus Rossanen., vel in alio loco conspicuo, quo ab omnibus cerni possit, continuò affixa remaneat. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris Die XXIII. Augusti MDCLIX. Pontificatus Nostri Anno quinto.

S. Ugolinus.

Ex Reg. Archivi Secret. Brevium Apostolicorum mens., & ann. præd. fol. 27.

N O T A.

BInâ potissimum vice recurrere oportuit Fratres hujus Conventûs ad Sacram Congreg. Rituum: prima vice fuit iis contra RR. PP. Conventuales Coriolani provisum, ut sequitur:

Rossanensis.

Referente Emo D. Cardinale Franciotto causam inter FF. Conventuales & Capucinos Rossani, Coriolani &c. circa Habitum S. Antonii de Padua, & illius Imaginis in Processione delationem, S. Congregatio, nihil decidendo circa veritatem præfati Habitûs rescripsit Episcopo, quod poterat Processionem cum præfatæ Imaginis delatione, & Habitu permittere, ut latiùs in sequenti Litera:

Perillustris & Reverendissime Domine uti Frater.

Super exposito à Fratribus Ordinis Minorum Conventualium S. Francisci Terræ Coriolani Diœces. Amplit. Tuæ, quoad Processionem S. Antonii de Padua cum ejusdem Sancti Statua in Habitu, quo iidem Fratres utuntur, Eminentissimi Patres Congreg. S. Rit. monitum Te voluerunt, non esse eos in voto, quod dicta Processio, ut præfertur, prohibeatur, sed ultro satisfieri eâ volunt devotioni & eorumdem Fratrum & Populi. Nolunt nihilominus propterea quidquam decisum circa ejusdem Sancti Habitûs veritatem, & plurimam Amplitudini Tuæ precor salutem. Romæ die 13. Julii 1652.

Ex Regesto Secret. Congr. mens. & anni præd. fol. 6.

Prætendentibus RR. PP. Minimis Civitatis Rossanensis præcedentiam in Processionibus, fuit ad favorem Fratrum secunda vice decisum, ut sequitur:

Rossanensis.

Procurator Generalis Ordinis Capucinorum exposuit, à Fratribus Minimis S. Francisci de Paula nuncupatis, Rossanen. Civitatis, Fratribus Capucinis ejusdem Loci in Processionibus præcedentiam controverti, ex quo Capucini ab antiquo Conventu ad modernum, postquam Fratres Minimi in ea Civitate Conventum adepti sunt, transierunt. Sacra itaque Rit. Congregatio censuit, præcedentiam competere Capucinis, uti antiquioribus in Loco, & Familiam moderni Conventûs subrogati Loco antiqui, iis omnibus privilegiis gaudere, quibus antiqui Conventûs Familia ipsa fruebatur, præsertim, quod translatio authoritate Apostolica peracta sit. Romæ die 19. Julii 1659.

Ex Regesto Secret. ejusdem Congreg. mens. & anni præd. fol. 27.

Opor-

Oportuit postmodum recurrere ad S. Congregationem Episcoporum, & Regularium pro licentia construendi Cellas supra Capellas Ecclesiæ, quod sequenti Libello supplici factum est.

Eminentissimi, ac Reverendissimi Domini.

Guardianus & Religiosi Capucini Conventûs Rossanensis Provinciæ Cosentinæ, Calabriæ citerioris, EE. Vestris reverenter exponunt, quod aliud Dormitorium sex, vel septem Cellarum pro Infirmorum commodo Conventui adjungere debeant; cum autem hæ ob situm, qua ob aëris salubritatem melior haberi nequit, supra Capellas Ecclesiæ construi debeant, EE. Vestris pro debita prædictam fabricam servatis servandis perficiendi licentia humillimè supplicant &c.

Ad quod Sacra Congregatio rescripsit:

Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium negot. & consult. Episc. & Regul. præposita, attentâ relatione P. Procuratoris Generalis petitam facultatem Oratoribus benignè impertita est, ita tamen, ut inter tegmenta Capellarum, & solum Cellarum in novo ædificio construendarum aliquod conveniens spatium relinquatur. Romæ 30. Septemb. 1729.

Ex Regesto Secret. Congreg. mens. & anni prædict.

D E C R E T O

Sac. Congregat. Episc. & Regular.

Decretum Illmi, & Rmi D. Episcopi Bisinianen. de Processione cum Statua D. Antonii in Habitu Capucino per dictam Civitatem quotannis facienda confirmatur.

Eminentissimi ac Reverendissimi Domini.

FRatres Capucini Civitatis Bisinianensis EE. VV. humillimè exponunt, quod ex piarum Personarum eleemosynis Statuam Gloriosi S. Antonii Patavini in Habitu eorum Ordinis confici curârunt, quatenus pro satisfactione, & incremento devotionis illorum Civium processionaliter per Civitatem deferri posset: factâ autem per RR. Patres Reformatos oppositione, Reverendissimus, & Illustrissimus Episcopus Loci, processum juris ordine servato formavit, & decrevit, quod FF. Capucini à Processione per Civitatem cum præfata S. Antonii Statua perficienda non possent impediri, ita tamen, ut hoc suum Decretum seu Sententia etiam ab hac S. Congregatione confirmaretur, prout ex scripturis hic adjunctis apparet. Quapropter FF. Capucini EE. VV. humillimè supplicant, quatenus memoratum Illustrissimi Domini Episcopi Decretum confirmare dignentur, videlicet, quod ipsi à Processione cum prædicta D. Antonii Statua facienda non possint impediri, cum hoc æquum, & conforme sit iis, quæ aliis vicibus pariter à Sacra Congregatione Rituum fuêre decisa, & Processio prætensa non illo die, quo ab aliis fit, ab iis instituatur, & totum specialissimæ EE.VV. gratiæ attribuetur. Quam Deus &c.

Sacra Congregatio Eminentissimorum S.R.E. Cardinalium negotiis & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attentis narratis Decretum hujusmodi, quod ab Episcopo Bisinianensi peracto processu formiter, & servatis servandis, ut dicitur, editum est, approbandum & confirmandum esse censuit, prout præsentium tenore id approbat & confirmat, oppositionibus, & contradictionibus, cæterisque contrariis non obstantibus quibuscunque. Romæ 12. Augusti 1661.

M. Card. Ginettus.

N O T A.

Decretum provisionale Episcopi, in Libello supplici vocatum, fuit tenoris sequentis:

J E S U S.

IN Causa Summaria Civili vertente in prima instantia in hac Episcopali Curia Bisiniani, ad instantiam R. P. Bonaventuræ à Casali novo, Vicarii Venerabilis Monasterii RR. PP. Capucinorum petentis ad augendam, & conservandam devotionem, quam devoti Cives Bisiniani habent ergo Sanctum Antonium de Padua, dictum Venerabile Monasterium, & PP. Capucinos, sibi concedi licentiam, & dictis Patribus Capucinis de processionaliter incedendo, & circumeundo per hanc Civitatem, deferendo Statuam, quam dicti Cives noviter fieri curaverunt, juxta formam Habitûs Capucinorum parte ex una, & Reverendum Patrem Innocentium à Bisiniano, Vicarium Venerabilis Monasterii S. Francisci,

hujus Civitatis, PP. Minorum Strictioris Observantiæ Reformatorum reum Conventum porte ex altera, fuit ser. ser. interpositum Diffinitivum hujusmodi sub tenore:

IN DEI NOMINE AMEN.

Nos Joseph Gaeta S. Th. ac V. J. Doctor, Archidiaconus, & Vicarius Generalis Illustrissimi, & Reverendissimi Domini Episcopi Bisinianen. DD. Caroli Philippi Mei, visis libellis hinc inde replicatis per ambas partes, testium depositionibus, litteris, Eminentissimorum & Reverendissimorum Dominorum Cardinalium Sac. Congregationis super negotiis Episcoporum & Regularium provisionibus, expeditâ per hanc Episcopalem Curiam prætextu dictarum literarum in actis productis citatione ad dicendum, & ad sententiandum, visis actis, toto processu, partibus ipsis pluribus auditis cum eorum Advocatis, & Procuratoribus in facto, & in jure, visis videndis, consideratis de jure considerandis, solum Deum præ oculis habentes, justitiam unicuique administrandam cupientes, pro Tribunali sedentes, Christi Nomine repetito, providendo dicimus, decernimus, declaramus, pronunciamus, & diffinitivè sententiamus, in licentiam concessam per hanc Episcopalem Curiam prænominatis FF. Reformatis intuitu dictarum literarum dictorum Eminentissimorum Dominorum Cardinalium prænominatæ S. Congregationis faciendi Processionem cum Statua Divi Antonii de Padua cum Habitu dictorum Reformatorum per hanc Civitatem, similiter esse concedendam licentiam prænominoso Reverendo Fratri Bonaventuræ à Casali nova, Vicario dicti Venerabilis Monasterii dictorum RR. FF. Capucinorum & FF. Capucinis hujus Civitatis, & proinde firma remanente possessione, in qua dicti PP. Reformati reperiuntur, faciendi dictam Processionem, per dictum Vicarium, & PP. Capucinos Bisiniani similiter esse faciendam Processionem per hanc Civitatem, & deferendam Statuam prædictam S. Antonii de Padua effigiatam instar Habitûs Capucinorum; sed hanc sententiam ob reverentiam prædictorum Dominorum Eminentissimorum Cardinalium non esse executioni demandandam, absque ipsorum Dominorum Cardinalium beneplacito seu consensu, & ob hoc per dictum Vicarium, & RR. Capucinos fore, & esse impetrandum beneplacitum, seu consensum à prænominatis Eminentissimis Dominis Cardinalibus S. Congregationis super negotiis Episcoporum, & Regularium, quo assensu impetrato, sententiam hanc statim, & sine ulla contradictione habituram, & sortituram effectum, & executionem, & interim dictâ impetratione pendente citra præjudicium dictorum Capucinorum supersedendum, prout præsenti Decreto concedi, permanere, fieri, & deferre, impetrare, sortiri, & supersederi volumus & mandamus, & ita dicimus, decernimus, declaramus, pronunciamus, & diffinitivè sententiamus, isto, ac omni meliori modo &c.

Lectum, latum...., sub die 2. Mensis Maii 1661.

Joseph Gaeta Archidiaconus Vicarius Generalis.

Autographum in Archivo Provinciæ.

Tempore, quo Fratres nostri pro jure suo in Sacra Congregatione Episcoporum & Regularium agebant, RR. PP. Reformati illos in Sac. Rituum Congregatione impugnabant, frustra tamen, & eorum votis contrario exitu, cum hæc ultima Sac. Congregatio deciderit, ut sequitur:

Bisinianen.

Guardianus Conventûs Fratrum Reformatorum S. Francisci Civitatis Bisinianen. Sac. Rituum Congregationi exposuit, inductam inibi fuisse ab anno 1638. solemnitatem Processionis cum delatione Simulacri S. Antonii de Padua, Protectoris ejusdem Civitatis, cum interventu Magistratûs. At subinde etiam à FF. Capucinis cœpta fuisse similis Processionis solemnia, eaque ipsis prohibita Decreto Sac. Congreg. Episcoporum, & Regularium, nunc verò rursus à dictis Capucinis præsumi abusum hujusmodi in pristinum revocare. Supplicavit proinde, ne Sac. Rituum Congregatio à Decreto prædicto aliquando dissentiret: quæ rescribendum duxit, à Capucinis eadem die à prædictis actibus omnino abstinendum fore. Romæ 12. Martii 1661.

Ex Regesto Secret. S. Congreg. mens. & anni præd. fol. 247.

Cum Processionem suam Fratres nostri, die, quo illam faciebant RR.PP. Reformati, instituere non prætenderint, & S. Congregatio Rituum eam ab illis quacunque alia die fieri posse vigore dicti Decreti implicitè confirmaverit, fuit quoque pro illius executione, & Fratrum quiete in Curia Episcopali supplicatum, ut sequitur:

Fr. Ludovicus Cosentinus Concionator, & impræsentiarum Guardianus Venerabilis Monasterii Fratrum Capucinorum hujus Civitatis Bisinianen. comparet coram Illustrissimo & Reverendissimo Domino Carolo Philippo Mejo, & exponit, qualiter elapsis annis agitata fuerit inter PP. Capucinos, & PP. Reformatos hujus Civitatis lis circa Processionem Sancti Antonii Patavini cum Habitu Capucinorum, & in Curia Episcopali obtinuerint Decretum, quod pariter Capucinis licitum foret Processionem cum Statua Sancti Antonii prædicti in Habitu Capucinorum instituere, prout talem instituerent Patres Reformati in Habitu Reformatorum. Fuit quidem in dicto Decreto restrictum & reservatum, ut sententia dicta sine Eminentissimorum & Reverendissimorum DD. Cardinalium Congregationis Episcoporum & Regularium assensu executioni mandaretur, ex motivo, quod eadem Sac. Congregatio Curiæ Episcopali pro hac causa scripserit: nihilominus Emi Domini suo consensu & beneplacito dictam confirmârunt Decretum, vigore cujus PP. Capucini processionem instituere possunt publicam, circumeundo totam Civitatem cum

Statua

Statua Sancti Antonii Patavini in Habitu Capucinorum (prout omnibus notum est) & cum interventu Illustrissimi Domini Episcopi, Capituli, & totius quasi Populi. Cum autem PP. Reformati desuper ad Sacram Congregationem Rituum recursum sumpserint, & in hac auditi fuerint & PP. Capucini, obtentum est Decretum, quod & PP. Capucini instituant processionem Sancti Antonii cum Statua in Capucinorum Habitu, sub conditione tamen, ut illam eo ipso die, quo PP. Reformati eam facerent, instituerent, prout & à Sac. Congregatione Episcoporum & Regularium fuit ordinatum, quando Decretum favorabile prædictum, & ab hac Curia Episcopali emanatum ab ea fuit confirmatum. Cumque Decretum Sac. Congregationis Rituum fuerit intimatum, & præsentatum moderno Patri Guardiano Patrum Reformatorum hujus Conventûs Bisiniani, quin desuper responderit, & terminus respondendi sit elapsus, supplicatur, quatenus ab hujate Curia Episcopali fiat Decretum, diesque assignetur, quo PP. Reformati suam processionem facere voluerint, & alius determinetur dies, quo Capucini suam instituant Processionem cum Statua dicti Sancti Antonii in Habitu Capucinorum, & ita dicit, facitque instantiae hoc, & omni meliori modo &c.

Ad quæ Curia Episcopalis sequentem tulit sententiam:

JESUS.

Visis literis Sacræ Congregationis Rituum, quæ omni, qua decet, reverentia fuerunt receptæ, & notificatæ Reverendo Patri Guardiano, aliisque Patribus Reformatis hujus Civitatis, qui elapso termino non comparuerunt in hac Episcopali Curia, neque in contrarium aliquid adduxerunt contra Decretum Sacræ Congregationis Episcoporum & Regularium sub datam Romæ 12. Augusti 1661. visis videndis, & consideratis de jure considerandis providimus, licere & licitum esse dictis RR. PP. Reformatis in Festo Sancti Antonii processionaliter incedere per Civitatem prædictam cum Statua ejusdem Sancti Antonii in quolibet anno cum Habitu Reformatorum: Nec non RR. Patribus Capucinis ejusdem Civitatis in Festo Dominicali infra octavam S. Antonii ejusdem similiter processionaliter incedere per dictam Civitatem cum Statua dicti Sancti Antonii cum Habitu Capucinorum in quolibet anno: vel si Festum S. Antonii venerit in die Dominico, liceat dictis Patribus Reformatis in dicta die Dominica processionaliter incedere, ut suprà, & similiter dictis FF. Capucinis in ipso die Dominico, qui est dies octava processionaliter incedere, ut supra, & proinde ad tollendas omnes difficultates sic statuimus, & decernimus, imponendo perpetuum silentium, & ita per hoc nostrum &c. Bisiniani die 18. Decembris 1662.

C. Philippus Mejus Episcopus &c.

Autog. in Archivo Provinciæ.

DECRETO

Sac. Congregat. Episc. & Regul.

A Clero Cosentino Officium Defunctorum in Ecclesia Fratrum ibi occasione funeris &c. licitè non recitari potuisse, nec quartam funeralem justè prætensam esse, declaratur.

Eminentissimi ac Reverendissimi Domini.

IN Ecclesia Capucinorum Conventûs Cosentini reperitur sepultura DD. Palmieri, quorum unus ultimò in ea fuit tumulatus. Hac occasione Clerus Archiepiscopalis dictorum Religiosorum Ecclesiam ingredi prætendit ad recitandum ibi Defunctorum Officium. Quapropter Procurator Generalis ad EE. VV. annexâ recurrit Scripturâ, quatenus juxta multas, jam alias emanatas Decisiones, & Summorum Pontificum Bullas declarare dignentur, quod præfatus Clerus nec dictum Officium in Ecclesia memorata recitare, nec quartam funeralem, multò minùs totam ceram prætendere possit. Quod totum &c.

Sacra Congregatio Eminentissimorum ac Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præposita, attentis narratis, reque Eminentissimo Sanctacrucio referente, maturè discussâ, censuit, ac decrevit, non licere Clero Cosentino Officia Defunctorum in Ecclesia Capucinorum sepelientium peragere, nec ceram, aut quartam funeralem exigere, in contrarium non obstantibus quibuscunque. Romæ 8. Februarii 1664.

M. Card. Ginettus.

E. Episcopus Camerin. Secret.

Ex Regesto Secret. Congr. mensis & anni prædict.

N O T A.

OB aëris intempeti em, aliaque loci incomoda cum primum hujus Civitatis Conventum deserere oportuerit, petium situs de hoc reservatum vendi, & exinde redactum pretium ad fabricam Murorum novi Conventûs converti petitum, & concessum est, ut sequitur:

Eminentissimi, ac Reverendissimi Domini.

Fr. Joannes Baptista à Polissena Provincialis FF. Minorum S. Francisci Capucinorum Provinciæ Rhegiensis in Calabria, & impræsentiarùm Visitator quoque Provinciæ Cosentinæ ab A.R.P. Procuratore, & Commissario Generali destinatus, EE.VV. humillimè exponit, qualiter in facta ante mensem Visitatione Conventûs suorum Religiosorum in ipsa Civitate Cosentina devenerit in notitiam, quod ante aliquot annos Superiores illius temporis Conventum ex motivo nocivi aëris ad alium locum, seu salubriorem, vel commodiorem, ubi & Religiosi defacto, & à longo tempore habitant, mutaverint, reservato pro usu Fratrum quodam antiqui Conventûs petio terræ, quod, cum terrenum novi Conventûs ipsis ad necessitatem sufficiat, sub dispositione, & S. Sedis dominio manet. Cum autem Conventus secundus sine muris illum cingentibus reperiatur, & præ egestate dictæ Provinciæ annuatim observanti, mediante devotarum Personarum charitate muri hujusmodi fieri non possint, & alidè sint necessarii, tam pro loci decore, quàm pro Pontificiorum Decretorum observantia, EE.VV. supplicat, quatenus Personæ bene visæ committere dignentur, ut situm primi horti sub nomine S. Sedis vendat, & pretium inde redactum in fabricam Murorum secundi horti convertat, sicque Religiosi cum majore decore, & observantia ordinum EE. VV. vivere valeant &c.

Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, audito P. Procuratore Generali prædicti Ordinis censuit committendum, prout præsentis Decreti tenore benignè committit Archiepiscopo Cosentino, ut veris existentibus narratis, pro suo arbitrio, & conscientia deputet Syndicum Apostolicum ad effectum vendendi situm, de quo agitur, illiusque pretium erogandi in fabricam Monasterii, seu novi Viridarii cum consensu, & approbatione ejusdem Archiepiscopi. Romæ 21. Novembris 1692.

C. Cardinalis Carpineus.

Ex Regesto Secret. Congreg. mens. & anni prædict.

D E C R E T O

Sac. Congregat. Episc. & Regul.

Clericos Provinciæ in qualibet functione Laicos præcedere debere statuitur, usu Provinciæ non obstante.

Eminentissimi ac Reverendissimi Domini.

LAici Capucini Provinciæ Cosentinæ EE. VV. exponunt, quod à moderno P. Provinciale emanaverit pro tota Provincia ordinatio, Laicis graviter præjudicans, cum illos duabus prærogativis in dicta Provincia semper consuetis privet, videlicet, ne Laicus Cellerarius sedeat in mensa Guardiani solita, &, ut Clericus præcedat in S. Communionis accessu Laicum Acolythum; & cum facto pro revocatione ad P. Commissarium Generalem recursu non fuerint auditi, ad Sacram EE. Vestrarum justitiam recurrunt, supplicantes, quatenus memoratam ordinationem revocari jubeant, ne ipsi ultra id, quod in sacra promiserunt professione, aggraventur, & vivere possint quieti. Quam gratiam &c.

Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita censuit, Oratorum precibus minimè esse annuendum, sed circa casdem servandum esse solitum ad præscriptum Constitutionum, & Decretorum summorum Pontificum, tribuentium in qualibet functione Clericis Professis præcedentiam supra Laicos professos. Romæ 14. Novemb. 1681.

C. Cardinalis Carpineus.

Exempl. Auth. in Arch. Ord. Armario Provincia Cosentina.

N O T A

NE circa verbum *Solitum* huic Decreto insertum æquivocari, aut sensum à S. Congregatione intentum torqueri contingeret, R. P. Proc. Generalis, tunc P. Joan. Baptista à Sobbio litteris suis, quibus Decretum, & illius executionem R. P. Provinciali commendavit, propriâ manu, & charactere apposuit; quod verbum *SOLITUM non refertur ad usum Provinciæ*, à FF. Laicis in suo libello supplici allegatum, *sed ad usum Religionis, Decretis Pontificiis concordantem*, & FF. Laicos generaliter a prætensa præcedentia excludentem:

DE-

DECRETO

S. Congreg. Concilii.

A Legato pio Missarum à Gasparo Magniccaro Domui Nuceriæ relicto Quartam detrahi inhibetur.

TROPEEN.

Legavit nuper Gaspar Magniccarus Conventui Capucinorum Nuceriæ Ducatos 35. cum onere celebrandi pro eorum intranti quantitate tot Missas, quas Fratres Capucini ad mentem Testatoris celebrarunt in numero 335.

Prætendente autem Episcopo sibi legatorum consimilium deberi Quartam, ad quam persolvendam Vicarius Generalis, nescitur quo jure suffultus, prætendit hæredes Testatoris cogere, supplicant Fratres decerni Quartam hujusmodi non deberi.

Die 4. Martii 1690. S. Congregatio Concilii, audita relatione Episcopi, censuit indebitam esse Quartam, nec tolerandam detractionem à Legato Missarum.

G. Card. Marescottus pro Emo Præfecto.

Ex Regesto, seu Lib. 40. Secretariæ Congreg. mensis, & anni præd. fol. 187.

DECRETO.

S. Rituum Congregationis.

Ordo Processionis in honorem B. V. Mariæ Immaculatæ in loco S. Joannis de Flore instituendæ, inter RR. PP. Cistercienses, & Fratres nostros regulatur.

COSENTINA.

Super celebratione cum Processione festivitatum Conceptionis B. M. Virginis Immaculatæ, & septem Dolorum ejusdem in feria 6. Dominicæ Passionis inter PP. Cistercienses, & Capucinos S. Joannis de Flore Consentinæ Diœc. Controversiis exortis, eisque ad Sacram Rituum Congregationem delatis, Eminentissimus, & Reverendissimus D. Cardinalis Gabriellins infrascripta dubia decidenda proposuit.

Primum. *An solemnis celebratio Festivitatis Sanctissimæ Conceptionis B. Mariæ Virginis spectet ad Ecclesiam S. Joannis de Flore PP. Cisterciensium privativè quoad Ecclesiam PP. Capucinorum in casu &c.?*

Secundum. *Et quatenus affirmativè, an dicti Patres Cistercienses dictæ Ecclesiæ peragere valeant Processionem B. M. Virginis cum delatione ejus Statuæ, privativè etiam quoad dictos Patres Capucinos, seu potius cumulativè spectet ad utramque, & quomodo in casu?*

Tertium. *An liceat PP. Capucinis celebrare festivitatem B. Mariæ Virginis Septem Dolorum cum Processione, & delatione Statuæ dictæ B. Mariæ Virginis in feria 6. Hebdomadæ Passionis, & quomodo in casu?*

Et Sac. Rit. eadem Congregatio tam in voce, quam in scriptis Partibus informantibus auditis, respondendum censuit.

Ad 1. *Licere utrisque, sed PP. Capucinis cum minore solemnitate, ac pompa.*

Ad 2. *Neutri competere.*

Ad 3. *Licere PP. Capucinis celebrare festum, sed sine Processione.*

Et ita decrevit, ac servari mandavit die 24. Aprilis 1706.

G. Card. Carpineus.

Ex Reg. Secretariæ Congreg. mens. & anni prædict. & habetur ex. mplar. authent. in Archivo Conventûs.

DECRETO.

S. Cong. Episc. & Regul.

Erectio Domûs in Terra Caroleorum à nonnullis Sacerdotibus sub titulo Missionariorum prætensa reprobatur.

IN causa Cosentina Recursûs pro parte FF. Carmelitarum, Minorum de Observantia, & Capucinorum de- & super erectione Domûs in Terra Caroleorum, ac introductione in eam nonnullorum Sacerdotum, titulo Missionariorum pro instructione, & eruditione Fidelium in rebus ad Doctrinam Christianam spectantibus.

Sacra Congregatio Eminentissimorum, ac Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negot. & consultat. Episc. & Regul. præposita, audito Archiepiscopo Cosentino, Partibus ipsis informantibus, referente Eminentissimo S. Clementis censuit, & decrevit, respondendum esse, non

non esse locum petitæ erectioni, & introductioni. Romæ 21. Februarii 1710.

G. Card. Carpineus.

Ex Reg. Secret. Congr. mens. & anni præd.

DECRETO.

S. Congregat. Episc. & Regul.

In causa Hospitii, in Terra Cetrarii erigendi RR. PP. Minimos inter- & Fratres nostros vertente, sub variis clausulis erectio prioribus conceditur.

IN Causa fundationis, seu erectionis Hospitii Minimorum S. Francisci de Paula in Terra Cetrarii Cosentinæ Diœcesis, vertente inter PP. Minores Observantes S. Francisci, & PP. Capucinos dictæ Terræ, & eosdem Patres Minimos ex altera Partibus.

Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negocii, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, visis, ac maturè perpensis juribus, & documentis ab utraque Parte informante deductis, unà cum informatione Archiepiscopi Cosentini, referente Eminentissimo Salerna, censuit committendum, prout præsentibus committitur Ordinario Nullius *Montis Casini, quatenus memoratis Religiosis Minimis facultatem erigendi dictum Hospitium pro suo arbitrio, & conscientia juxta modum impertiatur; videlicet, ut Hospitium sit omnino privatum cum habitatione, quæ tantummodo deserviat pro Religiosis itinerantibus, aut illuc certis anni temporibus accedere solitis pro quæstatione illa dumtaxat, in cujus possessione reperiuntur, sine Ecclesia, aut Oratorio cum janua in publica via, sed cum Oratorio tantùm privato, & interna, ad effectum inibi Missas, & orationes privatas pro eorum spirituali usu tantùm celebrandi; & in illo Sacramenta non administrentur, nec Conciones habeantur, nec aliæ ullæ functiones peragantur; non retineatur Campana, nec ullum aliud signum habeatur, quod transcendat naturam, & conditionem meri, & simplicis Hospitii privati pro transeuntibus, cum facultate tamen retinendi permanenter in eodem Hospitio unum tantummodo Religiosum Laicum probatæ vitæ, & provectæ ætatis pro custodia Hospitii, & Hospitum receptione. Romæ 22. Januarii 1723.*

F. Card. Paulutius.

Exemplar impressum in Archivo generali Ordinis, Armario Provincia Cosentina.

DECRETO

S. Congregationis Concilii.

A Principe Bisiniani in loco & feudo suo Acrii Monasterium 21. Monialium Capucinarum construi, & 13. earum ab Ipso Principe, & ejus hæredibus, alias verò ab Ordinario nominari, Episcopo ibi committitur.

BISINIANEN.

CUM Princeps Bisiniani propriis suis sumptibus Monasterium in loco Acrii, ejus Feudo, ædificari fecerit, ut inibi Moniales Capucinæ recipi possint, in præsenti supplicat concedi facultatem Episcopo Bisinianen., ut ad illius erectionem, & fundationem sub Regula Capuciorum devenire possit, & valeat.

Die 28. Julii 1725. SSmus D. N. Oratoris precibus benignè annuens, Episcopo Bisinianen. commisit, ut constito sibi de securitate, & sufficientia assignamenti, ut supra, ab Oratore faciendi, ad erectionem, & fundationem superiùs enunciati Monasterii sub Regula Capucinarum, à S. Sede approbata, cum opportuna dispensatione quoad dictum assignamentum faciendum, & cum præfixione numeri viginti unius Monialium tantùm, Auctoritate Apostolica, quam Sanctitas Sua præsentis Decreti tenore eidem Episcopo impertita est, fer. fer. procedat, atque deveniat, necnon eadem auctoritate tam Oratori, quàm ejus hæredibus, & successoribus jus nominandi tresdecim Puellas in præfato Monasterio Regularem Professionem emissuras, concedat: Ita tamen, ut dictæ Puellæ prius ab Ordinario pro tempore approbari debeant, reliquæ verò ex arbitrio ejusdem Ordinarii pro tempore admittantur, facto itidem aliquo assignamento, inspecta Religionis more, juxta petita, ac denique Monasterium ipsum gubernio, & jurisdictioni ipsius Ordinarii semper, & quandocumque subjectum remaneat.

C. Origus Præfectus.

P. de Lambertinis Secret.

Ex Reg. seu lib. Secret. S. Congreg. mens. & an. præd.

Ser-

Servum Dei Fr. Angelum ab Acrio in Ædibus Principis Bisinianensis ad biennium commorari, indulget.

A tergo: *Dilecto Filio Angelo ab Acrio Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum Professori.*

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dilecte Fili salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Religionis zelus, vitæ & morum honestas, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita, quibus apud Nos fide digno commendaris testimonio, Nos inducunt, ut Te specialibus favoribus prosequamur. Nuper siquidem pro parte dilecti Filii nobilis Viri, moderni Principis Bisintanen. Nobis expositum fuit, quod ipse de tua prudentia, pietate, ac probitate plurimùm in Domino confisus, Te, qui, ut idem Princeps asserit, Frater expressè professus Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum, & in Sacro Presbyteratûs Ordine constitutus existis, pro spirituali sua consolatione jugiter apud se habere, operaque tua, in iis, quæ ad Animæ salutem, & conscientiæ quietem, prout hactenus expertus fuit, uti posse, plurimùm desiderat; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut sibi in præmissis opportunè providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos Te, ac Principem prædictum specialibus &c. volentes & eorum singulares personas à quibusvis &c. censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ut ad biennium tantùm de Superiorum tuorum licentia penes dictum Principem permanere, ac in ejus domo degere, & commorari, ita tamen, ut quandocumque biennio hujusmodi durante, à Superioribus tuis prædictis ad claustra revocari possis, liberè & licitè, ac absque ullius pœnæ per Constitutiones Ordinis hujusmodi quomodolibet impositæ incursu valeas, Auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus, & indulgemus. Non obstan. præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non dicti Ordinis etiam &c. statutis, & consuetudinibus, privilegiis &c. innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores &c. derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum die XIV. Julii MDCCXXVII. Pontificat. nostri Anno quarto.

Ex Reg. Authographo Archivi Secret. Brev. Apost. mens. & anno præd. fol. 221.

N O T A.

Angelus ab Acrio, qui nostri temporis Heros, & peculiare virtutis exemplar est, obscurum, humilemque à mundo acquisivit ortum; nobilem autem, felicemque de Cœlo hausit indolem, solertemque maternæ educationis curam dignis signavit moribus. Habitum Sacri Ordinis, quem tentatione victus binâ vice deposuit, tertiâ induit, mirabiles religiosæ vitæ in corde suo disposuit ascensiones, & , ut se primò aggressum vinceret, carnemque legi Spiritûs plenè subjiceret, continuum illi decrevit bellum. Erga Dominicæ Passionis mysteria teneræ compassionis ferebatur cultu; inde in memoriam myrrati vini, quod in Golgothæo colle sitienti Christo propinatum fuit, plerumque frustum aloës, seu felis bovini in ore volutavit, & quotidie aculeato stellatoque aut nodoso flagro corpus atrociter castigavit: fuitque die Veneris duplicata dira devotio, & insuper corpus longiore tempore in Crucis modum supra pavimentum extensum. Debuit hæc sacra tyrannis, totius suæ vitæ esse comes, tunc solùm mutata, quando amor, Christo compatiendi, acerbiora excogitavit genera doloris. Cursu studiorum completo, insolito semel splendore cinctus, Spiritui Orationis vacare jussus est: obedivit voci, & nonnisi aridâ mente, per duorum annorum spatium, promissum exspectavit solatium. Constantem præmiavit altera vox, quæ Spiritum intelligentiæ Sacræ Scripturæ ei adpromisit. Mirè quoque hic in eo resplenduit, nam mysteria fidei ita penetravit, ut quasi ea videret, & ita illa scivit, ut quasi credere ea haud valeret.

Cum tamen olim illa fucato facundiæ ornatu, & vano verborum fastu de pulpito explicaret, tetigit cum occulta vis, linguamque vanitatis ita ligavit, ut verbum ulterius proferre non posset. Acuit confusio intellectum, & Verbum Dei inani eloquentiæ calamistro non egere animadvertens, nonnisi Jesum Christum deinceps, & hunc quidem Crucifixum prædicavit, ac liberiore voce grassantes abusus perstrinxit. Fructum ex hac Apostolica Rhetorica illico vidit; vidit & illum invido oculo inimicus homo; hinc, ut illum impediret, sub concione vel coactis in turbinem nubibus mugitum tonitruum suscitavit, vel graviùs in capite Angelum percussit: semel illum in aërem elevavit, & ceu plumbum in terram dejecit, ex quo pes graviter læsus usque ad ejus mortem ministerium ejus Evangelicum reddidit non parum onerosum. Duplicavit ex hac invidiâ Vir Dei sui laboris zelum, & ubicunque illum Missiones facere contingeret, se totum animarum obsequiis mancipavit. Fructum laboris fœcundavit, quod in Angelo eminuit, virtutis exemplum: ex Leone Magno *validiora esse exempla, quàm verba, & pleniùs opere doceri, quàm voce*, Angelus optimè noverat, hinc, sicuti cor suum virtutis sedem effecit, ita hujus radios omnibus semper sparsit, & sicut apud Deum humilitate nihil est sublimiùs, ita humilitate Angeli nihil erat profundius: in omnium oculis fuit magnus, sibi duntaxat parvus, dum erat omnium in Provincia Rector, & Præses, Ministrum omnibus se exhibuit, & servum, qui ministrare, & non ministrari voluit. Dumque alii cumulata in eo Divinæ Bonitatis charismata extollebant, ipse econtra vilem natalium suorum conditionem, duplicatum è Novitiatu egressum, aliosque in sæculo commissos defectus in sui vilipendium exaggeravit. Reddidit Altissimo vota sua eo studio, & perfectione, quæ

major

major esse nequibat. Angelus in carne ambulans, non secundum carnem militavit, sed Spiritu Dei agebatur, & ea vitæ puritate nitebat, ut, quod de Magno Joanne Baptista D. Hieronymus dicit, in nostro Angelo plenè expressum fuerit: *Non fuit ille naturâ Angelus, sed vitâ, & castitatis eximiæ puritate*: fomes enim peccati non ligatus, sed potius extinctus in eo videbatur, cum inferior pars corporis, arido siccoque ligno similis, tempore, quo Sol intensius nos urit, beneficio ignis in illo calefieri debuerit. Ex quo pars hominis Superior liberiore volatu in altum sese libravit, & in iis, quæ Dei sunt, deliciabatur, tanto divini amoris æstu incensa, ut haustu aquæ frigidæ plerumque, etiam tempore ad rigorem gelato, illum temperari necessum fuerit. Charitatem dum in Angelo ita intensam miramur, eam omnes alias virtutes habuisse comites consectariò inferimus.

Quapropter, dum *Dei amicos, tanquam perfectiores, sicut uberiori replentur gratia, ita potioribus ornari donis* ex D. Laurentio Justiniano *de cast. conn. verb. & anim. c. 17. pag. mihi* 247. erudior, ad ea, quæ Angelo nostro de iis collata fuisse invenio, libanda transeo.

Angelus in se, fuit quasi continuò extra se, & dum manducabat, vel etiam cum aliis conferebat, occultâ amoris vi in Cœlum rapiebatur, suavique extasi angelicæ vitæ prægustu potiebatur. Potissimum autem, quando ad sacras aras litabat, divino hoc deliquio potiebatur, quo durante, membra quasi gelu constricta, arteriarum motus, & pulsus suspensus, & Angelus mortuo similior quàm vivo videbatur, itaquidem, ut nec indiscreta quorumdam curiositas, nec turpis aliorum incredulitas, vel tabaccum aut calcem oculis inspergendo, vel elevata membra acu, ferrisque acutis pungendo, vel igne ea torrendo, delicias raptûs turbare, solùmq; Sacra Obedientia Angelum iis gaudentem retrahere potuerit.

Donum prophetiæ fuit illi familiare. Victoriam Austriaco valore contra Turcas anno 1717. partam, & Belgradum, seu Albam Græcam Catholicæ ditioni subactam prædixit: Mortes Virorum illustrium, & aliorum in dissitis locis degentium tempora, quo succedebant, patefecit; de pluribus defunctis sortem Divini Judicii, & in specie æternam quorumdam Ecclesiasticorum sibi notorum pœnam æquè ad horrorem, ac ad correctionem aliorum revelavit. Secreta quoque cordium ita penetravit, ut peccata, quæ vel oblivio, vel pudor in Sacro Tribunali reticuerat, pœnitentibus non semel recensuerit, quasi in manu ejus fuissent scripta.

Veniam jam ad visiones; Angelis cum Angelo conversari, huncque visibilis suæ formæ lepore recreare, rarum non fuit: Angelorum Regina Angelum ad suaves amplexus non semel admisit; Filius Hominis Christus Dominus Angelo sæpius vel formâ hominis patientis amictum, vel gloriâ, & honore coronatum se videndum præbuit. Novit & Angelus aliqualiter modum, quo Christus inexistit Augustissimo Amoris Sacramento; vidit in carne sua gloriam Dei, quantùm à Viatore videri potest. Homini de homine talia loqui fors non liceret, nec ego illa de nostro Angelo loqui præsumerem, nisi invita illius, & propria confessio, S. Obedientiæ virtute ab Ecclesiæ Prælatis, & Ordinis Superioribus extorta ea confirmâsset.

Ad Donum curationum, & gratiam miraculorum dum progredior, cum Joanne repetere cogor: *Vidi Angelum..... habentem potestatem magnam. Apoc.* 18. Angelus noster introivit in potentias Domini, & ad illius preces cœci viderunt, claudi ambulaverunt, infirmos, quacunque etiam detinebantur infirmitate, sanavit; lepræ squamas, quibus corpora scatebant, detersit; plures à vivo inferno, quos spiritus malitiæ obsederat, liberavit, pluribus periodum vitæ prolongavit, & duobus infantibus, qui sine vita ex utero matris prodière, illam dedit. Vocem Angeli exterrita Elementa officioso obsequio excepêre: aër illius corpus in sublime raptum, & sine base pendulum retinuit; aquam sicco pertransiit pede, turbatasque illius seditiones sæpius pacavit; voracis ignis furias coërcuit, sterilemque terram fructibus fœcundavit. Angelus clausas ingressus est portas, simul & semel in diversis visus locis, & renovavit aliqualiter Josue portentum, dumque ad hujus imperium Sol contra Gabaon cursum suum suspendit, ad Angeli nutum dies suum terminum ad plures horas prolongavit. Præscius tandem temporis, quo resolutio instabat, præparavit Angelus viam suam, & senio fessus à Domino in pace dimitti, nunquam interruptæ devotionis suspirio exoptavit, fuitque anni 1739. dies trigesimus Octobris, qui in diem Veneris, Dominicæ Passioni Sacrum, & ab Angelo ideo severiori flagro semper dicatum, tunc cadebat, quo in patrio suo Conventu, ætatis suæ ultra septuaginta annos sub dulci Jesu Nomine emisit spiritum. Visumque est Cœlum jam prius de illius lætari adventu, dum in morbi exordio sua dona in eo multiplicavit; odore suavissimo totum Conventum implevit, & longiore extasum nectare illum pavit. Visa Acrii nunquam fuit tanta populi confusio, ac illa fuit, quæ lugubri tumultu ad parentalia Angeli, toto Clero, Sæculari & Regulari, & Principe Bisinianensi, totâque ejus Aulâ præsentibus, ac mixto piorum fletu, ac obsessorum ululatu celebrata: His durantibus facies Cadaveris variè mutata fuit visa, jam enim orantis formam, jam verò ridentis figuram prætulit, omnesque interno quodam gaudio replevit. Indiscretæ devotioni ut satisfieret, frustulum Habitûs cuilibet ab ipso Principe fuit dispensatum, ex quo Cadaver intra capellam sæpius vestiri necesse fuit. Ambiebat & ipse Princeps singulari devotione quasdam Sanguinis guttas, à se conservandas; at, dum corpus apertâ brachii venâ durum, & sine sanguinis fluxu siccum vidit, non parùm inde turbatus rediit. Postero die visus est in Cadavere calor, exiitque ex eo sudor cœlestis fragrantiæ, quod, sicut novum populi concursum excivit, ita Reverendissimum D. Vicarium Generalem movit, ut cum P. Guardiano Cadaver inspiceret, & eoipso, quod illud agile, tenerum, & flexibile reperiret, noviter venam secari jusserit. Sanguis, qui copiosè exinde exiit, adauxit populi stuporem, Principis, qui ampullam devotè adimplevit, vota complevit, & dum ad preces eorum, qui erant conscientiæ bonæ, fluxus fuerit replicatus, mansit & exinde portentum multiplicatum. Positum postea Cadaver in arca, tribus clausa clavibus, quarum unam Princeps Territorii, alteram Episcopus Loci, & tertiam noster ibi Conventus conservat, & reconditum ad cornu Evangelii Aræ Majoris varia collustrant signa, & non recedet memoria Angeli, nomenque ejus requiretur à generatione in generationem, & virtutem ejus, quam Episcopalis Censura defacto discutit, enuntiabit, si ominari liceat, Sancta Dei Ecclesia.

Ex Manus. Provinciæ, & Lib. intitulato Calabria Sancta, *& testibus de visu.*

DE-

DECRETO.

S. Congreg. Episc. & Regul.

Commutatio petii terræ Domui Sciliani contigui sub obligatione manutenendæ clausuræ conceditur.

Eminentissimi, ac Reverendissimi Domini.

GUardianus FF. Capucinorum Civitatis Scilianæ, humillimus EE. VV. Servus suppliciter exponit, quod sumpto illius Conventûs situ, Patres modicum terræ petium, clausuræ muri adjacens, pro majore hujus custodia incultum reliquerint; cum autem D. Franciscus Antonius ab Elia dictæ Civitatis illud, ceu suæ possessioni contiguum, desideret, & propterea se ac suos hæredes ad Clausuram suis expensis manutenendam, & in omni ruinæ & necessitatis casu resarciendam publico instrumento obligare velit, EE. VV. pro facultate hujus commutationis, quæ Conventui plus, quàm ipsum terræ petium, proficit, humillimè supplicat. Quam &c.

Sacra Congregatio Emin. ac Rev. S.R.E. Cardinalium negot., & consult. Episcoporum, ac Regularium præposita, attentâ relatione Procuratoris Generalis, benignè commisit Episcopo Marturanen., ut veris existentibus narratis, & quatenus non obstet dispositio donationis primævæ enuntiati situs, ac enuntiatus Franciscus Antonius de Elia pro se, & hæredibus exhibeat obligationem authenticam in forma publica restaurandi muros Conventûs, petitam facultatem cedendi nomine Sedis Apostolicæ, pro suo arbitrio, & conscientia Oratoribus impertiatur. Romæ 6. Julii 1731.

Franciscus Card. Barberinus.

Ex Regesto Secret. Congreg. mens. & anni prædictorum.

DECRETO.

S. Congreg. Episc., & Regul.

Festivitatem S. Paschalis à Fratribus nostris Terræ Lutii ipso die Sancti, & alia die infra octavam in Ecclesia B.V. Mariæ *della Cava* celebrari debere, quæstuationem autem sub nomine dicti Sancti utrique parti competere sancitur.

IN Causa Bisinianensi quæstuationum, & Festivitatis inter PP. Capucinus Terræ Lutii ex una - & Sacerdotem Januarium Amoruso Procuratorem Ecclesiæ ruralis B. Mariæ *della Cava* ex altera - Partibus.

Sacra Congregatio Eminentissimorum, ac Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negot. & consult. Episc., & Regul. præposita, re undique maturè discussâ, referente Emin. Card. Petra Ponente, censuit rescribendum, prout præsentis Decreti vigore statuit, atque decernit:

Quoad festivitatem, debere celebrari die S. Paschalis in Ecclesia PP. Capucinorum, & aliâ die infra octavam in Ecclesia prædicta B. Mariæ, de qua agitur:

Quæstuationem verò sub nomine Sancti enuntiati competere utrisque cum licentia Episcopi. Romæ 28. Septembris 1731.

Franc. Card. Barberinus.

Ex Regesto Secret. Congreg. mens. & anni prædict.

DECRETO.

S. Congreg. Episc., & Regul.

Ad Superiores Locales Provinciæ Bannitis, & criminaliter inquisitis asylum præbentes, poenæ aliàs taxatæ extenduntur.

Eminentissimi, ac Reverendissimi Domini.

CUM ad Procuratorem, & Commissarium Generalem Minorum Capucinorum graves fuerint devolutæ querelæ, quod plures Conventus utriusque Provinciæ Calabriæ &c. *Residuum vide supra fol. 74.*

Fratres in Confessarios Ordinarios Monialium Monasterii S. Claræ Civitatis tis Rossanen. deputare, Archiepiscopo ibi inhibetur.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

EX injuncto Nobis Apostolicæ servitutis munere in eam curam solitis studiis intendimus, ut Christifideles Altissimi obsequiis sub arctioris vitæ instituto famulantes sublatis quibuslibet impedimentis in quietis, & pacis amænitate vota sua Domino reddant, felicioribus

ribusque in dies proficiant incrementis. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti Filii Bonaventura à Ferraria Minister, ac Definitores Generales Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, quod, cum aliàs vigore cujusdam rescripti fel. rec. Benedicti PP. XIII. Prædecessoris Nostri concessum fuerit Venerabili Fratri Archiepiscopo Rossanen., ut Fratres dicti Ordinis in Confessarios ordinarios Monialium Monasterii Sanctæ Claræ Civitatis Rossanen. deputare posset; ipsi Exponentes id menti, & spiritui Regulæ ejusdem S. Francisci, quam Fratres prædicti profitentur, adversari considerantes, aliisque rationabilibus ex causis in eorum Definitorio Generali perpensis opportunè in præmissis à Nobis provideri summoperè desiderant. Nos eosdem Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, illorumque singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium tantùm consequen. harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, concessionem supradicto Archiepiscopo Rossanen. per memoratum Benedictum Prædecessorem, sicut præmittitur, factam, etiamsi postmodum per Sedem Apostolicam confirmata reperiatur, Auctoritate Apostolicâ, harum serie revocamus, & abrogamus. Præterea, ne Fratres prædicti Ordinis in Provinciis Italiæ nunc, & pro tempore existentes à Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, Episcopis, seu dilectis Filiis locorum Ordinariis in Confessarios ordinarios Monialium quovis sub prætextu, præterquam, ubi per litteras Apostolicas Confessarii ordinarii alicujus Monasterii Monialium Capucinarum nuncupatarum destinati forent, deinceps ullatenus constitui, seu deputari valeant, dicta auctoritate, tenore præsentium statuimus, & prohibemus. Decernentes easdem præsentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocunque spectabit, in omnibus, & per omnia inviolabiliter observari; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Ordinis & Provinciarum hujusmodi, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice duntaxat specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXIII. Maji MDCCXXXVI. Pontificatûs nostri Anno sexto.

F. Card. Oliverius.

Breve formatum in Archivo Generali Ord. de quo exempl. auth. impress. in Archivo Provinciæ.

PRO-

PROVINCIA S. ANGELI IN APULIA.

Nnum à partu Virginis trigesimum quintum supra millesimum quingentesimum Apulia memorat sibi faustum, ac beatum, dum Reformatio nostra & inibi primitias sui floris & fructûs, operante Fr. Paulo Sestinensi, è Provincia Piceni illuc ablegato ibi protulit, ac in Larinensium Civitate primum habitaculum fixit.

Propter illustrem S. Michaëlis Archangeli apparitionem, quæ in Monte Gargano, longè latèque è Sinu Adriatico usque ad ipsius planitiem extenso, sub Gelasio I. Summo Pontifice anno Incarnationis Dominicæ CCCCXCIII. contigit, Provincia hæc, S. Angeli nomen tenet, totamque Apuliam Dauniam ab Aufido amne usque ad Fiternum diffusam complectitur, opulentiâ rerum, & agrorum fertilitate ita celebris, ut cum reliquis Italiæ urbibus certare videatur.

Antiqua est populi Apuli erga S. P. Franciscum devotio, & continua erga Fratres nostros dilectio; hinc, sicut Ecclesia Montis Gargani, Archangelo Cælestis Militiæ Duci dicata, Crucis signum, in modum Græci characteris Tau, rudi angelicæ Speluncæ lapidi, manu S. Patris impressum, peregrino populo adhuc hodiedum teste Ughello tom. 7. edit. novæ fol. mihi 831. col. 1. ostendit, ita in grati affectûs vices S. Patris Filiis, Fratribus nostris, in ipso jam Reformationis primordio integras construxit Domos & pio benevolentiæ favore eos hucusque prosequitur.

Inter Viros, quos doctrinâ & Spiritu insignes fœta educavit, in partem Generalis Gubernii, Religio vocavit Fr. Urbanum à Siponto, vulgò Manfredonia, *Definitorem Generalem, cujus virtutem Deus variis exaltavit Signis, tum ad illius preces panem multiplicando, tum Sacra operantem suavi avium humeris insidentium concentu recreando, tum scripta Concionatoria, quæ Urbanus ex dolosa Dæmonis tentatione comburi jussit, à lambente jam igne iteratò illæsa servando.*

Continet Conventus XXIX.

Legatum pium, aliàs pro expensa Capituli Provincialis in Civitate Æserniensi celebrandi assignatum, in reparationem Domûs, & Ecclesiæ ibi converti indulget.

A tergo. *Ven. Fratri Episcopo Æsernien.*

CLEMENS PAPA VIII.

Venerabilis Frater Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

EXpositum Nobis nuper fuit pro parte Dilectorum Filiorum Guardiani, & Conventûs Domûs Fratrum Capucinorum Civitatis Isernien., quod de anno 1584. quondam Jacobus Perillus, dum viveret Civis Isernien. in ejus ultimo Testamento, inter alia redditum annuum nonaginta scutorum ad ipsum legitimè spectantem jure Legati reliquit, ex quo reddito uno anno Fratrum Conventualium, alio Fratrum de Observantia, & alio Fratrum Capucinorum Capitulorum Generalium vel Provincialium in ipsa Civitate celebrandorum impensas fieri voluit, prout latiùs in dicto Testamento contineri dicitur.

Cum autem dicti Fratres Capucini, quibus perpetuos redditus habere non licet, hujusmodi Legato hactenus usi non sint, quia aliorum piorum Christifidelium eleemosynis Capitulorum prædictorum indigentiis provisum est, nunc verò Ecclesia, dictaque eorum Domus Civitatis Iserniæ reparatione indigeat, &, si redditus hujusmodi pro eorum Capituli prædicti expensis relictus reparationi Ecclesiæ ac Domûs prædictæ applicaretur, reparatio hujusmodi commodiùs, & celeriùs fieret, Nobis propterea ipsorum Fratrum nomine fuit humiliter supplicatum, ut in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur Fratres prædictos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis &c. censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fraternitati Tuæ per præsentes committimus, & mandamus, ut Legatum prædictum pro rata dictorum Fratrum Capucinorum Capitulo hujusmodi relictâ in fabricam, & reparationem prædictarum Ecclesiæ, & Domûs ipsorum Capucinorum, donec convenienter instauratæ fuerint, Auctoritate Nostra converti omnino cures, & facias. Nos enim quoad hoc voluntatem ipsius Testatoris, auctoritate Apostolica, tenore præsentium commutamus: finitâ verò fabricâ, & reparatione prædictis, illam in suo robore permanere, & dictum Legatum usui Capituli prædicti eorumdem Capucinorum, ut præfertur, applicari volumus. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, dictique Ordinis Capucinorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cœterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annolo Piscatoris die XVI. Decembris MDXCV. Pontificatus Nostri Anno quarto.

M. Vestrius Barbianus.

Ex Secret. Brev. Apostolicorum Regesto mens. & anni præd. fol. 174.

N O T A.

LOngiore post emanatum hoc Breve tempore Fratres nullo amplius hujusmodi legati fructu fruebantur, necessitate autem separandarum fabricarum variarum instante, factus fuit novus ad Sanctissimum recursus, ut sequitur.

BEATISSIME PATER.

Jam ante plures annos F. F. Capucinis loci Æserniæ, Provinciæ S. Angeli, annuus 90. Scutorum redditus, pro expensis Capitulorum, vel Provincialium, vel Generalium in dicta Civitate celebrandorum fuit relictus; cum autem Fratres legatorum perpetuorum non sint capaces & sumptibus Capitulorum ostiariâ mendicitate provideatur, fel. rec. Clemens VIII. per litteras suas speciales, quarum copia hic injungitur, indulgere dignatus est, ut dicta 90. annuorum Scutorum summa in ejusdem Conventûs reparationem erogaretur. Hac congruè completâ, Fratres ab ulteriore dicti legati usu abstinuerunt. Jam verò cum plures Provinciæ Conventus restauratione indigeant, & incolæ ob temporum calamitates ad id contribuere nequeant, Provincialis eorumdem Capucinorum ad pedes Sanctitatis Vestræ recurrit, rogans, ut per decem subsequos annos prædictum legatum pro necessariis fabricis applicari posse concedat. Quod &c.

Cumque Emin. Card. Spada precibus hisce suas adjunxisset, & Statum causæ occasione Consistorii fusius oretenus exposuisset, subjunctum fuit libello supplici Rescriptum sequens:

Die Lunæ 31. Jul. 1641. Sanctissimus D. N. in Consistorio per Me informatus de precibus supradictis, & quod de triennio in triennium legatum, de quo agitur, fuerat per Testatorem destinatum PP. Capucinis un-

annuis, ut per tres annos unum scilicet ex singulo triennio proximè venturo legatum prædictum possit impendi pro reparatione .... ædificationum Provinciæ S. Angeli, de qua supra &c.

B. Cardinalis Spada.

Exempl. in Arch. Gen. Ord. Armario Provincia S. Angeli.

Sortem principalem Censûs à quondam Marco Antonio Bruno Confraternitati SSmi Corporis Christi Venafran. cum onere annuæ eleemosynæ Fratribus ibi dandæ relicti, in restaurationem nostræ Domûs erogari committit.

Ven. Fratri Episcopo Venafran., seu Dilecto Filio ejus Vicario in spiritualibus Generali.

PAULUS PAPA V.

Venerabilis Frater, seu Dilecte Fili salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Nomine Dilecti Filii Scipionis Guglielmi Ecclesiæ, & Confraternitatis Sanctissimi Corporis Christi Venafran. Prioris Nobis nuper expositum fuit, quod aliàs quondam Marcus Antonius Bruous, tunc in humanis agens, quemdam Censum redditûs annui tredecim ducatorum cum dimidio monetæ illarum partium, valoris verò io proprietate eentum & quinquaginta ducatorum parium, eidem Confraternitati post obitum suum donavit, ea tamen conditione, ut novem ducati similiter in fabricam Domûs Fratrum Minorum Capucinorum nuncupatorum ejusdem Civitatis, seu alias eorumdem Fratrum necessitates annuatim erogarentur, prout in Instrumento desuper confecto pleniùs dicitur eontineri.

Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, ex eo, quod Fratres prædicti juxta regularia eorum Instituta Legati hujusmodi incapaces existunt, dictus Scipio sortem principalem Censûs prædicti in restaurationem prædictæ Domûs, quæ ruinam minatur, & necessariâ reparatione indiget, ac præ nimia Incolarum ejusdem Civitatis ioopia ex piorum eleemosynis restaurari non potest, eonvertere posse summopere desideret, Nos piis ejusdem Scipionis votis in præmissis annuere, illumque specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicatioois &c. censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Fraternitati Tuæ, Frater Episcope, seu Discretioni Tuæ, Fili Vicarie, per præsentes committimus, & mandamus, ut veris existentibus supradictis, eidem Scipioni, quod sortem principalem Censûs hujusmodi Oeconomo dictæ Domûs donare, illam verò dictus Oeconomus in ipsius Domûs fabricam seu restaurationem convertere, & erogare liberè & licitè respectivè possint, & valeant, licentiam auctoritate Nostra concedas. Non obstantibus fel. rec. Pauli Papæ II. Prædecessoris Nostri de rebus Ecclesiæ oon alienandis, aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, nec oon Domûs & Ordinis prædictorum, & juramento &c. roboratis statutis & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XVI. Februarii MDCXVIII. Pontificatus Nostri anno tertio decimo.

Ex Regesto Autographo Archivi Secretariæ Brevium Apostolicorum mense, & anno prædictis fol. 155.

In Ecclesia Domûs S. Mariæ Gratiarum Loci Foggiæ Privilegium ab Altari Pietatis ad Altare Puritatis transferri concedit.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Aliàs rec. mem. Paulo Papæ V. Prædecessori Nostro, pro parte Dilectorum Filiorum Superiorum FratrumOrdinis Minorum Sancti Francisci Capucioorum nuncupatorum ultra Montes degentium exposito, quòd fel. rec. Gregorius Papa XIII., etiam Prædecessor Noster, ut, quandocumque Sacerdos aliquis ejusdem Ordinis Missam Defunctorum pro anima cujuscumque Fidelis, quæ Deo in charitate conjuncta ab hac luce migrâsset, ad tria Altaria trium Ecclesiarum cujuscunque Provinciæ Ordinis prædicti per dictos Superiores designanda celebraret, anima ipsa de Thesauro Ecclesiæ per modum Suffragii Indulgentiam consequeretur, vivæ vocis oraculo concesserat, & indulserat; & ab inde ci-

tra

tra Provinciæ ipsins Ordinis, benedicente Domino, adauctæ fuerant, idem Paulus Prædecessor Superiorum, & Fratrum prædictorum supplicatiooibus tunc inclinatus, ac auctoritate sibi à Domino tradita confisus, concessionem, & indultum hujusmodi, dummodo ab ipso Gregorio Prædecessore verè emanásset, ad alias Ecclesias Provinciarum dicti Ordinis postmodum erectarum, & in nunc futuris temporibus erigendarum, eisdem modo, & forma, quibus ab eodem Gregorio Prædecessore concessa fuerant, perpetuò extendit, & ampliavit, prout in ipsis Panli Prædecessoris in simili forma Brevis desuper expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, pleniùs continetur.

Cum autem, sicut nomine Superiorum, & Fratrum prædictorum Nobis nuper expositum fuerat, io Ecclesia Domûs S. Mariæ Gratiarum nuncupatæ, ejusdem Ordinis, Loci Foggiæ, Trojanæ Diœcesis, Altare Pietatis nuncupatum, Indulgentiâ hujusmodi per Paulum Prædecessorem præfatum decoratum reperiatur; Ipsi verò Superiores, & Fratres plurimùm cupiant, Indulgentiam eamdem ad Altare Puritatis in Ecclesia prædicta existens, ac ad Missarum celebrationem decentius, & ornatius, per Nos, ut infra, transferri, Nos eorum desideriis hujusmodi, quantùm cum Domino possumus, benignè annuere volentes, authoritate Nobis à Domino similiter tradita con fisi, Indulgentiam prædictam eidem Altari Pietatis per ipsum Paulum Prædecessorem concessam, seu ad illud translatam, hujusmodi ad Altare Puritatis prædictum iisdem modo, & forma, qnibus, ut prædicitur, concessa, seu translata reperitur, tenore præsentium transferimus, & quatenus opus sit, extendimus, & ampliamus, in cootrarium facientibus oon obstantibus quibuscunque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Aonulo Piscatoris die decima septima Augusti MDCXXII. Pontificatus Nostri Anno secundo.

S. Card. S. Susannæ.

Exemplar Aut. in Arch. Gen. Ord. Armario Provincia S. Angeli.

N O T A.

IN beneficium quoque fabricæ Infirmariæ hujus Domûs commutatio petii terræ ad Capitulum Collegiatæ inibi spectantis concessa est, petita libello Supplici, qui sequitur:

BEATISSIME PATER.

Cum FF. Capucini Conventûs Foggiæ Trojan. Diœc. novum Dormitorium pro usu & commodo Infirmariæ deficientis construere cogantur, & ob defectum Sitûs, 4. passuum cum dimidio in latitudinem, & 8. in longitudinem indigeant petio terræ, Conventui contiguo, ad Capitulum Collegiatæ Foggiæ spectante, & D. Canonico Antonio Rossignoli in præbendam concesso, eidemq; nonnisi 4. Carlinos incirca annuatim reddente; Obtulit se Persona dives ad censum dicti Terræ petii ad favorem æquè Capituli ac Canonici Præbendarii cum 9. annnorum Carlinorum emolumento redimendum, qui & ad concessionem petii memorati promptos se exhibent, si Sanctitatis vestræ accedat beneplacitum, pro quo humillimè supplicatur &c.

Sacra Congregatio Emin. & Rev. S. R. E. Cardinalium negot. & consult. Episc. & Regul. præposita, ad quam Sanctissimus Dominus noster supplicem libellum remisit cum facultatibus necessariis & opportunis, attento relatione P. Procuratoris Generalis, benignè commisit Episcopo Trojano, ut veris existentibus narratis, & quatenus expedire censuerit, petitom facultatem pro suo arbitrio & conscientia impertiatur. Romæ 14. Decembr. 1742.

J. Cardinalis Firrao.

C. Archiepiscopus Damiat. Secret.

Ex regesto Secret. Congreg. mem & anni prædict.

DE-

DECRETO

Sac. Congregat. Episc. & Regul.

Erectio novæ Domûs in Loco Guglimari, contradictione RR. PP. Observantium Reformatorum non obstante, conceditur.

Illustrissimi ac Reverendissimi Domini.

DUx Celeniæ Sacræ Congregationi humiliter exponit, quod pro sua devotione Conventum & Ecclesiam PP. Capucinorum in Terra Guglimari, suo Feudo, Diœcesis Termolensis ædificare intendat, & ab Ordinario, qui ex mandato, à S. Congregatione habito, de capacitate & commoditate Terræ relativam transmisit informationem, consensum habeat; cumque juxta Decreta, aliàs ab ipsa hac S. Congregatione emanata, consensum quoque Cleri, Populi, PP. Cælestinorum, Conventualium, & Patrum Minorum Observantium Reformatorum, qui ibi degunt, requisiverit, omnes illum, exceptis PP. Observantibus Reformatis, præstiterint, Illmis DD. VV. supplicat pro gratia & facultate dictum Conventum, PP. Observantium Reformatorum dissensu non attento, erigendi. Quam &c.

Sacra Congregatio Cardinalium negotiis Regularium præposita, attentis narratis censuit petitam ab Oratore facultatem fundandi, atque erigendi Conventum Ordinis Capucin. esse concedendam, prout præsentis Decreti virtute concedit, non obstante contradictione prænominatorum Fratrum S. Francisci Strictioris Observantiæ, dummodo in reliquis servetur forma Decretorum SSmi D. N., & fel. rec. Clem. VIII., ac Gregorii XV. super novorum Conventuum erectione editorum. Romæ 26. Maii 1628.

Fr. Antonius Card. S. Honuphrii.

P. Fagnanus Secret.

Exemplar Autographum in Arch. Generali Ordinis Armario Provincia S. Angeli.

EPISTOLA.

S. Congreg. Episc., & Regul.

Prosecutio Fabricæ novæ Domûs in Loco Vestarum Episcopo ibi committitur.

ORdinat Sacra Congregatio, ut, constitô Amplit. Tuæ, quod Fratres Capucini consensum erigendi ibi novum suæ Religionis Conventum, à P. Vicario Generali Apostolico Fratrum Conventualium acquisiverint, provideat, quatenus liberè dictam erectionem, & fabricam novi Conventûs prosequantur, non obstante, quod FF. Conventuales Loci contradicant, & dummodo Amplit. Tua nihil relevans in contrarium habeat, ac de cœtero forma Constitutionum, & Decretum Apostolicum de erectione novorum Conventuum Regularium publicatum observentur. Incumbet ita Amplit. Tuæ horum executionem curare &c. 17. Febr. 1634.

Ex Reg. Secret. Congr. mens., & anni præd. fol. 77.

DECRETO.

S. Congreg. Episc., & Regul.

Rudera Capellæ S. Antonii in eodem loco, antiquitùs ad Ecclesiam RR. PP. Conventualium spectantis Fratribus pro nova Ecclesiæ fabrica concedi, & in hac Capellam sub invocatione ejusdem S. Antonii in recognitionem erigi committitur.

Illustrissime, ac Reverendissime Domine.

IN Civitate Vestarum, Provinciæ S. Angeli, à Turcis ita destructus fuit PP. Conventualium Conventus, ut nonnisi Capella glorioso S. Antonio Sacra superstes manserit; hinc, cum dictam Capellam destrui, & ad Ecclesiam Capucinorum transportari, Illustr. D. Episcopus expedire judicaverit, quatenus prædictus Sanctus, quem præfata Civitas speciali devotione colit, majore decore honoretur, & habito desuper Capucinorum consensu, specialibus suis litteris sub 15. Sept. datis Sacram Congregationem reddiderit instructam, ac pro gratiosa facultate supplicaverit, Hæc pro solitâ benignitate, negotium arbitrio Eminentis-

simi

simi Cardinalis S. Honuphrii Protectoris remissit, inde rogatur, ut quamprimùm opportunum desuper fiat Decretum. Quod &c.

Sacra Congreg. Emin., & Rev. S.R.E. Cardinalium Episcop. &c. negotiis præposita hanc supplicationem censuit remittendam fore arbitrio Eminentissimi Cardinalis S. Honuphrii Protectoris, prout tenore præsentium remisit. Datum Romæ die 4. Decembris 1637.

Fr. Antonius Card. S. Honuphrii.

C. Fachenettus Secret.

Exempl. Auth. in Arch. generali Ord. Arm. Provincia S. Angeli.

N O T A.

IN executionem enuntiatæ facultatis Eminentissimus Cardinalis litteras od Episcopum dedit sequentes.

Illustris & Adm. R. Domine uti Frater. Attentâ Amplit. Tuæ relatione, quu biautem S. Antonii Ecclesiam, contiguamque habitationem, quæ de Barbarorum furore superstites manserunt, destrui, ne lapides & cæmenta Capucinis in beneficium novæ ipsorum Ecclesiæ & Conventûs concedi approbat, præsertim, quod in hac ipsa nova Ecclesia, ad quam ex antiqua omnes imagines & propriæ S. Antonii Statuæ fuerunt translatæ, Capella sub invocatione ejusdem Sancti in recognitionem sit erigenda, & concessione hujusmodi gratiæ á S. Congregatione arbitrio meo remissâ, eandem impræsentiarùm ex causis prædictis approbo, & Amplit. tuam desuper informo, ut ita exequatur. Romæ 15. Novembr. 1637.

Amplit. Tuæ.

Uti Frater

Card. S. Honuphrii.

C. Facchenettus.

Exempl. in eisdem Arch. Generali & Armario.

Domum in Terra Riccia erigi, ac decreta desuper emanata executioni dari, Vicario Apostolico Beneventano committit.

A tergo: *Dilecto Filio Vicario Apostolico Ecclesiæ Beneventanæ.*

INNOCENTIUS PAPA XI.

Dilecte Fili salutem, & Apostolicam Benedictionem.

INjuncti Nobis divinitus pastoralis officii ratio postulat, ut ad ea, per quæ Conventus, & alia regularia loca, in quibus Religiosi Viri vota sua Altissimo in sanctitate, & justitia reddere satagant, ubiq; locorum erigi valeant, favorabiliter intendentes, ejusdem officii nostri partes paternâ benignitate desuper interponamus, sicut ad gloriam omnipotentis Dei ac ad salutem animarum, piorumque, & Religiosorum operum incrementum salubriter in Domino cognoscimus expedire.

Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii, Universitas, & homines Terræ *della Riccia* nuncupatæ, Beneventanæ Diœc., quod, cum ipsi aliàs, videlicet die tertia Jul. MDCLXXVI. à Congregatione tunc existentium S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, Decretum obtinuissent, cujus vigore novus Conventus Fratrum Minorum Ordinis S. Francisci Capucinorum nuncupatorum in dicta Terra ædificari posset, ac pro totali Decreti hujusmodi adimplemento recursum ad Venerabilem Fratrem Archiepiscopum Beneventanum habuissent, ad hoc, ut in illius executionem, citatis juridicè partibus, auditisque uniuscujusque sententiis, ad ejusdem Decreti adimplementum deveniri ordinaret, dictus Archiepiscopus, citatis partibus, & interesse habentibus, illisque nihil opponentibus, ad Conventûs hujusmodi ædificationem deveniri posse decrevit, prout in ipsius Archiepiscopi Decreto, desuper die IV. Februarii MDCLXXVII. emanato uberius dicitur contineri.

Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dicti Exponentes ædificationem novi Conventûs prædicti, illiusque erectionem ad effectum deduci, ac prædicta duo Decreta executioni mandari plurimùm desiderent, verùm id à præfato Archiepiscopo obtineri nequeant, quippe qui apud suam Ecclesiam Beneventanam de præsenti non residet: Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportunè providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus &c. volentes, & eorum singulares personas à quibusvis &c. censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, & attenta relatione præfati Archiepiscopi Beneventani eisdem Cardinalibus super præmissis factâ, Discretioni Tuæ

Tuæ, per præsentes committimus & mandamus, ut veris existentibus narratis, & intimatis prius Religiosis Conventuum vicinorum, postquam Tibi constiterit, quod Civium pietas, & ad eleemosynarum largitionem propensio ad alendos saltem duodecim hujusmodi Religiosos sufficere possit, ad petitam novi Conventûs erectionem cum Ecclesia, campanili, Choro, Claustris, dormitorio, refectorio, aliisque officinis, & hortis, auctoritate nostra Apostolica, pro tuo arbitrio, & conscientia procedas, ac, postquam fabrica hujusmodi fuerit omnibus his numeris absoluta, debitaque supellectili tam sacra, quàm profana pro usu, & habitatione dictorum Religiosorum necessaria, instructa, ac in reliquis servata fuerit forma Constitutionum fel. rec. Clementis VIII., Gregorii XV. Urbani VIII., & Innocentii X. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum super hujusmodi novarum Domorum Regularium erectionibus editarum, introductioni duodecim Religiosorum, ut supra, sub clausura regulari locum esse, eadem auctoritate declares atque decernas; salvâ tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, dicti Ordinis, aliisve quibusvis, etiam &c. statutis, & consuetudinibus; privilegiis &c. innovatis; Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores &c. derogamus, cœterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 11. Decembris MDCLXXXIX. Pontificatûs nostri Anno quarto.

Ex Regesto Autographo Archivi Secret. Brevium Apost. mense, & anno prædictis fol. 372.

DECRETO.

S. Congreg. Rituum.

Circa Festum, processionem, Tredecinam &c. S. Antonii in Civitate Bovinensi peragendam, dubia à PP. Conventualibus & Fratribus nostris mota resolvuntur.

BOVINEN.

Super celebratione diei Festi S. Antonii de Padua inter PP. Minores Conventuales, & PP. Capucinos Civitatis Bovinen. controversiis exortis, eisque ad Sac. Rit. Congregationem delatis, Eminentissimus & Reverendissimus D. Cardinalis S. Clementis infrascrita dubia decidenda proposuit.

I. *An liceat PP. Conventualibus Civitatis Bovinen. peragere Festum S. Antonii privativè, quoad PP. Capucinos, seu potius liceat Patribus Capucinis illud peragere privativè, quoad PP. Conventuales in casu &c.?*

II. *An liceat utrisque peragere Processionem in eadem die Festi?*

III. *An liceat tam Conventualibus, quàm Capucinis Civitatis Bovini ante diem festum S. Antonii peragere vulgò dicta* la Tredecina? *& quatenùs affirmativè? cum qua moderatione quoad apparatum, & solemnitatem, tam in die festo, quàm in aliis tredecim diebus præcedentibus?*

IV. *An PP. Capucini possint in diebus Tredecinæ facere expositionem privatam Sanctissimi Sacramenti absque licentia Episcopi?*

Et Sacra eadem Rituum Congregatio partibus, tam in voce, quàm in scriptis informantibus auditis, respondit;

Ad I. Neutri competere privativè.
Ad II. Negativè, absque licentia Episcopi.
Ad III. Dilata.
Ad IV. Quoad expositionem privatam Detur Decretum, & ad mentem.

Et ita decrevit, ac servari mandavit. Die 8. Martii 1704.

Card. Carpineus Præf.

Ex reg. Secret. Congreg. mens. & anni præd. fol. 766.

PROVINCIA BARENSIS.

Ivus Myræ Præsul Nicolaus, cujus Sacra Lipsana Civitas Barensis illuc ex Myra, Lyciæ Civitate, translata custodit, & cujus cultum fluens ex illis salutis liquor, manna dictus, reddit amplissimum, sibi hanc Provinciam adoptat, & nomine suo ab aliis discernit; virtus autem, quâ S. Ordinis Regulam servat, & fœcunditas, quâ Viros virtutis producit, eam reddunt aliis Regni Neapolitani Provinciis communem.

Fr. Anselmum Marzatum à Monopoli, qui in Ecclesia Dei fulsit Cardinalis, potiore jure ac ulla alia Provincia sibi vendicat suum, nam, dum cum Hydruntina, sibi adhuc unitâ, Ei vitæ Spiritualis rudimenta libavit, & cum Romana fructum ex labore Anselmi dimanantem, communi usu divisit, illi insuper locum geneseos dedit.

In Floribus Seraphicis nostri Arembergii Fr. Ludovicus à Juvenacio ex nobili Morolorum Stemmate, Definitor Generalis audit; in actis quidem & tabulis Capitulorum Generalium scriptis talem non reperio, ob vitam tamen candore innocentiæ insignem, extasum gratiâ celebrem, & dono prædictionum coruscam illum hoc munere dignissimum teneo.

Dicta sanctioris vitæ dona, & charismata revixêre novissimè in Fr. Francisco à Putiniano, qui juxta D. Bernardum futuræ beatitudinis fructus jam in bonitate contemplativæ vitæ olere cœpit, & cujus suffragia cum confessione virtutis devotum invocat Cisterninum.

Clarescit hæc Provincia & Seraphici Patris factis & signis; pio enim cultu Barium adhuc conservat in Regio Castro cineres de carbonibus, quibus S. Pater tentante scorto, & rimante Friderico II. Imperatore, pro castitatis tutela, eo, quo jam olim in Ægypto id factum fuerat, zelo sese injecit. Parùm quoque à dicta Civitate monstratur & locus, ubi S. Patris Socius ex crumena denariis tumidâ, ac in via neglectâ tentatus, & sub inani charitatis erga pauperes exercendæ motivo fuit delusus, serpentemque è crumena exsilientem, & cum crumena evanescentem invênit, dum pecunias quæsivit. Scaturit ibi & adhuc chrystallina illa aqua, quam itidem S. Pater ex arido terræ sinu excivit & ideo adhuc aqua S. Francisci delle arene *vocata, quam dum infirmi cum fiducia potant, miros virtutis effectus cum pietate narrant.*

Memoria dum horum mirabilium solidat affectum populi erga S. Patris Filios, horum bona conversatio passim ædificat, & in nobili quoque Juventute desiderium rigidi Instituti amplexandi non rarò accendit: Horum Fratres duos ex unâ eademque Carafforum, Noiæ Ducum &c. Stirpe recensuisse satis sit, Fr. videlicet Antonium, & Fr. Felicem, qui Ducalis ortûs nitorem humili sua virtute inter nos feliciter persecêre, & fervidâ Evangelii prædicatione uberem fructum Hordeo Ecclesiæ intulêre.

Ea Conventuum copia, quæ anno 1560. *hanc Provinciam à Lucana dissecuit, etiam anno* 1590. *Hydruntinam ab illa segregavit, adhuc tamen*

Numerat Conventus XXIX.

Hospitia II.

Monasteria Monialium II.

Fr.

Fr. Jacobo à Melficto, vulgo à *Molfetta* se Ragusiam conferre, ibique Verbum Dei in Adventu, & Quadragesima prædicare mandat.

A tergo: *Dilecto Filio Jacobo de Molfetta Ordinis Fratrum Minorum Regularis Observantiæ Capucinorum nuncupatorum Professori.*

PAULUS PAPA III.

Dilecte Fili salutem, & Apostolicam Benedictionem.

CUM, sicut dilecti Filii Præsidentes Regimini Civitatis Ragusin. Nobis nuper exponi fecerunt, Tu in Quadragesima proximè præterita in Civitate prædicta Evangelium Christi summo cum fervore, & devotionis zelo, ac salubri Animarum directione prædicaveris, & exinde Christifideles ejusdem Civitatis non modicam spiritualem susceperint consolationem, sperentque, si in Adventu, & Quadragesima proximè venturis, prædicationem hujusmodi continuaveris, se verbo, & exemplo tuis instructos, de bono in melius in dies progressuros; iidem Præsidentes Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut eis circa spem hujusmodi satisfacere, aliàsque opportunè providere de Benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur Animarum salutem summo Zelantes affectu, hujusmodi supplicationibus inclinati, Tibi in virtute sanctæ obedientiæ injungimus, & mandamus, quatenus receptis præsentibus, cum primum commodè possis, Ragusiam Te conferas, inibi proximo tempore Adventûs, & Quadragesimæ Evangelium prædictum pro tuo more prædicaturus, ut exinde, quot plures possint, Animæ Deo lucrifiant; in contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque. Datum Romæ apud S. Marcum sub Annulo Piscatoris die XXVII. Aug. MDXL. Pontificatus nostri Anno sexto.

Ex Archivo Vaticano.

N O T A.

FUngebatur prius & iteratò Jacobus à Melficto, Apuliæ Peucetiæ Urbe nativus, inter RR. PP. Observantes Ministri Provincialis munere, zelo autem arctioris vitæ stimulatus anno 1536. ad novellam nostram transiit Religionem, huicque in Patria sua anno 1540. Domum construi curavit. Donum prædicationis cum in illo emineret, à Superioribus Ordinis Forolivium, Farrariam &c. ac postmodum à Summo Pontifice Paulo III. Ragusiam, seu Epidaurum, Dalmatiæ Urbem, ad spargenda divini Verbi semina fuit ablegatus. Ultima hæc vix eum Concionatorem audivit, à Papa suum Episcopum petiit. Renuit Jacobus Hierarchicum honorem, ut liberiore animo vacare posset fructui Evangelico, quem regressus ad Patriæ partes variis in locis collegit copiosum, tum vigentia usuræ pacta perstringendo, tum S. Fidei depositum conservando. Tempus, quo à Prædicationis ministerio liber erat, impendit calamo, quo varia pro publico typo conscripsit opera, & quæ sunt: *duo Commentarii, unus in Decalogum, & alter in psalmum*, Domine quis habitabit &c. *Opus aliud de Symbolo Fidei, Aliud de præceptis Ecclesiæ, Aliud de mortificatione carnis, ac postremum de Beatissimæ Virginis Mariæ Conceptione.* Variè dignus habitus pro Nomine Jesu contumeliam pati, clausit diem ultimum Messapiæ in Hydruntina Provincia, Statuâ, quæ in ejus honorem publicè fuit erecta, memoriam suæ virtutis perpetuante.

Ex Boverio tom. 1. fol. mihi 581.

Ad instantias Comitissæ de Rubeo, seu *Ruvo* pro fabrica Domûs Civitatis Andrien. celeriùs absolvendam, materiam etiam Festis diebus apportari indulget.

GREGORIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

EXpositum Nobis nuper fuit pro parte dilectæ in Christo Filiæ nobilis Mulieris Comitissæ de Ruvo, quod, cum in Civitate Andriensi Domus, seu Monasterium pro receptione, & habitatione Fratrum Capucinorum de novo construitur, ipsa cuperet, ut celeriùs fabrica hujusmodi absolvatur, etiam diebus festis materiam ad ipsam fabricam necessariam deferri posse. Quare Nobis humiliter supplicari fecit, ut super hoc licentiam concedere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos ad ea, quæ ad divini cultûs augmentum tendere conspicimus, libenter attendentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ut etiam diebus festis (solemnibus exceptis) post Missarum celebrationem res fabricæ prædictæ quomodolibet necessarias, per quoscumque conduci, & asportari liberè, & licitè, ac absque conscientiæ scrupulo, vel peccati reatu possint, Auctoritate Apostolicâ, tenore præsentium concedimus, Non obstantibus Constitutionibus

bus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XV. Junii MDLXXVII. Anno sexto.

Ex Regesto Arch. Vaticani Secreti Epist. 247.

Libros, & Icones Domûs Monopolitanæ aliò transportari &c. sub censuris prohibet, ac prohibitionem hujusmodi semel in anno in pleno Capitulo publicari, & illius copiam portæ Bibliothecæ affigi mandat.

URBANUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

INter cæteras Apostolicæ servitutis Nobis incumbentes curas, ea etiam, per quam Regularium locorum quorumlibet Bibliothecæ, ad communes in eis pro tempore Altissimo famulantium usus destinatæ, sartætectæ manuteneantur, non immeritò annumeratur, & propterea his, quæ pro illarum conservatione utilia fore videntur, per nostræ provisionis ministerium, etiam censurarum Ecclesiasticarum comminatione intendimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Exhibita siquidem Nobis nuper pro parte dilecti Filii Procuratoris Generalis, Ordinis Fratrum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, Monopolitan. petitio continebat, quod in Domo Regulari ejusdem Ordinis Monopolitan. Bibliotheca sit variis libris instructa, & quatuor Icones non mediocris artificii eidem Domui, seu illius Ecclesiæ donatæ reperiantur, & timendum sit, ne successu temporis tam libri, quàm Icones hujusmodi, ob mutationem, & commodationem illorum variis personis forsan faciendam, aut aliàs, in magnum dictæ Domûs damnum deperdantur. Quare pro parte dicti Procuratoris Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus in præmissis opportunè providere, de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur, qui Fidelium quorumlibet, præsertim Regularium, & Religiosarum Personarum votis libenter annuimus, easque favoribus prosequimur opportunis, dictum Procuratorem Generalem, ac ipsius Domûs singulares Personas à quibusvis excommunicationis &c. & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati; Quod ex nunc de cætero perpetuis futuris temporibus nulla ex dictis Iconibus, nullique omnino libri in dicta Bibliotheca reconditi, & recondendi, ac in illa pro tempore existentes, vendi, vel alienari, præstari, mutuò dari, quibusvis personis comodari, aliò transportari, aut aliàs auferri possint, aut debeant, in perpetuum, Apostolica Auctoritate, tenore præsentium, statuimus, & ordinamus. Et nihilominus omnibus, & singulis Superioribus Religiosis, tam præfatis, quàm alterius cujuscunque Ordinis pro tempore existentibus, in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub pæna excommunicationis per contravenientes incurrenda, ne libros in dicta Bibliotheca, seu Icones, ut præfertur, reconditas, & in posterum recondendas, per se, vel per interpositas personas vendere, præstare, mutuò dare, quibusvis personis commodare, aliò transportare, aut aliàs quomodolibet ex præfata Bibliotheca extrahere quoquomodo audeant, seu præsumant, auctoritate, & tenore præmissis districtiùs præcipimus, & mandamus. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, dictæque Domûs, ac Ordinis hujusmodi, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & Literis Apostolicis, illi, ejusque Superioribus, & personis, sub quibuscumque verborum formis concessis, confirmatis, & innovatis: quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus habenda esset in nostris litteris mentio specialis, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, quod præsentes nostræ literæ, saltem semel quolibet anno, in pleno Capitulo dictæ Domûs publicentur, & illarum copia, ac exemplar authenticum ad hoc, ut ad omnium notitiam pervenire possint, in ipsius Bibliothecæ porta remaneant affixa. Nulli ergo omnino hominum liceat banc paginam nostræ Constitutionis, statuti, ordinationis, præcepti, mandati, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimo sexto pridie Nonas Septembris Pontificatus nostri Anno quarto.

Octavius Azorius.
Hugo Chausones.

Exemplar in Archivo generali Ordinis Arm. Provincia Barensis.

De-

Decretum S. Congregationis Rituum, quo Fratres Medunei sub propria Cruce in processionibus incedere posse, contra Cleri oppositionem fuit declaratum, Apostolicæ firmitatis robore confirmat.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti Filii Guardianus, & Fratres Domûs Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, Terræ Modogni, Baren. Diœc., quod nuper à Ven. Fratribus Nostris S.R.E. Cardinalibus sacris Ritibus præpositis emanavit Decretum, tenoris subsequentis, videlicet. Fratres Capucini Terræ Modogni Baren. Diœc. conquesti sunt de Clero Sæculari illius loci prohibente eos in publicis Processionibus incedere sub propria Cruce, supplicantes provideri. Et Sacra Rituum Congregatio respondit: Regulares in publicis Processionibus non posse prohiberi, quin incedant sub propria Cruce, & ita in casu proposito servari mandavit. Die 11. Augusti MDCXXXI. Non obstante contraria consuetudine.

Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, Guardianus, & Fratres prædicti, plurimùm cupiant, Decretum hujusmodi, quò firmius subsistat, & inviolabiliter observetur, Apostolicæ Nostræ confirmationis robore communiri. Nos Guardianum, & Fratres prædictos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis &c. & absolutos fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinsertum Decretum hujusmodi, Apostolica Auctoritate, tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, Decretumque hujusmodi, ac præsentes literas validа, firma, & efficacia existere, & fore, ac Guardiano, & Fratribus prædictis plenissimè suffragari, ac ab omnibus, ad quos spectat, & in futurum spectabit, inviolabiliter observari debere, irritumque, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, vel quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice duntaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xxx. Augusti MDCXXXI. Pontificatus Nostri Anno nono.

M. A. Maraldus.

Ex Regest. Arch. Secret. Brevium Apostolic. Mens. & Anno prædict. fol. 449.

Conservatorium Capucinellarum Loci Aquavivæ, ad Clausuram redigi committit.

A tergo: *Dilecto Filio Vicario Capitulari Ecclesiæ Baren. illius Sede Archiepiscopali Baren. vacante legitimè deputato.*

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte Fili salutem, & Apostolicam Benedictionem.

CUm, sicut Dilectæ in Christo Filiæ Mulieres seu Virgines, Capucinellæ nuncupatæ, Conservatorii Aquavivæ, Baren. Diœcef. Nobis nuper exponi fecerunt, aliàs Venerabilibus Fratribus Nostris, S. R. E. Cardinalibus negotiis Episcoporum & Regularium præpositis per Eas supplicato, ut præfatum Earum Conservatorium ad perfectam Monasterii Clausuram redigi possit, Tu post commissam Tibi ab eisdem Cardinalibus, & per Te captam Status dicti Conservatorii informationem retuleris, præfatum Conservatorium sufficientes reditus, & alia ad debitam Clausuram requisita habere, cupiantque propterea dictæ Exponentes sibi per Nos in præmissis opportunè provideri, Nos easdem Exponentes specialibus &c. volentes, & earum singulares Personas à quibusvis &c. censentes, supplicationibus illarum Nomine Nobis desuper humiliter porrectis inclinati, de eorumdem Fratrum Nostrorum consilio, habitâ

tà & attentâ sufficienter super præmissis relatione prædictâ, Tibi per præsentes committimus & mandamus, ut Conservatorium præfatum ad Clausuram auctoritate Nostra redigas, legibusque Clausuræ Sanctimonialium juxta Sacrorum Canonum, ac Sacri Concilii Tridentini Decretorum, ac Constitutionum Apostolicarum dispositionem subjicias. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cœterisque contrariis quibuscunq;. Datum Romę apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXII. Decembris MDCXXXVIII. Pontificatus Nostri Anno sexto decimo.

M. A. Maraldus.

Ex Reg. Autog. Arch. Secret. Brev. Apost. mense & anno præd. fol. 402.

Libros Bibliothecæ Domûs Venusinæ à Sylvio Maranta legatos, & usui Fratrum non aptos vendendi, aliosque emendi facultatem largitur, ita tamen, ut pars emptorum Bibliothecis Barensi, & Nojæ aggregetur.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

NUper pro parte Dilecti Filii Ministri Provincialis Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum, Provinciæ Barensis, Nobis expositum fuit, quod aliàs quondam Silvius Maranta Domui Regulari, seu Conventui eorumdem Fratrum Venusin. unam Bibliothecam reliquit; quoniam verò eadem Domus Regularis nonnullis dictæ Bibliothecæ libris uti nequit, nec illi ea librorum quantitas necessaria est; Nobis propterea idem Minister Provincialis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur eumdem Ministrum Provincialem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis &c. censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Ministro Provinciali prædicto, & Diffinitoribus dictæ Provinciæ, quod ipsi de consensu hæredis, ejusdem Silvii desuper præstito, seu præstando, dictæ Bibliothecæ non necessarios vendi, vel permutari, & alios, qui utiles, & necessarii esse possunt, libros capi, seu emi, nec non etiam illorum partem ad Barensem, & Terræ Nojæ Conventus, ejusdem Provinciæ, transferri facere liberè & licitè possint, & valeant, Apostolica Authoritate, tenore præsentium concedimus, & indulgemus. Non obstantibus ejusdem Silvii voluntate, quam in- & quoad præmissa sufficienter commutamus, ac, quatenus opus sit, fel. rec. Pauli II., & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, dictique Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, cœterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XX. Septembris MDCXLI. Pontificatus Nostri Anno decimo nono.

M. A. Maraldus.

Ex Regesto Archivi Secret. Brevium Apost. mens. & anni præd. fol. 1.

D E C R E T O

S. Congreg. Rituum.

Fratres Putiniani in jure præcedentiæ contra RR. PP. Observantes manutenentur.

NULLIUS SEU BARENSIS.

IN causa Nullius, seu Barensis præcedentiæ à Patribus Minoribus Observantibus Terræ Putignani contra Patres Capucinos ejusdem Loci de- & super jure præcedendi in Processionibus, aliisque actibus publicis, Sacrorum Rituum Congregatio, referente Emo & Rmo Domino Cardinali Sacchetto, nec non visis & auditis juribus hinc inde deductis, & allegatis ab utraque parte informante, censuit manutenendos esse in possessione præcedendi Patres Capucinos, & ita decrevit. Die 25. Septemb. 1688.

Card. Cibo Pref.

Casalius Secret.

Ex Reg. Secret. Congr. mens. & anni præd. fol. 183.

NOTA

N O T A.

AGitata fuit in S. Congregatione Episcoporum & Regularium & alia præcedentiæ controversia, orta RR. PP. Dominicanos inter -- ac RR. PP. Carmelitanos, & Fratres nostros, quæ fuit decisa, ut sequitur:

In Causa Nullius Putiniani præcedentiæ vertente inter PP. Dominicanos ex una -- & PP. Carmelitas & Capucinos ex altera -- partibus, propositum fuit infrascriptum dubium, videlicet:

An, & quibus debeatur præcedentia tum in Processionibus, quàm in quibuscumque aliis functionibus in casu?

Sacra Congregatio Eminentissimorum ac Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, visis relationibus Archiepiscopi Barensis, & Vicarii Generalis Nullius Putiniani, partibus auditis, & informationibus, referente Eminentissimo Corsino ad suprascriptum dubium sequentem in modum respondendum censuit, nimirum:

In casu, de quo agitur, præcedentiam deberi PP. Carmelitis & Capucinis, & amplius hujusmodi causam non proponi mandavit. Romæ 22. Januarii 1717.

D. Paraccianus.

Ex Regesto Autographo Secretariæ Congreg. mens. & anni prædictorum.

D E C R E T O

Sac. Congreg. Rituum.

Festum Sancti Antonii Patavini à Fratribus nostris Terlitii die currente celebrari, contra PP. Observantes ibidem statuitur.

NULLIUS TERLICIEN.

RElatâ ab Eminentissimo, & Reverendissimo Domino Card. Noris in Sacra Rit. Congregatione controversiâ super prætensâ à PP. Minoribus Sancti Francisci Sanctæ Mariæ de Nova Terlitii privativè celebrandi eadem die Festum S. Antonii de Padua contra PP. Capucinos ejusdem Loci exortâ. Sac. eadem Rituum Congregatio etiam dictis, PP. Minoribus tantùm informantibus, censuit rescribendum; Licere etiam PP. Capucinis celebrare die currenti Festum S. Antonii de Padua; & ita decrevit, & servari mandavit. Die 30. Martii 1697.

Card. Cybus Præf.

Ingbiramus Secret.

Ex Reg. Autographo Congreg. mens. & anni præd. fol. 157.

N O T A.

DEcretum hoc ex parte fuit eodem anno ab eadem S. Congregatione confirmatum, ex parte autem quoad concionem modificatum, ut sequitur:

Nullius Terlicii.

Reproposita ab Eminentissimo & Reverendissimo Domino Cardinale Noris in Sac. Rit. Congregatione controversiâ, à PP. Minoribus Observantibus Sancti Francisci S. Mariæ de Nova Terlitii super prætensa privativa celebrandi eadem die Festum S. Antonii de Padua quoad PP. Capucinos ejusdem Loci excitata, super quo sub die 30. Martii proximè præteriti, referente eodem Eminentissimo ac Reverendissimo D. Cardinale Noris, licere etiam PP. Capucinis celebrare Festum S. Antonii eadem die *rescriptum fuit, Sacra Eadem Rituum Congregatio, utrisque partibus informantibus, tam in voce, quàm in scriptis auditis, censuit respondendum: Posse PP. Observantes celebrare Festum S. Antonii de Padua eo tempore & forma, quibus ante ingressum Capucinorum celebrabant; Capucinos verò posse eadem die, sed habere concionem hora ac parte diei diversa. Et ita decrevit, & servari mandavit die 3. Augusti 1697.*

Card. Cybus Præfectus.

Ingbiramus Secret.

Ex Regesto Secretariæ Congreg. mens. & anni præd. fol. 206.

DE-

DECRETO

Sac. Congreg. Episc. & Regul.

Patres Discalceati S. Petri de Alcantara in Terra Castellanæ, ultra quatuor milliaria distantiæ ab eorum Conventu, & in Locis, ubi morantur Fratres nostri &c., quæstuare prohibentur.

IN Causa Nullius Castellanæ vertente inter Fratres Discalceatos Sancti Petri de Alcantara, & litis consortes ex una, & Conventum, & Fratres Reformatos Turi, aliosque eorum Coaventus partibus ex altera, de - & super infrascriptis dubiis, nempe:

I. *An liceat Fratribus Discalceatis S. Petri de Alcantara fundare novum Conventum in Terra Castellanæ, & quatenus, & affirmativè?*

II. *An liceat dictis Fratribus Discalceatis quæstuare ultra quatuor milliaria distantiæ ab eorum Conventibus, & in Locis, ubi sunt Conventus Reformatorum, vel Capucinorum?*

Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcop. & Regul. præposita, visâ relatione Vicarii Generalis Castellanæ, Partibus auditis, referente Eminentissimo Sancti Clementis, censuit ad suprascripta dubia infrascriptum in modum respondendum, videlicet:

Ad primum affirmativè, sine præjudicio Religiosorum ceterorum, qui sunt in quasi Possessione quæstuandi in Oppido Castellanæ.

Ad secundum negativè quoad Conventum, de quo agitur.

Romæ 15. Septembris 1713.

G. *Card. Carpineus.*

Ex Regesto Secret. Congregat. mens. & anni prædict.

DECRETO

S. Congregat. Rituum.

Circa funeralia Cadaverum Sæcularium ad Ecclesiam Domûs Terræ Corati delatorum, Decreta jam aliàs emanata servari, & functiones funeralium non à Parocho, sed Fratribus peragi mandatur.

TRANENSIS.

CUm ex parte Guardiani, & Fratrum Ordinis Capucinorum Terræ Corati Diœcel. Traneo. expositum fuerit, quod occasione funeralium & associationis Cadaverum, quæ ad eorum Ecclesiam sepelienda deferuntur, Clerus Terræ prædictæ functiones supra illa exercere prætendat; cumque non solùm ad evitanda dissidia, verùm etiam pro servanda pace inter ipsos & Clerum, Sac. Rituum Congregationi pro opportuna resolutione super præmissis humillimè supplicatum fuerit, Sacra eadem Rituum Congregatio, remissâ prius de more instantiâ ad Ordinarium pro informatione, & pluries in dicta Curia Partibus citatis, & intimatis, sed nequaquam comparentibus, ad relationem Eminentissimi & Reverendissimi Domini Cardinalis S. Clementis rescribendum censuit: dentur Decreta, & signanter infrascripta edita in causis, nempe Civitatis Potentiæ = *Sacra Rituum Congregatio inhærenda aliis Decretis in similibus emanatis, iterum declaravit, Parocho & Clero Ecclesiastico Sæculari Civitatis Potentiæ in associatione, sive occasione associationis Cadaverum non licere ingredi Ecclesias Regularium, in quibus dicta Cadavera erunt sepelienda, sed teneri dimittere eadem ad Januam Ecclesiarum, ibique solùm benedicere, & dare ultimum vale, & postquam ad Ecclesias Regularium dicta Cadavera pervenerint, functiones funeralium peragendas super Cadaveribus ad ipsos Regulares, & non ad Parochos pertinere, nisi adsit contraria consuetudo immemorabilis legitimè probanda, & ita ad instantiam Fratrum Minorum Conventualium, & Reformatorum Observantium prædictæ Civitatis decrevit, & servari mandavit die 20. Novemb. 1677.*

Et Senogalliensis = *In Congregatione Sacrorum Rit. ordinaria habita die 9. Maii 1705. in Causa Senogallien. Jurium Parochialium vertente inter Abbatem Ecclesiæ Parochialis Beatæ Mariæ de Platea, & alios Parochos Terræ Montis novi ex una, & PP. Minores Conventuales ejusdem Terræ Senogallien. Partibus ex altera, inter alia dubia propositum & resolutum*

latum fuit infrascriptum, nempe Decimum: An Parocho liceat facere Officium super Cadaveribus sepeliendis in Ecclesia PP. Minorum Conventualium, vel potiùs hoc spectet ad ipsos Regulares? Et Sacra Congregatio Eadem Rituum ad relationem Eminentissimi & Reverendissimi Cardinalis Rubini, tam in voce, quàm in Scriptis Partibus informantibus auditis respondendum censuit: Ad Decimum = ad primam partem negativè, & ad secundam affirmativè.

Et ita decrevit, ac etiam in causa Tranensi servari mandavit die 9. Maii 1716.

F. Card. de Abdua Præf.

N. M. Tedeschi Secret.

Ex Regesto Sac. Congreg. mens. & anni prædict. fol. 46. Vide & nostrum Jus Decisum fol. 240.

N O T A.

FUit jam priùs in hac eadem Provincia hujusmodi quæstio mota, & in specie in Locis Vigiliarum, & Melphicti, ubi Clarus Sæcularis Exequias in Ecclesia Fratrum persolvere prætendebat. Quoad Locum primum fuit illi hoc negatum Decreto Sac. Congreg. sequente:

Sacra Congregatio Eminentissimorum & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negot. & consult. Episc. & Regul. præposita, referente Eminentissimo Branentio censuit ac declaravit, non licere Clero Vigiliar., seu Biscelien. Officia Defunctorum in Ecclesia Capucinorum peragere, nec ceram, aut quartam funeralem exigere. Romæ 11. Septembris 1671.

Ex Regesto Secretariæ &c. fol. 190.

Quoad Locum secundum, scriptum fuit à Sac. Congregatione Episcopo, ut sequitur:

A tergo: *Illustri & A. R. D. Episcopo Melphicti uti Fratri.*

Illustris & A. R. D. uti Frater. Relatâ in hac Sac. Congregatione ab Eminentissimo D. Card. Casanaten. PP. Capucinorum illius Civitatis instantiâ circa controversiam eos inter -- ac illud Capitulum de exequiis Defunctorum faciendis pendentem, Emi Patres auditâ Amplit. Tuæ relatione, Eidem scribi mandavit, ut partem habentes citentur, & de Facto servatis servandis processus fabricetur: jubent interim Emi Patres, ut Fratres Capucini in possessione manuteneantur. Quod &c. Romæ 26. April. 1675.

Uti Frater
Card. Gaspar Carpineus.

Ex Regesto Secret. Congr. mens. & anni prædictorum.

D E C R E T O

Sac. Congregat. Episc. & Regul.

Infirmariam, & Aromatariam Domûs Barensis reintegrari, ac à PP. Guardianis summam præscriptam quotannis subministrari sancitur.

IN Causa Ordinis Capucinorum pro Zelantibus Provinciæ S. Nicolai Barensis.

Sacra Congregatio Eminentissimorum & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum & Regularium præposita, referente pro Eminentissimo D. Card. Pico Ponente, Emo D. Cardinale Barberino, censuit rescribendum, prout rescripsit, ac decrevit = Pro omnimoda reintegratione Infirmariæ, & Aromatariæ in Conventu Barensi juxta Ordines datos à Superioribus Religionis, & Guardiani curent omnino per Syndicos eorum Conventuum quotannis summam præscriptam à Definitorio Generali subministrari sub pœnis privationis officii, nec non vocis activæ, & passivæ contra Guardianos, qui præfatam contributionem neglexerint. In reliquis ad Eminentissimum Dominum Cardinalem Protectorem Religionis ad mentem, quæ est, ut P. Generalis eligat alium Convisitatorem, qui non sit ex Regno Neapolit., ad quem effectum etiam se intelligat cum eodem Eminentissimo Protectore.

Romæ die 26. Augusti 1735.

Card. Franciscus Barberinus.

Exempl. Auth. in Arch. Gen. Ord. Armario Provincia Barensis.

DECRETO.

S. Cong. Episc. & Regul.

Fundatio Conventûs in Terra Capursi Patribus S. Petri de Alcantara, instantibus nostris Fratribus secunda vice inhibetur.

BEATISSIME PATER.

FRatres Capucini Nojæ, Triviani, & Rutiliani Diœc. Baren. humillimi Oratores exponunt, quòd Monitorium relaxari fecerunt super executione Decreti à Sac.Congregatione Episc. & Regul. 26. Martii 1716. Ponente Eminentissimo Ferreri emanati: *non esse locum fundationis, & amplius* causam non proponi, contra Patres S. Petri de Alcantara, prætendentes fundare Conventum in Territorio Capursi, in cujus districtu ad quatuor milliaria novem reperiuntur Conventus, & in specie tres Capucinorum, & unus Reformatorum. Eo ipso autem tempore, quo Monitorium dictum executioni mandari Oratores curârunt, resciverunt, quod à s. m. Benedicto XIII. Breve sub 31. Januarii 1729. expeditum obtinuerint, inscriptum Archiepiscopo Barensi cum facultate exequendi dictam fundationem, etiamsi aliorum Regularium consensus integrè non afforet. Cum autem in memorato Brevi contrariam resolutionem Sac. Congregationis Episc. & Regul. adesse, Summo Pontifici non fuerit expositum, & ideo illud manifestè subreptitium sit, ad Summam Sanctitatis Vestræ justitiam recurrunt, quatenus executionem præfati Brevis remittere dignetur vel Illmo D. Auditori Cameræ, coram quo Monitorium super executione Decreti Sac. Congregationis fuit relaxatum, quatenus procedat, prout de jure, Brevi subreptitiè obtento non obstante, vel ipsi Sac. Congregationi Episc. & Regul., quæ pendentiam litis cum clausula: *& amplius non proponi* terminavit. Quod totum &c.

Libello supplici ad Sac. Congregationem remisso, prodiit Decretum, ut sequitur:

In Causa Bareo. prætensæ fundationis Conventûs PP. Minorum Observantium de Alcantara in Terra Capursi vertente inter PP. Capucinos Nojæ, Triviani, & Rutiliani, ac PP. Reformatos Valenzani ex una, & Patres S. Petri de Alcantara Provinciæ Neapolitanæ & litis consortes ex altera Partibus proposita fuerunt infrascripta dubia, videlicet:

I. An sit locus aperitionis oris adversus Breve in casu, & quatenus affirmativè?

II. An, & quomodo sit providendum in casu? &c.

Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negot. & consult. Episc. & Regul. præposita, referente Eminentissimo Gotti Ponente, Partibus auditis, ac re undique maturè perpensâ ad suprascripta dubia, sequentem in modum respondendum censuit, prout respondit, & rescripsit, videlicet:

Ad primum dubium affirmativè, &

Ad secundum persistendum esse in decisis, de anno 1716.

Et rescribatur Archiepiscopo, ut non permittat prosecutionem Fabricæ Conventûs, & amplius causam hujusmodi non proponi mandavit. Romæ die 17. Martii 1741.

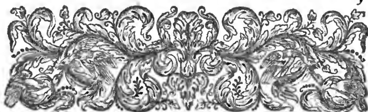
I. Card. Firrao Præf.

Cosm. de Hieronymis Secret.

Ex Regesto Secret. Congreg. mens. & anni prædict.

PRO-

PROVINCIA HYDRUNTINA.

Imultaneum cum Lucaniæ & Barensi Provinciis habuit ortum, &, dum in prima harum partitione mansit secundæ unita, primùm anno 1590. ab hac scissa, propria acquisivit jura, nomine S. Mariæ de Finibus Terræ insignita. In Regione Salentina vires in ædificationem, & Regularis vitæ rationem conservat exactam; inde Alumnos semper numeravit de primæ Nobilitatis Familiis, quæ sunt Alfarano - Capycia, Antollieta, Burgesia, Cicala, Corso - Colonna, Denapoli, Lobellia, Montesuscoli, Prata, Ratta &c. &c.

In hujus Provinciæ Civitate, quam Brundusium appellamus, orta est Nobis Matutina illa Canonicæ Sanctitatis Stella, Ven. Dei Servus Laurentius, totius Ordinis nostri Minister Generalis, quem in flore juventutis mors Patris Venetias ad Patruum distraxit, & ad cujus preces postmodum in Patria, referente Ughello Ital. Sac. tom. 9. edit. 2. fol. mihi 9. Septimo supra decimum Christi sæculo Monasterium sub invocatione Sanctæ Mariæ Angelorum mirabili Bavariæ Ducum munificentiâ fuit excitatum, & Capucinis Monialibus perpetuò excolendum consignatum.

Ex æquo quoque participat de honore Cardinalitiæ Purpuræ, qua Fr. Anselmus à Monopoli in Ecclesia Dei luxit, cùm, Provinciæ Barensi adhuc unita, in sui districtûs Domiciliis Eidem vitæ spiritualis lac instillaverit, & melle sanæ doctrinæ nutriverit. Silent quidem (nescio an incuriâ, an fato) Chronici Ordinis Libri de F. Francisco à Soleto, hujus Provinciæ municipio, quem tamen ex Nobili Scarporum Stirpe natum, Virum posterorum memoriâ dignissimum reddit ipsa illius ad S. Oecumenicum Concilium Tridentinum missio, & habitus in eo Theologi character, prout acta originalia Concilii in Archivo Secreto Vaticano conservata reg. 79. fol. 62. ita exprimunt:
Theologi super examen articuli de Simonia ex Ordine Capucinorum

Eusebius Anconitanus Vicarius Generalis.
Franciscus Soletus Procurator.
Joannes de Ventimilia Theologus.

Quod & confirmatur sequenti ejusdem Regesti articulo fol. 80.

Prælati & alii, qui convenerunt coram Sua Sanctitate die Dominica 2. Februarii 1556. vocati per infrascriptam Cedulam: Vocentur omnes Prælati coram Sanctissimo Domino Nostro in Camera Papagalli pro die Dominica proxima secunda Februarii ante ingressum Suæ Sanctitatis in Capellam, ad audiendam mentem Suæ Sanctitatis:

Adfuêre ex Ordine Capucinorum

R. Eufebius Anconitanus, Vicarius Generalis.
R. Francifcus Soletus Procurator.
R. Joannes de Ventimilia.

Eundem Francifcum, qui Concilio Ecclefiæ Theologus adfuit, & juxta dictæ Scarporum Familiæ documenta Bibliothecæ Pontificiæ curam geffit, habuit & poftmodum Generale Ordinis Confilium Definitorem, juxta acta Capitulorum Generalium in Archivo Procuræ affervata, anno 1558. *electum.*

Occupat & imprafentiarùm parem locum Fr. Benedictus à Maffafra, parique prudentiæ confilio, & Religionis zelo, quo & Provinciæ nativæ Minifterium abfolvit, & exteras Provincias commiffione Generali vifitavit, Ordinis caufas juvat.

Concludit Conventus Fratrum XXXIII.
Hofpitia III.
Monafteria Monialium VIII.

Erectio novæ Domûs in loco Coriliani ad inftantias Joannis de Montibus Marchionis dicti loci &c. fignatur.

BEATISSIME PATER.

ALiàs quondam Joannes Baptifta de Montibus, priufquam occubuiffet, piâ devotione ductus, pro animæ fuæ falute, & Religionis propagatione, divinique cultûs augmento de bonis fibi à Deo collatis, pro Mariæ de Bucalis, ejus Uxoris mentis, & difpofitionis adimplemento unum Monafterium in loco Sanctæ Mariæ nuncupato Caftri de Coriliano Hydruntin. Diœcefis, in quo tres vel 4. Presbyteri Græci, in illis partibus Calocri nuncupati, in Divinis continuò defervirent, per quondam Francifcum ejus Filium primogenitum conftruendum, prædictifque Græcis omnia, & fingula ad eorum victum, & veftitum neceffaria fuppeditanda effe mandavit, prout latiùs in ipfius quoodam Joannis Baptiftæ teftamento continetur.

Et quia idem Fraocifcus prædicti Teftatoris meote executioni minimè demandatâ, vitâ functus eft, devotus Sanctitatis Veftræ Orator Jnannes de Montibns Marchio prædicti Caftri de Coriliano, qui prædicti Francifci Filius exiftit, ejufdem Francifci hæreditatem ære alieno gravatam adivit, unam Regularem Domum S. Antonin de Padua dicandam, non tamen in S. Mariæ hujufmodi, fed in alio fibi bene vifo, & commodiori locn intra 8. annos pnximè futuros cnoftrui, & ædificari facere, ac ibi unum Guardianum, & alios S. Francifci Capucinos nuncupatos, feu Minorum de Obfervantia Fratres ibidem conftituere, aliaque præmiffa adimplere cupit. Supplicat igitur humiliter Sanctitati Veftræ devotus Orator, quatenus in præmiffis opprtunè providere, Eum fpecialibus gratiis, & favoribus profequi, eidem Ordini unam Regularem Domum, S. Antonio de Padua dicandam cum illius Ecclefia in alio commodiore loco pro ufu, & habitatione uoius Guardiani, & faltem aliorum decem Fratrum Capucinorum de Obfervantia prædictorum, qui inibi in Divinis defferviant, ac omnibus, & fingulis privilegiis, libertatibus, immunitatibus, prærogativis, gratiis, exemptionibus, ac aliis quibufcumque Indulgentiis, & præeminentiis, quibus prædicti Ordinis cœterarum regularium Domuum Licienfis ac Gallipolitanæ Civitatum, ac Terræ S. Petri Fratres quomodolibet utuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poffunt, ac valent, conftrui, & ædificari facere: nec non, ut legatum prædictum in fabricam Domûs, & Ecclefiæ hujufmodi convertere, liberè, & licitè valeat, cnncedere, & indulgere: ipfamque Domum, & illius Ecclefiam, pnftquam, ut præfertur, conftructæ fuerint, in Domum eorumdem Fratrum Capucinorum, feu Fratrum Minorum de Obfervantia hujufmodi, prout ibi à principio introducuntur, cum illius Ecclefia, Clauftro proprio convertere, erigere, & ioftituere: ac Guardiano, & Fratribus in ipfam Domnm conftruendam introducendis, ut præmiffis omnibufque aliis & fingulis privilegiis, indultis, exemptionibus, quibus alii Fratres ejufmodi Ordinis ntuntur, uti poffint, ac valeant, plenam, & liberam licentiam, ac facul-

facultatem impartiri, Testatorisque voluntatem quoad hæc commutare dignemini de gratia speciali, oon obstantibus eadem voluntate, aliisque præmissis, & quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque.

FIAT UT PETITUR V. (*vel Hugo ita enim vocabatur ante suam ad Pontificatum exaltationem Gregorius XIII.*)

Et eum absolutione à censuris ad effectum &c. de licentia, facultate, concessione, commutatione, aliisque præmissis, ut supra, in forma gratiosa &c. & cum opportuno, si videbitur, Judicum, & Executorum deputatione, qui assistant cum potestate &c. &c. Et committatur Ordinario.

Romæ apud S. Petrum tertio Kal. Februarii Anno XI.

FIAT V.

Exemplar Authent. in Archivo Provinciæ, & Ordinis, Armario Provincia Hydruntina.

Litteris Pontificiis, ob mortem Archiepiscopi Hydruntini executioni non datis, Vicario Generali Nerithonensi hanc committit.

SIXTUS EPISCOPUS

Servus servorum Dei.

Dilecto Filio Vicario Ven. Fratris nostri Episcopi Nerithonen. in spiritualibus Generali salutem & Apostolicam Benedictionem.

DUdum siquidem fel. recordat. Gregorio PP. XIII. Prædecessori oostro pro parte Dilecti Filii Joannis de Montibus, Marchionis Castri de Corilia00, Hydruntin. Diœc. exposito, qualiter quondam Joannes Baptista etiam de Montibus piâ devotione ductus, priusquam occubuisset, uoum Monasterium in loco S.Mariæ nuncupato Castri, & Diœc. prædictorum, in quo tres vel 4. Presbyteri Græci in illis partibus Calocri nuncupati degerent, ibique in Divinis continuò deservirent, per quondam Franciscum ejus Primogenitum construi, & ædificari voluit, atque mandavit; postmodum verò dicto Francisco, ejus Patre, voluntate minimè executiooi demandatâ, vitâ functo, prædictus Joannes, qui dicti Francisci ejus Genitoris hæreditatem ære alieno gravatam adivit, ejus Patris obligatinoi, dictique Joannis voluntati satisfacere desiderans, eidem Prædecessori nostro supplicari fecit, quatenus sibi unam Regularem Domum S. Antooio de Padua nuncupato dicandam, oon tamen in B. Mariæ hujusmodi, sed in alio sibi bene viso, & commodiore loco iotra 8. annos tunc proximè futuros pro usu, & habitatione unius Guardiani, & aliorum saltem decem Fratrum Minorum Capucinorum nuncupatorum coostrui, & ædificari faciendi licentiam & facultatem concedere dignaretur, idem Prædecessor hujusmodi supplicationibus inclinatus, sub Datum videlicet tertio Kalendas Februarii Pontificatûs sui Anno XI. Ven. Fratri Episcopo Hydruntino voluit, & concessit dari in mandatis, quatenus eidem Joanni unam Regularem Domum in alio præfatæ S. Mariæ commodiore, & sibi bene viso loco pro usu, & habitatione onius Guardiani, & saltem decem Fratrum Ordiois hujusmodi construi, & ædificari faciendi licentiam & facultatem Apostolica Auctoritate concederet, prout in nostris inde confectis litteris (cum dictus Prædecessor, antequam ejus litteræ cooficerentur, sicut Domino placuit, rebus humaois fuisset exemptus.) plenius continetur.

Cum autem, prout eadem expositio subjungebat, Archiepiscopalis Hydruntina tunc Pastore careret, & adhuc ad præsens careat, pro parte dicti Joannis Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus sibi in præmissis opportunè providere de benigoitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur hujusmodi supplicationibus iocli. nati Discretioni Tuæ, Fili Vicarie, qui Civitati Hydruntinæ, ut præfatus Joannes asserit, vicinior existis, per Apostolica Scripta mandamus, quatenus, si, & postquam prædictæ Litteræ Tibi pro parte dicti Joannis præsentatæ fuerint, ad illarum executionem servatâ aliàs formâ earumdem, procedas, in omnibus & per omnia, perinde, ac si illæ Tibi directæ fuissent. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordioationibus Apostolicis, necnon omnibus illis, quæ dictus Prædecessor in dictis litteris voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo octuagesimo sexto, decimo Januarii Pontificatûs nostri Anno secundo.

Bulla formata in Archivo Provinciæ, de qua exemplar authent. in Archivo Generali Ordinis, Armario Provincia Hydruntina.

NO-

N O T A.

IN hujus Domûs loco surrexêre postmodum Eremitæ, qui se Capucinos Reformatos nuncupabant; cumque ementitâ hac Nominis & Habitûs figurâ non levem, & Ordini, & Fratribus inferrent injuriam, ad horum querelas illos carcerari jussum est epistolâ S. Congregationis Episcoporum, & Regularium subnexâ:

Perillustris, & R. Domine uti Frater.

Sub nomine Provincialis Capucinorum Apuliæ fuit expositum, quod in loco Coriliani illius Diœc. compareant nonnulli Eremitæ, qui se Capucinos Reformatos nominant, & ab horum Habitu non differunt nisi per Caputium. Cumque verosimile non sit, quod ad hoc debita licentia Apostolica fuerint muniti, & consequenter ex novo hoc Instituto varia inconvenientia, & scandala enasci possent, Illustrissimi Domini mei Amplit. Tuæ scribi mandârunt, quatenus omnes & singulos carcerari faciat, & quamprimum plenam distinctamque relationem eorum, quæ in hac parte pro Illust. Dominorum informatione occurrent, transmittat. Inde præsentem Ordinem cum diligentia, & exactitudine exequi studeat &c. Romæ 26. Junii 1626.

Amplit. Tuæ

Uti Frater
Laudivius Card. S. Sixti.

Ex Regesto Secret. Congreg. mens., & anni prædict.

EPISTOLA.

Sacr. Congreg. Episcop. & Regular.

Revocatio licentiæ, in Terra Cryptaliarum Conventum erigendi RR. Patribus Observantibus Reformatis à Vicario Generali datæ approbatur.

Illm̃e, & Rm̃e Domine, uti Frater.

OPtimè egit, & prudenter Amplit. Tua, dum licentiam sine suo præscitu a suo Vicario FF. Observantibus Reformatis pro Conventu in Terra Cryptaliarum ædificando concessam revocavit, cum ibi jam aliàs Capucinorum Conventus reperiatur, qui ob paupertatem loci, & viciniæ, in quibus eleemosynam quærunt, quasi fame moriuntur. Et sicut Amplit. Tuæ resolutio Illmis D.D. meis summopere placuit, ita prædictis Reformatis, casu quo contra Amplit. Tuam ob hanc causam ad eos recurrerent, certiùs repulsam dabunt. Maneat itaque pacato animo, salutique attendat, dum ego me Eidem commendo. Romæ 9. Septembris 1591.

Amplit. Tuæ.

Uti Frater:
Card. Alexandrinus.

Foris: *Illustri, ac Rev. Dño uti Fratri. D. Archiepiscopo Tarenti.*

N O T A.

ACta controversiæ ne dividantur, subnectitur in forma Decretum, quo D. Archiepiscopus prædictam licentiam annullavit:

Die 17. mensis Augusti 1591. Tarenti præsentata fuit per R. P. Fratrem Jacobum de Francavilla Capucinum, Custodem loci Capucinorum, & Substitutum per R. P. F. Mathæum de Francavilla Vicarium Provincialem Capucinorum Provinciæ S. Mariæ Terræ Hydrunti, prout de ejus substitutione apparet per litteras directas Illustrissimo Domino Archiepiscopo Tarentino sub Datum in Terra Cryptaliarum die 20. Julii 1591. per quem fuit provisum, ut infra &c

Et per Illm̃um, & Rm̃um D. Archiepiscopum Tarentinum visa supplicatione, porrecta per R. P. F. Jacobum de Francavilla, Substitutum per R. P. Vicarium Provincialem Provinciæ S. Mariæ Terræ Hydrunti, ut per Litteras suæ Paternitatis apparet, præter plurimas instantias oratenus factas, habitoque respectu ad statum Religionis dictorum PP. Capucinorum, quo probibeatur litigare, & consito per fides Personarum exterarum fide dignarum de quotidiana subventione victûs ipsorum Capucinorum, per quas manifestè patet, non posse eos subsistere in Terra Cryptaliarum, prout pluries protestati sunt, ob alimoniæ deficientiam propter accessum FF. Reformatorum novi Conventûs ædificandi in ipsa Terra: consideratisque rationibus allegatis per FF. Capucinos, quod non possent ipsi cum FF. Reformatis sufficientèr ali juxta eorum observantiam, fuit provisum, & decretum, licentiam datam à R. Vicario Generali Tarenti pro ædificatione dicti novi Conventûs Reformatorum in ipsa Terra Cryptaliarum fore, & esse suspendendam, prout præsenti Decreto suspenditur, & ab ædificatione ipsius Conventûs desistendum, prout desisti mandatur, & donec ipse Illm̃us Dominus consuluerit

de præ-

de prædictis omnibus Sacram Congregationem Regularium, prædicta omnia notificanda, prout per Edictum affigendum in valvis Majoris Ecclesiæ dictæ Terræ notificari mandatur, quibuscunque Personis suum quomodolibet interesse putari. Et ita per hoc suum &c. Datum Tarenti sub 17. mensis Augusti 1591. præsentibus R. D. Leonardo Picello V. J. D. & D. Hieronymo Mariano de Cryptaliis, præsente dicto R. P. F. Jacobo de Froncavillo, & audiente, & gratias referente.

Lelius Archiepiscopus Tarentinus.

Plenè ad hæc RR. PP. Reformatis needum quiescentibus, fuit denuo ad Vicarium Generalem scriptum, ut sequitur:

Rev. Dñe. Cum jam aliàs à D. Card. Alexandrino fel. rec. Archiepiscopo illius temporis fuerit scriptum, ne in Terra Cryptaliarum Loco illius Diœc. FF. Reformatos introduci sineret, ex eo, quod Conventus Capucinorum, qui ob egestatem locorum, in quibus eleemosynam quærunt, vix se sustentare possunt, ibi reperiotur. Visum est Illmis meis Dominis, ut idem ordo à me renovetur, quatenus nihil renovare sinat sine novu informatione, & si quid in contrarium allegaretur, mihi rescribat. Maneat sanus. Romæ 18. Decemb. 1601.

Card. Florentiæ.

Quæ omnia efficere nequibant, quin post modicos annos conceptum fundandi consilium RR. PP. Reformati denuo exequi intenderint; animum autem dejecit epistola sequens, D. Archiepiscopo inscripta.

Illustrissime, ac Reverendissime Domine uti Frater.

Debent Patres Religionum Mendicantium juxta Decisiones jam aliis vicibus ab hac S. Congregatione factas, antequam pro Conventibus fundandis locum sumant, exhibere consensum illarum Religionum, quæ in Civitate, Terra, Castris &c. in quibus fundationem facere intendunt, commorantur; Hinc, cum PP. Reformati ad hunc actum devenire intendant in Terra Cryptaliarum illius Diœc. quin fidem consensus pro habendo fundandi ordine necessarii producant, Amplit. Tua nullo modo, aut quocunque prætextu, etiam Benefactorum, aut eleemosynarum pro ipsorum beneficio jam destinatarum, quibus necessitatem quæstuandi se non habere palliant, cum hoc ipsorum regula, & instituto contrarietur, id permittet. Quapropter EE. Dñi mei voluère, ut Amplit. Tuæ per præsentes significarem, quatenus non solùm dictam fundationem, sed etiam illius initium sine expresso hujus S. Tribunalis ordine impediat.

Punctualiter & studiosè hoc exequetur, cum vigore præsentium Eidem omnis necessaria auctoritas tribuatur. Deus illam conservet. Romæ 21. Maii 1638.

Amplit. Tuæ.

Addictissimus uti Frater
Cardinalis S. Honuphrii.

C. Faebenettus Secret.

Exempla Documentorum omnium in Arch. Gen. Ord. Arm. Provincia Hydruntina.

EPISTOLA

Sac. Congregat. Episc. & Regul.

Domum in Terra Galatulæ erigi, & econtra aliam supprimi P. Generali committitur.

Reverende Pater.

Illustrissimi Domini mei ex justis causis animum eorum moventibus, Pat. Vestræ & Religionis Superioribus facultatem concedunt erigendi Conventum Fratrum hujus Ordinis in Terra Galatulæ, sub hac tamen conditione, & non alias, ut ad minus duodecim Fratres in eo commorentur, & vel in illa, vel in alia vicinâ Provincia unus, aut alter Conventus saltem eorum, in quibus minoris numeri familia reperitur, supprimatur. Inde Paternitas Vestra necessaria desuper disponat. Romæ 25. Maii 1599.

Ex Regesto Secretariæ Congregationis, mensis, & anni prædictorum fol. 50.

Alia de hoc Conventu vide infra.

Ere-

Erectio novæ Domûs in Terra Scorani ad instantias Communitatis signatur.

HYDRUNTIN.

BEATISSIME PATER.

CUM devoti Sanctitatis Vestræ Oratores Universitas, & homines Terræ Scoranæ Hydruntinæ Dioec. pio affectu erga Ordinem FF. Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum ducti, & aliàs pro speciali eorum consolatione unam Domum ejusdem Ordinis in dicta Terra, & loco satis commodo, jamque per eos designato, cum sua Ecclesia, & omnibus aliis membris necessariis construi, & ædificari facere intendant; jamque licentiam à Capitulo Generali ejusdem Ordinis obtinuerint, pecuniasque pro constructione hujusmodi Domûs necessarias in promptu habeant, & jam lapides & cœmenta, & alia pro dicta fabrica parare inceperint, dictaque Terra satis commoda, & populo abundans existat, & ex consuetis illius eleemosynis, præsertim verò Nobilium Virorum, qui omnia pro sustentatione Religiosorum in dictam Domum introducendorum necessaria sponte, & liberaliter offerunt, sufficiens eorumdem Religiosorum numerus commodè sustentari queat, si iu dicta Terra & loco, jam (ut supra) designato, seu forsan designando una Domus Regularis hujusmodi perpetuò erigeretur, & institueretur; augmento divini cultûs, dictique Ordinis propagationi, ac Incolarum ejusdem Terræ speciali consolationi non modicum provideretur. Supplicant igitur iidem Sanctitatis Vestræ Oratores pio & laudabili proposito, in præmissis favorabiliter annuere, specialibus favoribus & gratiis prosequi, eisdem Oratoribus unam hujusmodi Domum cum Ecclesia, & aliis ad Religiosorum habitationem requisitis construendi, seu construi, & ædificari faciendi licentiam, & facultatem liberam, & opportunam auctoritatem concedere, & impartiri: Et insuper Domum ipsam ex nunc, prout postquam sic constructa, & ædificata fuerit, in Domum Regularem dicti Ordinis cum Ecclesia, Claustro, Dormitorio, Refectorio, hortis, hortalitiis, aliisque membris & officinis necessariis, opportunis, & aliàs consuetis pro perpetuis usu, & habitatione duodecim ad minus Fratrum dicti Ordinis, qui inibi sub regularis disciplinæ observantia juxta ejusdem Ordinis regularia instituta vivere, divinisque officiis in ipsa Ecclesia insistere, & eidem Ecclesiæ deservire teneantur, Auctoritate Apostolicâ perpetuò erigere, & instituere: nec non Guardiano, aliisque Fratribus & Personis quibuscumque, ac Ecclesiæ Domûs per præsentes erectæ, ut omnibus & singulis privilegiis, facultatibus, immunitatibus, & exemptionum prærogativis, antelationibus, favoribus, & gratiis tam spiritualibus, quàm temporalibus aliis ejusdem Ordinis Domibus regularibus, earumque Ecclesiasticis in genere, vel in specie, aut aliàs quomodolibet concessis, & quibus illa & earum Guardiani, & Fratres, aliæque Personæ de jure, usu, consuetudine, aut aliàs quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, pariformiter & absque ulla differentia frui, uti, potiri, & gaudere: nec non quæcunque Capitula, Ordinationes, & Constitutiones, ac statuta, felix regimen, & administrationem dictæ Domûs, & Fratrum in eam introducendorum concernentia (licita tamen & honesta, ac dicti Ordinis Regularibus Institutis, sacrisque Canonibus, & Constitutionibus Apostolicis, nec non Concilii Tridentini Decretis minimè contraria) condere, illaque juxta rerum & Fratrum qualitates, ac aliàs, prout expediens videbitur, mutare, corrigere, reformare, & alterare, & etiam alia de novo facere, quæ, postquam immutata, reformata, seu alterata, aut de novo edita fuerint, eoipso Auctoritate Apostolica confirmata, & approbata sint, & esse censeantur, ac per singulos Fratres prædictos inviolabiliter observari debeant, ac ad id censuris, & pœnis Ecclesiasticis, aliisque juris & facti remediis cogi & compelli possint, similiter possint, & valeant, dictâ auctoritate perpetuò concedere, & indulgere: nec non præsentes, & desuper conficiendas litteras nullo unquam tempore, ex quovis prætextu, causaque, & occasione de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis vestræ, vel alio quopiam defectu notari, impugnari, invalidari, in jus & controversiam vocari, aut adversùs eas quidquam opponi posse, sed semper, & perpetuò validas, & efficaces fore, & esse, suosque plenarios, & integros effectus sortiri & obtinere, ac ab omnibus inviolabiliter observari, atque ita per quoscunque Judices judicari &c. debere, irritumque &c. decernere dignemini de gratia speciali. Non obstantibus fel. rec. Bonifacii VIII. prohibentis Fratribus Mendicantibus novas Domos acquirere &c. Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, dictique Ordinis, etiam juramento &c. roboratis statutis, privilegiis quoque indultis, & Litteris Apostolicis, etiam illi, illiusque Superioribus, & Personis sub quibuscunque tenoribus &c. ac cum quibusvis clausulis, & decretis in contrarium forsan quomodolibet concessis &c. quibus omnibus, etiamsi de illis &c. latissimè hac vice derogare placeat, cœterisque

que contrariis quibuscunque cum clausulis opportunis,

FIAT UT PETITUR H. (idest, Hippolytus, quò nomine ceu Cardinalis vocabatur Clement PP. VIII. ex Familia Aldobrandina.)

Et etiam cum absolutione, ac ad effectum &c. de licentis, concessione, erectione, institutione &c. quæ hic pro singillatim repetitis ad partem habeantur, ut supra, perpetuò, & ad perpetuam rei memoriam in forma grossa cum prohibitione, & aliorum quomodolibet contrariorum opportuna derogatione &c. Et committatur Ordinario, & sine alicujus præjudicio &c. Romæ Id. Februarii Anno VIII.

FIAT H.

Exemplar in Archivo Provinciæ.

In Civitate Oritana novam Domum ad instantias Communitatis erigi, & 12. Fratres cum fruitione privilegiorum & Indulgentiarum Ordinis in ea in perpetuum habitare concedit.

A tergo: *Venerabili Fratri Episcopo Oritan., seu dilecto Filio ejus in spirit. ualibus Vicario Generali.*

CLEMENS PAPA VIII.

Venerabilis Frater, seu dilecte Fili salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Exigit pietas, ac singularis devotionis affectus, quo dilecti Filii Communitas, & Homines Civitatis Oritan. in Provincia Hydruntin. Beatum Franciscum Confessorem, ejusque Religionem prosequuntur, ut eorum piis votis prædictæ Religionis incrementum respicientibus, quantum cum Domino possumus, libenter annuamus.

Cum itaque, sicut pro parte eorumdem Communitatis & Hominum Nobis nuper expositum fuit, ipsi pro spirituali Civium & Incolarum, ac aliorum Cristifidelium Civitatis, & Diœcesis. Oritan. profectu, consolatione, & commodo, ac animarum salute, divinique cultûs augmento unam Domum & Conventum Ordinis Fratrum Capucinorum in Territorio ejusdem Civitatis, ubi nulli prædicti Ordinis Religiosi existunt, erigere cupiant; propterea Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut opportunam, Domum prædictam erigendi licentiam illis concedere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur ad ea, quæ ad divini cultûs augmentum, Religionis propagationem, ac Animarum salutem pertinent, intendentes, attendentesque ex hujusmodi Domûs erectione, Civium, Incolarum, aliorumque Christifidelium prædictorum ædificationi, ac animarum saluti, tum ex piis exercitiis, tum ex divinorum Officiorum frequentia plurimum consuli posse, ac propterea dictorum Communitatis, & Hominum pio desiderio benignè annuere volentes, eosque, & quemlibet eorum à quibusvis excommunicationis &c. censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fraternitati Tuæ, Frater Episcope, seu Discretioni Tuæ, Fili Vicarie, per præsentes committimus, & mandamus, ut accedente consensu Venerabilis Fratris Julii Antonii, Episcopi Prænestin. S. R. E. Cardinalis S. Severinæ nuncupati, dicti Ordinis Capucinorum Protectoris, eisdem Communitati & Hominibus, quod in Territorio dictæ Civitatis unam Domum ac Conventum Fratrum Capucinorum, cum claustro, dormitorio, refectorio, aliisque officiis & Officinis necessariis auctoritate nostra erigere, ac Fratribus ejusdem Ordinis istuc eadem de causa cum suorum Superiorum licentia introducendis pro eorum perpetuis usu, & habitatione, ita tamen, ut duodecim ad minus Fratres dicti Ordinis ibi pro divinis Officiis peragendis continuò residere debeant, concedere, & assignare possint, Auctoritate nostra Apostolica licentiam & facultatem concedas. Ac ejusdem Domûs, postquam erecta fuerit, ejusque Conventûs futuris Guardiano, seu Ministro, & Fratribus, ut omnibus, & singulis gratiis, indultis, concessionibus, favoribus, exemptionibus, libertatibus, immunitatibus, indulgentiis, & privilegiis, quibus alii ejusdem Ordinis Domus, Conventus, & Fratres utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, sine aliqua prorsus differentia frui, potiri, & gaudere possint, & valeant, eadem auctoritate concedas & indulgeas. Nos enim ex nunc irritum decernimus, & inane, quidquid secus super his à quoquam quavis auctorirate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstan. fel. rec. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri Fratribus Mendicantibus novas Domos ad inhabitandum recipere prohibente, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac etiam ejusdem Ordinis Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores præsentibus

pro expressis, & ad verbum insertis habentes hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXIX. Maii MDCII. Pontificatus nostri Anno undecimo.

Ex Regesto Autographo Archivi Secretariæ Brevium Apostolicorum mens., & anno prædictis fol. 461.

NOTA

EMersère causæ loopinæ, quæ executionem hojus Apostolici Brevis usque in hodiernum diem impediverunt.

Ornamenta & Paramenta, à Maximiliano Bavariæ Duce Ecclesiæ Monialium Brundusii à se constructæ donata, exinde extrahi prohibet, & prohibitionis copiam in valvis Ecclesiæ, vel alio loco perpetuò affixam manere mandat.

PAULUS PAPA V.

Ad futuram rei memoriam.

CUM, sicut nomine dilecti Filii nobilis Viri Maximiliani Bavariæ Ducis, Nobis nuper expositum fuit, ipse Ecclesiam Sanctæ Mariæ Angelorum nuncupatam novi Monasterii Monialium Capucinarum etiam nuncupatarum, Brundusin. à se constructi, & ædificati, variis ornamentis & paramentis ad divini cultûs in ea decorem instruxerit; Nos eorumdem paramentorum & ornamentorum conservationi, quantum cum Domino possumus, benignè consulere, ipsumque Maximilianum Ducem specialibus &c. volentes & a quibusvis &c. censentes, supplicationibus ejusdem Maximiliani Ducis Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ne de cætero quisquam quavis auctoritate fungens, vasa, Calices, Candelabra, Reliquiaria, ornamenta, & paramenta Ecclesiastica, & quamcumque aliam supellectilem sacram pro usu, & servitio dictæ Ecclesiæ, tam per dictum Maximilianum Ducem, quàm alios quoscumque Christifideles eidem Ecclesiæ hactenus donata, & assignata, seu imposterum forsan donanda, & assignanda quovis quæsito colore, causa, prætextu, & occasione è dicta Ecclesia extrahere, seu aliis Ecclesiis, Monasteriis, & Locis piis commodare, etiamsi animum illa deinde referendi habeat, sive, ut extrahantur, vel commodentur, permittere, aut consentire audeat, seu præsumat, sub excommunicationis, necnon privationis vocis activæ & passivæ per contrafacientes incurrendis pœnis, Apostolica Auctoritate, tenore præsentium interdicimus, & prohibemus; non obstan. Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Monasterii, & illius Ordinis etiam &c. statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, quod præsentis prohibitionis copia in valvis Sacristiæ dictæ Ecclesiæ, aut aliquo alio perspicuo loco, unde ab omnibus cerni possit, continuò affixa remaneat. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXIV. Octobris MDCXIX. Pontificatus nostri Anno decimoquinto.

Ex Regesto Archivi Secret. Brevium Apostolicorum mens., & anni præd. fol. 446.

NOTA.

EOusque tenera & officiosa fuit Serenissimi Bavariæ Ducis Maximiliani I. erga Ven. Servum Dei nostrum P. Laurentium à Brundusio pietas, & charitatis affectus, ut non solùm Monasterium Monialium Capucinarum, aliàs jam anno 1571. sub Præsule Bernardino de Figucora in Civitate Brundusii fundatum, at vario vitio corruptum, & infelicem casum minitans, in situ ejusdem Domûs, in quo Laurentius natus fuerat, de novo construi, sed & constructi Ecclesiam divite suppellectile, & rarissimo Sacrarum Reliquiarum apparatu in gratiam dicti Ven. Servi Dei exornari curaverit. Lucet quidem in Monasterii fabrica modestia, quæ Paupertatem instituti servat, eminet autem in sacro munere religiosissimus zelus, quo Serenissimus Dux decorem Domûs Dei prædilexit, inde si opera Dei nuntiare gloriæ sit actio, illud, tum ex inventario mihi transmisso, tum ex Vita Ven. P. Laurentii impressa fol. 266. specificè hic enarrare gratitudinis est debitum. Servantur inde in prædicta Ecclesia, ejusque Sacristia.

Calices septem cum tot patenis, quorum unus ex pura auro, alius autem ex argento confectus est, cujus cuppa, seu pars superior pariter ex auro: in omnibus autem tam labor artis, quàm relevantium figurarum varietas mirè resplendet, habentque omnes sua vela, & alia paris decoris & pretii.

Custodia una, seu Tabernaculum, duæ Pixides, tria thuribula cum navicellis, 6. Candelabra cum Lampade majore ex puro argento.

Lampades aliæ decem cum triginta sex Candelabris ex aurichalco affabrè elaboratis.

Baldachinum, Pluviale, Tunicellæ, casula &c. omnium, quibus Ecclesia utitur, colorum. Item & aliæ vestes Sacerdotales, in quibus pariter ars, & pretium inter se decertant.

Duo Reliquiaria ex ebano nigro, cum 22. loculis argenteis, in quibus totidem reperiuntur Reliquiæ: Sum-

Summitatem horum Reliquiariorum exornant Cruces duæ, quarum cuilibet quatuor inclusæ sunt SS. Reliquiæ.

Crux ejusdem cum dictis Reliquiariis altitudinis cum octodecim Reliquiis, in cujus medio videtur theca ex argento cum particula Ligni Sanctissimæ Crucis.

Duo alia Reliquiaria in forma Capellæ ex ligno nuceo, quorum quodlibet tres S. Reliquias insignes, & alias duas parvas continet.

Duo Reliquiaria cum columnis ex ebore, quorum quodlibet tres S. concludit Reliquias.

Alia duo Reliquiaria cum columnis ex ebano, quorum cuilibet novemdecim S. Reliquiæ inexistunt.

Duo alia in forma Capellæ inferius aperta, duodecim S. Reliquiis cuilibet insertis.

Duo alia similia in quadro cum vigintiquinque S. Reliquiis cuilibet inclusis.

Duo alia similia cum colore viridi interiùs, quorum quodlibet 12. S. Reliquias complectitur.

Duo alia cum pedibus ex ebore, in quorum quolibet duodecim S. Reliquiæ numerantur.

Aliæ duo ejusdem formæ cum tabulato aurei coloris, & 21. Reliquiis cuilibet acclusis.

Alia duo ejusdem formæ, in quorum medio Cera Papalis, quam in quolibet sex Reliquiæ cingunt.

Reliquiarium ad formam Capellæ viridis coloris, miniatum ex auro cum ornatu serico rubro, in quo undecim S. Reliquiæ cernuntur.

Reliquiarium cum duabus figuris argenteis, cum pedibus inauratis, & tribus S. Reliquiis inclusis.

Quatuor Agnus Dei *cum Cera Papali in medio, in quorum duobus majoribus duodecim, & in duobus minoribus octo numerantur Reliquiæ.*

Crucifixus *cum Monte Calvario ex argento, cum Angelis, Mysteriis &c.*

Crucifixus *ex auro obrizo cum statuis, ex aurichalco inauratis.*

Crucifixus *ex argento fino.*

Duo Agnus Dei *ex ebore parva, quorum unum Velum B.V.M., & alterum particulam de Indusio ejusdem B. Virginis exhibet.*

Agnus Dei *ovatum cum cera Papali in medio, & in ejus circuitu 20. Reliquiæ.*

Cistula ex ebano cum Reliquiis accomodatis.

Decem integra Capita Virg. Martyrum ex Societate S. Ursulæ, & quatuor alia de Sociis S. Mauritii M.

Pulvinaria, seu pulvini duo magni acu phrygia ornati cum duabus Reliquiis insignibus, quorum una est de Sociis S. Mauritii, & alia S. Ursulæ.

Duo pulvini albi coloris, in quorum uno Reliquia de S. Stephano Protom., & in alio Reliquia de S. Rocho conspicitur.

Pulvinus coloris citrinarii cum Reliquia S. Eligii.

Alius cum Reliquia S. Zachariæ, Patris S. Joannis Baptistæ.

Alius cum Reliquia S. Laurentii M. Levitæ.

Alius cum costis ejusdem S. Laurentii, & aliâ Reliquia incognitâ

Alius cum duabus Reliquiis de S. Januario, & S. N.

Alii duo cum 2. Reliquiis incognitis.

Alius cum maxilla S. Agapiti.

Omnes isti pulvini sunt ex materia cremisina.

Quatuor alii ex serica, Catiluffa *vocato cum diversorum Sanctorum Reliquiis:*

Dens molaris S. Apolloniæ V. Martyris in apice floris collocatus.

Duæ Statuæ parvæ, quarum una S. Stephanum, & altera S. Laurentium, cum cujuslibet Reliquiis repræsentat.

Craticula ex argento cum ferro, seu radio craticulæ S. Laurentii cum quatuor carbonibus, humore ex corpore S. Levitæ fluente extinctis.

Vas ex argento deauratum cum chrystallo intexto, in quo digitus S. Athanasy servatur.

Crux ex ligno nuceo fino cum Guttis, seu Granis Sanctissimi Sanguinis Jesu Christi, & particulâ de Ligno Sanctæ Crucis: in cujus pede videtur Sanguis ex Stigmatibus S. P. Francisci

Reliquiarium magnum cum 2. porticellis, & figuris Passionis D. N. J. Christi, & centum quinquaginta Reliquiis acclusis.

Crux parva ex ligno, S. Patris dicto, in cujus una parte continentur octodecim S. Reliquiæ, & ex alia parte Christi Salvatoris Imago.

Hæc probabilius illa Crux est, quam Ven. Dei Servus Laurentius ante pectus, ceu scutum salutis, & memoriale Passionis Dominicæ gestare solebat, acceptam ab altefato Duce cum conditione, ut illam ante suum è vita discessum in Ecclesia Monasterii Monialium Capucinarum Brundusii collocari disponeret: quod & factum est pio honore, cum Archiepiscopus Pontificaliter indutus cum Clero, & populo eam cum aliis S. Reliquiis ceu pretiosissimam Venerabilis sui Concivis hæreditatem processionaliter (ut in vita P. Laurentii fol. mihi 292. legere est) ad dictam Ecclesiam transtulerit.

Conservant de cætero Moniales & alia S. Spolia de Ven. Dei Servo, suntque portio Cordis, Breviarium, epistola propria illius manu Matri Abbatissæ inscripta &c. &c.

Error dein nonnullorum est, dum Moniales has primùm sub Pauli PP. V. Pontificatu Brundusii institutas fuisse opinantur; jam enim anno 1571. sub & a supradicto Antistite Bernardino de Figueora Hispano ibi inductas, & fundatas fuisse Ughellus tom. 9. Italiæ Sacræ edit. novæ fol. mihi 45. clarè perhibet, eruiturque convincenter ex epistolâ S. Congregationis Episc., & Regul. quâ Archiepiscopo de translatione earumdem Monialium de antiquo ad novum Monasterium sequentia fuêre præscripta:

Longiùs in S. Congregatione punctum de translatione istarum Monialium Capucinarum ad novum Monasterium à Serenissimo Duce Bavariæ pro illarum commodo constructum, fuit discussum, & Illustrissimi Domini mei Amplit. Tuæ scribi jusserunt, ne tardes transferre dictas Moniales ad memoratum locum novi Monasterii, non obstante, quod earum tres vel quatuor reluctentur. Agatur primò cum his suaviter, & in mansuetudine, quatenus ad illuc voluntariè eundum alliciantur; si tamen adhuc in pertinacia persisterent, exequatur Amplit. Tua Sacræ Congregationis ordinem meliore modo, & majore, quâ poterit, decentia.

Cumque Moniales antiquum Monasterium juxta Amplit. Tuæ vota Seminario relinquere renuunt, iidem Illustrissimi Domini mei ordinant, ut Amplit. Tua illud à peritis inspici & æstimari disponat, pretiique, quo æstimabitur, det notitiam. Deus &c. Romæ 15. Januarii 1619.

Ex Regesto Secretariæ Congreg. mens., & anni præd. fol. 9.

Alia de hocce Monasterio reperies infra in præsenti Documentorum nexu:

Petium terræ, ad Ecclesiam sæcularem B. Mariæ Virginis de Stigliano spectans, Domui Fratrum Loci Messapiæ incorporari, Ordinario committit.

A tergo: *Venerabili Fratri Antonio Episcopo Brundusin.*

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater salutem & Apostolicam Benedictionem.

EXponi Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Guardianus & Fratres Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum Terræ de Mesagna Brundusin. Diœc., quod, cum eorum Domus Regularis valde angusta existat, Dilectus Filius modernus Abbas sine cura Ecclesiæ Beatæ Mariæ Virginis de Stigliano nuncupatæ, dictæ Terræ, quæ, ut asseritur, de Jurepatronatus Dilecti Filii nobilis Viri Joannis Antonii Albritii Principis *della Veterana* existit, quoddam Terræ petium ad dictam Domum spectans, dictæque Domui contiguum, eisdem Guardiano & Fratribus pro illorum Domûs Regularis hujusmodi ampliatione, ac ad illorum usum tantùm de dicti Joannis Antonii Principis consensu dare & concedere desiderat, si nostra ad id, & Sedis Apostolicæ licentia suffragetur. Nobis idcirco Guardianus & Fratres prædicti humiliter supplicari fecerunt, ut eis desuper opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur Guardianum & Fratres hujusmodi, ipsumque Abbatem specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis &c. censentes, supplicationibus hujusmodi inclinati, Fraternitati Tuæ per præsentes committimus & mandamus, ut dicto Abbati petium Terræ hujusmodi, Guardiano & Fratribus prædictis, ad effectum præmissum de dicti Joannis Antonii consensu dandi & concedendi, ipsis verò Guardiano & Fratribus idem Terræ petium in eventum illius concessionis quoad illius usum & commodum tantùm recipiendi, & dictæ Domui Regulari uniendi, annectendi & incorporandi licentiam Auctoritate Nostra concedas, eisque desuper indulgeas. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac Ecclesiæ, Domûsque, & Ordinis prædictorum, etiam juramento &c. roboratis statutis & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscunque. Per præsentes autem non intendimus dictum Juspatronatus approbare. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XVII. Octobris MDCXXV. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

M. A. Maraldus.

Ex Regesto Archivi Secret. Brevium Apost. mens. & anni præd. fol. 29.

Domum suppressæ Congregationis Minorum Conventualium in Loco Squinzani cum omnibus juribus, Fratrum usui relinqui jubet.

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater Salutem & Apostolicam Benedictionem.

ALiàs fel. record. Sixto Papæ V. Prædecessori Nostro pro parte Dilectorum Filiorum Fratrum Minorum Conventualium Reformatorum Sancti Francisci exposito, quod ipsi strictiorem vitam agere, & se reformare cœperant, aliquosque Conventus acquisierant, & in iis sub obedientia Protectoris & Superioris Ordinis hujusmodi vivebant: Idem Sixtus Prædecessor, ne ipsos Fratres Reformatos, eorumque Congregationem super Reformatione hujusmodi inquietari contingeret, supplicationibus eorumdem Fratrum Reformatorum nomine sibi humiliter porrectis inclinatus, Reformationem prædictam ubique locorum cœptam & introductam, & ex tunc in dies introducendam, ac pro ea & illius felici directione facta statuta, & ordinationes, cum inde secutis quibuscunque, Apostolica Authoritate perpetuò approbavit, & confirmavit. Novissimè autem per Nos accepto, ex Congregatione Fratrum Conventualium Reformatorum hujusmodi, non eos in Ecclesiam Dei spirituales fructus, qui sperabantur, prodiisse, sed perplures differentias

inter

inter eosdem Fratres Reformatos, & Fratres Conventuales non Reformatos ortas esse, & pariter oriri. Nos præmissis obviare, ac aliàs desuper opportunè providere volentes, motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ex præmissis, aliisque justis, & rationabilibus causis animum nostrum moventibus Congregationem Fratrum Conventualium Reformatorum hujusmodi, omnia & quæcunque illius officia & ministeria, nec non Domos & Loca Regularia quæcunque, & in quibusvis Provinciis existentia, & ad eos spectantia, ac statuta & consuetudines, & decreta, nec non privilegia & indulta tam specialia, quàm generalia perpetuò suppressimus, & extinximus, ac ab eisdem Fratribus Conventualibus Reformatis, Domos, Conventus, & Loca, ac bona mobilia & immobilia, & semoventia, ubique gentium constituta, sacram quoque & communem supellectilem, ipsorumque omnium usum, usufructum, administrationem, & possessionem spiritualem, & temporalem, nec non jus, & actionem eis quomodolibet competentia abstulimus, & ablata esse, & censeri voluimus: nec non Domos, Conventus, Loca, supellectilem, bona, res, actiones, & jura prædicta, eorumque proprietatem Ordini Fratrum Minorum Sancti Francisci Conventualium nuncupatorum certis modo & forma tunc expressis concessimus, & assignavimus, aliaque fecimus, statuimus, & ordinavimus, prout in dicti Sixti Prædecessoris sub plumbo, & nostris desuper in simili forma Brevis expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Cum autem, sicut accepimus, Dilecti Filii Fratres Minores Ordinis ejusdem S. Francisci Capucini nuncupati pro suis usu, & habitatione, Domo Regulari suppressæ Congregationis hujusmodi Loci Squinzani Licien. Dioec. maximè indigeant, & Dilectus etiam Filius Minister Generalis eorumdem Fratrum Minorum Conventualium, ut Domus Regularis prædicta eisdem Fratribus Capucinis concedatur, expressè consenserit. Nos ad eximios atque multiplices fructus, quos ipsi Fratres Capucini ardenti Religionis zelo, & spectatâ in toto Orbe Regularis disciplinæ observantiâ, ac jugi spiritualium operum exercitio in Vinea Domini afferunt, paternæ dirigentes considerationis intuitum, dignum, quin potius debitum reputavimus, eorumdem Fratrum Capucinorum necessitatibus aliqua in parte consulere. Itaque eosdem Fratres Capucinos specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis &c. absolutas fore censentes, motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Fraternitati Tuæ, per præsentes committimus & mandamus, ut attento consensu prædicto, Domum Regularem suppressæ Congregationis hujusmodi dicti Loci cum omnibus & singulis juribus, & pertinentiis suis universis Fratribus Capucinis prædictis, quos Procurator Generalis ejusdem Ordinis ad hoc deputandos duxerit, Authoritate nostra concedas, & assignes, inducens eos dicta Authoritate per Te vel alium, seu alios in corporalem, realem, & actualem possessionem Domûs Regularis, ac jurium & pertinentiarum suarum hujusmodi, contradictores quoslibet & rebelles per sententias, censurss, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque juris, & facti opportuna remedia appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis. Non obstantibus literis Nostris prædictis, ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non Ordinum prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis quibus omnibus & singulis; illorum omnium tenores præsentibus pro plenè & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice duntaxat specialiter & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Datum in Arce Gandulphi Albanen. Dioecesis sub Annulo Piscatoris die xx. Novembris MDCXXVI. Pontificatus nostri anno quarto.

M. A. Maraldus.

Ex Reg. Arch. Secret. Brev. Apost. mense, & anno præd. fol. 33.

N O T A.

Erectionem novæ Domûs in hoc loco RR. PP. Observantibus Reformatis molientibus, fuit id prohibitum per subnexas litteras.

A tergo: *Rev. Domino Vicario Capitulari Hydrunti.*

Rev. Domine. Eminentissimi Domini mei auditis iis, quæ per litteras sub 29. elapsi circa præjudicium, Capucinorum Conventui S. Eliæ Casalis Squinzani Diec. Licien. accessurum à Monasterio, quod FF. Observan.

servantes Reformati haud procul ædificare intendunt, mihi intimandum commisere, quatenus sub pœnis, quas convenientes judicaverit, dictis FF. Reformatis præcipiat, ut à memorata fundatione penitus abstineant; & si quid aliud occurreret, EE. Dominis, qui vigore præsentium omnem ad hoc necessariam auctoritatem impertiuntur, significabit. Maneat sanus. Romæ 11. Julii 1633.

Ad placitum.
Cardinalis S. Onuph.

A. Torniellus.

Exemp. in Arch. Gen. Ord. Armario Provincia Hydruntina.

Terrenum ad Mensam Episcopalem Alexanen. pertinens, pro horto novæ Domûs Fratrum ibidem alienari concedit.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit Dilectus Filius Jacobus à Castellaneta, Minister Provincialis Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, Provinciæ Hydruntinæ, quod multi Civitatis Alexanen. Incolæ situm pro fundanda inibi una ipsius Ordinis Regulari Domo, accedente etiam ad hoc Ven. Fratris Episcopi Alexanen. consensu, concesserunt, jamque Domûs hujusmodi fundamenta jacta sunt. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, hortus sufficiens juxta ipsius Domûs necessitatem non adsit, & ad hoc, ut fieri possit, certa quantitas terreni ad mensam Episcopalem Alexanen. spectantis, valoris in proprietate vigintiquinque scutorum monetæ necessaria sit, Nobis propterea dictus Jacobus humiliter supplicari fecit, quatenus desuper, ut infra, opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur dictæ Domûs necessitatibus in præmissis prospicere, ipsumque Jacobum specialibus &c. volentes, & à quibusvis &c. censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, eidem Episcopo, quod solutis vigintiquinque scutis prædictis, quantitatem terreni hujusmodi dicto Jacobo ad effectum præmissum concedere, liberè & licitè valeat, Apostolica auctoritate, tenore præsentium licentiam concedimus & impartimur. Non obstantibus fel. rec. Pauli II., & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ecclesiæ Alexanen. etiam &c. roboratis statutis & consuetudinibus, cœterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, quod vigintiquinque scuta prædicta penes ædem sacram, seu Mercatorem fide & facultatibus idoneum deponantur, nec inde, nisi ad effectum illa in utilitatem mensæ Episcopalis prædictæ investiendi, amoveri possint.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 11. Octobris MDCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno sexto.

M. A. Maraldus.

Ex Regesto Archivi Secretariæ Brev. Apostolicorum mens. & anni præd. fol. 106.

Aliud Terrenum ad eandem Mensam Episcopalem spectans pro Horto in beneficium ejusdem Domûs Fratrum permutari committit.

Venerabili Fratri Episcopo Alexanen.

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater salutem & Apostolicam Benedictionem.

EXponi Nobis nuper fecit Dilectus Filius Minister Provincialis Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, Provinciæ Hydruntinæ, quod, cum una Domus Regularis dicti Ordinis in Civitate Alexanen. prope quoddam Territorium Mensæ Episcopalis Alexanen. construi cœpta, parsque ejusdem Territorii dictæ Domûi valde necessaria sit, ipse quemdam hortum muris cinctum ad dictam Domum spectantem, & juxta æstimationem de illo à personis practicis factam valoris in proprietate centum & decem, annui verò reditûs sex ducatorum auri de Camera, pro Territorio hujusmodi, quod apertum ac seminatorium, triumque Tumulatarum Terræ mensuræ illarum partium, valoris autem in proprietate juxta æstimationem ab eisdem personis etiam factam nonaginta ducatorum similium existit, &, ut affe-

afferunt, fertili cum infertili computato quinque ducaros fimiles annuatim reddere poteft, permutare fummopere defiderat, Tuque ad id &c. paratus exiftis, fi noftra Tibi, illifque in præmiffis fuffragetur licentia & facultas: Quare dictus Provincialis Minifter Nobis humiliter fupplicari fecit, ut ftante neceffitate dictæ Domûs, Menfæque Epifcopalis prædictæ utilitate, licentiam hujufmodi concedere de benignitate Apoftolica dignaremur.

Nos igitur Te, & dictum Miniftrum Provincialem à quibufvis &c. cenfentes, hujufmodi fupplicationibus inclinati, Tibi, ac eidem Miniftro Provinciali, quod Territorium & hortum hujufmodi ad invicem pro Menfa Epifcopali ac Domo prædictis refpectivè permutare, defuperque Inftrumentum feu Inftrumenta neceffaria & opportuna celebrare, feu celebrari facere, liberè & licitè poffitis, & valeatis, Apoftolica auctoritate, tenore præfentium licentiam concedimus & impertimur. Non obftantibus fel. rec. Pauli PP. II. Prædecefforis noftri de rebus Ecclefiæ non alienandis, aliifque Conftitutionibus & Ordinationibus Apoftolicis, ac Ecclefiæ & Ordinis prædictorum, etiam &c. roboratis ftatutis & confuetudinibus, cæterifque contrariis quibufcumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum fub Annulo Pifcatoris die xxIV. Martii MDCXXIX. Pontificatus noftri anno fexto.

M. A. Maraldus.

Ex Regeft. Arch. Secret. Brevium Apoftolic. menf. & anno prædict. fol. 74.

N O T A.

IN Ecclefia hujus Domûs Cappellam à D. Laura ab Ajello cum omni apparatu perfici, petitum & conceffum eft, ut fequitur.

BEATISSIME PATER.

Domna Laura ab Ajello D. Fabritii Guarini, Civitatis Alexanæ Domini & Patroni Conjux, Sanctitati Veftræ humillimè fupplicat, quatenus Votum de Capella in campo, à dicta Civitate milliario incirca diftito, amplianda factum, in aliud majoris utilitatis opus, videlicet ad Capellam in Ecclefia Capucinorum, quæ defacto conftruitur, perficiendam, & cum omni apparatu terminandam commutare dignetur, cum dicti Patres fummopere hoc fubfidio indigeant &c.

Die 23. Decemb. 1631. Sanctiffimus Dominus nofter petitioni fuperius expofitæ benignè annuit.

R. Card. Ubaldinus.

Franc. Paulut. Secret.

Exemplar in Arch. Generali Ord. Armario Provincia Hydruntina.

E P I S T O L A.

Sac. Congregat. Epifc. & Regular.

Epifcopo Ugentinenfi Conventum Ruffani, ante Decretum Innocentii XI. *de parvis Conventibus* erectum, fub prætextu, quod 12. Fratres in eo non degant, vifitare inhibetur.

M. Illuftris ac Reverende Domine uti Frater.

CUm S. Congregationi pro parte Provincialis & Deffinitorum P. F. Capucinorum Provinciæ Hydruntinæ fuerit expofitum, quod Ampl. Tua Conventum Terræ Ruffani fuæ Dioec. vifitare, & fuæ jurifdictioni fubdere prætendat, fub prætextu, quod juxta Sanctiffimi Domini Noftri Decretum 12. Fratres ibi non habitent; Illuftriffimi Domini mei mihi ordinârunt, ut Eidem fcriberem, quod, fi Conventus fit canonicè erectus, & in eo Capucini multis annis ante prædicti Decreti publicationem habitare cœperint, à prætenfa vifitatione, omnique alio actu, privilegiis & exemptionibus dictorum Fratrum præjudicante, abftinere debeat, cum hoc licitum duntaxat foret, fi poft memorati Decreti publicationem Conventus fuiffet erectus.

Conformet fe proin fenfibus Illuftriffimorum Dominorum meorum, & Deus eam præfervet. Romæ 28. Sep. 1629.

Amplit. Tuæ.

Uti Frater.

Fr. Ant. Card. S. Onuphrii.

P. Fagnanus.

Exempl. in Archivo Generali Ordinis Armario Provincia Hydruntina.

Con-

Concordiam ratione horti Conventûs Civitatis Brundusii inter Cives & D. Archidiaconum confirmat.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

NUper pro parte dilectorum Filiorum Guardiani & Fratrum Domûs Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum, Civitatis Brundusii Nobis expositum fuit, quod aliàs ipsis quidam hortus dictæ Domui contiguus, quo indigebant, donatus fuit, ipsique possessionem horti hujusmodi adepti fuerunt. Subinde verò, quia compertum erat directum dominium dicti horti, seu super eo aliquod aliud forsan jus ad Archidiaconatum Ecclesiæ Brundusii spectare, & dilectus Filius ejusdem Ecclesiæ Archidiaconus donatiuni hujusmodi non consenserat, & propterea possessionem dicti horti ad se avocare prætendebat, dilecti Filii Communitas, & Homines dictæ Civitatis ad concordiam cum dicto Archidiacono devenerunt, per quam ipsi eidem Archidiacono, ejusque Successuribus dictum Archidiaconatum pro tempore obtenturis octo Ducatos singulis annis pro prætenso jure, seu dominio solvere promiserunt, pruut in Instrumentu Concordiæ hujusmodi desuper celebrato pleniùs dicitur contineri.

Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, Exponentes præfati Concordiam hujusmodi, pro illius validitate, & subsistentia Apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri summopere desiderent. Nos illos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis &c. supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Concordiam prædictam, & prout illam concernunt, omnia, & singula in dicto Instrumento contenta, licita tamen, & honesta, authoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos, tam juris quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Decernentes Concordiam hujusmodi, nec non præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, & ab omnibus, ad quos spectat, inviolabiliter observari. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si quid secus super his à quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus fel. rec. Pauli II. & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus Apostolicis, dictæque Ecclesiæ Brundusin. etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 11. Octobris MDCXXIX. Pontificatus Nostri Anno septimo.

M. A. Maraldus.

Ex Regesto Archivi Secret. Brevium Apost. mens. & anni præd. fol. 75.

Hortum Domûs Civitatis Liciensis annuo canone gravatum liberari, & onus ad alium fundum transferri, Episcopo &c. committit.

A tergo: *Venerabili Fratri Episcopo Liciensi, seu Dilecto Filio ejus Vicario in spiritualibus Generali.*

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater, seu Dilecte Fili salutem & Apostolicam Benedictionem.

EXponi Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Guardianus, & Fratres Domûs Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum Civitatis Licien., quod aliàs eis à Dilecto Filio Flaminio Proto, Licien., seu alterius Diœcesis, quidam hortus dictæ Domui contiguus eisdem Fratribus necessarius donatus fuit, ipsique illius possessionem adepti funt. Verùm, quia hortus hujusmodi quodam censu annuo, seu onere, propter quem, seu quod, unus Ducatus annuus Abbati pro tempore existenti Ecclesiæ Sanctæ Mariæ *dell'Alto* nuncupatæ Licien. Diœcesis debetur, gravatus existit; Nobis propterea Exponentes prædicti humiliter supplicati fecerunt, ut in præmissis opportunè, ut infra, providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur dictos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationibus &c. absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fraternitati Tuæ, Frater Episcope, seu Discretioni Tuæ, Fili Vicarie, per præsentes committimus, & mandamus, ut dictum hortum à censu, seu onere hujusmodi, dummodo expres-

fus

us ad id Abbatis præsentis accedat assensus, authoritate nostra Apostolica, vel totaliter liberes, vel ipsum censum, seu onus hujusmodi in alium fundum annui redditûs, saltem unius Ducati similis, eadem authoritate transferas. Non obstantibus fel. rec. Pauli II. & aliorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Ecclesiæ, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris Die x. Octobris MDCXXIX. Pontificatus Nostri Anno septimo.

M. A. Maraldus.

Ex Regesto Archivi Secr. Brev. Apost. mens. & anno præd. fol. 120.

DECRETO

S. Cong. Episc. & Regul.

Ecclesia B. V. Mariæ Incoronatæ extra muros Civitatis Nerithonensis sita Fratribus pro Habitatione seu Conventu conceditur.

Eminentissimi ac Reverendissimi Domini.

COmmunitas Civitatis Nerithonensis E.E. V.V. humillimè supplicat pro facultate concedendi PP. Capucinis Ecclesiam cum habitatione B. V. Mariæ Incoronatæ extra dictæ Civitatis muros situatam, & de jurepatronatûs ejusdem Communitatis, quæ eam ædificari fecit, existentem. Quam &c.

Sacra Congregatio Cardinalium negotiis Regularium præposita stante relatione Episcopi Nerithonensis, atque audito Procuratore Generali Ordinis hujusmodi benignè annuit, ut Ecclesia unà cum ædibus ibi annexis assignari possit Fratribus Capucinis dicti Ordinis pro eorum Conventu, dummodo ibidem perpetuò saltem 12. *Fratrum numerus manuteneatur, ac servatâ in reliquis formâ Decreti Sanctissimi Domini Nostri ultimo loco editi, nec non fel. rec. Clem. VIII. ac Greg. XV. super novorum Conventuum erectione editorum. Romæ die* 28. *Mart.* 1630.

Fr. Antonius Card. S. Honuphrii.

P. Fagnanus Secret.

Ex Reg. Secret. Congreg. mens. & anni præd. Tom. III.

Thesaurum in loco Rudiarum cum Fratrum molestiis perquiri, aut, ut perquiratur, permitti sub censuris prohibet.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

CUm, sicut dilectus Filius modernus Provincialis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum, Provinciæ Hydruntinæ, Nobis nuper exponi fecit, publica fama volet in loco de Rugge, in quo una Domus Fratrum ejusdem Ordinis fundata reperitur, Thesaurum absconditum esse, ad quem perquirendum multi diversis temporibus concurrerunt, & perquiri mandârunt maxima cum dictorum Fratrum inquietitudine. Nobis propterea dictus Provincialis humiliter supplicari fecit, ut desuper opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur eorumdem Fratrum quieti, quantum cum Domino possumus, consulere, dictumque Provincialem specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis &c. censentes, supplicationibus hujusmodi inclinati, Ne de cætero quisquam quâvis auctoritate fungens Thesaurum prædictum perquirere, sive, ut perquiratur, permittere quovis prætextu aut quæsito colore, ingenio, causâ, ratione, vel occasione audeat, seu præsumat sub excommunicationis, & quoad Regulares personas etiam privationis vocis activæ, & passivæ pœnis respectivè per contrafacientes incurrendis, Apostolica auctoritate tenore præsentium interdicimus, & prohibemus, non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac, quatenus opus sit, Domûs, & Ordinis hujusmodi, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, quod præsentis prohibitionis copia in Valvis dictæ Domûs, aut aliquo alio loco, unde ab omnibus cerni possit, continuò affixa remaneat. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XXVIII. Augusti MDCXXXIV. Pontificatus nostri anno duodecimo.

M. A Maraldus.

Ex Archivo Vaticano Secreto.

Censum annuum & redimibilem super bonis Communitatis Brundusinæ Debitricis, in favorem Monasterii Monialium ibidem Creditoris imponi concedit.

A tergo: *Venerabili Fratri Archiepiscopo Brundusin.*

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater salutem & Apostolicam Benedictionem.

NUper pro parte dilectarum in Christo Filiarum Monasterii Monialium Capucinarum nuncupatarum, Brundusin. Nobis expositum, fuit, quod, cum dictum Monasterium Communitatis Civitatis Brundusin. pro tot fructibus decursis & non solutis quorumdam censuum super dictæ Communitatis bonis impositorum in summa quingentorum scutorum monetæ Regni creditor existat, dictaque Communitas summam prædictam dicto Monasterio ad præsens solvere non possit, propterea dicta Communitas alium censum annuum & redimibilem pro dicta summa super Communitatis prædictæ bonis stabilibus, pecunia numerata juxta Constitutionem fel.rec. Pii PP.V. Prædecessoris nostri desuper editam non interveniente, ad favorem dicti Monasterii imponere posse summopere desiderat: Quare Nobis pro parte dictarum Exponentium humiliter supplicatum fuit, ut in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur dictas Exponentes specialibus &c. volentes, & earum singulares personas à quibusvis &c. censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fraternitati Tuæ, Frater Episcope, per præsentes committimus, & mandamus, quatenus constito Tibi de vero credito prædicto eidem Communitati & Hominibus, quod ipsi unum alium censum annuum & redimibilem usque ad summam quingentorum ducatorum prædictorum in sorte principali ascendentem super dictæ Communitatis bonis stabilibus, etiamsi pecunia numerata juxta dictam Constitutionem non interveniat, servatâ in reliquis in omnibus, & per omnia dictæ Constitutionis formâ, ad favorem dicti Monasterii pro credito prædicto imponere, & vendere liberè, & licitè possint, & valeant, Auctoritate Apostolica arbitrio tuo concedas. Non obstantibus prædicta Constitutione Pii PP.V. Prædecessoris, aliisq; Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, & quibusvis &c. roboratis statutis, & consuetudinibus &c. innovatis. Quibus &c. derogamus, cœterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die x. Januarii MDCXXXV. Pontificatûs nostri Anno duodecimo.

M. A. Maraldus.

Ex Regesto Archivi Secret. Brevium Apost. mens. & anni præd. fol. 202.

N O T A.

REi Oeconomicæ hujus Monasterii ut in æquitate & providentia consuleretur, fuit abusus de Dotibus Novitiarum per subnexas Litteras interdictus:

Illustris & Reverende Domine, uti Frater.

Auditâ in S. Congregatione Amplit. Tuæ relatione circa inconvenientia, in Monasterio Capucinarum ex eo enascentia, quod Dotes Novitiarum realiter & effectivè non deponantur, imò ab illarum Parentibus fiant contractus censuales, quorum fructus nunquam solvuntur, Emin. Dñi mei Amplit. Tuæ à me scribi jusserunt, ut Decreta Generalia observari curet, & Novitias non admittat, Dote reali priùs inter manus Personæ securæ integrè non depositâ. Romæ 13. Jan. 1645.

Ex Regesto Secret. Congreg. Episc. &c. mens., & anni præd.

Alia de hoc Monasterio vide supra fol. 122.

Fr. Bo-

Fr. Bonaventuram ab Alexano cum sociis Missionariis Alvaro Regi Congi commendat.

A tergo: *Charissimo in Christo Filio Alvaro Regi Congi Illustri.*

URBANUS PAPA VIII.

Charissime in Christo Fili noster salutem & Apostolicam Benedictionem.

PRaeclaro pietatis exemplo & insigni zelo, quo animum ad divini Nominis gloriam promovendam maximè intensum ostendit Majestas tua, Paternam benevolentiam nostram sibi plurimùm obstrinxit, & ingentem apud veros Romanae Ecclesiae filios solidae virtutis comparavit gloriam, idcirco assidua pro tua incolumitate Deo vota nuncupamus, qui dat salutem Regibus, atque ab illo enixè petimus, ut Te immortali suo praesidio tueatur, & conatibus, quos ad propagandam Catholicam Fidem continenter adhibes, propitium, atque obsecundantem Te praebeat. Nunc autem, ut re ipsa testatum sit, quantùm de Majestatis Tuae, atque universali illius Regni bonis solliciti simus, istuc mittimus dilectum Filium Religiosum Bonaventuram de Alexano, ac tres alios ejusdem socios, qui in Capucinorum Coenobiis virtutes quaesiverunt Deo gratas, & hominibus salutares: Illos non terrent Regionum longinquitas, seu viarum discrimina, quin ad Vos se conferant, non alium laborum suorum fructum expectantes, quàm, ut Divino Cultui famulentur, & Populos sibi subjectos in viam mandatorum dirigant eisque tum praedicatione, tum Sacramentorum usu prestò sint. Idcirco, majorem in modum adpetimus, ut eos in Patrocinium ac tutelam recipias, nihilque desiderare patiaris, quod ipsorum muneri usui futurum cognoveris, ut scilicet Regia tua auctoritate communiti liberè & absque alio impedimento Sacerdotalibus functionibus operam dare possint, ad quas ob-undas eisdem varias spirituales concessimus facultates, quibus animarum consolationi, ac necessitatibus suffragentur. Sanè, si tuam beneficentiam atque humanitatem experti fuerint, dubitandum Tibi non est, ejus meriti maximum ab Altissimo bonorum omnium Auctore praemium referas, in cujus adjutorio Te habitare, & in illius protectione commorari cupientes Majestati Tuae Apostolicam Benedictionem amantissimè impartimur. Datum Romae die XVI. Julii MDCXL. Pontificatûs nostri Anno decimoseptimo.

Julius Rospigliosus.

Ex Regesto Autographo Secret. Brevium ad Principes *fol.* 186.

N O T A.

SCribitur quidem P. Bonaventura praelibatus ab Alexano, ceu loco notiore, natales tamen habuit in loco Castiniani, ab Alexano parum dissito, ex nobili Tersinorum Sanguine. Mundi voluptates impolluto calle Juvenis transivit, & albo Capucinorum inscriptus rudimenta Vitae Regularia, virtute & studio constanter excoluit, dignumque inde se effecit, ut Missionarius Apostolicus ad plagas Orientis ablegaretur. Spei de ipsius zelo conceptae felix correspondit fructus, cum primùm Thraciae terras semine divinae doctrinae foecundarit, & postmodum Missionis Congensis Praefectus Decreto S. Congregationis *tomo secunda fol.* 76 videndo fuerit constitutus. Diutius in hoc Regno in extirpanda genticatum superstitionum abominatione laboravit, & dum corpus suum summâ inediâ maceravit, saepius modico pane contentus, & aliquoties per integros dies penitus jejunus, alios econtra pane Evangelii indefessus pavit, dumque facies, pallore jejunii obducta illum nuntiavit Virum tenacem & austerum, hilaris conversatio eum reddidit omnibus, etiam ipsis idololatris, dilectum. Inter alios Hollandum & sectâ & conditione insignem ad Fidem Christi ibi perduxit, & Apostolico jussu ad Abyssinos secedens in Insula, vel Civitate S. Salvatoris spolia mortalitatis anno 1651. reliquit.

Habuit Fratrem Uterioum, Gregorium nomine, qui cum ipso & Sacrum Habitum induit, pari zelo in Regno Congi animas quaesivit, & post labores Regnum decoris, & diadema speciei de manu Dei, ut piè credere est, accepit.

De P. Bonaventura redibit memoria in Tomo, qui Missiones Orientis extendet.

Residuum Legati Pii fabricæ & Sacristiæ Domûs Tarentinæ relicti in necessitates Provinciæ erogari indulget.

A tergo: *Venerabili Fratri Archiepiscopo Tarentin.*

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater salutem & Apostolicam Benedictionem.

CUM, sicut dilectus Filius Minister Provincialis Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, Provinciæ Hydruntinæ, Nobis nuper exponi fecit, quingenta scuta Domui Regulari eorumdem Fratrum Tarentin. in illius fabricam & Sacristiæ necessitates expendenda relicta fuerint, dicta verò Domus Regularis ad præmissos effectus modica pecuniarum hujusmodi summa indigeat, permultis autem diversi ejusdem Provinciæ Conventus, dicti Ordinis, terræ premantur angustiis, quibus provideri nequit; Nobis propterea dictus Minister Provincialis humiliter supplicari fecit, ut eorumdem Conventuum necessitates hujusmodi aliqua in parte sublevare de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur eumdem Ministrum Provincialem specialibus &c. volentes, & à quibusvis &c. censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fraternitati Tuæ per præsentes committimus & mandamus, quatenus constito Tibi de præmissis, eidem Ministro Pruvinciali, quod ipse de consensu Diffinitorii dictæ Provinciæ, ac, postquam fabricæ & Sacristiæ dictæ Domûs Regularis necessitati ex pecuniis legati hujusmodi abunde fuerit satisfactum, illarum residuo in alias Conventuum dictæ Provinciæ necessitates uti, illisque providere liberè & licitè possit, & valeat, auctoritate nostra Apostolica licentiam concedas. Non obstan., quatenus opus sit, fel. record. Pauli PP.II., & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac eorum, qui pecunias hujusmodi legaverunt, voluntatibus, quas in- & quoad præmissa sufficienter commutamus, nec non Ordinis & Provinciæ hujusmodi, dictæque Domûs Regularis, & aliorum Conventuum prædictorum, etiam &c. Consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscat. die VIII. Junii MDCXLI. Pontif. nostri Anno decimo octavo.

M. A. Maraldus.

Ex Archivo Secret. Brev. Apost. regesta mens. & anni prædictorum fol. 1.

Manuscripta Fr. Laurentii à Matera, ex hujus Loci Bibliotheca extrahi, sub censura & pœna prohibet.

INNOCENTIUS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

CUm, sicut Dilectus Filius Laurentius à Matera Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum Professor, & Verbi Dei Prædicator, Nobis nuper exponi fecit: ipse non sine magnis studio & labore multa composuit, ac tractatus scripsit, illsque conservari, & manuteneri posse summopere desiderat. Nos dictum Laurentium specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excomunicationis &c. & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati: Ne de cætero quisquam, quavis auctoritate fungens, compositiones, & tractatus, aliaque per eumdem Laurentium scripta & facta in Biblintheca Domûs Regularis eorumdem Fratrum Minorum Capucinorum Civitatis Materæ existentia, è Bibliotheca hujusmodi quovis prætextu, causa, ratione, ingenio, colore, aut occasione extrahere, seu asportare, aut, ut extrahantur, seu asportentur, permittere, quoquomodo audeat, seu præsumat sub excommunicationis, ac privationis vocis activæ, & passivæ pænis ipso facto per contrafacientes incurrendis, authoritate Nostra Apostolica, tenore præsentium interdicimus, & prohibemus. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, &, quatenus opus sit, Domûs, & Ordinis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, quòd præsentis prohibitionis copia in valvis dictæ Bibliothecæ, aut aliquo alio loco perspicuo, ut ab omnibus cerni possit, continuò affixa remaneat. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 11. Maii MDCXLVII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

M. A. Maraldus.

Ex Archivo Secret. Brevium Apost. Regesto mens. & anni præd. fol. 175.

NO-

N O T A.

NUmerant Annales hujus Provinciæ Fr. Laurentium inter Viros illuſtres, eumque Nobilitate, Virtute, & doctrina præſtantem Religioſum commendant. Sprevit magnanimè, quæ claritas ortûs ei exhibuit, mundanæ felicitatis decora, & inter Nos virtute ita adolevit, ut Magiſtratus Provinciæ ei fuerit collatus. Inter negotia Fratrum Sacrarum Litterarum Studium non dimiſit, & præter Scripta ſuperius memorata, Librum edidit, *Aurifodina* vocatum, inſigne doctrinæ ſuæ monumentum.

De Libris mille & ſexcentis à Federico Termularum Epiſcopo Bibliothecæ Domûs S. Petri in Galatina legatis inutiles vendi Syndico committit, conditione donationis non obſtante.

A tergo: *Dilecto Filio Syndico ad hunc effectum eligendo.*

INNOCENTIUS PAPA X.

Dilecte Fili ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem.

NUper pro parte Dilecti Filii Miniſtri Provincialis, Provinciæ Hydruntinæ, Fratrum Ordinis Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum Nobis expoſitum fuit, quòd aliàs bonæ memoriæ Federicus, dum vixit, Epiſcopus Termularum in ſuo ultimo, ſub cujus diſpoſitione ab humanis deceſſit, teſtamento, eiſdem Fratribus Capucinis Conventûs S. Petri in Galatina nuncupati mille & ſexcentos Libros legavit, eâ tamen lege, ut nec iidem dicti Conventûs Fratres, nec eorum Superiores, nec alia quævis Perſona, ſub quovis prætextu, vel cauſa, ne unum quidem ex libris hujuſmodi, etiam minimum ex eodem Conventu extrahere poſſint, ſub amiſſionis usûs eorumdem Librorum pœna &c.

Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, ex Libris hujuſmodi permulti de litteris Græcis, de juriſprudentia tractantes, nec non alii extant, quibus ipſi Fratres Capucini numquam uſi ſunt, nec utentur, quique tempore procedente à tineis & carie nihilominus conſumuntur. Nobis propterea humiliter ſupplicari fecit idem Miniſter Provincialis, ut in præmiſſis opportunè, ut infra, providere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Nos igitur eundem Exponentem ſpecialibus &c. abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, Tibi per præſentes committimus & mandamus, ut eos ex Medicinæ, Legum, & aliis prædictis Libris dicto Conventui, ut præfertur, relictis, qui non ſunt, nec erunt eiſdem Fratribus Capucinis neceſſarii, quibuſvis Perſonis meliorem conditionem offerentibus, Auctoritate noſtra Apoſtolica vendas, & pretium indè redigendum in tot aliorum librorum, ejuſdem dicti Conventûs Fratribus Capucinis neceſſariorum, & quibus illi indigere poſſunt, emptionem convertas. Non obſtantibus &c.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXII. Decemb. MDCXLV. Pontificatus Noſtri Anno ſecundo.

M. A. Maraldus.

Ex Archivo Secret. Brevium Apoſt. Regeſto menſis Jan. anni 1646. fol. 5.

N O T A.

BEnefactorem, ut clariùs, Lector, noſcas, illum Illuſtriſſimum & Reverendiſſimum Dominum Federicum Metium fuiſſe in memoria gratitudinis tene. Claruit ille primò inter Julii Cardinalis Santorii Domeſticos, doctrinà & bonitate vitæ præſtans. Pluries commendatur à Baronio, præcipuè ad annum 1116. num. 7. & ad annum 1178. num. 15. huicque interpres adfuit, & ad Latinam linguam traduxit, quæ Græcè Baronio occurrebant. Memoratur & à Voſſio de Hiſtoricis Latinis. Fuit ad Epiſcopatum Termularum promotus anno 1602. & fato functus anno 1612.

A Mo-

A Monialibus Civitatis Castroniti seu *Castellanetæ* partem primæ earum Domûs vendi, & pretium in novæ fabricæ usum converti indulget.

A tergo: *Ven. Fratri Episcopo Castellaneten. ac Dilecto Filio Archidiacono Ecclesiæ Castellaneten.*

INNOCENTIUS PAPA X.

Ven. Frater, seu Dilecte Fili salutem & Apostolicam Benedictionem.

NUper pro parte Dilectarum in Christo Filiarum Abbatissæ & Monialium Capucinarum nuncupatarum Monasterii S. Mariæ Refugii nuncupati, Civitatis Castellaneten. Nobis expositum fuit, quod ipsæ annis superioribus, antequam Monasterium prædictum, quod prius Conservatorium Puellarum seu Virginum erat, claustrale foret, coactæ fuerunt è prima earum habitatione, in qua omnes ob äeris inclementiam adversâ valetudine utebantur, discedere, aliumque situm salubriorem, in quo ad præsens degunt, sibi eligere.

Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, eidem Monasterio in fabricis necessariis impensa ducatorum centum & quinquaginta monetæ Regni Neapolis ad præsens necessaria sit, illamque ipsæ Exponentes nulla alia utiliori ratione facere possint, quàm ex unius partis earum primæ Domûs & habitationis, valoris in proprietate centum & quinquaginta ducatorum similium constituentium summam nonaginta circiter, annuæ verò pensionis quatuor, ducatorum auri de camera ad effectum præmissum venditione. Nobis propterea eædem Abbatissa & Moniales humiliter supplicari fecerunt, ut sibi de opportuna in præmissis licentia providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur easdem Abbatissam & Moniales specialibus &c. volentes, & earum singulares personas à quibusvis &c. censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fraternitati Tuæ, Frater Episcope, ac Discretioni Tuæ, Fili Archidiacone, per præsentes committimus, & mandamus, quatenus, si, & postquam vocatis, qui fuerint evocandi, ac præmissis omnibus & singulis, illorumque circumstantiis universis prius coram Vobis specificatis, de venditione & pretii conversione hujusmodi, quodque illæ, si fiant, in evidentem dicti Monasterii cessuræ sint utilitatem, Vobis conjunctim procedentibus legitimè constiterit, super quo conscientiam vestram oneramus, eisdem Abbatissæ & Monialibus venditionem, & pretii conversionem hujusmodi, ut supra, faciendi licentiam, auctoritate Nostra Apostolica concedatis. Non obstantibus fel. rec. Pauli II., & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, cœterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, quòd pecuniæ ex venditione hujusmodi provenientes unico contextu in rem, ut supra, expressam omnino convertantur, vel saltem penes Montem Pietatis, vel Personam fide & facultatibus idoneam deponantur, inde non amovendæ, nisi ad effectum illas convertendi, ut petitur.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XI. Januarii MDCLI. Pontificatus Nostri Anno septimo.

M. A. Maraldus.

Ex Archivo Secret. Brevium Apost. Regesto mens. & anni prædict. fol. 67.

Duabus duntaxat Monialibus ob ætatem 40. annorum ad Officium Abbatissæ in prædicto Monasterio concurrere valentibus, & nullâ aliarum Monialium hisce duabus votum suum dare volente, Moniales 35. annorum in Abbatissas eligi posse, ad Sexennium dispensat.

Venerabili Fratri Episcopo Castellaneten.

INNOCENTIUS PAPA X.

Venerabilis Frater salutem & Apostolicam Benedictionem.

NUper pro parte Dilectarum in Christo Filiarum Monialium Ordinis S. Francisci Capucinarum nuncupatarum Monasterii S. Mariæ de Refugio dicti Castellaneten. Nobis expositum fuit, quod, cum de Mense Augusti proximè præteriti de eligenda nova dicti Monasterii Abbatissa ageretur, nulla ex eisdem Exponentibus in alterutram ex duabus ejusdem Monasterii Monialibus, quæ solæ inter Moniales dicti Monasterii quadraginta annis in eligenda in Abbatissam Requisitis non minores existunt, votum suum dirigere voluit propter utriusque illarum inexperientiam, ac exiguam ad spirituale, & temporale præfati Monasterii regimen aptitudinem; quibus attentis eædem Exponentes aliis exemplis

plis edoctæ rationabiliter verentur, ne alterutrius ex iisdem duabus Monialibus directio sibi in Spiritualibus parum proficua, in temporalibus verò dispendiosa futura sit.

Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictæ Exponentes, quo Scandalis, & inconvenientibus, quæ præmissorum occasione oriri possent, obviam eatur, ac dicti Monasterii Abbatissâ destituti necessitatibus consulatur, ipsæque Exponentes quiete spirituali frui, & sub Abbatissæ ad earum regimen aptæ directione spiritualia exercitia frequentare valeant, aliis ejusdem Monasterii Monialibus quadraginta annorum ætate minoribus, fervore tamen spiritûs, ac prudentiâ, & reliqua ad regendum Monasterium hujusmodi requisita aptitudine præditis, de opportuna ad Abbatissatum Monasterii hujusmodi suscipiendum dispensatione provideri summopere desiderent. Nos easdem Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & earum singulares personas à quibusvis &c. censentes, supplicationibus earum nomine Nobis humiliter porrectis inclinati, Fraternitati tuæ per præsentes committimus, & mandamus, quatenus constito Tibi de narratis eisdem Exponentibus, ut ad sexennium proximum dumtaxat, & interim, quoties Monasterium prædictum Abbatissâ destitutum fuerit, alias quascumque ejusdem Monasterii Moniales triginta quinque annis non minores, ac cæteris omnibus ad id requisitis præditas in Abbatissas dicti Monasterii successivè servatis aliàs servandis eligere liberè & licitè possint, auctoritate nostra Apostolica arbitrio tuo concedas, ac cum quacumque Moniali dicti Monasterii sic, ut præfertur, sexennio hujusmodi durante, in Abbatissam ejusdem Monasterii, eligenda si, & quando quinque anni dumtaxat de ætate quadraginta annorum completorum ad Abbatissatum requisita ei deficient, ita, quod eo non obstante, dummodo nullum aliud Canonicum eis obstet impedimentum, ipsaque aliàs idonea existat, servatis servandis officium Abbatissatûs dicti Monasterii sibi alias canonicè delatum suscipere, & exercere etiam liberè, & licitè valeat, authoritate & arbitrio præfatis dispenses. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, & ordinationibus, necnon dictorum Ordinis & Monasterii hujusmodi, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetutinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die..... Septembris MDCLIV. Pontificatus Nostri Anno undecimo.

G. Gualterius.

Ex Archivo Vaticano Secreto.

DECRETO.

S. Rit. Congreg.

In Causa Processionis S. Antonii inter PP. Reformatos & Fratres nostros Civitatis Castroniti vertente, per alteros eam in die Festivitatis S. Antonii, & per alteros Dominicâ infra octavam fieri, & primos in possessione faciendi dictam Processionem, manuteneri mandatur.

SAcra Rit. Congregatio ad componendas controversias ortas inter Fratres Strictioris observantiæ Reformatorum Ordinis S. Francisci Civitatis Castroniti ex una, & Fratres Capucinos ejusdem loci, Partibus ex altera, super jure faciendi solemnem Processionem S. Antonii de Padua, eodem die festo ejusdem, & deferendi illius Simulachrum in eorum Habitu, utraque parte hinc inde informante, censuit Processionem esse faciendam per alteros in die Festivitatis, & per alteros in Dominica infra octavam, & primos in possessione faciendi dictam Processionem esse manutenendos; & ita declaravit, & servari mandavit. Romæ hac die 17. Junii 1673.

N O T A.

STante hujusmodi Decreto RR. PP. Reformati non amplius diem Processionis turbabant, sed econtra Habitum Capucinum, quo Statua D. Antonii tecta in Processione &c. circumferebatur, impetebant, ita ut Fratres denuo ad S. Rit. Congregationem recurrere oportuerit Libello supplici sequente.

Eminentissimi ac Reverendissimi Domini.

Fratres Capucini Civitatis Castroniti seu Castellanetæ EE. VV. humillimè exponunt, qualiter ab anno 1636. à tota Civitate in Protectorem fuit electus gloriosus & Sanctus Antonius Patavinus in eorum

rum Ecclesia, de que & Instrumentum publicum fuit confectum, ac postea Imago Sancti, Habitu Capucinorum vestiti in Solemni processione cum utriusque Cleri interventu, contradicentibus etiam PP. Reformatis, in dicta Civitate degentibus, fuit circumportata, sicque semper postea fuit practicatum. Imò cum Civitas anno 16·3. aliam dicti Sancti, pariter Capucini, Statuam advehi curasset, fuit illa sine ulla contradictione in eorum Ecclesia collocata & annuatim postea in Sancti festo cum Solemnitate, & populi devotè accurrentis frequentia exposita.

Jam verò cum eadem Civitas aliam Statuam, priore detritâ, cum simili Habitu confici disposuisset, in prædicta Ecclesia reponendam, & Syndicus cum Civitatis Electis ad Illustrissimum Dominum Episcopum se contulisset, rogando, ut Statuam benediceret, & in gloriam ac honorem Sancti Protectoris Processionem indiceret, id permittere renuit, allegando, quod dicti PP. Reformati cum Decreto S. Congregationis in favorem PP. Conventualium Civitatis Neapolitanæ emanato sese opposuerint.

Cum autem memoratum Decretum in casu duntaxat particulari Civitatis Neapolitanæ ad favorem PP. Conventualium fuerit factum, prout aliàs Eadem S. Congregatio decelaravit, & tam unius, quàm alterius Decreti hic exhibetur copia, PP. Reformati Capucinis in eo maximè casu, in qua à 40. annis sunt in possessione, se opponere nequeunt. Quapropter humillimè supplicant, quatenus EE. VV. Illustrissima Domino Ordinario præcipere dignentur, ne Oratores in sua possessione turbentur. Quod totum &c.

Ad quod Reverendissimo D. Episcopo Parti contrariæ faventi jussu S. Congregationis scriptum est, ut sequitur:

A tergo. *Reverendissimo Domino Episcopo Castellanetæ.*

Reverendissime Domine uti Frater. Sacra Rit. Congregatio veris existentibus narratis in annexa Exemplari supplicis libelli pro parte FF. Capucinorum istius Civitatis porrecti, censuit posse per Amplitudinem Tuam petita Oratoribus concedi, non obstante Decreta à Fratribus Min. Reformat. ejusdem Civitatis allegato, per eandem Sacram Congregationem emanato die 19. Nov. 1667. pro Civitate Neapolit. ad favorem FF. Min. Conventualium prædictæ Civitatis super Simalacbro S. Antonii de Padua, in Habitu Capucinorum nullo modo exponendo, nam eadem S. Congregatio die 21. Julii 1668. declaravit illud emanasse, & intelligi pro- & in sola Metropolitana Civitate Neapolit. Et in Una Burgen. S. Sepulchri die 18. Julii 1654. super delatione Simulachri prædicti Sancti in Processione respectu Habitus Capucinorum, Eadem respondit, Habitum hujusmodi non esse vetitum, ideoque permittendum arbitrio Episcopi.

Ne gravetur itaque Amplitudo Tua exequi, quod Eidem injungitur, diuque vivat incolumis, Romæ hac die 26. Nov. 1675. Amplit. Tuæ.

Uti Frater

G. Card. Carpineus.

Bernardinus Casalius S. Rit. Congr. Secret.

Exactâ obedientiâ S. Congregationis jussa executioni mandavit D. Episcopus, seu ejus Vicarius Generalis Sententiâ Definitiva sequente:

In Causa & Causis in hac Episcopali Curia Castellaneten. in prima, seu alia veriori verten. Instantia inter RR. PP. FF. Capucinos ex una, & RR. PP. Fratres strictioris observantiæ S. Francisci Ordinis Minorum Reformatorum Civitatis prædictæ, Partibus ex altera, de- & super quasi possessione ipsorum Fratrum Capucinorum exponendi, & expositam in eorum Ecclesia tenendi Statuam Sancti Antonii de Padua in Habitu Capucinorum; Necnon de- & super benedictione alterius Statuæ ejusdem Sancti Antonii sub eodem Habitu Capucinorum facienda in Cathedrali Ecclesia, & exinde solemni Processione, & pompa deferendæ ad ipsorum Fratrum Capucinorum Ecclesiam, ibique publicè exponendæ, & expositam tenendæ, & sub eodem Habitu Capucinorum à Christifidelibus utriusque sexus adorandæ & latius, ut ex actis &c. fuit diffinitivè Decretum, ut infra.

Nos Abbas Carolus Ciminelli V. J. D. Archidiaconus Cathedralis Ecclesiæ Castellaneten. Prothonotarius Apostolicus, & Vicarius Generalis. Viso publico Instrumento rogato per manus quondam Notarii Francisci de Renzio sub die octava Junii 1636. quo constitit Magnificum Syndicum Civitatis Castellaneten. vigore publici Parlamenti, ac nomine totius Civitatis elegisse, & in Protectorem acceptasse Divum Antonium de Padua, Procefs. fol. 22. illiusque Imaginem in Habitu Capucinorum in Cathedrali Ecclesia benedictam, solemni Processione totius Cleri, & RR. PP. Ordinis Prædicatorum, & Confraternitatum cum associatione tunc bo: mem: Episcopi Ascensii Guerrerii, & pompa totius Populi deferri in Ecclesiam ipsorum Fratrum Capucinorum, & in particulari Cappella exponi fecisse, ipsosque Fratres Capucinos in eadem eorum Ecclesia expositum tenuisse Simalacbrum ipsius Sancti in Habitu Capucinorum à Christifidelibus utriusque sexus adoratum, Process. fol. 23. & seqq Visaque Declaratione Sac. Rit. Congreg. emanata sub die 26. Augusti 1675., qua fuit declaratum, non esse vetitum dictis Fratribus Capucinis habere Simulacbrum Sancti Antonii sub Capucinorum Habitu, & ad nostrum arbitrium remissum, illud processionaliter post illius Benedictionem transferri ad illorum Ecclesiam Proc. fol. 13. Visisque reiteratis instantiis Mag. Universitatis, & prædictorum Fratrum Capucinorum, Proc. fol. 6. & seqq., ac Visis Testium depositionibus hinc inde formiter examinatorum, Proc. fol. 28. 51. Visisque hinc inde in facto, & in jure deductis fol. 55. ad fol. 61. Auditisque in voce Partibus; visisque demùm instantia Mag. Universitatis Proc. fol. 62. & citatione ad sententiam Partibus ex adverso Principalibus personaliter exequta sub die 27. præsentis Mensis Maji, Proc. fol. 62. &c. Visisque videndis, & consideratis de jure considerandis, Christi nomine repetitò, per hanc nostram definitivam

sen.

sententiam, quam de juris Peritorum consilio ferimus in his scriptis, dicimus, decernimus, declaramus, & pronunciamus præfatos RR. Fratres Capucinos fore, & esse manutenendos, defendendos, & conservandos, prout Nos manuteneri, defendi, & conservari mandamus in quieta & pacifica quasi possessione tenendi in eorum Ecclesia expositam Statuam S. Antonii de Padua in Habitu Capucinorum, & quatenus opus sit, Mandatum de manutenenda ad Eorum favorem decernimus & relaxamus. Item pari hac nostra definitiva sententia dicimus, decernimus, declaramus, & pronunciamus iisdem RR. Fratribus Capucinis licuisse, & licere alterum Simulacbrum Sancti Antonii de Padua in Habitu Capucinorum benedici facere in nostra Cathedrali Ecclesia, sicque benedictum solemni Processione, pariter & pompâ per Civitatem deferri facere ad eorum Ecclesiam extra Mænia sitam, ibique expositum tenere, à Christifidelibus adorandum, & ita singula singulis congruè referendo dicimus, decernimus, declaramus, pronunciamus, ac definitivè sententiamus, non solùm isto, sed omni alio meliori modo, & cum intimatione &c. = Ita Ego pronunciavi Carolus Archidiaconus Ciminelli Vicarius Generalis &c. = Lecta, lata, & promulgata fuit supradicta definitiva sententia de verbo ad verbum, ut jacet, per me infrascriptum Curiæ Episcopalis Castellaneten. Actuarium. Curia pro Tribunali sedente, hac die trigesima Mensis Maji 1676. præsentibus pro Testibus D. Oratio Scodola, D. Gregorio Greco, D. Leonardo Antonio lo Sole, & aliis, & ad fidem &c. = D. Matthæus de Felice Act. &c.

Autographum in Archivo Provinciæ.

DECRETO.

S. Congreg. Episc., & Regul.

Receptio Domûs pro usu Infirmariæ in Civitate Gallipolitana, Ordinario inibi committitur.

Eminentissimi ac Reverendissimi Domini.

FRater Laurentius à Casarano Provincialis Capucinorum Provinciæ Hydruntinæ humillimus & ad pedes Eminentiarum Vestrarum prostratus Orator exponit, qualiter in Civitate Gallipolitana reperitur Conventus suorum Fratrum Capucinorum, miliario ab incolatu distitus; ex quo Fratres Infirmi, tum Medicorum assistentia, tum aliis Religiosis necessitatibus contra Charitatis, & Seraphicæ Regulæ leges privantur... Inde motus Josephus Capanus ejusdem Civitatis intra hujus muros in loco honesto & segregato quatuor cellas construi fecit, quatenus occurrente necessitatis casu FF. Infirmi ex Conventu illuc transportari, ibique & Medico & aliis opportunis remediis uti & gaudere possint. Quapropter EE. Vestris supplicatur, quatenus dictam novam fabricam pro dicta necessitate acceptandi facultatem concedere dignentur. Quod cum totum sit juxta regulas charitatis, in gratiam recipietur &c.

Sacra Congregatio Eminentissimorum & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consult. Episc. & Regular. præposita, attentâ relatione Archiepiscopi Hydruntini, referente Eminentissimo Acciajolo censuit committendum, prout præsentis Decreti tenore benignè committit Episcopo Gallipolitano, ut veris existentibus narratis petitam facultatem retinendi præfatam Domum pro usu Infirmariæ tantùm pro suo arbitrio & conscientia Oratoribus impertiatur, ita tamen, ut inibi nec Ecclesia, nec publicum Oratorium adsit, nec aliud simile, quo ullum præjudicium aliis Regularibus inferatur. Romæ xi. Mart. 1694.

G. Card. Carpineus.

Ex Regesto Secretariæ Congregationis mensis & anni prædictorum.

DECRETO

S. Congregationis Concilii.

A Monialibus Civitatis Lycii Domum vetustate fatiscentem vendi, & pretium in alterius vicinæ Domûs emptionem erogari, ac onera Domui alienatæ annexa ad Domum emptam transferri, Vicario Generali inibi committitur.

LYCIEN.

MOniales Capucinæ Civitatis Lycii solvunt annuatim ducatos quinque pro pensione Domûs vicinæ Monasterio pro habitatione earum famuli, seu Factoris; habentes autem aliam Domum vetustate fatiscentem valoris ducator. 150. locarique solitam annuis ducatis 4. supplicant pro facultate alienandi dictam Domum ad effectum erogandi pretium in emptionem alterius vicinæ Domûs, quam promptam habent pro eodemmet pretio, ita enim eximuntur ab onere reparandi Domum alienandam, & lucrantur ducatum annuum pro dicta necessaria habitatione absque periculo illam non conducendi.

Die 18. Julii 1701. Sacra Congregatio Concilii attentâ relatione Vicarii Generalis Lycien. beni-

benignè commisit eidem, ut veris existentibus narratis, petitam facultatem alienandi dictam Domum pro suo arbitrio & conscientia Oratrtibus gratis impertiatur: Ita tamen, ut venditio, & respectivè emptio alterius Domûs unico contextu fiat, & si quæ onera Domui alienandæ annexa reperiantur, in, & super Domo acquirenda transferantur, & translata esse intelligantur.

B. Card. Panciaticus Præf.

I. D. Tomatus Secrt.

Ex Libro, seu Regesto 51. Secret. Congreg. prædictæ fol. 349.

DECRETO

Sac. Congregat. Episc. & Regul.

Conservatorium Capucinarum Materæ in Monasterium erigi &c. Archiepiscopo Loci committitur.

SAcra Congregatio Eminentissimorum, ac Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negot., & consult. Episc. & Regul. præposita, attentâ relatione Archiepiscopi Matheranen. referente Eminentissimo Grimaldo, committendum censuit, prout præsentis Decreti vigore benignè committit eidem Archiepiscopo, ut veris &c. & postquam sibi constiterit fabricam prædicti Conservatorii cum Ecclesia, campanili, choro, sacristia, refectorio, dormitorio, hortis, & spatiis numeris omnibus esse absolutam, & suppellectili tam sacra, quàm profana sufficienter instructam, nec non eidem annuum enunciatum redditum certum ducatorum nningentorum octo monetæ, & tumulorum quadraginta trium frumenti præter alios incertos fructus superiùs expressos verè, & cum effectu fuisse assignatum, ad petitamClausuræ declarationem sub regula S. Claræ, ac subjectione Archiepiscopi pro tempore, pro suo arbitrio &c. procedat, cum facultate eidem Archiepiscopo præfigendi numerum Monialium, necnon præscribendi dotem pro qualibet ipsarum intra prædictum numerum solvendam; aliæ verò ultra dictum numerum ad Habitum admittendæ dotem duplicatam solvere teneantur, necnon Moniales in prænarrato Conservatorio existentes ser. ser. ad professionem admittendi, & in reliquis omnia &c. Romæ 21. Jan. 1715.

Ex Regest. Secret. Congreg. mens. & anni præd.

DECRETO.

S. Congregationis Concili.

Clericum N. ab Episcopo pro recipiendis prima Tonsura, & duobus Ordinibus Minoribus prioribus duntaxat admissum, & in actu Ordinationis ad alios quoque duos posteriores se vocatum allegantem, sub conditione re-ordinari sancitur.

UGENTINA ORDINUM.

EXposuit Frater N. N., Clericus Ordinis Capucinorum Provinciæ Hydruntinæ se Litteris dimissorialibus sui Provincialis munitum, ut Clericali Tonsura initiari & ad 4. minores Ordines posset ascendere, adiisse Uxentinum Episcopum, cujus Diœcesis Conventum tunc temporis incolebat, ac ab eo petiisse, ad præfatos Clericalis Tonsuræ, & 4. minorum Ordinum gradus promoveri, dictum verò Præsulem sibi renunciasse, quod unâ die primam Tonsuram, & altera nonnisi duos priores tantùm Ordines volebat illi conferre. Quemadmodum reipsa, quum is prima die Sabbathi post Pentecostem sese stitisset coram memorato Episcopo, Clericali duntaxat Tonsura obtinuit insigniri, mox verò ad eundem Antistitem reversus die quadam Dominica, quâ Præsul ille statuerat plures Ordinandos ad geminos posteriores Ordines promovere, monitus iterum fuit, & certior factus ab ipso Episcopo, quod eâ die duos tantum primos minores Ordines erat illi collaturus. Verùm primis hisce duobus Ordinibus jam susceptis Frater N. N. audiens se, ut ipse refert, vocatum cum aliis promovendis ad geminos alios minores Ordines, securus accessit, & æquè ac cæteri fuit ordinatus.

Eâ autem sacrâ actione absolutâ, quum advertertit Episcopus, Fratrem N. N. sese cum reliquis ad suscipiendos binos posteriores Ordines intrusisse, graviter Eum increpavit, eidem obtestans, quod, sicuti mens sibi fuerat, nonnisi duos priores Ordines ei conferendi, ita caveret, ne se opinaretur ad alios validè assumptum; & consentaneè ad hanc declarationem Præsul ille in litteris exprimentibus Ordines Fratri N. N. collatos, non nisi Tonsuram & duos primos Minores Ordines voluit significari. In hoc itaque rerum statu supplicavit Frater N. N. ab hac S. Congregatione decerni, num ipse modò queat ad Sacros Ordines ascendere.

Episcopus hac de re jussus Eminentissimos Patres instruere, confirmat pleraque à

Fr.

Fr. N. N. expofita, in eo tamen præsertim immoratur, quod Religiosum istum nimiâ quadam animositate petentem ad Tonsuram & 4. minores Ordines una eademque die promoveri, Clericali tantùm Tonsura pridem initiatum, *de sua futili vanaque spe* (sunt verba ejusdem Episcopi) *agglomerandi unà simul 4. Ordines, arguendum, increpandumque duxi, atque pluries, seriò, & in propatulo Eum feci certiorem, quod non nisi duos priores Ostiariatûs & Lectoratûs eidem tunc eram collaturus*: deindeque, quomodo res evenerit, ita prosequitur. *In hac intentione firmus & constans è vestigio ad faldistorium accedens, ac de more indutus Ordinationis mysteria incepi, Fratremque N. N. unicum, præsentem, plenèque recognitum ad præfatos duos Minores Ordines, ut jam fassus eram, ex rata mea intentione promovi. Dum verò complures alii Ordinandi ad Exorcistatûs, atque Acolytatûs Ordines suscipiendos accessêre, ipse Frater N. N. per Me abs dubio nunquam vocatus non solum fronte obductâ, sed toto corpore abscondi tus (uti testati sunt omnes, qui fuêre præsentes) atque ex latere Magistri Cæremoniarum manum suam extendit, materiamque simul & respectivè cum aliis nimis fidenter, callidèque me inscio ausus est contingere.* Ut autem suadeat Episcopus, se reipsa tunc minimè agnovisse Fratrem N. N., ita pergit in sua relatione: *Patres Eminentissimi, qui fieri poterat, ut ego de tot Ordinandorum manibus distinguerem, atque internoscerem manum Fratris N. N. Capucini, maximè, quando cucullus ejusdem cinericius albo tegebatur superpelliceo? At (sicut accepi) PP. Capucini Fratrem N. N. de rata validaque ad 4. Minores Ordines promotione autumant defensum iri, quia (ut ajunt) accessit vocatus, ejusque accessus haud fuit dolosus: enimverò Fratrem N. N., ego nec vocavi, nec jussi vocari. Item de hac, quam præsumit, vocatione deque suâ bona fide idemmet Frater N. N. auctor, actor, sibique testis est singularis.* Quibus ita expositis, refellens demum Episcopus paucorum Scholasticorum sententiam, qui putant ad valorem Ordinationis satis superque esse, si Episcopus ordinando *seriò agat*: iterumque repetens se habuisse seriam firmam & efficacem voluntatem, ac intentionem denegandi Capucino illi binos Ordines posteriores, concludit hanc suam esse sententiam = *Frater N. N. Capucinus, ut supra, intrusus haud validè ordinatus est*.

His itaque ab Episcopo Uxentino acceptis, & Fratri N. N. communicatis, nedum iste pro declaratione jam petita modo iterat preces, verùm etiam suas adiicit Procurator Generalis Ordinis Capucinorum, qui probè deprehendens ex relatione Episcopi, asserentis se pluries certiorem fecisse Fratrem N. N. quod nonnisi duos priores Ostiariatûs & Lectoratûs Ordines tunc erat illi collaturus, ac unà simul in controversiam adducentis, num idem Frater N. N. fuerit evocatus cum aliis, quos Episcopus statuerat ad geminos posteriores Ordines promovere, haud levem emergere occasionem dubitandi, num hos validè susceperit? ut pede tuto hâc in re procedatur, circumspectum S. Congregationis judicium implorat.

Frequens apud Doctores est quæstio, an irrita sit Ordinatio eorum, qui furtim sese intruserunt Ordinationi, quando Episcopus ante illam protestatus est, se non habere intentionem iis sese ita intrudentibus Ordines conferendi. Putant nimirum aliqui, eos sic ordinatos non recipere characterem ex defectu intentionis Ministri, ut ajunt *Rebuff. prax. benef. tit. de Cleric. ad Ord. malè promot. gloss. 4. n. 19. Navarr. cons. 1. de eo, qui furtivè. Barbos. in cap. 1. eodem tit. num. 1. in fine. Pirbing. ibidem num. 5. vers. notandum. Schmalzgrueber ibid. num. 3.* Alii verò contrariam tenent sententiam, quia generali intentioni, quam habebat, declaravitque Episcopus de non Ordinandis furtim accedentibus, prævaleat subsequens particularis intentio conferendi Ordinem tali homini, qui coram ipso in eum finem se sistit. *Thesaur. de pæn. Eccles. part. 2. §. Ordines cap. 7. num. 2. Gonzalez in cap. innotuit de eo, qui furtivè. Card. de Lugo de Sacram. disp. 8. num. 119. Bonacin. de Sacram. disp. 2. q. 2. punct. 4. 2. 6. Marchin. de Sacram. Ord. tract. 1. part. 2. cap. 11. num. 17. & cæteri.*

Ex his tamen nonnulli monent, eumdem Episcopum, si fieri queat, explorandum esse, quâ mente fuerit, dum Ordines contulit, sique posthac non levis adhuc supersit occasio dubitandi de valore Ordinationis, eam, inquiunt, sub conditione iterandam. *Card. de Lugo loc. cit. n. 119. Fagn. in cap. cum venisset n. 98. de Sacr. unct. & cap. sua Litteræ n. 9. & seq. de Cleric. per salt. promot. Pignat. Consult. 140. n. 6. tom. 4. Thesaur. loc. cit. & Emin. Petra tom. 5. ad Constit. 7. Pii. II. n. 6. pag. 282.* Distinguunt præterea aliqui, advertendum esse, num Episcopi protestatio fuerit generalis in quoscunque furtim se intrudentes edita, ac per Fiscalem promulgata; hanc enim dicunt ad terrorem potius, quàm ad aliuni finem censeri debere factam, secùs verò, si ea fuerit in peculiarem aliquam Personam ab ipsomet Præsule directa, tunc enim gravius de collatorum Ordinum validitate ambigendum fore opinantur, ut videre est penes *Donat. in prax. Regul. to. 3. tract. 3. q. 13. n. 1. Monacel. in formul. p. 2. tit. 13. num. 41. & seq. pag. 76.*

Pluries in hoc Sacro Senatu actum fuit de hujus-

hujusmodi controversiis: ad præsentem verò propiùs videtur accedere species proposita in *Apruntina* Ordinum die 11. Jan. 1710. quæ in calce hujus folii transcripta dabitur. Eâ itaque inspectâ, ac una simul perpensis omnibus hactenus expositis, propter quæ ob notam Oratorum arctissimam paupertatem nihil circumferetur, non dedignentur Eminentissimi Patres respondere.

An Ordines Exorcistatûs, & Acolytatûs modo, quo supra, suscepti à Fratre N. N. sint reiterandi in casu?

Rescriptum 3. Aug. 1743.

Præviâ pœnitentiâ salutari imponendâ per Superiores Ordinis, reiterandos esse sub conditione.

Ex Libro, seu Thesauro Resolut. S. Congreg. Concilii impresso anni 1743. pag. 141.

NOTA

Et lege supra citatam speciem facti Apruntini, quod sequens erat:

Apruntina Ordinum.

Exposuit huic S. Congregationi Joseph Baldus Loci Bellantis, quod cupiens adscribi militiæ Ecclesiasticæ exoravit Episcopum, ut ei conferret primam Tonsuram & duos priores minores Ordines, & rescriptum obtinuit .. ad primam Tonsuram tantùm, pro qua sola fuit ab Examinatoribus Synodalibus examinatus, eâque susceptâ in Ordinatione habita die 20. Sept. 1704. asserens se ad alios Ordines minores vocatum, se immiscuit cum aliis Ordinandis, & materiam primi, & secundi Ordinis tetigit, sed ab Episcopo Bullam, seu Litteras patentes pro prima Tonsura tantùm reportavit. Cumque Orator nuper fuerit præsentatus ad Beneficium de jurepatronatus ab Universitate Bellantis, institit, sed obtinere non valuit ab Episcopo institutionem, nisi priùs obtineat absolutionem & dispensationem ab irregularitate, pro qua eidem S. Congregationi humillimè supplicavit declarans, nullum impedimentum Canonicum incurrisse, quod non possit ab Episcopo dispensari. Exposita comprobavit Episcopus informare jussus, ac retulit verum non esse, quod Orator fuerit vocatus, cum reverâ is se immiscuerit cum aliis Ordinandis, ac proinde Antistes noluerit illum ad alias deinde secutas Ordinationes admittere, nisi prius obtentâ absolutione ab hac S. Congregatione in pœnam fraudis commissæ, quæ omnia pervenisse, ait, ad ejus notitiam ex relatione alterius Clerici Ordinati in eadem Ordinatione. Caterùm se remisit judicio prudentissimo EE. VV. Hinc propositâ Causâ per Summarium die 5. Junii proximè præteriti rescriptum fuit pro meliore informatione, an Episcopus in actu Ordinationis intentionem habuerit excludendi non examinatos pro Ordinibus, vel præcisè Oratorem? Anne fecerit aliquam protestationem, seu comminationem sub pœna excommunicationis adversùs furtivè accedentes ad Ordines? Ad hæc ultimo loco respondens Episcopus ait, quod ipse in actu Ordinationis semper habuit intentionem saltem virtualem excludendi non examinatos pro Ordinibus, sicut in principio cujuslibet Ordinationis semper comminatur pœnam excommunicationis contra furtivè accedentes, nec esse verum subdidit, quod Orator fuerit vocatus, nam propter hoc noluit ipse Episcopus eidem expedire Bullas, nisi soliùs primæ Tonsuræ, ut fusius in utraque relatione danda in summario. Quibus quidem recitatis in Congregatione die 3. Augusti prope elapsi anni, jussum fuit, ut causa poneretur in folio, quemadmodum parendo mandatis, ea hodie proponitur, humillimè instante Oratore pro resolutione infrascriptorum dubiorum ex juribus ab eo producendis:

I. An stante supradicta Ordinatione idem Clericus ullum contraxerit impedimentum, quod ab Episcopo dispensari non possit? & quatenus affirmativè.
II. An saltem eidem indulgenda sit relaxatio à S. Congregatione?
III. An supradicti Ordines minores modo, quo supra, suscepti, sint reiterandi in casu?

Die &c. S. Congreg. quoad primum & secundum benignè commisit Episcopo Apruntino, ut imposita Oratori aliqua pœnitentia salutari cum Eo pro suo arbitrio & conscientia gratis dispenset. Ad tertium respondit affirmativè sub conditione in casu, de quo agitur.

Ex eodem Thesauro Resolutionum fol. 146. & 147.

DE-

DECRETO

S. Congreg. Concilii.

Intorticia &c. accensa per viam occasione, qua ad Ecclesiam nostram Cadaver Filii Ducis Cilii deferebatur, demptâ Quartâ ad Fratres pertinere declaratur.

ORITANA FUNERUM.

IN Constitutione Sanctissimi Domini nostri incipien. *Romanus Pontifex*, ac impressa postConcilium Romanum in ordine *sexta* super solutione quartæ funeralis adest insrascripta declaratio: *Ubi consuetudines legitimè probatæ, Conventiones, Concordiæ, vel statuta vigerent, quæ Parochis magis faverent, illisque pinguiorem prætitatæ quartæ emolumentorum funeralium portionem assignarent, ea in his, in quibus vigent, locis, inconcussè ab omnibus observentur.* Hinc ad probandam Consuetudinem, & Conventiones, ac respectivè obtinendam dictam pinguiorem quotam variæ in dies oriuntur controversiæ inter Ecclesias tumulantes, & Ecclesias Parochiales.

Celebris est causa *Mantuana*, jamdiu agitata in hac Sacra Congregatione, in qua contendentibus Parochis exigere ab Ecclesiis tumulantibus tam Sæcularibus quàm Regularibus, in vim consuetudinis ibi vigentis, Quartam funeralem in medietate omnium, quæ ratione funerum erogabantur; quoad Ecclesias Sæculares, constans fuit sensus hujus S. Congregationis, quod solvere tenerentur medietatem omnium cereorum, quæ per viam deferuntur, ac etiam eorum, quæ in Ecclesiis accenduntur in expositione Cadaverum. Varius tamen fuit quoad Ecclesias Regulares, quousque sub die 24. Maii 1727. re maturiùs examinatâ, prodiit resolutio *ad Mentem* (approbatam subinde vivæ vocis oraculo à Sanctissimo Domino nostro.) quæ fuit: *ut prævio recessu à decisis sub die 25. Januarii præteriti Regulares solvant Ecclesiis Parochialibus medietatem cereorum, quæ deferuntur per viam, & quartam tantùm partem cereorum, quæ in eorum Ecclesiis accenduntur circa Cadavera, Castrum doloris, & Altaria*: Cujus resolutionis fundamentum quoad primam partem fuit in consuetudine per Parochos plenè probata, quæ tamen non aderat quoad secundum.

Adest etiam altera Causa *Pisauren.* nuper introducta in hac S. Congregatione super Quota funeralium persolvenda a PP. Capucinis Ecclesiis Parochialibus Pisauri. Ex parte dd. Parochorum plenè probatum fuit, vigere in eo loco antiquam consuetudinem, approbatam etiam in judicio de exigenda medietate cereorum, quæ in Ecclesiis tumulantibus accenduntur circa exposita Cadavera, hinc S. Congregatio die 15. Maii labentis anni respondit: *PP. Capucinos teneri ad solvendam Parochis quartam partem ceræ accensæ in associatione Cadaverum, quæ ad eorum Ecclesiam tumulanda deferuntur, & medietatem ceræ, & intorticiorum, quæ accendantur circa Cadavera, quæ in eorum Ecclesiis exponuntur ante humationem.*

Consimilis quæstio hodie versatur in præsenti causa Oritana; occasione enim, qua de mense Novembris 1726. Cadaver Filii Ducis Cilii delatum fuit ad Ecclesiam Capucinorum, in qua ipsi Duces Sepulchrum gentilitium habent, Capitulum Collegiatæ Ecclesiæ, uti Parochus habitualis dictæ Terræ, pro illius associatione prætendit in vim antiquæ consuetudinis omnia intorticia, quæ circa Cadaver per viam delata fuerunt accensa, sibi deberi; prout de facto ea omnia retinuit & occupavit: Reclamantibus verò Capucinis ad Curiam Oritanam, eadem Curia assignato Partibus termino probatorio, omnem ceram interim deponi mandavit. Ab hoc interlocutorio Decreto appellavit Capitulum ad Auditorem Cameræ; remissâ tamen Causâ per Auditorem Sanctissimi ad hanc S. Congregationem, ac subscriptis duobus sequentibus dubiis, hodie proponuntur per EE. VV. sapientissimè de more resolvenda.

I. *An intorticia, quæ deferuntur accensa per viam circa Cadaver spectent ad R.mum Capitulum Collegiatæ, an verò ad Patres Capucinos?*

II. *An dicti PP. Capucini teneantur solvere dicto Rev. Capitulo vel Parocho habituali quartam funeralem de omnibus cereis ad tenorem Bullæ SS.mi D. N., quæ incipit*: Romanus Pontifex?

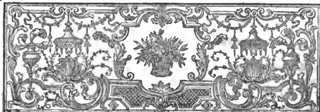
Et die 12. Februarii 1729. fuit decisum omnia spectare ad PP. Capucinos, dempta quarta, & amplius *causam non proponi jussum.*

C. Card. Origus Pref.

A. de Abbatibus Secret.

In Secret. Cong. lib. 78. f. 574. & 597., & lib. 79. fol. 3. 37. 64. & in Thes. Resolut. tom. 4. f. 242. & 263.

PRO-

PROVINCIA PANORMITANA.

N Sicilia, ob cumulata & sociata Cœli Terræque dona, quibus alias Maris Mediterranei Insulas antecellit, ab aliis Insula Solis *vocitatâ, Reformatio nostra pariter ut Sol processit; quemadmodum enim hic Astrorum Princeps nativo suo amictus jubare stellatos decurrit campos, sublunares Regiones fœcundâ radiorum acie recreat, in iisque partum plantarum maturat, haud aliter nostra Religio Virtutis suæ splendore trabeata Siculum Horizontem invasit, vitæ religiosæ exemplis ceu radiis implevit, plantasque Conventuum ita multiplicavit, ut Provincia, quæ fuit una, jam anno 1574. unâ eâdemque Sectione fuerit divisa in tres, Messanensem videlicet, Syracusanam, & Panormitanam, quæ primum inter eas servat locum, Regularis Observantiæ decorem vigili conservat zelo, Præcones Divini Verbi educat celebres, Rempublicam Litterariam feraci librorum copia illustrat, & animarum saluti tum intra suos limites, tum in Missionibus Orientis accenso incumbit studio.*

Narrat & Fratres, quorum virtutem communis Sanctimoniæ opinio commendat: narrat Fr. Evangelistam à Panormo, ex nobilissima Vannorum progenie, ac Marchionibus Roccæblancæ, & Sancti Leonardi &c. qui ob humilis vitæ candorem, quem sinceræ mentis comitati adjunxit, Angelus, *ob Spiritum, quo Evangelium in Ecclesia Dei annuntiavit,* Apostolus, *& sermonum, quibus tempore Quadragesimæ Concionatores die Sabbati Magnalia Deiparæ de Suggestu annuntiant,* Institutor *dictus, & habitus. Pro zelo, quo B.V. Mariam coluit, & ab aliis coli curavit,* dedit Ei Dominus linguam mercedem *suam, cum post plures annos exeso penitus cadavere, & in pulverem resoluto, haud aliter, ac olim illa D. Antonii, recens, mollis ac rubicunda reperta fuerit, & digna prodigio, dum illâ Deiparam benedixit, & Eam alios benedicere fecit.*

Tres alios eo ipso, quod Provincia à communi Fratrum tumulo segregavit, illos quoque sacri honoris digniores judicavit; sunt hi:

Servus Dei Fr. Josephus à Camerata, Sacerdos, cujus vitam stupuit Panormus, in publica acta redigi jussit Religio, & gratiarum signorumque gloriâ mirificavit Deus.

Fr. Salvator à Pantellaria, Missionarius Apostolicus, de quo stupebit æternitas virtutem, quam Dextera Domini in eo fecit, qua Eum exaltavit, & quam illius vita Italicè, Germanicè, Hispanicè &c. conscripta exhibet extensam.

Et Ven. Dei Servus Fr. Bernardus à Corleone, Laicus, qui in Hemisphærio hujus Pro-

vin-

vincia seu Sol in conspectu omnium, & seu Luna perfecta fulget, &, si Cælum causæ faveat, fulgebit adhuc nostris temporibus super aras collocatus, & sydere Beatorum coronatus.

In communi quidem Fratrum sepultura, ab aliis tamen, jussu Eminentissimi Cardinalis Doria, Archiepiscopi Panormitani, sejuncta jacent Exta, seu Cadaver Fr. Augustini à Mazarra, Laici, ex antiquissimâ æquè ac clarissima Gianquerciorum Stirpe, qui inter homines conversans, quæ sursum sunt, sapuit, & inter homines ea, quæ cælestis sunt virtutis, fecit, dando cæco lumen, variis ægrotis salutem, tribus defunctis vitam &c.

Fr. Hieronymus à Corleone, Laicus, nostram illustrat ætatem, qui, dum in simplicitate cordis coram omnibus ambulavit, spiritu quoque prophetiæ & signis omnium quoque se effecit Portentum. Horum ut & Hispania foret testis & spectatrix, pio furto brachium ejus illuc translatum fuit: at, quod perditum doluit Panormus, Corpori seu Cadaveri in clauso sarcophago restitutum non sine stupore vidit.

Brevior ut sim, & exempla plura uno eodemque obtutu videnda præbeam, pando nostrum Panormi Cæmeterium, non solùm Philippi Austriaci Regis Tunetani &c., & primæ Nobilitatis Panormitanæ exuviis, verùm etiam & magis ob quadraginta Fratrum Cadavera, quæ per integrum seculum Deus ab edace tempore illæsa servavit, per orbem celeberrimum, & inde dignâ antonomasiâ ab aliis Sanctuarium *nuncupatum.*

Omni ex parte stupenda sunt, quæ de hoc Quadragenario Fratrum Cœtu, tum quoad modum, quo eorum Corpora reperta sunt, tum quoad odorem, quem itentidem exhalant suavissimum, tum quoad lucem, quæ iis habitantibus in Regione umbræ mortis orta est, tum quoad Processiones, quas ab iis noctu ad iram Dei conciliandam non semel factas fuisse publica & jurata perhibent acta, à diversis Scriptoribus relata invenio, & quæ animas eorum in manu Dei esse piam subministrant credendi materiam.

De templo virtutis dum ad ædes & sedes honoris, quas hæc Provincia in Sacro nostro Ordine conscendit, transeo, reperio Fr. Hieronymum à Politio, qui doctrinâ luce, & virtute Duce ad Generalem Ordinis Procuram, & supremum Ministerium pertigit, reimpressoque, quo S. Patris Regulam exposuit, Opere sui memoriam perennavit.

Ante ipsum & jam anno 1550. *Definitorii Generalis locum tenuit Fr. Hieronymus à Panormo, qui dum prius inter PP. Minores Excalceatos famâ doctrinæ excelluit, apud nos illam de Sanctimonia reliquit, gloriâ ejus cuidam Fratri, teste Boverio, à Deo revelatâ.*

Utriùsque vestigia secutus est Fr. Illuminatus à Panormo ex nobili Marziorum Stirpe ortus. Studio severioris vitæ incensus Lauream Doctoratùs sepofuit, Canonicatui S. Joannis de Eremitis renuntiavit, & ad nos secessit: honores tamen, quos in seculo fugit, in Ordine acceptare debuit: morum enim innocentia, quæ in eo tum profundioris doctrinæ famâ, tum Linguæ Græcæ peritiâ, tum copioso Librorum fœtu corusca fulsit, illum anno 1602. *Definitorem Generalem publicavit.*

Æmulo proin exemplo ad hanc Provinciam primæ Nobilitatis Filii velut ad Virtutis & honoris palæstram confluxère, & in ea voluntariæ paupertatis Habitum auro mundo & obrizo innocentium morum distinxerunt: Confluxère

Fr. Franciscus Maria à Sacca, ex antiquissimo Perollorum genere, qui Burgundiæ sceptrum per plures annos cum quibusdam Galliæ Ducatibus tenuerunt, ac de Ottonis Imperatoris Græci, ac Rugerii Siciliæ Regis sanguine participàrunt.

Fr. Gesualdus à Panormo, Emi Cardinalis Hieronymi Columna Theologus, S. Officii Inquisitionis Qualificator, ac quorumdam Librorum Auctor, ex Illmo Ducum de Bononiis Satu & Stemmate Principum Campi Realis, Marchionum Sambucæ & Altavillæ; Ducum Adragni, Comitum Verniæ & Petræ Albæ, Baronum Vinetici, Gorgæ, Trabiæ, ac vulgò delle mezze grane, *hæreditariorum Equitum Hierosolymitanorum ex specialissimo privilegio Uxoratorum.*

Fr. Ge-

Fr. Gesualdus pariter à Panormo ex nobilissima Familia la Farina, *& Marchionibus Madoniæ, & Asperi Montis &c.*

Fr. Honorius à Panormo, Primogenitus Ferrantis Gravinæ, Hispaniarum Magnatis primæ Classis, Palagoniæ Principis, Francisontis, Gaderæ & Deliæ Marchionis, nec non Ditionis SS. Fratrum, Calatabiani, Pedemontis, Fluminis frigidi, Lenzæ & S. Basilii, oræque Maritimæ, Aquarum dulcium, Aquitellæ, & Cottonis Baronis, & Gravinorum Familiæ Capitis &c.

Fr. Hyacinthus à Panormo, ex precelsa Galletorum Stirpe, Primogenitus Alexandri Sollima, & Galletti, Principis Soriæ, Marchionis S. Marinæ & Casalis, Domini Salinarum, Vallis Dæmonis, & Portæ Maris, Baronis Terræ Castanæ, & Feudorum vulgò de' Cartollari, Badalami, Acqua Santa, Barilà, Risignuolo, Rincione, Guadalame, Sollia &c.

Reticeo alios ex aliis nobilibus Familiis, Albana videlicet, Aquilina, Bonella, Brancata, Bruna, Caetana, Contarina, ex qua hujus cognominis & Serenissimæ Reipublicæ Venetæ Duces descendere dicuntur, Gardella, Guzmanna & Ribera, de Judice, Lucchesia, Luna, Madrigali, Moncada, Monacelli, Palma, Vanni &c. &c. & materiam gloriæ concludo in numero, quo

Signat Monasteria Fratrum XXXIX.

Missionem Stabilem I.

Monasteria Monialium II.

PONTIFICIO

Vivæ vocis Oraculo.

Domos Provinciæ segregari, & tres distinctas Provincias ex iis formari conceditur.

JULIUS ANTONIUS SANCTORIUS

Miseratione Divina

S. R. E. Tituli Sancti Bartholomæi in Insula Presbyter Card. S. Severinæ appellatus, Fratrum Capucinorum nuncupatorum Ordinis Minorum Viceprotector.

Omnibus & singulis præsentibus & futuris, ad quos præsentes nostræ pervenerint, seu quomodolibet spectaverint, notum facimus, & attestamur, qualiter hodierna infrascripta die per Nos exposito, nomine Reverendi Patris moderni Vicarii Generalis eorumdem Fratrum Capucinorum præfati Ordinis Minorum SSmo Domino Nostro D. Pio Divina Providentia Papæ Quinto, quòd ob urgentes causas Fratribus prænominatis expediat Provinciam Siciliæ, quæ una est, in tres dividi Provincias, tum, quia propter multitudinem locorum, ac Fratrum dictæ Provinciæ, & itineris longitudinem, & asperitatem vix semel in anno unicus Provincialis pedester ipsam integram sufficit visitare; cùm juxta consuetudinem & Constitutiones dictorum Fratrum ter in anno visitare teneatur; tum etiam, quia propter Provinciæ latitudinem Fratres pedestres ad Capitulum facilè nequeunt convenire; tum denique, quia sine pecuniariis impensis (quòd maximè ipsorum Regula abhorret) Provincialia Capitula propter convenientium ad ea Fratrum multitudinem commodè celebrari non possunt. Verùm, quia fel. rec. Nicolaus Papa Quartus prohibuit in Ordine Fratrum Minorum divisiones Provinciarum fieri sine Sedis Apostolicæ licentia speciali per patentes literas facientes de hujusmodi prohibitione mentionem; & ideo pro parte ejusdem Vicarii Generalis supplicavimus Beatitudini Suæ, ut hujusmodi permissionem & licentiam pro supradictæ Provinciæ divisione de benignitate Apostolica concedere dignaretur. Sanctitas autem Sua, præmissæ petitioni benignè annuens, Vivæ vocis Oraculo Nobis facto concessit, & indulsit, Provinciam Siciliæ prænominatam in tres Provincias, proùt meliùs Vicario præfato & Capitulo Provinciali visum fue-

fuerit, dividi & partiri debere; quam quidem licentiam, & permissionem voluit per hujusmodi Oraculum nostrum, aut per Breve Sanctitatis Suæ posse expediri. Non obstantibus literis, seu prohibitione Nicolai Papæ IV. memoratis, & aliis in contrarium facientibus quibuscunque. In quorum omnium & singulorum fidem has nostras fieri fecimus, manu nostra subscriptas, ac nostri consueti Sigilli appensione munitas. Datum Romæ in Palatio Apostolico die XXI. mensis Novembris Anno Incarnationis Dominicæ MDLXX. Pontificatus ejusdem SSmi Domini Nostri D. Pii V. Anno quinto.

Jul. Ant. Card. S. Severinæ.

Jo: Matthæus de Robertis Secret.

Autogr. Exemplar in Arch. Gen. Ord. Arm. Provincia Panormitana.

Altare SS. Crucifixi in Ecclesia Domûs Panormitanæ pro nostris Sacerdotibus tantûm in perpetuum privilegiat.

GREGORIUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam.

OMnium saluti paterna charitate intenti inter tam multa pietatis officia, quæ Nos pro munere nostro convenit exercere, Sacra interdum Loca speciali privilegio insignimus, ut inde Fidelium animarum saluti amplius consulatur. Quocirca, ut Ecclesia Domûs Sanctissimi Crucifixi Panormitan. Ordinis Fratrum Minorum Capucinorum nuncupatorum, viginti Sacerdotibus ejusdem Ordinis Professis Divinas Laudes Deo persolventibus, ultra alios Fratres ibi continuò residentes, qui omnes numerum quadragenarium insimul constituunt, decenter ornata, nec simili usque adhuc privilegio decorata, & in ea Altare Crucifixi, quod Majus non est, hoc speciali dono illustretur, auctoritate Nobis à Domino tradita concedimus, ut, quoties ab aliquo dictæ Domûs Sacerdote duntaxat, Missa Defunctorum ad prædictum Altare celebrabitur pro anima cujuscunque Fidelis, quæ Deo in Charitate conjuncta ab hac luce migraverit, ipsa de thesauro Ecclesiæ indulgentiam consequatur, quatenus Domini Nostri Jesu Christi, & Beatissimæ Virginis Mariæ, Beatorum Apostolorum Petri & Pauli, aliorumque Sanctorum omnium meritis suffragantibus à Purgatorii pœnis liberetur.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo octuagesimo decimo Kalend. Aprilis Pontificatus Nostri anno nono.

M. Datarius.

Cæsar Glorierius.

Bulla formata in Archivo Conventûs supradicti. Vide & alia de hac Domo inferius.

Ad preces Felicitatis Corso Monasterium Tertiariarum Capucinarum sub invocatione Sanctæ Elisabeth Reginæ in Civitate Panormi construi: harum numerum ad triginta tres extendi: Conversas in illud non admitti: pro ejus regimine Statuta condi: Monialibus sub jurisdictione Ordinarii viventibus, privilegia aliorum similium Monasteriorum communicari: nullam nisi cum dote annui redditûs 30. scutorum recipi, & Legatum 37. scutorum aliàs pro nubenda assignatum pro commodiore Monialium victu applicari, Archiepiscopo Panormitano committit.

A tergo: *Venerabili Fratri Archiepiscopo Panormitan.*

PAULUS PAPA V.

Ven. Frater salutem & Apostolicam Benedictionem.

EXpositum Nobis nuper fuit nomine Dilectarum in Christo Filiarum Felicitatis Corso Ministræ, & Sororum Capucinarum nuncupatarum Panormitan. sub invocatione Sanctæ Elisabethæ Reginæ Tertii Ordinis Sancti Francisci de Pœnitentia nuncupati, quod aliàs quondam Maria Ramo Soror Capucina nuncupata dicti Tertii Ordinis, in ultimo ejus Testamento de Anno Domini millesimo quingentesimo quinquagesimo primo quasdam suas Domos, ubi habitabat sub magno Hospitali Panormitano & in quartiero *del Cassaro* sitas, ut in eis Monasterium Monialium Capucinarum nuncupatarum dicti Ordinis S. Francisci, cuidam Monasterio Monialium Neapolitano ejusdem Ordinis consimile, ex quo una dicti Ordinis Abbatissa de ordine Generalis ejusdem Ordi-

Ordinis ad illud venire deberet, erigeretur, & in illius fabricam & restaurationem fructus cujusdam furni & alias suas domos reliquit, ita tamen, quod finita fabrica & restauratione hujusmodi, uni puellæ Virgini singulis annis dos triginta septem scutorum cum dimidio per Rectores Hospitalis S.Bartholomæi Panormitan. (quod hæredem suum universalem instituerat) ad effectum nubendi assignaretur, & quoad (usque dictum Monasterium fabricaretur, prædictæ Domus, quas tunc ipsa Testatrix inhabitabat, pro quinque Sororum Capucinarum pauperum per eam nominatarum, & aliarum per Guardianum Fratrum Capucinorum nominandarum habitatione inservirent, eisque redditum annuum viginti scutorum monetæ ad granum & vinum emendum assignavit, & sic in dictis Domibus octo Sorores dicti Tertii Ordinis S. Francisci à die obitûs dictæ Teststricis usque ad annum 1600. absque solutione alicujus pensionis permanserunt clausuram minimè servantes. Dicto verò anno 1600. Felicitas Corso prædicta Soror Capucina ejusdem Tertii Ordinis S. Francisci ætatis 54. annorum, ac de nobili genere procreata in dictas Domos migravit, quæ tum propter provectam ætatem, tum generis nobilitatem in Ministram electa, divino favente auxilio, vitaque sua exemplari dictas Domos ad formam Monasterii, eas circumcirca occludens, cum Ecclesia seu Oratorio, & aliis necessariis reduxit, ubi ipsa cum viginti Sororibus unaniiter quidem, non tamen communem vitam ducentes, nec clausuram servantes usque ad annum 1603. omni, qua decet, honestate & bono exemplo vixerunt. Eodem anno 1603. dicta Ministra, aliæque Sorores prædictæ sponte sua clausuram servare cœperunt habentes suum Confessorem ordinarium Presbyterum sæcularem, divina in Choro officia peragentes, ac voluntariam paupertatem amplexæ ad hunc usque diem sub clausura, & in communi vixerunt ex quibusdam annuis, tenuibus tamen redditibus, & piorum eleemosynis, de quibus multas Domos contiguas ad valorem duorum millium scutorum in totum ascendentes & aliis Domibus fundatricis adhærentes coemerunt, ita, ut dictum Monasterium in optimo statu & terminis reperiatur, ut quasi ad formam Insulæ redactum, ac undequaque benè occlusum, ipsaque fabrica fini sit proxima.

Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dicta Ministra Felicitas, aliæque viginti duæ Sorores prædictæ, quarum major pars multis abhinc annis in dictis Domibus vixit, & quæ omnes à tribus annis sese, ut præfertur, spontaneè recluserunt, perfectionem Religionis & Claustri hujusmodi summopere desiderent, cupiantque Regulam Tertii Ordinis S. Francisci in dicto Domo, & Monasterio Capucinarum sub invocatione S. Elisabethæ Reginæ amplecti, at in communi, nihil proprii habentes, vivere, & panno vili ac sordido *orbaglo* vulgariter nuncupato cum tunica & cucullo super humeros sese vestire, ac sandaliis uti, & secundùm Constitutiones ab Ordinario prius approbandas; quas pro bono dicti Monasterii noviter erigendi regimine facere intendunt, se regere, nostrâ tamen & Sedis Apostolicæ ad hoc sibi suffragante licentiâ; ideo pro Earum parte Nobis fuit humiliter supplicatum, ut eis in præmissis annuere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur pium hoc illarum desiderium plurimùm in Domino commendantes, ac illarum singuls à quibusvis excommunicationis &c. censentes, nec non Domorum præfatarum situationes, confines, vocabula, denominationes, nuncupationes, & veros etiam annuos valores præsentibus pro expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de consilio Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium super negotiis Episcoporum & Regularium deputatorum Fraternitati Tuæ per præsentes committimus, & mandamus, ut de præmissis Te diligenter informes, & si per informationem hujusmodi Tibi verè constiterit, quod dictum Monasterium debita clausura munitum sit, dictæque Sorores redditus annuos & securos ad summam quingentorum & septuaginta septem scutorum cum dimidio ascendentes certis modo & forma obtineant, qui, præsertim cum eleemosynis piorum Christifidelium, ac laboribus manuum suarum ad congruam Earum sustentationem, ut asseritur, sufficiunt, aliaque in dictis Domibus ad Monasterii formam necessaria adfuerint, unum Monasterium dicti Tertii Ordinis Sancti Francisci sub invocatione S. Elisabethæ Reginæ pro usu & habitatione Monialium, quas plures triginta tribus esse nolumus, auctoritate Nostra Apostolica perpetuò sine alicujus præjudicio erigas, & in illo per Te sic erecto dictas Sorores, prout Canonicæ ordinant sanctiones, includas, dictumque Monasterium & singulas illius Moniales nunc & pro tempore existentes omni & quacunque jurisdictione & potestate Generalis, Provincialis, ac aliorum dicti Ordinis Fratrum totaliter eximens, Tuæ & pro tempore existentis Archiepiscopi Panormitani jurisdictioni, potestati, visitationi, correctioni, & gubernio perpetuo subjicias.

Præterea, ne aliqua Conversa in illud ullo modo, nec ullo tempore admittatur, expressè prohibeas, statuasq; , ne ulla deinceps, nisi cum dote redditûs annui, & securi triginta scutorum in Monialem recipiatur, ac, ut prædicta Ministra, Vicaria, & Magistra Novitiarum statim, aliæ verò Moniales in eo nunc degentes confe-

consequenter, prout Tibi meliùs visum fuerit, Professionem emittere valeant, indulgeas; nec non triginta septem cum dimidio scuta prædicta, quæ dicta Maria post finitam fabricam & restaurationem dicti Monasterii pro dotanda singulis annis una Puella Virgine, ut præfertur, reliquit, dicto Monasterio pro commodiori victu Monialium perpetuò applices, & appropries. Insuper eisdem Ministræ & Monialibus dicti Monasterii pro felici & prospero illius regimine quascumque ordinationes & statuta, licita tamen & honesta, ac Sacris Canonibus & Concilii Tridentini Decretis non contraria, per Te tamen prius approbanda edendi, & pro rerum & temporum qualitate illa abrogandi in toto, vel in parte, & loco abrogatorum alia de novo condendi, ac omnibus, & singulis gratiis, privilegiis, concessionibus, facultatibus, exemptionibus, libertatibus, & indulgentiis, quibus dictum Neapolitan., & forsan alia, si quæ sint, dicti Tertii Ordinis S. Francisci Monasteria utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, & uti, frui, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, utendi, fruendi, potiundi, & gaudendi licentiam concedas, super quibus omnibus & singulis plenam, liberam, amplam & omnimodam Tibi tenore præsentium facultatem & auctoritatem tribuimus & impartimur. Non obstantibus dictæ Mariæ, & quarumvis aliarum personarum voluntatibus, quas quoad hoc hac vice dumtaxat, harum serie specialiter, & expresse commutamus, ac quibusvis Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; nec non dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, sub quibuscunque tenoribus & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus & insolitis clausulis, ac irritantibus, aliisque Decretis in genere vel in specie, & aliàs in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda foret, illorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cœterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die v. Aprilis MDCVII. Pontificatus Nostri Anno secundo.

Scipio Cobellutius.

Ex Arch. Secret. Brev. Apost. Reg. mens. & anni præd. fol. 120.

Fr. Angelum à Corleone ad liberandos è captivitate Christi Fideles Algerium iturum, Apostolica licentia communit.

A tergo; *Dilecto Filio Angelo à Corleone Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum Professori.*

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte Fili salutem & Apostolicam Benedictionem.

EX omnibus Christianæ charitatis officiis, quibus æterna salus per gratiam Dei comparatur, illa Redemptori nostro, vel maximè placere credimus, per quæ infelices Captivi è terra impiorum, & misera servitute revocantur, & propterea piis Christifidelium, præsertim sub suavi religionis jugo Altissimo famulantium votis ad id tendentibus favorabilem, quantum Nobis ex alto conceditur, præbemus assensum.

Cum itaque, sicut Nobis nuper exponi fecisti, Tu, qui, ut asseris, aliàs in Africæ partibus captivus detentus fuisti, ob usum & peritiam rerum partium prædictarum, qua præstas, ad easdem partes pro captivis hujusmodi liberandis Te conferre posse summopere desideres, si Nostra ad id Tibi & Apostolicæ Sedis licentia suffragetur & facultas. Nos singularem charitatem tuam plurimùm in Domino commendantes, Teque in hujusmodi laudabili proposito confovere, ac specialibus &c. volentes, & à quibusvis &c. censentes, supplicationibus tuo nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Tibi, ut de Superiorum tuorum licentia & arbitrio Ven. Fratris Archiepiscopi Panormitani, ac assumptis tecum duobus sociis Tibi à Provinciale Siciliæ, vel ab alio Superiore tuo designandis ad Algerium & alias Africæ partes pro Christifidelibus ibi in misera Infidelium servitute detentis liberandis, Te transferre & divertere, inibique degere & commorari liberè & licitè possis, & valeas, Apostolica Auctoritate, tenore præsentium licentiam concedimus & impartimur. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, quem professus es, etiam juramento &c. roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis &c. innovatis. Quibus omnibus & singulis, eorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Da-

Datum Romæ apud S. Petrum die XXIII. Apr. MDCXXIV. Pontificat. nostri Anno primo.

M. A. Maraldus.

Ex Archivo Secret. Brevium Apostol. Reg. mens. & anni præd. fol. 270.

Fr. Urbanum à Politio, ad Joannettinum Card. Auriæ ablegat, & in commisso negotio libenter audiri commendat.

A tergo: *Dilecto Filio nostro Joannettino tit. S. Petri in Monte aureo Presbytero Cardinali Auriæ nuncupato.*

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte Fili noster salutem & Apostolicam Benedictionem.

Pontificiæ sollicitudini solatia quærimus, cum Te alloquimur: quare nullam prætermittimus occasionem, quâ ad Te Apostolicas Litteras dare possimus. Has Tibi reddi volumus à Dilecto Filio Fr. Urbano, qui nunc Panormitano Capucinorum Cœnobio præest. Ille autem jussu nostro negotium quoddam Tecum differet, quod maximè Nobis curæ est. Cupimus igitur, à Te illum libenter audiri, atque eandem, quam Nobis loquentibus, fidem ipsi præstari, Tibique Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIX. Septemb. MDCXXVI. Pontificatus nostri anno tertio.

Joannes Ciampolus Secret.

Autograph. in Secret. Brev. Apost. ad Principes *reg. mens. & anni præd. fol. 323. à tergo.*

N O T A.

Annus millesimus quingentesimus octuagesimus Urbanum supradictum mundo, Politio, & Familiæ Trabonæ natum dedit, & annus 1597. Eundem voto Professionis renatum, D. Francisco, ac nostræ Religioni sacravit. In hac cum Philosophiæ ac Theologiæ studio, quo excelluit, solidæ virtutis adjunxisset spiritum, Guardiani, Definitoris, & S. Officii in Sicilia Consultoris munia obtinuit, & juxta præpositas litteras ad tractanda Apostolica negotia fuit lelectus. Resonuit & ex eo vox Domini in virtute, & magnificentia, eaque concussit non solùm deserta Cades, & patria Siciliæ Loca, verùm etiam prima Italiæ Emporia: Roma, Bononia, Melita &c. illius concionantis collaudârunt sapientiam, Pertigit Viennam usque fame de spiritu oris ejus, & propterea ad Augustissimæ Aulæ Pulpitum vocatus. Spartam ibi necdum compleverat, dum Eum obedientia ad Provinciam revocavit. Viro tam eximio Aulam suam privari ægrè tulit Augustissimus Ferdinandus II. & ideo illum in sua Statione confirmari sequentibus requisivit litteris:

A tergo: *Honorabili, Religioso, devoto, Nobis dilecto P. Hieronymo de Narnia Ordinis S. Francisci Capucinorum Vicario Generali.*

F E R D I N A N D U S I I.

Divina favente Clementia, electus Romanorum Imperator semper Augustus &c.

Honorabilis, Religiose, Devote, Nobis Dilecte. Postquam ex vestris die 21. Maii proximè præteriti ad Ordinis vestri Fratrem, Nobis itidem dilectum Urbanum de Politio, qui hactenus tum in Aula nostra, tum Ordinis vestri Monasterio hic Viennæ Concionatoris munere functus est, datis percepimus, illum in Italiam à Vobis revocari, facere noluimus, quin hisce Vos benignè commonefaceremus, ipsum Fr. Urbanum ab Antecessore vestra nuper defuncto ad petitionem nostram cum hac promissione huc ad Nos destinatum fuisse, ut nimirum, quamdiu Nobis placuerit, hic Viennæ, vel alibi, ubi Aula nostra versabitur, permanere, dictumque Concionatoris munus obire, nec aliò sine præscitu & consensu nostro debeat avocari.

Dictus itaque Fr. Urbanus, cum ab eo tempore, quo apud Nos Concionatorem agit, insignem zelum, doctrinam, & prudentiam suam in Christianæ pietatis & devotionis augmentum cum nostro, omniumq; cæterorum summa satisfactione & lauda ita præclarè, utiliterque spectanda dederit, impenderitque, ut nostro in ipsius discessum consensu, vel Aulam vel alios Fideles nostros publico hocce præsentiæ ipsius beneficio minimè privare possimus, vel velimus; idcirco hisce à Vobis quàm benignè petimus, requirimusque, velitis Eidem alteris vestris denuo injungere, atque mandare, ut secundùm præfatam Antecessoris vestri dispositionem, hic, quamdiu Nobis placuerit, ulteriùs perseveret, atque in Vinea Domini & vocatione sua, imposterùm etiam haud minore, quàm hactenus fecit, fœnore, pro animarum salute constanter laboret: id, quod pergratum habituri sumus. Quibus Vos, totamque Religionem vestram de propensissimo nostro in eam affectu, grataque memoriæ nostræ documentis semper certos esse volumus. Datum in Civitate nostra Viennæ die decima nona Junii millesimo, sexcentesimo trigesimo secundo, Regnorum nostrorum Romani decimo tertio, Ungarici decimo quarto, Bohemici verò anno decimo quinto.

FERDINANDUS.

I. B. Com. de Verdenberg.

Orig. in Arch. gen. Ord. armario Litteræ Principum.

Augu-

Augustissimus postea, ut meritum ejus redderet in Hierarchia Ecclesiæ conspicuum, ad Mytram illum selegit; ea humilitate ab eo recusatam, quâ benignitate à Cæsare oblatam. Ad Provinciam reversus cucurrit in stadio virtutis constanti zelo; cumque jam delibaretur & tempus resolutionis instaret, ad patriam secessit, ibique prænuntiato mortis suæ die cursum vitæ & fidei consummavit anno 1654. relictis, quæ Bibliotheca Scriptorum Ordinis cum vitæ superficie memorat, nonnullis operibus: fusius autem vitam refert Canon. Mongitore in Bibliotheca Sicula &c.

Pro nova Domo Terræ Alcami situm, ex ære venditi sitûs antiquæ Domûs emi indulget.

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater salutem & Apostolicam Benedictionem.

NUper pro parte dilectorum Filiorum Provincialis & Diffinitorum Provinciæ Panormitanæ Ordinis FF. S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, Nobis expositum fuit, quod ipsi certis de causis Domum Regularem & Infirmariam, quas in Terra de Alcamo Mazarien. Diœcesis habent, ad alium locum transferre decreverunt; Quare Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportunè, ut infra, providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur Exponentes ipsos specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis à jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati Fraternitati tuæ, Episcope, seu Discretioni tuæ, Fili Vicarie, per præsentes committimus, & mandamus, ut Syndico dictæ Domûs, quod ipse Domûs Regularis & Infirmariæ prædictarum, necnon, postquam Ecclesiam dictæ Domûs Regularis, monumentis & ossibus mortuorum, ac superficie terræ, aliisque rebus sacris dictæ Ecclesiæ ad aliam Ecclesiam translatis, servatisque aliàs servandis, profanaverit, seu profanari, & ad profanos, non tamen sordidos usus, reduxerit, seu reduci curaverit, etiam ipsius Ecclesiæ situm, & fabricam vendere & alienare, ac pretium inde proveniens in novi sitûs emptionem, ac novæ Domûs Regularis dicti Ordinis in novo situ hujusmodi construendę fabricam convertere liberè, & licitè possit & valeat, licentiam & facultatem Auctoritate Apostolica concedas. Non obstantibus fel. rec. Pauli II., & aliorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis & Domûs, Ordinis, ac Provinciæ prædictorum, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die v. Februarii MDCXXXI. Pontificatus nostri Anno octavo.

M. A. Maraldus.

Ex Archivo Secret. Brev. Apost. Regesto mens. & anni præd. fol. 15.

S. Reliquias aut præsentes, aut futuras ex Ecclesia Conventûs Panormitani extrahi, aut aliò asportari, vel eas extrahi aut asportari permittere, sub censuris & pœnis prohibet.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

COnservationi Sacrarum Sanctorum & Sanctarum Reliquiarum, quæ, ut asseritur, in Ecclesia Domûs FF. Ordinis S. Francisci Capucinorum nuncupatorum Civitatis Panormitanæ asservantur, quantùm cum Domino possumus, benignè consulere, ipsiusque Domûs Guardianum, & Fratres specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis &c. & absolutos fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati. Ne de cætero quisquam quavis auctoritate fungens, sub quovis prætextu, & ex quacunque causa, ratione, vel occasione Reliquias prædictas tam præsentes, quàm futuras, aut aliquam earum partem à dicta Ecclesia asportare, seu extrahere, sive ut asportentur, vel extrahantur, permittere audeat, seu præsumat, sub excommunicationis ac privationis vocis activæ, & passivæ pœnis per contrafacientes incurrendis, Apostolica Auctoritate tenore præsentium interdicimus, & prohibemus. Non obstantibus Constitutionibus Apostolicis, ac Domûs & Ordinis prædicto-

dictorum, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cœterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xv. Septembris MDCXXXII. Pontificatus nostri Anno decimo.

M. A. Maraldus.

Ex Archivo Secret. Brevium Apostolicorum Regesto mensis & anni prædict. fol. 82.

N O T A.

PRæter notabilem Ligni S. Crucis particulam, & particulas de Terebintho, sub qua B. V. M. sæpius cum Jesu & Joseph requievisse creditur, & de Columna, ad quam Christus fuit flagellatus, conservantur in Ecclesia prædictâ & particulæ Lapidum, qui vel ex mediato vel immediato Christi contactu Sanctitatem acceperunt, uti sunt particulæ de petra antri, in quo Christus natus est, de Lapide, in quo Christus orevit, de Lapide, in quo stans fuit captus, de Lapide, in quo stetit populo præsentatus cum verbis: *Ecce homo*. De Lapidibus Montis Calvarii, Ostii Monumenti & Sepulchri ejusdem D. N. J. Christi.

Aliæ autem aliorum Sanctorum & Sanctarum Reliquiæ, quas hæc Ecclesia Fidelium cultui obiicit, sunt sequentes:

SS. Abdon & Senen. m. m. de Lingua. Abundii m., Adonis & Onipenis mm. de Crure. Adriani m., Adulii m. Ægidii m., Agapiti m. de digito Pedis & Brachio. Agathæ v. m., Agathonii m., Agnetis v. m., Alexandri m., Almachii m. Dens Molaris. Aloysii m., Alphonsi m. de Mandibula. Amantii m. de Osse Cubiti. Amberti Ep. m. ex Ossibus Capitis. Anacleti Papæ m. Os Capitis. Anastasiæ v. m. ex auricularibus. Andreæ Apost. de Cute. Andreæ m. de Spina dorsi, & de tibia. Andreæ Avellini Conf. de Veste & Capillis. Aniani m. de Femore. Aniceti Papæ m. Annæ Matris B. V. Mariæ de Ossibus & Velo. Antimi m., Antiochi m. Turritani, Antiochi m. Antiochi Lectoris. Antonii m. de femore & Cranio. Antonini m. de Brachio, Spina & Tibia, Antoninæ v. m. de Capite & Laudoide. Apolloniæ v. m., Armeniæ v. m. Digitus pedis. Arsenii m. de Fistula tibiæ. Ascenii m. Aselli m. Os furculæ. Audacti m.

SS. Barbaræ v. m. de Spatula. Basilii m. Os tibiæ, Benigni m., Benignæ v. m., Bernardini Senensis Conf. de Habitu. Bincemæ m. de Cranio. Blandæ m., Blasii Episc. & m. Digitus major. Bonoventuræ Episc. Card. & Doct. Canna tibiæ cum aliis particulis. Boni m. Os capitis. Bonifacii Ep. & m. de Capite. Bonifacii m. de Tibia & cinere. Bonifaciæ v. m. Fistula brachii cum aliis particulis. Brigii m. ex Tibiis cruris.

SS. Cæciliæ v. m. Caeciliani m. de Tibia. Cælestini m., Cæliani m. de Mandibula & Mola. Cæliani & Soc. mm. os brachii. Cæliani m. de Tibia. Cæsarii m., Caii Papæ m., Calepodii m. de Capite. Calisti & Soc. mm. de Brachio, cum aliis particulis. Callioderi m. Costa. Candidi m., Candidæ m., Caroli Ep. Card. de Pulvere carnis, de Præcordiis, de cilicio, de Subucula, & Vestibus Sacerdotalibus. Cassii m. de Tibia. Catharinæ v. m. Celani m., & Chrisanthi m. Os capitis. Chrisanthi & Dariæ mm. Chrisogoni m. de Brachio. Christinæ v. m., Christinæ m. de Brachio. Ciriaci m., Ciriei m. Os Brachii. Cirilli m. Os cruris. Cirini m., Claræ Virg. de Capillis. Claricæ m., Claudii m. Os coxendicis & cruris. Clementis m. alterius Clementis m. de Tibia. Columbæ v. m. Os cruris. Concessi m., Concordiæ m., Constantii m. Reliquiæ insignes. alterius Constantii m., Constantiæ V. & M., Cornelii Papæ m. Os calvariæ, de Spina Dorsi & furcula. Cornelii m. Fistula cum junctura brachii. Cortonii m. Os brachii. Cosmæ m. de Digitis manus. Cosmæ & Damiani mm. de Brachio & Manu. Coyntæ m., de Tibia. Crispini m. Os brachii. Crispini & Crispiniani mm.

SS. Dariæ v. m. de Pede. Darii m., Dariculæ m., Delphini m. Dementii m., Dependentii m., Desiderii m., Dietrami m., Diedori m., Diodoræ m. crus. Dionisii Episc. & m. de Digito manus &c. Dionisii m., Dominici m., Dominicæ v. m., Domitii m., Donati de Cranio. Dorothea v. m. Canna brachii.

SS. Ecumei m., Egitiosi m., Elisabeth Viduæ de Manu. Eleutherii Ep. m. de Capite. Emerentianæ v. m. Emilii m., Ennadii M. Os tibiæ. Epigmenii Presb. m. de Brachio. Epiphanii m. de Brachio. Erasmi m. de femore. Etherii m., Eugenii m. Squama Ossis tibiæ &c. Eugenii m. Os spondyle. Eugeniæ v. m., Euphemiæ v. m., Eviviani m., Eustachii m. Os Costilis. Euxumii de cranio.

SS. Fabiani Pap. M., Fabiani m. de Mandibula. Faulini m. de Tessera pedis. Fausti m. de Capite. Faustæ m., Faustini m., Faustinæ m. de Manu. Felicis Papæ m. de Capite & femore. Felicis m., Felicis à Cantalicio Conf. Capucini de Ossibus, Habitu, & Tabula, super quam Corpus ejus à die obitus usque ad ejus translationem requievit. Feliciani m., Felicitatis m., Felini Archiepiscopi Calarit. m. de Naribus. Festi m. de Brachio. Fidelis m. de Tibia. Floræ v. m. de Tibia. Florentii m. de Femore & coxendice. Florentiæ m. Crus. Florii m., Fortunati m. de Spatula & Costa. Franchi m. S. P. Francisci Assisiatis de Cingulo. Francisci de Paula Conf. de Habitu. Franciscæ Romanæ de Veste. Fulgentiæ m., Furculis m. Os brachii.

SS. Gaudentiæ v. m. de Calvaria. Gelasii m. os tibiæ. Georgii m. de Capite. Gerardi m. de Brachio. Germani Ep. & m., Germani m. de femore. Gilæ m., Giurti m., Gordiani m., Gorgonii m. de Brachio. Gregorii m. de Manu.

SS. Herculani m. de Pede. Hieronymi Eccl. Doct., Hieronymi m. de Mandibula & Spondylibus. Hilarii Episc. Arelaten., Hilarii m. Caput, Mola. de Brachio, duæ Costæ, Os furculæ, de Scuto cordis, Os Xion, de Tessera pedis &c. Hirarii m. Digitus Index, & medius pedis. Histosii m. de Brachio. Honorati m. Honorii m. de femore. Humiliæ, Hyacinthi m., Hyppoliti m. de Digitis pedum.

SS. Januarii m. de Brachio. Ignatii m. Calarit., Innocentii Papæ m. de Capite. Innocentii m., Innocentium infantum mm. Costa. & plures aliæ particulæ. Joannis m. de Manu. Joannæ m. de Costis &c. Joannis Capistrani Conf. de Habitu. Joris m. de Manu. Jovini m., Irenæi m., Isidori m. Os coxciæ. Julii Papæ m. de Brachio. Julii Senatoris m. Corpus. Juliæ v. m., Juliani m. variæ partes corporis. Julianæ v. m. os epomidis. Justi m., Justini m. de Manu & Tibia brachii. Justinæ v. m. de Manu. Junctæ m., Juvenalis m. de Manu & Brachio.

SS. Laurentii m. de Digitis manuum &c. Leonis m. de Digitis manuum, Leontii m., Liberæ v. m., Li-

bera.

berati m., Lilifi m., Lipy Episc. m., Liry m. de Cranio. Lucæ m., Lucii Papæ m. de Manu, Brachio y Spina. Lucii Episc. m., Lucii m., Luciæ v. m. Costa &c. Luciani m de Mandibula cum Molis & Dente. Luciferi Episc. m. Cauda Spinæ. Lucillæ m., Ludovici m. dimidia pars Mandibulæ inferioris Lucillæ. v. m. Luxorii m. de Capite & Femore.

SS. Macarii Anachoritæ de Manu. Macedonii m. Os femoris. Magni m. de Manu: Malachiæ m. de Brachio. Mapariæ m. de Cranio. Marcelli Papæ m., Marcelli m., Marcellini m., Marci Evangelistæ, quartus Digitus pedis cum carne & ungula. Mariæ v. & m. de Tibia. Mariæ Magdalenæ Pænit., Marini Levitæ & m. de Pede. Marini m. de fucili. Marinæ v & m. de Digitis manus, & de Capite. Martialis m., Martini m. de Tibia. Mathæi m., Mauri m., Mauræ v. m. Dens molaris & de Capite. Mauritii m. Os femoris. de Sociis S. Mauritii m. de Tibia. Marii m. à S. Dionisio baptizati, Maximi m., Melchiadis m. de Tibia. Mercurii m., Meruli m. de Capite. Minutæ m. Os brachii. Modesti m. de Tibia. Monicæ Viduæ, Moysis m. de Mandibula.

SS. Nazarii m. de Brachio, Nerei m. Brachium, Niceti m., Nupinæ m.

SS. Olimpii m., Optati m. Crus.

SS. Paludis & Urbani mm., Pancratii m., de Pede. Partenii m., Paschalis m. de Tibia. Patritii m., Pauli m. Dens. Paulini m. Vertebra, & de costa. Paulinæ v. & m., Pemi m. Os cruris. Petri Apostoli. Petri m., Petri Cælestini Papæ Cingulum Pontificale. Petri Alexand. Ep., Petri Pauli m., Philippi m., alterius Philippi m., de Osse cubiti, cranio & femore. Philippi Nerei Conf. de Præcordiis cum tela ejus Sanguine tincta, & de thorace Pimi m., Placidi m. Os Xion, de Tibia &c.. de S. Placidi Sociis Os petrosi Ancipitis, de Gutture cum parte scuti cordis, Mandibula cum Staffa auditus, Dens, Os cranii, Os de alia parte Capitis, 3. Spondylia, Os sacrum, Tibia integra &c.. de Eutychio, Victorino, & Flavia v. repertis cum Corpore S. Placidi Mandibula cum mola, & 2. partes Tibiarum. Politæ m., Pontiani m., duo frusta Tibiæ. Potiti m. Crus., Praxedis, & Pudentianæ vv. mm. Priami m. Os furcula. Primi & Primiani mm., Primenii m. de Pistula brachii. Primerii m. de Osse Xion. Probi m. Os femoris. Processi & Martiniani mm. de Manu. Proculi m. de Brachio. Proti m., Pulcheriæ m.

SS. Quadragesimi m, Quietæ v. m., Quirini m.

SS. Realis m., Restituti m., Restitutæ m., Rutii, & Potiani mm. de Capite. Rochi m., Romani m. de Manu. Romanæ v. m., Rosaliæ v. Panormitanæ Digitus cum parte costæ &c.. Rosulæ v. m. de Manu, Rufini m., Rustici m.. Rutuli m.

SS. Sabacii m., Sacelli m Digitus manus. Salustii m., Saturnini m. de Digito pedis &c.. Saturnini Sacerd. & m., Scholasticæ v., Sebastiani m. de digitis, & palma Manus. Secundi m., Secundæ & Placidæ mm. Secundini m., Sempronii m. de Tibia. Serapionis m. de Brachio. Servuli m., Severini m., Severinæ v. m. de Digito. Silviani m. Os Xion.. Silvii m. Dentes Molares cum Mandibulis & Osse Cranii. Simonis Apostoli, Simphoriani m., Simplicii m., Sinesii m.. de Spondylibus &c.. Siri m., Siciny m. de Brachio. Sixti m., Soteris m., Stephani Protom. de Manu. Stephani m. Pollex pedis, & de ulna, ac Brachio. Stephanæ m. de Cubito. Spirati m. de Tibiis. Svini m. de digitis. Susannæ v. m., Susinii de Brachio, spondylibus &c.

SS. Theclæ v. m. Os spondyle &c. Theodati m. de Manu. Theodori m. de Pedibus &c.. Theodosii m. de Manu & costulis. Theoduli m. de Frustulis tibiæ. Theophili m. mappa de spatula. Timothei m. Crus. Timothei m., Thomæ m., Tranquillini m. de Manu. Trasonis m. pars ulnulæ, Triphonis m., Trojani m. de manu.

SS. Valentini m. Reliq. insig.. Valeriæ m. Pistula tibiæ. Ubaldi m. de Brachio, Venantii Episc. m. de Tibia &c. Venerii Episc. & m., Mandibula, Venereæ v. m. de Cranio &c. Veruli m. Victoriæ v. m. Corpus, Victorii m. Corpus. Victoris m de Cranio & palma manus. Victoriani m., Victorini m., Vincentii M. Crus. Vitalis m. Scutum pectoris integrum. Vitaliani m. Canna brachii integra. Viti m., Ulpiani m. de Tibia & Tibula. Urbani m., Ursulæ & Sociarum Os Cranii.

SS. Zachariæ Prophetæ, Zenonis m., Zenonis & Soc. mm. Mola integra. Os Spongiorum & de Costa. Zephyrini Papæ & m.

Item 46. Pontificum de Cranio, & Pede: de decem millibus & aliis mm. incognitis, diversa Sacra Ossa & particulæ. Item partes Lapidis, seu columnæ, in qua stetisse Angelum B.V. Mariæ Mysterium Incarnationis annunciantem dicunt. de Petra Deserti, ubi S. Joannes Baptista oravit: de Lapide Domûs S. Elisabeth, in qua fuit visitata à B.V. Maria. de Petra, ubi Petrus flevit amarè. de Petra Domûs S. Mariæ Magdalenæ. de Lapide Campi Sancti. de Lapide Sepulchri S. Catharinæ v. m.. de Lapide, ubi se junxerunt Moyses & Elias. de Lapide Loci, in quo fuit lapidatus S. Stephanus &c.

Conservantur & varia Ostensoria, in quibus aliæ S. Reliquiæ continentur, & quidem.

In Sacristia.

Ostensorium, in quo habentur particulæ de Velo B.V. Mariæ, & de Pallio S. Josephi Sponsi &c.
Ostensorium, in quo cernuntur particulæ de Habitu, & Baculo S.P. Francisci.
Ostensorium cum Præcordiis S. Felicis à Cantalicio Cap.
Ostensorium cum Reliquiis S. M. Magdalenæ Pænitentis.
Aliud, quod Reliquias SS. Fidelis à Sigmaringa Protom., Capucini, Antonii Patavini, Josephi à Leonissa Conf. Capuc. B. Seraphini à Monte Granario Capuc., S. Rosaliæ V. Panormitanæ & S. Gertrudis Abbatissæ continet.

In Ecclesia.

Ostensorium, in quo particula S. Crucis asservatur cum duobus Ostensoriolis à latere, in quibus sunt Reliquiæ SS. Sabbatini & Xisti mm.
Item alia duo Ostensoriola cum Reliquiis SS. Teodotenæ, & Ursi mm.

In Capella B. V. Mariæ.

Ostensorium concludens particulas S. Crucis, de Vestibus B. V. M., de pallio S. Josephi, de ossibus SS. Joachim & Annæ, Zachariæ, Elisabeth, Joannis Baptistæ Præcursoris &c.

In Capella Imaginis: Ecce Homo.

Ostensorium, in quo videntur particulæ de Veste D. N. J. Christi, de spongia, & de terra sepulchri.

In Capella Valetudinarii Conventûs.

Ostensorium cum Reliquiis SS. Joachim & Annæ. Itidem Theca argentea cum particula de Pallio S. Josephi.

In Capella, ubi erat Cella Ven. Dei Servi Fr. Bernardi à Corleone.

Theca argentea, cum particula S. Crucis &c.

In mox dictæ Marianæ Capellæ Altari collocata videtur antiqua ejusdem Beatæ Virginis Mariæ Statua ex Septempalmari marmore affabrè confecta: stante diu dubio consilio, ubi reponi deberet, mutâ Stellarum Linguâ, ac prophetici oris sermone præeuntibus, ad nostram Panormi Ecclesiamfuit delata, eidemque à quibusdam Civitatis Proceribus die vigesimo octavo Aprilis anni millesimi septingentesimi trigesimi primi irrevocabiliter donata. Hanc sicut continua gratiarum dispensatio in Libro, qui in fronte typi *Simulachrum Portentorum* dicitur, descripta, & in appensa anathematum copia expressa exornat, ita turmatim accurrentis supplicisque populi devotio eam reddit eminus cominusque celebrem. Fuit (præter Altare Privilegiatum, de quo infra) & novissimè decorata Indulto, quod sequitur:

Panormitana.

Ad instantiam P. Provincialis Ordinis Capucinorum Provinciæ Panormitanæ Sacrorum Rituum Congregatio benignè indulsit, ut in Altari B. V. Mariæ existente in Ecclesia Conventûs PP. Capucinorum Civitatis Panormi singulis sabbathis etiam à festo duplici impeditis, exceptis tamen illis primæ & secundæ classis, & Sabbatho Sancto, Missa solemnis tantùm, dummodo Missa Conventualis non omittatur, celebrari possit & valeat hac die 4. Septemb. 1745.

C. Card. de Marinis Præfectus.

Ædificia Domûs & Infirmariæ antiquæ in loco Thermarum Himerantium, seu *Termini* vendi, & æs exin redactum ad opus novæ fabricæ applicari Syndico indulget.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

EXpositum Nobis nuper fuit pro parte Dilecti Filii Syndici Domûs Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum Oppidi Civitatis etiam nuncupati, Termini, Panormitanæ seu alterius Diœcesis, quod ipse Infirmariæ ac Domûs veteris eorumdem Fratrum ædificia vendere, pretioque exinde proveniente ad opus fabricæ novæ Domûs pro ipsis Fratribus in eodem Oppido construendæ uti posse plurimùm desiderat. Quare Nobis humiliter supplicari fecit, ut opportunam sibi desuper licentiam concedere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur Syndicum prædictum specialibus &c. censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, eidem Syndico, quod ædificia prædicta quibusvis personis meliorem conditionem offerentibus vendere & alienare, illorumque emptoribus possessionem tradere & consignare, nec non pretio exinde proveniente ad opus fabricæ novæ Domûs prædictæ uti liberè & licitè valeat, apostolica auctoritate tenore præsentium licentiam concedimus & impertimur. Non obstantibus fel. rec. Pauli II. & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon Domûs & Ordinis prædictorum, etiam juramento &c. roboratis statutis & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die v. Julii MDCXXXIII. Pontificatus Nostri anno Decimo.

M. A. Maraldus.

Ex Archivo Secret. Brev. Apostolicorum reg. mens. & anni præd. fol. 29.

Ex

Ex ære antiquæ Domûs Loci Burgii novam construi concedit.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

NUper pro parte dilecti Filii Ministri Provincialis Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum Provinciæ Panormitanæ Nobis expositum fuit, quod ipse Domum Regularem ruinam minantem dicti Ordinis Terræ Burgii Panormitan. Diœcesis ab eo loco, in quo ad præsens existit, ad alium locum transferre summopere desiderat, Nobis propterea dictus Minister Provincialis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur dictum Ministrum Provincialem specialibus &c. volentes, & à quibusvis &c. censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati eidem Provinciali Domum Regularem prædictam, ejusque Ecclesiam, factâ earum per Ordinarium loci servatis aliàs servandis prophanatione, demoliri curandi; Syndico verò dictæ Domûs situm, domos & Ecclesiam hujusmodi quibusvis personis meliorem conditionem offerentibus vendendi, & alienandi, nec non pretio inde proveniente, ac cæmentis Domûs & Ecclesiæ hujusmodi ad opus fabricæ novæ Domûs & Ecclesiæ hujusmodi utendi licentiam, Auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus & impertimur. Non obstantibus fel. rec. Pauli II. & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon Domûs & Ordinis prædictorum, etiam juramento &c. roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die III. Februarii MDCXXXIV. Pontificatus nostri Anno undecimo.

M. A. Maraldus.

Ex Arch. Secret. Brev. Apost. Regesto mens. & anni præd. fol. 20.

Etiam demolitionem Ecclesiæ dictæ Domûs veteris loci Thermarum seu *Termini*, & cœmentorum usum pro opere fabricæ novæ ratihabet.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

ALiàs Nobis pro parte dilecti Filii Syndici Domûs FF. Ordinis Minorum S Francisci Capucinorum nuncupatorum Oppidi Civitatis etiam nuncupati *Termini* Panormitanæ, seu alterius Diœcesis exposito, quod ipse Infirmariæ ac Domûs veteris eorundem Fratrum ædificia vendere, pretioque exindè proveniente ad opus fabricæ novæ Domûs pro ipsis Fratribus in eodem Oppido construendo uti posse plurimùm desiderabat: Nos supplicationibus dicti Syndici Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, eidem Syndico, quod ædificia prædicta quibusvis personis meliorem conditionem offerentibus vendere & alienare, illorumque emptoribus possessionem tradere & consignare, necnon pretio exinde proveniente ad opus fabricæ novæ Domûs præfatæ, uti liberè, & licitè valeret, Apostolica Auctoritate licentiam concessimus, & impartiti sumus, prout in nostris desuper in simili forma Brevia expeditis literis, quarum tenorem præsentibus pro expresso haberi volumus, pleniùs continetur.

Cum autem, sicut dilectus Filius Vicarius Provincialis eorumdem Fratrum Provinciæ Panormitanæ Nobis nuper exponi fecit, in præfatis nostris litteris nulla facta fuerit mentio de Ecclesia veteri dictæ Domûs Regularis, Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere, atque, ut infra, indulgere de benignitate apostolica dignaremur. Nos igitur dictum Vicarium Provincialem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis &c. censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Syndico dictæ Domûs Regularis, quod ipse prædictam Ecclesiam veterem demoliri facere, illiusque cœmentis, & materialibus ad opus fabricæ novæ Domûs præfatæ, uti liberè & licitè possit & valeat, Apostolica Auctoritate, tenore præsentium licentiam concedimus, & impartimur. Non obstantibus fel. rec. Pauli II. & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus & Ordinationibus, necnon Domûs, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 1 x. Julii MDCXXXVI. Pontificatus nostri Anno tertiodecimo.

M. A. Maraldus.

Ex Regesto Archivi Secret. Brevium Apost. mens. & anni præd. fol. 151.

Ecclesiam antiquæ Domûs Loci Polizzi, ossibus mortuorum & superficie terræ priùs translatis, ad prophanos usus reduci, et cœmentorum pretium in beneficium novæ fabricæ impendi, Episcopo loci committit.

A tergo: *Venerabili Fratri Episc. Cephaluden. seu dilecto Filio ejus in spiritualibus Vicario Generali.*

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater, seu Dilecte Fili salutem & Apostolicam Benedictionem.

CUM, sicut dilecti Filii Minister Provincialis Provinciæ Panormitanæ, ac Syndici fabricæ novæ Domûs Regularis Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum Terræ Polizzi Cephaluden. Diœces. Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi Domum Regularem antiquam eorumdem Fratrum dictæ Terræ vendi posse, aliásque sibi, ut infra, providere summopere desiderent. Nos eosdem Exponentes specialibus &c. volen. & à quibusvis &c. censentes supplicationibus illorum &c. inclinati, Fraternitati Tuæ, Frater Episcope, seu Discretioni Tuæ, Fili Vicarie, per præsentes committimus & mandamus, ut Syndico dictæ Domûs Regularis antiquæ, postquam nova Domus hujusmodi & Ecclesia cum campanili, campanis, Altaribus & necessaria suppellectile constructa fuerit, & in ipsa nova Domo tot cellæ, quot ad habitationem dictorum Fratrum erunt necessariæ, cum refectorio ædificatæ & suppellectile necessaria instructæ fuerint, & dicti Fratres ad illas canonicè translati fuerint, prædictam Domum antiquam personis meliorem conditionē offerentibus vendendi, & pretium inde redigendum recipiendi licentiam Auctoritate nostra Apostolica concedas, & eorumdem Fratrum antiquam Ecclesiam, monumentis tamen & ossibus mortuorum unà cum superficie Terræ alibi collocatis, erectaque inibi Cruce, auctoritate prædicta prophanes, & ad prophanos, non tamen sordidos usus reducas, & præterea eidem Syndico cæmenta Ecclesiæ sic profanandæ, seu illorum pretium ad novam Ecclesiam pro illius usibus transferendi, seu in ejus beneficium convertendi licentiam pariter dicta auctoritate concedas. Non obstantibus, quatenùs opus sit, fel. rec. Pauli PP. II. Prædecessoris nostri de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac ipsius Ordinis etiam &c. consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die x i i. Maii MDCXXXIX. Pontificatus nostri Anno decimosexto.

M. A. Maraldus.

Ex Archivo Secret. Brevium Apost. Regesto mens. & anni prædict. fol. 30.

N O T A.

IN Ecclesia hujus novæ Domûs ad valvas Ecclesiæ &c. affixa quoque videtur copia Brevis Apostolici sub Dat. 21. Martii 1639. in forma communi, incipiente *Conservationi &c.* videnda suprà fol. 149. expediti & registrati in Archivo Secretariæ Brevium Apostolicorum in Regesto mensis & anni prædictorum, qua vetatur extractio SS. Reliquiarum, quæ sunt:

Particula de Ligno Sanctissimæ Crucis. Reliquiæ SS. Bartholomæi Apostoli, Basilii Magni, Catharinæ Virg. m., Diomedis m., Jacobi Min. Apostoli, Joannis Chrisostomi Ecclesiæ Doctoris, Mariæ Magdalenæ Pœnitentis, Porphirii m., Romani m. Stephani Protomart., Ursulæ Virg. m., & Reliquiæ 40. Martyrum.

Quæ-

Quædam terræ petia aliàs pro fabrica Domûs Terræ Alcami empta vendi, eorumque pretium in alias ejusdem Domûs necessitates converti, Syndico committit.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

CUm, sicut exponi Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Minister Provincialis & Fratres Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum Provinciæ Panormitanæ, quod Conventus Terræ Alcami Mazzarien. Dioec. Ordinis hujusmodi alio, quàm qui designatus fuerat, loco constructus fuerit, & propterea nonnulla terræ petia aliàs empta seu data pro situ dicti Conventûs vendere, ut eorum pretium in alias ejusdem Conventûs necessitates convertatur, oporteat; idcirco dicti Exponentes Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut de opportuna in præmissis licentia providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur eosdem Exponentes à quibusvis &c. censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Dilecto Filio Syndico dicti Conventûs prædicta terræ petia vendendi, illorumque pretium in alias ejusdem Conventûs necessitates erogandi licentiam Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus & impartimur. Non obstantibus fel. rec. Pauli II. & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis & Conventûs hujusmodi, etiam &c. consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIII. Junii MDCXLI. Pontificatus Nostri Anno decimo octavo.

M. A. Maraldus.

Ex Reg. Arch. Secret. Brev. Apost. mens. & anni prædict. fol. 5., de quo Breve formatum in Archivo Conventûs.

Vitulos in Conventibus Provinciæ, non obstante prohibitione aliàs facta, mactari posse concedit.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

CUm, sicut Dilecti Filii Fratres Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum Provinciæ Panormitanæ Nobis nuper exponi fecerunt, Ipsis quandoque pro eleemosyna dentur Vituli, quos personæ sæculares mactare nequeunt, cupiantque propterea sibi in præmissis per Nos opportunè provideri. Nos eosdem Exponentes specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis &c. & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Eisdem Fratribus, ut non obstante prohibitione per Nos omnibus & quibuscumque Personis Ecclesiasticis tam Sæcularibus, quàm Regularibus Regni Siciliæ ultra Pharum sub certis modo & forma, ac pœnis aliàs tunc expressis desuper factâ in quibuscumque locis dictæ Provinciæ Vitulos, quos ipsis, & pro tempore existentibus Guardianis, & aliis dictæ Provinciæ Superioribus, quandocunque pro eleemosyna dari contigerit, pro eorum usu dumtaxat mactari facere liberè & licitè possint, Apostolica authoritate tenore præsentium concedimus & impartimur. Non obstantibus præmissis, cæterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XIII. Junii MDCXLI. Pontificatus Nostri Anno decimo octavo.

M. A. Maraldus.

Ex Reg. Arch. Secret. Brev. Apost. fol. 9., de quo Breve formatum in Archivo Provinciæ.

Novam Domum in Loco Corleonis construi concedit.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Fratres Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum loci *Coniglionis* Montis Regalis Diœcesis, quod ipsi eorum Domum Regularem ruinam minantem alio in loco reædificare coguntur. Quare Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut sibi de opportuna situm Domûs prædictæ vendendi, illiusque pretium in fabricam novæ Domûs Regularis in situ, in quo jam, ut asserunt, Ecclesiam pro celebrando in ea Sacrosancto Missæ Sacrificio, ac habitationem Fratribus fabricæ dicti novi Conventûs vacaturis sufficientem habent, convertendi licentiâ providere, ac aliàs, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eosdem Exponentes specialibus &c. volentes, & eorum singulares personas à quibusvis &c. censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Dilecto Filio ipsorum Exponentium Syndico, quod ipse primodictæ Domûs situm hujusmodi vendere, & pretium inde redigendum in fabricam dictæ novæ Domûs Regularis convertere; necnon è dicta vetere Domo ossa Fratrum dicti Ordinis Defunctorum, & aliorum etiam, si qui sint, inibi sepultorum, dummodo tamen illa discerni possint, ad dictam novam Domum, seu illius Ecclesiam transferre, seu transferri facere liberè & licitè possit & valeat, Apostolica Auctoritate tenore præsentium licentiam concedimus & impertimur. Non obstantibus fel. rec. Pauli II. & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis & Conventuum hujusmodi etiam &c. consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris Die XIII. Junii MDCXLI. Pontificatus Nostri Anno Decimo Octavo.

M. A. Maraldus.

Ex Archivo Secret. Brev. Apost. Regesto mens. & anni præd. fol. 15.

N O T A.

GRatâ memoriâ hic laudare me oportet donum, quo Monasterium Monialium S. Mariæ Magdalenæ commodum fabricæ novæ adjuvit, petitâ & concessâ licentiâ, quæ sequitur:

Supplicantibus Capucinis Loci Corleonis Diœcesis Montis Regalis, ut Monialibus Sanctæ Mariæ Magdalenæ ibidem licentia concedatur, donandi dictis Patribus petium terræ valoris 120. scutorum, vicinum situi, in quo Conventum construere intendunt.

Sacra Congregatio Eminentissimorum ac Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negot. & consult. Episc. & Regular. præposita attenta relatione & consensu Emi D. Archiepiscopi, benignè annuit, ut petitur, Constitutionibus Apostolicis, cæterisque contrariis non obstantibus quibuscunque, dummodo Moniales ipsæ capitulariter, secretisque suffragiis consentiant die 14. Junii 1641.

Ex Regesto Secret. Congreg. mens. & anni prædict.

Translationi econtra dictæ Domûs fortiùs sese RR. PP. Reformati opposuère, quorum molimina diremit Decretum sequens:

In causa vertente inter Fratres Ordinis Capucinorum & Fratres Minores de Observantia Reformatos S. Francisci Civitatis Corleonis, Diœcesis Montis Regalis super translatione Conventûs, quam præfati Patres Capucini facere intendunt extra Civitatem ad evitandu incommodu, quæ patiuntur extra illam, & ruinam, quam minatur eorum Conventus, rebusque aliis &c.

Sacra Congregatio Eminentissimorum ac Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negot. & consult. Episc. & Regul. præposita, auditis partibus, & negotio ad relationem Emi Prischii maturè discusso censuit Constitutiones Apostolicas super novorum Conventuum erectione editas non habere locum, quando mutatur situs Conventûs, ac proinde Fratres Capucinos præfatos non posse impediri à Fratribus de Observantia Reformatis, quin possint novum Conventum erigere extra Civitatem recedendo totaliter à Conventu extra illam erecto, præmissis, cæterisque contrariis quibuscumque non obstantibus. Romæ 13. Sept. 1641.

Ex eo, quod Decretum de conditione distantiæ aliàs præscripta non loquatur, nec desuper expressè dispenset, PP. Reformati suâ causa necdum sese cecidisse rati, executionem Decreti impedire pergebant, usque dum finem posuit aliud & sequens Decretum:

Patribus Observantibus Reformatis Corleonis executioni Decreti, quo Sacra Congregatio FF. Capucinis translationem Conventûs, ruinam minitantis indulsit, sese adhuc opponentibus, sub prætextu, quod in dicto Decreto non exprimatur, quod, etiamsi distantia 300. cannarum non adsit, hoc tamen non obstet.

Sacra Congregatio &c. negotio ad relationem Emi Cæsarini utrâque parte informante iterum maturè discusso censuit Constitutiones & Decreta Apostolica super novorum Conventuum erectione edita, etiam in qua parte disponunt de distantia servanda inter Conventus jam erectos & erigendos, non habere locum cum mutatione sitûs Conventuum jam erectorum in eodem loco, ac proinde standum esse in decisis, præmissis cæterisque contrariis quibuscumque non obstantibus. Die 9. Maii 1642.

Utriusque hujus Decreti Autogr. in Secret. Congreg. mensium & annorum prædictorum, & quidem ultimi fol. 143.

Ex

Ex Ecclesia Domûs novæ Drepani Sacras Reliquias extrahi vetat.

INNOCENTIUS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

CONservationi & manutentioni Sacrarum, uti piè creditur, Sanctorum Reliquiarum, quas in Ecclesia Domûs Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum Terræ, Civitatis nuocupatæ, Drepani, Mazarien. Diœcef. asservari asseritur, quantùm cum Domino possumus, benignè consulere, ac Dilectum Filium modernum dicti Ordinis Provincialem specialibus favoribus &c. censentes, Supplicationibus dicti Provincialis Nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ne de cœtero quævis Persona, sive Sæcularis sive Regularis, cujusvis gradûs, conditionis, qualitatis & dignitatis, etiam Ecclesiasticæ, & quacunque auctoritate, Superioritate & officio fungens, etiam individuâ mentione digna, Reliquias prædictas, seu illarum aliquam partem, etiam minimam aliis Ecclesiis, seu locis piis commodare, aut sub quovis quæsito colore, ingenio, causa, ratione aut occasione è dicta Ecclesia, seu illius Sacristia extrahere, & asportare, seu, ut commodentur, & asportentur, permittere aut consentire audeat, seu præsumat, sub excommunicationis latæ sententiæ, à qua nemo, nisi à Nobis, & pro tempore existente Romano Pontifice, absolutionis beneficium, præterquam in mortis articulo constitutus impetrare possit, ac etiam quoad regulares privationis vocis activæ & passivæ pœnis per contrafacientes eò ipso absque alia declaratione incurrendis, Apostolica auctoritate, tenore præsentium interdicimus, & prohibemus. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac, quatenus opus sit, Domûs aut Ordinis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis Statutis, & consuetudinibus, cœterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, quod præsentis prohibitionis copia in valvis dictæ Ecclesiæ, seu illius Sacristiæ, aut alio prospicuo loco, quo ab omnibus cerni possit, continuò affixa remaneat. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XVIII. Junii MDCL. Pontificatus nostri anno Sexto.

M. A. Maraldus.

Ex autog. Arch. Secret. Brev. Apost. fol. 355. de quo Breve formam in Archivo Conventûs.

N O T A.

REliquias, quas Ecclesia prælibati Conventûs cultui exponit, lege sequentes:

De Pannis, quibus Christus Dominus fuit involutus, de Veste Christi, integra Spina de ejusdem corona, duæ particulæ de Ligno Santissimæ Crucis. de Spongia, & Lapide Sanguine Christi tincto.

Reliquiæ de Veste, Velo, & Capillis B.V. Mariæ.

SS. Abdonis m., Acalii m., Acumei m. reliquia insignis. Adaucti m. reliquia insignis. Ægidii m. Æmilii m., Æmiliani m., Agapiti m. reliq. insig. Agathæ v. m., Agnetis v. m., Alexii m., Alexii Conf. Almachii m. reliq. insign. Anastasiæ v. m., Andreæ Apostoli. Andreæ m., Antonini m., Apolloni m., Apolloniæ v. m. reliq. insign. Apolloniæ m., Artemii m., Asillæ m., Augusti m.

SS. Barbaræ v. m., Bartholomæi Apost., Bartholomæi m. reliq. insig. Basilii m. reliq. insig. Blandæ m., Bonaventuræ m., Boni m., Bonifacii m.

SS. Cæciliæ v. m. reliq. insig. Cælestini m., Cæsarii m., Candidi m., Candidæ m. reliq. insig. Caroli Borromæi Episc. & Cardinal. Castillanæ m., Catharinæ v. m.. Celiani m., Christinæ v. m., Cirini m., Clari m., Claræ virg., Concordii m., Constantii m., Constantiæ m. reliq. insig. Coronæ v. m., Cosmæ & Damiani mm. reliq. insig.

Sanctæ Deicolæ m., SS. Delpini m., Deodori m., Dependentii m., Desiderii Episc. & m. reliq. insig. Desiderii m. Corpus integrum. Devorini Episc. & m. reliq. insign. Dindami m., Domnini m. reliq. insig. Dominici Conf., Dionysii m.

SS. Ecumesi m., Elisabeth, Elisæi m., Emerentianæ v. m. reliq. insig. Eugenii m. Euphemiæ v. m. reliq. insig. Euphromitæ m., Eusebii m. reliq. insig. Eutichii m.

SS. Fabiani m., Faustinæ m., Felicis à Cantalicio Capuc. Conf., Feliciani m., Felicissimi m. reliq. insign. Felicitatis m. Corpus integrum. Fidelis à Sigmaringa Capuc. Protom. Florentiæ v. reliq. insign. Fortuni m., Fortunati m., Franchi m., S. P. Francisci, Fructuosi m.

SS. Gaudiosæ v. m., Germani m., Georgii m. reliq. insig. Gordiani m., Gratiani m., Guilelmi m. reliqaia insignis.

SS. Hilarionis Abb., Hyacinthi m., Hyacinthi Conf., Hyppoliti m. reliq. insig.

SS. Jacobi min. Apostoli. Innocentii m., Joannis Baptistæ de cilicio. Joannis m., Joannæ Urbanæ m.; Josephi à Leonissa Capuc. m., Jovini m., Irenæi m., Julii m. Corpus. Justi m. reliq. insign. & aliæ. Justini m.

SS. Laurentii m., Leontii m., Liberati m. reliq. insig. & aliæ. Luciferæ m., Lucii m. reliq. insig. Lucillæ m. reliq. insig. & aliæ.

SS. Mansueti m., Marci Evangel., Mariæ Magdalenæ Pœnit., Marini m., Marthæ, Matthæi Apost., Mauri reliq. insig. Maximi m.. Monani m. SS. Ne-

SS. Nemesii m., Niceti m.; Nomantiæ m., Nomitæ m., Nopinæ m.
S. Olympii m.
SS. Patritii Episc. m. reliq. insig. Patritii m., Paschalis, Pauli m., Paulini m., Paulinæ v. m., Petri m., Phanacii m., Philippi Apost., Philippi Episc. m. reliq. insig., Philippi Nerii Conf., Pii m., Placidi m., Plautillæ v. m., Plinii m., Pompianii m., Priami m., Primiani m.
S. Quintilis m.
SS. Redemptæ virg. reliq. insign. Relati m., Restituti m. reliq, insig., Restitutæ v. m. reliq. insig., Rosaliæ v.
SS. Sabini m.; Salvistrii m., Salustiæ m. reliq. insig. Saturnini m. reliq. insig. Sebastiani m., Seraphini à Monte Granario Capuc. Conf. Severi m., Servuli m., Silverii m., Simonis Apostoli, Simplicii m., Simpliciæ m., Sisini m., Sitonii m., Stephani Protom., Symphorosæ v. m. reliq. insig.
SS. Theclæ v. m., Theodori m. reliq. insign. Theodosii m., Thomæ Apost. Thomasii Presbyt. & m., Thomasii m.
SS. Valentini Corpus. Valerii m. reliq. insig. Valeriæ v. m., Venerei m., Victorii m., Victoriæ v. m., Vincentii m., Vincentii & Uberantii mm., Viridioni m., Vitalis m., Viti m. reliq. insig.
Item reliquiæ insignes de Martyre ex Societate S. Mauritii, de uno ex Sociis Mart. S. Placidi, ac de una ex Soc. S. Ursulæ m.

Præcavet idem circa Reliquias Ecclesiæ Domûs Oppidi Castriveterani.

CLEMENS PAPA IX.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi nobis nuper fecerunt dilecti Filii Guardianus & Fratres Conventûs Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum Oppidi Castriveterani Mazariensis Diœcesis, quod in Ecclesia dicti Conventûs multæ Sanctorum Reliquiæ collocari debeant, propterea illarum conservationi & manutentioni à Nobis provideri summopere desiderant. Nos igitur specialem dictis Exponentibus gratiam facere volentes,& eorum singulares Personas à quibusvis excommunicationis &c. censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ne de cætero quisquam quavis auctoritate, vel officio fungens, Reliquias præfatas, seu illarum aliquas è dicta Ecclesia, postquam in illa collocatæ fuerint, seu illius Sacristia extrahere, commodare, seu asportare, vel, ut commodentur, aut extrahantur, seu asportentur, permittere, aut consentire sub quovis prætextu, quæsito colore, causa, vel ingenio audeat quovis modo, vel præsumat, sub pœna excommunicationis latæ sententiæ, ac privationis vocis activæ, & passivæ eòipso absque alia declaratione incurrenda, auctoritate Apostolica, tenore præsentium prohibemus & interdicimus. Non obstantibus &c. *Residuum uti supra.*

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xxv. Septemb. MDCLXIX. Pontificatus nostri Anno tertio.

Breve formatum in Archivo Conventûs.

N O T A.

SAcræ Reliquiæ, quarum extractio hic inhibetur, sunt sequentes:

De Ligno S. Crucis D. N. J. Christi Reliq. SS. Andreæ Apost. Annæ Matris B. V. Mariæ. Antonini m. Brachium. Aquilæ m. Brachium. Aurelii m. Crus., Aureliæ m. Reliq. insign. Auriajuniæ m. Brachium. Benigni m. Crus. Calogeri m. Crus. Clementis m. Crus. Faustini m. Brochium. Fidelis à Sigmaringa Protom. Capuc. Fortunati m. Reliq. insig. S. P. Francisci. Honesti m. Brachium. Jannarii Episc. & m. Crus. Joannis Baptistæ Præcursoris. Josephi à Leonissa Capuc. Conf. Juliani m. Crus. Alterius Juliani m. Reliq. insig. Justi m. Brachium. Laureati m. Brachium. Longini m. Reliq. insign. Lucii m. Corpus. Alterius Lucii m. Reliq. insig. Magni m. Crus. Mariæ Magdalenæ Pœnit. Marini m. Crus. Maximi m. Brachium. Alterius Maximi m. Os integrum, in quo passus est. Pacifici m. Brachium. Restitutæ m. Corpus. Rosaliæ V. Seraphini à Monte Granario Capuc. Conf. Servii m. Brachium. Severi m. Crus. Suiri m. Cineres & Ossa. Tertulliani m. Crus. Victoriæ m. Brachium & Vincentii m. Brachium &c.

Electionem Fr. Josephi ab Ica in Ministrum Provincialem confirmat, non obstante, quod in numero 14. Fratrum, ad officium Provincialatûs ab Eminentissimo Cardinale Protectore, & P. Ministro Generali, Papali consensu nominatorum non esset comprehensus.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

EXposuit nobis nuper dilectus Filius noster Federicus S. R. E. Presbyter Cardinalis Borromæus nuncupatus, Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, apud Nos & Sedem Apostolicam Protector tam suo quàm dilecti Filii Ministri Generalis dicti Ordinis nomine, quod, cum in proximo preterito Capitulo Provinciali Provinciæ Panormitanæ ejusdem Ordinis notificatum fuisset Mandatum ipsorum Federici Cardinalis & Protectoris, ac Ministri Generalis, ut ex quatuordecim Fratribus in eodem mandato præscriptis, seu nominatis Minister Provincialis dictæ Provinciæ eligeretur, aliqui Vocalium cum audivissent ejusmodi mandatum de consensu Nostro emanâsse, illi morem gerere voluerunt, alii verò, quia de voluntate nostra non constabat, prout ad effectum derogandi Constitutionibus Ordinis prædicti necessarium erat, ad electionem extra numerum quatuordecim Fratrum sic nominatorum processerunt, & dilectum etiam Filium Josephum ab Ica Fratrem expresè professum dicti Ordinis in Ministrum Provincialem Provinciæ prædictæ Panormitanæ, concurrente ad id majori votorum sive suffragiorum numero, cæteroquin canonicè elegerunt. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dicta Provincia propter præmissa aliquantum turbata reperiatur: ut verò ipsius Provinciæ tranquillitati consulatur, & prædictus Josephus mandato supradicto non obstante, quod Vocalibus dicti Capituli Provincialis legitimè & tempestivè notificatum non fuit, Provincialatus Officium, semota omni ambiguitate, ad Dei gloriam, & Religionis utilitatem valeat exercere, Federicus Cardinalis & Protector, ac Minister Generalis prædicti opportunè in præmissis à Nobis provideri, &, ut infra, indulgeri plurimùm desiderent.

Nos eorumdem Federici Cardinalis & Protectoris, ac Ministri Generalis votis hac in re, quantùm cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, dictorumque Ministri Generalis & Josephi singulares personas, à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus ipsius Federici Cardinalis & Protectoris tam suo quàm prædicti Ministri Generalis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati Electionem de persona memorati Josephi ab Ica in Ministrum Provincialem Provinciæ prædictæ Panormitanæ in Capitulo Provinciali hujusmodi factam, ut præfertur, Auctoritate Apostolica tenore præsentium, quatenus opus sit, validamus & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper propter præmissa quomodolibet intervenerint, seu intervenisse dici, censeri, vel prætendi possent, supplemus, & sanamus. Præterea eundem Josephum in Ministrum Provincialem Provinciæ hujusmodi ad tempus, ad quod in dicto Capitulo Provinciali electus fuit, cum omnibus & singulis præeminentiis, prærogativis, facultatibus, auctoritate, privilegiis, gratiis, & indultis, ac honoribus & oneribus solitis & consuetis de novo itidem, quatenus opus sit, auctoritate & tenore prædictis constituimus, & deputamus. Decernentes easdem præsentes litteras, firmas, validas & efficaces existere, & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac dicto Josepho in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab illis, ad quos spectat, & spectabit in futurum inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Ordinis, & Provinciæ hujusmodi, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque indultis & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliter in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romæ apud S. Majorem Majorem sub Annulo Piscatoris die XXVIII. Septembris

bris MDCLXXII. Pontificatus nostri Anno tertio.

L. G. Slusius.

Ex Regesto Archivi Secr. Brev. Apost. mens. & anni præd. fol. 13.

DECRETO

S. Cong. Episc. & Regul.

Erectio novæ Domûs in Loco Aragoniæ ad instantias Principis ibidem conceditur.

Eminentissimi ac Reverendissimi Domini:

Devotio, quâ Religionem Capucinorum semper prosequebar, ad Monasterium in mea Terra Aragoniæ propriis meis expensis erigendum me induxit; cumque à P. Generali consensum desuper requisivissem, instantiis meis præsuppositâ EE. VV. facultate benignè accessit. Cumque opus tam Sanctum citiori executioni mandari desiderem, reverenter pro dicta facultate supplico plurimùm stimulatus à fervido desiderio meorum Subditorum, quorum 5. millia numerantur, & quorum potior pars in dandis elemosynis liberalis existit. Ex quo ad minus 12. Fratres ibi commodè morari posse attestor, ultra quod & ego ipse necessitatibus illorum sine paupertatis præjudicio providere paratus extem.

Quam Deus &c.

Princeps Aragoniæ.

S. Congregatio Eminentissimorum, ac Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negot. & consult. Episcop. & Regul. præposita, attenta relatione Episcopi Agrigentini, eidem benignè commisit, ut veris existentibus narratis, & accedente consensu illorum, quorum interest, postquam sibi constiterit, fabricam prædicti Conventûs, cum Ecclesia, campanili, choro, Sacristia, Refectorio, hortis & spatiis omnibus esse absolutam, & supellectili tam sacra, quàm prophana sufficienter instructam; necnon ex elemosynis piorum Benefactorum duodecim hujusmodi Religiosos commodè sustentari posse, ad petitam erectionem, & Religiosorum introductionem, pro suo arbitrio, & conscientia procedat, ita tamen, ut in reliquis ea omnia, quæ per sacros Canones, S. Concilium Trident. Constitutiones Apostolicas, & Ordinis prædicti, circa hujusmodi novorum Conventuum Religiosorum erectionem præscripta sunt, religiosè serventur. 21. April. 1690.

C. Cardinalis Carpineus.

A. Altovitus Secret.

Ex Regest. Secret. Cong. mens. & anni præd.

DECRETO.

S. Congreg. Episc. & Regul.

Situm ad Capitulum Agrigentinum pertinentem Fratribus concedendi, hosque cum S. Imagine Bonamoren. ad novum Conventum, Cruce in loco Ecclesiæ prioris profanatæ erectâ, & conventione quoad aquam à Comite de Comiso concessam servatâ transferendi, Episcopo Agrigentino facultas datur.

Agrigentin. Translationis Conventûs Capucinorum.

Sacra Congregatio Eminentissimorum & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præposita, attenta relatione Episcopi Agrigentini, referente Eminentissimo Denhoff., censuit committendum, prout præsentis Decreti tenore benignè committit eidem Episcopo, ut, veris existentibus narratis, petitam facultatem tam concedendi situm Capituli, ejusque sacræ distributionis, quàm transferendi Religiosos Capucinos ad novum Conventum cum pactis, & conditionibus conventis pro suo arbitrio & conscientia respectivè impertiatur: Ita tamen, ut translatio Sacræ Imaginis de Bonamoren. fieri nequeat, nisi & postquam Capucini ab antiquo ad novum Conventum verè & realiter, ac omnimodè translati fuerint, & Ecclesia antiqui Conventûs, quatenus prophanari contingat, nunquam possit ad usus sordidos converti, & in loco ejusdem Crux erigi debeat. Et quoad aquam olim concessam à Comite Comiso sine aliquo præjudicio Pactorum contentorum in Instrumento dictæ concessionis, & uniuscujusque desuper interesse habentis.

Romæ 15. Aprilis 1695.

G. Card. Carpineus.

A. Altovitus Secret.

DE-

DECRETO.

S. Congreg. Episc. & Regul.

Hospitium Planæ Græcorum in Conventum erigitur.

Emi, ac Rmi Domini.

PRovincialis, Definitores, & Religiosi Provinciæ Panormitanæ EE. VV. humillimè exponunt, quod in Terra, *Plana Græcorum* nuncupata, & intra Diœcesin Montis Regalis in Sicilia sita Hospitium habeant, in quo Religiosi ejusdem Ordinis omnes regulares functiones Conventuum, publicà Ecclesiasticà Divini Officii officiaturà exceptà, exercent; cumque Clerus & Communitas pro sua consolatione desiderent, ut Hospitium prædictum ad Conventum formalem cum publico Divini cultûs exercitio in Ecclesia & choro, qui pro votorum suorum complemento unicè deficit, reducatur, Oratores, quantùm ad eos spectat, ad consensum sunt propensi, dummodo & EE. VV. facultas eidem accedat. Quem in finem EE.VV. supplicant, quatenus ad majus divini servitii decus concurrere dignentur, sperantque gratiam eò magis, quod PP. Augustiniani Discalceati ad hoc suum & hic injunctum assensum præbuerint.

Quod Deus &c.

Sacra Congregatio Emin., ac Rev. S. R. E. Cardinalium negot. & consult. Episc. & Regul. præposita, referente Eminentissimo Gualterio, censuit committendum, prout præsentis Decreti tenore benignè committit Ordinario Montis Regalis, ut veris existentibus narratis, &, postquam sibi constiterit, fabricam prædicti Hospitii in Conventum formalem erigendi cum Ecclesia, campanili, choro, Sacristia, refectorio, dormitorio, hortis, officinis, & spatiis, numeris omnibus esse absolutam, & supellectili tam sacra, quàm prophana sufficienter instructam, ac ex eleemosynis piorum Benefactorum inibi duodecim hujusmodi Religiosos commodè sustentari posse, ad petitam erectionem & Religiosorum introductionem pro suo arbitrio & conscientia procedat, ita tamen, ut in reliquis ea omnia, quæ per SS. Canones, S. Concilium Tridentinum, Constitutiones Apostolicas, & Ordinis prædicti circa hujusmodi novorum Conventuum erectiones præscripta sunt, Religiosè serventur die 8. Feb. 1715.

F. Card. de Abdua.

F. Archiep. Nicenus Secret.

Ex Reg. Secret. Congreg. mens. & anni præd. Tom. III.

DECRETO

Sac. Congregat. Episc. & Regul.

Infirmariam Fratrum magno Civitatis Panormitanæ Nosocomio unitam, intra Clausuram comprehendi declaratur.

Emi, ac Rmi Domini.

FR. Leo à Sotera Minister Provincialis Capucinorum Provinciæ Panormitanæ in Sicilia EE. VV. reverenter exponit, qualiter Capucini Panormi, ultra Conventum, milliario incirca distantem habeant Infirmariam, Xenodochio magno ejusdem Civitatis unitam pro usu & commodo Infirmorum tam actualium, quàm habitualium sui Ordinis, & pro calamitatibus Ecclesiæ in dicto Regno elapsis. Cumque multæ Mulieres nobiles cum pedissequis puellis præfatam Infirmariam & ægrotantium Religiosorum Cellas ingredi tentaverint, sub prætextu, quod clausura ibi non esset, licèt Superiores antea talem ingressum nunquam admiserint, Orator ad impediendum deinceps hujusmodi incommodum, quod alii cum tempore causare possent, EE.VV. humillimè supplicat, quatenus memoratum Infirmariæ locum clausuram declarare dignentur.

Quam gratiam &c.

Sacra Congregatio Eminentissimorum & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præposita, audito P. Procuratore Generali Ordinis, ac attentis narratis præfatam Infirmariam intra clausuram comprehendi declaravit. Romæ 19. Aprilis 1720.

I. Card. Parracianus Pref.

Vincentius Petra Secret.

Autographum in Archivo Provinciæ.

DECRETO

Sac. Congreg. Episc. & Regul.

Erectio novæ Domûs in Loco Castri Thermarum conceditur.

Emi ac Rmi Domini.

JUrati & Communitas Terræ *Castel Termine* nuncupatæ, Diœc. Agrigentinæ in Sicilia factas EE. VV. jam anno elapso preces pro facultate in dicta eorum Terra Conventum Capucinorum erigendi replicant; cumque tunc sub 23. Augusti dicti anni D. Ordinario pro informatinne & voto scriptum fuerit, & jam advenerit favorabile responsum, Oratores pro gratia iteratò instant &c.

Sacra Congregatio Eminentissimorum ac Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negot. & consult. Episc. & Regul. præposita, visâ relatione Vicarii Capitularis Agrigentini, referente Eminentissimo Tanario, eidem Vicario benignè commisit, ut veris existentibus narratis, ac auditis interesse habentibus, postquam sibi constiterit, ex eleemosynis piorum Benefactorum duodecim hujusmodi Religiosos in dicto novo Conventu commodè ali posse, ac itidem securitatem habuerit, fabricam ipsius Conventûs cum Ecclesia, campanili, choro, sacristia, refectorio, dormitorio, hortis & spatiis, numeris omnibus esse absolutam, & supellectile tam sacrâ, quàm prophana sufficienter instructam, ad petitam erectionem, & Religiosorum introductionem pro suo arbitrio & conscientia, servatis servandis, procedat, ita tamen, ut in reliquis ea omnia, quæ per sacros Canones, S. Concilium Tridentinum, Constitutiones Apostolicas, & Ordinis prædicti circa hujusmodi novorum Conventuum Religiosorum erectiones præscripta sunt, religiosè serventur &c.

Romæ 26. Martii 1722.

F. Card. Paulutius Præf.

Ex Regest. Secret. Congreg. mens. & anni præd.

DECRETO

Sac. Congregat. Episc. & Regul.

Erectio novæ Domûs in Loco S. Cataldi committitur.

Emi ac Rmi Domini.

PRinceps Fluminis Salsi & Marchio S. Cataldi Diœc. Agrigentin. humillimus EE. VV. Orator exponit, qualiter tam pro sua devotione, quàm satisfactione & desiderio suorum Subditorum in Terra S. Cataldi prædictæ Diœcesis Conventum PP. Capucinorum construere intendat, quatenus pietas erga gloriosum S. Franciscum, cultus Divinus, salusque animarum magis augeantur. Quapropter EE. VV. pro concessione opportunæ licentiæ supplicat &c.

Sacra Congregatio Emin. & Rev. S. R. E. Cardinalium negot. & consult. Episc. & Regul. præposita, visis relationibus P. Procuratoris Generalis, & Vicarii Capitularis Agrigentini, referente Emin. Paulutio Præfecto, censuit committendum, prout præsentis Decreti vigore committit eidem Vicario, ut veris existentibus narratis, & quatenus sibi constiterit Fabricam dicti novi Conventûs eam Ecclesia. Residuum uti in Decreto antec. *Romæ die 11. Decemb. 1722.*

F. Card. Paulutius.

Ex Regesto Secret. Congreg. mens. & anni prædictorum.

DECRETO

S. Congreg. Episc. & Regul.

Ad instantias Principis Francisci Morso &c. novam Domum in ejus Feudo & loco Podii Realis construi, à Fratribus Confessiones ibi excipi, & Principissæ &c. ingressum Conventûs concedi statuitur.

Emi ac Rmi Domini.

FRanciscus Morso Princeps Podii Realis, & Theresia Morso & Bonanni Uxor, Civitatis Panormitanæ, devotione & fructu spirituali moti, in uno suorum Feudorum, *Poggio Reale*, nuncupato Diœc. Mazariensis, in quo nulla Regularium Domus reperitur, Conven-

tum

tum Capucinorum construere intendunt, hinc EE.VV. supplicant, quatenus opportunam ad hoc dent facultatem, & à Fratribus Capucinis Confessiones Incolarum excipi, ac Principissam, ejusque Descendentes tempore, quo ibi morabuntur, septa Conventûs ingredi permittant.

Sacra Congregatio Emin. & Rev. S.R.E. Cardinalium negotiis, & consult. Episc., & Regul. præposita, visa relatione Episcopi Mazarien., & Patris Procuratoris Generalis Ordinis Capucinorum, referente Eminentissimo Paulutio Præfecto, decrevit committendum, prout præsentis Decreti vigore commisit Episcopo dictæ Civitatis, ut veris existentibus narratis, ac auditis interesse habentibus, & quatenus ex eleemosynis piorum Benefactorum in præenarrato novo Conventu duodecim hujusmodi Religiosi commodè ali queant, & postquam sibi constiterit fabricam ipsius Conventûs cum Ecclesia, campanili, choro, sacristia, refectorio, dormitorio, hortis & spatiis, numeris omnibus esse absolutam, & supellectili tam sacra, quàm prophana sufficienter instructam, ad petitam erectionem, & Religiosorum introductionem, pro suo arbitrio & conscientia, servatis servandis, procedat. Ita tamen, ut in reliquis omnia per sacros Canones, Sacrum Concilium Tridentinum, Constitutiones Apostolicas, & Ordinis prædicti circa hujusmodi novorum Conventuum Religiosorum erectiones præscripta, religiosè serventur. Quò verò ad facultatem dictis Religiosis excipiendi sæculorium Confessiones, & uxori Oratoris, ac aliis mulieribus ab eisdem descendentibus ingrediendi Conventum concedendam, eadem Sacra Congregatio censuit supplicandum Sanctissimo. Romæ 12. Aprilis 1722.

Quare factâ per me infrascriptam Secretarium de his relatione Sanctitati Suæ, Sanctissimus annuit, ut duo tantùm Sacerdotes ipsius Ordinis deputandi arbitrio Patris Provincialis pro tempore & ab Ordinario pro tempore approbandi præfatas Confessiones audire possint illius arbitrio = Et Uxor, & Filiæ tam enunciati Principis Fundatoris, quàm Primagenitorum dumtaxat suæ Familiæ, à gravibus viris, gravibusque pariter mulieribus associatæ intra septa prænarrati Conventûs per duas vices quolibet anno à Superiore Locali, ac tribus, vel duobus saltem Fratribus senioribus, cæteris in Choro, vel propriis cellis clausis existentibus recipi valeant; modò tamen ingressus extra tempus Divinorum Officiorum fiat: in Conventu nullam sumant refectionem, & exinde ante Solis occasum recedant. Romæ &c.

F. Card. Paulutius Præf.

Ex regesto Secret. Cong. mens. & anni præd.

Personas, quæ ex Ecclesia Domuum, & Dioec. Agrigentinen. Sacram Supellectilem aut abstulerunt, aut occultarunt, aut asservârunt, vel ad illius restitutionem aut revelationem moneri, vel post præfixi termini lapsum generaliter excommunicari, Archiepiscopo Panormitano &c. committit.

INNOCENTIUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

Venerabilibus Fratribus Archiepiscopo Panormitano, & Mazoriensi Episcopo, sive dilectis Filiis Vicariis in Spiritualibus Generalibus salutem & Apostolicam Benedictionem.

Significârunt Nobis dilecti Filii Guardiani & Fratres Conventuum Capucinorum nuncupatorum S. Francisci Civitatis, & Dioecesis Agrigentinen., quod nonnulli iniquitatis filii, quos prorsus ignorant, bona mobilia, scripturas, libros, Cruces, Calices, Patenas, Candelabra, Ornamenta & paramenta Ecclesiastica, Pannos laneos, & lineos magni momenti ad Conventus, & Fratres prædictos legitimè spectantia subtraxerunt, ac temerè occupârunt, eaque malitiosè occultare, ac occultè & indebitè detinere præsumpserunt, & præsumunt, ex quo dictis Conventibus gravia damna valorem quinquaginta ducatorum excedentia nequiter intulerunt in animarum suarum periculum, dictorumque Conventuum non modicum detrimentum, super quo ipsi significantes Apostolicæ Sedis remedium implorârunt. Quocirca Fraternitati Vestræ, Fratres Archiepiscope & Episcope, sive Discretioni Vestræ, Filii Vicarii, per Apostolica scripta mandamus, quatenus Vos videlicet in vestris, &, cum Sedes Episcopalis Agrigentin. ad præsens vacet, etiam in Agrigentina Civitate & Dioecesi, si causâ diligenter & magna maturitate per Vos examinatâ pro rei, loci, temporis, & personarum qualitatibus, Vobis pro vestra conscientia videbitur expedire, omnes hujusmodi bonorum detentores, & illorum celatores, aut aliàs scientiam habentes, ac damnorum illatores occultos ex parte Nostra publicè in Ecclesiis coram Populo per Vos, vel alium, seu alios moneatis, ut infra competentem terminum, quem eis præfixeritis, dictis Conventibus à se debita, detentores quidem & occupatores restituant; occultatores verò, & illa scientes revelent, & si id non adimpleverint, infra alium competentem terminum, quem eis ad hoc duxe-

duxeritis peremptoriè præfigendum, ex tunc in omnes generalem excommunicationis sententiam proferatis, eamque faciatis, ubi, quando, & quoties videritis expedire usque ad satisfactionem condignam, & revelationem debitam solemniter publicari. Volumus autem, quod ex revelatione hujusmodi, si eam fieri contingat, non possit nisi pro civili interesse, & civiliter tantùm agi, aliàs revelatio, ipsarumque in judicio, neque extra illud fidem faciat. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ MDCCXXII. Idibus April. Pontificatûs nostri Anno primo.

Bulla formata in Archivo Provinciæ.

DECRETO.

S. Congreg. Episc. & Regul.

Monialibus S. Claræ Panormi facultas in earum Capella Domestica celebrandi Missam conceditur.

Emin. ac Rev. Domini.

VIrgines reclusæ Civitatis Panormitanæ, ob Habitum S. Francisci, quem juxta modum Capucinorum portant, Capucinellæ nuncupatæ, EE. VV. humillimè exponunt, qualiter ad audiendum Missæ Sacrificium ex earum Conservatorio exire tenentur. Quod cum iis non modicum causet incommodum, & religiosam piamque illarum quietem turbet, EE. VV. supplicant pro facultate, qua Missæ Sacrificium in decenti Capella intra suæ habitationis septa celebrari queat. Quam &c.

Sacra Congregatio Emin. ac Rev. S. R. E. Cardinalium negot. & Consult. Episc. & Regul. præposita benignè commisit Archiepiscopo Panormitano, ut veris existentibus narratis, & dummodo dicta Capella decenter sit ornata, & de Sacra & Sufficienti supellectile provisa, petitam facultatem in ea Missam celebrandi pro suo arbitrio & conscientia, præcedente ipsius approbatione impertiatur. Romæ 1. Martii 1725.

F. Cardinalis Paulutius.

Ex Reg. Secret. Congr. mensis & anni præd.

N O T A.

DE Venerabili hoc Reclusorio pauca adhuc scire & referre licet, cùm in suo adhuc jaceat partu; plura tamen de illius flore fama sparget, si opus Dei, & Charitatis fuerit absolutum. Interim Fr. Angelicum ab Uryco, seu à Monte, Vicarium Provincialem, primævum illius Auctorem esse ex actorum in Curia Archiepiscopali asservatorum extractu sequente collige.

Capucinæ Religionis Decus A. R. P. Angelicus ab Uryco Vicarius Provincialis Provinciæ Panormitanæ in suarum Missionum cursu Evangelii veritatem edocens, nonnullas Personas & honestas Virgines Panormitanas Divino Spiritu ductas, mundi illecebras respuere, earumque virginitatem Deo sacrare volentes firmavi:, ac eodem Spiritu impulsus Monasterium Virginum Capucinarum sub prima ac rigidissima Regula S. Clar. eidem à Seraphico Patre D. Francisco datâ, ac per Papam Innocentium IV. confirmata, Deo annuente e gere decrevit. Quapropter recursum habuit cum ejus Memoriali ad Illustrissimum & Reverendissimum D. Philippum Sidoti Vicarium Generalem M. C. Archiepiscopalis hujus Urbis, & ab eo ad majorem Dei gl ia provisionem obtinuit, per quam fuit dictum sub die 11. Martii 1717.

.'ossit juxta Apostolicas Constitutiones & Decreta S. Congregationis.

Et facto similiter recursu pro P. Leone de Sutera Provinciale Provinciæ Panormitanæ cum ejus memoriali in Capitulo Generali Ordinis celebrato Romæ sub die 10. Junii 1719. præmissa narrando, & quod nonnulli Nobiles hujus regni Siciliæ Monasterium prædictum construere volentes, illud sub directione Superiorum Ordinis prædicti Capucinorum erigi, ac dirigi desiderarent, Reverendissimi P. Generalis assensum obtinuit hujusmodi sub verbis nempe.

De consensu & voto RR. PP. Definitorum Generalium in Capitulo Generali congregatorum conceditur Servatis omnibus de jure Servandis.

Fr. Joan. Ant. à Florentia Min. Gen.

Quæ licentia fuit confirmata per Reverendissimum P. Bernardinum à S. Angelo in Vado Vicarium Generalem Ordinis prædicti Capucin. sub die 17. Aug. 1723.

Et

Et desiderantes Celsissimus Marchio Comes Hieracis & Excellentissimus Princeps Palagoniæ uti Protectores dictarum Virginum Capucinarum conviventium in devoto Reclusorio licentiam ædificandi Monasterium, eam obtinuerunt à prædicto Reverendissimo de Sidoti in dorso eorum Memorialis sub die 27. Aug. 1723. ubi fuit dictum.

Possint Servatis Servandis.

Et data per Illustrissimum ac Reverendissimum D. Archiepiscopum commissione dicto P. Angelico, Fundatori dicti Monasterii, benedicendi Capellam præfatam, fuit & hoc expletum, prout per fidem dicti P. Angelici subscriptam sub die 29. April. 1725. patet.

Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in Hospitio Loci S. Cataldi, durante fabricâ, asservari posse concedit.

A tergo: *Venerabili Fratri Archiepiscopo Panormitano*

BENEDICTUS PAPA XIII.

Venerabilis Frater salutem & Apostolicam Benedictionem.

EXponi Nobis nuper fecit Dilectus Filius Leo à Sotera Ex-Provincialis Provinciæ Panormitanæ Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum, quod, cum ipse in Loco S. Cataldi ejusdem Provinciæ unacum octo Religiosis dicti Ordinis ad effectum assistendi fundationi unius novi Conventûs reperiatur, ibique in quodam Hospitio permanentiæ commoretur, donec, & quousque fabrica ipsius Conventûs absoluta fuerit, facultatem retinendi SSmum Eucharistiæ Sacramentum in Capella ejusdem Hospitii tam pro prædictorum Religiosorum commoditate, ac spirituali consolatione, quàm pro omni necessitate, quæ intempestivè, sive noctis tempore illis contingere posset, cum extra dictum Locum existant, sibi à Nobis concedi plurimùm desideret, Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur ipsum Leonem specialibus &c. volentes, & à quibusvis &c. censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum consilio, Fraternitati Tuæ per præsentes committimus & mandamus, ut veris existentibus narratis, & dummodo prædicta Capella sit decenter ornata, facultatem juxta petita auctoritate Nostra Apostolica pro tuo arbitrio & conscientia impertiaris, salvâ tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, cœterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XVII. Martii MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno primo,

F. Card. Oliverius.

Ex Arch. Secret. Brev. Apost. Regesto mens. & anni præd. fol. 145.

EPISTOLA

S. Congreg. Episc., & Regul.

Instantibus Josepho Aliata Principe Villæfrancæ, & Maria Anna Aliata Principissa ejus Conjuge in Feudali eorum Terra Salæ Parutarum novam Domum sub expressis conditionibus erigi, Episcopo Mazariensi committitur.

Reverendissime Domine uti Frater.

CIrca instantias in hac Sacra Congregatione de erectione novi Conventûs PP. Capucinorum in Terra Salæ Parutarum, Eminentissimo D. Cardinale Petra Ponente, factas, Sac. Congregatio benignè annuit & concedit Amplit. Tuæ facultatem dictum Conventum erigendi, dummodo Religiosi dicti in illum non introducantur, quin prius id ipsis ab Eminentissimis Dominis fuerit permissum. Hi enim terminatâ semel Conventûs fabricâ informari cupiunt, an ædificium habeat omnia commoda & requisita necessaria, de quibus suo tempore Amplit. Tua relationem dare debebit.

In Decreto tamen novæ erectionis non debet approbari obligatio à Principe & Principissa Villæ Francæ, illius Loci Patronis, circa successivam sustentationem Conventûs, & Religiosorum casu quo quæstuatio deficeret, facta, cum Religiosi Capucini, altissimam

mam paupertatem profitentes non possint sustentationem suam ex debito & jure recipere. Debet eapropter Amplit. Tua, antequam ad novam erectionem procedatur, invigilare, an saltem duodecim Religiosi in novo Conventu ex eleemosynis possint sustentari? ubi & Altefatus Princeps, ejusque Successores charitatem suam exercere poterunt.

In prædicto Decreto Amplit. Tua nec approbare debet dominium Conventûs & Ecclesiæ in favorem Principis & Successorum reservatum; poterit autem permitti, ut una vel duæ sepulturæ ad condenda in iis Excellentissimæ Familiæ cadavera conficiantur, salvo, prout juris & rationis est, jure Parochiali. Sensui Sac. Congregationis se conformet, dum &c. Romæ 11. April. 1726.

F. Card. Paulutius.

Ex Regesto Secret. Congreg. mensis & anni prædictorum.

DECRETO.

S. Congregationis Concilii.

Causas nullitatis Professionum ab Episcopis Provinciæ Siculæ sine Superiore Regulari recognosci inhibetur: restitutionem in integrum adversus lapsum quinquennii à Curia Romana impetrari debere sancitur: & Religiosi, quorum Professio ex afferto privilegio aut consuetudine contra formam Concilii Tridentini fuit declarata invalida, ad Habitum & claustra intra anni terminum redire, & causas suas Romæ prosequi jubentur.

Sicula Restitutionis in integrum & Nullitatis Professionum.

CUm Sacræ huic Congregationi sub annum 1736. delatum fuisset, binos in Civitate Melevitana degere Sacerdotes Joannem Bonelli, & Josephum Borgh, qui, licèt in Regulari Ordine Eremitarum Sancti Augustini jamdiu solemnem emisissent Professionem, prior nempe Panormi anno 1722. Alter verò Messanæ usque ab anno 1711. sub obtentu duplicis sententiæ illam declarantis invalidam, unius quidem à Curia Episcopali Catanensi pro Joanne, alterius autem ab Archiepiscopali Messanæ pro Josepho novissimè prolatæ, absque eo, quod ulla restitutio in integrum adversùs lapsum quinquennii ab Apostolica Sede imploranda præcesserit, Presbyteri sæcularis Habitu induti, constitutoque sibi Patrimonio, facultate celebrandi Missam ab Ordinario Melevitano impetratâ palam uterentur. Sacra eadem Congregatio voluit super hac re audire tam Archiepiscopum Messanæ, quàm Episcopum Catanensem, jubens interea Præsuli Civitatis Melitæ, ut præfatis Sacerdotibus Missam non fineret amplius celebrare.

Jussa S. Congregationis quamprimùm retulit se fecisse Melevitanus Antistes: Messanensis Archiepiscopus verò ad tuendam sententiam favore Josephi Borgh sub nomine Michaëlis olim in Ordine Augustinianorum professi à Curia sua, non obtenta licèt à S. Sede in integrum restitutione, editam, hæc Eminentissimis Patribus rescripsit. *Sciant Eminentiæ Vestræ dupliciter fuisse obicem prædictum ex lapsu quinquennii resultantem in allegata causa sublatum, ac ad partes sepositum, nimirum ob perdurantem causam metûs: videlicet supervivcntiam Patris, qui metum incusserat usque ad tempus motæ litis: & demum ob crebras, assiduasque conquestiones, protestationesque super tali metu à prædicto Michaele Borgh continuò exaratas: quibus binis circumstantiis in facto præsuppositis, utpote bene in processu comprobatis, absque eo quod nil in contrarium, nec probatum, minus allegatum fuerit, constat, ac evidens est, cessare difficultatem lapsûs quinquennii, & sic necessitatem in integrum restitutionis, prout (reprobatâ opinione aliquorum exterorum, qui tales, similesque circumstantias ad faciliùs obtinendam restitutionem in integrum à S. Sede ponderant.) in hoc Siciliæ Regno, & tam in hac Curia Archiepiscopali, quàm in omnibus aliis Ecclesiasticis Curiis & Tribunalibus, ac per omnes Siculos Jurisconsultos perpetuò constantissimè practicatum, atque testatum extat, sive, quia ob perdurantem causam metûs præscriptio quinquennalis incohari legitimè nequierit, sive, quia ob subsecutas crebras conquestiones nequiverit compleri.*

Hisce ab Archiepiscopo Messanensi acceptis dum expectabatur responsum Præsulis Civitatis Catanæ, supplex Sacro huic Consessui porrectus fuit libellus à Procuratoribus Generalibus quorumdam Ordinum Regularium, qui latè exponentes passim à Curia Episcopali Catanensi admitti instantias Religiosorum adversùs Professiones à se emissas reclamantium, quamvis elapso à die eorum Professionis quinquennio, imò etiam Professione in Conventibus extra Diœcesim Catanensem emisâ, eandemque Curiam sæpè sæpius juxta ipsorum Regularium vota, ne monitis quidem Superioribus Localibus, sententias ede-

edere, adeò, ut frequens sit numerus eorum, qui sub ejusmodi sententiarum præsidio, regulari Habitu deposito, Claustra omnino deserunt, remedium aliquod, ne ex hac rerum perturbatione gravius in dies Religiosis suis Ordinibus detrimentum accedat, demissè implorabant.

Cùm autem Sacra Congregatio super ejusmodi precibus denuo jusserit Episcopum Catanensem audiri, tandem ille sub diem 27. Septembris 1737. in hæc verba rescripsit: *Quæ xv. Kalendas Junii, & pridie Nonas Julii binas per epistolas, totidemque insertos libellos Joannis Bonelli à Melito Presbyteri, ac Procuratorum Generalium tum Carmelitarum, Minorum Reformatorum, & Capucinorum mihi EE. VV. præcipiebant, non potui, ut citiùs, quò par erat, expedirem; Oportuit enim primò magnæ hujus Episcopalis Curiæ Archivium, quod à fundamentis excitare inceperam, perficere, & inde quæ ex Terræmotûs ruinis, ac incendii devastatione superfuére, in ordinem componere instrumenta: Quibus exactis, licèt magna ex parte scripturarum Codices tot inter Catanæ infortunia perierint, adeoque originale Privilegium exhiberi minimè possit, attamen multa inveniuntur instrumenta, quæ satis docent, plusquam integro abhinc sæculo Prædecessores meos de nullitate Professionis sententiam dixisse, tum infra, tum post quinquennium ab ejus emissione, iis tamen conditionibus, ut nimirum vel petentes vota in Diœcesi emiserint, vel in aliquo ejusdem Diœcesis loco ex obedientia Superiorum constituti fuerint. In cujus rei confirmationem, sicuti juridicam hic infero Archiviarii mei attestationem, ita minimè dubito, quin ea satis EE. VV. suadeat, præsertim si memoria revocent, quæ, & quanta fuerint Privilegia, quibus præ aliis hujus Regni Episcopis Summi Pontifices Præsulem Catanensem retroactis temporibus cumulaverint. Omitto hîc ea, quæ afferunt doctrinaliter Bellutus in Opusc. 1. §. 2. num. 150. & 152. Gros. sus Controvers. 41. Ad ea verò evacuanda, quæ Generales Procuratores supradictorum Ordinum audacter enunciant, quod nimirum infra decem dierum spatium hujusmodi Causæ de nullitate absolvantur, sat erit Ministros hujus Curiæ juridicè Causæ cursum testantes in fide, quam infero, audire, & patebit sanè nonnisi juxta legum sanctiones decisum semper fuisse. Ita est actum cum Joanne Bonello Presbytero Melitensi: hic enim moram agens ex obedientia in Conventu Divi Augustini Civitatis Adernionis hujus Diœcesis, exposuit ad Professionis suæ nullitatem, & metum in ea emittenda, & morbi gallici infectionem ante Religionis ingressum: quibus ritè, ac juridicè examinatis, & probatis nunciatum est, nullam fuisse ejus Professionem. Nec secus cum aliis omnibus actum est, ut per longas annorum series in Processuum varietate testatur.*

Pandita fuit responsio ista Episcopi Catanensis Procuratoribus Generalibus dictorum Ordinum: At, cum iis eodem ferme tempore innotuerit judiciaria contradictio, quæ præfati Antistitis nomine in hoc negotio parabatur, si quid ipsi in eversionem Privilegii ab illo allegati proferre intendissent, noluerunt secum lite contendere, putantes se muneri suo fecisse satis, statim ac conscios reddidere Eminentissimos PP. potestatis, quam sibi memoratus Præsul asserit, vel usurpat. Verùm etsi renuant judiciaria postulatione in Catanensem Episcopum agere, non cessant tamen novas ejusdem generis Senteotias, quæ ab illius Curia frequentius fortè, quàm antea prodeunt, Sacræ Congregationi nunciare, & inde succedunt, ut plurimùm preces eorum, qui è Claustris in vim dictarum Sententiarum egressi, quique ad titulum Religiosæ Paupertatis Presbyteralem Ordinem assecuti, licentiam flagitant Missam celebrandi, quanquam sufficienti Patrimonio non reperiantur provisi.

Præterea Syracusanus quoque Episcopus consilium nuperrime petiit, qua ratione agendum sibi sit erga hujusmodi Religiosos, qui in Habitu Presbyteri secularis ad suam, ex qua originem trahunt, Diæcesim redeuntes, permissionem celebrandi ab aliis Ordinariis facilè obtentam sibi postulant prorogari, congruo licet Patrimonio destituti; Cumque inter eos nonoulli sint, quorum Professio declarata fuit invalida ab ipsa Religione, per sententiam scilicet à solo Superiore Locali absque Ordinario pronunciatam, isti quoque beneficio æquè, ac Patrimonio carentes eandem licentiam enixè ab Eminentissimis PP. deprecantur.

Quæ cum ita sint, & rei gravitas postulet, ut Emineotiæ VV. non tantùm præterita, ac præsentia spectantes, sed futura quoque prospicientes sollicitudinis suæ partes interponant, ne quidquam in eversionem Ecclesiasticæ, ac præsertim Regularis Disciplinæ contra saluberrimas Sacrosanctæ Tridentinæ Synodi Sanctiones passim irrepat, sive aliquid fortè invectum magis effundatur, ac diutius perseveret, necessarium proinde visum est super hac rerum congerie sapientissimum æquè, ac prudentissimum Eminentiarum VV. judicium juxta Dubium inferius describendum exquirere.

Porro secundùm ea, quæ hactenus in facto fuerunt exposita, tria potissimum deprehenduntur in quibusdam Regni Siciliæ Diœcesibus contra Tridentini præscriptum vitiosè peragi.

agi. Primum scilicet est, quod Ordinarii loci de afferta Professionis nullitate post elapsum quinquennium, non indultâ ab Apostolica Sede restitutione in integrum, præsumunt agnoscere. Secundum: quod ab iisdem Ordinariis, sive exacto jam quinquennio, sive illo adhuc decurrente, eduntur sententiæ invalidam declarantes Professionem, Superioribus Conventuum, in quibus professio emissa fuit, non auditis; Et Tertium denique illud est, quod ipsi etiam Superiores regulares super afferta nullitate Professionis, nec habito, nec requisito Ordinarii loci judicio aliquando sententiam pronunciant: quæ quidem omnia, cum apertè repugnent, non solùm notissimæ Tridentinorum PP. dispositioni *sub Cap. 19. Sess. 25. de Regular.* verùm etiam iteratis Sacræ hujus Congregationis Resolutionibus, idcirco deliberandum erit, quid modò statuere oporteat, ne deinceps tot consultissima Decreta amplius violentur.

Et sanè, quod attinet ad necessitatem impetrandi à S. Sede restitutionem in integrum post elapsum quinquennium à die Professionis, non obstante quacunque consuetudine, quæ fortè in contrarium vigere diceretur, quod idem quinquennium ita continuò decurrat ab ipsa emissæ Professionis die, ut perperam ad impediendum illius initium, vel complementum allegetur perseveratio Causæ metûs, & impotentia reclamandi, præterea, quæ cum aliis tradiderunt *Card. de Luca de Regular. disc. 41. num. 11. seqq. & Clericat. Discord. forens. de Regular. discord. 37. per tot*, expressè declaravit facer iste consessus *in Mechlinien. Restitutionis in integrum*, ubi disputatis duobus hisce dubiis = I. An quinquennium, intra quod Regularis prætendens Professionem suam fuisse nullam, potest ex dispositione Sacri Concilii Tridentini audiri, & causas prætensæ nullitatis coram Ordinario & Superiore locali allegare, incipiat & continuò currat à die Professionis emissæ, vel solùm à die cessantis metûs, vel sublati impedimenti, aut impotentiæ reclamandi? = Et quatenus à die Professionis? = II. An cognitio, & concessio restitutionis in integrum adversus lapsum quinquennii competat Ordinario loci, & superiori locali, vel potius sit reservata Sedi Apostolicæ? = Sub diem 22. Martii 1687. respondit = Ad I. incipere à die Professionis. Ad II. non posse concedi, nec cognosci restitutionem in integrum, nisi per Sedem Apostolicam, non obstante quacunque consuetudine contraria = *ut ex lib. 37. Decret. pag. 165.*

Quo verò ad judicium super nullitate Professionis omnino faciendum ab Ordinario loci conjunctim cum Superiori locali, res est ab hoc sacro Senatu quotidianis imperata Rescriptis, uti patebit etiam ex aliquibus inferius recensendis.

Quodque demum neque à solis Superioribus Religionis ex quocumque capite prætensæ nullitatis Professionis ullus semel Professus possit à Religione ejici, vel dimitti, explicitè statuit eadem Sacra Congregatio in *una Eremitarum Camaldulensium Professionis* in qua propositis dubiis. I. An, si quando comperiatur, Novitium ex præscripto Constitutionis interrogatum adversus ipsam commisisse, impedimentum occultando, possit idem Novitius post emissam Professionem per Superiorem expelli? II. An verò in hac facti quoque specie servanda sit forma Decreti in *cap. 19. Sess. 25. de Regular.* die 23. Januarii 1666. respondit = Posse expelli, sed servatâ formâ Decreti Sacri Concilii in *cap. 19. Sess. 25.* de Regular., ut *ex lib. Decret. 25. fol. 18.* & prius nempe sub annum 1653. die 15. Novembris firmiter, ac latè assumptâ hujus Articuli disputatione in quadam Neapolitana, audito Procuratore Religionis Carmelitarum Discalceatorum S. Theresiæ ore, & scriptis, nec non Constitutionibus dictæ Religionis, ac aliis deductis maturè perpensis, censuit, dimissiones & ejectiones Professorum à Religione, quæ ab eadem Religione fiunt ex capite illegitimatis, vel ex alio defectu, fieri debere conjunctim coram Ordinario & Superiore Regulari loci ad præscriptum S. Concilii *cap. 19. Sess. 25.* de Regular. Ideoque sententiam cum Processu super dimissione & ejectione Fratris Caroli Mariæ à Iesu ab ipsis Regularibus latam minimè sustineri, ut hisce met verbis descriptum legitur in *lib. 19. Decret. pag. 282.*

Recentiùs verò nimirum die 10. Ianuarii 1733. in terminis præcisis Dimissionis cujusdam Sacerdotis Regularis factæ à Superioribus Religionis in Regno Siciliæ, datæ fuerunt Archiepiscopo Panormitano literæ hujus tenoris = *Propositâ pluries in hac S. Cong. Conc. instantiâ Sacerdotis Francisci Leanza, qui olim Professus in Religione Fratrum Minorum Conventualium S. Francisci de anno 1730. ab eadem Religione per solam Superiorum sententiam, absque interventu, & judicio Ordinarii ob morbum, quo, antequam profiteretur, laborabat, vigore, ut asserebatur, Apostolicarum Constitutionum, & præsertim S. M. Urbani VIII. dimissus preces porrexit pro facultate Missam celebrandi in statu Sacerdotis Secularis, Eminentissimi PP. pluries quoque audito Procuratore Generali Ordinis, demandârunt Oratoris reditum ad Claustra, reassumpto Habitu, ut deinde causa discuti posset circa prætensam nullitatem professionis, ac ulterius Patri Ministro Generali ejusdem Ordinis injungendum duxerunt, ut de mandato*

data Sac. Congregationis per suas literas denunciaret in omnibus Provinciis Ordinis ejectiones Professorum propria solùm auctoritate à Superioribus Ordinis fieri non posse, &, si fiant, esse ipso jure nullas, additâ etiam pœnâ privationis Officii, & vocis tam activæ, quàm passivæ ipso facto incurrenda per eas, qui deinceps contrafecerint =, & consonant alia duo Decreta, nempe editum die prima Septembris 1691. in *Syracusana* ejectionis Sacerdotis Ioannis Latina Professi in Religione Sancti Francisci Minorum de Observantia dimissi ex insanabili morbo lepræ inconsulto Ordinario, & alterum die 22. Septembris 1691. in *Cameracen.* Ejectionis Guglielmi Lelsvisse Professi in Monasterio S. Dionysii Ordinis Sancti Benedicti pariter à Superioribus Religionis Ordinario inconsulto ejecti ob assertam luem veneream & contagiosam.

Quibus ita se habentibus, peculiaris tantùm quæstio videtur institui posse super singulari admodum privilegio, quo Catanensis Episcopus asserit decoratum Curiæ suæ Tribunal, & cujus vi contendit sibi licere de nullitate Professionis à Regularibus emissæ tam decurrente quinquennio, quàm eo jam elapso, nullâ licèt ab Apostolica Sede in integrum restitutione impetratâ, cognoscere, Superioribus Religionis etiam non auditis; quodque amplius est, tametsi Regularis à Professione reclamans, non intra Diœcesis suæ fines, sed in quacunque totius Regni Siciliæ parte illam emiserit, dummodo, quum reclamat, in aliquo Diœcesis suæ loco ex obedientia Superiorum constitutus reperiatur. At, quia tenor asserti hujus privilegii non exhibetur, imò verò neque exhiberi posse affirmatur, tributâ ejus jacturâ repetitis Terræmotuum & Incendiorum infortuniis, ob quæ plurimi Codices Catanæ periêre, ponderandum erit, num simplex ejusdem Privilegii assertio aliunde non comprobata, de quo nulla hactenus apud Apostolicam Sedem cognitio fuit, & cujus mentio fortasse doceri nequit, nec ab ullo ex probatis Authoribus unquam habita ejus momenti sit, quanti æstimatur ab Episcopo Catanensi.

Interea verò, ne forte obtrudatur, generalem in Regno Siciliæ vigere consuetudinem non adeundi Sanctam Sedem pro obtinenda in integrum restitutione adversùs lapsum quinquennii, præstat hìc recensere Causas plurium Religiosorum utriusque sexûs, qui de nullitate Professionis suæ dicturi, hoc eodem sæculo decurrente, ad Apostolicam Sedem in hunc finem reclamârunt, & quorum petitiones fuêre in hoc Supremo Senatu discussæ: id nimirum contigit in *Messanen. Restitutionis in integrum* proposita ad instantiam Fr. Nicolai Pagani Ordinis Eremitarum S. Augustini *diebus* 8. *Maii & 21. Augusti* 1706. *lib. Decret.* 56. *pag.* 148. & 283. *in Melevitana seu Panormitana Restitutionis in integrum* Fr. Joannis Baptistæ Formosa Ordinis Carmelitarum *die* 9. *Aprilis* 1712. *lib. Decret.* 62. *pag.* 111, *in Syracusana Restitutionis in integrum* Sororis Annæ Antoniæ Consulo Monialis S. Antonini, Oppidi Francifontis *diebus* 13. *Julii, &* 3. *Augusti* 1715. *lib.* 65. *Decret. pag.* 299. & 335. *in Agrigentina Restitutionis in integrum* Fr. Nicolai Lombardo Ordinis Min. Observ. *diebus* 11. *Januarii*, 25. *ejusdem mensis, &* 28. *Martii* 1716. *lib.* 66. *Decret. pag.* 4. 27. & 134. *in Siculana Nullitatis Professionis* Fr. Gregorii de Bronte Ordinis Minorum Observantium *diebus* 18. *Maii, &* 27. *Julii* 1726. *lib.* 76. *Decret. pag.* 257. & 385. *in Panormitana Restitutionis in integrum* Sororis Ursulæ Felicis Migliacci Professæ in Monasterio S. Mariæ Montis Oliveti *die* 10. *Martii* 1731. *lib.* 81. *Decret. pag.* 138. *in Panormitana Restitutionis in integrum* Iosephi Alcello Professi in Ordine Excalceatorum de Mercede *die* 14. *Martii* 1733. *lib.* 28. *lit....* & demum novissimè *in Panormitana Restitutionis in integrum* Hieronymæ Andres Professæ in Monasterio Sanctissimi Salvatoris Civitatis Panormi 26. *Septembris anni* 1739. *nuper elapsi*; quibus omnibus apprimè consonat dispositum in Constitutione *de ratione pertractandi, & definiendi Causas Ecclesiasticas in Regno Siciliæ ultra Pharum* à S. M. Benedicto XIII. sub annum 1728. tertio Kalendas Septembris promulgata, ubi præ cæteris expresſè statuitur, *ut Causæ Nullitatis Professionis tam ante, quàm post elapsum quinquennium ad normam omninò Sacrorum Canonum, & Sacri Concilii Tridentini Sess. 25. de Regul. cap. 19. cognoscantur, & terminentur*, = quemadmodum videre est in §. 32. dictæ Constitutionis in fine.

Ceterùm præteriri non debet, hodiernum Episcopum Catanæ, qui ad Ecclesiam hanc fuit à Pactensi translatus sub finem anni 1729., vix istius Episcopalis Sedis possessionem adeptum, controversam, quam sibi asserit, facultatem concedendi restitutionem in integrum cœpisse illico exercere, uti conjicitur ex literis ab hac Sacra Congregatione ad eumdem datis die 9. Augusti 1732., quæ sic habent = *Quamquam Sanctissimo D. N., & huic S. Congreg. Concilii fuerit pro certo affirmatum, Amplitudinem Tuam nonnullas protulisse Sententias pro prætensa nullitate Professionis favore Religiosorum post elapsum quinquennium à die eorum emissæ Professionis non obtentâ prius à S. Sede restitutione in integrum adversùs illius lapsum, necnon ad favorem aliorum, qui extra istam Diœcesim Professionem emiserunt, contra dispositionem Sacri Concilii Tridentini, nihilominus bene visum fuit Sanctitati Suæ, & Eminentissimis Patribus hanc credulitatem suspendere, donec ipsa de hoc sibi impisito procedendi modo apud*

hanc Sacram Congregationem se justificet. Quomodo itaque se res habeat, prædictam S. Congregationem informet, transmittendo notulam Religiosorum ita egressorum cum distincta expressione temporum eorum emissæ Professionis, ac Religionis, in qua professi sunt, necnon Sententias desuper latas, eidem ulteriùs injungendo Eminentissimi PP., ut in hujusmodi Causis, servatis servandis in posterum procedat, illasque dumtaxat Causas nullitatis cognoscat, quæ intra quinquennium à die Professionis introductæ fuerint, conjunctim cum Superiore locali, non autem Causas Religiosorum exterorum, & post lapsum quinquennium absque prævia restitutione in integrum ab Apostolica Sede impetranda. Tenet ergo Amplit. Tua Sacræ Congregationis Sententiam, cui se conformet &c. =, neque posthac ab ejusdem prætensæ facultatis usu abstinuisse præfatum Antistitem, satis exploratum redditur ex enunciata ejus Epistola. Et hæc ea sunt, quæ propiùs contentionem Catanensis Episcopi spectare videntur.

Quoniam verò plures, uti supra indicatum est, sub clypeo prædictarum Sententiarum comperiuntur Regulari Habitu jam exuti, ac eorum nonnulli postulant sibi fieri potestatem celebrandi Missam, de his pariter deliberare oportet, quæ methodus, sive ratio servanda sit tam super ipsorum reditu ad Claustra, ubi perperam ab iis dimissi judicentur, quàm circa ulteriorem ejusmodi causarum prosecutionem, quoties ista vel à Religione, vel ab iisdem ex illa egressis urgeatur. Itidemque decernendum erit, num eorum precibus super petita facultate celebrandi Missam interea præstet annuere, tum si iidem extra Claustra degentes congruo Beneficio, aut Patrimonio se doceant provisos, tum si utroque careant, ac se orbatos ultrò fateantur.

In memorata causa Sacerdotis Francisci Leanza dimissi ab Ordine Minorum Conventualium per Superiores Religionis absque interventu & Judicio Ordinarii, noluit Sacer iste Senatus facere illi potestatem celebrandi Missam in statu Presbyteri Secularis, sed ejusdem reditum ad claustra, in quibus Habitum Regularem resumeret, imperavit, ut inde causa allegatæ nullitatis Professionis cognosci posset; indulsit tamen, ut Archiepiscopus Panormitanus Causam ex integro conficeret, & constito sibi de causis restitutionis in integrum adversus lapsum quinquennii audito Superiore Locali, eam posset auctoritate Sacræ Congregationis impertiri, deindeque cum eodem Superiore Locali, prout juris foret, super nullitate Professionis judicium ederet. Par facultas concedendi restitutionem in integrum adversùs lapsum quinquennii tributa fuit eidem Archiepiscopo Panormitano in enunciatis causis Sororis Ursulæ Felicis Migliacci, & Josephi Alcello. In quadam verò *Agrigentina* preces Sacerdotis Vincentii Parisi, qui exponenes se Professionem emisisse in Ordine Carmelitarum circa annum 1705., & obtinuisse ab Ordinario Agrigentino sub annum 1718. eam invalidam declarari, rogabat sibi permitti Missæ celebrationem, die 19. Julii 1732. rejectæ fuerunt, ac unâ simul injunctum Episcopo, ut recognosceret, an Orator obtinuisset à Sede Apostolica restitutionem in integrum, & quatenus de ista non doceretur, eundem cogeret resumpto Habitu regulari ad claustra redire.

Jam verò ne lateant Eminentissimos PP. nomina, susceptus Religionis Ordo, & præsens status eorum, quorum hactenus S. huic Congregationi delatæ sunt preces, utque singulis queat opportunum aptari rescriptum ab uniuscujusque defensore non semel expetitum, eorumdem Cathalogus hic adnectitur.

Joseph Borgh sub annum 1711. Professionem emisit in Ordine Eremitarum S. Augustini assumpto nomine Michaëlis Angeli; die verò 23. Novembris 1736. à Vicario Generali Archiepiscopi Messanensis conjunctim cum Priore Conventûs dicti Ordinis sententiam obtinuit pro nullitate suæ Professionis: Nunc autem congruo provisus Patrimonio Melitæ degit.

Ioannes Bonelli in eadem Augustinianorum Religione Panormi Professus anno 1722. nullam obtinuit declarari suam Professionem à Curia generali Catanensi sub diem 12. Decembris 1735. & ipse quoque in Diœcesi Melevitana, ubi sufficiens Patrimonium sibi constituit, hodie commoratur.

Guillelmus Petrollo Agrigentinus in Religione Capucinorum Professionem emisit anno 1711. hanc autem invalidam declaravit anno 1736. Curia Archiepiscopalis Panormitana: degit ille modò in Diœcesi Agrigentina congruo Patrimonio suffultus.

Archillius Chiarelli in Conventu Minorum Conventualium S. Francisci Agrigentinæ Diœcesis solemnia circa annum 1710. nuncupavit Regularis Professionis vota, quæ sub obtentu luis venereæ in illo postmodum detectæ invalida declaravit Religio sub annum 1731., irrequisito Ordinario: Patrimoniô æquè, ac Beneficiô hactenus ille carere dicitur.

Fr. Fidelis à S. Philippo jam diu Professus Ordinis Capucinorum in Conventu Diœcesis Syracusanæ facultatem anno 1738. obtinuit à Curia Episcopali Catanensi egrediendi è claustris suæ Religionis, nullo ex Regularibus Superioribus audito.

Ioseph Leonardi anno 1725. Professionem emisit inter Fratres Strictioris Observantiæ S. Francisci in Conventu Diœcesis Catanensis,

ibique

ibique usque ad Ordinem Diaconatûs Promotus est; impetravit deinde sub diem 22. Octobris 1733. nullam à Curia Episcopali Catanæ declarari suam Professionem, & modò degens in Diœcesi Syracusana, ex qua orignem trahit, ad Presbyteratum cuperet promoveri, tametsi integrum juxta taxam Synodalem suæ Diœcesis non obtineat Patrimonium.

Georgius Orecchi Professus usque ab anno 1715. in Ordine Eremitarum S. Augustini sub nomine Michaelis Angeli sententiam pro nullitate suæ Professionis obtinuit die 3. Februarii 1739. ab Episcopali Curia Catanensi, Patrimonio autem non minus, quàm beneficio carens facultatem exorat celebrandi in Diœcesi Syracusana suo Patrio solo.

Iulius de Geraci in Ordine Capucinorum jamdiu Professus sub initium anni 1739. sententiam à Curia Episcopali Cephaludensi unà cum Superiore Regulari est assecutus super nullitate suæ Professionis: Integrum autem Patrimonium sibi constitui non posse fatetur.

Xaverius Siciliani de Mazarino à multo jam tempore Religionem Strictioris Observantiæ S. Francisci in Conventu Syracusanæ Diœcesis Professus facultatem nuper obtinuit dimittendi Habitum Regularem ab Ordinario Catanensi, in cujus sententia facta fuit illi potestas Missam celebrandi per quatuor menses, dummodo intra illos de congruo provideretur Patrimonio, quo tamen hactenus caret.

Vitus Lerna in Ordine Capucinorum anno 1722. Professus à Definitorio Fratrum Provinciæ Syracusanæ sub diem 4. Octobris anni 1738. declaratus fuit nulliter Professus ex eo, quod luem veneream, qua laborabat, tempore Professionis, reticuit, sufficienti Patrimonio in Diœcesi Syracusana, ubi degit, provisus asseritur.

Antonius Alessandria itidem Diœcesis Syracusanæ, & in Ordine Capucinorum Professus à Superioribus ejusdem Religionis Ordinario non audito, è Claustris dimissus fuit diè 12. Septembris 1737. sub obtentu nullitatis votorum ob consimilem morbum ante Professionem ab ipso contractum, atque celatum: Hunc autem Patrimonio penitùs destitutum libellus ipse ejus nomine porrectus exhibet.

Præter hos novissimè acceptum est, tres alios Sacerdotes, nimirum Michaelem Angelum à Modica, & Cœlestinum pariter à Modica Germanos Fratres Provinciæ Syracusanæ, necnon Antonium à Farzomina Provinciæ Messanensis jamdiu Professos in Ordine Capucinorum Regularem Habitum deposuisse in vim sententiæ ab Ordinario Catanensi sub annum proximè elapsum prolatæ, nec aliud quidquam de ipsis hactenus innotuit, cum nullæ preces eorum nomine fuerint adhuc expositæ.

His itaque omnibus maturè perpensis, unà cum juribus facilè proferendis à Procuratore Episcopi Catanensis de propositione præsentis Causæ opportuno tempore monito, quippe qui in actis hujus Secretariæ, ne quidquam in ejusmodi negotio, ipso inaudito, decerneretur, adnotationem, quæ vulgò dicitur = *Nihil transeat* = jam dudum apposuit, rogantur Eminentissimi Patres pronunciare.

An, & quomodo sit providendum in casu &c.

Die 24. Septembris 1740. S. Congregatio Emin. S.R.E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum censuit providendum esse juxta modum à Dño Secretario explicandum, facta verbo cum Sanctissimo.

Modus autem est, quod scribatur Episcopò Catanensi, aliisque Præsulibus Provinciæ Siculæ nullum Episcopum sive Ordinarium, inaudita Superiore Regulari Conventûs, in quo fuit emissa Professio, neque ullum Superiorem Regularem independenter ab Episcopo, vel Ordinario posse sub pœna privationis officii, & vocis activæ, ac passivæ ipso facto incurrenda, causas nullitatis Professionis agnoscere, sed eas conjunctim ab iisdem Episcopo vel Ordinario Loci, ac Superiore Regulari esse decidendas, sive Professionis invaliditas à Religiosis, sive ab ipsa Religione ex quocunque capite proponatur: restitutionem verò in integrum adversùs lapsum Quinquennii, quod à die Professionis decurrit, etiamsi perduraverit causa metûs, aut aliquod aliud impedimentum fuerit ad reclamandum interjectum, à S. Sede omnino esse impetrandam juxta Decreta aliàs edita, non obstante quacunque contraria consuetudine, etiam immemorabili, & quolibet asserto privilegio. Religiosos autem, de quibus agitur, & quorum Professio contra formam S. Concilii declarata fuit invalida, teneri intra terminum unius anni resumere Habitum, & ad claustra redire, tam pro obtinenda à S. Sede restitutione in integrum, quatenus illa indigeat, quàm pro instituendo judicio, servatis servandis, super nullitate suæ Professionis, quatenus hanc velint deducere: eoque termino elapso, si non paruerint, habendos esse tanquam Apostatas. Et tandem quoad licentiam ab ipsis petitam celebrandi, firmâ pro nunc manente eorum suspensione, seorsim deinceps providebitur, juxta singulorum preces & circumstantias. Hanc verò resolutionem significandam esse Procuratoribus Generalibus Ordinum, qui Superiores Locales de illa moneant, & S. Congregationem de executione certiorem reddant. Factâque de præmissis per infrascriptum Secretarium relatione Sanctissimo, Sanctitas Sua prædictam S. Congre-

gregationis Sententiam in omnibus approbavit die 28. Septembris 1740.

A. Card. Gentili Præf.

C. A. Archiep. Philip. Secret.

Ex Thesauro Resolutionum dictæ S. Congregationis anni 1740. tomo 9. fol. mihi 41. & fol. 138.

Altare Capellæ B. V. Mariæ Ecclesiæ Panormitanæ privilegiat, privilegio Altari SS. Crucifixi in perpetuum concesso non obstante.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

CUM, sicut dilecti Filii moderni Minister Provincialis Provinciæ Panormitanæ, & Guardianus Conventûs Civitatis Panormitanæ Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum Nobis nuper exponi fecerunt, nonnisi Altare SS. Crucifixi in Ecclesia dicti Conventûs situm Privilegio Apostolico pro Animabus Christifidelium defunctorum à pœnis Purgatorii liberandis singulis diebus perpetuò, vel ad tempus nondum elapsum, decoratum reperiatur; in dicta verò Ecclesia sexaginta Missæ quotidie celebrentur, sed tot Missæ ad illic celebrandum satisfieri nequeant, multòque minùs ibidem celebrari possint aliæ Missæ, quas Christifideles pro Defunctis celebrari flagitant, & propterea ipsi Exponentes Altare B. M. V. in eadem Ecclesia situm simili Privilegio à Nobis decorari plurimùm desiderent. Nos dictos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis Excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, auctoritate Nobis à Domino tradita, ac de Omnipotentis Dei misericordia, ac BB. Petri & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ut, quandocunque Sacerdos aliquis Sæcularis, vel cujusvis Ordinis Regularis Missam Defunctorum pro Anima cujuscumque Christifidelis, quæ Deo in charitate conjuncta ab hac luce migraverit, ad Altare prædictum B. M. V. celebraverit, Anima ipsa de Thesauro Ecclesiæ per modum suffragii indulgentiam consequatur; ita, ut ejusdem D. N. J. C., ac B. V. M., Sanctorumque omnium meritis sibi suffragantibus à Purgatorii pœnis liberetur, concedimus, & indulgemus, in contrarium facientibus, non obstantibus quibuscumque. Præsentibus ad septennium tantùm valituris. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XI. Aprilis MDCCXLII. Pontificatus Nostri Anno secundo.

D. Card. Passioneus.

ADDITIO.

SUnt & alia Decreta duo sub hujus Provinciæ nomine emanata, quæ cum inter præposita Documenta locum oppoTtunum non repererim, aliàsque notatu & scitu digna censeantur, hic annectuntur. Primo illorum fructûs præhabiti Canonicatûs Novitio tempore probationis deberi per litteras Illmo Domino Archiepiscopo Panormit. inscriptas significatur, ut sequitur.

Reverendissime Domine uti Frater. Sub nomine Fr. Illuminati Capucini Novitii, qui in Sæculo Dominicus Petrus Marzius vocabatur, Sacræ Congregationi fuit expositum, quod, cum ipse illius Ecclesiæ esset Canonicus, unus videlicet eorum S. Joannis de Eremitis, post illius in Religionem ingressum Collegæ lucrum fructuum anni probationis vigore & prætextu Statuti, quo Canonicus per octo menses non resident, fructibus Canonicatûs privatur, prætendant, eum econtra ille astruat, quod ingressus in Religionem & Novitiatum justa & sufficiens videatur causa, quæ eum de prædicta Residentia excuset, ideoque pro fructibus ipsi competentibus, ad providendum iis, quæ in Sæculo reliquit, instet, & quidem antequam Professionem, quæ jam vicina dicitur, emittat. Ad quod dum Illustrissimi Domini mei maturè deliberârunt, visum iis fuit, quod Statuto prædicto non obstante, Novitio prædicto fructus Canonicatûs, non vero distributiones dari debeant, mihique Amplit. Tuæ scribi mandârunt, quatenus illos iis, in quorum favorem Novitius disponet, solvi curet. Ita Amplit. Tua exequetur, dum &c. Romæ 6. Augusti 1585.

Ex regesto Secret. Congr. Episc. & Regul. anni & mensis præd. fol. 143.

In prologo hujus Provinciæ inter P. Hieronymi à Politio Ministri Generalis merita, fuisse recensitam Expositionem in nostram Sacram Regulam à prædicto Patre typis vulgatam, Lector facilè reminiscetur, inde & hic pro pleniore notitia advertet, quod dictum opus in primo suo partu nonnullos habuerit anfractus, & ideo fuerit prohibitus Decreto sequente.

Nos Julius Antonius tituli S. Mariæ Trans Tyberim, S. Severinæ, & Augustinus tt. SS. Joannis

nis & Pauli Cusanus nuncupati, Miseratione divina Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyteri Cardinales. Congregationis Fratrum Capucinorum, & Fratrum Conventualium Ordinis Minorum respectivè Protectores à Sancta Sede Apostolica specialiter deputati, quibus mensibus præteritis à Sanctissimo Domino Nostro Domino Clemente divina providentia Papa VIII. commissa fuit revisio & censura libri inscripti Expositio Fratris Hieronymi à Politio Siculi, Generalis Ordinis Fratrum Minorum Capucinorum, in Regulam Seraphici Patriarchæ S. Francisci ejusdem Ordinis fundatoris, &c. Romæ Apud Guillelmum Facciottum 1593. *cunctis Christifidelibus, ad quos quomodolibet pertinet, seu pertinere poterit, fidem facimus & attestamur, qualiter viso & reviso, ac bene & maturè considerato dicto libro, tam per Nosipsos; quàm per alios Theologos & Viros doctos dicti Ordinis Minorum, ac etiam factâ simul collatione de ejusdem libri erroribus, inutilitate & periculosa doctrina ad relaxationem prædictæ Regulæ ex eo notatis & animadversis, hodierna die 17. mensis Novembris, feria secunda, Anno Domini 1595. in Palatio Apostolico apud S. Petrum, in audientia Sacri Consistorii, illa omnia, & quæ generatim in eodem libro pertractantur, retulimus Sanctitati Suæ; & Sanctitas Sua, iis auditis & intellectis, auctoritate sua Apostolica judicavit prædictum librum expositionis in Regulam S. Francisci, fore & esse probibendum & supprimendum, prout illum probiberi & supprimi decrevit & mandavit, ita ut de cætero non imprimatur, neque evulgetur, ejusque exemplo omnia seu volumina hactenus impressa vel evulgata dilacerentur seu destruantur, & quæ jam evulgata, vel impressa, Fratribus & Religiosis, vel aliis fidelibus data, donata, dispersa vel erogata sunt, aut in eorum manibus reperiuntur, per Ordinarios & Inquisitores locorum perquirantur & colligantur, & collecta similiter dilacerentur seu destruantur; & hoc suum præsens Decretum reponi & observari in Officio Sanctæ Romanæ & universalis Inquisitionis, isto & omni alio meliori modo.*

Jul. Ant. Card. S. Severinæ Prot. Congregationis Fratrum Capucinorum.

Aug. Card. Cusanus Min. Convent. Protector.

Ne verò ob sphalmata, quæ irrepsère, solidæ de cætero doctrinæ commodo Religio nostra privaretur, fuit opus revisum, correctum, & approbatum, ut sequitur:

In Generali Congregatione Indicis apud Illustriss. & Reverendiss. D. D. Cardinalem Asculanum habita die vigesima sexta Augusti 1601. coram Illustriss. & Reverendiss. D. D. Cardinalibus,

Asculano, Bellarmino, Columna, Seraphino, Camerino, Pamphilio, Baronio, & Monopolitano.

Auditis Consultorum votis, videlicet Reverendiss. D. Archiepiscopi Tranensis, & R. P. P. Joannis ab Arimino Lectoris Capucinorum, & re inter Cardinales maturè discussâ, Decretum fuit, quod expositio R. P. F. Hieronymi de Politio Ordinis Capucinorum in Regulam S. P. Francisci expurgata permittatur, & imprimatur, cujus censuræ cura demandata fuit Illustriss. & Reverendiss. D. Card. Monopolitano.

Pag. 11. ubi dicitur in omnibus, quæ non sunt contra animam, nec contra Professionem Evangelicam, sive Regulam nostram, tollantur illa verba: sive regulam nostram.

Pag. 254. ubi agitur de Officio Beatæ Mariæ semper Virginis, num sub præcepto in choro sit dicendum? Dicatur, quod Fratribus Minoribus, qui ex regula tenentur se conformare ritui Romanæ Ecclesiæ, minimè sub præcepto est, post Bullam Pii V felic. mem.

Pag. 259. ubi dicitur, si contentus esset alia duorum prædictorum, & proponeret non procurare tertium, non utique satisfaceret. Dicatur, nam si sisteret in prima vel in secunda prædictarum intentionum, & præscinderet tertiam, illam respuens, seu contemnens, non satisfaceret.

Pag. 432. Ubi dicitur, quæ quidem Constitutio Nicolai III. majoris videtur esse auctoritatis, quàm Extravagans Joannis XXII. Quoniam illa Decretalis à Concilio Generali Viennensi fuit approbata, hæc autem Joannis Extravagans à nullo fuit approbata Concilio; imò per multos dicti Joannis XXII. Successores fuit annullata. Tollantur dicta verba, & dicatur, quæ quidem Nicolai Decretalis præ Joannis Extravagante, verior & magis in hoc rationi inniti videtur, ex eo, quod Extravagans prædicta à plerisque Summis Pontificibus dicti Joan. XXII. Successoribus, nempe Martino IV., & Alexandro VI., Eugenio IV., Calisto III., & Sixto IV. fuit abrogata, & Nicolai prædicti approbata D cretalis, dum ad seipsos & ad Sedem Apostolicam Dominium rerum omnium, quibus FF. Minores uti possunt, assumpserunt.

Pag. 171. ubi dicitur, quoniam venialia reservare non expedit; addatur, nec possunt.

Pag 624. Ubi agitur de casibus reservatis. Casus reservati non ponatur in specie, sed dicatur serventur casus reservati editi à Clemente VIII. fel. mem. & servetur ejus Decretum quoad absolutionem Fratrum.

Pag. 656. ubi agitur de electionibus faciendis, post discursum Cajetani & sequacium, addatur, quod talis intentionum distinctio in praxi vix aliquando erit. Ideo curent Electores digniorem semper eligere, nam ad hoc sub culpa mortali tenentur, ut in Concilio Trident. habetur sess. 24. de Reform. c. 1. & docent Alex. Alens D. Thomas, & communiter Doctores.

Pag. 684. ubi agitur, an Papa possit absque rationabili causa, sed tantùm ex solo placito præcipere, ne fiant aliqua bona, quæ in regula ponuntur sub præcepto, vel sub consilio: Deleatur talis discursus, quia non est necessarius, nec à Fratribus simplicibus intelligitur.

Cum his annotationibus imprimatur tanquam utilis, & correcta permittatur illa, quæ impressa jam reperitur.

Fr. Anselmus Cardinalis Monopolitanus.

Exemplar authenticum in Archivo Generali Ord. Armario Provincia Panormitana.

Pro-

PROVINCIA MESSANENSIS.

Rimam totius Siciliæ Capucinam Domum seu Conventum, in hujus Provinciæ Metropoli, quam Messanam dicimus, surrexisse, notat docetque Ordinis nostri Chronicon, dum enim celebris Fr. Bernardinus à Rhegio, Georgius dictus, & jam supra fol.40. inter Coryphæos nostræ Reformationis in Regionem Calabram inductæ recensitus anno millesimo quingentesimo trigesimo tertio eò ablegatus populum verbo Evangelii & sanctioris vitæ exemplis ædificavit, populus Eidem secundo ab Urbe Lapide in Loco Ædiculæ B. Virgini Drepanensi Sacro Monasterium opitulante Domni Hectoris Pignatelli, tunc Monarchiæ Siculæ Proregis patrocinio construxit.

Rupto seu diviso, qui Panormum, Messanam, & Syracusam in unitate Spiritûs & Provinciæ colligatas tenuit, funiculo, cessit Provincia Messanensis Panormitanæ in Tabula Conventuum Ordinis Generali primatûs locum, retinuit tamen Sigillum antiquum, Provinciæ adhuc unitæ proprium, & B. V. Mariam sine labe conceptam exprimens. Sub hujus quoque Tutelaris Patronæ auspiciis & validâ semper protectione Regularem Disciplinam exactæ Observantiæ consuetudine continuat, sementem virtutis glorioso fructuum flore fœcundat, & gloriam suam tam impressæ Doctrinæ Monumentis, quàm sanctioris vitæ Viris conservat, in Libris Chronicis Ordinis fusè videndam.

Animavit lætus felixque hic Provinciæ aspectus pluries Principes, Duces, & Nobiles, ut contempto, quem ortus obtulit, speciosæ vanitatis mundo, cinere & Cilicio induti Fratribus jungerentur, & cum iis charismata vitæ Evangelicæ meliora æmularentur: Fuerunt inter hos

Fr. Angelus à Messana ex Spadefore Familia, Principibus Venetici &c.

Fr. Bonaventura à Catana ex Principibus Biscaris &c.

Fr. Jeremias à Messana ex Stirpe de Joanne, & Ducibus Saponariæ &c.

Fr. Josephus Maria à Messana ex Illustrissimo Stemmate Avornæ, & Ducibus Belvisi &c.

Alios, quos inclytæ, Nobilesque Familiæ, Caloria, Castella, Crisaforum, Gabatorum, Gotorum, Marullorum, Mazzæorum, Minutoli, Rasconum &c. *nobis dederunt Alumnos, hic recensere non vacat.*

Silentio tamen prætergredi haud licet Fr. Joannem Mariam à Tisa, vulgò Tusa *Castro Cephadulum inter -- & Ammaestratam exciso, & hujus Provinciæ Loco, cujus virtu-*

virtutem ita intensam & incensam lego, ut semel, dum eeu Provincialis Provinciæ S. Angeli noctu iu Eeelesia Fratrum cum P. Hieronymo à Monte Florum tunc Ministro Generale preces fundebat, internus Divini Amoris æstus scintillas extra tecta vibraret. Dumque accurrens in adjutorium populus originem flammæ inter Monasterii parietes quæsivit, illius pabulum ex parte in corde Joannis Mariæ stupefactus invenit. Mirum inde non est, quod ita Ardentem Religio nostra ad prima Officia vocaverit, eidemque generalem gubernii clavum contulerit. Tantò humilior fuit Joannes Maria ex hoc munere, quantò se obligatiorem esse conspexit de reddenda ratione: hinc cum & Sanctæ mem. Gregorius Papa XIII. Caput ipsius purpureo Galero dignum semel dixisset, Joannes Maria illud rudi Capucio à Deo, & Sancto Patre Francisco aptatum fuisse, extemplò reposuit.

Ut autem in conspectu hominum virtus, quem Joannes Maria sub modio tenuit, magis elareret, signavit illam Deus prodigiis & dono prædictionis, & morte in conspectu suo pretiosa.

Provincia hæc ad 260. milliaria extensa, & inter Archiepiscopatum Messanensem, & Episcopatus Catanensem, Cephaludanum, Pactensem & Liparitanum conclusa

Numerat Conventus XXXVIII.
Hospitia 11.
Monasteria Monialium 1.

P O N T I F I C I O

Vivæ vocis oraculo

Provincia ex Conventibus Messanen. erigitur.

JULIUS ANTONIUS SANCTORIUS

Miseratione Divina

S. R. E. Tituli Sancti Barthelomæi in Insula Presbyter Card. S. Severinæ appellatus, Fratrum Capucinorum nuncupatorum Ordinis Minorum Viceprotector.

Omnibus & singulis præsentibus & futuris, ad quos præsentes nostræ pervenerint, seu quomodolibet spectaverint, notum facimus, & attestamur, qualiter hodierna infrascripta die per Nos exposito, nomine Reverendi Patris moderni Vicarii Generalis eorumdem Fratrum Capucinorum præfati Ordinis Minorum SSmo Domino Nostro D. Pio Divina Providentia Papæ Quinto, quòd ob urgentes causas Fratribus prænominatis expediat Provinciam Siciliæ, quæ una est, in tres dividi Provincias, tum, quia propter multitudinem Locorum, ac Fratrum dictæ Provinciæ, & itineris longitudinem, & asperitatem vix semel in anno unicus Provincialis pedester ipsam integram sufficit visitare; cùm juxta consuetudinem & Constitutiones dictorum Fratrum ter in anno visitare teneatur; tum etiam, quia propter Provinciæ latitudinem Fratres pedestres ad Capitulum facilè nequeunt convenire; tum denique, quia sine pecuniariis impensis (quòd maximè ipsorum Regula abhorret) Provincialia Capitula propter convenientium ad ea Fratrum multitudinem commodè celebrari non possunt. Verùm, quia fel. rec. Nicolaus Papa Quartus prohibuit in Ordine Fratrum Minorum divisiones Provinciarum fieri sine Sedis Apostolicæ licentia speciali per patentes literas facientes de hujusmodi prohibitione mentionem; & ideo pro parte ejusdem Vicarii Generalis supplicavimus Beatitudini Suæ, ut hujusmodi permissionem & licentiam pro supradictæ Provinciæ divisione de benignitate Apostolica concedere dignaretur; Sanctitas autem Sua, præmissæ petitioni benignè annuens, Vivæ vocis oraculo Nobis facto concessit, & indulsit, Provinciam Siciliæ prænominatam in tres Provincias, prout meliùs Vicario præfato & Capitulo Provinciali visum fuerit, dividi, & partiri debere; quam quidem licentiam, & permissionem voluit per hujusmodi Oraculum nostrum, aut per Breve Sanctitatis Suæ posse expediri. Non obstantibus literis, seu prohibitione Nicolai Papæ IV. memoratis, & aliis in contrarium facientibus quibuscumque. In quorum omnium & singulorum fidem has nostras fieri fecimus, manu nostra subscriptas, ac nostri consueti Sigilli appensione munitas. Datum Romæ in Palatio

Apo-

Apostolico die xxi. mensis Novembris Anno Incarnationis Dominicæ MDLXX. Pontificatus ejusdem SSmi Domini Nostri D. Pii V. Anno quinto.

Julius Ant. Card. S. Severinæ.

Jo: Matheus de Robertis Secret.

Autogr. Exemplar in Arch. Gen. Ord. Arm. Provincia Panormitana.

Dimissam à Fratribus in Civitate Liparensi Domum & Ecclesiam, RR. Patribus de Observantia cum ornamentis & paramentis concedi confirmat.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

QUÆ ad Sacrarum Religionum propagationem pertinent, etiam Nos libenter confirmamus, prout in Domino saluhriter conspicimus expedire. Expositum siquidem Nobis nuper fuit pro parte dilectorum Filiorum Ministri Provincialis & Fratrum Provinciæ Septem Martyrum Calabriæ inferioris Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia, quod, cum aliàs Fratres Congregationis Capucinorum S. Francisci quamdam Domum, quam habebant in Civitate Liparen. ob tunc expressas causas dimisissent, dilecti Filii Communitas & Homines ejusdem Civitatis de Ornarii. consensu eamdem Domum & Ecclesiam contiguam cum ornamentis & paramentis in ea ad cultum divinum existentibus pro construenda ibi una dictorum Fratrum S. Francisci de Observantia Domo dictis Ministro Provinciali & Fratribus perpetuò concesserunt, & assignârunt, ipsique Minister & Fratres eamdem Domum & Ecclesiam receperunt, prout publicò desuper celebrato Instrumento dicitur contineri.

Cum autem, sicut eadem Expositio subjungebat, concessio hujusmodi, ut firma & valida sit, per Apostolicam Sedem approbari, seu de novo fieri debeat; propterea eorumdem Ministri Provincialis & Fratrum dictæ Provinciæ nominibus humiliter Nobis supplicatum fuit, ut nostram in præmissis auctoritatem interponere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, qui dicti Ordinis Seraphici propagationem in Domino desideramus, eosdem Ministrum Provincialem & Fratres specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum quemlibet à quibusvis excommunicationis &c. censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ex voto Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium super consultationibus, & negociis Episcoporum & Regularium deputatorum eisdem Ministro & Fratribus Ecclesiam & Domum, olim Capucinorum, Civitatis Liparen., ut ibi unum Conventum Fratrum ejusdem Ordinis & Provinciæ, in quo duodecim saltem Religiosi permaneant, constituere, seu jam constitutum continuare valeant, Auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus & assignamus. Ac eidem Conventui erecto seu erigendo, ejusque Guardiano & Fratribus nunc & pro tempore existentibus, ut omnibus gratiis, exemptionibus, libertatibus, favoribus, privilegiis, indultis & indulgentiis, quibus alii Conventus, Guardiani, & Fratres ejusdem Ordinis fruuntur, potiuntur & gaudent, ac frui, potiri, & gaudere possunt & poterunt quomodolibet in futurum, sine aliqua differentia frui, potiri & gaudere possint & valeant, auctoritate & tenore prædictis concedimus & indulgemus. Non obstan. Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac ejusdem Ordinis, & Congregationis, etiam Capucinorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Marcum die XIX. Julii MDCI. Pontificatus nostri Anno decimo.

Ex Reg. Arch. Secret. Brev. Apost. mens. & anni prædict. fol. 244.

Fr. Archangelum Messanensem ad Ducem Pernonæ Massiliam ablegat, huicque res Massiliensium commendat.

A tergo: *Dilecto Filio nobili Viro H. Duci Pernonæ.*

CLEMENS PAPA VIII.

Dilecte Fili, nobilis Vir salutem & Apostolicam Benedictionem.

MUltis de causis, quas Nobilitati Tuæ planè perspectas esse certò scimus, Civitatis Massiliensis cura, & tranquillitas cordi Nobis esse debet, hoc præsertim tempore, quo nihil in Galliæ Regno, ejusque finibus à perditorum hominum tum conatibus, tum insidiis omnino tutum esse videtur. Paterni autem nostri desiderii sollicitudo, quâ illud inter cætera quærimus, ut Massilienses veterem Fidei Catholicæ cultum, & in Sedem Apostolicam obedientiam, unde vera securitas

tas proficiscitur, solida pietate & constantia retineant, firma deinde, quam de tua pietate, & in eandem Sedem Apostolicam fide, atque ergaNos observantia concepimus,opinio, Nos inducunt,ut à Te id nunc maximè requiramus, non modò, ut nec imposterum Civitatis, ac Civium Massiliensium res, terrâ marique quovis prætextu turbari patiaris, Verùm etiam datâ quacumque occasione ita illorum commoda tuenda, & augenda suscipias, ut præclara tua ea de re promissa optatus ipsarum rerum exitus consequatur. Erit hoc singulari tua virtute valde dignum, & eorum, qui Te Romanæ Ecclesiæ causâ plurimum esse affirmant, testificationi vehementer consentaneum. Cætera ex Fratre Archangelo Messanensi, Ordinis Fratrum Capucinorum S. Francisci, Viro non mediocris probitatis, ac prudentiæ, cui hasce Tibi reddendas dedimus, plenè cognosces. Illius interea verbis, eam fidem adhibere poteris, quàm Nobis adhiberes, si præsentes Tecum ageremus. Quod superest, actionibus tuis ita prosit Deus, ut eas ad nominis sui augendi gloriam, ad Catholicæ Fidei conservationem retinendam, ad Sedis denique Apostolicæ tuendam auctoritatem dirigat, & quidquid privatæ tuæ, & publicæ ejus, quæ tuæ fidei nunc credita est, ditionis, & universi adeo Galliæ Regni salutis ratio exposcit, cumulatè largiatur.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 1. Aprilis MDCIII. Pontificatûs nostri Anno duodecimo.

Ex Regesto Aut. Brevium ad Principes n. 57. fol. 83. in Archivo Vaticano Secreto reservato.

EPISTOLA

S. Congreg. Episc. & Regul.

Prosecutio Fabricæ novæ Domûs Loci Nicosiæ, contradictione non obstante Archiepiscopo Messanensi committitur.

Reverendissime Domine uti Frater.

PRocurator Generalis PP. Capucinorum S. Congregationi institit pro facultate fabricam Conventûs, qui in loco Nicosiæ istius Diœcesis pro sua Religione de novo ædificatur, prosequendi: & rationibus à PP. Minoribus de Observantia Reformatis in contrarium adductis, attentè auditis, Sacra Congregatio declaravit, quod dictum novum ædificium nullo modo impediri possit, sed provideri debeat, ut in muro, cujus constructio ad prospectum in PP. Reformatorum Conventum impediendum jam ordinata est, podium, vel fenestræ non erigantur, & econtra taliter conficiatur, ut verè, & realiter prospectum impediat. Consisi Illustrissimi Domini mei de Dominat. Vestræ dexteritate & prudentiâ, executionem hujus Decreti Eidem remittunt, quatenus servato, qui factus est, ordine de muro construendo, seu, uti dictum, absque podio, apertura aut fenestris, adjungendo, PP. Capucinis prosecutionem novi illorum ædificii permittat, semoto quocunque, quod forsan opponi posset, impedimento. Et Deus&c.

Romæ 29. April. 1606.

Ex Regesto autographo Secret. Congregat. mensis & anni prædictorum fol. 41.

Ecclesiam S. Mariæ *Annuntiatellæ* nuncupatam cum Viridario, Cisterna &c. pro Infirmaria in Civitate Messanensi construenda alienari, & Fratribus donari signat.

MESSANEN.

BEATISSIME PATER.

CUM Devotus Vester Salvator la Celsa Rector sine cura Ecclesiæ Sanctæ Mariæ *della Nuntiatella* nuncupatæ, Messanen. considerans Devotos Sanctitatis Vestræ Oratores Guardianum & Fratres Domûs Sanctissimæ Trinitatis Ordinis Fratrum Minorum Capucinorum nuncupatorum extra muros Messanen. ob eorum vitæ asperitatem, & aëris loci, in quo dicta Domus sita est, intemperiem, in diversas infirmitates frequenter incidere, & ob ejusdem Domûs à Civitate Messanensi distantiam difficilè à Medicis visitari, eisque de remediis pro eorum infirmitatibus curandis necessariis provideri posse, dictam verò Ecclesiam S. Mariæ in præfata Civitate unam Domum cum viridario & Cisterna, aliisque membris & pertinentiis eidem Ecclesiæ S. Mariæ contiguam, seu convicinam, ac in loco salubri, & ad unam Infirmariam pro usu, cura, & gubernio Fratrum primodictæ Domûs pro tempore infirmorum conficiendam commodo sitam habere & possidere. Propterea & ex certis aliis causis animum suum moventibus eamdem Ecclesiam S. Mariæ, quæ de Jurepatronatûs Laicorum ex fundatione seu dotatione existit, & quam ipse Salvator tunc obtinebat, extra Romanam Curiam coram Notario publi-

publico & Testibus, ac Vicario per Capitulum & Clerum Ecclesiæ Messanensis, ejus Sede Archiepiscopali Pastoris solatio tunc destitutâ deputato, & in ipsius Vicarii manibus sponte & liberè resignavit & dimisit: quam resignationem seu dimissionem dictus Vicarius admisit licèt de facto, ad effectum, ut dicta Ecclesia S. Mariæ, & illius Domus cum viridario & cisterna, aliisque suis membris, juribus & pertinentiis primodictæ Domui pro ibi conficienda & construenda Infirmaria ad usum & commoditatem medicandi & ab infirmitatibus ibi curandi Fratres primodictæ Domûs pro tempore ægrotantes, ac aliàs pro servitio Dei, & quod ipsi Oratores ibidem etiam Divinum officium & Missas liberè celebrare possent, de devotorum vestrorum modernorum ipsius Ecclesiæ S.Mariæ Patronorum seu Patronarum consensu perpetuò uniretur seu concederetur; quod si fieret ex hoc dictorum Fratrum commoditati & Divino cultui salubriter & opportunè consuleretur.

Supplicant igitur humiliter Sanctitati Vestræ Oratores præfati, quatenus resignationem seu dimissionem præfatam, quatenus opus sit; admittere, necnon in præmissis paternè providendo, ipsosque specialibus favoribus & gratiis prosequendo Ecclesiam S.Mariæ præfatam, cujus fructus nulli sunt, cum illius Domo seu Domibus, viridario & cisterna, aliisque membris, juribus, & pertinentiis eidem Ecclesiæ S. Mariæ, ac illius Domui seu Domibus hujusmodi annexis & connexis, sive præmisso, sive alio quovis modo, aut ex alterius cujuscumque persona, seu per similem, aut aliam resignationem dicti Salvatoris, vel cujusvis alterius de illa in dicta Curia, vel extra eam, etiam coram Notario publico & testibus sponte factam, aut assequutionem &c. vacet, etiamsi devoluta, affecta, electa, Sacerdoti specialiter, vel aliàs ex quavis causa in literis, etiam dispositivè exprimenda generaliter reservata, litis; &c. cujus litis status &c. existat, de eorumdem modernorum Patronorum consensu primodictæ Domui pro dicta Infirmaria inibi, ut præfertur, erigenda seu instituenda, & conficienda, ita quod liceat eisdem Oratoribus, & pro tempore existentibus primodictæ Domûs Guardiano & Fratribus corporalem, realem & actualem Ecclesiæ S. Mariæ & illius Domûs, ac viridarii, cisternæ, membrorum, jurium, & pertinentiarum suarum præfatarum possessionem liberè apprehendere & perpetuò retinere, ac inibi Infirmariam, ut præfertur, construere, necnon etiam in eadem Ecclesia S. Mariæ Missas & alia Divina Officia celebrare, etiam Diœcesani loci, vel cujusvis alterius licentiâ desuper minimè requisitâ, perpetuò unire, annectere, & incorporare, seu etiam concedere, & assignare, ac præsentes & desuper conficiendas litteras nullo umquam tempore de subreptionis vel obreptionis vitio, seu intentionis Sanctitatis Vestræ, vel alio quovis defectu, etiam ex eo, quod in præmissis interesse habentes vocati non fuerint, vel quod unio &c. seu concessio &c. hujusmodi debitum non fiot sortitæ effectum, atque legitimè & canonicè non exprimantur, aut institutæ fuerint, aut tales concessiones & uniones fieri debeant, & aliàs notari, impugnari, invalidari, & ad terminos juris reduci nullatenus posse, neque debere, sed illas semper & perpetuò validas & efficaces existere, ac fore, suosque plenarios effectus sortiri & obtinere debere, irritum quoque &c. decernere dignemini de gratia speciali, non obstantibus præmissis, ac regula Sanctitatis Vestræ de unionibus committendis ad partes vocatis &c. exprimendoque valore &c. nec non Lateranensis Concilii novissimè celebrati, uniones perpetuas, nisi in casibus à jure permissis, fieri prohibentis, aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, etiam forsan hujusmodi Infirmarias Fratrum nisi infra certam distantiam ab aliis Domibus aliorum Fratrum fabricari vetantibus, nec non etiam primodictæ Domûs & hujusmodi Ordinis, etiam juramento &c. roboratis statutis &c. privilegiis quoque Indultis, & Litteris Apostolicis, etiam illis, illorumque Superioribus & Personis, ac quibusvis, aliisque in genere, vel in specie sub quibuscumque tenoribus &c. etiam Motu proprio &c. ac aliàs in contrarium quomodolibet concessis &c. quibus omnibus, etiamsi de illis &c. latissimè hac vice derogare placeat, ceterisque contrariis quibuscumque cum clausulis opportunis.

FIAT UT PETITUR U. (idest Ugo, vel Hugo, quod Itali plerumque absque H. scribunt: nomen, quod Gregorius XIII. cum Cardinalis gessit, & ideo juxta dicta tomo secundo fol. 113. in præsenti subscriptione annotatum.)

Et cum absolutione à censuris ad effectum &c. & quod aliarum unionum &c. concessionum &c. vel applicationum &c. primodictæ Domui quomodolibet factarum & inde sequutarum, nec non aliorum necessariorum quorumcumque, etiam veriores & toti tenores, ac verus & ultimus Ecclesiæ Sanctæ Mariæ prædictæ vacationis modus, etiamsi ex illo quævis generalis reservatio, etiam in corpore juris clausa resultet, nec non lites & causæ, sique sint, status & merita, nomina que & cognomina Judicum & cullitigantium, eorumque ac dicti Salvatoris & quorumcumque aliorum provisiones, concessiones, præsentationes, institutiones, aliaque Jura, & tituli, etiam nulli & infecti, causaque etiam proprii tituli

ac

ac litis & possessionis &c. nec non primodictæ Domûs, ac viridarii, Cisternæ, aliorumque membrorum, Jurium & pertinentiarum præfatarum situationes, confines, qualitates, quantitates, vocabula, denominationes, quacumque regulâ contrariâ non obstante, habeantur pro expressis, seu in toto vel parte exprimi possint & cum clausula generalem reservationem importante ex quavis causa in litteris etiam dispositivè exprimendo.

Et de admissione resignationis seu dimissionis hujusmodi, ac unione &c. seu concessione &c. dictæ Ecclesiæ Sanctæ Mariæ, illiusque domûs, viridarii, Cisternæ aliorumque membrorum, jurium & pertinentiarum prefatarum primodictæ Domui, seu illius Sacristiæ vel Fabricæ. Ita quod etiam liceat &c. cum decreto, derogatione etiam regulæ de unionibus committendis ad partes, vocatis &c. exprimendoque valore &c. ac Lateranensis Concilii hujusmodi aliisque præmissis, ut supra, perpetuò, & in forma gratiosa latissimè extendendo.

* Et quod litteræ desuper in forma simplicis perpetuæ unionis &c. seu concessionis &c. gratiosæ subrogationis, etiam quoad possessionem gratiæ, si neutri, si nulli, si alteri perinde & etiam valere cum gratificatione opportuna, quatenus illi locus sit, extendendi, simul vel ad partem expediri possint.

Et cum derogatione aliarum regularum Sanctitatis vestræ de annuali possessore quoad primam ejus partem, ac Statutorum &c. privilegiorumque &c. supradictorum & quorumcumque aliorum quomodolibet contrariorum, nec non dicti Jurispatronatûs, etiamsi Laicorum tantùm, etiam nobilium & Illustrium, eisque ex fundatione vel dotatione competat in totum, attento consensu modernorum Patronorum seu Patronarum, & cum suspensione quarumcumque specialium, vel generalium, etiam mentalium reservationum, aliarumque unionum &c. suppressionum &c. etiam perpetuarum, ac mandatorum etiam de providendo &c. expectativarum & aliarum gratiarum &c. quibusvis &c. etiam Cardinalibus &c. ac aliàs quomodolibet concessis cum Decreto, quod se ad præmissa non extendant, latissimè extendendi, citra tamen accessum & regressum, ac de consensu coadiutoris & cum opportuna, si videbitur, executorum deputatione, qui assistant &c. etiam sub censuris &c. cum facultate citandi & inhibendi &c. etiam sub similibus vel dissimilibus censuris &c. ac etiam per edictum publicum &c. declarandi, aggravandi, reaggravandi, excommunicandi, intercedendi &c. invocato &c. auxilio Brachii secularis, cum derogatione dietarum, non tamen trium, latissimè extendendi & quod præmissorum omnium & singulorum, etiam invocationibus, denominationibus, annexionibus, qualitatibus, nuncupationibus, confinibus, dependentiis, circumstantiis, aliorumque necessariorum major & verior specificatio & expressio fieri possit in litteris simul vel ad partem expediendis.

FIAT V.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Kalendis Novembris Pontificatus Nostri Anno duodecimo.

Autographum in Archivo Generali Ordinis Armario Provincia Messanensis.

Eandem Infirmariam â Domo Fratrum Messanæ dismembrari, & hos ad novam possessionem induci, Archiepiscopali Vicario committit.

Dilecto Filio Venerabilis Fratris Archiepiscopi Messanen. Vicario in spiritualibus Generali.

PAULUS PAPA V.

Dilecte Fili Salutem & Apostolicam Benedictionem.

EXponi Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Guardianus & Fratres Domûs Ordinis Fr. MM. Capucinorum nuncupat. Messanen, quod aliàs, cum dicta Domus à Civitate Messanen. ita distaret, ut Fratres dicti Ordinis infirmi difficulter à Medicis visitari, & ab eorum infirmitatibus curari possent, fel. rec. Gregorius Papa XIII. Prædecessor noster Ecclesiam *Annuntiatellam* nuncupatam Messanen., quæ de jurepatronatus laicorum ex fundatione vel dotatione existebat, tunc per liberam resignationem Dilecti Filii Salvatoris la Celsa Rectoris dictæ Ecclesiæ de illa, quam tunc obtinebat extra Romanam Curiam coram Notario publico, & Testibus, ac Vicario per Dilectos Filios Capitulum Majoris Ecclesiæ Messanen., ejus Sede Archiepiscopali Pastoris solatio tunc destitutâ, deputato factam, & per eumdem Vicarium, licèt de facto; postea verò à dicto Gregorio Prædecessore admissam, vacantem, cum illius domo seu domibus, ac viridario, & cisterna, aliisque membris, juribus & pertinentiis eidem Ecclesiæ, ac illius domui seu domibus hujusmodi annexis & connexis, primodictæ Domui ad inibi unam Infirmariam pro curandis dictis Fratribus infirmis erigendam & instituendam, ita quod liceret eisdem Guardiano, & Fratribus corporalem, realem & actualem possessionem Ecclesiæ, ac illius Domûs, & vi-

& viridarii, Cisternæ, membrorum, jurium, & pertinentiarum suarum prædictarum liberè apprehendere, & perpetuò retinere, ac inibi Infirmariam, ut præfertur, construere, nec non in eadem Ecclesia Missas & alia divina officia celebrare, etiam Diœcesani loci, vel cujusvis licentiâ desuper minimè requisitâ, de dictæ Ecclesiæ Patronorum consensu, auctoritate Apostolica perpetuò univit, annexuit & incorporavit, seu etiam concessit & assignavit, prout in literis ipsius Gregorii Prædecessoris sub plumbo desuper expeditis pleniùs continetur. Et quia prædicta ad fabricam dictæ Infirmariæ non sufficiebant, dicti Fratres piis Christifidelium eleemosinis terrenum, & aliquot domos vicinas emerunt, & suis labore, opera, & industria Infirmariam, qua hactenus usi sunt, construxerunt: & deinde his annis proximè elapsis quondam Hieronymus Comes in suo ultimo, quod condidit, testamento magnum Hospitale Messanen. hæredem universalem bonorum suorum instituit, com pacto, quod dictumHospitale deberet eisdem Fratribus construi facere unam novam Infirmariam in loco eis benevisо & commodo, ita tamen, quod ipsi Fratres antiquam Infirmariam prædictam, qua hactenus usi erant, eidem Hospitali concederent.

Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, ipsi Guardianus & Fratres propter magnam commoditatem hujus novæ Infirmariæ, quæ juxta dictum Hospitale construetur, deliberaverunt dictum legatum sub nostro & Sedis Apostolicæ beneplacito recipere, pro parte Guardiani & Fratrum prædictorum Nobis fuit humiliter supplicatum, ut eis in præmissis opportunè providere de benignitate apostolica dignaremur. Nos igitur eosdem Guardianum, & Fratres, ac eorum singulos à quibusvis &c. censentes, ac domorum & terreni prædictorum situationes, confines, vocabula, denominationes, & qualitates; necnon literarum & testamenti hujusmodi tenores præsentibus pro expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Discretioni tuæ per præsentes committimus & mandamus, quatenus, si ert ita, Infirmariam antiquam cum suis domibus, terreno, & aliis juribus & pertinentiis ab eadem DomoFratrum Capucinorum Auctoritate Nostra perpetuo dismembres & separes, illamque sic dismembratam & separatam eidem magno Hospitali perpetuò concedas, ita quod liceat dicto Hospitali, & illius Rectori, seu Administratori, aut quibusvis aliis corporalem, realem & actualem possessionem antiquæ Infirmariæ, & illius domorum & terreni, ac jurium & pertinentiarum propria auctoritate liberè apprehendere, ac in ipsius Hospitalis usus & utilitatem convertere, Diœcesani loci, aut cujusvis alterius licentiâ desuper minimè requisitâ. Deoque eisdem Guardiano & Fratribus in dicta nova Infirmaria, postquam, ut præmittitur, constructa fuerit, habitandi licentiam & facultatem, auctoritate nostra concedas. Non obstantibus piæ memoriæ Bonifacii Papa VIII. Prædecessoris nostri, qua cavetur expressè, ne cujusvis Ordinis Fratres Mendicantes loca ad inhabitandum recipere, seu recepta mutare absque Sedis Apostolicæ licentia speciali, de prohibitione hujusmodi expressam mentionem faciente, aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac Domûs, & Ordinis hujusmodi, etiam juramento &c. roboratis statutis & consuetudinibus, cæterisq; contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Marcum sub Annulo Piscatoris die XXII. Aprilis MDCX. Pontificatus Nostri Anno quinto.

Ex Regesto Archivi Secretariæ Brev. Apost. mens. & anni præd. fol. 351.

Concordiam Fratres inter — & Gubernatores Magni Hospitalis Pietatis Messanæ &c. de antiquæ Infirmariæ cessione & novæ possessione factam, Apostolica auctoritate approbari, Vicario Generali &c. committit.

PAULUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Dilecto Filio Vicario Venerabilis Fratris Nostri Archiepiscopi Messanensis in spiritualibus Generali salutem & Apostolicam Benedictionem.

CIrca Regularium, & piorum Locorum quorumlibet statum prosperè dirigendum studiis invigilantes assiduis, ea, quæ pro illorum, ac personarum in eis pro tempore degentium pace, quiete, & commoditatibus, semotis impedimentis quibuslibet providè facta, & concordata fuisse dicuntur, ut firma, & illibata perpetuò subsistant, libenter, cum à Nobis petitur, Apostolico præsidio communiri, ac in his Pastoralis Officii nostri partes favorabiliter interponi mandamus, prout in Deo conspicimus expedire.

Exhibita siquidem Nobis nuper pro parte Dilectorum Filiorum modernorum Guardiani, & Fratrum Domûs Ordinis Fratrum Minorum Capucinorum nuncupatorum Messanen., ac Rectorum & Gubernatorum magni Hospitalis, Pietatis nuncupati, etiam Messanen., nec non Antonii Munaxho Presbyteri Messanen.

neo. Dioecesis petitio continebat, quod aliàs, postquam fel. rec. Gregorius Papa XIII. Praedec. noster supplicationibus tunc existentium Guardiani, & Fratrum dictae Domûs asserentium eamdem Domum à Civitate Messanae nimiùm distare, illiusq; Fratres infirmos difficulter à Medicis visitari, & ab eorum infirmitatibus curari posse, in ea parte tunc inclinatus Ecclesiam, Annuntiatellam nuncupatam, dictae Dioeces., quae sine cura, & de jure patronatus Laicorum ex fundatione, seu dotatione existebat, certo tunc expresso modo vacantem, cum illius Domo, seu Domibus, ac Viridario, & Cisterna, aliisque membris, juribus, & pertinentiis suis dictae Domui Regulari, ad effectum inibi unam Infirmariam pro curandis dictis Fratribus infirmis construendi, & aedificandi, de dictae Ecclesiae Patronorum consensu, per suas literas perpetuò univerat, annexuerat, & incorporaverat, seu concesserat, & assignaverat; dictique Fratres piis Christifidelium eleemosynis terrenum, & quasdam Domos vicinas emi curaverant, suisque labore, & operâ, ac industria Infirmariam hujusmodi ibidem construxerant, ac illa eatenus usi fuerant, & subinde quondam Hieronymus Comes in suo ultimo Testamento Hospitale praedictum haeredem universalem bonorum suorum instituerat, & per viam legati disposuerat, quod Rector, seu Administrator dicti Hospitalis tunc existens deberet eisdem Fratribus construi facere unam novam Infirmariam in loco eis bene viso & commodo, ea conditione, quod ipsi Fratres antiquam Infirmariam praedictam Hospitali concederent, & successivè Nos supplicationibus Guardiani, & Fratrum praedictorum Nobis in ea parte porrectis etiam inclinati, Vicario tunc existentis Archiepiscopi Messan., per alias nostras desuper in forma Brevis expeditas literas dederamus in mandatis, quatenus dictam Infirmariam antiquam cum suis Domibus, terrenis, juribus, & pertinentiis suis ab eadem Domo Regulari authoritate nostra perpetuò dismembraret, & separaret, illamque sic dismembratam, & separatam dicto Hospitali etiam perpetuò concederet: denique Guardiano, & Fratribus praedictis in dicta nova Infirmaria, postquam constructa foret, habitandi licentiam & facultatem authoritate nostra elargiretur; prout in singulis literis praedictis pleniùs continetur. Cum postmodum praedictus Antonius de dicta Ecclesia tanquam per obitum quondam Josephi Regillo illius, dum viveret, Rectoris extra Romanam Curiam defuncti vacante, ordinaria sibi authoritate provideri obtinuisset, ac priores, eò quod ipsi Guardianus, & Fratres in illis fructus, redditus, & proventus dictae Ecclesiae nullos esse per errorem asseruerant, posteriores verò literas hujusmodi, ob non factam in eis mentionem unionis, annexionis, & incorporationis praedictarum, invalidas, seu nullas, vel saltem subreptitias, & obreptitias esse pateret, lisque & controversia inter eosdem Guardianum & Fratres, ac Rectorem & Gubernatorem, nec non Antonium praedictos desuper orta, seu oriri formidaretur, tandem ipsi cupientes litem & causam hujusmodi evitare, laboribusque & expensis parcere, nonnullorum forsan communium amicorum interventu, ac aliàs pro bono pacis ad infrascriptam sub Nostro, & Sedis praedictae beneplacito, verbis, vel in scriptis devenerunt Concordiam, videlicet, quod Antonius liti, & causae hujusmodi, & tam ipse Guardianus, quàm Fratres omni, & cuicumque juri, & actioni eis in dicta Ecclesia, & ad illam quomodolibet competentibus, ac per eos praetensis, in manibus nostris sponte, & liberè, in favorem tamen dicti Hospitalis, ad hoc, ut posteriores literae praedictae suum sortiantur effectum, ac reservatis eidem Antonio dictae Ecclesiae fructibus, cedere, Rectores & Gubernatores praedicti eidem Antonio triginta uncias monetae illarum partium, summam quinquaginta Ducatorum Auri de Camera, vel circiter constituentes, pro evitandis expensis in progressu litis hujusmodi ob praemissa à Rectoribus & Gubernatoribus dicti Hospitalis de necessitate faciendis post obtentum beneplacitum hujusmodi realiter, & cum effectu solvere debeant, & tenerentur, prout in publico Instrumento desuper forsan confecto dicitur contineri. Quare pro parte Guardiani & Fratrum, ac Rectorum & Gubernatorum, nec non Antonii praedictorum asserentium dictae Ecclesiae, & illi forsan annexorum fructus, redditus, & proventus duorum Ducatorum auri de Camera cum uno tertio alterius similis Ducati secundùm communem existimationem, valorem annuum non excedere, Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus Concordiae praedictae, pro illius firmiori subsistentia robur Apostolicae confirmationis adjicere, ac aliàs in praemissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur, qui pacem & quietem inter Christifideles quoslibet vigere sinceris desideramus affectibus, & in quorum manibus Antonius liti & causae, & tam ipse, quàm Guardianus, & Fratres praedicti juri hujusmodi, pro dictae Concordiae complemento sponte, & liberè cesserunt, quique cessiones hujusmodi duximus admittendas, singulares personas Guardiani & Fratrum, ac Rectorum & Gubernatorum, nec non Antonii praedictorum à quibusvis excommunicationis &c. absolventes, & absolutas fore censentes, posterioribus supplicationibus hujusmodi similiter inclinati, Discretioni Tuae per Apostolica scripta mandamus,

mus, quatenus vocatis, qui fuerint evocandi, de præmissis diligenter Te informes, & si per informationem hujusmodi ita esse reperies, Concordiam prædictam, illiusque vim, formam, continentiam, & tenorem dicta auctoritate Nostra approbes, & confirmes, illique perpetuæ, & inviolabilis firmitatis robur adijcias, ac omnes, & quoscumque tam juris, quàm facti defectus cogitatos, vel non cogitatos, si qui principaliter, vel accessoriè intervenerint, in eisdem suppleas. Et nihilominus unionem, annexionem, & incorporationem prædictas authoritate nostra perpetuò dissolvas, ac dictam Ecclesiam, quæ sine cura est, sive per dissolutionem hujusmodi, sive alio quovis modo, aut ex alterius cujuscunque persona, seu per liberam resignationem dicti Josephi, vel cujusvis alterius de illa in dicta Curia, vel extra eam, etiam coram Notario publico,& testibus sponte factam vacet, etiamsi tanto tempore vacaverit, quod ejus collatio, juxta Lateranen. statuta Concilii ad Sedem prædictam legitimè devoluta, ipsaque Ecclesia dispositioni Apostolicæ specialiter reservata existat, & super ea inter aliquos alios lis, cujus statum præsentibus haberi volumus pro expresso, pendeat indecisa, dummodo tempore datarum præsentium non sit in ea alicui specialiter jus quæsitum, cum annexis hujusmodi, nec non Infirmariâ antiquâ, ac Domo, seu Domibus, & Terreno, aliisque juribus, & pertinentiis suis à dicta Domo Regulari authoritate nostra præfata etiam perpetuò dismembres, & separes, illamque sic dismembratam, & separatam eidem Hospitali authoritate nostra prædicta perpetuò concedas, & assignes, ita quod liceat illius Rectoribus, & Gubernatoribus nunc, & pro tempore existentibus per se, vel alium, seu alios dicti Hospitalis nomine corporalem, realem, & actualem possessionem Ecclesiæ, & antiquæ Infirmariæ, nec non Domûs, & Domorum, ac terreni & pertinentiarum prædictarum propria authoritate liberè apprehendere, & apprehensam perpetuò retinere, illorumque fructus, redditus, & proventus, jura, obventiones, & emolumenta quæcumque post obitum dicti Antonii percipere, colligere, exigere, & levare, ac in dicti Hospitalis usus, & utilitatem convertere, & eodem Antonio vita functo, Ecclesiam prædictam profanare, & ad profanos usus, non tamen sordidos, reducere, illiusque cœmenta, trabes, rudera, & reliquam illius maceriem similiter in usus ejusdem Hospitalis convertere, Diœcesani Loci, vel cujusvis alterius licentiâ desuper minimè requisitâ, cum hoc tamen, quod omnia onera dictæ Ecclesiæ incumbentia per unum Cappellanum per eos eligendum, & ab Ordinario Loci approbandum, adimpleri, & supportari facere, ipseque Cappellanus pro tempore existens preces ad Omnipotentem pro Animabus Fundatorum dictæ Ecclesiæ in uno ex Altaribus Ecclesiæ dicti Hospitalis continuò fundere debeat, & teneatur. Præterea ipsis Guardiano, & Fratribus nunc, & pro tempore existentibus, ut dictam novam Infirmariam, postquam instructa & ædificata fuerit, recipere, & illam perpetuò futuris temporibus inhabitare, eaque frui, & gaudere liberè & licitè possint & valeant, dicta authoritate nostra etiam concedas & indulgeas. Non obstantibus piæ mem. Bonifacii Papæ VIII. etiam Prædecessoris nostri, & aliis Apostolicis Constitutionibus contrariis quibuscumque, aut, si aliqui super provisionibus sibi faciendis, de hujusmodi, vel aliis beneficiis Ecclesiasticis in illis partibus speciales, vel generales dictæ Sedis, vel Legatorum ejus literas impetrârint, etiamsi per eas ad inhibitionem, reservationem, & Decretum, vel aliàs quomodolibet sit processum, quas quidem literas, & processus habitos per easdem, ac inde secuta quæcunque ad dictam sine cura Ecclesiam volumus non extendi, sed nullum per hoc eis, quoad assecutionem beneficiorum aliorum præjudicium generari. Et quibuslibet aliis privilegiis, & indultis generalibus, vel specialibus, quorumcumque tenorum existant, per quæ præsentibus non expressa, vel totaliter non inserta, effectus earum impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus eorumque totis tenoribus habenda esset in nostris literis mentio specialis. Nos enim ex nunc irritum decernimus, & inane, si secus super his à quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari: per præsentes autem non intendimus dictum juspatronatus in aliquo approbare.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo sextodecimo, decimo Kalendas Augusti, Pontificatus Nostri Anno duodecimo.

Exemplar in Arch. Generali Ordinis Arm. Provincia Messanensis.

NOTA

N O T A.

COquinam Conventûs aquis undique ſeptam ad locum opportuniorem transferri, cellaſque eidem ſuperimponi petitum, & indultum eſt, ut ſequitur:

Meſſanen.

Conventus Capucinorum habet Coquinam aquis undique circumdatam; & humentem, ac expoſitam ingreſſui Sæcularium, qui indecenter ingredientes multoties Ollas revolvunt, & quandoque alia ad illius uſum accomodata furantur, cui malo occurrere ſatagens P. Hilario Conventûs Guardianus, procuratâ neceſſariâ eleemoſynâ ſtatuit eamdem Coquinam in ſitu remotiori, & viciniori PP. Triclinio conſtruere, eidem ſuperimponendo diverſas Cellulas pro eorumdem commoditate, qui quandoque ob Conventûs anguſtiam contra formam Conſtitutionum coguntur numero duorum, & trium in eodem cubiculo cubare, & ad hunc effectum reportavit neceſſariam licentiam à ſuis Superioribus Regularibus. Timens tamen opus jam deſtinatam remorari poſſe à ſuis malevolis, ſupplicat pro confirmatione dictæ licentiæ ab enarratis ſuis Superioribus obtentæ.

Die 14. Junii 1704. Sacra Congregatio Concilii, ad quam Sanctiſſimus Dominus Noſter ſupplicem hunc libellum remiſit, attenta relatione Archiepiſcopi Meſſanen., benignè commiſit eidem, ut, veris exiſtentibus narratis, poſtquam compererit in evidentem Conventûs utilitatem fore ceſſuram, petitam facultatem aliò transferendi Coquinam, & novas Cellulas ædificandi pro ſuo arbitrio, & conſcientia Oratori gratis impertiatur.

B. Cardinalis Panciaticus Præfectus.

Ex Regeſto ſeu libro 54. Sac. Congreg. prædictæ fol. 247.

Monaſterium ſuppreſſæ Congregationis FF. Minorum Conventualium Reformatorum Loci Roccæ Fratribus noſtris cum omnibus juribus &c. conſignari mandat.

A tergo: *Venerabili Fratri Archiepiſcopo Meſſanenſi.*

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem.

ALiàs fel. rec. Sixto Papæ V. Prædeceſſori Noſtro pro parte dilectorum Filiorum Fratrum Minorum Conventualium Reformatorum S. Franciſci expoſito, quod ipſi ſtrictiorem vitam agere, & ſe reformare cœperant, aliquoſque Conventus acquiſierant, & in iis ſub obedientia Protectoris, & Superiorum Ordinis hujuſmodi vivebant, idem Sixtus Prædeceſſor, ne ipſos Fratres Reformatos, eorumque Congregationem ſuper Reformatione hujuſmodi inquietari contingeret, ſupplicationibus eorumdem Fratrum Reformatorum nomine ſibi humiliter porrectis inclinatus, Reformationem prædictam ubique locorum cæptam, & introductam, & ex tunc in dies introducendam, ac pro ea, & illius felici directione facta ſtatuta, & ordinationes cum inde ſecutis quibuſcumque Apoſtolica Auctoritate perpetuò approbavit, & confirmavit: noviſſimè autem per Nos accepto, ex Congregatione Fratrum Conventualium Reformatorum hujuſmodi non eos in Eccleſia Dei ſpirituales fructus, qui ſperabantur, produiſſe, ſed plures differentias inter eoſdem Fratres Reformatos, & Fratres Conventuales non Reformatos ortas eſſe, & pariter vigere, Nos præmiſſis obviare, ac aliàs deſuper opportunè providere volentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine ex præmiſſis, aliiſque juſtis & rationabilibus cauſis animum noſtrum moventibus, Congregationem Fratrum Conventualium Reformatorum hujuſmodi, omnia & quæcumque illius officia, & miniſteria, necnon Domos & loca Regularia quæcumque, & in quibuſvis Provinciis exiſtentia, & ad eos ſpectantia, ac ſtatuta, & conſuetudines, & decreta, necnon privilegia, & indulta tam ſpecialia, quàm generalia perpetuò ſuppreſſimus, & extinximus, ac ab eiſdem Fratribus Conventualibus Reformatis Domos, Conventus, & loca, ac bona mobilia, & immobilia, & ſe moventia ubique gentium conſtituta, ſacram quoque & communem ſuppellectilem, ipſorumque omnium uſum, uſufructum, adminiſtrationem, & poſſeſſionem ſpiritualem, & temporalem, necnon jus, & actionem eis quomodolibet competentia abſtulimus, & ablata eſſe, & cenſeri voluimus; Necnon Domos, Conventus, loca, ſuppellectilem, bona, res, actiones, & jura prædicta, eorumque proprietatem Ordini Fratrum Minorum S. Franciſci Conventualium nuncupatorum certis modo, & forma tunc expreſſis conceſſimus, & aſſigna-

gnavimus, aliaq; fecimus, statuimus, & ordinavimus, prout in dicti Sixti Praedec. sub plumbo, & Nostris desuper in simili forma Brevis expeditis literis, quarum tenorem praesentibus pro expressis haberi volumus, pleniùs continetur.

Cum autem, sicut accepimus, dilecti Filii Fratres Minores Ordinis ejusdem Sancti Francisci Capucini nuncupati pro suis usu, & habitatione, Domo Regulari suppressae Congregationis hujusmodi loci Roccae Messanen. Dioecesis maximè indigeant, & dilectus etiam Filius Minister Generalis eorumdem Fratrum Minorum Conventualium, ut Domus Regularis praedicta eisdem Fratribus Capucinis concedatur, expressè consenserit. Nos ad eximios, atque multiplices fructus, quos ipsi Fratres Capucini ardenti Religionis zelo, & spectatâ toto Orbi Regularis Disciplinae observantiâ, ac jugiter spiritualium operum exercitio in Vinea Domini afferunt, paternae dirigentes considerationis intuitum, dignum, quin potius debitum reputavimus, eorumdem Fratrum Capucinorum necessitatibus aliqua in parte consulere. Itaque eosdem Fratres Capucinos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicae potestatis plenitudine, Fraternitati Tuae per praesentes committimus & mandamus, ut attento consensu praefato, Domum Regularem suppressae Congregationis hujusmodi dicti loci, cum omnibus & singulis juribus, & pertinentiis suis universis, Fratribus Capucinis praedictis, quos Procurator Generalis ejusdem Ordinis ad hoc deputandos duxerit, auctoritate Nostra concedas & assignes, inducens eos dicta auctoritate per Te, vel per alium, seu alios in corporalem, realem, & actualem possessionem Domûs Regularis, ac jurium, & pertinentiarum suarum hujusmodi; Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & paenas Ecclesiasticas, aliaque juris, & facti opportuna remedia, appellatione postpositâ, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio Brachii Saecularis. Non obstantibus litteris Nostris praedictis, ac quibusvis Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinum praefatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum omnium tenores pro plenè & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

Datum in Arce Gandulfi Albanensis Dioecesis, sub Annulo Piscatoris die XX. Octobris MDCXXVI. Pontificatus Nostri Anno quarto.

V. Theatinus.

Autographum in Archivo Secretariae Brevium Apostolicorum Regesto mensis & anni praed. fol. 37. & Breve formatum in Archivo Provinciae.

Venditionem sitûs antiquae Domûs Oppidi Castri Regalis, & conversionem pretii redacti in fabricam novae Domûs factas confirmat.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Nuper pro parte Dilecti Filii moderni Provincialis Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum Provinciae Messanensis Nobis expositum fuit, quòd circa Annum 1624. decretum fuit in Capitulo Provinciali dictae Provinciae Domum Regularem dicti Ordinis in Oppido Castri Regalis Provinciae Messanen. olim fundatam, ob aëris intemperiem ad alium salubriorem situm transferre, cumque pro nova Domo Regulari fabricanda necessarium esset veterem situm alienare; dicti Exponentis Praedecessor debitis modis eam per Syndicum Dilecto Filio Thomae Cucuza dicti Oppidi Incolae justo pretio vendidit, promittens illi pro securitate venditionis dictae, illius approbationem à Sede Apostolica impetrare.

Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Exponens venditionem hujusmodi, illiusq; pretii conversionem in novae Domûs hujusmodi fabricam factam, Apostolicę Nostrę cõfirmationis robore communiri summopere desideret, Nos illum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis &c. & absolutum fore censentes, supplicationibus illius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, venditionem dicti sitûs veteris, ad effectum novam Domum Regularem hujusmodi fabricandi, illiusque

pretii

pretii conversionem in ejusdem Domus fabricam, ut præfertur, factas Apostolicâ Auctoritate, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos tam juris, quàm facti defectus, si qui desuper intervenerint, supplemus. Decernentes præsentes litteras validas, firmas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari; sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, & etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus fel. rec. Pauli II. & aliorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis, quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ in Arce Gandulfi Albanensis Diœc. sub Annulo Piscat. die v. Maii MDCXXXIV. Pontificatus nostri Anno undecimo.

M. A. Maraldus.

Ex Arch. Secret. Brev. Apostolicorum regest. mensis & anni præd. fol. 218.

Novam Domum Loci Brontis ex pretio venditæ antiquæ construi indulget.

A tergo: *Venerabili Fratri Archiepiscopo Montis Regalis.*

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater salutem & Apostolicam Benedictionem.

NUper pro parte Dilecti Filii Procuratoris & Commissarii Generalis Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum Nobis expositum fuit, quòd ad præsens una nova Domus Regularis pro servitio Fratrum ejusdem Ordinis in Terra de Bronte Montis Regalis Diœcesis excitatur, pro qua Domo Regulari perficienda necessaria est Domûs Regularis antiquæ eorumdem Fratrum Terræ hujusmodi venditio, ut ex pretio inde redigendo, quantùm pro dictæ Domus Regularis novâ fabricâ opus fuerit, desumi possit: Nobis propterea dictus Exponens humiliter supplicari fecit, ut sibi de opportuna prædictam Domum Regularem antiquam vendendi licentia, ac alias, ut infra, providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur eumdem Exponentem specialibus &c. volentes, & à quibusvis &c. censentes, supplicationibus hujusmodi inclinati, Fraternitati Tuæ per præsentes committimus & mandamus, quatenus constito Tibi legitimè de præmissis, Syndico Domûs Regularis, Fratrum prædictorum, quod ipse Domum Regularem antiquam prædictam cuivis Personæ meliorem conditionem offerenti vendere, & ex pretio inde redigendo, quantum pro dicta nova Domo Regulari perficienda opus fuerit, desumere, & ad hunc effectum insumere, nec non Fratribus prædictis, ut ex dicta antiqua Domo Regulari ad eamdem novam Domum Regularem hujusmodi, in qua jam ad præsens eosdem Fratres degere asseritur, pauca quædam Religiosorum dicti Ordinis Corpora inibi sepulta transferre, liberè & licitè respective possint & valeant, licentiam auctoritate nostra Apostolica concedas. Non obstantibus fel. rec. Pauli II., & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, quòd pecuniæ ex hujusmodi venditione provenientes unico contextu in prædictam fabricam converti incipiant, vel saltem penes Montem Pietatis, vel personam fide, & facultatibus idoneam deponantur, exinde non amovendæ, nisi ad effectum illas, ut petitur, convertendi.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die xxx. Martii MDCXL. Pontificatus Nostri Anno decimo septimo.

M. A. Maraldus.

Ex Arch. Secret. Brev. Apost. Regesto mens. & anni præd. fol. 1.

Ossa Fratrum defunctorum ad Ecclesiam novæ Domûs Loci de Troyna transferri committit.

Venerabili Fratri Archiepiscopo Messanen.

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater salutem & Apostolicam Benedictionem.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti Filii Guardianus & Fratres Ordinis Minorum S. Francisci, Capucini nuncupati, Terræ seu loci de Troyna Messanen. Dioec. quod ipsi ossa Fratrum dicti Ordinis, quæ, ut asserunt, in Ecclesia fere diruta Domûs per eos derelictæ jacent, ad Ecclesiam novæ Domûs in Terra seu loco hujusmodi, ad quam translati fuerunt, transferre, inibique sepeliri facere posse summopere desiderant, Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut desuper opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eosdem Exponentes specialibus &c. volentes & eorum singulares personas à quibusvis &c. censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fraternitati Tuæ per præsentes committimus & mandamus, quatenus eisdem Exponentibus prædictorum Fratrum ossa, dummodo tamen illa discerni possint, & sine cujusquam præjudicio, è primodicta ad secundodictam Ecclesiam transferendi, & in ea sepeliri faciendi, remanente tamen primodicta Ecclesia in suo statu, licentiam & facultatem Auctoritate nostra Apostolica concedas & impartiaris. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac Domûs & Ordinis prædictorum etiam &c. consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXIII. Junii MDCXL. Pontificatus nostri Anno decimoseptimo.

M. A. Maraldus.

Ex Autographo reg. Archivi Secret. Brevium Apostolicorum mensis & anni prædictorum fol. 1.

EPISTOLA

Sac. Congreg. Episc. & Regul.

Fratres Prædicationis officio destinatos ad examen vocare, Archiepiscopo Messanensi inhibetur.

Illustrissime ac Reverendissime Domine uti Frater.

CUM Sacræ Congregationi à Patre Provinciale illius Provinciæ fuerit expositum, quod Amplitudo Tua Fratres sui Ordinis, qui ad prædicandum in ista Provincia Verbum Dei destinantur, examinare prætendat, non obstante, quod tempore retroacto, nunquam fuerint examinati, Emin. Domini mei Eidem à me scribi jusserunt, quatenus, si expositum veritate nitatur, & dicti Fratres suorum Superiorum Regularium approbationem exhibeant, Eadem nihil novi disponat, præsertim cum hi ex suæ Regulæ indulto confessiones, ob quas principaliùs dictum examen requiri videtur, excipere non soleant. Quæ eò libentiùs Amplit. Tuam executioni daturam esse confido, quatenus se S. Congregationis sensui conformet. Romæ 10. Januarii 1642.

Amplit. Tuæ.

Uti Frater Affectuosissimus.

Card. S. Honuphrii.

Ex Reg. Secretariæ Congreg. mens. & anni præd.

NOTA.

ALiquoties dictum Examen ab Illustrissimis DD. Episcopis prætensum fuisse reperio, & in specie potentiùs illi insistebat Illustrissimus D. Episcopus Larinen. anno 1698. dato S. Congregationi Concilii Libello supplici, qui sequitur.

Eminentissimi ac Reverendissimi Patres.

Episcopus Larinen. humillimus famulus Eminentiarum Vestrarum supplicat pro declaratione infrascripti dubii: An

An Episcopus possit examinare quoad doctrinam Concionatores Ordinis Capucinorum in Ecclesiis, quæ suorum Ordinum non sunt, prædicare volentes, antequam eisdem licentiam prædicandi concedat. ad tenorem Bullæ fel. rec. Clementis Papæ X. quæ incipit Superna §. 3. *editæ anno* 1670.; *Et*

An Episcopus possit compellere supradictos Capucinos Concionatores ad emittendam Fidei professionem, antequam prædicationis munus incipiant, juxta Decretum S. Congregationis Concilii, relatum à Barbosa in summa Apostolicarum decisionum Verbo Professio Fidei num. 3. eò magis, quod extat Lex Synodalis Diœcesana circa prædictam Fidei Professionem, quæ absque controversia ab aliis Regularibus observatur, nec non viget praxis in Diœces. Metropolitana circa eandem Fidei Professionem à Regularibus emittendam, antequam munus prædicationis incipiant?

Antequam Sacra Congregatio Statum quæstionis resolveret, exploravit desuper sensa P. Francisci Mariæ ab Aretio, tunc Procuratoris Generalis, & postea S. R. E. Cardinalis, qui S. Consessum informavit, ut sequitur.

Eminentissimi ac Reverendissimi Domini.

Procurator Generalis Capucinorum, ut jussis EE.VV. obediat, reverenter exponit, sibi videri, quod Illmus D. Episcopus Larinen. arbitria, quod secundùm Constitutionem Clementis X. Superna *ab ipso in Libello supplici allegatam*, moderatum & discretum *esse debet, in favorem Capucinorum uti posset, & quidem ex validissimis rationibus.*

I. Intuitu Regulæ, quam profitentur, & in qua S. P. Franciscus c. 9. prohibet, ne Fratres sui populo prædicent, si priùs à Ministro Generali ad hoc officium non fuerint examinati & approbati. Quo præcepto S. Pater subditos ad non prædicandum. & Ministrum Generalem ad munus Concionatorium sine prævio examine non conferendum obligavit: Nullus Fratrum penitus populo audeat prædicare, nisi à Generali Ministro hujus Fraternitatis fuerit examinatus, & approbatus, & officium prædicationis sibi fuerit concessum. Reg. c. 9. *Hoc præceptum in Religione Capucina eâ severitate servatur, ut examen hujusmodi in præsentia totius Definitorii Provinciæ instituatur, hocque juratò P. Generali tum de probitate morum, tum de doctrinæ sufficientia Examinati pro admissione ad munus prædictum testari debeat, exactè in hoc Decreta S. Concilii Lateran. sub Leone X. constit. 21. & Tridentini sess. 5. c. 2. observando, quatenus scilicet Concionatores testimonio Superiorum Ordinis de sufficientia & probitate muniantur. Inde cum Concionatores transiverint per examen rigorosum intra Religionem, Illustrissimi DD. Episcopi possunt esse persuasi, quod doctrinam habeant sufficientem, & transiverint per ignem & aquam.*

II. Ex ratione cursûs Scientiarum; cum in Ordine Capucino vigore Constitutionum, à S. Sede Apostolica approbatarum munus Prædicationis nulli conferatur, nisi qui per tres annos Artibus Liberalibus, & per quatuor alios Theologiæ operam navaverit, & consequenter admissus ad dictum munus est Theologiæ cursûs Theologici perfectè completi. Quod in alio aliorum Ordinum non practicatur, cum in illorum aliquibus, Philosophiæ Studiosis, populo prædicare permittatur. Quæ ratio ab Illustrissimo D. Larinen. non solùm deberet esse bene ponderata, sed etiam admissa ad effectum, ut ad favorem Capucinorum suo discreto & moderato uteretur arbitrio.

III. Ex ratione modi, quem Religio Capucina tenet, videlicet, ne Concionatores, nec pulpitis obtinendis se ingerant, nec commodum temporale, vel eleemosynas quærant, victu modico & ad sustentationem necessario contenti. Sicque non solùm sine eleemosynæ Ordinariæ, sed nec etiam viatici prætensione, & consectariò unicè pro fructu Animarum concionantur. Ex hoc motivo autem examinari non debent, cum supposita aliàs hujusmodi examine videatur prætendi, ut operarius operetur, & postmodum loco remunerationis carò, & cum periculo rejectionis solvat operam, quod Viro docto ob quæstionem exoticam & improvisam cum S. Habitûs & Ministerii dedecore obtingere potest.

IV. Ex ratione Consuetudinis; cum nec tempore retroacto, seu à tempore, quo Religio Capucina ortum habuit, nec etiam post prædictam Constitutionem Clementis X. Superna *fuerint examinati. Et sufficere deberet pro examine non prætendendo, quod Roma Ecclesiasticæ Observantiæ Mater eos examinaverit nunquam.* =

Tractavit de hac materia congenio suo spiritu P. Hieronymus Narniensis, prædicans S. M. Gregorio XV. in S. Palatio, & hisce æquè ac aliis rationibus, Concionatores Ordinis S. P. Francisci in specie, post hujusmodi rigorosum Ordinis examen ab Episcopis re-examinari non debere demonstravit. Ex quo Illmus Larinen. abstinere potuisse videtur à dicendo, quod Capucini Jurisdictionem Episcopalem contemnant, dum loquitur de Religione, quæ vi Regulæ & Constitutionum totum Ordinem Ecclesiasticum summâ veneratur devotione; & forsan ideo solùm hoc dicit, quod Capucini potiùs à prædicando, abstinere, quàm examini se subjicere velint, in ipso enim §. Constitutionis Clementis X., in qua Illmo D. Episcopo arbitrium discretum & moderatum Concionatores examinandi conceditur, hoc ipsum arbitrium concernere Concionatores prædicare volentes, adjungitur: Regularibus prædicare volentibus. *Taliter autem à prædicando abstinentes Capucini aliud non agunt, nisi prædicationis officium, quod juxta Tridentinum præcipuum Episcoporum munus est, ipsi Illustrissimo D. Episcopo, & ejus Parochis, quibus eadem obligatio inhæret, relinquunt.*

Fuit quoque anno 1642. similis prætensio mota ab Archiepiscopo Messanensi, cui S. Congregatio Episc. & Regul. scribi jussit Epistolam antepositam.

. Circa Professionem Fidei, omnes Concionatores Capucini illam, antequam munus Prædicationis exercere incipiant, in manibus suorum Superiorum emittunt, & in hoc alius DD. Episcoporum non reclamat. Et quamvis abs Illmo Larinen. aliqui auctores, qui suæ opinioni clausulam abs Illmo non adductam, vid. si ita videbitur expedire, *adjungunt, producat, plures nihilominus forsan sunt, qui Regulares ab hujusmodi onere eximunt, inter quos Casp. de exempt. Regul. c. 10. dub. 193. Lezana Verbo Concionator. n. 8. Donat. Laynen. t. 3. tract. 6. de Præd. q. 25. qui in hoc fundantur, quod Tridentinum sess. 24. c. 12. de Reform. ubi de iis, qui ad Fidei professionem tenentur, agit, Concionatores non memoret.*

Quibus &c.

Fr. Franciscus Maria ab Aretio P. G.

Agnita fuit hæc relatio à S. Consessu talis efficaciæ, ut de se dubium resolveret, hinc *Parti eam ostendi* jussum est, quæ etiam ulteriora eâ lectâ non prætendit: nec ab illo tempore aliquid positivè & expressè contra Nos definitum reperio.

Privilegium Altaris de Ecclesia antiquæ Domûs Catanæ ad Ecclesiam novam transferri concedit.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

ALiàs à fel. record. Paulo PP. V. Prædecessore Nostro ad favorem Ecclesiarum Domorum Regularium Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum emanârunt litteræ tenoris subsequentis, videlicet: Paulus PP. V. ad perpetuam rei memoriam; Omnium saluti paternâ charitate intenti, sacra interdum loca spiritualibus indulgentiarum muneribus decoramus, ut inde Fidelium Defunctorum animæ Domini Nostri Jesu Christi, ejusque Sanctorum suffragia meritorum consequi, & illis adjutæ è Purgatorii pœnis ad æternam salutem per Dei misericordiam perduci valeant. Cum itaque nomine Superiorum, & Fratrum Ordinis Minorum Capucinorum ultra montes degentium Nobis nuper expositum fuit, fel. rec. Gregorius Papa XIII. Prædecessor Noster, ut quotiescumque Sacerdos aliquis ejusdem Ordinis Missam Defunctorum pro anima cujuscumque Fidelis, quæ Deo in charitate conjuncta ab hac luce migrâsset, ad tria Altaria trium Ecclesiarum cujuscumque Provinciæ dicti Ordinis per Superiores prædictos designanda celebraret, Anima ipsa de thesauro Ecclesiæ per modum suffragii indulgentiam consequatur, vivæ vocis oraculo concesserit, & indulserit, & ab inde citra Provinciæ ipsius Ordinis benedicente Domino adauctæ fuerint. Nos Superiorum & Fratrum prædictorum supplicationibus Nobis humillimè porrectis inclinati, authoritate Nobis à Domino tradita, & de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, concessionem & indultum hujusmodi, dummodo à dicto Gregorio Prædecessore verè emanaverit, etiam ad alias Ecclesias Provinciarum dicti Ordinis postmodum erectarum, & futuris temporibus erigendarum, eisdem modo & forma, quibus ab eodem Gregorio Prædecessore concessa fuerunt, perpetuò extendimus, & ampliamus, in contrarium facientibus, non obstantibus quibuscumque. Datum Tusculi sub Annulo Piscatoris die IX. Junii MDCVIII. Pontificatus Nostri Anno quarto.

Cum autem, sicut Dilecti Filii moderni Provinciales Provinciarum Mediolanen., Messanen. & Januen. Ordinis prædicti Nobis nuper exponi fecerunt, & in Mediolanen. & Catanen. Civitatibus duæ ejusdem Ordinis Domus Regulares, una quidem antiquitus & altera recenter constructæ, omnibus tamen ad eas facientibus instructæ existant, quarum veterum Ecclesiæ privilegio prædicto, concessionis & indulti Gregorii Prædecessoris Nostri prædicti vigore decoratæ sunt, minor autem Sacerdotum numerus in eis, & populi ad eas concursus major, quàm in recenter extructis existat, & propterea Mediolan. & Messanen. dictum privilegium de veteribus ad novas Ecclesias hujusmodi, Januen. verò Provinciales prædicti de una Capella ad Altare majus Ecclesiæ Civitatis Alexandrinæ Domûs Regularis ejusdem Ordinis per nos transferri summopere desiderent, supplicationibus eorumdem Provincialium nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, privilegium prædictum vigore concessionis & indulti Gregorii Prædecessoris prædicti, per Pauli etiam Prædecessoris Nostrorum literas præinsertas ad dictas veteres Mediolanen. & Catanen. Civitatum Domorum Regularium Ordinis hujusmodi Ecclesias extensum, ad dictas recenter extructas, ac de Capella prædicta, ad dictæ Ecclesiæ Civitatis prædictæ Alexandrinen. Altare majus perpetuò modo & forma præmissis transferimus, ac translatum esse volumus & declaramus. Non obstantibus præmissis, ac, quantum opus sit, veterum Ecclesiarum & Capellæ prædictarum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cœterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XV. Novembris MDCXLIII. Pontificatus Nostri Anno vigesimo primo.

M. A. Maraldus.

Ex Reg. Arch. Secret. Brev. Apost. mens. & anni præd. fol. 668.

NOTA

N O T A.

TRanslatio Domûs, quæ & transferendi Alteris privilegieti occasionem dedit, dudum priùs Episcopo Catanensi commissa fuerat, S. Congregetionis Episc. & Regul. epistolà, quæ sequitur:

Factis Sacræ Congregationi à P. Provinciale Capucinorum istius Provinciæ instantiis pro facultate transferendi ex motivo nocivi aëris Conventum, milliaria à Civitate distantem, ad locum in viciniis Civitatis jam selectum, illustrissimi Domini mei ordinârunt, ut hoc Dominat. Vestræ (prout præsentibus facio) recommendem, quatenus, si id in alterius præjudicium non vergat, dictum P. Provincialem pro hujusmodi translatione omni possibili favore & auxilio prosequatur. Et Deus &c. Romæ 9. Decemb. 1622.

Ex Regesto Secret. Congreg. mens. & anni præd. fol. 306.

Antiquam postmodum Domum cum jure adaquandi, ob Ecclesiæ Cathedrali concesso, sub præscriptis articulis vendi, concessum fuit sequente ejusdem S. Congreg. Epistola, eidem quoque Catanensi Episcopo inscriptà:

Stante Dominationis suæ relatione circa instantias à PP. Capucinis factas pro facultate vendendi veterem ipsorum Conventum in loco nocivi aëris situatum, & convertendi pretium in fabricam Conventûs novi, illustrissimi Domini mei remittunt Dominat. Suæ arbitrio permittendi pro parte ipsorum executionem prædictæ alienationis Conventûs duntaxat (non verò Ecclesiæ, si sit consecrata) & insimul juris adaquandi, ab ista Cathedrali eidem Conventui cum obligatione ex parte Civitatis annuatim triginta scuta Censûs Emphiteutici propterea solvendi concessi, ac obligandi Emptorem ad dictum annuum Censum, aliaque pacta Emphiteutica, & ad solvendam pariter Cathedrali Decimam pretii, quoties Dominium transferetur. Inde Dominat. Sua id, quod magis expedire judicabit, statuet. Romæ 5. Martii 1624.

Ex Reg. Secret. Congreg. mens. & anni præd. fol. 57.

D E C R E T O

S. Congreg. Episc. & Regul.

Ex ære veteris Domûs Loci Engii vulgò *Gangè* novam fabricam construi conceditur.

Emi, ac Rmi Domini.

CUm Fr. Marius à Liparo, Provincialis Capucinorum Provinciæ Messanen. Conventum Loci Engii, vulgò *Gangè* dicti, Diœces. Messanen. penitus detritum, ad salubriorem situm transferre debeat, supplicat EE. VV. pro facultate dictum Conventum cum rebus stabilibus eidem connexis vendendi, & pretium in alterius fabricam convertendi, exceptâ Ecclesia, quæ illæsa ad usum Confraternitatis cujusdam persistet &c.

Sacra Congregatio Eminentissimorum ac Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis & consultationibus Episc. & Regul. præposita, attenta relatione Archiepiscopi Messanensis eidem benignè commisit, ut veris existentibus narratis, facultatem faciendi præfatam venditionem Conventûs & Horti pro suo arbitrio & conscientia Syndico Apostolico impertiatur, ita tamen, ut pecunia ex hujusmodi venditione retrahenda in fabricam dicti novi Conventûs, integrè & fideliter erogetur, & usus Ecclesiæ supradictæ Confraternitati concedatur, 2. Octobris 1679.

G. Card. Carpineus.

Ex Regesto Secret. Congreg. mens. & anni prædict.

DECRETO

Sac. Congregat. Episc. & Regul.

Erectio novæ Domûs in loco Hironis, vulgò *Gerace* Archiepiscopo Messanensi committitur.

Emi ac Rmi Domini.

MArchio & Universitas Hominum loci Hironis Diœcef. Messanen. in Regno Siciliæ EE. VV. debito exponunt obsequio, quod Conventum PP. Capucinorum in dicto loco fundare intendunt; quem in finem non solùm plures Personæ ad erogandam notabilem pecuniarum summam publico instrumento se obligârunt, & Marchio Orator id totum, quod dicti Conventûs fabricæ deerit, ex se supplere promittit, verùm etiam dictæ Personæ, & Universitas Religiosis in casu de vestiario, aliisque quotidianis Religiosi victûs necessitatibus providere pollicentur. Interim eò efficacius pro prædictæ fundationis facultate EE. VV. supplicant, quod tam Ordinarii, quàm aliorum Regularium consensus, uti ex transmissis constat scripturis, adsit, totumque ad majorem Dei cultum, animarumque fructum tendat. Quod &c.

Sacra Congregatio Emin., ac Rev. S. R. E. Cardinalium negot. & consult. Episc. & Regul. præposita, referente Eminentissimo Spinula, censuit committendum, prout præsentis Decreti tenore committit Archiepiscopo Messanensi, ut veris existentibus narratis, &, postquam sibi constiterit, fabricam prædicti novi Conventûs cum Ecclesia, campanili, choro, Sacristia, refectorio, dormitorio, hortis, & spatiis, numeris omnibus esse absolutam, & supellectili tam sacra, quàm prophana sufficienter instructam, & ex eleemosynis piorum Benefactorum inibi duodecim hujusmodi Religiosos commodè sustentari posse, ad petitam erectionem & Religiosorum introductionem pro suo arbitrio & conscientia procedat, ita tamen, ut in reliquis ea omnia, quæ per SS. Canones, S. Concilium Tridentinum, Constitutiones Apostolicas, & Ordinis prædicti circa hujusmodi novorum Conventuum erectiones præscripta sunt, Religiosè serventur 3. Martii 1689.

G. Card. Carpineus.

Ex Regesto Secret. Congregat. mens. & anni prædict.

DECRETO

S. Cong. Episc. & Regul.

Constitutionem Clementis PP. IX. præcedentiam PP. ex Definitoribus denegantem servari jubetur.

STante ordinatione, quâ Clemens PP. IX. per Constitutionem suam incip. *Debitum Pastoralis &c.* â PP. Definitoribus completo officio nullam aliam præcedentiam, quàm quæ iis ex antiquitate Professionis debetur, prætendi posse inter alia sancivit, & vertente dubio in Provincia FF. Capucinorum Messanensi, an dicta Constitutio, in variis articulis postmodum mutata, suum adhuc quoad dictos ex-Definitores habeat vigorem?

Sacra Congregatio Eminentissimorum & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præposita, audito P. Procuratore Generali Capucinorum, & referente Eminentissimo de Laurea, censuit circa præmissa servandum esse Breve S. M. Clementis IX. prout præsentis Decreti vigore servari mandat.

Romæ 14. Martii 1689.

Ex Regest. Secretar. Congregat. mens. & anni prædict.

N O T A

ET ordinariè idem circa dubium à diversis Provinciis successivè motum à Sac. Congregatione fuisse decisum tene; præsertim si usus longiore annorum serie probatus, aut aliàs legitimè inductus contrarium non suaderet &c.

EPI-

EPISTOLA

Sac. Congregat. Episc. & Regul.

Petium terræ de Domo Catanæ Principi Biscariensi alienari, & pretium aliàs ad Reverendam Cameram Apostolicam spectans titulo charitatis in beneficium ejusdem Domûs converti, committitur.

BEATISSIME PATER.

FRatres Capucini Conventûs, *della Speranza* nuncupati Sanct. Vestræ humillimè exponunt, quod extra Conventum petium terræ incultæ, saxosæ, & sterilis, valoris septem scutorum cum dimidio incirca, omni ex parte cuidam Domunculæ ad Principem Biscariensem spectantis contiguæ reperiatur, qui pro eo ducentas libras annuatim offert, cumque oblatio hæc Oratoribus utilis sit, pro hujusmodi cessionis facultate S. V. supplicant. Quam &c.

Reverendissime &c. uti Frater. Sanctissimus Dominus Noster benignè condescendit, ut Amplit. Tua Syndico Apostolico Conventûs Fratrum Capucin. della Speranza nuncupati facultatem largiatur alienandi Principi Biscoriensi petium terræ incultæ, saxosæ, & sterilis extra Conventum quidem situm, sed ad usum Fratrum existens. Sicut autem petium hujusmodi ad Reverendam Cameram Apostolicam pertinet, ita retractum exinde pretium Sanctitas Sua donat, ac illud titulo charitatis in beneficium ejusdem Conventûs Capucinorum converti mandat. Quod dum significo &c.

Romæ 17. *Maii* 1726.

Ex Regest. Secret. Congregat. mens. & anni prædict.

DECRETO

S. Congreg. Episc. & Regul.

Retractum de Domo antiqua pretium in beneficium novæ fabricæ in loco Tortorices converti committitur.

BEATISSIME PATER.

PRovincialis Caupcin. Provinciæ Messanen. in Sicilia S. V. humillimè exponit, qualiter pro securitate suorum Religiosorum loci Tortorices Diœc. Messanen. qui ob egressum fluminis intra septa periclitantur, eorum habitationem ad alium securiorem, & solidiorem locum transferre coactus fuit, prout & impræsentiarum illius fabrica continuatur. Cum autem ad hanc perficiendam, & ad alia illi connexa curanda necesse sit, nonnullas adhuc illæsas, & de Conventu antiquo residuas cellas cum horto & sylva vendere, proprietas autem, & dominium earum non ad Fratres, simplicis rerum usûs dumtaxat capaces, sed ad Sanctam spectet Sedem, S. V. supplicat pro licentia, dictas cellas cum horto & sylva justâ æstimatione per Syndicum Apostolicum vendendi, & æs redactum ad novi Conventûs fabricam applicandi. Quam &c.

Sacra Congregatio Eminentiss. ac Reverendiss. S. R. E. Cardinal. negot. & consult. Episcop. & Regul. præposita, attentâ relatione Eminentiss. D. Cardin. Barberini, præfati Ordinis apud Sanctam Sedem Protectoris, benignè committit Archiepiscopo Messanen. ut veris existentibus narratis, & prævius edictis, ac Peritorum æstimatione petitam facultatem Syndico Apostolico enunciati Conventûs faciendi præfatam venditionem pro suo arbitrio, & conscientia impertiatur, ita tamen, ut pretium ex hujusmodi alienatione redigendum in beneficium, & utilitatem novi Conventûs, qui construitur, integrè & fideliter erogare teneatur, sub pœnis contra Regularium bona alienantes impositis, in casu contraventionis omnino incurrendis die 4. *Junii* 1734.

Franc. Cardin. Barberinus.

Ex Regest. Secret. Congregat. mens. & anni prædict.

Ad instantias Ferdinandi Francisci Gravina, Principis Palagoniæ &c. erectionem novæ Domûs Loci Pedemontis, Archiepiscopo Messanensi committit; obligatione supplendæ eleemosynæ priùs sublatâ.

A tergo: *Ven. Fratri Archiepiscopo Messanen.*

CLEMENS PAPA XII.

Ven. Frater salutem & Apostolicam Benedictionem.

EX commisso Nobis cœlitus Apostolicæ servitutis munere ad ea, per quæ Conventus, & alia Regularia Loca, ad Divini Cultûs

tûs & Religionis incrementum, animarumque salutem erigi, & institui valeant, libenter intendimus, ac in idipsum tendentia Christifidelium vota paternâ charitate exaudimus, prout in Domino expedire arbitramur.

Exponi siquidem Nobis nuper fecit Dilectus Filius, Nobilis Vir Ferdinandus Franciscus Gravina, Princeps Palagoniæ, Caltabiani, Pedemontis, Fluminis Frigidi, aliorumque locorum in Regno Siciliæ consistentium, quòd, cum ipse non minùs pro suæ devotionis affectu erga Ordinem Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, cujus Institutum Primogenitus Familiæ suæ aliàs professus fuerat, quàm pro Spirituali progressu Vassallorum suorum, & præsertim Incolarum dicti loci Pedemontis istius Messan. Diœc. Ecclesiam & Conventum pro duodecim Fratribus ejusdem Ordinis in prædicto loco Pedemontis erigere statuisset, & post acceptatam à Definitorio Provinciali dictorum Fratrum in eorum Capitulo die 14. Octob. 1730. habito oblationem, super erectione ejusmodi pro parte ejusdem Ferdinandi Francisci Principis factam, obtentamque ad hoc à Te, seu tunc existente Archiepiscopo Messanen. licentiam, necnon consensum tum Archipresbyteri supradicti loci Caltabiani, sub cujus Parochia prædictus locus Pedemontis existit, tum Cleri reliquorum locorum, hujusmodi fabricæ Ecclesiæ, & Conventûs prædictorum, ac Sacristiæ & Officinarum manus admoveri curâsset, idem Ferdinandus Franciscus Princeps fabricâ prædictâ subinde, impensâ sex millium scutorum circiter monetæ absolutâ, atque sacris suppellectilibus ac utensilibus, aliisque rebus necessariis instructâ, petiit ab hac S. Sede facultatem deveniendi ad erectionem dicti Conventûs, ac in illum introducendi Fratres Ordinis prædicti, quibus, si ex questu eleemosynarum se alere, Ecclesiamque & Conventum hujusmodi manutenere nequirent, ipse Ferdinandus Franciscus Princeps, ac dilecti Filii Universitas, & Homines prædicti loci Pedemontis die 14. Julii 1730. sese obligârunt subministrare, ac supplere, quod eis deesset. Verùm, quia variæ subinde difficultates, præcipuè per Universitatem, & Homines vicini Oppidi, Civitat. nuncupat. *de Lingua Grossa* adversus erectionem dicti Conventûs, quas eorum infrascripta Congregatione Cardinalium discutere oportuit, excitatæ fuerunt, dictus Ferdinandus Franciscus Princeps hactenus voti sui compos fieri, remque ad effectum ducere non potuit, Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur laudabili ejusdem Ferdinandi Francisci Principis desiderio hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis, à jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis & Consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum, qui relationem tuam super præmissis ad eosdem Cardinales transmissam attenderunt, consilio, Fraternitati Tuæ per præsentes committimus & mandamus, ut veris existentibus narratis, &, postquam Tibi constiterit, fabricam prædicti Conventûs cum Ecclesia, campanili, choro, sacristia, refectorio, dormitorio, hortis, & spatiis esse omnibus numeris absolutam, & suppellectili tam sacra, quàm profana sufficienter instructam, ac eleemosynis piorum Benefactorum inibi duodecim Religiosos sustentari posse, sublatâ tamen obligatione die 14. Julii 1730. ab ipsis Ferdinando Francisco Principe, ac Universitate, & Hominibus loci Pedemontis quoad præstationem supplementi eleemosynarum, sicut præmittitur, emissâ, ad petitam erectionem, & Religiosorum introductionem, Auctoritate nostra Apostolica pro tuo arbitrio & conscientia procedas, ita tamen, ut in reliquis ea omnia, quæ per sacros Canones, Concilium Tridentinum, Apostolicas & dicti Ordinis Constitutiones circa hujusmodi novorum Conventuum Regularium erectiones præscripta sunt, religiosè serventur. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hâc vice duntaxat specialiter & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 1. Junii MDCCXXXV. Pontificatus Nostri Anno quinto.

F. Card. Oliverius.

Breve formatum in Archivo Provinciæ.

PRO-

PROVINCIA SYRACUSANA.

Xhibet mihi primus hujus Provinciæ aspectus tres Ministros Generales, quos ab ea Religio nostra in suam accepit usuram, & quorum duos eadem Patria felici progenuit sydere; Sunt hi FF. Clemens- & Joannes Maria - à Neto, seu, ut aliis placet, à Noto, primusque secundum reliquit immediatum in Ministerio Generali suum Successorem.

Suspexit P. Clementem Paulus Papa V. ceu hominem secundùm cor suum; Imperator, Reges & Principes, quos accessit, illum ceu hominem Cœlo satum excepère; populus autem, quem transibat, eum ceu Angelum coluit; haud aliter enim ac Angelus descendens in Probaticam Piscinam motu aquæ salutem languenti restituit, ita Clemens populum accurrentem, vel data benedictione, vel ingeminato Jesu nomine à variis, quibus detinebatur, infirmitatibus liberavit.

Virtutem P. Joannis Mariæ prædixit illius partus, dum Patrem infirmum sanavit; commendavit vita, dono prophetiæ illustris, dum ementitæ Sanctitatis Clerico turpem lapsum, & Civitati Syracusanæ fame concussæ, abundantiam frumenti de publico prædixie pulpito; coronavitque mors accursu populi, distractis Reliquiis, & gratiâ curationum celebris.

Utrumque Officio & virtute prævit Fr. Innocentius à Calatagirone, prout fusior, quæ de eo subsequitur, docebit vitæ relatio.

Palmites dum tam nobiles resplendere conspicimus, de reliqua Vinea, seu Provinciæ gloria judicare difficile non erit. Hanc, qui in exemplis expressam cupit, adeat Scriptores Ordinis, dum ego indignor & tempori & terræ: illi, dum, quæ ampliora erant, annotare neglexit; huic, dum, quæ annotata fuerant, hiante absorbuit ore, & ita Fratrum plurium virtute, doctrinâ & nobilitate insignium memoriam funeravit.

Continet Conventus XXXII.

PONTIFICIO

Vivæ vocis oraculo

Provincia ex Conventibus Syracusanis erigitur.

JULIUS ANTONIUS SANCTORIUS

Miseratione Divina

S. R. E. Tituli Sancti Bartholomæi in Insula Presbyter Card. S. Severinæ appellatus, Fratrum Capucinorum nuncupatorum Ordinis Minorum Viceprotector.

OMnibus & singulis præsentibus & futuris, ad quos præsentes nostræ pervenerint, seu quomodolibet spectaverint, notum facimus, & attestamur, qualiter hodierna infrascripta die per Nos exposito, nomine Reverendi Patris moderni Vicarii Generalis eorumdem Fratrum Capucinorum præfati Ordinis Minorum SSmo Domino Nostro D. Pio Divina Providentia Papæ Quinto, quòd ob urgentes causas Fratribus prænominatis expediat Provinciam Siciliæ, quæ una est, in tres dividi Provincias, tum, quia propter multitudinem Locorum, ac Fratrum dictæ Provinciæ, & itineris longitudinem, & asperitatem vix semel in anno unicus Provincialis pedester ipsam integram sufficit visitare; cùm juxta consuetudinem & Constitutiones dictorum Fratrum ter in anno visitare teneatur; tum etiam, quia propter Provinciæ latitudinem Fratres pedestres ad Capitulum facilè nequeunt convenire; tum denique, quia sine pecuniariis impensis (quòd maximè ipsorum Regula abhorret) Provincialia Capitula propter convenientium ad ea Fratrum multitudinem commodè celebrari non possunt. Verùm, quia fel. rec. Nicolaus Papa Quartus prohibuit in Ordine Fratrum Minorum divisiones Provinciarum fieri sine Sedis Apostolicæ licentia speciali per patentes literas facientes de hujusmodi prohibitione mentionem; & ideo pro parte ejusdem Vicarii Generalis supplicavimus Beatitudini Suæ, ut hujusmodi permissionem & licentiam pro supradictæ Provinciæ divisione de benignitate Apostolica concedere dignaretur; Sanctitas autem Sua, præmissæ petitioni benignè annuens, Vivæ vocis oraculo Nobis facto concessit, & indulsit, Provinciam Siciliæ prænominatam in tres Provincias, prout meliùs Vicario præfato & Capitulo Provinciali visum fuerit, dividi, & partiri debere; quam quidem licentiam, & permissionem voluit per hujusmodi Oraculum nostrum, aut per Breve Sanctitatis Suæ posse expediri. Non obstantibus literis, seu prohibitione Nicolai Papæ IV. memoratis, & aliis in contrarium facientibus quibuscumque. In quorum omnium & singulorum fidem has nostras fieri fecimus, manu nostra subscriptas, ac nostri consueti Sigilli appensione munitas. Datum Romæ in Palatio Apostolico die XXI. mensis Novembris Anno Incarnationis Dominicæ MDLXX. Pontificatus ejusdem Sanctissimi Domini Nostri D. Pii V. Anno quinto.

Julius Ant. Card. S. Severinæ.

Jo: Matthæus de Robertis Secret.

Autogr. Exemplar in Arch. Gen. Ord. Arm. Provincia Panormitana.

Petium terræ Domui Mazzarini annexum, mediante Syndico vendi, & pretium inde redactum ad opus Clausuræ converti, indulget.

A tergo: *Dilecto Filio moderno Ministro Provinciali, Provinciæ Syracusanæ, Fratrum Ord. Min. S. Francisci Capucinorum nuncupatorum.*

INNOCENTIUS PAPA X.

Dilecte Fili salutem & Apostolicam Benedictionem.

CUm, sicut Nobis nuper exponi fecisti, Conventus Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, Terræ Mazzarini, Syracusanæ Diœc. terrenum quoddam annexum habeat capacitatis quatuor circiter Tumminarum Terræ mensuræ illarum partium, quod nulli rei omnino servit, propterea que terrenum hujusmodi vendi, & pretium inde redigendum in opus Clausuræ horti ejusdem Conventûs converti, summopere desideres. Idcirco Nos Te, eosdemque Fratres specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis &c. & absolutos fore censentes, supplicationibus Tuo nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Tibi, mediante persona Syndici Conventûs hujusmodi terrenum prædictum cuicumque personæ meliorem conditionem offerenti, pro pretio justo, & rationabili, authoritate nostra Apostolica vendendi, seu vendi faciendi, plenam & amplam facultatem, dicta authoritate, tenore præsentium concedimus & impartimur. Non obstantibus

fel.

fel. record. Pauli II., & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & Ordinaiionibus Apostolicis, & quatenus opus sit, dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cœterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, quod pecuniæ ex venditione hujusmodi provenientes, unico contextu in rem supra expressam converti incipiant, vel saltem penès Montem Pietatis, vel personam fide & facultatibus idoneam deponantur, inde non amovendæ, nisi ad effectum illas, ut præfertur, convertendi. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XI. Octobris MDCXLVI. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

M. A. Maraldus.

Ex Arch. Secretariæ Brevium Apostolicorum Regesto mensis & anni prædictorum fol. 1.

Ablegatum à se ob Religionis negotia Fr. Innocentium à Calatagirone Ministrum Generalem, Regi Christianissimo commendat.

INNOCENTIUS PAPA X.

Charissime in Christo Fili salutem & Apostolicam Benedictionem.

PErsuasum Nobis planè facit ingenita Majestati Tuæ Religio, libentissimè ab Regio tuo animo exceptum iri, quæ Nos Dilecto Filio Innocentio à Calatagirone, Ordinis Minorum Capucinorum Generali Ministro, Majestati Tuæ significanda mandavimus. Ea porro ad ipsius opem Religionis spectantia, ut vehementer Nobis, atque intimè cordi sunt, ita Majestati Tuæ jucundissima ut accidant, ab tuaque pietate & magnanimitate ea animi sententia peragantur, non tam postulamus, quàm liquidò, ac tutò futurum confidimus. Hæc aden differentem Generalem ipsum fide ut digneris, optamus, ac Nostræ simul Paternæ charitatis testificationem cumulatè deferentem Majestati Tuæ, pro cujus Nos incolumitate vota perpetuò concipimus; eique nunc amantissimè Apostolicam benedictionem impertimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIX. Maii MDCXLVII. Pontificatus Nostri Anno tertio.

Gaspar de Simeonibus Secret.

Ex Archivo Brev. Apost. ad Principes *Reg. mens. & anni præd. fol.* 351.

Nec non Reginæ Christianissimæ.

INNOCENTIUS PAPA X.

Charissima in Christo Filia salutem & Apostolicam Benedictionem.

NOstri deferens in Majestatem Tuam paterni studii jugem significationem sistet sese Tibi Dilectus Filius Innocentius à Calatagirone, Minorum Capucinorum Generalis Minister, & quæ Nostro nomine renuntianda dedimus, Majestati Tuæ accuratè, ac sedulò exponet. Illi quidem differenri, quæ Nobis maximè cordi sunt in Religionis causa, fidem abs Te haberi integram cupimus, quodque proinde in eam rem ab Regia Majestatis Tuæ authoritate, ac pietate mirifica perfici posse videatur, & impensè expetimus, & fidenter exspectamus. Ceterùm Majestatis Tuæ religiosissimam mentem immissis è Cœlo donis cumulari in dies magis apprecamur, eique Apostolicam Benedictionem quam largissimè impertimur.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIX. Maii MDCXLVII. Pontificatus Nostri Anno tertio.

Gaspar de Simeonibus Secret.

Ex Regesto prædicto fol. 353.

Duci Aurelianensi.

INNOCENTIUS PAPA X.

Dilecte Fili Noster salutem & Apostolicam Benedictionem.

PRoficiscentem in Gallias Dilectum Filium Innocentium à Calatagirone Minorum Capucinorum Ministrum Generalem adire Te jussimus, ac repetitis Pontificiæ benevolentiæ Documentis nostrum tuæ salutis & felicitatis votum his litteris afferre. Et his qnidem in iis, quæ Tibi nostro nomine, ac nostrâ præcipuâ curâ renuntiaverit, fidem abs Te ut referat, optamus, sentiatque à tua auctoritate ac

ac virtute rebus ipsis, quas exponet, ad Religionem spectantibus, opem ac præsidium accedere. Enimverò id Nobis planè ut polliceamur, faciunt spectatissima in Te religiosæ mentis decora, quæ continenter ut cumulentur, satagis novis meritorum ac laudum incrementis. Experire Nos interea in Tua ornamenta paratissimos, cui nunc Apostolicam Benedictionem omni studio impertimur.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIX. Maii MDCXLVII. Pontificatus Nostri Anno tertio.

Gaspar de Simeonibus Secret.

Ex Regesto eodem fol. 357.

Ac Julio Cardinali Mazzarino.

INNOCENTIUS PAPA X.

Dilecte Fili Noster salutem & Apostolicam Benedictionem.

ADesse Tibi, ut primum Parisios attigerit, Nostro nomine jussimus Dilectum Filium Innocentium à Calatagirone Minorum Capucinorum Generalem Ministrum, Nostræque in Te Paternæ benevolentiæ testes Pontificias has litteras reddere. Ejus adeo dictis in iis, quæ pro Religione Tibi significanda mandavimus, fidem apud Te ut referat, peroptamus; quibus & ab tua authoritate, magnique animi robore vim, atque opem accessuram tam firmiter confidimus, quàm constans, ac perspectum in Te est fervandæ atque amplificandæ Religionis laudatissimum studium. Et ea quidem, quæ Nos impensissimè cupimus, tua connitente opera ac pietate, dum perficienda opperimur, Nostræ Tibi voluntatis propensionem in Tua ornamenta, ac dignitatem expositam peramanter deferimus, atque Apostolicam benedictionem uberrimè impertimur.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIX. Maii MDCXLVII. Pontificatus Nostri Anno tertio.

Gaspar de Simeonibus Secret.

Ex Regesto eodem fol. 352.

N O T A.

CAlatagiro, nobilitate æquè ac antiquitate celebris ac regia Maris Mediterranei Civitas, Ordini nostro Innocentium supradictum procreavit, qui, quod ex præclara Marcinnonia stirpe hausit, decus, digno semper virtutis ascensu, adhuc Sæculo vivens perfecit: in Religione autem nostra tam per sacra Studia, quàm varia Officia merita sua ita cumulavit, ut anno 1643. prima Ordinis Prælatura illi fuerit communi applausu collata. In hac talem se gessit, qualem olim S. Ephremum Syrum fuisse S. Gregorius Nyssenus *cit. tom.* 1. *oper. Card. Quirini fol. mihi* XI v. hisce perbibet verbis: *talis pietatis zelo extitit Magnus noster Pater - - nam aliàs mansuetum se præbens, ac mitem, cum nulla decertandi necessitas urgeret, aliàs acerbum ac gravem, cum fidei aut virtutis periculum immineret, cuncta prudenter pro temporis ratione moderabatur.* Opinio Sanctæ vitæ per Transalpinas Regiones ita percrebuit, ut, dum illas visitando peragravit, populus turmatim ad eum videndum accurreret, impressamque illius effigiem, seu Coronas ab Eo benedictas tumultuarià devotione concupisceret. Viennæ Ferdinandus Imperator III. omnium Campanarum pulsu, ac Hymno Ambrosiano à Cæsareæ Capellæ Musicis cantato eum excepit, in communi Fratrum cœnaculo cum illo epulatus est, & genuflexus ab invito benedictionem petiit.

Sanctorum & Martyrum gesta sicut devotà semper memorià coluit, ita illorum SS. Reliquias avido ubique collegit studio. Inter has insignior est illa pars, quam Salerni de B. Lucia à Calatagirone, sua Concive, Ord. S. Claræ obtinuit, quod eruditissimus Wadingus tom. 9. Annal. edit. novæ fol. mihi 205. ita recenset: *Reverendissimus P. Innocentius Calatagironius, Minister Generalis Minorum Capucinorum, Vir gravis & doctus, multis titulis commendabilis,* B. Luciæ *suæ Concivis veneratione instinctus, favore & patrocinio Julii Cardinalis Sabelli, qui nuper Archiepiscopatus Salernitani curam transtulerat in Fabritium Sabellum, suum ex Fratre Nepotem, obtinuit insignem corporis partem, brachii scilicet os, quod ab humero ad cubitum extenditur. Ex tumulo id præsentibus honorabilibus testibus extraxit die* XI. *Januarii* 1644. *Julius Pepulus Archidiaconus & Vicarius Generalis Salernitanus, & cum publico traditionis Documento eidem consignavit in patriam ferendum.*

Sagax, qua rerum momenta ponderabat, prudentia, Innocentium Papam X. commovit, ut illum ob negotia, quæ gravia, & Religionis Catholicæ fuisse ipsa Apostolica perhibent Diplomata, ad Regem Christianissimum &c. ablegaret.

Reversus ad patriam, forensibus ministeriis lassum animum quieti Spiritûs sacravit, levansque se super se, dies æternos in mente habuit, ad quos etiam, uti piè sperare est, 16. Nov. 1655. placida morte transiit. Sacrà, & devoto lessu commixtà Pompà cadaver ejus datum quidem est terræ in putredinem, at non sine stupore post 4. annos fuit repertum adhuc incorruptum, quod Petrus Paulus Moretta Baro Mauthanæ in sua de Urbe Calatagirone brevi notitia *fol. mihi* 40. ita recenset: *Innocentii memoratu digna facinora prætereo silentio, quod tamen hisce oculis hausi, & relatu dignum reor, posteros docere statui: ejus Cadaver, cum 4. annos totidemque menses in Sepulchro decubuisset, & suffragia ferentibus P. Provinciale, & reliquis Cœnobii Fratribus, è loculo conditorii elatum fuisset, integrum repertum fuit, pluribus ex Civibus astantibus*

tibus, & præſertim quatuor è Sacerdotibus Societatis Jeſu . cum tamen è proxima parietis humiditate corrumpendum fuiſſet, tunicâ in pulverem redactâ, & reliquo corporis indumento conſumpto.

Illico poſt mortem præclara hujus Viri acta juſſu Epiſcopi, in publica & jurata acta fuerē relata, itinerarium autem ejus, in qua plurima memoria digna notata ſunt, in noſtra Domo Calatagironis devotè aſſervatur, vitamque illius, teſte dicto Moretta, pluſquam duodecim Scriptores encomiant.

Habuit Innocentius itineris ſui Socium Fr. Sylveſtrum Argyrionenſem, ſeu a Sancto Philippo, de quo digna hic adjungitur laudis memoria, ne, quos in vita virtus conjunxit, incuria poſt mortem ſeparet oblivio. Vitam hic egit Sanctimoniæ odore ſuaviſſimam, illamque in Romano conſummavit valetudinario. Illius memoria ut Fratrum oculis viva obverſaretur, cadaver ejus in loco diſtincto, ſeu in Capella Secreta, Altaris majoris cornu epiſtolæ reſpiciente, humatum eſt, & portio Sanguinis, qui ceu vivus & fluidus adhuc rubeſcit, in ampulla Vitrea in Sacriſtia aſſervatur, Sudarium autem ſanguine tinctum reverenter colit & authenticum patrius illius Conventus.

Sacras Reliquias ab eodem Fr. Innocentio à Calatagirone tempore ſui Generalatûs conquiſitas, & Eccleſiæ Domûs dicti Loci Calatagironis aſſignatas, extrahi vetat, & prohibitionis copiam in loco conſpicuo affigi mandat.

INNOCENTIUS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Conſervationi & manutentioni nonnullorum Sanctorum & Sanctarum Martyrum (ut piè creditur) Reliquiarum, quas Dilectus Filius Innocentius à Calatagirone, Ordinis Fratrum Minorum Capucinorum S. Franciſci nuncupatorum Profeſſor, dum nuper Miniſtri Generalis dicti Ordinis munere fungebatur, conquiſivit, & in quodam Reliquiario incluſas Eccleſiæ Domûs Fratrum ejuſdem Ordinis in Loco de Calatagirone nuncupato, Syracuſanæ Diœc., donavit & aſſignavit, ad hoc ut illæ ibidem debito honore conſerventur, quantum cum Domino poſſumus, benignè conſulere, ac dictum Innocentium ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & à quibuvis excommunicationis &c. & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus dicti Innocentii nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, ne de cœtero quiſquam quavis auctoritate fungens, prædictas Reliquias, vel aliquam earum partem ſub quovis quæſito colore, ingenio, cauſa, ratione, aut occaſione à dicta Eccleſia, ſeu illius Sacriſtia extrahere, tranſportare, ſeu, ut extrahantur, aut traſportentur, permittere, aut conſentire audeat, ſeu præſumat, ſub excommunicationis latæ ſententiæ, ac privationis vocis activæ & paſſivæ, nec non officiorum pœnis, tenore præſentium interdicimus, & prohibemus, non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem, quod præſentis prohibitionis copia in valvis Sacriſtiæ, vel aliquo conſpicuo loco, quo ab omnibus cerni poſſit, continuo affixa remaneat.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXVII. Febr. MDCLIII. Pontificatus Noſtri Anno nono.

G. Gualterius.

Breve formatum in Archivo dicti Conventûs.

NOTA.

Reliquias Sacras, quarum extractio enuntiatis litteris Apoſtolicis prohibetur, in Capella Eccleſiæ noſtræ Civitatis Calatagironis Fr. Innocentius Miniſter Generalis collocavit adjuncto ſequenti Documento.

Frater Innocentius à Calatagirone Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Capucinorum olim Generalis Miniſter & Servus, haſce Sanctæ Crucis, Spinæ Coronæ, veſtium Chriſti Domini, Induſii ac Veli Deiparæ Virginis Mariæ, Sanctorumque Reliquias ex omnibus fere totius Europæ partibus collectas hoc in loco decenter, ac potuit juxta ſui inſtituti altiſſimam Paupertatem, collocari curavit anno Domini 1652. tertio Kal. Novembris, earumque conſervationi & manutentioni proſpiciens, Apoſtolicas Litteras in hoc Regas executioni datas, & in Curia Epiſcopali Syracuſis recognitas obtinuit.

Reliquiæ autem, quas dicta Capella cultui Fidelium exponit, & quarum feſtiva ſolemnitas cum Proceſſione per Civitatem ductâ annuatim celebratur, ſunt Sequentes.

Guttæ Sanguinis Domini noſtri Jeſu Chriſti à B. M. Magdalena ſub Cruce collectæ.
Duæ ſpinæ de corona Chriſti tinctæ Sanguine.
Particulæ S. Crucis Sex, quarum una aliis notabiliter major.
De Veſte inconſutili Chriſti, & ejuſdem Fimbria.
Tres particulæ de Subucula B. V. Mariæ, & alia de Velo:

Aliæ

Aliæ Sanctorum & Sanctarum Reliquiæ.

SS. Abundantii m., Adonis m. Calaritani, Agathæ v. m. Catan., Agathæ m. Calaritanæ, Agnetis v. m., Albinæ m., Alexandri m., Alphonsi m. Calarit, Ambrosii m. Calarit. Amonii m. Reliquia insig. Anastasii m., Andreæ Apostoli. Annæ Matris B. V. M., Antiochi M., Antonii Abbatis & Eremitæ, Antonii m. Calarit., Ariani m., Athanasii m.. Augurinæ virg. m., Augusti m., Augustini m., Aurelii m., Auxieli mart.

SS. Basilissæ virg. & sponsæ S. Juliani m., Barbaræ v. m., Bartholomæi Apostoli, Benedicti m., Benigni m., Birgittæ m. Calarit., Blasii Episc. m., Boni m., reliq. insign.

SS. Cabinæ v. m., Ceciliæ v. m., Cæsarii m., Caii m. Calarit., Calepodiæ m., Candidi m., Candidæ v. m., Caroli Borromæi episc. conf., Caroli m., Catharinæ v. m. Christophori m., Cirilli m., Claudiani m., Cleti Papæ m., Columbi m., Concordii m., Constantiæ m. Reliquiæ duæ, Cordulæ v. m., Cosmæ m. Cuguera v. m., Cypriani m. Calaritani.

SS. Decoratæ m. Calarit., Diodorii m. reliq. insig., Diodori m., Dionysii m., Dominici m. Calarit. Reliq. insig., Domicillæ v. m., Donati m.

SS. Elpidefori m., Emiliani episc. m., Epiphanii m., Erasmi m., Evolutæ m. Calarit. reliq. insign. Exuperantii m.

SS. Fabritii episc. & m. Calarit., Felicis m., Felicis à Cantalicio Capuc. conf., Peliciani m., Felicitatis v. m., Fermi m. reliq. insig., Fidelis à Sigmaringa Capuc. Protom., Flaminii m., Floræ m., Florentiani m. Calarit., Floriani m. Calarit., Florianæ v. m. Calarit., Formosæ v. m. ex sociabus S. Ursulæ Reliq. insign. Fortunati m., Fortunati m. Calarit., S. P. Francisci Assisiatis, Fulgentii m.

SS. Gabrini m., Geminiani episc. & m. Calarit., Genesiæ virg., Georgii m.. Gorgonii m., Grati m.

SS. Herculani m., Hilarii episc. & m. Calarit., Hilarii m., Honorati m. Calarit. reliq. insign. Huberti episc. conf. Hyacinti m.

SS. Jacobi Apostoli maj, Jacobi Apostoli min., Jacobi m., Jannarii m., Innocentii m. ex legione Thebæa, Innocentiæ v. m., De uno Sanct. Infantium innocentium mm. pes integer cum carne, & unguibus, De alia pars ossis pedis, Joannis Baptistæ pars ex osse brachii, Joannis Chrysostomi Episc. Doct., Joannis Evang. Josephi Sponsi B. V. M., de veste & baculo. Josephi Justi Discipuli Christi, Josephi à Leonissa Capuc. conf., Jucundiani m., Juliani m. Calarit., Juliani m. sponsi S. Basilissæ v. m. reliq. insign., Juliani episc. & apost. Ceaomanorum, Julii m. Calarit., Julii Leonis m., Justi m., Justini m., Juvenalis conf. episc. Calarit. reliq. insign.

SS. Largi m. reliq. insign., Laurentii m., Laurentii m. Calarit., Leontii m. Calarit.; Leopardæ nec virg. nec m., Litii m., Lucæ Evang., Luciæ v. m. Romanæ, Luciæ v. m. Syracusanæ, Lucii Papæ m., Lucii m., Luciani m. reliq. insign., Luriæ nec virg. nec m.

SS. Malachiæ m., Marci Evang., Marciani m. reliq. insign., Margarithæ v. m., Margarithæ m. Calaritanæ, Margarithæ à Cortona, Mariæ m. Calarit., Mariæ Magdalenæ Pænit., Martinæ v. m., Martini Papæ m., Martini episc. & m. Calarit., Martiniani m., Martyrum decem millium, Matthæi Apost. & Evang., Mathiæ Apostoli, Maturini Confess., Mauritii & sociorum reliq. insign., Mercurii m. Calarit.

SS. Nicasii Episc. & m., Nicolai Episc. Myr., Nicomedis m.; Ninei episc. m., Nivii m. Calarit. reliq. insign.

SS. Olimpii m., Olimpii m. Calarit. reliq. insign., Olimpiæ m., Ologarii episc. Barcinonen.

SS. Palmatii & Sociorum mm. Trevirensium reliq. insign. Patritii m., Pauli apost., Peregrini m., Perfectæ m., Perpetuæ M., Petri Apostoli part. ex osse digiti, Petri m., Philippi Apost., Pii Papæ V. Conf. Pii m., Piscatoris m., Placidi m. Calarit., Placidi & Sociorum ejus.

SS. Recreatæ m. Calarit., Roberti infantis m., Romani m., Rosaliæ v. Panorm., Rosolini m.

SS. Salvii m., Septimiæ m. reliq. insign., Serpentiæ m., Severi m., Silvestri Papæ Conf., Simplicii m., Sodalis m., Soteris Papæ m., Stephani Protom., Stitiæ m. Calarit., Suritani m., Syrii m.

SS. Telesphori Papæ m., Terentii m. reliq. insign., Tertullæ m., Thebæorum mm. reliq. insig. Theclæ m. Calarit, Theodori m., Theresiæ V. Carmel., Thomæ Aquinatis Doct., Timothei m., Trajani m, Calarit. Tritæ m. Calaritanæ.

SS. Valentini m. ex cæmeterio Calisti. Valentini m. ex cæmet. Cyriacæ, Valentini m. Victoris m., Victoris, Ursi, & Sociorum Reliquiæ quatuor, Victorini m., Viridarii m. Calarit reliq. insign., Vincentii m. Vincentii Ferrerii Ord. Præd., Vitalis m. reliq. insign., Vitalionis m., Viti m., Urbani Infantis m. Calarit., Ursulæ & Soc. Reliquiæ 14.

S. Xisti Papæ m.

Hisce Sacris Reliquiis accensenda sunt & alia; quæ ex contactu Sacra in eodem Sanctuario reperiuntur: inter quæ sunt duæ Sindones, quarum una Sindonem Vesuntione in Burgundia, & altera eam Taurini asservatam attigêre.

Calceus, qui unum ex calceis B. V. attigit.

Cingulum ejusdem figuræ cum eo, quod B. Virgo in cælos assumpta D. Thomæ Apostolo reliquit; quod pariter Sacrum archetypon tetigit.

Annulus offsunt, qui tetigit annulum nuptialem B. V. Mariæ. Rosaria ex vario colore &c. &c.

In Hospitio Syracusæ, Fratrum Infirmorum commodo destinato, Personas Sæculares, cujusvis sint gradûs & conditionis recipi, hospitari, aut pernoctare, sub censura prohibet.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

CUm, sicut Dilectus Filius Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum nuper exponi fecit, Fratres dicti Ordinis Hospitium in Civitate Syracusana habeant, ad quod Fratres Infirmi ex eorum Conventu ab eadem Civitate aliquantulum remoto, ut ibidem curentur, transmitti consueverunt. Verùm idem Hospitium interdum à diversis personis potentibus in eo hospitari volentibus occupetur in grave eorumdem Fratrum Infirmorum detrimentum, cui Superiores Conventûs & Hospitii hujusmodi occurrere nequeunt. Nobis propterea dictus Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur ipsius Procuratoris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque à quibusvis excommunicationis &c. & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ne de cœtero quisquam, sive Sæcularis, sive Ecclesiasticus, cujuscumque status, gradûs, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existat, qui Frater Ordinis præfati non sit, in Hospitio prædicto sub quocumque prætextu, quæsito colore, ingenio, causa, vel occasione hospitari, vel pernoctare; neve ullus Superior, vel Frater ejusdem Ordinis, etiam specificâ & individuâ mentione, vel expressione dignus, quemquam, qui Frater Ordinis hujusmodi non sit, Hospitio ibidem excipere, aut, ut ibidem hospitetur, vel pernoctet, concedere, vel permittere audeat quovis modo, seu præsumat, sub excommunicationis latæ sententiæ, & quoad Regulares etiam privationis voeis activæ & passivæ pœnis, per contrafacientes eo ipso absque alia declaratione incurrendis, à quibus nemo absolutionis beneficium, nisi in mortis articulo constitutus, vel relaxationis, vel rehabilitationis gratiam à quoquam, præterquam à Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, valeat obtinere, Apostolica authoritate, tenore præsentium interdicimus, & prohibemus. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, & quatenus opus sit, Ordinis & Conventûs prædictorum, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè & sufficienter expressis & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter & expresè derogamus, cœterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, quod præsentis prohibitionis exemplum in aliquo loco Hospitii conspicuo, ubi ab omnibus cerni, & legi possit, affixum assiduè remaneat.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VII. Aug. MDCLXXXII. Pontificatus Nostri Anno sexto.

I. G. Slusius.

Ex Arch. Secret. Brev. Apost. Reg. mens. & anni præd. fol. 17.

D E C R E T O

S. Congreg. Episc. & Regul.

In Loco Victoriæ, vulgò *della Vittoria* nuncupato Domum erigi, Episcopo Syracusano committitur.

SAcra Congregatio Eminentissimorum ac Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negot. & consult. Episc. & Regul. præposita, attentâ relatione Episcopi Syracusani, & stante consensu Parochi, aliorumque Regularium, referente Eminentissimo Acciajolo, censuit committendum, prout præsentis Decreti vigore benignè committit eidem Episcopo, ut veris existentibus narratis, &, postquam sibi constiterit, fabricam prædicti Conventûs cum Ecclesia, campanili, choro, refectorio, dormitorio, hortis & spatiis, numeris omnibus esse absolutam, & supellectili tam sacra, quàm prophana sufficienter instructam, nec non duodecim hujusmodi Religiosos ex eleemosynis piorum Benefactorum commodè sustentari posse, ad petitam Conventûs erectionem, & Religiosorum introductionem pro suo arbitrio, & conscientia fer. fer. procedat; ita tamen, ut in reliquis ea omnia, quæ per SS. Canones, S. Concil. Trid., Constitutiones Apostolicas, & Ordinis prædicti, circa hujusmodi novorum Regularium

larium Conventuum erectiones præscripta sunt, religiosè serventur.
Romæ 21. Junii 1697.

G. Card. Carpineus.

Ex Reg. Secret. Congreg. præd.

DECRETO

S. Congreg. Episc. & Regul.

Ad instantias Ferdinandi Francisci Gravina, Principis Palagoniæ &c. constructio novæ Domûs in Loco Francisontis committitur.

Emi, ac Rmi Domini.

FErdinandus Franciscus Gravina, Princeps Palagoniæ &c. EE. VV. exponit, quod retroacto tempore in Terra sui Dominii *Francofonte* nuncupata extiterit Conventus Fratrum Capucinorum, ab iis tam ob situm ex vicinis paludibus humidum, quàm ob duorum milliariorum à dicta Terra distantism derelictus. Cumque Orator erga Seraphicum Patriarcham D. Franciscum, ejusdemque Religionem singularem gerat devotionis affectum, regressum dictorum Patrum ad præfatam Terram desiderat. Quem in finem R.P. Provinciali Capucinorum Provinciæ Syracusanæ sua patefecit vota, seque ad Conventum in loco salubri, prædictæque Terræ viciniore, propriis expensis, & cum necessaria tum Ecclesiæ, tum Fratrum supellectile fundandum obtulit. Ad quod à Capitulo Provinciali assensum obtinuit: renovatæ quoque fuerunt instantiæ in Capitulo Generali ultimò Romæ celebrato, ad quas affirmativum pariter à Rmo P. Generali habuit rescriptum, cum conditione tamen & clausula, ut ante fabricæ initium facultas ab EE. VV. impetraretur, prout per Libellum supplicem nomine Oratoris S. Congregationi porrectum, fuit aliàs expositum. Jussus fuit ad hæc Illustrissimus D. Episcopus Syracusanus desuper informare &c. quod & exactè fecit, fuitque EE. Vestris informatio transmissa. Jam verò cum Orator hucusque optatam facultatem non receperit, cupiatque incipere fabricam, eandemque, antequam veniat immutatio ejus, terminare, ac videre illam à Religiosis ita benemeritis habitatam, pro concessione petitæ gratiæ ad majorem Dei gloriam, & spiritualem populi illius fructum supplex instat. Quam &c.

Sacra Congregatio Emin. & Rev. S.R.E. Cardinalium negotiis, & consult. Episc., & Regul. præposita, attentâ relatione Episcopi Syracusani, & audito Patre Procuratore Generali Ordinis, referente Eminentissimo S. Clementis, censuit committendum, prout præsentis Decreti vigore benignè committit eidem Episcopo, ut veris existentibus narratis, &, postquam sibi constiterit fabricam prædicti Conventûs cum Ecclesia, choro, sacristia, campanili, refectorio, dormitorio, hortis & spatiis, numeris omnibus esse absolutam, & supellectili tam sacra quàm prophana sufficienter instructam: nec non ex eleemosynis duodecim hujusmodi Religiosos commodè ali posse, factâ tamen per Religiosos introducendos solitâ protestatione, se non acceptare annuas assignationes pro eorum alimento factas, vel faciendas à Communitate, nisi titulo eleemosynæ, & sine ulla actione civili ad petendum, ad petitam Conventûs erectionem, & Religiosorum introductionem, pro suo arbitrio & conscientia, servatis servandis, procedat, Ita tamen, ut in reliquis omnia, quæ per sacros Canones, Sacrum Concilium Tridentinum. Constitutiones Apostolicas, & Ordinis prædicti circa hujusmodi novorum Conventuum Regularium erectiones præscripta sunt, religiosè serventur. Romæ 14. Novembris 1710.

G. Card. Carpineus.

Ex Regesto Secret. Congreg. mens. & anni prædict.

DECRETO

S. Congregat. Episc. & Regul.

Erectio novæ Domûs in Loco Biscaris Ordinario Loci committitur.

SAcra Congregatio Eminentiss. ac Reverendiss. S. R. E. Cardinalium negotiis & consultationibus Episc. & Regul. præposita, visâ relatione moderni Episcopi Syracusani, referente Eminentissimo Salerno, eidem benignè commisit, ut veris existentibus narratis, ac priùs auditis aliis Regularibus, & interesse habentibus, postquam sibi constiterit, fabricam dicti novi Conventûs cum Ecclesia, campanili, choro, refectorio, dormitorio, hortis, ac aliis officinis necessariis, & spatiis, numeris omnibus esse absolutam, ac supellectili tam sacra, quàm prophana sufficienter instructam, & compererit, quod ex eleemosynis Piorum Benefactorum commodè, saltem duodecim Religiosi ali possint, ad præfatam erectionem,

nem, pro suo arbitrio & conscientia, servatis servandis, deveniat; ita tamen, ut ea omnia, quæ circa hujusmodi novarum Religiosarum Domorum erectiones, per Sacros Canones, S. Concilium Tridentinum, & Constitutiones Apostolicas, & Ordinis prædicti præscripta sunt, Religiosè serventur.

Romæ 6. Julii 1725.

F. Card. Paulutius.

Ex Regesto Secret. Congreg. mens. & anni prædict.

In Causa Fr. Angeli de Ennâ, tam ex causa morbi, quàm metûs Professionem annullare cupientis, S. Congregatio Concilii inducias & revisionem sententiæ Definitorii Generalis ordinat, ac *ad Mentem* rescribit.

ORDINIS CAPUCINORUM.

CUM utriusque partis jura Eminentissimis Patribus non exhibeantur, opportunum videtur, ut rationum momenta, ex quibus hæc causa decidi valeat, altiùs quidem, sed paucis repetantur.

Constitutiones PP. Capucinorum à Sede Apostolica in forma, ut ajunt, specifica confirmatæ cap. 2. num. 8. hæc habent: *qui leprâ, morbo caduco, vel alia infirmitate contagiosa vel incurabili esset infectus, non recipiatur, & casu quo talis fuisset receptus, ex eo, quod interrogatus id manifestare renuerit, declaratur, quod Religio ad eum retinendum nolit esse obligata.*

Quæri autem solet, utrum auctoritate hujusConstitutionis talis professio censeri debeat ipso jure nulla? & Bartholomæus quidem de Vecchis Capucinus in libro, cui titulus: *Praxis observanda in admittendis ad Religionis statum Novitiis disp. 13. dub. 15.* conquisitis undique argumentis, esse omnino nullam affirmat, ex defectu præsertim consensûs Ordinis, eò quod ad ipsam Regularis Professionis naturam pertineat, Religioni quidem sese aliquem mancipare, & Ordinem ipsum ad perpetuò illum retinendum astringi, ut proinde mutuâ hujusmodi obligatione deficiente, totum quoque Professionis actum corruere necesse sit.

Quibus addi potest præter protestationem illam in Constitutionibus expressam, quod nolit Religio talem Professum retinere, interdictum quoque ibi fuisse, ne morbo perpetuo laborantes reciperentur, unde scilicet confici videtur, quod sublatâ per Constitutionem recipiendi potestate, nulla etiam legitima Professio consequi possit.

In contrarium tamen urget communis regula, quod jure communi inspecto, nec talis ægritudo vitiat Professionem, ut apud *Navar. cons. 48. de Regular. juxta editionem Lugdunensem anno* 1594. neque statuta specialia illam irritare censentur, nisi disertis verbis expressum id fuerit, ut innuit Navar. *num.* 2. *& generaliter probat Bordonus operum to. 5. in tract. de Professione Regulari cap. 7. 9. 10. à num. 25. ad 35. & cap. 17. 9. 7. num. 14.* etiamsi essent à Pontifice confirmata, ut *apud Emin. Petram in Constit. V. Greg. IX. tom. 2. pag. 525. à num. 22.* Hæc autem clara irritatio, quam utique habent alii Ordines Regularium, non legitur in Constitutionibus Capucinorum, licet enim verba illa: *non recipiatur*, apta esse possint ad adimendam recipiendi facultatem, moderationem tamen habere videntur à subsequentibus verbis, quibus de illo duntaxat Religio protestatur, ut nolit adstringi ad Professum retinendum. Non sunt autem contraria, quod Professio quidem viribus subsistat, & quod possit Religio, detectâ ægritudine Professum dimittere, ut etiam sensit Navar. *num.* 3. sicut nec invicem pugnant valida Professio, & facultas ejiciendi Professum, si declaratus fuerit incorrigibilis.

Cæterum subsistente etiam validitate Professionis, dubium non est, quin possit Religio uti jure suo dimittendi Professum morbo perpetuo laborantem, quem manifestum non fecit, quando solemnem Professionem emisit, cum id speciali Capucinorum statuto disertis verbis caveatur, quamvis jure communi inspecto, & seclusis Constitutionibus, crebrior sit Doctorum opinio, ex tacito hujusmodi morbo sufficientem expulsionis causam non oriri, ut videre est apud Doctores supra allegatos.

At verò altera occurrit dubitatio, utrum nullitas Professionis, vel ejectio validè Professi admitti possit, quamvis protestatio Religionis non intervenerit, quâ Novitius ante emissam Professionem certior factus fuerit de jure, quod sibi reservat Religio eum expellendi? quam quidem protestationem expressis verbis fieri debere innuit deVecchis *in ead. disp. 13. dub. 15.* & an ex speciali statuto Capucinorum, tunc solùm Religio videri possit non adstringi Professum retinere, quando is expressis verbis interrogatus, antequam Professionem emitteret, morbum, quo laborabat, manifestum non fecit, ex regula, quod, ubi statutum aliquid introducit præter juris communis dispositionem cum certis modificationibus, quidquid in eo exprimitur, reputandum est pro forma, ut pluribus comprobat Roland. *cons. 72. n. 61. l. 3.*

His ita prænotatis facti species hæc incidit. Orator, postquam professionem apud Capucinos emiserat sub nomine Fratris Angeli, eandem professionem duplici ex capite oppugnare cœpit; tum scilicet, quod morbo gallico laborans eam emisisset, tum etiam, quod metu irati Patris inductus fuerit ad illud vitæ genus amplectendum, quod maximè aversaretur.

Re ad Sacram Congregationem delatâ, commissaque Eminentiss. Archiepiscopo Montis Regalis probationum receptione, actisque tandem ab ejus Vicario ad Urbem missis, illud maximè notandum occurrit, quod tres testes, citato Procuratore Provincialis examinati, verum esse confirmabant, Oratorem, antequam Religioni nomen daret, re ipsa eo morbo laboràsse, metuque Patris eam ob causam indignati, sese Religioni addixisse. Nihil tamen ab iis additum de actu ipso Professionis, & utrum in ea Orator à Cœnobii Præfecto statis interrogationibus motus fuerit, nec ne?

Insertæ sunt etiam actis geminæ attestationes; altera quidem Medici, affirmantis curam ejus morbi, paulò antequam Orator Religionem ingrederetur, à se susceptam; alia verò Condiscipuli, qui eodem morbo illum vexatum fuisse affirmat.

Habetur quoque in iisdem actis ipsius Oratoris denuntiatio, quâ narrat, ad Patruum Capucinorum se confugisse, ut Patris iram declinaret, ejusque suasu & ope in Ordinem admissum, pluries tamen à Præfecto & à Novitiorum Magistro postulâsse, ne ad Professionem urgeretur, quin tamen dicat se unquam illos de morbo certiores fecisse.

Extat denique in actis Confessio Procuratoria à Provinciali Ministro constituti, qua morbum ante- & post Professionem probatum esse admittit, nullam quoque Professionem fuisse ob defectum consensûs, eamque irritam pronuntiari petit: veris existentibus narratis, & in processu, & probationibus adductis, & probatis.

Hæc relata cum fuerint in Congregatione habita die 28. Septemb. 1726. audito Procuratore Generali, qui Oratoris precibus ex hujusmodi probationibus assensum præstabat, rescriptum fuit in hunc modum, videlicet: *quoad caput morbi præexistentis ante Professionem Religio, auctoritate etiam S. Congregationis, procedat, prout de jure, juxta suas Constitutiones: quatenus verò fundamentum morbi non subsistat, & ejus vigore non possit Religio à se ejicere Oratorem, & opus esset pro nullitate Professionis recurrere ad vim & metum, causa in S. Congregatione proponatur.*

Hujus Rescripti auctoritate, Minister Provincialis sententiam tulit sequentibus verbis conceptam: *Sententiamus, dictum Fratrem Angelum ab Enna Sacerdotem Professum in sua receptione ad nostram Religionem verè fuisse compertum, prædicto morbo gallico laboràsse, eoque adhuc laborare, præfatumque suum morbum fuisse, & esse verè contagiosum, & incurabilem ex communi Medicorum judicio & observatione; eapropter præfatam nostram Religionem vigore facultatis sibi retentæ per expressam protestationem in suis generalibus Constitutionibus factam, quod nolit esse obligata ad hujusmodi infectos, & incurabiles retinendum, ipsius tamen validâ Professione non obstante posse ac debere eum expellere & ejicere, tam in pœnam dolosæ occultationis prædicti morbi, quàm in suorum Religiosorum indemnitatem, prout Nos pro parte ipsiusmet Religionis nostræ illum per eandem nostram definitivam sententiam expellimus, & ejicimus à memorata nostra Religione, & expulsum & ejectum esse declaramus: admonentes propterea eundem nullatenus à votis in Professione facta inter nos emissis liberum remanere, sed illis perpetuò esse ligatum, & extra Religionem nostram degentem esse subjectum Ordinario Loci.*

A postrema hujus sententiæ clausula provocavit Orator, contendens nimirum, nullo se amplius solemnium votorum vinculo adstrictum, cum Professio ex defectu consensûs Religionis nullo prorsus numero haberi debeat valida, ideoque consequens esse ad eorundem votorum observantiam se non teneri.

Plura itaque hac in re abs EE. VV. discutienda occurrunt: Primum quidem, an Constitutiones Ordinis reipsa Professionem ipso jure nullam, prorsusque invalidam fore voluerint, juxta ea, quæ superiùs hinc inde adduximus? & utrum admissa tali Professionis nullitate, ea tamen in hac Facti specie locum sibi vendicare nequeat, cum non doceatur, Interrogationes à Statuto præscriptas præcessisse: an potius subsistente Professione, & utente Religione jure sibi à Constitutionibus attributo dimittendi etiam validè Professum, hæc tamen facultas sublata itidem dici possit ob interrogationes, ut supra, omissas, ac denique, si maximè locus expulsioni fuerit, neque ex omissis interrogationibus impediatur: an ita ejectus adhuc solemnibus votis, quatenùs fieri potest, obnoxius remaneat?

Et quidem hac in re non absurdè forsan comparari poterit ejectus ob talem morbum, in Professione reticitum cum aliis, qui ob crimina tanquam incorrigibiles expelli solent, cum in utrisque eadem urgeat ratio de votis ritè semel emissis.

De aliis porro ejectis nulla quidem est difficultas, quin ad castitatem servandam teneri debeant; de voto autem obedientiæ ambigitur, consentibus quibusdam, ita duntaxat

ab

ab illo eximi, ut votum quidem non relaxetur, sed materia potius ejusdem voti deficiat: aliis verò Prælato Regulari Episcopum substitui affirmantibus, idque demum definitum fuit à S. Congregatione Concilii anno 1624. approbante Summo Pontifice Urbano VIII. hisce verbis: *sic verò ejecti, quamdiu non redierint ad Religionem, in Habitu Clericali incedant, atque Ordinarii loci jurisdictioni & obedientiæ subsint*. Ac demum de voto paupertatis receptum est, illud servandum hactenus esse, ut nullum ejecto verum dominium acquiri possit, libero tamen bonorum usu, atque administratione permissis, ut videre est apud *Castropal. oper. moral. part. tertia tract. 16. disput. 4. punct. n3. n. 2.*

Cum tamen Religio nullas partes in hac causa sibi agendas putaverit, nullaque proinde dubia fuerint de more subscripta, satius esse videtur, ut EE. PP. tota de re instructis generaliter decernendum proponatur.

An & quomodo instantiæ Oratoris sit annuendum?

Et 20. Novembris 1728. fuit à S. Congregatione responsum.

Dilata, & revideatur sententia Definitorii, & ad mentem, *quæ fuit, ut placidè de Ordine dimitteretur*.

A. Card. Gentili Præf.

P. de Lambertinis Secret.

Ex thesauro Resolut. dictæ S. Congreg. mens. & anni præd. fol. 221. & 232.

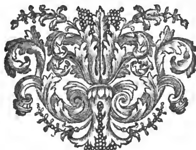
DECRETO

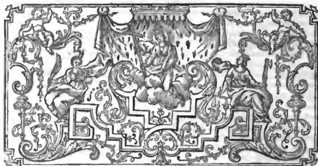
S. Congregationis Concilii.

Causas nullitatis Professionum ab Episcopis Provinciæ Siculæ sine Superiore Regulari recognosci inhibetur &c.

NOTA

Gravem hanc controversiam Provinciis Panormitanæ, Messanensi & Syracusanæ communem vide supra fol. 166. longè lateque extensam.

PROVINCIA APRUTINA.

Rimæva bujus Provinciæ semina à P. Matheo à Leonissa, virtute & miraculis claro, sparsa fuisse passim reperio; vix enim Vir Dei fabricam Conventûs nostri veteris in Patria sua absolverat, jecit & alterius fundamenta anno 1540. in ipsa Civitate Aquilæ, bujus Provinciæ loco. Huic sensim jungebantur & aliæ Domus sub Romanæ Provinciæ jure consistentes, usquedum anno 1575: à P. Laurentio à Monte Politiano Commissario facta fuit unitatis divisio.

Eo furore anno 1645. pestis per Regionem Aprutinam debacchata est, ut in Provincia orta sit rerum omnium confusio; dum enim illa Fratres vix non omnes successivâ Stage consumpsit, edax flamma socio fato Archivi Scripta potissimùm absorbuit. Inde prima bujus Provinciæ decora à me non individuari Lector non miretur; recurrat autem ad communem Annalium fontem, ibique reperiet Viros, qui æquè digna bujus Provinciæ fuère pignora, ac præclara virtutis, & Doctrinæ exempla. Refricatur hîc unicè memoria trium Ministrorum Provincialium, videlicet Fr. Seraphini à Theate ex illustri Valignanorum Familia, Fr. Alexandri à Sulmona, ex nobili Sardorum Stirpe, & Fr. Marci Antonii à Cermignano, ex Baronali Prosapia de Sterlich, qui aviti Sanguinis clarirati probatæ virtutis decus adjunxerunt, & singulari zelo Provinciæ bono invigilârunt, Viri nunquam intermoriture benedictionis dignissimi.

Provincia, quæ severior Regularis Observantiæ custos est, & aliàs quoque Provincia S. Bernardini, ob Sacra bujus Sancti Minoritæ in Civitate Aquilana asservata Spolia nuncupatur, numerat

Conventus XXXI.

In

In situ Ecclesiæ S. Mariæ Loci Catiniani novam Fratrum Domum erigi, dictamq; Ecclesiam, dismembratis prius illius redditibus & juribus, Fratrum usui relinqui indulget.

GREGORIUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

SAcræ Religionis sinceritas, in qua Dilecti Filii Fratres Capucini sub voluntariæ paupertatis Habitu devotum & sedulum impendunt Domino famulatum, & vitæ Regularis, sub qua degunt, honestas, Nos meritò inducunt, ut ea, quæ Divini Cultûs augmentum, & Religionis propagationem concernunt, illis gratiosè concedamus, aliâsque desuper disponamus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire. Dudum siquidem omnia beneficia Ecclesiastica apud Sedem Apostolicam tunc vacantia, & in antea vacatura collationi, & dispositioni Nostræ reservavimus. decernentes ex tunc irritum & inane, si secus super his à quoquam quavis authoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Cum itaque postmodum Ecclesia S. Mariæ Loci Catinani Pinnen. Diœcesis, per liberam resignationem Dilecti Filii Pauli Ghiselli Familiaris continui Commensalis nostri, nuper ipsius Ecclesiæ Rectoris, de illa, quam tunc obtinebat, in manibus nostris spontè factam, & per Nos admissam, apud Sedem eandem vacaverit, & vacet ad præsens, nullusque de illa præter Nos hac vice disponere potuerit, sive possit, reservatione, & Decreto obsistentibus supradictis: & sicut exhibita Nobis nuper pro parte Dilectorum Filiorum Fratrum Capucinorum petitio continebat, si in sex tumulis terræ ad dictam Ecclesiam pertinentibus, & illi adjacentibus una Domus Ordinis Fratrum Minorum Capucinorum nuncupatorum ad Dei Omnipotentis laudem, gloriam, & honorem, cui dicta Ecclesia concederetur ad hoc, ut inibi esset semper, qui Missas, & alia Divina Officia celebraret, ac Verbum Dei Christifidelibus illarum partium prædicaret, cum Claustro, campanis, & aliis necessariis perpetuò erigeretur, & institueretur, ex hoc profectò Cultus Divinus in dicta Ecclesia non exiguum susciperet incrementum, Religioque dictorum Fratrum propagaretur, pro parte dictorum Fratrum asserentium fructus, redditus, & proventus dictæ Ecclesiæ, & illi forsan annexorum duodecim Ducatorum Auri de Camera secundùm communem extimationem, valorem annuum non excedere, Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus Domum dicti Ordinis in tumulis præfatis erigere & instituere, aliâsque in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur, qui dudum inter alia voluimus, quòd petentes beneficia Ecclesiastica aliis uniri, tenerentur exprimere verum annuum valorem secundùm extimationem prædictam, etiam beneficii, cui aliud uniri peteretur, alioquin unio non valeret, & semper in unionibus commissio fieret ad partes, vocatis quorum interesset: Quique hodie omnia, & singula, fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta dictæ Ecclesiæ ab ea dismembrari, dividi, & separari, illaque Cappellæ ejusdem Beatæ Mariæ, quam Nos similiter hodie in aliquo condecenti, & eidem Ecclesiæ propinquo, & à Loci Ordinario statuendo loco ereximus, applicari, & appropriari concessimus, Fratres præfatos, ac eorum quemlibet à quibusvis excommunicationis, suspensionis &c. absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, in dictis tumulis unam Domum dicti Ordinis cum suis dormitorio, refectorio, hortis, hortalitiis, & aliis officinis, & insignibus necessariis, ac solitis, & consuetis pro uno Guardiano, & tot Fratribus, quot inibi ex consuetis eleemosynis vivere poterunt, Apostolica authoritate, tenore præsentium, sine alicujus præjudicio erigimus, & instituimus, illique sic erectæ & institutæ Ecclesiam prædictam, quæ sine cura est, sive præmisso, sive alio quovis modo, aut ex alterius cujuscumque persona, seu per similem resignationem dicti Pauli, vel cujusvis alterius de illa in Romana Curia, vel extra eam, etiam coram Notario publico, & testibus sponte factam vacet, etiamsi tanto tempore vacaverit, quod ejus collatio, juxta Lateranensis Statuta Concili ad Sedem prædictam legitimè devoluta, ipsaque Ecclesia dispositioni Apostolicæ specialiter, vel alias generaliter reservata existat, & super ea inter aliquos lis, cujus statum præsentibus haberi volumus pro expresso, pendeat indecisa, dummodo ejus dispositio ad Nos hac vice pertineat, cum dictis tumulis, ac olivis in illis existentibus pro ambitu, horto, & viridario dictæ Domûs, eidem Domui, authoritate, & tenore præmissis concedimus & assignamus; ita quòd liceat dictis Fratribus per se, vel alium, seu alios, Ecclesiæ & tumulorum prædictorum corporalem possessionem propria authoritate liberè apprehendere. Decernentes præsentes literas, nullo unquam tempore de subreptionis, obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu, etiam ex eo, quod interesse habentes, seu prætendentes, vocati, & causæ, propter quas emanârunt, coram Loci Ordinario

veri-

verificatæ, & approbatæ non fuerint, vel ex quavis alia causa, quantumcunque juridica, & necessariò exprimenda, notari, & impugnari, vel invalidari posse: Sicque per quoscumque Judices, & Commissarios quavis authoritate fungentes, sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate, ubique judicari, ac definiri debere; nec non irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quavis authoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus voluntate Nostra prædicta, ac fel. rec. Bonifacii PP. VIII. Prædecessoris Nostri, qua inter alia cavetur expresè, ne cujusvis Ordinis Mendicantium Professores loca ad habitandum de novo recipere, seu recepta mutare præsumant, absque dictæ Sedis licentia speciali, de prohibitione hujusmodi expressam mentionem faciente, & aliis Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis contrariis quibuscunque: aut si aliqui super provisionibus sibi faciendis de hujusmodi, vel aliis Beneficiis Ecclesiasticis in illis partibus speciales, vel generales dictæ Sedis, vel Legatorum ejus literas impetraverint, etiamsi per eas ad inhibitionem, reservationem, & Decretum, vel aliàs quomodolibet sit processum, quas quidem literas, & processus habitos per easdem, & inde secuta quæcunque ad dictam Ecclesiam volumus non extendi, sed nullum per hoc eis, quoad executionem Beneficiorum aliorum præjudicium generari. Et quibuslibet aliis privilegiis, indultis & literis Apostolicis, generalibus vel specialibus, quorumcunq; tenorum existant, per quæ præsentibus non expressa, vel totaliter non inserta, effectus earum impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus, eorumcumque totis tenoribus de verbo ad verbum habenda sit in eisdem literis mentio specialis. Volumus autem, quod propter concessionem, & assignationem hujusmodi dicta Ecclesia debitis non fraudetur obsequiis, sed ejus congruè supportentur onera consueta. Nulli ergo hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, erectionis, institutionis, concessionis, assignationis, Decreti, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Tusculi Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo septuagesimo nono, Nonis Maii, Pontificatus Nostri Anno septimo.

Bulla formata in Arch. Provinciæ, de qua exemplar authenticum in Arch. Gen. Ord. Armario Provincia Aprutina.

Cessionem cujusdam petii terræ, & alterius assignationem pro Conventu Camplorum commodius ædificando Communitatem inter- & Monasterium Monialium B. Mariæ Angelorum Ord. S. Benedicti ibidem ratihaberi committit.

GREGORIUS PP. XIII.

Venerabilis Frater, & dilecte Fili, Salutem & Apostolicam Benedictionem.

Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti Filii Universitas, & Homines Terræ *Campli* Aprutin. Diœcesis, quod, cum nuper ipsi pio devotionis Zelo accensi, ac pro eorum Spirituali consolatione, & Divini cultûs augmento, unam Domum Ordinis Fratrum Minorum Capuccinorum nuncupatorum in territorio ejusdem Castri ædificare decrevissent, pro ejusdem Domûs, & Personarum ibi introducendarum majori commoditate, & salubritate, Domum præfatam in solo quodam, seu terreno in territorio cujusdam Castri, & loco plano S. Salvatoris ad Trasilium nuncupato sito, juxta bona Andreæ Ioannis, & viam publicam, ac bona Monasterii Monialium B. Mariæ Angelorum Ordinis S. Benedicti de eodem Castro, & Simonis Iocusse ad Rivum Sicchagni, salvis aliis verioribus Confinibus, partim aratoria, & partim sodiva, ac quercubus consita ad dictum Monasterium spectantia, & pertinentia, valoris in proprietate septuaginta duorum, ac redditûs annui quatuor ducatorum auri de Camera construi, & ædificari fecerunt, de tamen ejusdem Monasterii Abbatissæ, & Conventûs, qui ipsum solum, seu Terrenum ipsis Universitati & Hominibus ad dictum effectum dederant, & concesserant, consensu, ac iidem Universitas & Homines ejusdem Monasterii Abbatissæ & Conventui ratione dicti Soli, sive terreni, & in illius recompensationem, & permutationem quoddam petium terræ arativæ duodecim tumulorum cum dimidio, vel circa in eodem territorio, & loco de Vepro nuncupato juxta bona Antonii Mancini, ac Josephi Tullii, & Ulyssis, Joannis Mariæ Macchabei, ac foveam, salvis aliis verioribus confinibus, valoris in eadem proprietate centum, ac redditus annui quinque ducatorum auri de Camera similium, ad dictam Universitatem, & Homines legitimè spectans, & pertinens dederunt, assignaverunt, & permutarunt, ac Abbatissa, & Conventus præfati omnia jura eis in dicto situ, seu terreno legitimè spectantia, & pertinentia cesserunt,

prout

prout in publicis desuper confectis Instrumentis latius dicitur contineri. Quare tam Universitas & Homines, quàm Abbatissa, & Conventus præfati asserentes dationem, assignationem, ac cessionem prædictas in evidentem dicti Monasterii utilitatem cessisse, & cedere, Nobis humiliter supplicari fecerunt, quatenus eis super his opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur de præmissis certam notitiam non habentes, ac territorii, & petii terræ hujusmodi situationes, & confines præsentibus pro expressis haberi volentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Discretioni Vestræ per præsentes committimus & mandamus, quatenus territorio, & petio terræ hujusmodi, prius coram Vobis specificatis, & vocatis ad id, qui fuerint vocandi, de præmissis omnibus & singulis Vos diligenter informetis, &, si per informationem eandem, Vobis conjunctim procedentibus, legitimè constiterit, permutationem ac cessionem prædictas in evidentem dicti Monasterii utilitatem cedere, super quo vestram conscientiam oneramus, illas authoritate nostra confirmetis, & approbetis, ac omnes & singulos tam juris, quàm facti defectus, si qui intervenerint, in eisdem suppleatis, ceteraque alia in præmissis necessaria & opportuna faciatis, & exequamini. Non obstantibus fel. rec. Pauli Papæ II. Prædecessoris nostri de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictorum Monasterii, & Ordinum statutis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis sub quibuscunque tenoribus & formis, ac cum quibusvis clausulis, & Decretis in contrarium forsan quomodolibet concessis, quibus omnibus, etiamsi de illis specialis, specifica & expressa mentio habenda foret, illis aliàs in suo robore permansuris hâc vice duntaxat, specialiter derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die VII. Maij MDLXXX. Pontificatus Nostri anno octavo.

Hieronymus Ruis.

Breve formatum in Archivo Provinciæ, de quo exempl. auth. in Archivo Ord. Armario prædicto.

EPISTOLA

S. Congreg. Episc. & Regul.

Novam Domum in loco Ophæni erigi, & aliam in Provincia supprimi, Patri Ministro Generali committitur.

ILlustrissimi Domini mei ex justis causis, animum eorum moventibus, Paternitati Vestræ & Religionis Superioribus facultatem impertiuntur erigendi Conventum Fratrum hujus Ordinis in Terra Ophæni, sub hac tamen conditione, & non alias, ut ad minus duodecim Fratres ibi degant, & vel in illa, vel in alia vicina Provincia unus aut alter Conventus saltem eorum, in quibus minoris numeri familia reperitur, supprimatur: ideoque necessaria desuper disponat. Romæ 15. Maij 1599.

Ex Reg. Sac. Congregationis mensis & anni præd. fol. 50.

N O T A.

FAbricâ jam cœptâ, prodiit Decretum, quo nova loca per Italiam recipere prohibebamur, & inde exortum dubium, an dicta inhibitio Conventum jam inceptum comprehenderet? quod fuit solutum sequenti Decreto.

Sacra Congregatio censuit non obstare Decretum, per quod Capuccini prohibiti fuerunt recipere nova loca per Italiam, quin Ipsimet Fratres possint permanere in Conventu jam incepto, & illis concesso ante hujusmodi Decretum in Terra Ophæni Diœc. Sulmonen. & pro quo construendo fuit obtenta licentia. Et quoad Ecclesiam S. Mariæ de Juntucio, aliàs eidem Conventui unitam, in eadem Congregatione fuit resolutum, illam concedi, ac liberam relinqui debere Capucinis, ita ut nemo in ea se amplius intromittere possit. Die 5. Dec. 1601.

Ex eodem Regesto anni prædicti fol. 108.

Lega-

Legatum perpetuum ab Antonia Oliva Fratribus relictum ad perfectionem fabricæ Domûs S. Michaelis Civitatis Aquilæ converti committit.

A tergo. *Venerabili Fratri Episcopo Aquilano, seu dilecto Filio ejus Vicario in spiritualibus Generali.*

PAULUS PAPA V.

Venerabilis Frater, seu Dilecte Fili salutem & Apostolicam Benedictionem.

EXponi Nobis nuper fecit Dilectus Filius Petrus Paulus Olivus Aquilanus, quod alias quondam Antonia Oliva, ejus germana soror, in suo ultimo, quod condidit, testamento, sub cujus dispositione ab humanis decessit, inter alia decem scuta monetæ annua, quæ in res convertibiles expendi deberent, Dilectis Filiis Fratribus Domûs Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum Aquilan. reliquit, prout in dicto testamento plenius diaitur contineri. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dicti Fratres Capucini, qui legati hujusmodi juxta regularia eorum instituta, Apostolica auctoritate confirmata incapaces existunt, ut fabricam eorum Domûs regularis ad debitum finem perducere possint, aliquo subventionis auxilio maximè indigeant, idem verò Petrus Paulus testamenti dictæ Antoniæ, ut asserit, Exequutor deputatus, voluntati ipsius Antoniæ, quantum fieri potest, satisfacere summopere cupiat: Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut sibi in præmissis, ut infra, providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur dictumPetrumPaulum specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis &c. censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fraternitati Tuæ, Frater Episcope, seu Discretioni tuæ, Fili Vicarie, per præsentes committimus & mandamus, ut eidem Petro Paulo, quod tantum, quantùm fortem principalem decem scutorum annuorum æstimaveris, unica vice in perfectionem fabricæ dictæ Domûs erogare, Syndico ejusdem domus persolvere, sicque voluntati ipsius Antoniæ satisfacere liberè & licitè possit & valeat, Apostolicam auctoritatem nostram concedas & indulgeas, voluntatemque dictæ Antoniæ quoad præmissa sufficienter commutes. Non obstantibus voluntate prædicta, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis Fratrum Capucinorum hujusmodi, etiam juramento &c. roboratis, statutis & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum sub Annulo Piscatoris die ultima Maij MDCXIII, Pontificatus nostri anno nono.

Ex Reg. Arch. Secret. Brev. Apost. mens. & anni præd. fol. 25.

Situm pro nova Fratrum Domo in Civitate Ortonensi legatum vendi, & pretium in subsidium Fabricæ in alio loco erigendæ converti concedit.

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater, sive dilecte Fili salutem & Apostolicam Benedictionem.

EXponi Nobis fecit nuper dilectus Filius Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, quod aliàs quidam Testator situm in Civitate Ortonensi, seu ejus districtu consistentem, post obitum tamen cujusdam suæ Sororis, ad effectum inibi Domum Regularem Fratrum hujusmodi construendi reliquit, volens, quod in eventum, in quem ille ab eisdem Fratribus, recusaretur, Episcopus & Universitas Ortonensis pro tempore existentes in illo post ejus sororis obitum hujusmodi Monasterium ædificari curarent, prout in scripturis super dispositione ipsius Testatoris forsan confectis plenius contineri dicitur. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, situs hujusmodi pro Domus Regularis ipsorum Fratrum, vel Monasterii Monialium structura, & ædificatione opportunus non existat, Tuque, Frater Episcope, & dilecti Filii Universitas prædicti conditionem Vobis à dicto Testatore impositam acceptare nolueritis; unde, cum iidem Fratres eorum Domûs fabricam in alio loco destinaverint, ad venditionem dicti sitûs de consensu prædictæ sororis, adhuc superstitis, & illum tamquam alienum emere cogitantis devenire statuerunt, si sibi ad id nostra, & Sedis Apostolicæ licentia suffragetur, & facultas: Nobis propterea humiliter supplicari fecit Exponens prædictus, ut in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur dicti sitûs situationes, confines, vocabula, & denominationes, nec non scripturarum hujusmodi tenores, ac Data, & inde legitimè sequuta quæcunque præsentibus pro expressis habentes, ipsumque Exponentem specialis gratiæ favore prosequi volentes, nec non à quibusvis excommunicationis, &c. & absolutum fore censentes, certam tamen de præ-

præmiſſis notitiam non habentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, Fraternitati Tuæ, Frater Epiſcope, ſeu Diſcretioni tuæ, Fili Vicarie, per præſentes committimus, & mandamus, quatenus Fratribus dicti Ordinis, ut prædictum ſitum Sorori dicti teſtatoris, vel de ejus, ac tuo, & Univerſitatis hujuſmodi conſenſu, alii cuicunque perſonæ pro pretio reperibili vendere, & pretium hujuſmodi in ſubſidium eorum fabricæ convertere liberè, & licitè, ac abſque ullo conſcientiæ ſcrupulo poſſint, & valeant, auctoritate noſtra concedas, & indulgeas: irritum quoque & inane decernas, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus dicti Teſtatoris voluntate, quam in id, & quoad præmiſſa ſufficienter, & expreſsè volumus commutari: nec non, quatenus opus ſit, felicis rec. Pauli Papæ II. prædeceſſoris noſtri de rebus Eccleſiæ non alienandis, ac quibuſvis aliis Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non Domûs Regularis, & Ordinis hujuſmodi juramento, & confirmatione Apoſtolica, aut quavis alia firmitate roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XIII. Decembris MDCXXVI. Pontificatus noſtri Anno quarto.

B. Buſpalus.

Exemplar in Archivo Generali Ordinis Armario Provincia Aprutina.

DECRETO

Sac. Congregat. Epiſc. & Regul.

Erectionem novæ Domûs in Terra Radiani à PP. Reformatis impediri non poſſe ſancitur.

CUM Fratres Minores de Obſervantia Reformati S. Franciſci prætenderent, Fratres Capucinos non poſſe erigere novum Conventum in Terra Radiani Sulmonen. Diœc. ſtante præſertim ſententiâ ad ipſorum favorem latâ in parte & partibus per Epiſcopum Sulmonenſem; causâ hujuſmodi in gradu appellationis introductâ in S. Congregatione, Eminentiſſimi ejuſdem S. Congregationis Patres viſis actis & proceſſibus unacum teſtibus hinc inde examinatis, auditis partibus, & negotio ad relationem Emin. Cæſarini maturè diſcuſſo, cenſuerunt permittendam eſſe à præfatis Fratribus de Obſervantia Reformatis erectionem dicti novi Conventûs in prædicta Terra Radiani Fratribus Capucinis antedictis, præmiſſis, cœteriſque contrariis quibuſcunque non obſtantibus. Romæ 18. Julii 1642.

Fr. Antonius Card. S. Honuphrii.

Ex Regeſt. Secretar. Congregat. menſ. & anni prædict. f. 230.

N O T A.

SEntentia Epiſcopalis, quæ in antepoſito Decreto citatur, fuit ſequens:

In Cauſa in Epiſcopali Curia Sulmonæ vertente inter RR. PP. Minores Obſervantes Reformatos S. Franciſci, Ven. Conventûs S. Honuphrii loci Radiani, & RR. PP. Capucinos, prætendentes novam erectionem Conventûs in dicto loco Radiani, rebuſque aliis in actis fuit

In Dei Nomine Amen: Nec non attenta Conſtitutione Sanctiſſimi D. N. Urbani PP. VIII. quæ prohibet erectionem Monaſteriorum ſeu Conventuum non ſecuta forma Bullarum fel. rec. Clementis VIII. & Gregorii XV. per Illuſtriſſimum & Reverendiſſimum Dominum Epiſcopum reſolutum & decretum, non licere RR. PP. Capucinis erigere Monaſterium in Oppido Radiani propter ejus inſufficientiam ad alendum, & ſuſtentandum 12. Fratres, quamvis aliorum locorum & terrarum vicinarum eleemoſynis poſſent manuteneri. Ita per hoc ſuum &c. omni modo meliore &c. die 23. Decemb. 1634.

Franciſcus Epiſcopus Sulmonenſis.

Sententiâ hac per ſuperius Sacræ Congregationis Decretum infirmatâ, pars contraria non quievit, ſed econtra apud Miniſtros Regiæ Neapolitanæ Cameræ, Decretum Apoſtolicum violenter ſupprimi quæſivit, Inde Illuſtriſſimo Domino Nuntio Apoſtolico Neapolitano indilata hujus executio fuit commiſſa per litteras ſequentes:

Illuſtriſſime ac Reverendiſſime Domine uti Frater. Cum innotuerit eos, qui in Sacra Congregatione erectioni Conventûs Capucinorum in Terra Radiani Diœc. Sulmonen. ſeſe oppoſuerunt, jam apud Regios Miniſtros pro impediendu hujuſmodi erectione inſtare, ac etiam nocturno tempore Crucem pro dicti Conventûs conſtructione fuiſſe ſublatam, S. Congregatio Amplit. Tuæ à me ſcribi juſſit, ut Capucinis pro executione Decreti ab Emin. Patribus, maturè & partibus deſuper ſæpius auditis emanati aſſiſtat, nec eos

propterea turbari, aut quovis modo impediri permittat; quem in finem vigore præsentium necessaria tribuitur auctoritas. Romæ 28. Nov. 1642.

Ex Reg. dicta S. Congreg. fol. 472.

Emptum pro fabrica Domûs Civitatis Aquilæ terræ petium vendi, & pretium in necessitates alias dictæ Domûs converti indulget.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

NUper pro parte dilecti Filii Provincialis Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum Provinciæ Aprutinæ Nobis expositum fuit, quòd aliàs occasione mutationis Domûs Regularis dicti Ordinis Aquilan. quoddam terræ petium, quod pro fabrica necessarium credebatur, emptum fuit. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictum terræ petium pro eadem fabrica minimè necessarium fuerit, cupiatque propterea dictus Provincialis modernus illud per eum, qui dictæ fabricæ curam habet, vendi, ejusque pretium in nonnullas necessitates dictæ Domûs converti posse; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur dictum modernum Provincialem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis &c. & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, illi, qui curam dictæ fabricæ gerit, quod ipse dictæ terræ petium vendere, & pretium inde provenìens, quod ad summam quinquaginta ducatorum circiter ascendet, in dictæ Domus Regularis necessitates convertere liberè, & licitè possit, & valeat, Apostolica auctoritate, tenore præsentium concedimus, & indulgemus. Non obstan. fel. rec. Pauli II. & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & quatenus opus sit, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXII. Decembris MDCXXXII. Pontificatus nostri Anno decimo.

M. A. Maraldus.

Ex Archivo Secret. Brev. Apostolic. Regesta mens. & anni prædict. fol. 415.

DECRETO.

S. Cong. Episc. & Regul.

Venditio Sitûs Veteris Domûs Civitatis Sulmonæ, & erectio novæ Domûs ibidem conceditur.

Emi, ac Rmi Domini.

FRatres Capocini Provinciæ Aprutinæ, humillimi EE.VV. Oratores & Servi, ex communi Capituli Provincialis, hoc anno celebrati voto, ac etiam de P. Generalis legitimo consensu Conventum Sulmonæ de situ importuno, ac maximè infirmis nocivo, cum ob Civitatis distantiam beneficio Medici gaudere nequeant, ad alium situm viciniorem, provisionique rerum necessariarum, ac infirmis opportuniorem transferre decreverunt, præsertim cum ad hujusmodi translationem ipsa Civitas, quæ eapropter jam alias fecit instantias, concurrat. Hinc EE. Vestris pro majore cautela supplicant pro licentia vendendi per Syndicum veterem situm, & pecunias inde redigendas novi Conventûs commodo applicandi. Pro qua gratia &c.

Sacra Congregatio Emin. S. R. E. Cardinalium negot. & consult. Episcoporum, & Regul. præposita, attentis narratis, ac audita desuper relatione Procuratoris Generalis Ordinis hujusmodi committendum censuit, prout præsentis Decreti vigore committit Episcopo Sulmonensi, ut constita sibi, servatis servandis, de veritate Expositorum, licentiam petitam vendendi situm Conventûs prædicti, ejusdem Syndicis pro suo arbitrio & prudentia concedat, dummodo tamen prævià edictorum affixione seu publicatione oblatio utilior præferatur, & pretium inde redigendum unà cum cæmentis in constructionem dicti novi Conventûs integrè & fideliter, & non in alium usum convertatur.

Romæ 23. Augusti 1658.

M. Card. Ginnettus.

Episcopus Camerin. Secret.

Ex Regesta Secret. Congreg. mens. & anni præd. fol. 15.

NO-

N O T A.

UT spirituali Fratrum commodo, fabricâ Ecclesiæ nimium protractâ consuleretur, interina Domesticæ Capellæ erectio sequenti Decreto fuit concessa.

Sacra Congregatio Eminent. &c. attentis narratis, P. Procuratoris Generalis precibus benignè annuit, ut petitur, ita tamen, ut Capella hujusmodi in loco decenti, alicui Officinæ, ubi viliora servitia exerceantur, non contiguo, aut subjecto, & à Fratrum Cellulis distincto, cum Altari Lapideo, Cruce, unà cum imagine S. D. N. Jesu Christi in ea affixa, & omnibus aliis ad Missæ celebrationem necessariis constituatur, & completâ fabricâ exterioris Ecclesiæ, Capella ipsa inde removeatur. Romæ die 14. Jan. 1661.

Ex Reg. ejusdem Congreg. & anni prædicti fol. 6.

Cum fabrica Conventûs duobus terræ petiis, quorum unum ad Monasterium S. Claræ, & alterum ad Monasterum S. Antonii spectabat, & pro quorum primo pecuniaria solutio, & pro alio aliud terræ petium offerebatur, indigeret, S. Congregatio venditioni & permutationi hujusmodi consuluit, ut sequitur.

Sacra Congregatio &c. attentis narratis, ac audita relatione Episcopi Sulmonensis, petitam licentiam benignè concessit pro arbitrio & prudentia ejusdem Episcopi, constito sibi, servatis servandis, de expositis, ac de utilitate prædictorum Monasteriorum, dummodo tamen pretium, ut exponitur, Monasterio Sanctæ Claræ prævia Peritorum æstimatione solvendum, in aliis stabilibus fructiferis unico actu reinvestiatur; petium verò terræ titulo permutationis Monasterio Sancti Antonii tradendum, sit saltem æqualis valoris & redditus, petio terræ recipiendo, & nulli obligationi hypothecæ vinculo, seu cuivis oneri subjaceat, ita ut securitati & indemnitati dicti Monasterii plenè consulatur. Romæ 24. April. 1665.

Ex Reg. anni prædicti fol. 67.

Subortâ lite, qua RR. PP. Minimi Fratribus nostris præcedentiam in Processionibus denegabant, S. Congregatio horum jus suo Oraculo suffulsit, sequentem per libellum supplicem implorato.

Eminentissimi ac Reverendissimi Domini.

Cum Guardianus Capucinorum loci Sulmonæ Monitorium ab Illustrissimo Domino Auditore Cameræ relaxatum, & 21. April. 1671. præsentatum obtinuerit, vigore cujus statuitur, ut Fratres Minimi Sancti Francisci de Paula in possessione præcedentiæ in Processionibus, quam ob concordiam cum Episcopis antecessoribus ab immemoriali factam sibi competere allegârunt, manuteneantur. Cum autem concordia hujusmodi à veritate penitus aberret, ex eo, quod Conventus Capucinorum 50. annis ante PP. Minimorum Monasterium fuerit constructus, & Oratores toties, quoties facta est Processio, in possessione præcedentiæ permanserint. Imo PP. Minimi, quando aliquoties Processioni intervenientes præcedentiam prætenderunt, ab Illustrissimo Domino Episcopo, vel in ejus absentia, ab aliis Superioribus, notoriam justitiæ causam agnoscentibus, cedere & discedere jussi sunt. Citavit anno elapso Illustrissimus D. Episcopus præfatos Patres ad jura sua producenda, quatenus Decretum in favorem justitiæ interponi posset; at Tribunal Illustrissimi ceu de merito causæ optimè informati declinarunt, sumpto ad Auditorem Cameræ recursu, cumque rei factum modo à Veritate alieno exposuerint, supradictum eviecerunt Monitorium. Interim Oratores ad gratiam & Justitiam EE. Vestrarum recurrunt, rogantes, ut veritas rei recognoscatur, & Illustrissimus Dominus Episcopus informare, ac pro veritate & justitia cum celeri causæ expeditione sententiam ferre jubeatur. Quod &c.

Sacra Congregatio &c. audito P. Procuratore Generali Minimorum, referente Eminentissimo Cybo, censuit; præcedentiam deberi Fratribus Capucinis. Romæ 19. Junii 1671.

Fr. Cardinalis Brancatius.

Carolus de Vecchis Archiepiscopus Athen.

Ex regesto Procuræ Generalis Ordinis ad annum præd. fol. 199.

EPISTOLA.

S. Congreg. Episc. & Regul.

Visitatio SS. Sacramenti &c. in Ecclesia Conventûs Montorii ab Episcopo facta reprobatur.

Emi ac Rmi Domini.

PRocurator Generalis Capucinorum S. Congregationi exponit, qualiter Illustrissimus Pinnensis, die S. Joanni Baptistæ Sacro, ad Ecclesiam Capucinorum Oppidi Montorii, sub prætextu dicendi ibi Missam privatam se contulerit; cumque post consecrationem clavem ad visitandum Ssnctissimum postulâsset, fuerit hæc à P. Guardiano denegata, dictumque, quod locus ille à Prædecessoribus nunquam fuerit visitatus, nec ille hujusmodi Auctoritate polleat, ideoque ipsum de clave denegata vellet habere excusatum. Quo non obstante, cum Episcopus finitâ Missâ de novo hanc répeteret, nec tamen ei consignaretur, duo Canonici cum cultro, porticellæ Tabernaculi vim intulerunt, seram de impactis clavis solverunt, & aperuerunt. Ad quod Illmus Pontificalibus indutus, juxta relata Fratribus, qui ad evitandum omne præjudicium, & rumorem inde discesserant, visitavit, nonnullos articulos scribi jussit, Fratribus tamen non intimatos, Sacramentum Confirmationis 5. vel 6. pueris præsentibus administravit, primam Tonsuram dedit &c. Quod privilegiis Ordinis adversatur, & Episcopus, à Prædecessoribus suis unquam visitatum esse, cum veritate probare nequit. Quod cum Illustrissimus ipse haud subsistere noscat, id tamen ex duplici ratione à se factum esse allegat, primo ex eo, quod Capucini pro fabrica eorum Ecclesiæ distraxerint materialia cujusdam Ecclesiæ, jurisdictioni suæ subjectæ, cum tamen de tali prætensione adsint sententiæ jam ab anno 1576. contra ipsum emanatæ.

Hoc cum fors & ipsi notum sit, pro secundo motivo adducit, quod ibidem Fratres maturi juxta dispositionem & novum Sanctissimi Decretum de Familia non morentur, cum tamen junior inter 5. Sacerdotes ibi degentes 40. ætatis annos numeret.

Hinc Procurator præfatus EE. VV. humillimè supplicat, quatenus exemptiones Ordinis manutenere, & ordinare dignentur, ut Illustrissimus ab actibus talium functionum abstineat. Quam gratiam &c.

Ad quod Sacra Congregatio 20. Novembris 1654. Libellum supplicem parti communicari, & ab Episcopo Processum de prætensa jure visitandi ad Urbem ablegari decrevit.

Cum autem Illmus dispositioni S. Congregationis morem gerere tardaret, per novas & sequentes litteras ad jura sua producenda fuit monitus.

A tergo: *Illustri, ac Adm. Rev. Domino uti Fratri Episcopo Pinnarum.*

Illustris & Reverende Domine, uti Frater. Prosequentibus adhuc Capucinis Montorii suas instantias pro declaratione, quod Amplit. Tuæ jus visitandi Sanctissimum in eorum Ecclesia non competat, Eminentissimi Patres à me Eidem scribi jusserunt, ut probationes convincentes suæ prætensionis S Congregationi transmittat juxta informationem jam anno elapso datam. Quod &c. Romæ 25. Junii 1655.

Amplit. Tuæ.

Uti Frater

M. Card. Ginnetus.

NOTA.

SIluit & ad hasce litteras Curia Episcopalis, ita, ut Ordo novo recursu sibi provideri institerit libello supplici sequente.

Eminentissimi ac Reverendissimi Domini.

Illustrissimus D. Episcopus Pinnensis juxta exemplum duorum suorum Antecessorum prætendit visitare Ecclesiam FF. Capucin. Montorii, Provinciæ Aprutinæ. Antecessoribus æquè, ac moderno Episcopo Sacræ Congregationis litteræ, quibus informare & jura sua producere monebantur, fuerunt quidem exhibitæ, illas tamen exequi renuerant; cumque modernus Episcopus præfatam Visitationem noviter attentet, EE. Vestris Procurator Generalis humillimè supplicat, quatenus eum ad hujusmodi attentati suspensionem, usque dum jura sua produxerit, debortari dignentur. Quam &c.

Jussus ad hæc fuit Episcopus noviter per litteras sub. 17. Novembr. 1662. signatas, ut jura sua producat; & interim à prætensa visitatione abstineat. Jura tandem Episcopus produxit; at, cum Sacra Congregatio ea caduca agnosceret, eidem visitatio prætensa fuit interdicta litteris tenoris, qui sequitur.

A tergo:

A tergo : *Perillustri, & Adm. R. Domino uti Fratri D. Episcopo Pinnen.*

Perillustris & A. R. Domine uti Frater. Relatâ & examinatâ in Sacra Congregatione Amplis. Tuæ prætensione visitandi Ecclesiam FF. Capucinorum Montorii illius Diæc. cum rationibus ab Eadem deductis, EE. Patres eidem scribi jusserant, ut deinceps à dicta visitatione abstineat. Quod dum significo &c. Romæ 12. Decembr. 1664. Amplis. Tuæ.

Uti Frater.
M. Cardinalis Ginnettus.

Ex Reg. Secret. Congreg. mens. & anni præd. fol. 254. & ex Reg. Procuræ Ord. fol. 162. & 186.

DECRETO

S. Congreg. super Statu Regular.

Domum S. Josephi extra muros Civitatis Aquilæ suppressam ad primævum statum reduci, Episcopo Loci committitur.

BEATISSIME PATER.

IN Generali Conventuum parvorum suppressione, tempore Innocentii gl. mem. facta comprehendebatur & ille PP. Capucinorum sub invocatione S. Josephi Provinciæ & Civitatis Aquilanæ in Aprutio. Cumque fatus locus situatus esset in medio multorum pagorum, à dicta Civitate, aliisque Locis, in quibus S. Missæ dici solent, distantium, evenit, quod Agricolæ in diebus festivis commodum audiendi Missam non habentes, illam sæpiùs negligant; ex eo etenim, quod memoratus locus Mensæ Episcopali sit incorporatus, & redditus non habeat officiaturæ & commodis Ecclesiæ applicandos, in diebus festis S. Missa ibi non amplius celebratur. Casû autem dictus locus Capucinis, prout flagitant, restituatur, opus planè saluti animarum illius populi proficuum præstaretur, eritque gratia, pro qua & ipsa Civitas sequenti supplicat Memoriali:

BEATISSIME PATER.

FIdelissima Civitas Aquilana in Aprutio, & pro ea Camerarius & Electi Magistratûs supplices, & debitâ reverentiâ exponunt, qualiter prædicta Civitas habet duos Conventûs PP. Capucinis assignatos, unum intra & alium extra Civitatem. Elapsis annis hic per sinistras informationes à Personis parùm timoratis datas, jussu Sanctitatis Vestræ fuit suppressus: cum autem experientia monstraverit, præfatam suppressionem non solùm Patribus præfatis, sed & ipsi Civitati præjudicare; iis quidem ob incommoda, quæ itinerantes patiuntur; huic autem, cum dictus S. Josephi locus, à tempore suppressionis fuerit redactus ad statum destructionis, omnique jam devotione careat, dum econtra tempore, quo dicti Patres ibi morabantur, fuerit locus maximæ devotionis, & summæ consolationis Civitati Oratrici, hujus Cives unitim ad Sanctitatis Vestræ Pedes prostrati supplicant, quatenus hunc locum reviviscere faciat, injungatque Generali, Provinciali, aliisque dictorum Capucinorum Ministris, ut illum à suis Fratribus inhabitari, & officia priùs jam consueta in eo ab illis peragi curent. Quam gratiam &c.

Cum pendulo Civitatis Sigillo.

Sacra Congregatio super Statu Regularium perpensa narratorum veritate, atque attenta Episcopi Aquilani consensu, præsentis Decreti vigore committit eidem Episcopo, ut, postquam sibi constiterit, fabricam prædicti Conventûs S. Josephi Ordinis FF. Minorum S. Francisci Capucinorum omnibus numeris absolutam, debitaque supellectili tam sacra, quàm prophana pro usu & habitatione octo saltem Religiosorum instructam esse, eundem Conventum auctoritate ipsius S. Congregationis ad primævum Statum Regularem reducat, & eidem Ordini restituat, ita tamen, ut in ipso Conventu assiduè degant de familia octo Religiosi, quorum ad minus quinque sint Sacerdotes, alioquin præsens gratia nulla sit eoipso, & Conventus maneat suppressus, & applicatus, ut prius. Et nihilominus, donec ex piorum eleemosynis sustentare possit & actu sustentet duodecim Religiosos, Decretumque desuper opportunum ab eadem S. Congregatione obtineat, subjectus remaneat Visitationi & Jurisdictioni Ordinarii loci, tanquam Sedis Apostolicæ Delegati, ad præscriptum Decreti fel. recordat. Innocentii X., quod incipit ut in parvis *&c. Datum Romæ die 11. Januarii 1674.*

C. Card. Carpineus Præf.

NOTA

N O T A.

Illustrissimus D. Episcopus Aquilanus Decreti hujus promptam executionem commisit suo D. Vicario Generali, ut constat ex sequenti actu.

Carolus de Angelis, S. Th. Doct. & Mag. Colleg. Neap. Dei & Apostolicæ Sedis gratia Episcopus Aquilanus Reg. Consil. & ad infrascripta à Sacra Congregatione super Statu Regularium Delegatus Apostolicus specialiter deputatus.

IN DEI NOMINE. Universis & Singulis præsentes inspecturis &c. indubiam fidem facio, atque testor ego Notarius, & Actuarius infrascriptus, qualiter die Martis tertia festivitate Paschalis Pentecostes decima quinta Maii millesimo sexcentesimo septuagesimo quarto Indictione duodecima, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Clementis divina Providentia Papæ X. anno ejus V. &c. in mei, & Testium infrascriptorum præsentia ad hæc &c. Illustris, ac Reverendissimus Dominus, D. Fulgentius Tomassettus V. I. D. Prothonotarius Apostolicus, & Illustrissimi & Reverendissimi Domini Episcopi Aquilani & Delegati Apostolici Vicarius Generalis & subdelegatus requisitus pro executione supra inserti Decreti Sacræ Congregationis super Statu Regularium, emanati pro reductione ad primævum statum regularem, & restitutione prædicti Conventûs cum Ecclesia S. Josephi extra Civitatem Aquilæ Religioni ac Ordini Patrum Minorum Capucinorum S. Francisci, & retroscriptæ Provisionis ab ipso Domino Vicario Generali subdelegato desuper factæ. Volens igitur verè, realiter, & actualiter ad unguem omnia debitæ executioni demandare, ideo personaliter se contulit ad dictam Ecclesiam & Conventum prædictum cum clavibus Januarum jam clausarum existentium, ubi personaliter quoque supervenerunt A. R. P. F. Onuphrius de Luculi Religionis prædictæ, destinatus in primum futurum Guardianum supradicti Conventûs, & alii Patres ejusdem Religionis, honorificè & charitativè ad id associati ab Illustrissimis Dominis D. Camerario & Electis Magistratus Civitatis prædictæ & à magno ejusdem confluente populo ad infrascripta omnia, etiam interessentibus &c. lectâ per me alta & intelligibili voce supradicta provisione cum præinserto Decreto Sacræ Congregationis eidem P. Guardiano humiliter genuflexo in Signum veræ, realis, actualis, & corporalis reductionis ac restitutionis hujusmodi, spontè & liberè dedit & consignavit Claves Conventûs & Ecclesiæ prædictæ, cujus Januâ cum clave apertâ ab ipso P. Onuphrio Guardiano, ut supra, electo, Conventum eidem assignavit & in alia Religionis prædictæ immisit in eadem Ecclesia, in qua ipsis ingressis cum præfato Domino Vicario Generali subdelegato, & prædictis D. D. de Magistratu, ac etiam supradicto fideli populo confluente, fuit intonatus hymnus Te Deum laudamus *ab ipso P. Onuphrio Guardiano, ut supra, electo, illeque intus chorum successivè decantatus: quo completo fuerunt ab eodem Domino Vicario Generali prope Altare majus Ecclesiæ prædictæ assistente cum Stola, Cappa, & Bireto fusæ preces, & Orationes recitatæ pro gratiarum actione ad formam descriptam in Rituali Romano, cum Oratione Titularis Ecclesiæ supradicti gloriosissimi Patriarchæ S. Josephi, Sponsi genitricis D. N. J. Christi, Virginis Mariæ, & deinde prope ipsum Altare A. R. P. P. Cherubinus de Ofena Concionator prædicti Ordinis & Guardianus ad præsens Ven. Conventûs S. Michaëlis Archangeli, siti intus Civitatem prædictam, habuit sermonem super redditione gratiarum tam divinarum, spiritualium, quàm temporalium in hujusmodi Conventus & Ecclesiæ S. Josephi reductione, & restitutione specialiter impertitarum, ad majorem Dei, & prædicti Patriarchæ S. Josephi gloriam & honorem, salutemque animarum &c. eisdem Patre Guardiano & Fratribus in ipso Ven. Conventu S. Josephi pro nunc assignatis, illum pro eorum Religione auctoritate in hac parte concessa à præfata Sacra Congregatione restituit cum prædictis, & aliis actis & eorum ingressu in eodem Conventu S. Josephi, quem quidem Conventum proin reduxit in primævum ejus statum Regularem, & Claustralem servatâ formâ supradicti Decreti Sacræ Congregationis non solum &c. sed omni &c. Unde &c. præsentibus &c.*

Philippus Melosius de Aquila Apostolica auctoritate publicus Notarius in Archivo Romanæ Curiæ descriptus, & Episcopalis Curiæ Aquilanæ ordinarius Actuarius de prædictis rogatus, in fidem omnium singulorum præmissorum præsentem feci, hic me subscripsi, & meo solito signo signavi requisitus.

Autograph. tam Decreti S. Congreg. quàm actûs executionis in Arch. Provinciæ, de quibus exemplar. Auth. in Arch. Gen. Ord. Armario Provincia Aprutinæ.

Durior postmodum fuit comperta conditio, qua quinque Sacerdotum incolatum Decretum Apostolicum præscripsit, inde P. Provincialis pro nova gratia sequentem libellum S. Congregationi præsentavit.

Eminentissimi ac Reverendissimi Domini.

Provincialis Capucinorum Provinciæ Aprutinæ EE. Vestris humillimè supplicat, quatenus concedere dignentur, ut in Conventu S. Josephi Civitatis Aquilæ ejusdem Provinciæ loco quinque Sacerdotum, quos ibi morari debere Decretum S. Congregationis anno elapso, & tempore restituti Conventûs præscripserat, deinceps tres Sacerdotes & duo Clerici choristæ duntaxat ibi degant. Quod &c.

Ad quem Sacra Congregatio rescripsit.

Sacra Congregatio super Statu Regularium petitioni Provincialis Oratoris benignè annuit arbitrio Ministri Generalis Ordinis. Datum Romæ die 7. Februarii 1675.

C. Cardinalis Carpineus.

Huic

Huic Rescripto fuit & adjunctum arbitrium P. Generalis, ut sequitur.

Attentis & maturè discussis expositis Nobis à R. P. Provinciale Capucin. Provinciæ Aprutinæ de-et super ab ipso petitis à Sacra Congregatione super statu Regularium, & attento ejusdem Sacræ Congregationis benigno assensu, petitioni præfati RR. Provincialis utpote rationabilissimæ annuimus, & his præsentibus concessa confirmamus, & approbamus. Datum Romæ &c. 6. Mart. 1675.

Fr. Stephanus Minister Generalis.

Exemplar. auth. in loco & Armario prædicto.

Cupido auri, quod nonnulli in latebris huius Conventûs absconditum credebant & quærebant, Fratribus varias causavit molestias, à quibus ut liberarentur, scriptum fuit à Sacra Congregatione Episcop., ut sequitur:

Perillustris & A. R. Domino uti Frater. Percipitur PP. Capucinos ibidem adhuc & à diversis, qui sub prætextu quærendi thesauros, contra ipsorum voluntatem, clausuram Conventûs ingredi tentant, molestari, hinc Sanctissimus ad præcavenda hujusmodi inconvenientia præcipit, ut Amplit. Tua in locis publicis, & solitis, ac speciatim ad portas Ecclesiæ & Conventûs præfati Edictum prohibitorium in Scriptis affigat, ne deinceps ullus, cujusvis sit statûs & conditionis die vel noctu Conventum Fratrum prædictorum, nec sub motivo thesauras quærendi, nec ex alia quacunque causa contra eorum voluntatem sub pœna Excommunicationis Majoris, & Pontificiæ, Sanctissimo reservatæ, & ipso facto incurrendæ ingredi præsumat. Ita facere & exequi Amplit. Tuæ studebit, Nosque de effectu reddet certiores &c. Romæ 17. Januarii 1600.

Ex Regesto Secret. S. Congreg. Episcop. & Reg. anni præd. fol. 4.

Domum in Terra Cermigliani ab Eustachio Sterlich Toparca &c. erigi, & Fratribus consignari, Episcopo loci committit.

A tergo: *Venerabili Fratri Episcopo Pinnensi.*

CLEMENS PAPA X.

Venerabilis Frater salutem & Apostolicam Benedictionem.

EX injuncto Nobis Divinitus Apostolicæ Servitutis munere, ad ea, per quæ Conventus, & alia Regularia loca ad Divini cultûs & Religionis incrementum, animarumque Salutem erigi, & institui valeant, libenter intendimus, & in idipsum tendentia Christifidelium vota paterna charitate exaudimus, favoribusque & gratiis prosequimur opportunis. Exponi siquidem Nobis fecit dilectus filius Eustachius Sterlich Toparca Terræ Cermignani Pinnensis Diœcesis, quod, cum in eadem Terra, illiusque vicinia nullus Fratrum Minorum Ordinis S. Francisci Capucinorum nuncupatorum Conventus reperiatur, & propter difficultatem trajiciendi flumen Vomanum illic vicinum hyberno tempore, Fratres dicti Ordinis illac transeuntes, aliquando sex, vel octo numero, in dicta Terra per octo, vel decem dies morari cogantur, nec trajectum fluminis hujusmodi evitare possint, tametsi itinerum diverticula quærant: ipse Eustachius pro peculiari suo erga Ordinem prædictum devotionis affectu, Conventum Fratrum ejusdem Ordinis sua impensa in Terra prædicta ædificare, ac annua viginti quinque scuta monetæ ad annos centum, & amplius pro necessitatibus Sacristiæ ipsius Conventûs, nempe pro cera, paramentis, & aliis necessariis parandis assignare plurimum desiderat. Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut sibi in præmissis opportunè providere, & ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur piis ejusdem Eustachii votis in præmissis, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, illumque &c. & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium Præpositorum consilio, & attenta relatione tot eisdem Cardinalibus facta, Fraternitati tuæ per præsentes committimus, & mandamus, ut veris existentibus narratis, & postquam Tibi constiterit, fabricam dicti novi Conventûs cum Ecclesia, Campanili, Choro, Sacristia, Claustris, Dormitorio, Refectorio, & aliis officinis, Hortis, & spatiis esc. numeris omnibus absolutam, ac suppellectili, ll tam sacra, quàm profana pro usu, & habitatione saltem duodecim Religiosorum dicti Ordinis instructam; quodque Civium pietas, & ad eleemosynarum largitionem propen-

sio

sio ad alendos prænarratos duodecim Religiosos sufficere possint, ad petitam erectionem novi Conventûs in Terra supradicta pro duodecim Fratribus Ordinis hujusmodi, authoritate Nostra Apostolica, pro tuo arbitrio, & conscientia procedas: ita tamen, ut in reliquis ea omnia, quæ per Constitutiones Apostolicas fel. rec. Clementis VIII., Greg. XV., Urbani VIII., & Innocentii X. Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum circa hujusmodi novam Domorum Regularium erectiones editas præscripta sunt, religiosè serventur, ac salvâ semper in præmissis authoritate Congregationis, ejusque Cardinalium. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac, quatenus opus sit, dicti Ordinis, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice duntaxat, specialiter & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XVI. Maii MDCLXXIV. Pontificatus Nostri Anno quinto.

I. G. Slusius.

Ex Archivo Secretariæ Brev. Apost. Regesto mens. & anni præd. fol. 91.

N O T A.

Meritum Fundatoris, & Familiæ fuit à S. Congregatione tale judicatum, ut & Domûs Familiaribus sepulturam in nostra Ecclesia concesserit, ut sequitur:

Eminentissimi, ac Reverendissimi Domini.

Renaldus Sterlick Baro Cermignani Diœc. Pinnen. EE. VV. humiliter exponit, quod ejus Familia ex devotione erga S. Franciscum anno 1669. in dicta Terra Conventum PP. Capucinorum è fundamentis erexerit, & erga hosce Religiosos actus charitatis semper continuaverit, & adhuc continuet; ex quo & eundem erga illos affectum conceperunt Sacerdos D. Antonius Romanelli, & Vexillifer Franc. Antonius de Angelis, Oratoris & Domûs suæ Familiares. Hinc post mortem in Ecclesia dicti Conventûs sepeliri desiderant, etiam ad effectum, ut ex frequentatione Ecclesiæ augeatur in iis memoria suffragiorum, post mortem applicandorum: cupiensque Orator, ut dicti Romanelli & de Angelis eadem consolatione potiantur, EE. VV. humillimè pro opportuna licentia supplicat. Quam &c.

Sacra Congregatio Emin. & Rev. S. R. E. Cardinalium negot. & consult. Episc. & Regul. præposita, audito P. Procuratore Generali Ordinis eidem benignè commisit, ut veris existentibus narratis petitam facultatem pro suo arbitrio & conscientia Oratoribus impertiatur, ita tamen, ut hujusmodi sepultura absque ullo ornatu, & appositione insignium construatur, & per hæredes ad evitandas lites conveniatur prius cum Parocho super juribus funerum. Romæ die 7. Decembris 1703.

G. Cardinalis Carpineus.

Ex Regesto Secret. S. Congreg. mens. & anni prædict.

D E C R E T O

S. Congreg. Concilii.

Unam ex tribus mansionibus Ecclesiæ Conventus Loci Aveani, vulgò *Avezzano* adjacentibus pro hospitandis Sæcularibus accomodari conceditur.

Emi ac Rmi Domini.

Fr. Josephus à Canistro Goardianus Capucinorum Aveani Diœc. Marsorum in Aprutio EE. VV. humillimus Orator reverenter exponit, qualiter fabrica Ecclesiæ dicti loci antiquilus cum tribus navibus incepta, imperfecta mansisse credatur, cum solùm navis in medio fuerit relicta; quæ ex una parte, ceu non necessaria, fuit dejecta, ex altera parte muro antrorsum clausa, & tres mansiones jam per plures annos pro conservando ligno fervientes, inibi constructæ, supra quas Dormitorium confectum est. Cumque in dictis tribus mansionibus nullum Capellæ vestigium appareat, ex eo, quod nec picturæ, nec fornix, nec incrustatura &c. videantur, & unam de hisce mansionibus in habitationem pro Sæcularibus ad Conventum noctu divertentibus converti necesse sit, EE. VV. supplicat, ut vel dubium, an Orator id facere queat, solvere, aut eum, quatenus opus sit, opportuna

id

id faciendi facultate munire dignentur, cum habitatione hujusmodi Conventus summopere indigeat. Quam &c.

Die 26. Martii 1689. Sac. Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini interpretum, attentâ relatione Episcopi Marsicani petitam facultatem redigendi unam ex dictis mansionibus ad usum hospitandi Personas Saeculares pro arbitrio & conscientia ejusdem Episcopi benignè Oratori impertita est.

F. Card. Columna Praef.

A. Altovitus Secret.

Ex Lib. 39. Secret. Congr. praed. fol. 124.

N O T A.

Oportuit jam anno 1651. Fratres nostros conqueri contra RR. Patres Tertij Ordinis, Hospitium in hoc eodem loco erigentes, fuitque contra eos scriptum Episcopo Marsicano, ut sequitur.

Factus est ad S. Congregationem recursus ex parte Capucinorum Conventûs Terrae Aveani istius Dioe. conquerentium, à Patribus Tertii Ordinis cum illorum praejudicio, & sine necessario eorum consensu novum Hospitium inibi fuisse erectum; inde Eminentissimi Domini mei Amplit. Tuae à me scribi jusserunt, quod, si expositum subsistat, Eadem quidem ex se id in plurium Constitutionum Pontificiarum desuper emanatarum executionem impedire debuisset; jam saltem & illico dictum Hospitium claudi cures, obligando Patres Tertii Ordinis ad regressum ad eorum Conventum, & instantias unius, & alterius partis ad S. Congregationem remittendo. Ita exequatur significando, quae in hujusmodi praetensione occurrent,
Romae 16. Junii 1651.

Retardatâ executione, fuère sacra jussa repetita, Epistolâ subnexâ.

Noviter PP. Capucini Terrae Aveani illius Dioe. exposuerunt, quod non obstante ordine Amplit. Tuae à S. Congregatione dato circa novi Hospitii erectionem, quam Patres Tertii Ordinis inibi inducere tentarunt, fabricam jam inceptam prosequentes, non permittendam, nihilominus hac sub praetextu continuetur, quod non sit novi Hospitii constructio, sed veteris restauratio. Inde, quantumvis Emin. DD. mei executionem Ordinis à se Amplit. Tuae datum negligi non credant, nihilominus à me repeti mandarunt, ut hisce receptis illico à praedicta fabrica abstineri curet, & Emin. Dominis plenam, distinctamque relationem transmittat. Romae 1. Septemb. 1651.

Utriusque epistolae autograph. in Secret. S. Congreg. Episc. & Regul. Regesto mens. & ann. praedict.

Dudum prius fuit & Fratribus hujus loci indultum componere cum haeredibus Marci Antonii Dominientis circa Legatum pium ab illo relictum, uti ex subjuncta patet Epistola:

Sacra Congregatio indulget, ut pro fabrica & reparatione Conventûs FP. Capucinorum S. Francisci Terrae Aveani Dioec. Marsicanae ipsi Fratres, seu eorum Syndici, vel Fabricerii possint pro una vice componere cum haeredibus quondam Marci Antonii Dominientis ejusdem loci super Legato ab eo facto, ut ex fructibus annuis centum scutorum ipsi haeredes tenerentur emere oleum pro lampade Ecclesiae eorumdem Fratrum, possintque facere eisdem haeredibus plenam, liberam, ac perpetuam quietantiam dicti Legati, ita, quod deinceps sub eo praetextu non amplius possint molestari nec in Judicio, nec extra. Hoc quoque conceditur, etiamsi Fratres essent incapaces legati. Et ita executioni dari, & observari mandat. Romae 5. Februarii 1604.

Ex Regesto Secret. dictae S. Cong. mens. & anni praed. fol. 11.

Similis facultas fuit & concessa Fratribus loci Scurculae circa Legatum, & annuum fructum 50 scutorum, à quondam Leonardo Antonio Roscioli pro oleo Lampadis Ecclesiae ibi pariter relictum, prout in ejusdem anni Regesto mens. Aug. fol. 39. registratum reperitur.

PROVINCIA CALARITANA
IN SARDINIA.

Rovinciis Italiæ meritò adjungitur utraque Provincia Sardiniæ, cum Regnum hoc, à Sardo, Herculis Filio juxta Strabonem & Solinum ita appellatum, unam ex Maris Mediterranei Insulis, Italiæ adjacentibus constituat, & tum à Summis Pontificibus, tum à Topographis juxta Rotam Decis. 251. n. 8. part. 7. & Decis. 101. num. 4. part. 16. *Insula Italiæ reputetur, ac ideo illius causæ in Alma Urbis Curia, ad formam negotiorum Italiæ expediri consuescant.*

Inducta est in Regnum nostra Reformatio anno Virginei partûs millesimo quingentesimo nonagesimo primo, quo P. Zephyrinus Bergomas Commissarius Generalis, duodecim Sociis stipatus jussu Pontificio Civitatem Calaritanam accessit, ubi Charitas RR. PP. Conventualium, erga Nos semper benevola, per integrum annum illos in illorum Monasterio tenuit, dum interim fabrica illius Domûs complebatur, & alibi aliæ inchoabantur. Longiore tempore omnes totius Regni Conventus unam eandemque constituêre Provinciam, donec instante Carolo Hispaniarum Rege anno millesimo sexcentesimo nonagesimo quinto in duas Provincias, Calaritanam videlicet, & Turritanam fuit dissecta.

De prima dum alia in gloriam addere nequeo, id nec Fratrum oscitantiæ, nec temporum injuriæ, sed econtra locorum distantiæ, quæ per integrum triennium litterarum cursum reddidit infelicem, imputare debeo.

Numerat Conventus Fratrum XI.
Monasteria Monialium II.

EPISTOLA.

S. Congreg. Episc. & Regul.

Executionem Decretorum, à Visitatoribus Apostolicis emanatorum, Superioribus Ordinis seu Provinciæ relinqui, Archiepisc. Calaritano committitur.

Recursu ad Sanctissimum facto, PP. Capucini supplicàrunt, ut Mandatum ab Amplitudine Tua circa executionem nonnullorum Decretorum, elapsis annis à Visitatoribus Apostolicis ad illam Insulam à Clemente VIII. missis emanatorum revocaretur, pariterque institerunt, ut deinceps hujusmodi Mandata ad tollenda dissidia, quæ, ubi locorum Ordinarii, seu alii Judices extra Religionem se ingerunt, necessariò sequuntur, ab eorum Superioribus executioni dari permitteretur. Cumque petitio hæc Sanctitati suæ visa fuerit rationi consona, Amplit. Tuæ à me scribi jussit, ut præceptum & ordinem desuper factum revocat, & onus hujusmodi Superioribus Religionis deinceps relinquat, quin, alia dispositione Curiæ Romanæ non supraveniente, ulterius se immisceat. Et ita exequatur, non obstante, quod de præterito alias habuerit commissiones. Romæ 28. Jan. 1606.

Ex Regesto Secret. Cong. anni & mens. præd. fol. 12.

Fr. Michaëlem à Panormo, qui ad Provinciam Visitator fuerat missus, & post obitum P. Ministri Provincialis eandem ceu Visitator permanens gubernaverat, Ministrum Provincialem, Generale Capitulum accessurum constituit.

A tergo. *Dilecto Filio Michaeli à Panormo Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupat. professori.*

CLEMENS PAPA X.

Dilecte Fili salutem & Apostolicam Benedictionem.

Religionis zelus, vitæ, ac morum honestas, aliaque laudabilia virtutum, & probibitatis merita, super quibus apud nos fide digno commendaris testimonio, Nos inducunt, ut Tibi reddamur ad gratias liberales. Cum itaque, sicut ex relatione Dilecti Filii Procuratoris, & Vicarii Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum accepimus, aliàs quondam Fortunatus à Cadoro, dum vixit, Minister Generalis dicti Ordinis, propter quædam negocia in Provincia Sardiniæ ejusdem Ordinis enata, Te illuc visitatorem miserit; Tuque secuto obitu quondam Hyacinthi à Mediolano, qui in Ministrum Provincialem dictæ Provinciæ electus fuerat, eandem Provinciam tanquam Visitator permanens usque in præsentem diem rectè, & laudabiliter gubernaveris; nunc verò novus Minister Provinciæ hujusmodi, qui ad Capitulum Generale Ordinis præfati accedat, sit eligendus. Nos justis ex causis Nobis notis eidem Provinciæ, de idoneo Ministro Provinciali, qui illam adjuvante Domino salubriter dirigat, hac vice providere volentes, ac de spectata tua fide, prudentia, charitate, vigilantia, integritate, doctrina, & Religionis zelo plurimùm in Domino confisi, Teque à quibusvis excommunicationis &c. & absolutum fore censentes, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine Te memoratæ Provinciæ Sardiniæ Ministrum Provincialem ad tempus, quo ejusmodi Provincialatûs officium juxta Regularia dicti Ordinis instituta durare consuevit, cum facultate Capitulum Provinciale ipsius Provinciæ convocandi, omneque alias functiones, quæ juxta Constitutiones ejusdem Ordinis, Apostolica auctoritate confirmatas, ad Ministrum Provincialem spectant, obeundi, & peragendi, ac cum aliis omnibus, & singulis facultatibus, præeminentiis, prærogativis, privilegiis, auctoritate, gratiis, & indultis, ac honoribus, & oneribus solitis, & consuetis, tenore præsentium creamus, facimus, ac constituimus, & deputamus. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub indignationis nostræ, aliisque arbitrii nostri pœnis, omnibus, & singulis præfatæ Provinciæ Sardiniæ Superioribus, Fratribus & Personis, cæterisque, ad quos spectat, & spectabit in futurum, ut Te ad demandatum Tibi per præsentes Provincialatûs officium, ejusque liberum exercitium, omni mora & tergiversatione postpositis, recipiant, & admittant, Teque recognoscant, & Tibi in omnibus officium hujusmodi concernentibus respectivè pareant, & obediant, faveantque, & assistant. Ac decernentes ipsas præsentes litteras firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac Tibi in omnibus,

nibus, & per omnis pleniſſimè ſuffragari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac, quatenus opus ſit, Provinciæ, & Ordinis hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & litteris Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XIX. Auguſti MDCLXXI. Pontificatus Noſtri Anno ſecundo.

Ex Archivo Vaticano Secreto Miſcellan. Diverſ. Brevium fol. 268. Arm. 43.

Conſtitutionem de abrogatione Diſcretorum ad Provinciam extendit.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Aliàs pro parte chariſſimi in Chriſto Filii Noſtri Caroli Hiſpaniarum Regis Catholici Nobis expoſito, quod tam Prædicatorum, & Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, quàm aliorum diverſorum Ordinum Fratres, in Regnis utriuſque Caſtellæ exiſtentes, ſua Capitula Provincialis cum interventu Superiorum Localium Conventuum Ordinum hujuſmodi abſque Diſcretis, ſeu Sociis, qui olim ab ipſis Conventibus ad effectum ſua ſuffragia ferendi in eiſdem Capitulis, eligi conſueverant, tunc celebrare ſolebant; id ſiquidem, præterquam quod Decretis Concilii Tridentini *ſeſſ. 25. cap. 6.* ibi — Nec impoſterum liceat Provinciales, aut Abbates, Priores, aut alios quoſcumque Titulares ad effectum electionis faciendæ conſtituere &c. magis conforme videbatur, neceſſarium quoque compertum fuerat, tum ad tollenda damna, & incommoda, quæ ex eorumdem Diſcretorum, ſeu Sociorum electione in Religioſæ pacis, & concordiæ, quæ in Ordinibus præfatis ſemper florere debet, præjudicium proveniebant, tum ad impediendas relaxationes, quas dependentia, quam tunc Superiores à ſuis ſubditis habebant, producebat: Ipſi enim Superiores, ut dictos ſuos ſubditos pro iis in Diſcretos, ſeu Socios hujuſmodi eligendis, quos, ad effectum ſe in perpetuo ſuarum Provinciarum guberoio confovendi, eligi neceſſe erat, benevolos haberent, regularis diſciplinæ conſervationi, prout eorum officii erat, incumbere negligebant. Quocirca, quoties dictorum Regnorum Religioſi, Regularis Diſciplinæ hujuſmodi tuendæ zelo ducti, ad ipſius Caroli Regis Patrocinium pro eorundem Diſcretorum, ſeu Sociorum abrogatione ab hac S. Sede impetranda confugerant, illud ſemper eis adfuerat, donec hujuſmodi gratiam conſecuti fuiſſent. Et in eadem expoſitione ſubjuncto, quod dictus Carolus Rex certior factus fuerat, Fratres Ordinis Minorum ejuſdem S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum in Regnis præfatis exiſtentes non modò eadem incommoda, & damna, quæ olim Religioſi aliorum Ordinum præfatorum ex electione Diſcretorum, ſeu Sociorum hujuſmodi experti fuerant, pati, ſed & alia multa concurrere, propter quæ Fratres prædicti uſum eligendi Diſcretos, ſeu Socios præfatos in Provinciis dictorum Regnorum abrogari plurimum deſiderabant, adeoque ipſius Caroli Regis zelum ſollicitabant, ut Apoſtolicæ deſuper auctoritatis Noſtræ partes interponi ſimiliter curaret:

Nos ſupplicationibus ejuſdem Caroli Regis nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Diſcretos præfatos in Provinciis utriuſque Caſtellæ Fratrum dicti Ordinis Capucinorum ſub certis modo, & forma tunc expreſſis, auctoritate Apoſtolica ſuſtulimus, & removimus, & alias, prout in noſtris in ſimili forma Brevis die 29. Martii 1693. deſuper expeditis litteris pleniùs continetur. Subinde verò pro parte ejuſdem Caroli Regis Nobis iterum expoſito, quod in præfatis Noſtris litteris trium Provinciarum Regnorum utriuſq; Caſtellæ veteris & novæ nuncupatæ, nec non Betbicæ, & Navarræ Provinciarum diſtincta, & expreſſa mentio facta non fuerat, quinimò nec in eiſdem litteris proviſum fuerat, quod loco ſupradictorum Diſcretorum Conventualium, ſicut præmittitur, ſublatorum, & remotorum pro tempore exiſtentes earumdem Provinciarum Diffinitores, & Cuſtodes, nec non ii ſaltem, qui noviſſimè in illis Provincialatûs officio reſpectivè functus fuerat, in earum Definitoriis, & Capitulis Provincialibus votum, ſeu ſuffragium reſpectivè habere deberent, quemadmodum ipſe Carolus Rex pro peculiari ſuo in Ordinem præfatum devo-

tionis

tionis affectu, commune ipsarum Provinciarum bonum promovendi studio ductus Nobis supplicari fecerat; ac proinde opportunè in præmissis à Nobis provideri, nec non præterea, quod in Provinciis prædictis Capitula Provincialia de sesquianno in sesquiannum celebrari deberent, quemadmodum fel. rec. Clemens PP. X. Prædecessor Noster pro omnibus ejusdem Ordinis Provinciis per quasdam suas itidem in forma Brevis anno MDCLXXVI. desuper expeditas litteras præscripsisse dicebatur, decerni, & ordinari plurimum desiderabat. Nos porrectis Nobis hac in re pro ejusdem Caroli Regis parte precibus benignè annuentes, eadem authoritate declaravimus remotionem, & abolitionem Discretorum Conventualium in Provinciis utriusque Castellæ Fratrum dicti Ordinis Capucinorum factas, ut præfertur, expeditasque desuper litteras nostras prædictas intelligendas esse non solùm respectu Provinciæ utriusque Castellæ veteris scilicet, & novæ, verùm etiam respectu Provinciarum Bethicæ, vulgò Andaluciæ, nec non Navarræ, &, quatenus opus esset, remotionem, abolitionem, ac nostras litteras hujusmodi ad supradictas Provincias Bethicam, & Navarræ dicta authoritate extendimus & ampliavimus. Præterea eadem authoritate decrevimus, quod vice, & loco prædictorum Discretorum in tribus Provinciis hujusmodi, sicut præmittitur, sublatorum, & abolitorum Definitores, atque Custodes, & immediatus ex-Provincialis earumdem Provinciarum in ipsarum respectivè Definitoriis, & Capitulis votum haberent, dictarumque Provinciarum Capitula de sesquianno in sesquiannum deinceps celebrari deberent, & aliis, prout in aliis nostris in eadem forma Brevis die 12. Septembris proximè præteriti desuper emanatis litteris, quarum, & primò dictarum nostrarum litterarum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis haberi volumus, uberius continetur.

Cum autem, sicut dictus Carolus Rex Nobis nuper denuò exponi fecit, ipse binas litteras nostras præfatas ad Provincias Aragoniæ, Valentiæ, Cathaloniæ, *Sardiniæ*, & Majoricæ dicti Ordinis FF. Capucinorum per nos extendi plurimū desideret. Nos piis ejusdem Caroli Regis votis, hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, supplicationibus ejusdem Caroli Regis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Congregationis nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus à Nobis particulariter deputatæ consilio, binas nostras litteras supradictas, omniaque in illis disposita quoad Provincias Fratrum Capucinorum utriusque Castellæ veteris scilicet, & novæ, nec non Bethicam, & Navarræ, ad Provincias earumdem Fratrum Capucinorum Aragoniæ, Valentiæ, Cathaloniæ, *Sardiniæ*, & Majoricæ, authoritate Apostolica, tenore præsentium, extendimus pariter, & ampliamus, decernentes easdem præsentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices, Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis authoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non Provinciarum & Ordinis hujusmodi, aliisve quibuslibet, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, nec non omnibus & singulis illis, quæ in præfatis nostris litteris concessimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem præsentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die v. Aprilis MDCXCIV. Pontificatus Nostri Anno tertio.

I. F. Card. Albanus.

Provinciam, Sardiniæ aliàs nuncupatam, in duas videlicet Calaritanam & Turritanam dividi, concedit.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

PRO parte charissimi in Christo Filii nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici Nobis nuper exponi fecit dilectus Filius nobilis Vir modernus Dux de Medina Cœli, ejusdem Caroli Regis apud Nos, & Sedem Apostolicam Orator, quod, cum in Regno Sardiniæ, cujus ipse Carolus etiam Rex existit, una duntaxat Provincia Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum

rum reperiatur, eaque viginti duobus Coventibus, in quibus quadriogenti, vel circiter Religiosi dicti Ordinis deguot, constet, ac pro illius visitatione quotanois juxta eorum Constitutiones facienda plusquam quadringentarum leucarum iter pedibus conficiendum sit, Ministri Provinciales Provinciæ hujusmodi plerumque in tam longa peregrinatione decedere, aut inutiles per reliquum vitæ illorum tempus remanere soleot. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, in Capitulo Generali ejusdem Ordinis novissimè celebrato, pro hujusmodi incommodo tollendo, seu remedio illi rei adhibendo, decretum fuerit, ut memorata Provincia in duas dividatur, Nobis propterea memorati Caroli Regis nomine humiliter supplicatum fuit, ut opportunam ad id facultatem concedere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur piis ejusdem Caroli Regis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter anouere volentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, De Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularum Præpositorum, qui dilectos Filios Procuratorem & Definitores Generales prædicti Ordinis audiverunt, consilio, & attento, quod pro hoc ipso instant etiam dilecti filii Minister Provincialis, & Custodes Provinciæ supradictæ, petitam facultatem dividendi eamdem Provinciam, Auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus & impartimur, salvâ tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium. Decernentes easdem præsentes litteras firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscuuque Judices Ordioarios & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum & inaoe, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit atteotari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non præfatorum Ordinis, & Provinciæ, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè & sufficienter expressis, & de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice duntaxat, specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VI. Augusti MDCXCV. Pontificatus nostri Anno quinto.

I. F. Card. Albanus.

Breve format. in Archivo Generali Ordinis Armario Provincia Calaritana.

N O T A

LAborem non fecessit divisionis actus, cui utraque pars consensit, fortior fuit divisionis conditio, utrinque circa sigillum, præcedentiam & confinia prætensa: ad Capitulum Generale remissa, fuit in hoc composita per sequens:

D E C R E T U M

Super compositione Provinciarum Calaritanæ, & Turritanæ.

IN NOMINE DOMINI Amen. Nos Joan. Petrus à Busto FF. Minorum Capucinorum Minister Generalis &c.

Cum ex divisione nostræ Provinciæ Capucinorum Sardiniæ in duas, videlicet in Calaritanam, & Turritanam ortum habuerint duo dubia, non facile dissolvenda; aliud circa Sigillum & Præcedentiam, alterum circa divisionem confinium, quæ quidem dubia R. P. Joan. Carolus à Mediolano Commissarius, & Visitator Generalis ad effectum præfatæ Divisionis destinatus remisit solvenda ad præsens novum Capitulum Generale anno præsenti 1698. die 16. Maii celebratum, in quo variè discussis rationibus ab utraque parte allegatis, cum adhuc difficultates apparerent maximæ, non facilè solvendæ, judicavimus, & ratum duximus Partes componi fraternâ charitate debere. Itaque convenientibus Partibus utriusque Provinciæ, & ad præcavendas lites, pacemque mutuam perpetuò stabiliendam, & compositionem desiderantibus, cum in nostrum arbitrium suam voluntatem & consensum refuderint, in modum sequentem componi decernimus, prout componimus, videlicet.

Circa Sigillum, quod unaquæque Provincia apponat inscriptionem propriam suæ Provinciæ, in hunc modum Sigillum Capucinorum Provinciæ Turritanæ: Sigillum Capucinorum Provinciæ Calaritanæ. *Cum autem Sigillum antiquum Provinciæ Sardiniæ impressam habeat Imaginem S. Gavini Patroni Turritani, illud assignandum duximus Provinciæ Turritanæ, prout & assignamus.*

Circa

Circa praecedentiam verò unusquisque Provincialis utriusque Provinciæ utatur jure suo secundùm morem & consuetudinem Religionis: in tabulis autem Capitulorum Generalium habeat primum locum Provinciæ Calaritanæ, respectu Provinciæ Turritanæ, & hæc secundum obtineat.

Circa confinia autem ea in modum sequentem dividimus & stabilimus: Provinciæ Turritanæ adscribuntur loca de Gallus, scilicet Tempier, Colonianus, Luris, Bortigiada, Nugnes, Baronia de Po uda, scilicet, Sinipolæ, Torpe, Pojada, Lodè: Baronia de Crusei, scilicet: Sula, Galtelli. Dorgali, Orosei, Onifai, Locoli, Irgoli, Torpei, Encontiata de Barbana de Ecolai. scilicet: Ponni, Mamoyadu, Orzaci, Lodini, Gavois, Ocolay, Ovodda, Villa de Sedilo, Loa de Bonaccado, Senegei & Nachelie. Provinciæ autem Calaritanæ assignantur Loca incontratæ de Perteocier, locu de Canois, scilicet Gudasen, Bossoneden, Turi, Soddi Norguiddo, Domus novas, Locu de Parte Barigadu Ardauly. Neundi, Ula, Serradili, Nuedu, Bidoni; Villa autem Pauli Latini pro lana & lino adscribitur Provinciæ Turritanæ, reliqua verò loca utriusque Provinciæ remaneant in suo esse respectu utriusque Provinciæ, &, ut imposterum nulla sit altercatio in utraque Provincia, præcipimus omnibus Fratribus utriusque Provinciæ, ut persistant in observantia hujus nostri Decreti, sub pœna privationis vocis activæ & passivæ; sic decernimus, mandamus & ordinamus. Datum Romæ die 11. Junii 1698.

Fr. Joan. Petrus Minister Generalis cum Definitorio Generali.

Decreta, quibus S. Congregatio Episc. & Regul. Fratribus Regni Sardiniæ Facultatem Tertii Ordinis Habitum Sæcularibus utriusque sexus dispensandi competere nominatim declaravit, confirmat.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Emanârunt nuper à Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E.Cardinalium neg eiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, ad favorem dilectorum Filiorum Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum Regni Sardiniæ tria Decreta tenoris, qui sequitur, videlicet. In causa vertente inter Patres Minores Capucinos Regni Sardiniæ ex una, & Patres Minores de Observantia ejusdem Regni, seù &c. partibus ex altera, de, & super infrascripto dubio nempe, An Patribus Capucinis Regni Sardiniæ liceat dispensare, seu distribuere Habitum, seu scapulare parvum cum cingulo S. Francisci Sæcularibus utriusque sexus in propriis Domibus, & sub jurisdictione Ordinarii viventibus, qui denominantur Tertiarij, seu tertii Ordinis, eosque dirigere in spirittualibus juxta Regulas dicti Tertii Ordinis in propriis Ecclesiis in casu? &c. Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum & Regularium præposita, partibus ipsis auditis, referente Eminentissimo Gabriellio, censuit, ac declaravit, competere PP. Capucinis facultatem conferendi scapulare, seu Habitum parvum cum cingulo Sancti Francisci. Romæ 16. Novembris 1703. Et die 29. Febr. 1704. denuò auditis Religionibus Patrum Minorum de Observantia, & PP. Minorum Capucinorum S. Francisci, referente eodem Emo Gabriellio, Eminentissimi Patres censuerunt, persistendum esse in decisis sub prædicta die 16. Novembris 1703. Romæ &c. Die verò 6. Martii ejusdem anni 1704. tertia vice proposita Causa per eumdem Emum Gabriellium ad preces Procuratoris Generalis Commissarii Curiæ Minorum de Observantia, & Procuratoris Generalis Strictioris Observant æ S. Francisci, eadem Sac. Congr. censuit, ac decrevit, extradendum supradictum Decret. Romæ &c. G. Cardinalis Carpineus. Locus ✠ Sigilli.

Cum autem, sicut pro parte dilecti Filii moderni Procuratoris Generalis dicti Ordinis Nobis subinde expositum fuit, ipse Decreta hujusmodi, quò firmiùs subsistant, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimùm desideret. Nos ipsum modernum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decreta præinserta Auctoritate Apostolica, tenore præsentium, approbamus & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salvâ tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium: decernentes easdem præsentes litteras firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus & per omnia plenissimè suffragari; Sicque in præmissis

sis per quoscumque Judices Ordinarios & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, Non obstan. Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac, quatenùs opus sit, Ordinum hujusmodi, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXIX. Martii MDCCIV. Pontificatus nostri Anno quarto.

F. Oliverius.

Breve formatum in Archivo Gen. Ordinis Armario Bullæ Pontificiæ.

Decretum, quo Sac. Congregatio Episc. & Regul. electionem Discretorum pro duobus Capitulis Provincialibus restituit, Apostolica confirmatione communit.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

NUper pro parte Dilectorum Filiorum Bernardini à S. Angelo in Vado Vicarii Generalis, ac Petri Mariæ à Luca in Romana Curia Procuratoris & Commissarii Generalis, & Fr. Francisci à Castro S. Petri Definitoris Generalis, Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negot. & consult. Episcoporum & Regularium præpositæ, exposito, quod aliàs, postquam fel. rec. Innocentius PP. XII. Prædecessor noster, per quasdam suas litteras, desuper in simili forma Brevis expeditas ad supplicationem cla: mem: Caroli II. dum vixit, Hispaniarum Regis Catholici, & tunc existentium Fratrum Provinciarum utriusque Castellæ, dicti Ordinis, ad tullenda damna, & incommoda, quæ ex electione Discretorum, qui à Conventibus ad effectum sua suffragia in Capitulis Provincialibus ferendi eligi consueverant, in religiosæ pacis, & concordiæ, ac Regularis Disciplinæ præjudicium patiebantur, usum eligendi Discretos prædictos in iisdem utriusque Castellæ, necnon Bethicæ sive Andaluciæ, & Navarræ Provinciis sustulerat, ac removerat; Deinde per alias suas pariter in simili forma Brevis expeditas litteras abrogationem, & abolitionem Discretorum hujusmodi ad Provincias Aragoniæ, & Valentiæ, Cathalauniæ, Majoricæ, & Sardiniæ tunc indivisæ sub certis modo & forma tunc expressis, Auctoritate Apostolica, extenderat & ampliaverat, & aliàs, prout in binis ejusdem Innocentii Prædecessoris litteris, primis quidem die XII. Septemb. MDCXCIII. & die V. Aprilis MDCXCIV. respectivè expeditis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur. Ac postmodum piæ mem. Clemens PP. XI. pariter Prædecessor Noster piis charissimi in Christo Filii nostri Philippi earumdem Hispaniarum Regis Catholici votis annuens, prædictam Discretorum electionem in Provincia Flandro-Belgica dicti Ordinis ad impediendas relaxationes & evitanda præjudicia, quæ in Regularem Observantiam ex illorum electionibus irrepere solebant, sustulerat etiam, & removerat per quasdam suas itidem litteras in forma Brevis die XXVIII. Aug. MDCCII. quarum tenorem præsentibus pro expresso haberi volumus. Abeo autem tempore, experientia docente, quod non solùm damna, & incommoda ejusmodi Discretorum electione sublata non fuerant, sed majora in gravius religiosæ pacis, & concordiæ, ac Regul. Obser. præjudicium, etiam cum scandalo, & sæcularium admiratione in eadem Provincia emerserant, ac actu emergebant, Fratres prædictæ Provinciæ Flandro-Belgicæ pluries nedum Superioribus Generalibus Ordinis prædicti, sed etiam tunc existenti illius apud Sedem Apostolicam Protectori, necnon eidem Clementi Prædecessori, præsertim in Comitiis Generalibus Ordinis prædicti die XIII. Maii MDCCXII. celebratis pro eorumdem Discretorum electione, ac restitutione supplicaverant. Idem Clemens Prædecessor dilecto Filio Michaëli Angelo à Ragusia, tunc Ministro Generali Ordinis prædicti, auditis prius, ac visitatis omnibus & singulis ejusdem Provinciæ Flandro-Belgicæ Fratribus, ac re seriò, prudenter, & diligenter examinatâ, electionem Discretorum hujusmodi, si id Divinæ gloriæ, publicæ tranquillitati, ac Regularis Observantiæ incremento in Domino expedire judicasset, restituendi facultatem dicta Auctoritate concesserat, & impertitus fuerat; prout in memorati Clementis Prædecessoris Litteris, itidem in simili for-

ma

mi Brevis die XIII. Julii MDCCIV. expeditis dicitur contineri. Ipse verò Michael Angelus in vim facultatis, sibi per præfatas Clementis Prædecessoris litteras concessæ, eosdem Discretos restituerat, & in eadem expositione subjuncto, quod Dilectus filius Matthæus à Carallio Frater expressè Professus Provinciæ Pedemontanæ Definitor à supradicto Bernardino Vicario Generali, Visitator Generalis deputatus, Sardiniam in duas Capucinorum Provincias usque ab anno MDCXCV. per alias prædicti Innocentii Prædecessoris litteras divisam, Calaritanam scilicet, & Turritanam, & quoad primam, nempe Calaritanam juxta mentem supradictæ Congregationis Cardinalium de præsenti visitabat, in utraque verò Provincia ex abolitione, & abrogatione Discretorum hujusmodi, non solum damna, & incommoda minimè sublata, sed majora in religiosæ pacis & concordiæ, & Regularis observantiæ præjudicium orta fuerant, & oriebantur; Ideoque pro parte Fratrum utriusque Provinciæ prædictæ eidem Congregationi Cardinalium supplicato; consulto tamen priùs & annuente Venerabili Fratre nostro Francisco Episcopo Prænestino S.R.E. Cardinale Barberino nuncupato, memorati Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectore, ut prædicto Matthæo actu Provinciam Calaritanam & successivè Turritanam visitaturo auditis prius, & visitatis omnibus, & singulis earumdem Provinciarum Fratribus & re seriò, prudenter & diligenter examinatâ, facultatem restituendi Discretorum electionem hujusmodi, si id Divinæ Gloriæ, publicæ utriusque Provinciæ tranquillitati, ac Regularis Observantiæ incremento in Domino expedire judicavisset, concederet: Emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris sequentis, videlicet, *die x. Martii* MDCCXIII. *Sanctissimus Dominus noster facta per me infrascriptum Secretarium de præmissis relatione in solita audientia, benignè indulsit, ut enunciatus Pater Visitator consideratis rationabilibus motivis, ex sua Visitatione resultantibus, ejus arbitrio in prædictis Provinciis Calaritana, & Turritana Discretorum Electionem, ac usum pro duobus Capitulis Provincialibus proximis tantùm intra triennium convocandis restituat.*

Romæ &c. F. Cardinalis Paulutius. V. Archiepiscopus Damascenus Secret. Locus ✠ Sigilli.

Cum autem, sicut prædicti Bernardinus Vicarius Generalis, Petrus Maria Procurator, & Commissarius Generalis, & Joannes Franciscus à Castro S. Petri Definitor Generalis Nobis subinde exponi fecerunt, ipsi Decretum hujusmodi, quò firmius subsistat, Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiri plurimum desiderent, Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares Personas à quibusvis excommunicationis, &c. censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum, Auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus: Decernentes præsentes litteras firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis Authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon Provinciarum, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus: cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die v. Maii MDCCXIII. Pontificatus Nostri anno secundo.

F. Card. Oliverius.

Exemplar in Arch. Gen. Ordinis Armario. Provincia Calaritana.

Eandem electionem Discretalem ad quatuor alia Capitula Provincialia extendit.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecit Dilectus Filius modernus Procurator Generalis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum, quòd aliàs, nempe die x. Martii

tii MDCCXXIII. emanavit à Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum, S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præposita Decretum, à fel. rec. Innocentio Papa XIII. Prædecessore Nostro per quasdam suas literas desuper in simili forma Brevis die v. Maii ejusdem anni expeditas toto illius tenore inserto confirmatum, quo indultum fuerat, ut dilectus pariter Filius Matthæus à Carallio Frater expresse professus, & Provinciæ Pedemontanæ Definitor, ejusdem Ordinis, à suo Superiore Generali, Calaritanæ, & Turritanæ Provinciarum tunc Visitator Generalis deputatus, consideratis rationabilibus motivis ex sua Visitatione resultantibus, ejus arbitrio in ejusmodi Provinciis Calaritana, & Turritana Discretorum electionem, & usum pro duobus Capitulis Provincialibus tunc proximis tantùm intra triennium convocandis restitueret, & aliàs, prout in ejusdem Innocentii Prædecessoris litteris, quarum tenorem præsentibus pro expresso haberi volumus, uberius asseritur contineri. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Matthæus vigore facultatis sibi sic attributæ litteras prædictas executioni demandaverit, ipse verò Procurator Generalis existimet Discretorum hujusmodi electionem & nunc restitui posse, cupiatq; propterea opportunè in præmissis à Nobis provideri, &, ut infra, indulgeri.

Nos prædictum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis &c. censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de eorumdem Cardinalium consilio, supradictis Provinciis Calaritanæ & Turritanæ electionem Discretorum prædictorum pro quatuor Capitulis dumtaxat, auctoritate Apostolica, tenore præsentium restituimus; salvâ tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium. Decernentes easdem præsentes literas, firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri, & obtinere, & illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, nec non Provinciæ & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXXI. Julii MDCCXXIV. Pontificatus nostri Anno primo.

F. Cardinalis Oliverius.

Exempl. Auth. loco & Armario prædicto.

N O T A.

JActavit haud parum Provincias Sardiniæ FF. Discretorum usus, & an illorum abrogatio bono Provinciarum magis conducat, an illorum concursus? diutius incertum mansit. Probàrunt utrumque, eos exclusère, & reassumpsère. Impræsentiarum iis exclusis Capitula celebrant, ex PP. Definitoribus, Guardianis actualibus, & illo P. ex Provinciale duntaxat, qui ultimò munus Ministri Provincialis exercuit, constituto, & in dulcedine pacis negotia tractant, muniaque dispensant &c.

DE-

DECRETO

Sac. Congreg. Episc. & Regul.

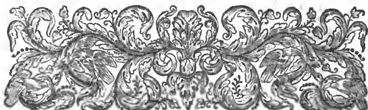
Erectio novæ Domûs in Oppido Tortolii Archiepiscopo Calaritano committitur.

SAcra Congregatio Emin. ac Reverendissimorum S.R.E. Cardinalium negotiis & consult. Episc. & Regul. præposita, referente Eminentissimo Domino Cardinali Zondadari Ponente, attentâ relatione Archiepiscopi Calaritani, ac Partibus contradicentibus auditis, censuit committendum, prout præsentis decreti tenore benignè committit eidem Archiepiscopo, ut veris existentibus narratis, &, postquàm sibi constiterit, Fabricam præfati Conventûs cum Ecclesia, Campanili, choro, sacristia, refectorio, dormitorio, hortis, & spatiis, numeris omnibus esse absolutam, & supellectili tam sacra, quàm prophana sufficienter instructam, ac ex eleemosynia piorum Benefactorum inibi duodecim Religiosos commodè sustentari posse, ad petitam erectionem, & Religiosorum introductionem, pro suo arbitrio & conscientia procedat; Ità tamen, ut in reliquis ea omnia, quæ per sacros Canones, S. Conc. Tridentinum, Constitutiones Apostolicas, & Ordinis prædicti circa hujusmodi novorum Conventuum Regularium erectionea præscripta sunt, religiosè serventur, Romæ 23. Jan. 1733.

Fr. Card. Barberinus Præf.

Ex Regesto Secret. Congregation. mens. & anni præd.

PROVINCIA TURRITANA.

A, quæ anteriùs de Provinciæ Calaritanæ origine prælibata sunt, Provinciæ Turritanæ communia, Lector, tene, cum ambæ Provinciæ ex successiva & mixta Conventum constructione coaluerint in unam, & usque ad dictum millesimum sexcentesimum nonagesimum quintum annum jucundo Fraternitatis vinculo fultæ habitaverint in unum.

De prima dum pauca memorare licuit, forte datum est de Turritana speciatim scire, quod tum à Missionibus, quas hæc Provincia exercet frequentiùs, tum ex Evangelico labore, quo animarum Saluti studet, Ecclesia Dei recipiat fructus laude dignos: Tertius Ordo, Fratrum curâ ad regulæ suæ apicem ductus, mirè hic floreat & exhibeat Filiationem S. Patris numerosissimam: De Fratribus nostris, inter quos plures de nobili parentela, & ex Familiis, de Amat-Cambella-Manca, Arca, Capella, Falca, Navarra &c. fuère, alios S. Inquisitionis Officium Qualificatores selegerit, alios Curiæ Episcopales Examinatores Synodales assumpserint: Virtutem autem, quæ exacta Regularis vitæ ratione munita semper in Provincia micuit, insigni decore novissimè signavit Fr. Paulus à Culari, Laicus, in quem à tempora, quo se nostræ Religioni sacravit, Spiritus Domini insiluit in virtute, & vitam activam & contemplativam in Eo ita univit, ut, dum ex conversatione sua inter homines adeptus est gloriam, mentis excessu, qui sæpius super eum irruit, cœli delicias gustaverit. Et sicut de illo in vita virtus, quâ sanavit, & mira patravit, exivit, & post mortem de sicco illius Cadavere egressus est Sanguis, ita illum populi opinio Sacri honoris dignum semper censuit, & Curia Episcopalis Bossanensis tam vitæ, quam mortis mirabilia censorio examine propterea jam discussit.

Comprehendit Conventus Fratrum XIII.
Monasteria Monialium II.

Am-

Ampullam Sanguinis S. Gavini Martyris, seu ejus partem ex Ecclesia Fratrum loci Nulvi extrahi sub censuris prohibet.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Conservationi & manutentioni Sanguinis S. Gavini Martyris, qui in quadam Ampulla in Ecclesia Domûs Fratrum Minorum S. Francisci Capuccinorum nuncupatorum, Terræ, seu loci Nului Ampurien. Diœcesis, prout ipsi Nobis exponi fecerunt, asservatur, quantum cum Domino possumus, benignè consulere volentes, supplicationibus Dilectorum Filiorum Guardiani, & Fratrum Domûs hujusmodi, Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Ne de cætero quisquam quavis auctoritate fungens ampullam, seu phialam, aut Sanguinem hujusmodi, vel illius aliquam partem, quovis prætextu, aut quæsito colore, causa, ratione, aut occasione, è dicta Ecclesia extrahere, aut asportare, seu aliis Ecclesiis, & locis piis commodare, vel, ut extrahatur, aut asportetur, permittere audeat, seu præsumat, sub excommunicationis & privationis vocis activæ, & passivæ pœnis per contrafacientes incurrendis, Auctoritate Apostolica, tenore præsentium interdicimus & prohibemus. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Domûs, & Ordinis præfatorum etiam &c. roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, quod præsentis prohibitionis copia in valvis dictæ Ecclesiæ, aut aliquo alio perspicuo loco, unde ab omnibus cerni possit, continuò affixa remaneat. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXVIII. Junii MDCXXV. Pontificatus nostri Anno secundo.

M. A. Maraldus.

Ex Archivo Vaticano Secreto Regesto Brevium Urb. VIII. 59. fol. 133.

Decretum S. Congregationis Rituum, quo præcedentia in Processionibus in dicto loco Nulvi RR.PP. Observantibus contra Fratres nostros adjudicata est, confirmat.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Nuper à Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum, S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum emanavit Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet. Factâ relatione per Eminentissimum D. Cardinalem Sabellum Ponentem Ampurien. præcedentiæ in Sacra Rituum Congregatione de controversia super præcedentia in processionibus, vertente inter Fratres Minores Observantes ex una, & Capucinos parte ex altera, habentes ambos Conventum in Oppido de Nului in Sardinia Ampurien. Diœcesis, & eadem Sacra Congregatio auditis hinc inde partibus in voce, & in scriptis pluries informantibus, & præcipuè pro parte Minorum Observantium, declaravit, præcedentiam deberi Fratribus Minoribus Observantibus, ex quo Observantes sunt priores in ordine qualitatis, & approbationis Apostolicæ, & Capucini, licet priores in fundatione per quatuor annos in eodem loco, sunt tamen Filiales ex eadem Religione Observantium, & longè posteriores in approbatione Apostolica, quo casu non intrat Bulla Gregoriana de Anterioritate Conventûs in eodem loco. Et ita decrevit, & servari mandavit. Die 26. Novembris 1678. V. Cardinalis Carpineus. Loco ✠ Sigilli. Bernardinus Casalius Sacræ Rituum Congregationis Secretarius.

Cum autem, sicut dilectus Filius Josepus de Copons, Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum, Nobis subindè exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi, quò firmius subsistat, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summoperè desideret. Nos ipsum Josephum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum, Auctoritate Apostolica, teno-

tenore præsentium approbamus & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salvâ tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium. Decernentes easdem præsentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari; sicque in præmissis per quoscunque judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XVI. Januarii MDCLXXIX. Pontificatus Nostri Anno tertio.

I. G. Slusius.

Exempl. Authent. in Archivo Generali Ordinis Armario Provincia Turritana.

N O T A.

DUrus visus est Fratribus nostris hujus Constitutionis, & approbari per eam Decreti Sermo, cum ex hypothesi aut fundamento, quod simus *Filiales ex eadem Religione Observantium*, feriat totum Ordinem: universalitatem enim necessariò involvit prætensa Filiatio, & consectariò universalis quoque infert consequentiæ præjudicium, nosque privat præcedentia, ubicunque PP. Observantes in nostræ habitationis aut Conventuum locis coexistunt. Inde Fratribus, vel se non sufficienter auditos, vel Sacrum Consessum non sufficienter instructum allegantibus, iterum per Emin. ac Rev. Dominum Cardinalem Sabellum Causa fuit proposita. At, cum torrens repagula jam rupisset, cursum aquæ turbidæ nemo amplius impedire potuit, hinc & denuò contra Nos, ut sequitur, fuit decisum:

Sacra Rituum Congregatio, auditâ utraque parte in voce, & in scriptis plenè informante, visisque juribus hinc inde deductis, illisque maturè discussis censuit standum esse in decisis sub die 26. Nov. 1678. nempe præcedentiam deberi Fratribus Minoribus Observantibus, & ita decrevit die 24. Februarii 1680.

Cesar Cardinalis Facchenettus.

Bernardinus Casalius Secret.

Veneror eâ, quâ decet, reverentiâ S. Congregationis Oraculum, cum tamen in Curis Romana sæpius Decreta ob rationes Partium vel minùs solidè, vel etiam æquivocè expositas, ex integro revocari non rara doceant exempla, necessarium mihi visum est, fundamenta, quibus prædictum Decretum nititur, aut caducum, aut saltem non ita firmum, ut regulam generalis consequentiæ firmet, demonstrare.

Supponimur Nos Capucini in dicto Decreto *Filiales ex eadem Religione Observantium*. Digna autem movetur à pluribus quæstio, & necdum sine contradictione decisa, an Nos à PP. Observantibus, vel à Patribus Conventualibus immediatè descendamus?

Partem litis non intro eo, inhærens tamen Litteræ Constitutionum tum Pauli V. incip. *Ecclesiæ Militantis*, tum Urbani VIII. Incip. *Salvatoris & Domini* tom. 1. Bull. fol. 57. & 77. videndarum, à neutris Nos procedere prætendo, ex eo enim, quod in Constitutione Pauli V. veri S. P. Francisci Filii, & in illa Urbani VIII. Filii ex nunquam interrupta linea nominemur & simus, Patres intermedios, quorum Filiales dicamur, non habemus, & Pater noster immediatus in Cœlis est S. Franciscus, adeoque in harum Constitutionum apice à neutris procedimus, ruitque præcipuum Decreti fundamentum.

Speculativa reflexio hæc si minus arrideat, Nos & à PP. Observantibus, & à PP. Conventualibus derivare libenter & in obsequium dico; à PP. Observantibus, dum primi nostri Patres zelo arctioris vitæ eos deseruère, à PP. Conventualibus verò, dum iidem nostri Patres sub eorum obedientia Pontificio jussu fuerunt collocati; & quidem, ut Boverius tom. 1. Annal. fol. 94. advertit, *ut nova Reformatio non ex Observantium sinu, sed ex Minorum Conventualium gremio effluxisse videatur*. Ex quo nos rectius Filiales Conventualium, & non Observantium appellari debere, clarè sequitur. Quid ergo conducit, & quid operari potest contenta in Decreto phrasis *Filiales ex eadem Religione Observantium?*

Ne tamen Filialem à PP. Observantibus Ortum nauseare videar, missa facio, quæ hucusque dicta sunt, & corde & ore honorem hujusmodi Religioni meæ adscribo, eandemque Filialem seu immediatam PP. Observantium Prolem nuncupatam volo, ac ex hoc fonte prioritatem originis iis competere ultrò fateor. Hanc autem nullum jus præcedendi conferre superaddo, postquam Constitutio Gregorii XIV. quæ incipit: *Exposcit &c.* pro regula universali à qua, quod Sacra Tribunalia Romæ deflectant, forsan ante & post nostrum Decretum Ampuriense, aliud exemplum non reperitur, inter Mendicantes eos, qui antiquiores in loco controversiæ essent, præcedere debere sancivit. Non ergo prioritas Professionis, Habitûs &c. nec prioritas in approbatione Apostolica, sed prioritas in loco videtur regula præcedentiæ. Hinc ipsa & eadem Sac. Rit. Congr. in posterioribus Causis, à PP. Observantibus magnificatam suam Prioritatem seu nostram Filiationem mancam palpavit, hacque non attentâ variè contra eos decidit, uti patet ex Decretis in Causa Potentina loci Vineolæ supra fol. 49. & 50. in Materanensi loci de Ferrandina fol. 53. & in causa Nullius seu Barensis Terræ Putignani fol. 110. videndis &c.

Jam verò, cum sit regula ab omnibus recepta, & propositio textualis, quod in circumstantiis Decretorum inter se contrariorum posteriora semper sint præferenda, vel quod posteriora derogent prioribus, uti notat Syl-

Sylver. *in var. opusc. tit. de Declarat. Card. opusc. 2. n. 11. fol.* 223. Rota in Milevitana *Decret. 2. Mart.* 1707. *§. fin. cor. Ansaldo cum aliis*, de qualitate baseos, in qua Decretum Ampuriense fundatur, facilè concluditur, concluditur inquam, quod Filialitas prætensa, fuerit & sit medium gratis allegatum, & paris consequentiæ inferendæ exemplum æquum non sit. Inde, ne, qui hujus Apostolici Brevis Summarium vidit, abducatur in errorem, hanc Notam legere necesse est.

Suscitata fuit & postmodum in hoc eodem loco à R. D. Parocho Quartæ funeralis & juris sepulturæ prætensio, occasione, quà Cadaver Antonii Mariæ Pinnæ in Ecclesia Fratrum fuit humatum: Causam decidit & divisit Sacra Congregatio Concilii, ut sequitur.

Ampurien. Quartæ Funeralis, & juris sepeliendi.

Cum Cadaver Antonii Mariæ Pinnæ defuncti in elapso mense Decembri delatum fuerit ad gentilitium sepulchrum suum situm in Ecclesia PP. Capucinorum Oppidi Nulvi, Parochus prætendit, & Quartam funeralem, & jus sepulturæ exigere, tam ratione prætensæ consuetudinis, juris assistentia munitæ, quam probat pluribus Testibus, inter quos etiam aliqui de facto proprio testimonium ferunt, disertè deponentibus, Parochum exegisse omnia jura Parochialia pro tumulatis in Ecclesia S. Theclæ PP. Capucinorum, quàm ratione jurisdictionis prætensæ in dicta Ecclesia S. Theclæ: & quia ex Libris Parochiæ constat, dictam Ecclesiam fuisse de juribus suæ Parochiæ, & postquam cessum fuerit commodum illius PP. Capucinis, nihilominus Parochus pro tempore exercuerit in eadem Ecclesia plures actus jurisdictionales, Dominii & jurisdictionis reservationem demonstrantes. ut sunt, celebratio Missarum cum cantu, recitatio Officiorum Defunctorum, ingressus in Ecclesiam erectâ Cruce, de quibus omnibus deponunt sex Testes examinati tantùm super articulis citato Syndico PP. Capucinorum, qui ulterius testantur penes Parochum asservari clavem Conditorii vitreæ Ampullæ Sanguine S. Gavini Martyris plenæ. Econtra verò PP. Capucini exhibent fides Regularium omnium Ordinum super eo, quod Parochi pro Cadaveribus tumulatis in earum Ecclesiis nihil penitus, nec nomine Quartæ Funeralis, seu alterius cu usvis juris exigere consueverint, seque jure exemptos contendunt à traditione dictæ Quartæ ex amplissimis privilegiis eorum Ordini concessis à Summis Pontificibus, & Parochum posse quidem à sponte dantibus recipere eleemosynam pro loco humandi Cadaver, quam jus sepulturæ vocant, non autem petere, & exigere: super quibus controversiis juxta infrascripta dubia Oraculum EE. VV. humillimè Partes exorant.

I. An debeatur Quarta Funeralis in casu? &c.

II. An debeatur jus sepulturæ in casu? &c.

Die 6 Junii 1716. S. Congregatio Concilii ad primum respondit negativè, Ad secundum affirmativè per quantitate ab Episcopo taxanda.

B. Cardinalis Panciaticus Præf.

Ex Regesto seu Libro 66. Secret. S. Congreg. mens. & anni præd. fol. 263.

Conventus Turritanos in Provinciam erigi indulget.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

PRo parte Charissimi Filii Nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici Nobis nuper exponi fecit Dilectus Filius, Nobilis Vir, modernus Dux de Medina Cœli, ejusdem Caroli Regis apud Nos & Sedem Apostolicam Orator, quod, cum in Regno Sardiniæ &c.

Residuum cum Divisionis Decreto vide in anterioribus fol. 221. &c. ac in eodem Documentorum Calarit anorum complexu notu & eu, quæ Discretorum & restitutionem & abrogationem in Regno Sardiniæ concernunt &c.

D E C R E T O

S. Congreg. Indulg.

Peragentibus Viam Crucis à Fratribus nostris Civitatis Saceris ante Constitutionem Clem. XII. in Monte Valverde nuncupato erectam, eædem Indulgentiæ conceduntur, quas lucrantur peragentes erectam à Fratribus, Ministro Generali Observantium subjectis.

TURRITANA.

NUper s. m. Clemens PP. XII. per suum Breve incip. *Exponi Nobis* sub die XVI. Jan. MDCCXXXI. editum, Fratribus Ministro Generali Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum subjectis privativè, ut ajunt, ad quoslibet alios Sacerdotes, facultatem erigendi in locis inibi expressis, pia loca Viæ Crucis, seu Calvarii nuncupata cum adeptione Indulgentiarum, adinstar Stationum Montis Calvarii, concessit. Cum verò Fra-

Fratres Ordinis Minorum ejusdem S. Francisci, Capucini nuncupati, Provinciæ Turritanæ in Sardinia, in pacifica, ficut exponebant, possessione, etiam per centenariam completam, reperiantur habendi in suis Conventibus ejusmodi pia loca, quæ Christifideles hucusque frequentaverint, Indulgentias ejusmodi loca ritè erecta peragentibus concessas acquirere credentes, precibus Sanctissimo Domino Nostro Benedicto PP. XIV. humillimè porrectis supplicabant.

I. Declarari, peragentes pia Loca Viæ Crucis usque de anno 1616. erecta apud eosdem FF. Capucinos Montis di Valverde *nuncupati extra mœnia Civitatis Saceris in Sardinia easdem indulgentias consequi, quas peragendo ejusmodi Viam Crucis à Fratribus præfato Ministro Generali Minorum de Observantia subjectis erectam, consequerentur, & quatenus opus sit, ex integro concedi.*

II. Et hujusmodi declaratio seu concessio extendatur etiam ad cætera ejusmodi pia loca Viæ Crucis à dictis Fratribus Capucinis ubilibet jam erecta.

III. Ut eadem facultas ejusmodi loca pia Viæ Crucis erigendi cum Indulgentiis jam concessis, etiam Fratribus Capucinis communicetur eo modo, quo ad Fratres Ordinis Minorum de Observantia Reformatorum, Recessus & de Ambrosiana nuncupat. sub die 16. Januarii currentis anni extensa fuit.

Eadem Sanctitas Sua, auditis Ordinario Turritano, & Procuratore Generali præfati Ordinis de Observantia, ac referente sub die 28. Novemb. 1742. Me infrascripto, Sac. Congregationis Indulgentiis sacrisque Reliquiis præpositæ Secretario benignè respondit:

Ad Primum pro concessione.
Ad Secundum recurrant in casu particulari.
Ad Tertium negativè.

L. Card. Picus Præf.

A. M. Erba Proth. Apost. Secret.

Ex Reg. Secret. Congr. mensis & anni præd. & habetur exemplar auth. in Arch. Gen. Ord. Armario Provincia Turritana.

N O T A.

Acquiescere huic Decreto PP. Observantes noluerunt, & econtra illud novo recursu & prætextu subvertere conati sunt, dicentes, quod, etiamsi Via Crucis, erecta à Fratribus nostris, Pontificio Oraculo fuerit munita, nihilominus exinde indulgentias non habeat annexas, cum Bulla Clementis PP. XII. expressè doceat, erectionem à quocumque alio, præter Observantes, factam, indulgentiis non gaudere, quod & Decreto Sac. Congregat. Indulgentiarum comprobare nitebantur, edito 25. April. anno 1735.: nam proposito tunc dubio: *An Indulgentiæ Viam Crucis peragentibus à S. Seda concessæ, etiam ad Vias Crucis erectas à non subjectis Ministro Generali Ordinis S. Francisci Regularium Observantium extensæ intelligantur? Fuit responsum, negativè.*

Impugnârunt & eadem occasione ac noviter possessionem legitimam à Nobis adductam, asserentes, Indulgentias Viæ Crucis exercitio concessas, non prius, quàm à fel. rec. Benedicto XIII. ad omnes Christifideles, fuisse ampliatas, & hanc ampliationem recentem potius, quàm antiquam dicendam esse contenderunt. Imò attentâ Constitutione Clem. XII. munitâ consuetis clausulis *sublata & Decreto irritante* quamcunque consuetudinem ita abrogatam inferebant, ut censeri debeat, ac si nunquam fuisset.

Scriptis & dictis autem usque ad molem coacervatis, P. Observantes aliud non effecêre, quàm quod Possessio nostra fuerit confirmata, & Indulgentiarum communio Viis Crucis à Nobis erectis sine differentia concessa, quemadmodum patet ex emanato desuper

D E C R E T O

Provinciæ Turritanæ.

Cum à longissimo tempore pium, sanctumque exercitium Viæ Crucis, ut vocant, obirent FF. Minores Capucini nuncupati, Provinciæ Turritanæ, suos penes Conventus, cumque promulgatâ subinde Constitutione s. m. Clementis XII. cujus initium est: Exponi Nobis: *quâ facultas erigendi Viam Crucis Ministro Generali Ordinis Minorum de Observantia S. Francisci, Fratribusque ab eo dependentibus tribuitur, ipsi Fratres Capucinos in possessione hujus exercitii deturbare cœperint, ob id potissimum, quod erectio ab ipsis facta non esset, Procurator Generalis Capucinorum ad removenda jurgia & dissensiones cum Christifidelium scandalo subortas, Sac. Congregationi, Indulgentiis, sacrisque Reliquiis præpositæ, pro manutentione in possessione erectionis antedicti exercitii, & pro Indulgentiarum concessione humillimas preces porrexit.*

Quare eadem Sac. Congregatio audito Procuratore Generali FF. Minorum de Observantia, & singulis rationum monumentis hinc inde deductis, cæterisque de jure videndis maturè perpensis, ac formatis demum his desuper dubiis, nempe:

I. An Viæ Crucis erectio à PP. Capucinis in Provincia Turritana ante promulgationem Constitutionis s. m. Clementis XII. sustineatur? & quatenus affirmativè.

II. An illi sint concedendæ Indulgentiæ, quibus gaudent Viæ Crucis erectæ à PP. Minoribus Observantiæ S. Francisci?

Die

Die 9. Februarii 1745. censuit rescribendum esse

Ad primum, supplicandum Sanctissimo pro sanatione, quatenus opus sit, dictæ erectionis, & pro Indulgentiarum concessione.
Ad secundum, provisum in primo.

De quibus factâ per Me infrascriptum Secretarium Sanctissimo Domino relatione die 13. ejusdem mensis, Sanctitas Sua votum Sac. Congregationis approbando, benignè annuit.

C. Card. de Hieronymis Præf.

A. M. Erba Prothon. Apostol. Præfect.

Exempl. Authogr. in supradicto Armario.

Cum & aliæ Ordinis nostri Provinciæ vel sint in simili possessione, vel speciali Viam Crucis cum Indulgentia erigendi gaudeant privilegio, aliàsque potissimum de harum Indulgentiarum qualitate vel quantitate notitia non habeatur, consultum censui hic subnectere earum summarium, Romæ Superiorum permissu, & in Typographia Reverendæ Cameræ Apostolicæ anno MDCCXXVII. impressum.

Summarium Indulgentiarum Terræ Sanctæ, & Viæ Crucis extractum, sive ex Bullis Summorum Pontificum, sive ex vivæ vocis Oraculis authenticis, sive ex Ordinis Seraphici Monumentis, Annalibus & Chronicis antiquis, sive ex quamplurimis Authoribus approbatis.

Plurimas Indulgentias Sanctis Locis fuisse & esse, concessas, nullus dubitare valet: dubitanti namque Sanctæ Birgittæ, an, quia Muri aliquorum locorum sacrorum destructi erant, etiam gratiæ, & Indulgentiæ forent abolitæ? Christus Dominus respondit: quod, licèt pares illæ, quæ Corpus suum, vel ejus benedictæ Matris tetigerunt, essent abrasæ, peregrini tamen eandem priorem gratiam, & peccatorum remissionem invenirent, *uti habetur Libro quarto Revelationum cap. 114. Item Eidem prima vice, qua intravit in Ecclesiam Sanctissimi Sepulchri, idem Christus Dominus apparuit, & dixit:* Quando intrâstis in Templum meum dedicatum Sanguine meo, sic mundati estis ab omnibus peccatis vestris, sicut si tunc levati essetis de fonte Baptismatis, & propter labores, & devotionem vestram aliquæ animæ consanguineorum vestrorum, quæ erant in Purgatorio, hodie liberatæ sunt, & introverunt Cœlum gloriæ meæ: nam omnes, qui veniunt ad locum istum cum voluntate perfecta se emendandi juxta meliorem conscientiam suam, nec voleotes reincidere in priora peccata, his omnia peccora priora totaliter dimittuntur, & augetur eis gratia proficiendi. *Sic habetur lib. 7. Revelationum cap. 14. Unde Eugenius IV. cuidam, tunc Guardiano Sacri Montis Sion, eidem supplicanti litteras Apostolicas pro Indulgentiis Terræ Sanctæ, respondit:* Loca illa Sanctissima non indigere litteris Nostris: nam potius esset derogatio, quàm autenticatio: *& meritò; illa etenim sanctissima loca, quasi fontes sunt omnium gratiarum, & Indulgentiarum, in quibus pretiosissimus Sanguis Christi Domini effusus est, atque Thesaurus meritorum ejusdem Jesu Christi repositus.*

Ea igitur propter s.m. Pius IV. Bullâ sub plumbo: Divina disponente Clementia &c. xvii. *Kalendas Augusti 1561. Pontificatûs sui anno tertio expeditâ, omnes Indulgentias, quæ olim erant concessæ Ecclesiæ Sacri Montis Sion, seu Cœnaculi, ad Ecclesiam S. Salvatoris in Hierusalem transferre dignatus est. Deinde tam præfatas Indulgentias, quàm in quadam tabella antiquissima, quæ apud Sanctissimum Sepulchrum pendens custodiebatur, descriptas, &, ut piè creditur, ad instantiam S. Helenæ à S. Silvestro Papa, uti ipse Pius asserit, sicut alias quascunque concessas Sanctissimo Sepulchro prædicto, cæterisque Ecclesiis, Monasteriis, Hospitalibus, ac piis Locis Terræ Sanctæ, illaque visitantibus approbavit, & confirmavit, & pro tutiori cautela omnes & singulas eisdem modis, & formis, quibus fuerunt concessæ, perpetuò concessit, & indulsit, suæ intentionis esse & fore, declarans, hujusmodi Indulgentias, sicut etiam indulta, & Privilegia sacratis Locis concessa, approbata, & confirmata, sub nullis revocationibus, suspensionibus, derogationibus, limitationibus, vel aliis contrariis dispositionibus, tam à Sanctitate Sua, quàm à Romanis Pontificibus Successoribus pro tempore emanatis comprehendi, sed attentis locorum distantiâ, religioneque, semper ab illis exceptas fore, & censeri &c.*

Præterea Sanctissimus Dominus Noster Benedictus Papa XIII. Constitutione, quæ incipit: Loca Sanctæ Palestinæ &c. *ultra Bullas Pontificias in ea expressas, & citatas, quaslibet alias in Ordinis Minorum de Observantia Annalibus, & Monumentis laudatas, ad eos per quoscunque Romanos Pontifices quomodolibet scriptas, quoad Indulgentias, præsertim sanctis Locis concessas, approbare, & confirmare, atque in pristinum statum renovare perpetuò dignatus est. Item aliâ Constitutione incipiente:* Inter plurima &c. *eodem die, & anno, quibus supra citatis, pium Viæ Crucis exercitium à s. m. Innocentio XI. litteris Apostolicis in forma Brevis sub die 5. Septembris 1586. incipientis:* Exponi Nobis &c. *nec non à s. mem. Innocentio XII. litteris etiam Apostolicis:* Ad ea quæ &c. *die 24. Decembris 1692. & aliis incipientibus:* Sua Nobis &c. *sub plumbo datis 7. Kalendas Januarii 1695. cœlestium munerum, & Indulgentiarum largitione approbatum, promotum, & extensum approbavit & confirmavit, omnesque Indulgentias etiam animabus in Christi charitate Defunctorum applicabiles sanctis Locis, atque eorum Stationibus, intra, & extra Hierusalem, per Sedem Apostolicam concessas, etiam per viam communicationis approbavit, & confirmavit, quin & easdem ad quoscunque Christifideles utriusque sexûs, Ministro Generali Observantium nullo modo subditos, qui exercitium Viæ Crucis peragent, & adimplebunt, eisdem modo, & forma, quibus à Fratribus, & Monialibus, atque*

aliis utriusque sexus personis, Ordinum, & Congregationum, obedientiæ, seu directioni Ministri Generalis Fratrum Minorum de Observantia subditis, Christique Fidelibus Confratribus, & Consororibus quarumcunque Confraternitatum, & Societatum, in eorumdem Fratrum, & Monialium Ecclesiis canonicè erectarum, sive erigendarum peragitur, in perpetuum extendit, & ampliavit. Indulgentiæ igitur, quæ in supradicta antiquissima Tabella erant descriptæ, atque in variis Monumentis Ordinis Minorum, authoribus probatis, Tabellisque publicis notatæ, atque laudatæ reperiuntur, de quarum propterea legitima validitate nullus dubitare valet, sunt sequentes:

Indulgentiæ concessæ in Monte Sion.

† In Monasterio Montis Sion, ubi habitant Fratres Minores, in loco, ubi Christus fecit ultimam Cœnam, est Indulgentia plenaria.

† In Capella, quæ dicitur S. Thomæ Apostoli, ubi Dominus apparuit, est Indulgentia plenaria.

† In Capella, ubi descendit Spiritus Sanctus in die Pentecostes, est indulgentia Plenaria.

† In loco, ubi obiit B. Virgo, est Indulgentia Plenaria.

Ubi Sanctus Matthias fuit electus in Apostolum, sunt septem anni, & septem quadragenæ indulgentiæ:

Ubi S. Jacobus Minor fuit electus in primum Episcopum Hierosolymitanum, sunt septem anni, & totidem quadragenæ.

In Capella, ubi S. Joannes Evangelista dicebat Missam Dominæ Nostræ, septem anni, & septem quadragenæ.

Ubi fuerunt divisi Sancti Apostoli; ut irent ad prædicandum per Universum Orbem, septem anni, & totidem quadragenæ.

In loco, ubi fuit translatum Corpus S. Stephani Proto-Martyris, septem anni, & totidem quadragenæ.

In Capella, quæ quondam fuit coquina, ubi Agnus Paschalis Cœnæ Domini fuit assatus, septem anni, & septem quadragenæ.

In introitu Domus Caiphæ, ubi Ancilla ostiaria dixit: Et Tu cum Jesu Galilæo eras, septem anni, & septem quadragenæ.

In medio præfatæ domus Caiphæ, ubi Petrus negavit Christum, septem anni, & totidem quadragenæ.

Juxta prædictam domum est locus, qui dicitur Galli cantus, & sunt ibi septem anni, & totidem quadragenæ.

In quodam loco, ubi Christus Dominus, in domo Caiphæ stetit usque manè, postquam fuit captus in nocte Passionis, sunt septem anni, & totidem quadragenæ.

Prope dictam domum est locus, ubi Domina Nostra venit, & stetit, postquam scivit captionem sui Filii, & sunt ibi septem anni, & septem quadragenæ.

† In domo Annæ, ubi Christo fuit data alapa, est Indulgentia Plenaria.

Juxta prædictam domum est locus, ubi Judæi voluerunt capere Corpus Dominæ Nostræ, sunt septem anni, & septem quadragenæ.

† In præfato Monte Sion est locus, ubi decollatus fuit S. Jacobus Major, & ibidem est Indulgentia plenaria.

In Monte Calvario.

† Prope foramen, ubi posita est Crux Christi, & ipse ibi crucifixus, est Indulgentia Plenaria.

Ubi Melchisedech obtulit panem, & vinum, sunt septem anni & totidem quadragenæ.

Ibidem prope est locus, ubi Abraham voluit immolare Isaac, & sunt septem anni, & septem quadragenæ.

† In loco, ubi Dominus de Cruce fuit depositus in gremio Dominæ nostræ, est Indulgentia Plenaria.

† In S. Sepulchro, est Indulgentia Plenaria, applicabilis etiam pro Animabus Purgatorii.

† In quadam Capella, quæ est juxta locum, ubi crucifixus est Christus, est quædam scala, & ibi est Indulgentia Plenaria.

† Sub rupe, ubi Dominus crucifixus est, habetur quædam Capella, in qua S. Helena reperit Crucem Dominicam, & est ibi Indulgentia Plenaria.

In alia Capella, ubi est columna, super quam sedit Christus, cum fuit spinis coronatus, sunt septem anni, & septem quadragenæ.

In altera Capella, ubi sortes missæ sunt super Vestem Christi, sunt septem anni, & totidem quadragenæ.

In Specu quadam, ubi positus est Christus interim quod Crucifixores aptabant Crucem, sunt septem anni, & totidem quadragenæ.

In Horto, ubi Dominus stetit, quando post Resurrectionem apparuit Magdalenæ, sunt septem anni, & septem quadragenæ.

Item in loco, ubi stetit Magdalena in horto, sunt septem anni, & totidem quadragenæ.

In eodem loco est quædam concavitas instar fenestræ, ubi est pars Columnæ, ad quam flagellatus fuit Christus, & sunt ibi septem anni, & totidem quadragenæ.

In Altari Capellæ, ubi sunt duo suprascripta, est quædam pars veræ Crucis, & sunt ibi septem anni, & totidem quadragenæ.

In præfata Capella est locus, ubi, quando inventa fuit Sancta Crux, resuscitata est per impositionem illius Mulier defuncta, & sunt ibi septem anni, & totidem quadragenæ.

In Corpore Civitatis sunt sequentes.

† In quadam domo, ubi fertur, quod nata est B. Virgo Maria, sunt septem anni, & septem quadragenæ; alibi tamen reperitur, quod est Indulgentia Plenaria.

In Probatica Piscina, ubi descendebat Angelus & movebat aquam, sunt septem anni, & totidem quadragenæ.

† In domo Palatii, est Indulgentia Plenaria.

In

In via, per quam Christus ductus est ad crucifigendum, vocata Amaritudinis, ubi est domus Lazari, & Sororum ejus, ac etiam domus Pharisæi, ad quam venit Magdalena, sunt ibi septem anni, & totidem quadragenæ.

In domo illius fœminæ, quæ appellatur Veronica, sunt septem anni, & totidem quadragenæ.

† *In Templo Salamonis, ubi præsentata est & nutrita B.V. Maria, est Indulgentia Plenaria.*

† *In porta, quæ dicitur Aurea, per quam ingressus est Christus, Dominicâ in Ramis Palmarum, est Indulgentia Plenaria.*

In domo, ubi natus est S. Joannes Evangelista, sunt septem anni, & septem quadragenæ.

Ubi Dominus apparuit post Resurrectionem tribus Mariis, dicens eis Avete, *sunt septem anni, & septem quadragenæ.*

In loco, ubi fertur Dominum cecidisse sub Cruce, sunt septem anni, & totidem quadragenæ.

Hucusque Indulgentiæ, quæ habentur intra Muros Jerusalem, nunc sequuntur, quæ sunt extra.

In Valle Siloe.

In Valle Siloe, est Locus Haceldema emptus triginta argenteis, quibus venditus est Christus, & sunt ibi septem anni, & totidem quadragenæ.

In Natatoria Siloe, ubi Christus misit cæcum, ut se lavaret, & videret, sunt septem quadragenæ.

In præfata Valle est locus, in quo Isaias Propheta fuit sectus Serra linea, & sunt ibi septem anni, & septem quadragenæ.

In eadem Valle, est Spelunca, in qua Sanctus Petrus post negationem se inclusit, & sunt ibi septem anni, & totidem quadragenæ.

In Torrente Cedron.

In Horto Gethsemani, ubi in nocte Passionis Christus dimisit octo Apostolos, sunt septem anni, & septem quadragenæ.

† *In eodem Horto, ubi Christus ter oravit, Indulgentia Plenaria.*

In Spelunca, in qua S. Jacobus Alphæi se inclusit post Passionem Christi, promittens non comedere; donec videret illum resuscitatum, sunt septem anni, & septem quadragenæ.

† *In Torrente Cedron, ubi Vestigia Salvatoris fuerunt impressa, Indulgentia Plenaria.*

Prope hujusmodi torrentem Cedron, est locus, ubi fertur, quod natus sit Zacharias, Pater Joannis Baptistæ, & sunt ibi septem anni, & totidem quadragenæ.

In Valle Josaphat.

† *Est Sepulchrum Dominæ Nostræ; ubi est Indulgentia Plenaria.*

Inter præfatum Sepulchrum, & Civitatem Jerusalem, est locus, ubi lapidatus fuit S. Stephanus, & sunt ibi septem anni, & totidem quadragenæ.

In Monte Oliveti.

In descensu Montis Oliveti, ubi videns Jesus Civitatem flevit super eam, fertur, quod sint septem anni, & totidem quadragenæ.

In præfato Monte, ubi Dominus docuit Apostolos orare, & composuit Pater noster, *septem anni, & totidem quadragenæ.*

Ubi Dominus prædicavit octo beatitudines, sunt septem anni, & totidem quadragenæ.

In eodem Monte fertur, quod annuntiavit Angelus B. Virgini transitum suum, deferens ei palmam, sunt ibi septem anni, & totidem quadragenæ.

† *In loco, ex quo Christus ascendit visibiliter in Cœlum, est Indulgentia Plenaria.*

In supradicto Monte est locus, ubi Apostoli post Adventum Spiritûs Sancti composuerunt Credo in Deum, *sunt septem anni, & totidem quadragenæ.*

† *Prope locum, ex quo Dominus ascendit in Cœlum, est locus, qui dicebatur* Viri Galilæi, *ubi Christus promisit apparere, & apparuit Apostolis post Resurrectionem, & est Indulgentia Plenaria.*

Juxta præfatum locum erat ficulnea, quam maledixit Christus, & sunt ibi septem anni, & septem quadragenæ.

In Bethania.

In domo Marthæ Hospitis Christi, septem anni, & septem quadragenæ.

In domo Magdalenæ, septem anni, & septem quadragenæ.

In medio dictarum domorum est locus, ubi Martha dixit Christo; Domine si fuisses hic &c. *sunt septem anni, & septem quadragenæ.*

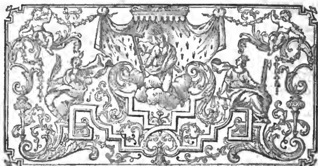
† *In loco, ubi sepultus est Lazarus, & resuscitatus à Christo, est Indulgentia Plenaria.*

In domo Simonis Leprosi, ubi Magdalena unxit Caput Christi, sunt septem anni & septem quadragenæ.

† *Item Indulgentiæ Plenariæ in Loco Nativitatis Christi ad Præsepe Pueri Jesu, ubi à Magis fuit adoratus, & ubi Angelus Pastoribus apparuit.*

† *Item Indulgentiæ Plenariæ in Domo & Ecclesia Nazaret, in domo, ubi natus est Joannes Baptista, in Emmaus, in Cana Galilææ, in Jordane & in Monte Thabor.*

Pro Coronis, Rosariis, Crucibus, & aliis Reliquiis Terræ Sanctæ, variæ Indulgentiæ à fan. memor. Innocentio XI. innovatæ, & confirmatæ.

CUSTODIA MONFERRATENSIS.

I Ducatum Monferratensem alii cum Antonio Chiusole ex fertili terræ situ, & opulenta rerum varietate Montem-Feracem nuncupant, ego Custodiam Fratrum in eo diffusam, Coloniam ex fructu laboris Apostolici, ab exemplis Virtutis, & serie Virorum Illustrium feracem, æquus quoque dixero. A tempore, quo Reformatio nostra ibi floret, misit semper in prædicationem Fratres, quorum aliquos impetus Spiritûs usque ad partes Africæ, Russiæ &c. compulit, aliorum autem zelus in Regionibus Subalpinis Depositum fidei servavit. Exempla vitæ religiosæ ea semper fuère, ut Ducum sibi conciliaverit amorem, & populi possederit affectum.

Inter Viros Illustres unum reticeo, & unum nomino: reticeo P. Bernardinum Astensem, ex pervetusto & nobili Palliorum genere, quem Castrum Ringum, quod hujus Ducatûs locus, & feudataria DD. Palliorum Sedes est, Religioni nostræ dedit, dum hæc ibi necdum viguit. Reticeo, inquam, hic Bernardinum, cum de eo in utroque priori Tomo effusa facta fuerit Laudis memoria. Nomino verò P. Hyacinthum à Casale, & hunc nominâsse sat sit, cum omnium aliorum merita in se concludere videatur, & totam quasi Europam suæ Virtutis habeat testem, prout tum ex illius vitæ, quæ sequitur, chronotaxi, tum ex Apostolicorum Diplomatum, quæ subnectuntur, complexu cumulatiùs patebit.

Non tamen erraſſe videor, si utrique adjungam Sanctimonialem, illustre nostri Ordinis decus, & Servam Dei Domitillam Galluciam, quæ cum utroque in Sanctæ vitæ opinione communicat, & cum utroque in eodem Ducatu suam patriam, videlicet, Civitatem Aquensem habuit. De hac ut cautè loquar, & paucis multa dicam, epitomen illius vitæ, quæ separato ejus sepulchro apposita est, hic duntaxat & ita adjungo: Venerabilis Mater Domitilla Galluccia, Acquensis, Capucina, in utero Matris miraculosè conservata, Seraphici P. Sancti Francisci Filia verè digna, in Christi Domini passione tanto amore accensa, ut ejus Stigmata, & totam ipsius passionem in proprio Corpore mereretur gestare, necnon ab omnibus vera Crucifixi imitatrix videretur: cruciatibus internis, externisque abundans, corporis viribus destituta

stituta; hilaris verò semper mente ac vultu, in proximorum salute cooperatrix Angelica; Imperatoribus, Regibus, cæterisque Principibus summo honore habita: ultima valetudine radiis solaribus circumsepta, nova Amoris Seraphin volavit ad Sponsum Anno millesimo sexcentesimo septuagesimo primo pridie Idus Februarii die Jovis hora quarta.

Mansère hujus Custodiæ Conventus Provinciæ Januensi incorporati usque ad annum, quo Pontificium Rescriptum, Eam Custodiam, à Reverendissimo P. Generali dependentem declaravit.

Habet defacto
Conventus Fratrum VI.
Monasterium Monialium I.

Veterem Civitatis Casalensis Domum ex vicino aquæ lapsu & morboso aëre infestatam demoliri, situm ejus vendi, ac supellectilem Ecclesiæ ad novam Domum transportari, Vicario Generali, & Præposito inibi committit.

A tergo. *Venerabili Fratri Episcopo Casalen., seu ejus in spiritualibus Vicario Generali, & Dilecto Filio Præposito Ecclesiæ Casalen.*

GREGORIUS PP. XIII.

Venerabilis Frater, & Dilecte Fili salutem & Apostolicam Benedictionem.

EXponi Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Guardianus & Fratres Domûs S. Francisci Ordinis Fratrum Minorum, Capucinorum nuncupatorum, prope & extra muros Civitatis Casalen., quod dicta Domus in pede cujusdam Montis sita, & ob aquarum continuò ex dicto Monte cadentium fluxum, muros & ædificia ipsius Domûs rodentium, adeo consummata, & in tantum periculum redacta existit, ut in illius reparatione majores expensæ, quam in alterius Domûs nova ædificatione fieri debeant, & licèt ipsa repararetur de novo, nihilominus lapsu & decursu aquarum prædictarum consummeretur, dum & ipsa Domus meridiei opposita, & juxta flumen Padum existit, in cujus ripa, & prope dictam Domum coria dictæ Civitatis graveolentia extenduntur, ex quorum fetido odore, & fluminis hujusmodi viciniiate aër inibi tam morbosus, & pestifer redditur, ut æstivo tempore Guardianus, & Fratres prædicti aut moriantur, aut talem infirmitatem contrahant, ut nedum in dicta Domo, sed nec quovis alio loco, aut alia quapiam aëris mutatione curari possint, ipsique Guardianus & Fratres à Domo & Civitate prædictis, nisi alius commodior & sanior locus, in quo habitare possint, assignetur, discedere cogantur; id quod Dilecti Filii Communitas & Homines dictæ Civitatis animadvertentes pietatis & devotionis zelo moti, ac ipsius Guardianum & Fratres in dicta Civitate permanere cupientes, eos sub spe aliam Domum in loco melioris aëris ædificandi hactenus retinuerunt, ac quamdam aliam Domum pro illorum habitatione in plano dictæ Civitatis boni aëris, de consensu Dilecti Filii Nobilis Viri Ducis Mantuæ, ex piis Christifidelium eleemosynis ædificari facere cœperunt; et, si Ecclesia dictæ Domûs prophanaretur, & in ea status, forma, & essentia, ac Ordo perpetuò supprimeretur, & extingueretur, ac dicta Ecclesia, & eorum Conventus, ac ædificia omnia demolirentur, & bona dictæ Domûs plus offerenti venderentur, pretiumque exinde proveniens in dictæ Domûs jam ædificari cęptæ perfectionem converteretur, ex hoc profectò novæ Ecclesiæ ædificationi, ac ipsorum Guardiani & Fratrum corporis sanitati plurimum consuleretur. Quare pro parte eorumdem Guardiani & Fratrum asserentium venditionem hujusmodi, si fiat, in evidentem utilitatem dictæ Domûs cessuram esse, Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus eorum statui in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur certam de præmissis notitiam non habentes, ac Guardianum & Fratres hujusmodi, ac eorum quemlibet à quibusvis excōmunicationis &c. censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fraternitati Tuæ, Frater Episcope, & Discretioni Tuæ, Fili Præposite, per præsentes committimus & mandamus, quatenus Vos de præmissis diligenter informetis, &, si per informationem hujusmodi præmissa veritate niti reperietis, super quo conscientiam vestram oneramus, Domum præfatam, ac in ea statum, formam, & essentiam, ac Ordinem perpetuò supprimere & extinguere, illiusque Ecclesiam prophanare, ac illam,

illam, & Conventum, ac ædificia omnia demoliri, & solo æquari facere, ipsisque Guardiano, & Fratribus quæcumque paramenta, & ornamenta, ac alias res Ecclesiasticas, & ad Divinum Cultum pertinentes, in Domo, & Ecclesia hujusmodi existentes, ad Domum jam construi in dicta Civitate cœptam exportandi, ac locum, & situm dictæ Domûs, ac illius Cœmeterii non consecrati, nec non ædificia prædicta personis plus offerentibus, & meliorem conditionem offerentibus publicè, & ad incantum, ac, prout melius, & utilius videbitur, vendendi, & pretium ex venditione hujusmodi proveniens in perfectionem dictæ Domus, jam construi cœptæ, convertendi, ac instrumenta desuper necessaria & opportuna celebrandi, licentiam & facultatem concedere, auctoritate nostra curetis. Non obstantibus fel. rec. Pauli Papæ II. Prædecessoris Nostri de rebus Ecclesiæ non alienandis, & malè alienatis recuperandis, & aliis Apostolicis Constitutionibus & Ordinationibus, ac Domûs & Ordinis præfatorum juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, ac litteris Apostolicis Domui & Ordini præfatis, illorumque Superioribus, & personis sub quibuscumque tenoribus, formis, ac cum quibusvis clausulis & decretis in genere vel in specie, ac aliàs in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresè derogamus, cœterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XVI. Jun. MDCXXIV. Pontificatus nostri Anno tertio.

Ex Autogr. Secretariæ Brev. Apost. Regesto mens. & anni præd. fol. 149.

Duas Moniales è Monasterio S. Barbaræ Mediolani, ad novum Monasterium Capucinarum Civitatis Casalensis pro hujus gubernio & instructione transferri, Archiepiscopo Mediolanensi &c. committit.

Venerabili Fratri Archiepiscopo Mediolanensi, seu Dilecto Filio ejus Vicario in spiritualibus Generali.

PAULUS PAPA V.

Venerabilis Frater, sive Dilecte Fili salutem & Apostolicam Benedictionem.

Expositum Nobis nuper fuit nomine Venerabilis Fratris Tullii, Episcopi Casalen., quod ipse unum Monialium Capucinarum nuncupatarum Monasterium in Civitate Casalensi fundavit, & pro ejusdem Monasterii gubernio, & Monialium introducendarum instructione, duas ejusdem Ordinis Moniales Monasterii Sanctæ Barbaræ Mediolanen. ad noviter erectum Monasterium hujusmodi transferri cupit; ideo Nobis ejusdem Tullii Episcopi nomine fuit humiliter supplicatum, ut opportunam super præmissis licentiam concedere, de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur ejusdem Tullii Episcopi votis, quantum cum Domino possumus, annuere, ipsumque specialibus &c. volentes, & à quibusvis &c. censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fraternitati Tuæ, Frater Episcope, seu Discretioni Tuæ, Fili Vicarie, per præsentes committimus & mandamus, ut duabus Monialibus, ejusdem Monasterii S. Barbaræ, ætate gravibus, quas ad hujusmodi munus idoneas & voluntarias esse repereris, quod à prædicto Monasterio, in quo professionem emiserunt, ad novum Monasterium à dicto Tullio Episcopo erectum, dummodo rectâ viâ, & à Matronis honestis associatæ illuc accedant, transire possint, auctoritate Nostra Apostolica licentiam & facultatem concedas. Volumus autem, ut ipsarum Monialium sic transferendarum eleemosynæ dotales secundo dicto Monasterio, etiamsi, antequam ad illud revertantur, eas in dicto Monasterio decedere contingat, remaneant. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac Monasteriorum & Ordinis prædictorum, etiam juramento &c. roboratis statutis, & consuetudinibus, cœterisque contrariis quibuscumque. Datum Tusculi sub Annulo Piscatoris die XII. Octobris MDCX. Pontificatus Nostri Anno sexto.

Ex Arch. Secret. Brev. Apostolicorum regest. mensis & anni præd.

NOTA.

Monasterium prædictum potissimum opus Capucinorum esse & teneri debere, probat ipsa illius fundatio, extracta ex libro Memoriarum, reservato in eodem Capucinarum Monasterio, ut sequitur.

In Castro Montilli anno 1609. morabantur duæ Matronæ, quarum una Julia, à Pralormo, Comitatis Astensis loco, ex nobili Roctorum Familia, altera verò Barbara Mazzetti à Casali, ex claro Dominorum

rum à Saluggia Canacesi genere, vocabantur: ambæ duorum Fratrum ex Stirpe Coccastelli, dicti loci Domini Domina, Viduæ: hæ divina inspiratione commutæ Religiosum Statum, Habitumque S. Patris Francisci cum professione primæ Regulæ S. Claræ assumere unanimi statuêre sensu. Ad plum hoc propositum, quod variis difficultatibus obnoxium advertebant, celerius executioni dandum, Barbara ad patriam suam, Civitatem scilicet Casalensem se contulit, ibique consilio P. Felici Falzona à Casali, tunc Capucinorum Guardiano confidenter aperto, illum rogavit, ut pro iis locum in Monasterio Monialium vel Mediolani vel Papiæ procuraret, qualibet earum ex divite sua substantia 2000. Scutorum summam ad hunc effectum offerente. Munus hoc P. Felix in se suscepit gaudens, & pro iis collocandis valida quidem adhibuit media, quæ tamen finem non attigêre. Hinc Barbaræ, illum semper urgenti exposuit, quod, si cum Julia summam pro dote Monasteriis Paviæ & Mediolani oblatam erogare vellet, in ipsa Civitate Casalensi novum Capucinarum Parthenonem ex ea fundare arduum non foret, præsertim voto Illustrissimi & Reverendissimi Domini Tullii à Caretto, tunc Civitatis Episcopi, & Præsulis singulari pietate conspicui ad id concurrente. Quantumvis Barbara propositionem, cujus executionem attentâ speciatim suâ & Cognatæ ætate provectâ difficilem autumabat, tunc non acceptasset, & econtra noviter pro Statione Paviensi institisset, suadæ nihilominus P. Felicis tandem accessit, eique præmissis variis orationibus & assumpto in laboris partem P. Angelico Meschiavino Capucino negotium sub velato nomine cum Illustrissimo Domino Episcopo tractandi assensum præbuit. Hic Personam Oratricem sibi revelari voluit; eamque illico personaliter accessit, prius quidem ex manifestatione confusam, postea tamen docili fiducia consiliis Pastoris tam amabilis plenè acquiescentem. Eo zelo piissimus Antistes hujus operis progressui attendit, ut incunctanter P. Angelicum pro obtinendo Juliæ consensu Montilium ablegaverit, quæ & hunc præbuit, & pariter ad Civitatem se contulit. Interim P. Felix à Sermo Duce Mantuæ Vincentio III. tunc in Civitate Casalensi cunctante, donationis titulo situm pro fabrica die 15. Mart. 1609. obtinuit. Indixit ad hæc Ill. D. Episcopus pro 21. Aprilis, in quem dies Paschæ cadebat, solemnem & generalem Processionem, crucemque plantavit, ac repetitâ in mense Junii Processione primum Lapidem solitis Ecclesiæ ritibus posuit, Deputatis ad curam fabricæ D. Joan. Paulo Pieco, Antonio Prato & Antonio Guazzo.

Contigit interea, ut Illustrissimus D. Præsul Romam ob Canonizationem S. Caroli Borromæi proficisci deberet, ubi & duorum annorum intervallo eum commorari oportuit. Processit quidem ad interim, lento tamen opere, fabrica, & memoratæ duæ Matronæ ad Monasterium Monialium S. Bartholomæi, Ordinis Sancti Augustini secesserunt, & sparsâ de novo Capucinarum Cœnobio famâ, plures distinctæ qualitatis puellæ ad id suscipi institerunt.

Eoipso tempore, & opportunè Romæ degebat D. Grattarola unus ex dictæ Canonizationis Procuratoribus, qui olim munus Confessarii Monialium Capucinarum ad S. Barbaram Mediolani exercuerat, à quo dum Illustrissimus Episcopus de religiosa dictarum Monialium vita plenius erat informatus, pro extrahendis ibi duabus Sororibus suprapositum Breve obtinuit.

Ad Sacerdotalem Sedem 25. Jun. 1610. Illustriss. D. Episcopus reversus modicum invenit fabricæ progressum; hinc ipsemet illius perfectioni cum DD. Deputatis ea incubuit solertia, ut in mense Augusti anni 1610. ad statum, introducendis 10. Personis impatienter id exspectantibus sufficientem, fuerit redacta: fueruntque inter introductas primæ Barbara & Iulia præfatæ.

Cum Moniales Institutrices Mediolano appulissent 22. Septembris, die glorioso S. Mauritii martyrio sacrâ, manè omnes decem Monachandæ, comitantibus eas præcipuis Matronis ad Cathedralem Ecclesiam fuêre conductæ, ubi post cantatæ Solemnis Missæ Evangelium à P. Hyacintho Natta, celebri Concionatore Spiritu & sapientia pleno habebatur sermo, sumptâque ibi per manus Episcopi Sacrâ Synaxi, ad Monasterium pro prandio rediêre. Pro vesperis autem ad Cathedralem fuêre reconductæ, hisque finitis omnes ab Illustrissimo Domino Episcopo Seraphicum acceperunt Habitum; postea cum rudi fune ad collum, & cruce trium brachiorum longâ super humeros, Solemnissima totius Cleri Regularis & Sæcularis, ac omnium totius Civitatis ac Diœceseos Parochorum Processione, cui Statua B. V. Mariæ a Sermo Principe donata, & duo Reliquiaria cum Reliquiis à prælibato P. Hyacintho Natta pariter donata præferebantur, in modum triumphi ad novum Capucinarum Monasterium ducebantur, innumerabili populo, quem cum Reverendissimo Domino Præsule altefatus Dux Vincentius, expressè Mantuâ in hunc finem Casalin se transferans præibat, eas comitante, & Monialibus è Monasterio S. Barbaræ Mediolani extractis illas solitis cæremoniis excipientibus. Postero die P. Hyacinthus novo Sermone novellas Christi Sponsas, & assumptas ex hominibus primitias Deo & agno, ob scamnorum defectum in terra sedentes, ad Spiritum perseverantiæ animavit, eo fructu, ut omnes decem 23. Sept. 1612. solemni professione in manibus Illustrissimi Domini Episcopi emissa, suavi Religionis jugo sese cum summa ædificatione consecraverint, ea religiosæ vitæ exempla relinquentes, quæ adhuc hodiedum in Sacris illis muris gloriosa propagine corusca videntur.

Ex reg. seu libro memoriarum prædicto.

S. Reliquias sopradictas & novo Parthenoni donatas, habuit P. Hyacinthus à Serenissima Archiducissa Austriæ Anna Catharina, prout constat ex diplomate desuper confecto, & in Archivo Monasterii Monialium reservato, ut sequitur.

Anna Catharina Gratia Dei Archiducissa Austriæ, nata Principissa Mantuæ & Montisferrati.

Cum P. Hyacinthus à Casali Concionator Capucinus à Nobis partem Sacrarum Reliquiarum, quæ apud Nos custodiuntur, tum pro sua propria devotione, tum pro aliorum satisfactione, tum pro locis, in quibus cum debita reverentia asservarentur, & colerentur, requisiverit, Nos non solùm cultum Divinæ Majestatis, cui omnia bona debemus, sed & Sanctorum, qui cum Ea gloriosi triumphant in cœlis, promovere volentes, consultum duximus piæ illius petitioni condescendere, eidemque infrascriptas SS. Reliquias concedere, & donare, quæ ex nostris, quas ex certis & Authenticis locis juxta solemne apud Nos asservatum, Deca-

Documentum acquisivimus, fuerunt excerpta. Inde ut major desuper habeatur fides, & quò major est illarum certitudo, eò intensior quoque vigeat devotio & reverentia, hasce propria manu subscriptas expediri mandavimus Oenіponti 26. Sept. 1607.

Anna Catharina.

L. ✠ S.

SS. Reliquiæ fuêre nominatim sequentes.

De columna flagellationis D. N. Jesu Christi.
De manna cælesti reperta in Sepulchro B. V. Mariæ.
De Petra loci, in quo B. V. ad cælos assumpta est.
De Virga Aaron.
Ex ossibus S. Andreæ Apostoli.
Ex ossibus S. Jacobi Majoris Apostoli.
De S. Stephano Protomartyre.
De S. Laurentio Levita Martyre.
De S. Marcellino Papa & Martyre.
De SS. Philippo & Matthæo Apostolis.
De SS. Cosma & Damiano Martyribus.
De S. Christophoro Martyre.
De S. Stanislao Martyre, & Episcopo Cracoviæ.
De S. Mauritio Mart. Thebææ Legionis Duce.
De SS. Vito, Faustino, Cassiano, & Gordiano Martyribus.
De SS. Hermagora & Fortunato Mart.
Ex pelle SS. Innocentium Infantium M. M.
Ex ossibus unius trium Regum Magorum.

A Fr. Hyacinto Casalensi litteras sibi inscriptas se recepisse, & commissa negotia ab eodem se partim audivisse, Suicardo, Archiepiscopo, & Electori Moguntino renuntiat.

A tergo: *Venerabili Fratri Joanni Suicardo Archiepiscopo Moguntino, Sacri Romani Imperii Principi Electori.*

PAULUS PAPA V.

Venerabilis Frater salutem & Apostolicam Benedictionem.

Litteras à Fraternitate Tua dilecto Filio pio, ac religioso Viro Hyacintho, Fratri Ordinis Capucinorum ad Nos datas VIII. Idus Octobris anni præteriti, ab ipso accepimus VI. Idus mensis præsentis Februarii. Hactenus nonnulla ex his, quæ in mandatis ei dedisse scribis, Nobis renuncianda, audivimus, reliqua benignè audituri, cum ipse Frater Hyacinthus Religionis zelo, & rerum agendarum prudentia præstans Nobis illa exposuerit. Persuasum autem omnino Tibi esse volumus, fore Nos semper promptos ac paratos, præstare, quantum cum Domino poterimus, omnia officia solliciti Pastoris & amantissimi Patris ad Ecclesiæ Catholicæ utilitatem, & commune Germaniæ bonum. Interim toto nostri cordis affectu Deum precamur, ut instantibus necessitatibus sancto suo auxilio succurrat, ac Te non minus prudenter, ac generosè, quàm piè pro ejus Ecclesia laborantem, incremento suæ sanctæ gratiæ jugiter consoletur.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris XV. Martii MDCXIV. Pontificatus nostri Anno nono.

Petrus Stroza.

Ex Arch. Secret. Vaticano Reg. mens. & anni præd. Epist. 239.

Maximiliano Bavariæ Duci, eundem Fr. Hyacinthum ad se mitti desideranti, Pontificiam mentem à Joanne Baptista Cribellio patefaciendam esse, significat.

A tergo: *Dilecto Filio, Nobili Viro, Maximiliano Duci Bavariæ.*

PAULUS PAPA V.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, salutem & Apostolicam Benedictionem.

LEgimus Nobilitatis Tuæ litteras, ex quibus tuum de Fr. Hyacintho de Casali, Ordinis Capucinorum, desiderium intelleximus. Cæterùm, quæ Nobis ea de re occurrunt, diximus dilecto Filio Joanni Baptistæ Cribellio, à quo Nobilitas Tua mentem nostram accipiet. Quamobrem his litteris longiores non erimus, illud certè persuasum jam pridem Nobilitati Tuæ esse arbitramur, Nos pro singulari, ac paterna, qua Te complectimur, benevolentia, tuis meritis debita, quotiescunque cum Domino poterimus, nunquam Tibi promptè gratificari prætermissuros. Dominus, Dilecte Fili, in Te sua dona liberaliter augeat, & aucta benignè custodiat; Et Nos iterum Nobilitati Tuæ Apostolicam Benedictionem toto ex animo impartimur.

Datum Romæ apud S. Marcum sub Annulo Piscatoris die xxv. Aprilis MDCXX. Pontificatus nostri Anno decimoquinto.

Ex Archivo Secreto Vaticano, Regesto Brevium ad Principes mens. & anni præd. fol. 59.

Eundem Fr. Hyacinthum ad tractanda Religionis negotia in Germaniam & Hispaniam ablegat, privilegiis munitum.

A tergo: *Dilecto Filio, Fr. Hyacintho à Casali, Ordinis FF. Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum. Professori.*

GREGORIUS PAPA XV.

Dilecte Fili salutem & Apostolicam Benedictionem.

CUm Te ob tuum Catholicæ Religionis zelum, prudentiam, dexteritatem, & Rerum Germanicarum experientiam pro gravibus, & servitium ejusdem Religionis concernentibus negotiis pertractandis in Germaniam mittendū decreverimus, ac pro iis & aliis in Hispaniam ac alias Regiones nunc etiam Te proficisci oporteat, & Nos Te eâ, quam optamus, & expedit, celeritate, ob infirmi corporis tui vires pedibus proficisci non posse perspectum habeamus, motu proprio, & non ob tuam, vel alterius pro Te Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & mera deliberatione nostris, Tibi in virtute S. Obedientiæ per præsentes committimus, & mandamus, ut equo, ac omni alio meliore Tibi possibili modo unà cum iis sociis tui Ordinis, qui Tibi è re videbuntur, ubique locorum ad tuam electionem accipiendis, iter hujusmodi facias, non obstantibus quibuscunque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXIII. Octobris MDCXXI. Pontificatûs nostri Anno primo.

S. Card. S. Susannæ.

Ex Archivo Secret. Brevium Apostolicorum Regesto mens. & anni prædict.

NOTA.

SI Domni Gabrielis Hectoris Natta, Comitis ab Alfiano, & suæ Conjugis Polixenæ à Blandrate, ex Comitibus (nunc Marchionibus) S. Georgii, gloria fuit, præclaros numerâsse Natales, dum ille è Regibus Romanis & Sabinis, hæc verò à Poloniæ Regibus, & magnæ Lithuaniæ Ducibus sanguinem traxerunt, fuit & non minor utriusque felicitas, dum Fr. Hyacinthum supradictum habuerunt 21. Jan. 1575. sui Connubii pignus, unicumque sui amoris partum. Friderici nomen Ei in Aqua Regenerationis imposuerunt; & in ephebis initium Sapientiæ, timorem Domini, sociatâ curâ instillaverunt. Haustos in Papiensi Academia altioris scientiæ latices Fridericus Salamanticæ felici Musâ perfecit, reducemque Bononia utriusque juris laureâ insignivit. Doctrinæ juncta prudentia, & rerum agendarum dexteritas ad aulam Serenissimi Mantuæ Ducis Vincentii liberum ei patefecit ingressum, ubi & hujus affectum ita captivavit, ut illum ad curanda sui Ducatûs negotia Venetias ablegare statuerit.

Interim Fridericus tum ex insidiis, quibus Nobilis Patriota vitæ ejus insidiabatur, tum ex casu, quò violenta mors vitam sui Cubicularii reddidit infelicem, fata humanæ conditionis, fallacesque aulicæ fortunæ risus agnoscens, dudum jam de vita, inter Capucinos instituenda, conceptum consilium exequi statuit. Quod, ut inimicus homo distraheret, vagam in Galliciam Peregrinationem suggessit. Agnovit illico dæmonis astum noster Mantuæ Guardianus, & ideo, quantùm Friderico Compostellani Itineris executionem dissuasit, tantùm illum ad celerem vitæ Capucinæ amplexum animavit. Accessit utriusque voto P. Provincialis Provinciæ

Venetæ (hanc enim sibi elegit, ac in Januensi & sibi nativa Provincia, vicinior parentela Spiritum vocationis turbaret.) dum Fridericum, quem maturâ virtute pollentem noverat, incunctanter Vicentiæ Ordinis Habitu indui jussit. Numerabatur annus Christi millesimus sexcentesimus, quo hæc mutatio dexteræ Excelsi secuta est, & quo nomen Friderici conversum fuit in illud Hyacinthi. Tenerior corporis constitutio non poterat consueto Ordinis rigori diu & ita resistere, quin subsequus gravior morbus, Patribus Familiæ invitis & afflictis consilium de Hyacintho dimittendo ingeneraret. Tenuêre suspensam executionem Serenissimi Mantuæ Ducis & Ducissæ preces, quas ad locum Novitiatûs missus Episcopus Mantuanus Franciscus Gonzaga personali suo patrocinio reddidit efficaciores, iis quidem, ut probationem ad duos annos protrahi fuerit indultum. Viribus postea Bassani, ubi salubrioris aëris gratiâ fuit collocatus, plenè recuperatis, anno 1602. mense Februarii se Deo & D. Francisco sacro consecravit voto. Ad studia Ordinis promotus, scientias & artes, quas possidebat, miro progressu & Theologici Studii unione polìit; & anno 1606. in Emporio Veneto provinciam Concionatoris quadragesimalis, Diaconus adhuc, inchoavit. Acriores eâ tempestate Paulum PP. V. inter - & Aristocraticam hanc Divi Marci Civitatem fervebant discordiæ, inde, dum Hyacinthus causam Sedis Apostolicæ tam ore, quàm calamo constanter propugnabat, è Dominio egredi jussus est. Dolens & gaudens ibat de conspectu Serenissimi Concilii Hyacinthus; dolens, dum Serenissimam Rempublicam Ordini addictissimam cogitabat; gaudens verò, quia dignus habitus cum aliis, pro Sedis Pontificiæ juribus pati. Magnanima autem hæc actio ingessit summo Pontifici altiùs & digniùs de Hyacintho sentiendi cogitatum: inde, ut successivè illum formaret in Virum Ecclesiæ perfectum, in Germaniam, acerbiore commixtæ Religionis conflictu jactatam, Eum ablegavit Missionarium. Per triennium integrum fuêre ibi Evangelica Verba Hyacinthi, tum *quasi ignis*, quo in flammas accenso, in pluribus hæreseos tenebras dispulit, lucemque Fidei & veritatis in eorum cordibus accendit, tum *quasi malleus conterens petram*, conterens tenaciorem peccatorum duritiem, & ex ea Sanctæ pœnitentiæ aquas eliciens. Penetravit zelus Hyacinthi usque ad Cæsaream Viennæ Aulam, ubi vigentia inter Augustissimum Rudolphum II. Imperatorem, & Serenissimum Mathiam Archiducem, Fratres secundùm carnem Germanos, de re Domestica dissidia, quæ jam ad militares tumultus excreverant, feliciter composuit, Cæsaremque, ut concessam sectariis Pragensibus Ecclesias construendi facultatem revocaret, sectæque Ministris exilium de Regia Civitate dictaret, constanter animavit.

Regressum ad partes Italiæ, Ariminum anno 1609. Roma & Verona anno 1610. & anno 1611. Roma iteratò, audivêre Hyacinthum, cœlestem Evangelii doctrinam promulgantem: excepit illum & eodem ultimo anno Januensis Metropolis Visitatorem seu Reformatorem Monialium, à Cardinali Horatio Spinola Archiepiscopo ablegatum. Invênit & Hyacinthus sacrum hunc fœmineum sexum plerumque docilem, unam duntaxat induratam stupuit & doluit: tragicum finem, quem ei prædixit, verificatum viderunt, qui eam subitaneâ morte abreptam, illiusque cadaver carbonis adinstar decoloratum invenêre.

Bergomum & Pavia anno 1612. fuêre grati Apostolici fructûs, quem ibi Hyacinthus collegerat, testes, ita autem anno 1613. Mediolani contra grassantem abusuum colluviem, impunemque quasi peccandi licentiam de pulpito tonuit, ut fructum inde reportatum publicus celebraverit typus, & Excellentissimus Senatus in tesseram suæ gratitudinis, præter varias Sanctorum Reliquias, alias de S. Carolo Borromæo, ac integrum Linteum, super quo S. Archiepiscopus animam suam Deo reddidit, Hyacintho dono dederit: quod sacræ pretiosæ inclusum, in Ecclesia Patrum Oratorii Civitatis Casalensis cultui exponi voluit.

Mediolanum dum laudibus Hyacinthi resonat, Roma eum Cardinalis Caroli Madrutii, Episcopi & Principis Tridentini, Ratisbonam ad Imperialem Dietam abituri, Consultorem & Theologum destinat. Pertinaciùs in hac Unionistæ à noviter electo Imperatore Mathia libertatem conscientiæ prætendebant, eamque ceu unicam stabiliendæ pacis causam sonoris evulgabant buccinis. Surrexit contra Filios tenebrarum, & eorum armis & minis suffultam prudentiam, Seraphico Spiritu munitus Hyacinthus, decantatamque libertatem aliud non esse Electorali Senatui probavit, quàm speciosam nominis larvam, sub qua malorum omnium Ilias, & Imperialis Reipublicæ confusio contineretur: servilia vincula Fidei Catholicæ parari clamavit, si libero consortio sectam quamcunque in eadem regione ei conjungi contingeret. Certum Domûs illius casum asseruit, quam plures dividerent sectæ, & Imperii compagem solutam intulit, si commune liberumque in eo foret credendi arbitrium. Minas minis retundi suasit, & fœdus jam olim à Ven. Dei Servo, Fr. Laurentio à Brundusio Ordinis nostri Generali, & in Germania Commissario Apostolico commendatum, Imperatorem inter & Regem Hispaniarum, Electores & Principes Germaniæ Catholicos &c. sanciri, ejusdemque Caput Serenissimum Bavariæ Ducem constitui, tandem effecit. Fœcunda hoc felicium successuum fuit semper scaturigo, & ideo ære Romano, ac Hispano largiter suffultum. Officiosum autem causæ publicæ studium multiplicavit applausus Hyacinthi, & affectum Electoralis Concilii ei reddidêre propensissimum. Hujus ut memoria perennaret in muris, Ordinis nostri Conventum, cujus fundamentis ipsemet Imperator Mathias, Principum coronâ stipatus, primum injecit lapidem, in ipsa Civitate Ratisbonensi construi jussit, quin audacior Civium, potissimum hæreticorum, oppositio potuerit ponere obstaculum. Ipse verò Hyacinthus ut de Serenissimi Cœtûs amore pleniùs convinceretur, accepit ab eo, dona & genio ac statui suo propria; accepit ab Augustissimo Imperatore S. Crucis particulam, Chrystallo inclusam, & à quodam summo Pontifice Domui Austriacæ in donum missam; ab Augustissima Imperatrice Anna Catharina inter alias Sacras Reliquias, insignem ossis partem de S. Antonio Abbate. Inter aliorum autem Principum sacra dona, enituêre præsertim illa, quæ industrio selectu Serenissima Domus Bavariæ contulit. Vagus de iis, quæ Hyacinthus in Dieta gessit, per regiones & regna rumor armavit & Hæreticorum & Politicorum linguas in sagittas, quibus ab insidiis cusis cominus & eminus famam Hyacinthi impetebant: in ipso Regio consessu Bruxellis Minister publicus liberiore sermone in Heroem convicia jactat, & maligna cuspide illius facta ferit, sauciatus tamen non est animus, quem innocentia muniverat. Fuit Hyacinthus alter Achilles, quem tela iniquitatis nec tangere, nec vulnerare poterant: aut patientiâ cachinnos supportavit, aut modestis litteris rei veritatem manifestavit. Collaudavit econtra unito applausu Roma anno 1614. redeuntis Sapientiam, & gratulatorio accursu nomen illius obelisco dignum clamavit. Ipse Papa Eum tenero excepit amplexu, & negotia feliciter ab eo gesta fuisse, variis Pontificiæ benevolentiæ signis expressit, ac collectas ab eo Sacras Reliquias aliarum additione ex Romano peNario adaugeri præcepit. Patefecit hæc Pontificii amoris præludia ex parte Svicardo Archiepiscopo & Electori Moguntino, Scipio Cardinalis Burghesius Pontifici Paulo V. à secretis Status, hisce litteris;

In

Illustrissime & Reverendissime Domine.

Quibus indiciis paterni animi Fratrem Hyacinthum è Familia Capucinorum, Virum zelo, & prudentia Christi pollentem, Sua Sanctitas ad oscula pedum admiserit, & quàm humaniter audierit, quæ nomine Illustrissimæ Dominat. Vestræ exposuit, liquet ex adjuncto Diplomate, quod non solùm bisce meis Litteris, verùm etiam in Illustrissimam Dominationem Vestram paratissima voluntate comitor, cui felicissima quæque à Deo peropto. Romæ 22. Februarii 1614.

Addictissimus Scipio Card. Burghesius

In medio laudis, quam exterorum Principum Aulæ Romano applausui junxerunt, Hyacinthus locutus est potentiam Dei, quæ in eo fecerat magnalia, in spiritu humilitatis, dimissoque Ecclesiasticæ Politicæ foro, Apostolatum reassumpsit, eodem anno 1614. in Basilica Almæ Urbis, S. Laurentii in Damaso nuncupata, per cinerale jejunium prædicans baptismum pœnitentiæ. Fuit illud Evangelicæ vocis energema, ut plures corda, quæ peccatum induraverat, sciderint in planctu; nobilis Mulier, quæ luto impietatis usque ad publicum scandalum inhæserat, Cyprios ignes detestata, & Magus altioris conditionis, præstigia diabolica, quibus aliis illudebat, fuerit abominatus. Insulso proin fremitu Dæmones in corvorum & noctuarum figura, discedentem de Basilica Hyacinthum molestârunt, & prædam sibi ereptam confusi clamoris fremitu vindicârunt. Liberum de Apostolico labore circumdant illico Litterarum fasces, quibus Principes, Hyacinthi & officia, & consilia petebant. Inter illas fuit & illa, quam Augustissima Imperatrix Anna, Mathiæ Conjux, sequenti ad eum dederat tenore;

Anna Gratia Dei Imperatrix Romanorum, Hungariæ & Bohemiæ Regina, Archiducissa Austriæ.

Devote noster charissime. De devotione, singulari affectu, & bona voluntate, qua Paternitas Vestra erga Nos fertur, nullatenus dubitamus, hinc & persuasæ manemus, omnia ab ipsa officia & media adhibita fuisse, quibus Sua Sanctitas ad condescendendum æquissimis Suæ Majestatis, nostri Consortis, prætensionibus, beneficium rei Christianæ concernentibus, moveri debuisset: quod autem eum, quem Nobis polliceebamur, nacta non fuerint effectum, minùs faventi nostræ fortunæ adscribere, & cum patientia sufferre debemus. Hoc quoque ordinariè Suæ Sanctitati juxta Pat. Vestræ consilium de Moniali à Colle alta scribimus, siqua desideratum consequatur effectum, gaudenter audiemus.

Necdum habuimus authenticam S. Reliquiæ fidem, eam tamen expediri, & Pat. Vestræ indilatè transmitti jussimus. De cætera oret Deum benedictum pro nostra salute, & prosperitate, sicut & pro illa nostrorum statuum, dum sub charissima salute manemus. Lincii 19. Maii 1614.

Anna &c.

Volvebatur interim continuò in ore Romæ Hyacinthi meritum, ex duplici beneficio, Ecclesiæ in aulis & pulpitis collato speciale, exiitque lenis sermo de eo Sacro Collegio adscribendo. Rubuit ad hunc susurrum Hyacinthus; cumque aliud præter Jesum Christum non quæreret, discessit de Alma Urbe prædicaturus anno 1614. tempore, Adventûs Dominici memoriæ Sacro Venetiis, quò libet denuo ei patebat aditus: In via Conventus Ordinis declinabat, ne plausus audiret, socium aquis immersum de periculo liberavit, & librum Concionum ab aquis pariter absorptum, ad litus siccum reperit.

Exaltavit Evangelii tubam Hyacinthus anno 1615. Brixiæ, cumque collegit fructum, ut liber *Pœnitentia Brixiæ* intitulatus, & Serenissimo Bavariæ Duci dicatus eum recenseat posteritatis memoriâ dignissimum. Pluribus quoque, qui ibi durâ cervice Spiritui Sancto resistebant, infelicis vitæ terminum prædixit, & dæmones, qui callido silentio suum in corporibus humanis domicilium tegebant, signo S. Crucis loqui coegit. Propheta non acceptus Patriæ suæ fuit eodem anno, dum de publico rostro imminens Dei flagellum, aulasque Casalis in caulas convertendas compatiente annuntiavit omine. Dumque in transitu Alexandriæ prodigia vitæ contemplativæ, quâ Fr. noster Constantius Acquensis Laicus sursum rapi solebat, Ei referebantur, hunc hujusmodi deliciis duobus ante mortem annis privandum esse, (prout evênit) prædixit. Rogatus in transitu Tursichii in Tuscia, ut verbum salutis indigo diceret populo, talis agglomerabatur hujus copia, ut sub tilia & aperto cœlo concionari illum oportuerit. Cumque nonnullos in garrulos risus, minusque modestos gestus solutos adverteret, vicinum ovium agmen, ad Dei verbum, quod illi spernebant, audiendum vocavit: citâ obedientia hoc pascua reliquit, audientium cœtui immixtum, attento suo silentio scelus audaciæ confudit, nec de loco, nisi postquam Hyacinthus ei benedixisset, ad pabulum recessit.

Fuerunt anno 1616. Ravenna & Vicentia felix theatrum, quo Hyacinthus suum exercuit zelum; dumque illa sacri jejunii dies pœnitentia populi sanctificatos conspexit, hæc Familias *Porta* & *Arnalda*, quarum pertinacior discordia etiam Civium animos traxerat in partes, verbo Hyacinthi conciliatas laudavit. Prodigium autem factus est Hyacinthus anno 1617. Civitati Placentinæ: ubi populus rapido quodam cursu ad eum, quem virtute & sermone potentem noverat, audiendum concitabatur, ita quidem, ut, qui aptum in Ecclesia situm ambiebat, pluribus ante Concionem horis locum occupare deberet: nec capiebat copiam vastum Ecclesiæ Cathedralis corpus. Inde, dum alii foris scalas fenestris pro audiendo applicabant, alii intus tabulata erigebant, & alii cum aliis in medio Ecclesiæ ita se condensaverunt, ut Clerici durante Concione eleemosynas non in terra stantes, sed quasi humeris Auditorum insidentes colligere potuerint. Correspondit etiam populi affluxui prodigium fructûs nam, sicut Hyacinthum nulla favoris humani, aut popularis auræ demulcebat opinio, ita

juxta propheticum sermonem : *quasi plaustrum triturant montes terrenæ sublimitatis contrivit*. Is. 41. Inde dum in Ecclesia audiebantur pectorum tunsiones, lachrymis singultibusque intersecti contritionis clamores, & severiore manu in terga coacti flagrorum ictus, syrenes de domibus eaulabant voluptates, expulsa de compitis licentia, ejecta de foro iniquitas, restitutus Ecclesiis decor, servata thoro fides, & vita Civium ad rationis regulam, divinasque leges instituta. Exivit quoque è spiritu oris Virtus, tum, dum rupto majore Ecclesiæ tabulato, inter duo millia Personarum, quæ cadebant, nulla fuit læsa, tum, dum inter duas Meretrices pertinacem vitæ licentiam, una fracto pede, altera effuso in ejus oculis duorum amasiorum sanguine solvit, tum, dum aliorum subitanea mors minas vaticinii complevit. Hæc ut nulla annorum diuturnitas oblitteraret, pressa fuêre sub typi prælo, & Opus *metamorphosis Placentiæ* nominatum. Finiit Dominicâ in Albis Hyacinthus laboris sui mirabilia Coronâ, quam Augustissimæ Dei Matri in Capella Cathedralis Ecclesiæ festivâ devotione imposuit, & secreto itinere Fr. Paulum à Cesæna, tunc Ordinis Generalem Mediolani accessit. Sanitati quidem hic nonnihil consulere, ex Medicorum consilio fixum erat; at, dum pro restauranda, quæ in quodam nobili Monialium Monasterio marcuerat, regulari disciplina Concionator à P. Generali requirebatur, meliorem Hyacintho à se non seligi posse illico suggessit factæ jam aliàs ab eo Monasticæ reformationis memoria. P. Generalis Eum destinat, Infirmarius dissuadet, & Hyacinthus ordinem exequitur, cum fructu, qui dignus erat simplicis obedientiæ effectus & præmium. Consumpsit Hyacinthus residuum anni tempus, pacem inter Serenissimos Mantuæ & Parmæ Duces, quorum jam diu scintillantes discordiæ Italiæ magnum minabantur incendium, stabiliendo; Serenissimum Parmensem insuper, ut Marchioni Julio Cæsari Malaspina illatam injuriam condonaret, inducendo, hosque & alios Principes, ut sepositis domesticis tricis arma contra inimicum communem unitis viribus verterent, animando.

Videbatur etiam opportuna Sacræ Crucis in Bisuntinis turribus plantandæ occasio, cum Jacaya, Achmeti, Sultani &c. Frater Germanus, qui Catholicæ Fidei leges coluit, socium adpromisisset auxilium: dispersit autem varia ratio idæatum jam Cruce Signandorum exercitum, & Hyacintho Terram sanctam sanguine suo irrigandi omnem ademit spem. Inde, ut in Angliam, quæ & tunc dirius in Catholicæ Fidei Heroes sæviit, Missionarius ablegetur, instinit: at à Deo non sanguinem, sed sudorem suum peti, facilè ex dissuadante Cardinalis Mellini consilio conclusit.

Epropter novo animo in opus Evangelii anno 1618. exiit, & Cesænæ dum populus sacrâ inediâ iram Dei placabat, pane celestis doctrinæ, & lachrymis penitentiæ Hyacinthus illum refecit. In itinere postea per Tusciam confecto, puerum benedictione suâ sanavit, Turrichii in Conventu panem multiplicavit, mulieri, quam non jejunam superno lumine noverat, die S. P. Francisco dicato, sacram hostiam iteratò denegavit, & in via Pistojam versus gregem ovium, attentum denuo habuit Verbi Dei Auditorem, signo Crucis duos infantes ab hernia & mulierem à graviore pedis vulnere liberavit.

Ita efficax fuit anno 1619. in Ecclesia Cathedrali Bononiæ quadragesimalis Hyacinthi sermo, ut Cardinalis Ludovisius, dictæ Civitatis Archiepiscopus, postea ad Pontificium Triregnum evectus, litteris gratiarum actoriis ei de fructu applauderet; tempore autem, quo Senis per residuam anni partem Apostolico munere fungebatur, civiles Luciguani discordias composuit, litteris Germaniæ Principes ad bellum contra sectarios Pragenses gerendum animavit, & Serenissimo Bavariæ Duci Maximiliano Catholici fœderis & exercitûs Capiti, insignem in Historiis Pragensem victoriam prædixit.

Terminato anno 1620. Lucæ quadragesimali ministerio, diutius ibi subsistere debuit, quatenus gracili suæ saluti usu balneorum consuleret. Quos habuit ibi curæ socios, fecit & illos suæ devotionis sequaces, spirituali colloquio eos ad exactam vitæ Christianæ rationem suaviter instigando, & mentalis meditationis praxin iis commendando. invisêre illum hic Caspar Schioppius, & Paschasius Grippus, quos rara scientia, & Librorum impressorum copia reddidit per totam Germaniam celebres. Qui dum miserias Germaniæ bello & discordiâ scissæ illi suspiriis potius, quàm verbis exponebant, ipse infortunio Cameræ Apostolicæ malum attribuit, & rei domesticæ minus benè provisum esse altius ingemuit. Effectus aquæ non ita duravit, quin eodem anno in Patria, quo denuo jussu P. Generalis ad instantias Illustrissimi Scipionis Paschasii, Episcopi, ad prædicandum regredi debuit, dolores colici, podagrici &c. redivivo furore contra eum deſævirent, ita, ut brachiis aliorum suffultus ad pulpitum conduci deberet. Malum non minuit zelum, nec minus proprium illi fuit, quod in S. Hieronymo ejus vitæ Scriptores notârunt: *quanquam variè morbis, doloribusque tentaretur, tamen corporis incommoda piis laboribus &c. superavit*. Tonuit ibi Hyacinthus contra grassantia vitia usque ad Genethliaca Domini Festa, & Civitatem, ut bachanaliorum luxum inhiberet, ferventius monuit. Audacius ob Sponsalitia verbum salutis sprevit Comes Corba, & ex pedaria ultione, qua Sponsa inter saltus pretiosam gemmam perdidit, & domesticæ discordiæ ansam præbuit, omen Hyacinthi in se adimpletum, usque ad finem vitæ indoluit.

Cremona anno 1621. Seraphicum Jonam sicut quæsivit, ita & acquisivit. Illuc dum se confert, Valentiæ in nostro Conventu Fr. Vitalem Liburnensem Clericum à capitis dolore, quem humana remedia mitigare nequibant, liberat, & Placentiæ de pulpito obsessam publicare cogit, quod inter omnes, qui anno 1612. suas projecissent prævaricationes, exceptis 8. Personis, omnes alii ad volutabrum rediissent. Eum salubrem hoc Oraculum populo ingessit timorem, ut ob communia pietatis opera, ultimi bachanaliorum dies in lugubres Septimanæ Sanctæ ferias conversi viderentur. Fructus autem, quem Cremonæ congessit, æquo jure illi, quem Mediolani, Brixiæ, & Placentiæ collegit, debet comparari, fuitque à Presbytero cuidam Oratorii Casalensis Patri sub sequenti tenore perscriptus: *Si Paternitas Vestra Orationi quadraginta horarum hic peractæ interfuisset, ab Eadem flumina lachrymarum sparsa esse crederem: o quanta suspiria! o quantæ voces, quæ misericordiam inclamabant! quantus fuit eorum numerus, qui vel pectora tundebant, vel aliàs crudeli verberatione corpus castigabant! Cremonenses non sunt amplius, qui fuerant; reliquerunt vitæ anteactæ dedecus: qui per plures annos Sacræ Confessionis Tribunal abhorrebant, ad illud jam impatientes currebant: illicò ac concio erat finita, in ipsa Ecclesia pax inter diffidentes conclusa: bona aliena restituta &c. Quis unquam sibi imaginari potuisset, quod Deus per medium hominis, qui aliud non est quàm vox, & mortuo similior quàm vivo, ferociam hujusmodi Civium domare potuisset? dejecti sunt & rapti extra se, ac talia à se non visa esse confitentur. O qualis populi frequentia quotidie in Cathedrali convenit! Granum milii, ut ita loquar, locum ibi non habebat. Vidi & video res verè stupendas, Benedictus sit Deus, & Pater misericordiarum &c.* Pro more applausui Hyacinthus se illico subducere nequiit, cum duas nobiles Mulieres, quæ inter

se per-

ſe pertinacem rancorem nutrire videbantur, conciliare, & ad inſtantias Card. Campori ex P. Generalis juſſu Cremonenſes in concepto pœnitentiæ propoſito diutius ſolidare deberet.

Interea morte Pauli PP. V. viduatum Romanæ Cathedræ faſtigium conſcendit Gregorius Papa hujus nominis XV. & Hyacinthum de Evangelico labore abſtraxit, vocatumque Romam, in perplexo invalutoque Germaniæ negotio ſuum Apoſtolicum Nuntium ſelegit. Cum enim Fridericus Dux Palatinus V. coronam Bohemiæ in præjudicium Ferdinandi Imperatoris II. uſurparet, & improbo niſu in ruinam fidei Catholicæ debacharetur, electorali Biretto eum privari & Catholicum Principem illo decorari Papa voluit. Aſſumpſit ſibi honorem & legationem ita arduam humilis Frater, vocatus à Deo, ſeu Chriſti Vicario, & anno 1621. itineri ſe accinxit, iis munitus Litteris Pontificiis, quæ pro redeunte ad orbem, & ad ſpartam ſimilem deſtinato Apoſtolo Paulo preſſius & elegantius, juxta P. Petrum Antonium à Venetiis, Reformatum, *tom. 2. Legendarii Franciſcani die 13. Febr. fol. mihi 213. col. 1.* à Curia Vaticana formari haud poterant. Fuit acceptus in Curia Bavariæ Nuntius, novitaſque Pontificiæ commiſſionis movit Seren. Ducem, ut ad Papam ſequentes exararet Litteras:

Beatiſſime Pater ac Domine Domine Clementiſſime.

Poſt humillima Sanctiſſimorum Pedum oſcula.

Quâ curâ, quâve animi ſollicitudine Sanctitas Veſtra afflictum Religionis Catholicæ ſtatum jam à principio, quo ad Eminentiſſimum Pontificiæ dignitatis faſtigium evecta eſt, ſemper fuerit complexa, experitur, & agnoſcit meritò Germania, in ſummum diſcrimen ob rebellium Hæreticorum perfidas machinationes, quibus ipſam Religionem eliminare conantur, abducta: teſtantur id inſuper tum Litteræ Apoſtolicæ nuper per manus Reverendi Patris Hyacinthi Caſaleaſis Ordinis Capucinorum ad me perlatæ, tum ea, quæ dictus Pater nomine Sanctitatis Veſtræ mihi oretenus expoſuit. Eſt ſanè, quod Reſpublica Chriſtiana, imprimis verò Germania in tanta pericula conjecta ſibi de tanto Paſtore, & Benefactore gratulari poſſit. Porrò autem, quod Sanctitas Veſtra in me tantùm confidentiæ ponat, & tam benigna, paternoque affectu feratur, dum hac occaſione oblata, dignitatem Electoralem in me transferri laborat, me hoc nomine Sanctitati Veſtræ arctiſſimo gratitudinis vinculo obſtrictum humillimè agnoſco, nulla dubitatione hærens, Sanctitati Veſtræ ſatis compertum eſſe, eum unicum laborum & actionum mearum ſcopum fuiſſe & eſſe, ut cumprimis Religioni Catholicæ in ſummo diſcrimine poſitæ ſuus in Germania ſit honor, & ſecuritas, majuſque illi ſemper accedat incrementum, tum etiam, ut Cæſareæ Majeſtatis auctoritas unacum ſuis Regnis & Provinciis ab inſultantium Rebellium impiis conatibus vindicetur, & tranquillitas publica pro bono Religionis in Imperio ſtabiliatur. Atque in hunc finem hactenus non ſolùm ingentes ſumptus me feciſſe, nullis laboribus, curis ac moleſtiis defuiſſe, ſed etiam me, meaſque Provincias extremis periculis objeciſſe, nemo ignorat; idque etiamnum non minus præſtare conabor, dum jamjam in procinctu verſor caſtra repetere; de quibus, necnon cæteris negotiis ſibi commiſſis prædictus Pater Hyacinthus Vir, ut ſingulari prudentia, & zelo præditus, ita boni publici promovendi ſtudioſiſſimus, Sanctitatem Veſtram penitus informabit. Demum me Sanctitati Veſtræ omni humilitate commendo, ac vitam diutiſſime florentem ex animo precor. Straubingæ x. Septemb. anni 1621.

Humillimus Filius & Servus Maximilianus &c.

Durior accidit Aulæ Viennenſi Pontificia transferendi Biretti Electoralis propoſitio, & præſertim Conſiliariis quibuſdam nodum in ſcirpo quærentibus minus placuit, itaquidem, ut Hyacinthus ad facilitandum negotii ſucceſſum in Hiſpaniam, vel Flandriam concedere intenderet. Inhibuêre autem iter litteræ Cardinalis Secretarii ſtatûs, Româ ſub hoc tenore receptæ.

Non obſtante maximâ difficultate, quam in Electoratûs negotio experimur, Paternitas Veſtra Litteris ſuis non parum Nos conſolatur, dum congrua via, Imperatorem terminis conſcientiæ ſtringendi, animoſque Conſiliariorum Majeſtatis Suæ captivandi à Paternitate Veſtra aſſumpta eſſe videtur. Nihilominus Sanctitas Sua cupit, ut Paternitas Veſtra per ſtabilita illius veſtigia gradiatur, nec ullo modo ab illa deflectat Aula, vel redeundo in Bavariam, vel ſecedendo in Hiſpaniam &c. cum per litteras hæc poſſint ſuppleri. Cæterum, unde majus oriatur malum, luculenter conſpicimus, & ipſa Pat. V. propoſitiones dexteras, quę à Nobis fiunt, agnoſcet ex epiſtola, quam Illuſtriſſimo D. Nuntio ſcribo, adjuncto illam Pat. Veſtrę communicandi ordine. Animum, pectuſque monſtrare, & aliorum malè conductis conſiliis apertè reſiſtere oportet, prout & Nos cum Aulis Hiſpaniæ & Flandriæ facimus. Quapropter ibi punctum principale figere ſeu ſtabilire curet, ſique poſtea iter in Hiſpaniam aut Flandriam neceſſarium cenſeatur, Brevibus Apoſtolicis & Litteris Eam illuc comitabimur, quando videlicet venerit tempus, & Pat. Veſtra Nobis deſuper ſcripſerit. Interea ſuffulciat animum timentis, &, quatenus P. Veſtræ nihil prorſus deficiat, efficaciora quoque per Nos interponentur officia. Nec aliud ſubjungere, quàm Suę Sanctitatis benedictionem, Eidem mittere debeo: ſe conſervet cum Divina Gratia felicem &c. Romę 11. Septembris 1621.

Ad hæc dum Roma ſpem inter & metum hærebat, advenêre aliæ de P. Hyacintho litteræ, ipſi Summo Pontifici inſcriptæ, annuntiantes negotium feliciſſimè terminatum, quas memoriâ ſæculorum dignas, hic inſeri diverſa ſuadet ratio.

J. N.

J. N. R. J.

Beatissime Pater.

Benedictus sit Deus, quod ad Sanctitatis Vestræ pedes cum læto nuntio mihi comparere detur. Post longius à fine Augusti Viennæ cum Ministris sine ullo fructu protractum certamen, tandem Imperatorem persuadere conatus sum, ut negotium Electoratûs Palatini transferendi non amplius ad Aulicum Consilium, à quo conclusio sperari non posset, remittere, sed econtra, ut Sua Majestas cum Barone d' Echemberg, Confessario suo & me privatim discutere, & efficaciter id resolvere dignaretur, quod ex conscientia & pro bono publico fieri, æquum censeretur. Placuit Deo ac Beatissimæ Virgini, cujus protectioni negotiationem tanti momenti semper comendavi, Imperatori, ut propositionem acceptaret, inspirare. & ita Nobis ad tres reductis (Confessarium enim necessarium esse non judicavit) Electoratum ad Ser. Ducem Bavariæ transferre statuit, sub nonnullis tamen conditionibus, quas Sanctitas Vestra in adjuncto Libello supplici videbit, & quæ negotium quidem non reddunt adhuc perfectum, spero tamen in Domino, quod intra paucos dies maximè cum Sanctitatis Vestræ præsidio, sint purificandæ: unde liberè fructu felicis hujus operationis gaudere poterimus. Missus sum consequenter in Bavariam cum epistola, propriâ Imperatoris manu ad Ducem exaratâ, in qua Imperator expressit, quod, si Dux investituram cum conditionibus ad tempus acceptare vellet, celerem nuncium Viennam mittere deberet, & investitura illico foret mittenda. Dux illam acceptavit, hodieque Vir nobilis secretò Viennam abiit, qui redux eam mihi consignabit, & ego in nomine Domini, & Dominæ nostræ Clementissimæ Mariæ illam suæ Celsitudini tradam. Quod autem his Principibus in operis complimentum à Sanctitate Vestra fieri petitur, in prædicto reperies Libello. Interim, ut Sanct. Vestra, Imperatorem & Baronem d' Echemberg de capto consilio laudare, iisque grates rependere mihi injungat, dignum videtur; epistola autem debet esse ab ipsa Sanctitate Vestra tempore opportuniore scripta, quatenus exhiberi queat; sub hac enim conditione uterque Principum hoc Sanctitati Vestræ à me perscribi concesserunt, quatenus ipsa sola desuper habeat notitiam, illudque ad tempus publicationis teneat in corde suo secretum.

Serm̃us Dux, an in responsoriis, pro officiis apud Imperatorem ad suum favorem præstitis, Sanctitati Vestræ grates agere deberet, dubius hæsit, ex motivo, quod à Sanctitate Vestra Cæsari de Electoratu in Principem Catholicum transferendo generaliter scriptum esse audivisset, quin specifica suæ Personæ facta fuerit mentio: cui autem reposui, quod, licèt ex justis motivis instantiæ factæ fuerint generaliter, nihilominus particularis mihi data fuerit commissio ipsius ante omnes alios prælationem efficiendi. Eapropter Sanctitati Vestræ se plurimùm obligatum fatetur. Credat Sanctitas Vestra, quod ex sollicita cura, quam pro rebus Germaniæ per particularem hanc Legationem monstravit, omnium sibi conciliaverit benevolentiam. Et certè, si negotium ad suam, uti spero, reducatur perfectionem, Sanctitas Vestra in Domino gloriari poterit, tempore sui Pontificatûs Romanum Imperium in Catholicis stabilitum, ac inter negotiationes unam successisse, quæ inter alias retroacti temporis est maximi ponderis ac dignitatis. Secretum Sanctitati Vestræ noviter commendo, cum Principes impensè mihi id inculcaverint, sique quid boni factum sit, soli Deo honor & gloria, qui, si arma Serm̃i Ducis contra Mansfeld reddat victoriosa, locum habebimus sperandi, & meliùs, quàm anno præterito factum sit, operandi, ut occasio Reformationis & aliorum bonorum in his partibus non negligatur.

Osculor Sanctitatis Vestræ pedes, & cum omni affectu & humilitate sacram ab Eo benedictionem exoro.

Sanctitatis Vestræ.

Straubingæ 12. Septembris 1621.

Humillimus, Obedientissimus Filius, & Servus
Fr. Hyacinthus, miser peccator.

Eidem, qui has Romam portavit litteras, Nuntio, dedit Hyacinthus pro Cardinali Secretario Status & sequentes;

Illustrissime ac Reverendissime Domine.

Præpeditum me malo dexteræ oportet, ut hac aliena utar. Quemadmodum jam bina vice Illustrissimæ Dominationi Vestræ significavi, debui discedere Viennâ, ubi negotium principale ex parte Imperatoris in fausto reliqui statu, & Bavariam me conferre, ut & ex hac parte nonnulla è medio tollam obstacula. Vix hic adveni, reperi Ducem ad discessum cum suo exercitu jam paratum. Et quantumvis cum successu negotiari inceperim, nihilominus ad negotium ad perfectionem reducendum, Ducem sequi debeo, & ecce me in castris.

Res verè mira est videre Dei consilia, cum, postquam hic Princeps me expeditionis Pragensis comitem desideravit, & post multas Paulo V. factas instantias id obtinere non potuit, jam meus Vienna discessus, & hic adventus eo, quo minus credebatur, acciderit tempore, quo me Duci adstare necesse est. Hoc ideo significo, cum gaudium, quo inde Dux repletur, & ego cum illa, ita in utroque abundet, ut sit res verè prodigiosa. Velit Deus nostra secundare vota & necessitates, cum expeditio hujus temporis sit æquè necessaria, ac illa Pragæ, & sicut à rota hujus inimici pax Hungariæ, conservatio Provinciarum Austriacarum, & quies Imperii dependent, ita & econtra illo contra nos prævalente (quod Deus avertat) eadem timenda forent fata, & major, quàm unquam, ruina, de quo clarum jam præbent indicium Bohemi, qui de facto quoddam Imperatoris Fortalitium occupârunt; totumque hoc regnum, si Deus novâ victoriâ nos non adjuvet, novæ seditionis subjacet periculo. Bellum ob circumstantias temporis ultra duos menses protrahi nequit,

inte.

Interim negotiatio cum litteris & nuntiis continuabitur. Placeat Illustrissimæ Dominat. Vestræ Sanctitatis Suæ Benedictionem pro me requirere, & licentiam, eandem dare solemnem toti exercitui, quem interim SS. Sacramentis muniri disponam. Sat citò autem hæc cum Nuntio, quem Celsitudo sua ablegat expressum, recipietur.

Archiducem Carolum 18. hujus Saxoniam petiturum credo, ut, de qua jam aliàs sciptum est, exequatur negotium, quod, uti spero, ille tenet ad nostrum favorem, certum. Oportet quoque, ut Sanctitas Sua in Hispaniis valida interponat officia, & cita. In castris confessiones excipere mihi conveniet, inde ad hoc majorem, quò fieri potest, authoritatem mihi, & meo Socio Fr. Salvatori à S. Salvatore concedi rogo. Alia nova Dominatio Vestra Illustrissima aliunde percipiet, cum et mihi sit clausum. Inde aliud ultra non addo, quam sub sacræ fimbriæ osculo Eidem Divinarum gratiarum plenitudinem apprecor. Straubingæ 17. Septembris 1621.

Illustrissimæ Dominationis Vestræ.

Humillimus in Christo Servus Fr. Hyacinthus.

Interea dum Roma ad hasce litteras partim lætabatur, partim speculabatur, expulerunt Ernestum Mansfeldium, in Fidam Catholicam, quam sibi nativam turpiter deseruerat, pari cum Friderico furore desævientem, è Palatinatu, ac Hyacinthus Electoralis Investituræ Diploma recepit. Silere de gaudio, quo hoc factum est, longè præstat, quàm imperfectè id exprimere. Heidelberga, quam Maximilianus armis intravit, debuit esse novitatis præco, dum in Cathedrali, expulsâ Hæretici ritûs fece, personante hymni Ambrosiani cantu, & Hyacintho cum Sociis Domino Virtutum sacrificium laudis litante, Maximilianus Bavariæ Dux, & dictus *Germaniæ Defensor* præliminariter salutatus est Elector. Roma ut æquè suæ collatæ operæ, ac contritæ perfidiæ monumentum haberet, Hyacinthi suasu celebrem Palatinæ Domûs Bibliothecam Papæ novus Elector in Donum misit.

Punctum apud Cæsarem tam gloriosè legatione sua Hyacinthum non parùm turbavit nuntius, quod Madriti Dux Walliæ, comite callido Barone Simone Digby, sub prætextu Matrimonii, dictum Ducem inter - & Mariam Philippi IV. Sororem concludendi appulerit. Technas hic latere facilè advertit Hyacinthus, inde literas Pontificias, quas paulò ante receperat, incunctanter exequitur, per mare, cujus undas in sinu Lugdunensi naufragium minitantes oratione sua compescuit, itinere accelerato. In Aula Madritensi Anglicanæ astutiæ larvam intrepidè subtraxit; iter, cujus scopum Wallius connubium dixerat, doli medium Hyacinthus vocitavit. Illusit assumendæ Religionis Catholicæ voto, quo ille consilia astutiæ coopeiuerat, & ab Anglicana Legatione nonnisi bujus Religionis præjudicium quæri constanter tenuit; tenuit ab illa aliud non quæri, quam, ut exauctoratus Regis Britannici Gener Fridericus honori & dominio suo restitueretur, & subsidia gentis & æris, hucusque à Catholico Rege, Principum Catholicorum fœderi subministrata, negarentur. Invenit annutum in medio Magnatorum penetrans, & Religiosa Hyacinthi suada, & præprimis in Eo mentis acumen obstupuit Comes Olivares, ita, ut Hyacinthum, ceu *Virum magnum* passim & palam laudaret. Commovit quoque Regis animum eousque, ut dato liberi ad se accessûs ordine, conceptam de illo æstimationem firmaret. In signum confidentiæ, quæ Regiæ juncta erat venerationi, litteras Rex ei semel exhibuit, quibus novissimè gloriosum de Capucino Missionario, Algetii in odium fidei occiso, portentum illi erat perscriptum: portentum, inquam, quo, Capite palo infixo, lingua per 24. horas magnalia Fidei Sanctæ evulgavit, & abominationem Mahometismi objurgavit. Voluit quoque Rex, ut Hyacinthum, quem Legatum in Aula miratus erat, Apostolum etiam in pulpito tempore quadragesimæ anni 1622. audiret. Obsecundat regiæ voluntati, & populo in plateis ob multitudinem congregato, semel ob spretas Ecclesiæ leges & Ecclesiasticarum Personarum contemptum mascula Regum germina nonnunquam deficere, aut Regna ad exteram gentem transferri prophetico, quem nostrum ævum verificavit, prædixit sermone. Hoc eodem tempore recepit Hyacinthus, quas exspectavit diu, litteras, proprio Archiducis Leopoldi charactere exaratas, & ita sonantes.

Chare Pater. Paucos ante dies duas à Reverentia Vestra habui litteras, unam quidem sub 22. Decembris, & aliam sub 2. Februarii datam. Ex primis maximo gaudio suum in Hispania salvum oppulsum, & prosperum negotiationis principium percepi.

Quod negotium Vallis Tellinæ attinet, significo, quod Reverentia Vestra per viam OEniponti, optimam notitiam cum totius negotii serie sit habitura, speroque in Domino, quod res illæ felicem sint sortituræ terminum; cum toto orbe teste aliud non quæram, quàm gloriam Dei, & Ecclesiæ suæ Sanctæ. Circa correspondentiam Ducem Bavariæ inter - & me, Reverentiam Vestram persuasam cupio, quod unicè quæram, ut plenè huic Principi satisfaciam, sperans me eadem moneta solvendum, cum non desint, qui Nos alios implicare contendant.

Quoad meum connubium aliud non fiet, quàm quod convenit, & quod erit necessarium, speroque, quod sicut R. Pater hucusque meus fuit Protector, ita & talis sit permansurus, cum magis & clarius, quàm ullus alius, particulares meos rationes sciat.

Res Alsatiæ cum turbido Mansfeldio procedunt, uti possunt, & non, uti deberent: Succursum à nullo habeo, totumque pondus meis incumbit humeris. Rogo Reverentiam Vestram, ut Domno Balthasari, aliisque principalioribus Ministris intimare velit, quod, si me adjuvare non studeant, de perdenda Alsatia, Burgundia, aliisque Regis & nostræ Domûs Provinciis timeam, cum inimicus sit fortior, quàm anno elapso fuit, & de facto quædam valida loca, quæ munit, oppugnaverit. Inde si illius consilia maturiùs non confundantur, sors hujus anni pejor erit illâ anni proximè præteriti. Credat Pater, aliud non scribo, quàm quod verum est, & forsan minus, quàm aliis videatur. Deus conservet Reverentiam Vestram, & ego me suis Sacris orationibus commendo. Brisaci 14. Martii 1622.

Obediens Filius Leopoldus.

Lætus

Lætus Madritò discessit Hyacinthus, cum negotiatio optatum attigerit finem. Barcinonam fama Viri Apostolici & Sancti Eum ita præcessit, ut importunæ devotioni publicà concione satisfacere eum oportuerit. Talis ad hanc visus est populi confluxus, ut pro danda accolis domum redeundi copia, portæ Civitatis usque ad mediam noctem apertæ manserint. Itinere Pragam traducto, Viennæ appulit, ubi celebrem doctumque Balthasarem Peverellum, & à morbo corporis, ac à tabe animæ, seu Calvinismo sanavit; ac ab Episcopo Wratislaviensi sequentes habuit Litteras.

Carolus Dei gratia Archidux Austriæ, Dux Burgundiæ, Styriæ, Carinthiæ, & Wirtembergæ, Administrator magni Generalatûs Prussiæ, Magister Teutonici Ordinis per Germaniam & Italiam, Episcopus Brixinensis & Wratislaviensis, Comes Tyrolis &c.

Reverende, Religiose, Devote, sincere Nobis Dilecte. Accepimus vestras & quidem binas, diverso tempore ad Nos perscriptas Litteras, ex quibus erga Nos, & totam inclytam nostram Domum Austriacam fidelem inclinationem, & sinceram affectionem, quàm sufficientissimè perspeximus; & cum Nobis antea cognitum, perspectumque satis fuerit, Vos eò omnem nervum & vires intendere, quò prædicta inclyta Domus nostra in dies nova incrementa assumat, & in immensum excrescat; vicissim illud de Nobis polliceri potestis, Nos simili modo partibus nostris non defuturos, quò vestra illa benevola sollicitudo erga Vos, & totum Sacrum Ordinem Archi-Ducali nostrâ gratiâ recompensetur, & clementissimè resarciatur.

Cæterùm cum Nobis plura vobiscum coràm, quæ calamo & papyro in hoc rerum turbine non concredenda, communicanda sint, ideo à Vobis clementissimè requirimus, proximâ quâque oblatâ occasione, & quidem, quantociùs fieri poterit, ad Nos in Civitatem Residentiæ nostræ Nissam vos conferre velitis, ulteriora viva voce percepturi & tractaturi. In quem finem hasce adjunctas Agenti & Consiliario nostro Viennæ Antonio Negroni reddetis, qui sufficientes ad præsens iter suppeditabit sumptus. Quod vos celare noluimus, adventum vestrum avidè exspectantes. De cætero Vobis Archiducali nostra gratia clementer addicti. Dabantur Nissæ 18. Augusti 1622.

Carolus.

An iter hoc successerit, non reperio; Ratisbonæ econtra ad instantias Imperatricis Eleonoræ Gonzagæ tempore, quo Ecclesia Adventum Domini commemorat, Hyacinthum Verbum Dei promulgâsse, chartæ chronicæ testantur. Sonuit & tempore quadragesimæ anno 1623. ibidem hæc eadem vox Dei, & quidem in magnificentia, cum Hyacinthus, præter Augustissimam Cæsaream Domum, primos Germaniæ Proceres, quos ratio novi Bavarici Electoratûs ultimatò concludendi ibi convocaverat, habuerit Auditores.

Qui ut tandem & nonnihil causarum communium strepitus, otiosus tamen in officio charitatis ne sisteret Hyacinthus, privatis incubuit commodis: populum Imperii à vario gravamine eximi, monetam ad antiquum valorem restitui, investituram Marchionatûs Badensis, loco proscripti Palatini, Principi ejusdem Familiæ Catholico dari, aut suasit, aut effecit: Melchiorem Cardinalem Kleselium ab inglorio carcere liberavit, & Ecclesiæ Viennensi, ac Cæsaris gratiæ, à Nuntio Apostolico, expressè Viennam misso, frustra prius sollicitatæ, restituit: bona Ecclesiastica ab Hæreticis usurpata, legitimis Possessoribus resarciri: Calvinismum, ceu Sectam, & Ecclesiæ & Politicæ magis exitialem, ex Statu Imperii eliminari: in ditionibus Principum Catholicorum ad exemplum Protestantium, unam duntaxat Religionem tollerari &c. indefesso clamavit zelo.

Ita dum Hyacinthus communi bono in Germania insudavit, illud non minore solertia Lutetiæ Parisiorum curavit celebris in Europa noster P. Valerianus Magnus, de quo fusior restat laudis materia, inter Bohemicæ Provinciæ Monumenta recensenda. Redux inde tradidit Hyacintho responsorias Regis, quæ sequuntur:

Pater Hyacinthe. Gaudenter P. Valerianum, Ordinis vestri Alumnum vidi, & quæ mihi de publicis Christianitatis negotiis exposuit, percepi. Ad quæ illi mea recta & sancta consilia, unicè ad gloriam Dei, & bonum publicum tendentia significavi. Illi committo, ut vos informet de iis, ac de singulari, quam de vestra Persona conservo, existimatione, nec non de gaudio, quo Litteras nomine vestro mihi primo Septembris anni proximè præteriti porrectas excepi. Me de memoria, quam de me in vestris precibus facitis, certiorem reddidit, & hanc pro Me continuari, gratum semper acceptumque erit. Deum pariter oro, Pater Hyacinthe, ut vos servet in sua sancta custodia. Scriptum Lutetiæ Parisiorum 1. Martii 1623.

Ludovicus.

Serena dum hinc inde illuxerat rerum facies, turbinem unicè adhuc timuit ab Aquilone, à Magna Britannià, cujus Rex Jacobus exilium sui Generi Friderici duriore censurà notabat, & callidam illius vindictam meditabatur. Inde varia Hyacinthus concepit pacis consilia, quæ sola Catholici commodi conditio reddidit Heterodoxis Aulis ingrata. Subtiliùs ut illa animum Regis intrarent, socium suum P. Alexandrum de Ales in Angliam legavit, itinerisque motivum, prætextu persecutionis contra Catholicos Missionarios sedandæ palliavit: ex quo ille Bruxellas perrexit, ut, ubi forum & campus silerent, sacrâ Missione Templa & Aras curaret, vel commoda Ecclesiæ cum lucro Reipublicæ commisceret.

Ex sorte, quæ Urbanum PP. VIII. ad Vaticanum solium evexit, pollicebatur sibi Hyacinthus petita sacræ vitæ otia; at, dum Pontificiis litteris se Bruxellis firmari vidit, pronâ judicia Dei adoravit obedientiâ: de qua illico certiorem reddidit Nuntium Flandriæ, Archiepiscopum Patrassi Cardinalis Secretarius status sequentibus Litteris.

Pater Fr. Hyacinthus Casalensis Capucinus me informat, quod usque ad ulteriorem Suæ Sanctitatis dispositionem & ordinem ibi sit permansurus. Inde Dominationis Vestræ laudi debetur prompta hæc obedientia,

sicut

sicut & Eidem ordinatur, ut hæc Suæ Sanctitatis sensa eidem Patri communicet. Deus Eundem prosperet de bono in melius. Romæ 4. Novembris 1623.

Cardinalis Barberinus.

Conduxit Flandriæ incolatus Hyacinthi in ea prolongatus, dum Bruxellis inductâ 40. horarum Oratione fructum collegit, teste Jacobo Bonetto, Archiepiscopo Mechliniensi, ab hominum memoria non auditum; Hyacintho plantante germinavit & ibi celebris Congregatio 40. Equitum Dominicæ Passionis, quam idem Mechliniensis Præsul sub patrocinio S. P. Francisci sequenti instituit diplomate:

Jacobus Dei & Apostolicæ Sedis gratia Archiepiscopus Mechliniensis omnibus hæc visuris salutem.

Inter multa, quæ RR. Patres S. Francisci Minores Capucini ad Dei honorem & animarum salutem promovendam præstant, eximius semper fuit fructus Orationis 40. horarum, quotannis pluribus locis ab ipsis celebratæ; ac nunquam meliore ordine, & feliciore successu in hisce partibus, quàm nuper in hac Urbe nostræ Diœcesis opera Reverendi admodum Patris Hyacinthi Casalensis, præfati Ordinis Prædicatoris Apostolici, haberi vidimus, adeo, ut non tantùm Serenissima Hispaniarum Infans Isabella Clara Eugenia, Tertii Ordinis S. Francisci Filia piissima, totaque Urbs ista, sed etiam vicini undique summis votis optent devotissimam istam solemnitatem omni studio quotannis repeti. Cum autem in ea re multùm enituerit plurimorum Virorum Principum, atque Magnatum pietas, qui nomine Equitum Passionis Dominicæ, & Habitu humili Pœnitentium, spontè assumpto ordinem pulcherrimum præfatæ solemnitatis indefesso studio in auxilium dictorum Patrum Capucinorum exactè servari curàrunt, & populo ad diligenter in loco Orationis, statis cuique horis, & destinatis classibus conveniendum ante-signani fuerunt.

Nos etiam summopere desiderantes tam præclara devotionis incentiva fovere, & satisfacere enixo hac in re desiderio præfatæ Serenissimæ Infantis, per hasce litteras erigimus devotam Congregationem 40. Magnatorum Principum, sive aliorum præcipuæ Nobilitatis, aut dignitatis Procerum, qui nuncupabuntur Equites Dominicæ Passionis sub invocatione & Patrocinio Seraphici P. Francisci, quorum studium & officium erit tum, in genere diligenter quibuscumque pietatis operibus pro sua devotione incumbere, tum singulari modo P.P. Capucinis auxilio esse, ut Orationem 40. horarum quàm optimo ordine quotannis celebrare possint, in augmentum honoris & cultûs SS. Eucharistiæ, & memoriæ Dominicæ Passionis, nec non ad promovendam Salutem animarum juxta modum, & formam præscribendam, cujus Congregationis præfata Serenissima Infans se specialem Protectricem declaravit. Ut autem hæc pietatis opera alacriùs obeamus, supplicamus, quantum possumus, Sanctissimo Domino nostro Papæ, ut gratias & Indulgentias, quas præfata Congregatio humillimis precibus petere intendit, concedere dignetur.

In cujus rei fidem hasce manûs nostræ Subscriptione & Sigillo munitas dedimus Bruxellis 13. Julii anno à Christi Nativitate 1624.

Jacobus Archiepiscopus Mechliniensis.

Memorant & grati Patres Oratorii, præsidio P. Hyacinthi, sedem sibi in monte seu colle Bruxellensi fuisse positam, & id firmat Brabantia Mariana Wyksmans *pag. 72.* his verbis: *In colle aspero seu acuto Bruxellis primum apud Belgas Oratorium seu Congregatio Presbyterorum Sæcularium in communi more Cleri primitivæ Ecclesiæ viventium à Jacobo Archiepiscopo Mechliniensi anno 1624. constitutum fuit Isabellâ Clarâ Eugeniâ, Hispaniarum Infante imprimis favente, & P. Hyacintho Casalensi Capucino hortante, quem ut alterum Bernardum aut Capistranum omnes venerantur.*

Inter acerras, liba, & opera Ecclesiæ dum ita Hyacinthus desudat, ad negotia Religionis & Imperii tractanda Urbanus VIII. Apostolico diplomate infra videndo, in Galliam, Hispaniam, aliasque quascumque Provincias Eum denuo ablegat. Iter hoc antequam susciperet, rediit ex Anglia illius Socius, P. Alexander de Ales, de cujus gestis Apostolicus Flandriæ Nuntius sequentia ad Cardinalem Secretarium Statûs perscripsit.

Illustrissime, ac Reverendissime Domine.

Elapsâ Septimanâ hîc advenit Pr. Alexander de Ales, Capucinus, Socius P. Hyacinthi, à quo ante aliquot menses in obsequium Ducis Bavariæ fuit in Angliam missus, & ad cujus instantias ego illum variis commendationis Litteris ad D. Comitem Tilliers, Oratorem Galliæ, ibi residentem, aliosque Cleri Anglicani Assistentes munivi, quatenus probus agnosceretur Religiosus. Recommendavi Ipsi pariter reductionem ad viam Salutis quorumdam illorum, qui ad illud regnum, ceu ad asylum suæ fugæ, secesserant, quatenus cum boni operis molimine, tegeret sui itineris motivum, cum P. Hyacinthus illum à se illuc ablegatum fuisse, sciri non voluerit. Diebus duntaxat quatuor hîc cunctabatur, & illico discessit Bavariam versùs, & inde Romam eum iturum credo. Retulit mihi hic Pater, quod habitâ aliquoties copiâ conferendi cum Regiis Ministris, & etiam ipso Rege, hic Patrem ceu Religiosum agnoscens, & illum de his partibus venisse sciens, de me, & de illa interpositione, quam apud Sanctitatem suam effici desiderabat, & de qua, juxta jam alias Illustrissimæ Dom. Vestræ perscripta, Comes de Argyle ex ordine Regio, mecum conferre incepit, locutus fuerit, affirmatque dictus Pater, quod Rex hujusmodi commercium cum sua Sanctitate habere summopere cupiat, mihiquae referre jusserit, quod in suæ Beatitudinis respectum contra Catholicos, non obstante rigoroso Parlamenti edicto, cum moderamine sit processurus, ac alia quoque particularia subjunxerit, ab Illustrissima Dominat. Vestra oretenus à memorato Patre percipienda, casu, quo à Duce Bavariæ, prout ille credit,

illuc ablegetur. Hac occasione Illustrissima Domin. Vestræ annotatum volo, quod id, quod per viam Comitis de Argyle notum jam fuit, novo hujus Patris testimonio confirmetur. Bruxellis 27. April. 1624.

Placuêre Sanctæ Sedi hæ litteræ, & ideo Patrem hunc Romam vocárunt, responso Illustrissimo Domino Nuntio incunctanter, & ita dato,

Illustrissime Domine.

Epistola Dom. Vestræ sub 27. elapsi data, abundè quidem discursus, quos P. Alexander de Ales, Capucinus, cum Angliæ Rege tenuit, explicat, nihilominus illius hic adventus charus erit, quatenus, quænam sint arcana intelligentiæ cum Rege Angliæ stabiliendæ, ab eo vivâ voce percipiantur. Interim me ex corde commendo. Romæ 18. Maii 1624.

De divertiaulo, ad quod historia nos traxit, regrediamur ad Hyacinthum, qui, dum Principem Mansfeldium è Germania, cujus olim Ulysses dicebatur, per cladem sibi à Catholici fœderis Ducibus Wallstain, & Tilly illatam, fœdè exulem, ex Anglia Parisiis advenisse noverat, illuc & se pergere consultum duxit, tum suppetias, quas pro Palatino in angulo Hollandiæ tunc latitante versipellem petiturum esse supposuit, impediturus, tum nova rei Catholicæ commoda curaturus. Humanitas, quâ Armandus Cardinalis Richilieu, primus Regis Minister, eum exceperat, & tener amplexus, quo Rex illum salutaverat, fuêre felicis negotiationis prodromi. Rex ad partes pacis se inclinum declaravit, & articulos, sub quibus illa generaliter concludi posset, dictavit. Confidentia, quâ Regem secum agere Hyacinthus vidit, addidit animum, ut Eum de excessu Venationis, & de hac die Veneris saltem linquenda, de bello contra Hugenottos continuando, de edendis contra Duellantes severioribus edictis, de recessu ab Acatholicorum fœdere, de Voto, quod pro gratia successionis emiserat, implendo &c., vel moneret, vel animaret. Quod, dum aliis forsan fuisset offensæ ratio, fuit Ludovico altioris de Hyacintho concipiendæ æstimationis occasio: hinc, dum illum sacrâ erga Reliquias Sanctorum cupidine ferri noverat, clavem Regii Sacelli ei obtulit, datâ, quod sibi præplaceret, de venerabili thesauro seligendi, optione. Oculo duntaxat dum hac vice cor suum Hyacinthus satiavit, reliquit dubium, an in hoc casu major fuerit Regis omnia dantis generositas, quàm Capucini nihil inde accipientis modestia? Facilitavit plurimùm Hyacinthi negotia noster P. Josephus à Tremblay, Parisinus, qui, sicut erat tunc Aulæ Regiæ Sydus, seu Polus, ita fidus quoque erat illius Consiliarius. Dimisit tandem illum Rex datis ad Summum Pontificem litteris, quibus & Spiritum & merita Hyacinthi cumulatè commendavit. Serenissimus Lotharingiæ Dux Nanceii exspectavit expressè vocatum; at, quæ urgebant, negotia illum ad partes Germaniæ properare volebant. Rhenofeldæ Archiduci Leopoldo ea, quæ Parisiis acta forent, perscripsit, &, ut jam occupatam Engadinam sub S. Sedis dominio sineret, rogavit. Piissimus Princeps consilio acquievit, &, ut Hispani idem de Valle Tellina agerent, requisivit, prout ex litteris ad eumdem P. Hyacinthum datis patet sequentibus.

Reverende Pater. Cum præsentibus respondeo ad Epistolam Paternitatis Vestræ sub septima currentis Rhenofeldæ exaratam, declaranda, quod res meas, loca à me in Rhetia recuperata concernentes in sinu Suæ Sanctitatis remittere non graver, si tamen & Hispani, uti Paternitas Vestra memorat, pariter & suas respectu Valtellinæ ita remittant, & Sanctitas Tua hujus negotii compositionem in se suscipere velit. Pandus autem rei est, quod dubitem, an intra modicum tempus simus adhuc futuri in casu & tempore, cum Galli aliâ, quàm compositionis, viâ incedant, prout Paternitatem Vestram non latet, & prout melius in suo Romæ appulsu percipiet. De cætera laudo, quod mihi subministrat, prudentiæ consilium, gratesque refero pro Zelo, quem nonsolum pro Religione Catholica, sed etiam pro meis propriis commodis exhibet; & tandem omnem felicitatem apprecor &c. Ensisheimii 26. Novemb. 1624.

Leopoldus.

Interim dum Hæretici Rheti & armis Leopoldi, & consiliis Hyacinthi se acerbius vexari videbant, vatiniano odio Capucinos agitárunt, illos verbis & factis ignominiosè affectos ex illorum terris expulerunt, ac Hyacinthum, cujus Personam impetere nequibant, in Confratribus vexárunt. Hoc tamen non effecit, quin Hyacinthus solitas hujus gentis technas Principibus exaggeraret, hosque litteris ad opportuna remedia instigaret.

Exemplum honoris, quo Ecclesia Gallicana Hilarium, Episcopum Pictaviensem, de Dogmaticis contra hæreticos victoriis reducem excipiebat, æquam dixero decempedam plausûs, quo Urbs, Orbis Domina, Hyacinthum de Germania in fine 1624. regredientem salutavit: alii ei de fructu Apostolico, quo Ecclesiam fœcundavit, applaudebant; alii de virtute, quâ nutantia Imperii rationes suffulsit, illi gratulabantur, alii admirabili Hyacinthi prudentiâ solidum Ecclesiæ deinceps cum Imperio commercium augurabantur.

Superavit omnes Summi Pontificis dignatio, qui, sicut beneficia S. Sedi ab Hyacintho collata perfectiùs noverat, ita & illum gratiæ suæ argumentis effusiùs cumulavit, ac ejus consilia in gravioribus Pontificatûs negotiis exquisivit. Hæc sicut scaturiebant à Spiritu, ita intrepida illa sociavit libertas. Minus illa Reverendæ olim placuêre Cameræ, dum ob exorbitantes expensas Militem suum è Valle Tellina revocare cogitabat: at Hyacinthus certam malorum inde sequentium seriem prævidens, militem ibi, coacto ab ipsis Rhetis ære firmari, ac hoc medio & Sanctæ Sedis honorem, ac novi belli periculum evitari, tenaciùs institit. Clamavit & altius, dum eundum Militem novo adauctum, aliò destinatum audivit, & infelicem, qui evênit, successum, pari libertatis zelo prædixit. Odium & invidiæ susurros, quos veritas peperit, charitas, quæ patiens est, cum merito sustinuit.

Eodem tempore agebatur in Alma Urbe Jubilæum anni millesimi sexcentesimi vigesimiquinti, in cujus initio crebriores Hyacinthus accepit litteras, quarum aliquas tum in beneficium historiæ, tum ad majus lumen de merito & virtute P. Hyacinthi hic addere non ingratum fore reor. Harum primæ fuêre illæ Augustissimi Imperatoris Ferdinandi sub tenore sequenti:

Reve-

Reverende Pater. Gratæ mihi fuerunt Reverentiæ Vestræ Litteræ, quibus bona & fausta mihi Festa Natalitia precatur. Agnosco inde solitam in Me, & Augustam Domum meam ejus, observantiam & devotionem, quam ut libenter continuet, atque in piis precibus & sacrificiis suis Me, & Mea ac satis afflicta rei Christianæ negotia hoc sacro Jubilæi tempore commendata habeat, gratiam & benevolentiam Cæsaream Reverentiæ Vestræ, ac Religioso ejus Ordini offero, ac felix vicissim hujus anni auspicium, ac progressum precor. Datum Viennæ die 25. Januarii Anno Domini 1625.

Ferdinandus.

Alias & sequentes habuit ab Archiduce Leopoldo.

Reverende Pater. Reddo Reverentiæ Vestræ grates pro notitiis per Litteras, sub 29. mensis elapsi exaratas mihi communicatis, magis autem pro officiis, quæ tam humaniter in meo Montis Regalis negotio impendere adpromittit. Si discursus Reverentiæ Vestræ de rebus currentibus ita sortem executionis nancisceretur, sicut est prudenter formatus, foret ille verum efficaxque contra prævisas calamitates remedium. Rogo, ut Litterarum commercium prosequatur, & quod mediante D. Agente Ei elapsâ postâ recomendavi, cordi habeat. Interim à Deo O. M. Reverentiæ Vestræ salutis conservationem cum omni majore prosperitate apprecor. Ensisbemii 19. Februarii 1625.

Leopoldus.

Alias ab Archiepiscopo Salisburgensi.

Admodum Reverende Pater. Beatissimus Pater sanctè procurat extinguere ignem, Italiæ ruinam minitantem; nam, præter alia belli incommoda, introductio populi extranei facilè semen hæreseos spargere, & nostram S. Religionem turbare posset. D. Cardinalis Barberinus sua prudentia, bonorum & practicorum Ministrorum, absque dubio secum conducendorum valore sociatâ, opportunam nactus est occasionem gloriam de mundo & coronam de Cælo sibi comparandi. Paternitas Vestra continuet zelari pro Ecclesia Sancta Dei, & non obliviscatur Mei in suis sanctis Orationibus, dum Ego Eidem cuncta prospera precor. Salisburgi 13. Martii 1625.

Archiepiscopus Salisburg.

Partim ejusdem argumenti, partim potioris momenti fuerunt aliæ ab altefato Leopoldo denuo & sub hoc tenore receptæ:

Reverende Pater. Teneo Litteras P. Vestræ sub 1. currentis datas, gaudeoque quod invenerit contracifram, intellexeritque, quod in cifra perscripsi. Summè quoque mihi placet resolutio Legationis D. Cardinalis Barberini; res autem jam in eo hæret termino (prout & in specie, tum ex continua belli apparatu, tum ex inceptâ jam Reipublicæ Januensis invasione, tum ex factionibus circa Chiavennam & Rivam exortis, tum ex publica voce, in his partibus sparsa, quod Galli quantocyus Palatinatum sint invasuri, manifestè patet) ut dicta Legatio, quantùm possibile erit, debeat accelerari, & non differri. Accedo consilio Paternitatis Vestræ, quæ & Sanctitatem Suam desuper informabit, eidem suggerendo, quod, si res quamprimum non accomodentur, forsitan nunc magis, quàm unquam aliàs Sancta nostra Religio in Germania periclitetur. Eadem occasione P. Vestra non omittat Sanctitatem Suam de zelo, quem semper monstravi, & semper effectivè, quantùm potero, pro quiete publica, & ejusdem Religionis incremento monstrabo, convincere, quemadmodum & simili tenore D. Cardinali Barberino, qui me suæ prædictæ Legationis certiorem reddidit, apportunè respondeo.

Quantùm concernit discursus à P. Vestræ socio in Anglia cum Oratore Veneto habitos, ob quos Viennæ rumor & motus factus est, aliud reponendum non occurrit; quàm quod semel rationibus, à socio patefactis, omnia sint quieti danda. Quod autem tangit Paternitatem Vestram facilè sibi persuadere potest, quod, non obstante quocunque præsupposito, Eam in eo teneam concepta, quem sua Professio, ac fidelis & specialis affectus, qua erga Augustissimam nostram Domum, & erga meam Personam peculiariter semper ferebatur, merentur, cui & à Deo vera & continua precor solatia. Ruffaci 25. Martii 1625.

Leopoldus.

Fuit & eodem anno crebrior Personarum distinctæ notæ ad Hyacinthum confluxus, celebriorque fuit accessus Regii Sveciæ & Poloniæ Principis, quem inter-et Hyacinthum arctum postmodum viguit litterarum & negotiorum commercium.

In negotiis tamen Ecclesiæ Militantis non ità Hyacinthus ligatus mansit, quin & operosè de Ecclesia triumphante cogitaret, hujusque gloriam novo Beatorum & Sanctorum numero ex S. Ordine adaugeri curaret. Laboravit pro accelerando cultu S. Felicis, B. Josephi à Leonissa, B. Seraphini à Monte Granario, & Ven. Dei Servi Laurentii à Brundusio, & processus de Serva Dei Passithea, Monialium Capucinarum pluribus in Italiæ locis Fundatrice, auctoritate ordinaria confectos, à S. Rit. Congregatione revideri quæsivit. Eo ipso quoque, quod jubilæum hoc anno è Catholico mundo amplissimum Peregrinorum confluxum ad Sanctuaria Romana cieret, tres Ecclesiæ, videlicet illa S. Trinitatis Peregrinorum, alia S. Mariæ in Navicella, & ultimò Basilica S. Laurentii in Damaso Hyacinthum suum certatim ambiebant Concionatorem; facilè autem hæc in zelo vicit, cum fuerit Cardinalis Ludovisii, Ordinis Protectoris, Ecclesia Titularis. Concordavit spei & concursui fructus, & Hyacinthus rediit ad Religionis negotia. Cumque mœsta tempora mediâ pace beari, & Regem Sveciæ ac Poloniæ opportunum Mediatorem esse posse autumaret, enixas & iteratas ad hujus Filium Uladislaum Sigismundum dedit litteras, qui & ad eas reposuit, ut sequitur.

Venerande Pater in Christo. Recepimus Epistolam Pat. Suæ cum cifra annexa, quâ nos de circumstantiis Personæ, quæ Romæ ob tractanda negotia Pat. Sua nota morabatur, certiores reddidis. Circa stimulum, quem dat, quatenus Sua Majestas D. Patris mei negotio pacis inter utramque Coronam sese intromittat, tractavi cum eadem Sua Majestate, quam autem, si litteræ efficacissimæ non superveniant, parum propensam reperi: hoc autem facto, id, quod petitur, fieri, & Sua Majestas, ut optatur, sese immiscere poterit.

Quoad negotia Valtellinæ, nihil nobis constat, credimus tamen, quod, si Pat. S. insimul cum Litteris intercessoriis, ut Sua Majestas in prima causa sese interponat, ea Nobis perscriberet, hoc ipsum Suæ Majestati ad resolutionem facilius capiendam calcar addere posset; quamvis etiam sine hoc punctualem notitiam Nobis dari optemus. Magis distinctè Eidem scripsissemus; cum autem supellectilem nostram & cum ea tabulam scriptoriam, in qua cifra nostra clausa est, ante aliquot dies ad locum, ubi nostra deinceps habitatio erit, ablegaverimus, residuum ad nostrum ibi appulsum differre cogimur. Interim Nos suis S. Orationibus devovemus, Varsaviæ 3. Julii 1625.

Vladislaus Sigismundus.

Quibus litteris eodem mense superaddidit & alias sub hoc tenore:

Venerande Pater in Christo. Tempore, quo nostrum Nuntium Viennam ablegavimus, supervenêre duæ Pat. suæ epistolæ, una sub 26. Aprilis cum cifra, & alia sub 25. Maii data: cum autem extensè ei scribamus per nostrum celerem Nuntium, expressè hunc in finem in Italiam expeditum, in hisce ad aliud Nos non extendimus, solùmque rogamus, ut minutim Nos de iis, quæ succedunt, ipsique continuò nota sunt, certiores reddat. De cætero, cum in litteris, quas de dicto nostro Nuntio recipiet, completa eorum, quæ occurrunt, contineatur relatio, impræsentiarum aliud non exopto, quàm, ut me Sanctis suis orationibus commendem. Galubiæ 16. Julii 1625.

Vladislaus Sigismundus.

Flamma discordiarum, quæ diriùs semper in Germania sæviit, ut tandem sedaretur, de cogendo Principum consessu denuo agebatur, de quo dum Hyacinthus Serenissimum Archiducem informavit, ab hoc sequentes Responsorias percepit.

Rev. Pater. Redditæ mihi sunt diversæ, quas ad me dedit Reverentia Vestra, litteræ, præsertim autem postrema 19 & 26. Julii scriptæ, ex quibus ea, quæ ad Me tum in publicis tum privatis renuntiat, abundè percepi. Pro communicatione, quas debeo, gratias habeo, &, ut illa à R. V. deinceps etiam frequentetur, exopto. Super illius Missione ad Conventum Deputatorum Principum, qui mibi non modò nulli penitus offensioni, sed omnino gratissimus, meoque judicio bono publico expedientissimus erit, non pridem respondi; interea temporis litteras ad manus ipsius pervenisse spero. Deum autem præpotentem omnibus votis exorandum puto, ut semina discordiarum, quæ inter potentissimos Reipublicæ Christianæ Principes jacta sunt, cito extingui & evanescere velit, ne radicibus altiùs actis tandem in apertum erumpant, & unà cum ipsis auctoribus totam Christianitatem in extremum rerum discrimen præcipitent. Quod reliquum est, Reverentiæ vestræ solita gratiæ propensione, ut semper, inclinatus existo. Datum Passavii 26. Aug. 1625.

Leopoldus.

P. S Heri appulerunt P. Romanus, & Valerianus, qui erat mecum, unus quidem Viennam, alter verò Lincium, tendent: quod à P. Vestra fuit commissum, ab iis mihi relatum est. In adventu meo Viennæ omni, quo potero, conatu, notum negotium Imperatori commendabo.

De Foro traxit Eum denuo annus millesimus sexcentesimus vigesimus sextus ad Evangelum Dei, quod in Regia Parthenopensium Civitate prædicare Hyacinthus debuit: fructum ibi collectum ipsemet Patri Nicolao Pauli à Verona, Casalensis Oratorii Presbytero, his encomiavit verbis: *celebravimus 40. horarum orationem tanto fructu ac hujatis populi ædificatione, forsan majore, ac olim Mediolani visa fuit. Principes 40. Sacco pœnitentiæ induti fuêre sodalitatum & Parochiarum Doctores &c.* Prodigia conversionum in juridica & publica acta fuêre congesta, & Mons Agonizantium, in Ecclesia S. Mariæ Aocillarum ad Altare Crucifixi ab Illo institutus, est perenne Apostolici zeli monumentum. Vanitatem obsequii, quam Civitas parabat, vitaturus clam mare conscendit, & Signo Crucis huic malaciam restituit.

Reducem Neapolis à Papa postulat, & Roma sibi tunc proprium voluit; voluit suum in illo tempore tribulationis Consiliarium. Hæresis Germaniæ suæ phalangis Architalassum selegit Christianum IV. Danorum Regem, & illius contra Cæsareos præpotentia incussit æquum exitialis sortis timorem: Solus Hyacinthus B. V. Mariæ præsidio fretus animat Litteris Principes contra Spem in Spem, & Maximiliano Duci & Electori Bavariæ certam spondet victoriam: augurium suspectum reddebat temporis calamitas, spem tamen charissimi triumphi Dux ex aliarum prædictionum exemplo præsumpsit, & ex strage, qua hæreticorum agmen fuit dispersum, & Danus in fugam actus, se in illa non confusum fuisse, extollens manus suas in altum fassus est.

Tripudians Roma, ut hæc felicitatis præludia, Hyacinthi opera fœcundet, & rei Catholicæ systémata secundet, illum denuo & Legatum & Missionarium Apostolicum in Germaniam deputat. Obediens excipit Urbani Oraculum & Archiducem Leopoldum desuper illico informat, qui & de concepto propterea solatio Hyacinthum erudiit epistolâ sequente.

Reverende Pater, Peculiari gaudio ex litteris Reverentiæ Vestræ sub trigesimo mensis proximè elapsi signatis intellexi, qualiter denuo in Germaniam redire eam oporteat: & dignè, tum, quod validam suam Virtutem, otiosam (uti voluit) in tantis angustiis, præsertim Christianitatis, manere non expediat, tum, quod & ego ipse summopere illam videre & de plurimis cum ea differere cupiam.

Quoad Me, crediderim, quod Reverentia Vestra forsan adhuc per duas vel tres menses hic me sit repertura; quamumvis enim in dies resolutio de Congressa indicenda certa exspectetur, illud tamen tam citò fieri posse non videtur, cum apparatus, qui necessariò præcedere debeat, necdum facti sint. Precor Deum, ut Reverentiam Vestram felicem conservet; & me suis Sacrificiis & Orationibus solito affectu commendo. Oenyponti 13. Junii 1626.

Leopoldus.

Inde actis io Curia agendis, appensâ ad pectus lignea Jesu Crucifixi Imagine, sumptoque in manus baculo Apostolicus Legatus, & Seraphicus Athleta, Romæ lætus valedicit, plurimos tamen mærore replavit, dum in ipso discessu D. Vincenio de Rubeis, Prothonotario Apostolico, quod faciem ejus oon amplius esset visurus, prædixit: io logressu Conventûs nostri Jaoua Fr. Honorium Januensem, Laicum, à febre maligna, factis ad Beatam Virginem Mariam precibus liberat: in colloquio cum illius Familiæ Patribus habito, imminentia Italiæ infortunia, Regno Neapolitano terræmotum, & ex sinu Vesuvii excursum bituminis, contagium Statui Ecclesiastico & Ducatui Mediolanensi, Januæ verò rebellem motum &c. inter uberes lachrymas prænuntiavit. Parmæ tandem dum in obsequium Serenissimi Ducis, instigante Emo Cardinale Aldobrandino, laudes D. Augustini de pulpito declamat, calorem dictionis internum æstu Caniculari, & populi confluxu magis intendente, violentâ febri corripitur, io quartanam postea cooversâ. Aëris nativi beneficium suadent Medici, ad quod & æger sollicitè transfertur. Interim dum nuncius de sorte regressûs Germaniam gaudio replet, & Principes tam sibi, quàm Hyacintho desuper gratulabantur, malum febris accessione aliarum, quibus conflictari solebat, indispositionibus, usque ad periculum excessit, Medici ut salvent Summo Pontifici, Cæsari, Principibus &c. charum, & Ecclesiæ utilem Virum, nihil intentatum relinquunt; cumque distantia nostri Conventûs ab urbe illorum accessum, præsertim rigente tunc hyeme redderet difficiliorem, ad RR. Patres Congregationis Oratorii illum transportari consultum duxêre. Restitit primò quidem Hyacinthus, & à Fratribus sui Ordinis avelli noluit; at, dum Patres prædictos suæ virtutis Filios recogitavit, aliàsque voluntatem Superioris, Medicorum consilio accessisse meminit, alacri obedientiâ conclusæ translationi consensit. In vanum autem Chirurgia & Pharmacia miseriis terræ servare studuêre, quem Deus Cœli deliciis maturum decrevit. Sacras Reliquias, quarum insignem copiam Patribus Oratorii reliquerat, sibi æger applicari noluit, ne vita, quam ab unica Dei voluntate depeodere voluit, prodigio & quadam pietatis vi servaretur: Dumque hujus spem evanuisse Medici concludunt, ille nuntium mortis hilaris excipit, cum Regio Psalte in Cygneas illas voces prorumpens; *lætatus sum in his, quæ dicta sunt mihi, in Domum Domini ibimus.* Ivit anno 1627. die 18. Januarii, in Dypticis Religiosis Cathedræ S. Petri, pro cujus gloria sacrificium sudoris & sanguinis semper paratum habebat, sacro. In Domo Domini illum vidit, & vidisse cum juramento deposuit Maria Francisca Muzza, S. P. Francisci Tertiaria, & sanctæ notæ in Civitate Januensi Mulier: vidit hæc in extasio rapta animam Hyacinthi candidâ luce amictam & inter Saraphim canentem: *in eandara lucis æterna misericordiat Domini in æternum cantabo: Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth.*

Vidit & alia Loci Camajora io Tuscia Monialis, cujus vitam pariter Sanctitatis fama celebravit, turbam Beatorum ad Paradisum tendentem, & in ea P. Hyacinthum, qui illam sic alloquebatur: *noscis me Filia? ego sum Fr. Hyacinthus à Casali, qui ante 4. dies spolia mortalitatis deposui in terra, & jam Paradisi possessione fruor: recordare eorum, quæ tibi in transitu mea per Camajare facienda consului, & in Cælo magnam desuper recipies mercedem gloriæ.*

Crebrescente per Civitatem Casalensem mortis famâ, dictu facile non est, quantus fuerit populi inopino casu perculsi motus! omnes passim ad Patrum Oratorii Ecclesiam currebant, alii ut flexibilis Cadaveris portentum mirentur, alii ut faciem, ridentis formam exhibentem cernant, alii. ut odore Suavitatis, quod Cadaver diffudit, reficiantur, & alii, ut vel attactu Cadaveris ipsorum Rosaria virtutem Spiritualem captent, vel aliàs partem de dissecto trino Habitu sibi procurent. Jacuêre venerabilia exta in Ecclesia nostra, ad quam ex ipsa Defuncti dispositione deferri debuêre, usque ad tempus, quo bellicus furor, dum totam Provinciam devastavit, nostrum quoque Conventum solo æquavit. Inde illa ad dictos RR. Patres reportari, timor aut jacturæ, aut aliàs dispersionis suasit. Juxta pactum postea ab iis recepta, in nova nostræ Domûs Ecclesia impræsentiarùm quiescunt, cum epitaphio: *hic jacent ossa M. R. P. Hyacinthi Nattæ, Casalensis, Capucini, virtutibus, & prædicatione toto orbe celeberrimi, qui obiit Casali XVI. Kal. Februarii MDCXXVII. ætatis suæ annorum LIII.* Sanguis econtra jam ultra unius sæculi spatium floridus vitreæ inclusus ampullæ in Sacristia ejusdem nostræ Ecclesiæ conservatur, imago autem illius æneæ tabulæ incisa fuit per totum orbem dispersa, cum hoc elogio: *R. P. Hyacinthus Casalensis, Capucinus, sanctitate, zelo, sermone in arduis, & in adversis mirabiliter lucens, ardens, patens, fortis, ac patiens, Deo dilectus, & hominibus, pro Christi Ecclesia hæreticos, Mundi Politicos, ac Rectores oppugnans, vincens, & triumphans, fidelis servus & prudens obiit anno ætatis suæ 53. Religionis 27. 18. Januarii 1627.*

Ex Civitatis Casalensis cancellis erupit illico luctus in fora & compita, & penetravit usque ad primas Europæ aulas. Planxit Defunctum Summus Ecclesiæ Pastor Urbanus VIII. & fidelem utilemque Ministrum in eo se perdidisse doluit. Usque ad impatientiam quasi primus mœroris motus in Cæsare Ferdinando III. excessit, dum, quæ ex Hyacinthi adventu, prospera aventura credidit, cum illo jam funarata, & Germaniæ spem cum desperatiooe confusam advertit. Leopoldus Archidux, Frater Cæsaris, Uladislaus Sveciæ & Poloniæ Regis Filius, ac alii Principes dolori suo univerunt spem, quod in Cœlo jam intercessorem teneant, quem in terra Consiliarium coluêre, exemplum sectantes Serenissimi Principis & Electoris Coloniensis Ferdinandi, qui ad Præpositum & Patres Oratorii Casalensis dedit litteras, æqui sui luctûs ac gaudii indices, sequentes:

Reverendi Patres: Intimo doloris affectu ex Litteris RR. Vestrarum Sanctam mortem P. Hyacinthi percepi, partemque magnam communis luctûs, quo ob transitum pii eorum Fundatoris afficiantur, sumpsi; inde, dum de celeri hujus & tantæ jacturæ nosisia affectuosas refero grates, spem consolationis concipio ex certa lucro, quod in Cælo fecimus &c. Bonnæ 28. Feb. 1627.

In doloris lenimen Serenissima Bavariæ Domus replicatis litteris Memoriale, de rebus ad usum ab Hyacintho habitis poposcit, & sigillatum in Scrinio ejusdem Rosarium & Crucem (plurium prodigiorum instrumenta) rece-

recepit. Celebri exequiarum officio parentârunt plures Ecclesiæ, ut fructum Apostolicum, quem inter illarum parietes Hyacinthus cumulavit, digno compensent suffragio. Pascebatur aliorum mœror silentio, ut, dum quid hic loqueretur, non reperiret, animum crudelior affligeret. Hinc inde miscebatur lessus cum laude, ei, dum illo Hyacinthum intempestivo fato sibi ereptû plorârunt, hâc, dum ab eo vivum gestiebant relictum exemplar Virtutis.

Verè hæc magna in Hyacintho fuit, cùm fuerit fundata in nihilo, quod & se & sua semper reputavit, in hoc, juxta D. Bernardi regulam, duntaxat superbus, quod ascititias famæ & vocis laudes contemneret. Majestas legationum & actionum non læsit in illo humilitatem, sed econtra mutuo inter se rubore compensabantur, nam dum illa humilitatem exaltavit, hæc Majestatem decoravit. Dum Ferdinandus Imperator, Uladislaus Regius Princeps, Leopoldus Austriæ Archidux, Electores, Principes &c. vel illius ægrotantis cellam accessêre, aut alias Eum negotiorum ergò convenêre, suo indignatus est merito, eò quod ad tam sublimem eum perduxisset æstimationem. Copulavit humilitati individuo nexu Paupertatem Religiosam, qua verè sese exinanivit. Ipsa Pontificia dispensatio, infirmi corporis constitutio, itinerum molestiæ, negotiorum gravitas, Regumque ac Principum cumulatè ei missa munera rigorem Paupertatis nonnihil aliquoties laxari suadebant; legis & voti ille tenax, severâ nauseâ abhorruit corporis commoda, rerum mundanarum crepundia viriliter sprevit, ac ipsum quoque affectum exquisitâ quoque rerum aliàs necessariarum inopiâ compescuit; hinc in illius cellâ, præter devotam Jesûs Crucifixi imaginem, Sacræ Scripturæ Codicem, ligneum cochlear, cultellum quotidiano mensæ usui servientem, ac lectum paleis stratum aliud videre non licuit. Horum penatum figuræ concordavit vestitus, qui quidem mori Ordinis communi fuit consentaneus, ac ex rudi panno confectus, in hoc tamen erat singularis, quod assuta petia, quorum quædam in illius pallio, in nostro Casalensi Conventu religiosè servato, adhuc videntur, illum redderent asperiorem.

Duplex hæc Humilitatis & Paupertatis virtus, fuit felix illa basis, ex qua surgebat altum & variegatæ decorum virtutum ædificium, cujus compagem Hyacinthus Oratione & Labore contra casum tenuit illæsam. Dirigebatur oratio ejus sicut incensum in conspectu Domini, & quantumvis negotia spiritum ejus dissipare debuissent, nihilosecius mirâ temporis partitione illa fecit, & hunc non omisit: dumque in Aulis Principum degebat, duæ erant fixæ horæ, orationi duntaxat destinatæ. Tenerior fuit devotio, qua se cultui B. V. Mariæ dicavit: Nomen Mariæ fuit in ore Hyacinthi oleum, quod in gentes pio semper præconio fuit effusum: Virtus Mariæ fuit in corde Hyacinthi thesaurus, quem fida imitatione custodivit: fuit Rosarium Mariæ in manu Hyacinthi validum illud scutum, quod hostium furori objecit. Omne, quod sub Mariæ nomine quæsitum est, dedit, qui fine Maria nihil habere voluit. Devotionem erga Eam, ut redderet perpetuam, Montferrati in Monte, quem *Crea* vocant, in memoriam gratiæ, qua B.V. Maria suo nominali Patrono, D. Hyacintho, olim apparuit, Sacellum ex Benefactorum eleemosynia construi curavit. Induxit & in Patria Regentes Misericordiæ, ut gratum animum ob beneficia à Matre Misericordiæ continuò recepta, constructo in pauperum sublevamen Templo monstrarent. Mariam Principibus Terræ æquè Sulamitem fortem ut Castrorum aciem ordinatam, ac potentem Pacis Arbitram, ac populo Advocatam & Partheno-Matrem scriptis ac dictis commendavit, inde & Apostolus Marianæ devotionis ubique audiit.

Non separavit à pio Mariæ cultu illum erga ejus Sponsum, D. Josephum: penetravit nubes oratio, qua Hyacinthus tempora, quo res Ecclesiæ vacillabant, imploravit auxilium de Sancto, & certa sibi & aliis præsidia spopondit ab eo, quem ex omni carne à Deo electum meminit, effecitque, ut Josephus Coppa, Casalensis, Conservatorium nomini hujus Sancti Sacrum pro puellis orphanis in patria fundaverit.

Ingenita fuit Hyacintho pietas, erga D. Carolum Borromæum, & Seraphicum Patrem Franciscum, quæ & illum impulit, ut eos ab Urbibus & Oppidis in Patronos Tutelares seligi, eorumque Statuas in Ecclesiis collocari suaderet. Nec stitit in interno affectu devotio, qua DD. Philippum Nerium, & Hyacinthum coluit, sed & opere eam firmavit externo, primo, Domos Bruxellis, Mantuæ, & in patria &c. construi curando, alterius cultum altiore Officii ritu in Curia Romana promovendo, ac utriusque Virtutem studiosa imitatione æmulando.

Tempus Orationi superstes in Conventu labori fuit impensum: vili otio tabuit nunquam Hyacinthus, sed dum os & cor siluit, calamus laboravit, hinc ab eo varium sui studii habemus fœtum, tum typis cusum, tum manu scriptum. De typo habetur.

Censor Christianus de Italico in Gallicum idioma versus;
Tractatus de Paupertate Religiosa.
Considerationes de deformitate & gravitate peccati.
Documenta utilia & necessaria variis hominum statibus; *& conditionibus*.
Oratio in laudem S. Caroli Borromæi in Metropolitana Mediolanensi habita die, Sancto Archiepiscopo Sacrâ.

Alia opera manu exarata; quæ in Archivis Illust. DD. Marchionum Natta, & RR. Patrum Oratorii Civitatis Casalensis conservantur, sunt

Politica Christiana.
Quæstiones & responsa Jurisprudentiæ Canonicæ & Civilis, nec non *Theologiæ positivæ Scholasticæ*, *Moralis*, *& Dogmaticæ*.
Fragmenta conceptuum prædicabilium;

Virtutem ita Sanctè fundatam, & ita providè munitam complevit Hyacinthus coronâ Charitatis. Sibi ipsi olim indignabatur, dum verba *Vivat Fides*, *vivat amor Dei*, cortici cucurbitæ incisa, in flores excrevisse post paucos dies vidit, dumque Charitatem in re inanimata crescere stupuit, in corde suo illam languere poetica à se facta cantilena ingemuit, stimuloque sibimetipsi dato exactiores Charitatis exercendæ leges sibi præscripsit. Perfectam hanc in illo nituisse convincitur, quicunque eam dotibus, quas Magister gentium Paulus in epist. 1. ad Corint. c. 13. recenset, Insignitam fuisse, ex serie vitæ reflectit; nec poterat illa esse major, cum animam suam pro amicis & inimicis ponendi par in illo fuerit cupido, ac molimen.

In vanum proin quæsiêre Virtutem tantò sublimem invido morsu lacerare ii, quorum labia fuêre dolosa,

& ven-

& veneno aspido turgida, nonnisi augendi meriti ansam exin Hyacintho præbuère, qui memor monita quod D. Augustinus lib. de Past c. 26. nobis reliquit, *ad christianum firmitatem pertinere* tenuit, *non solum aperuri, quæ bona sunt, sed etiam, quæ sunt mala, tolerare.* Vivet illa in Sæculorum memoria, habetque vindices & testes in Scriptoribus & Libris, qui eam encomiant, & inter quos sunt noster P. Marcellinus Mantisconensis tom. 3. annal. fol. mihi 673. & seq. Legendarium Francisc. edit. 3. ad diem 12. feb. tom. 2. fol. mihi 206. Annales Provinciæ Ligusticæ, & Manuscripta Romam pro prælo missa. Meneologium Francisc. ad diem 4. Febr. fol. 504. Wadingus de Script. Ord. Min. fol. mihi 179. P. Mastalloni Carmel. tom. 1. Serm. Roffetus in Syllebo Scriptorum Pedemont. Octavius Bossus in collecta Epist. Select. P. Gravine Ord Præd. l. 4. in Voce Turturis: Ardinghellus in eppend. vocis congeminatæ Turturis, ostens. 4. ubi dicit: *R. P. Fr. Hyacinthus Casalensis, à Gregorio XV. ad omnes Christiani Orbis Principes Nuntius destinatus, illud assecutus est à Cæsare, ne ullo modo pax cum Palatino concluderetur; quare inde tantæ fuerunt reportatæ victoriæ, inde Calvinismi ex Imperio secuta depulsio &c.* & Paulus andreozzi Can. Reg. Lateran. *Capellam S. Hyacinthi in vetusto templo Montis Casalensis, Crea nuncupati, in qua Imago B. V. Mariæ à S. Luca Evangelista sculpta pie populi concursu colitur, collecto à P. Hyacintho ære ædificatam meminit.* Habet & sui remuneratorem in Cælo fidelem, Deum, dum illem dono prophetiæ, gratia curationum & (si ita loqui fas sit) signis & prodigiis collustravit. Dedit horum quædam in vita facta, quam finio, vitæ descriptio: in nostro P. Marcellino Mantisconensi, ea, quæ mortem Hyecinthi subsecuta sunt, legere tædiosum non sit, in Ita ia æque ac in Germania perpetrate. *Exultat & laudat* inda jure merito *habitatio Sion*, seu Casalensis, *quia magnus in medio ejus* intercessor; dumque beneficia à Cive suo sibi præstita, muris impressa videt, eliàque ed ejus Conditorium manum Dei potentem in dies miretor, cultum Sacri altaris, Vaticano Oraculo ei decerni jemdiu grata poposcit, & adhuc sperat.

Quæ omnia ideo fusius & ordine Chronologico à me deducta esse, Lector, arbitrare, tum, ut quæ manca & confusa in aliis reperi, in obsequium historiæ clariore & pleniora pareant, tum, ut glorificetur Deus in Hyacintho, quem de latebris Sancti P. Francisci *vocavit in justitia, in fædus populi, in lucem gentium.*

Fr. Hyacinthum pro felici Legationis successu, ac plena fide ei adhibenda commendat

A tergo: *Venerabilibus Fratribus Joanni Svicardo, Moguntino- Ferdinando, Coloniensi- & Lothario Trevirensi- Archiepiscopis, Sacri Romani Imperii Principibus Electoribus.*

GREGORIUS PAPA XV.

Venerabiles Fratres salutem & Apostolicam Benedictionem.

Catholicæ Religioni, inter hæreticorum factiones periclitanti, satis firmum fuisse in vestra pietate, atque authoritete præsidium, Germania nuper in ipso rerum discrimine satis feliciter experta est. Quo etsi nos in excubiis vestris, quas in illustri ista statione ab Exercituum Deo constituti, vigilanter planè agitis, possimus secori conquiescere, culpâ tamen omnino vacare Nos non arbitraremor, nisi paternæ nostræ in Germaniam voluntatis testem, atque obsidem, pastoralem nostram solicitudinem exhiberemus: simul & Divina beneficia non sinunt gratos animos cessatione torpere: sed, cum Imperator Mortalium Deus in victoriis Bohemiæ atque Hungariæ signum aliquod ad bene sperandum tulisse videatur, omni ope atque consilio providendum est, ne Germanicis Principibus, ad Religionis, & Imperii dignitatem afferendam, non vires, quibus Hæreticos perduelles profligastia, sed consensus atque constantia defuisse videatur. Nos igitur de vestra tranquillitate solliciti, frequentibus precibus sacrificiisque non desistimus Vobis misserentis Dei bonitatem conciliare: tum porro Apostolicis Literis Germaniæ Principes cohortati sumus, &, quantùm per Pontificii Ærarii angustias licuit, pecuniæ copiarumque subsidiis publicæ causæ inservivimus. Nunc verò dilectum Filium Fr. Hyacinthum, Casalensem, Capucinum, Virum rerum Germanicarum peritum, vitæ sanctimoniâ, atque eloquentiæ gloriâ insignem, istuc ablegamus, ut Catholici Principes Dei jubentis authoritatem, & Pontificis admonentis cohortationes, Religioso Viro referente, libentius audiatis. Ei, quam Nobis loquentibus, fidem haberi postulamus à Fraternitatibus Vestris, quæ optimi Viri consiliis opitulantes, & Germaniæ causam agetis, & Vosmetipsos immortali gloriâ decorabitis, quos dignitatis suæ statores, juriumque propugnatores Catholica Respublica nuncupabit. Nos verò plurimi virtutem vestram facientes, Vobis iterum Apostolica Auctoritate benedicimus. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die XXV. Junii MDCXXI. Pontificatus nostri Anno primo.

Joannes Ciampolus Secret.

Autog. in Secret. Brevium ad Principes *Reg. mens. & anni præd. fol. 1.*

Ma-

Commendat Eundem.

A tergo: *Dilecto Filio, Nobili Viro, Leopoldo, Archiduci Austriæ &c.*

GREGORIUS PAPA XV.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, Salutem & Apostolicam Benedictionem.

DEUS ipse peoè clara voce Germaniæ Principes à Cœlo excitare videtur ad Romani Imperii incolumitatem tuendam, & Catholicæ Religionis dignitatem asserendam: neque enim sont loquelæ, aut sermones, quibus interprete opus sit, sed res ipsæ, & victoriæ, quibus publicæ causæ Deum exercituum propugnatorem experti sanè haud infeliciter sumus. Ejus Nos, licet immeriti, Vicariam auctoritatem in terris adepti, cœlestibus jussis Pontificias cohortationes adjungimus, ne tam præclaris Divinæ clementiæ beneficiis abusi unquam esse arguamur. Quid porro hactenus egerimus, quâ paternâ charitate Austriacam Domum, Catholicæ Religionis vindicem, & Christiani Orbis ornamentum complexi simus, rem ipsam auctorem dedimus. Profectò minus effecimus, quàm cupimus, sed plus etiam fere, quam per Apostolici Ærarii angustias possumus. Nunc autem in Germaniam mittimus Virum eloquentia illustri, spectatâ fide, sanctimoniâ præcipuum, F. Hyacinthum, Casaleosem, Capucinum. Ejus facundiâ atque pietate, quàm Italiæ salutarem fuisse confluentes Urbes ad eum audiendum testificantur, speramus non mediocre adjumentum afferri posse publicis istius Provinciæ rationibus. Nos Hominem hunc negotiis agendis opportunum, à Deo, in hoc rerum discrimine objectum Nobis esse intelligentes, Apostolica eum Benedictione communivimus, atque eandem, quam Nobis loquentibus, fidem haberi cupimus. Nobilitatis tuæ erit benevolentiâ suâ complecti Virum Deo Nobisque gratissimum, & qui probè intelligit, Catholicæ Religioni in Germania periclitanti firmissimum esse in Austriacorum Principum felicitate præsidium. Id Nos quoque magnopere à Nobilitate Tua flagitamus, cui iterum Apostolica Auctoritate benedicimus. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xxv. Junii Pontificatus nostri anno primo.

Joannes Ciampolus Secret.

Ex Regesto præd. fol. 2.

Scribit eodem Argumento.

A tergo: *Venerabili Fratri, Carolo Episcopo Wratislavien.*

GREGORIUS PAPA XV.

Venerabilis Frater salutem & Apostolicam Benedictionem.

ADeo præclarè de Catholica Religione meriti estis, Austriaci Principes, ut, qui ejus dignitati consulunt, vestram quoque felicitatem propugnent, necesse est: hâc sanè gloriâ, omnibus Insulis regnisque præstatiore, ut quàm diutissime perfruamini, Communne maximorum Pontificum votum est, quibus, tot Germaniæ Proceribus fidei diffidentibus, eximium semper debitæ observantiæ cultum exhibuistis. Nos certè, quos Deus, licet immerentes, Christiano Orbi præesse voluit, & periclitantis Religionis, & inclytæ Austriacæ Gentis pericola vehementer sollicitant, neque sanè pro viribus nostris aut optimo Imperatori, aut publicæ causæ defuisse arguemur. Quod si victoriis Bohemiæ atque Hungariæ Rempublicam ad aliquam spem tranquillitatis Deus erexisse videtur, non tamen ob id præsenti felicitati indormientes animum paterna sollicitudine liberavimus. Hujusce nostræ curæ, quam à Nobis pastorale Officium exigit, testem habebit Nobilitas tua insignem pietate, atque eloquentiâ Virum, dilectum Filium, F. Hyacinthum Casaleosem, Capucinum. Ejus spectatæ Fidei gravia negotia istic gerenda mandavimus; de quibus ipsi Tecum coram disserenti, eandem, quam nostris verbis, fidem habere poteris. Cæterùm tuendæ Religionis studium, quod Nobilitas Tua semper præsetulit, & cui ille se devovit, Tibi facile suadeat, ut Hominem hunc Nobis gratissimum patrocinio tuo complectaris; nam & publicæ causæ suffragaberis, & nostram paternam benevolentiam maximè promereberis, cui iterum Apost. Auct. benedicimus. Dat. *ut supra & ex Reg. eodem f. 3.*

Eodem argumento, & alio exemplo.

A tergo: *Eidem Carolo Episcopo wratislavien.*

GREGORIUS PAPA XV.

Venerabilis Frater salutem & Apostolicam Benedictionem.

QUÆ Nos causa impulerit hoc tempore, ut in Germaniam mitteremus hunc Dilectum

lectum Filium, Fr. Hiacynthum de Casali, ex Ordine Capucinorum, ab ipso Fraternitas Tua accipiet, qui has nostras Tibi litteras reddet, testes ejus paternæ Charitatis, qua Te pro tuis meritis in Visceribus Jesu Christi complectimur. Certè, ut gravissima est causa, & quæ ad Catholicæ Religionis utilitatem magnopere pertinet, ita Virum elegimus, cujus spectata esset integritas, prudentia, & sanctus Dei zelus, qui rebus omnibus sæculi abdicatis, nihil sibi omnino reliquum fecit, nisi, ut in omnibus, quæcumque agit, solam Dei gloriam ardenti maximè studio quæreret. Ab hoc igitur Fraternitas Tua copiosè intelliget cuncta, quæ Te scire volumus, cui eandem prorsus, quàm Nobis ipsis, fidem adhibebis. Nec dubitamus, quin Religiosum istum, cui Nos meritò multùm confidimus, ad negotium, quod ei imposuimus, ex sententia conficiendum, operâ, consilio, auctoritate sedulò adjuves; id enim Te pro tua insigni pietate, & munere, quod in Ecclesia Christi geris, cumulatè præstiturum, compertum habemus. Dominus Te, Frater, sua gratia, & bonis omnibus augeat, & Nos iterum Fraternitati Tuæ Apostolicam Benedictionem toto ex animo impartimur. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXV. Junii MDCXXI. Pontificatus nostri Anno primo.

Ex Arch. Vatic. secret. &c. fol. 161.

Eodem Argumento.

A tergo: *Dilecto Filio, Nobili Viro, Maximiliano, Bavariæ Duci*

GREGORIUS PAPA XV.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, salutem & Apostolicam Benedictionem.

Divina atque humana subsidia Germaniæ non deesse ad hæreticorum audaciam comprimendam, testis est huic hominum ætati Nobilitas Tua, quæ tam illustres Religioni, & Imperio victorias peperit. Sed quò magis innocentium Catholicorum gemitus vindicem scelerum Deum flexerunt ad commiserationem, eò acriùs enitendum omnibus bonis est, ne per socordiam aut diffidia tantis Divinæ Clementiæ beneficiis abutamur. Nos quidem Pastorali nostræ sollicitudini, quam Gregi nobis credito debemus, nunquam deerimus, neque sanè unquam conquiescemus, donec ex altissima hac Pontificiæ Dignitatis specula tumultuantis Germaniæ & periclitantis Religionis perturbationes prospiciemus. Quid hac in causa egerimus, res ipsa argumento est. Nunc autem istuc mittimus dilectum Filium, F. Hyacinthum Casalensem, Capucinum, ut Apostolica nostra Benedictione munitus, quàm Deo aspirante eloquentiam, ingeniumque Animarum saluti addixit, eam in præsenti rerum discrimine istius Provinciæ incolumitati, & Religionis dignitati devoveat. Nos quidem tantum de spectata ejus fide Nobis pollicemur, ut non secus, ac Nobismet ipsis ei credi velimus à Nobilitate Tua: cujus pietatis fuerit, eundem Fr. Hyacinthum sua benevolentia complecti, ut Divina gratia adjutrice, & Principum auctoritate suffragante feliciter conficiat negotia, quæ illi gravissima mandavimus. Nostram jampridiem voluntatem sibi hac potissimum ratione arctius obstrinxerat Nobilitas Tua, cui iterum Apostolicam nostram Benedictionem peramanter impertimur. Datum *ut supra*.

Ex Arch. Brev. ad Principes *&c. fol.* 4.

Eodem argumento.

A tergo: *Venerabi i Fratri, Paridi, Archiepiscopo Salisburgensi.*

GREGORIUS PAPA XV.

Venerabilis Frater salutem & Apostolicam Benedictionem.

Deo Religionis causam propugnanti studia industriamque nostram deesse bis calamitosis tumultuantis Germaniæ temporibus non solùm turpe foret, sed & miserrimum. Periculum enim esset, ne Patrem misericordiarum, qui victorias Bohemicas atque Hungaricas argumentum voluit esse paternæ suæ benevolentiæ in Rem Germanam, ad indignationem provocaremus, si beneficentiæ cœlestis fructus, quos colligere possumus uberrimos, sineremus per socordiam exarescere. Fraternitati Tuæ licèt esse notissima existimemus, neque quod Te egere admonitore ad Religionem tuendam arbitremur, hæc scribimus, sed potius ad paternam nostram sollicitudinem testificandam; tum porro, ut ex hac nostra cura aliquod Tibi solatium afferamus prospicienti, locorum longinquitatem, totiusque Orbis tutelam Nobis impedimento non esse, quò minus vestræ causæ præsenti animo, atque Apostolica Auctoritate patrocinemur. Quod uberius Fraternitati Tuæ coràm significabit dilectus Filius, F. Hyacinthus Casalensis Capucinus, cujus perspectæ fidei & sanctimoniæ gravissima negotia, quæ Tibi significabit, conficienda imperavimus. Quam Nobis loquentibus fidem haberes, eandem Ipsi præstari cupimus à Fraternitate tua, cujus authoritate & consiliis ille se multùm juvari poss se cen-

se censet. Quod igitur sponte tuâ & pietate suadente efficeres, id, ut hortatu etiam nostro cumulatiùs præstes, & ei omni ope, officiisque tuis suffrageris, etiam atque etiam petimus â Fraternitate Tuâ, cui Apostolicam Benedictionem peramanter iterum impertimur.

Datum *ut supra*.

Ex Archivo & Regesto præd. fol.

Eodem argumento.

A tergo: *Dilecto Filio, Nobili Viro, Comiti de Ognat Charissimi in Christo Filii nostri, Philippi, Regis Catholici apud Cæsaream Majestatem Oratori.*

GREGORIUS PAPA XV.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, salutem & Apostolicam Benedictionem.

Mittimus ad Charissimum in Christo Filium nostrum, Ferdinandum Imperatorem Electum, hunc Dilectum Filium, Fratrem Hyacinthum de Casali, ex Familia Capucinorum, ut apud ejus Majestatem de rebus gravissimis, & quæ Christianæ Reipublicæ magnopere intersint, nostro Nomine agat. Ei mandavimus, ut Nobilitatem Tuam adiret, ac nostram Tibi salutem, & Apostolicam Benedictionem nuntiaret, simul omnia, quæ Te scire volumus, copiosè coràm exponeret. Ad hoc autem exequendum illum Hominem delegimus, qui perspectâ esset integritate, prudentiâ & zelo gloriæ Dei, quibus in gravibus negotiis pertractandis suam aliàs virtutem non obscurè ostendit. Huic igitur cumulatam in omnibus fidem adhibebis; nec dubitamus, quin ipsi, quotiescumque usus venerit, tuo studio, & operâ præstò futurus sis, quemadmodum Tua pietas, & in Catholicam Religionem studium postulat, necnon illud, quo tenêris, desiderium inserviendi in omnibus Charissimo in Christo Filio nostro, Philippo Regi Catholico, quem hoc ipsum à Te requirere non est ambigendum. Ita deinque in isto negotio, quod non tam nostrum, quàm Dei, & Christianæ Reipublicæ est, Nobilitas Tua se geret, quemadmodum planè confidimus, ut tuæ pietati, ac prudentiæ Nos multum tribuisse jure optimo videamur. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die x x v. Junii MDCXXI. Pontificatus nostri Anno primo.

Ex Arch. Secr. Vaticano Reg. Brev. ad Principes 27. *fol* 162.

Eodem argumento, & alio Exemplo.

Eidem Comiti de Ognat Oratori Regis Hispaniarum &c.

GREGORIUS PAPA XV.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Perduellium hæreticorum gladios in Austriacam Domum districtos, mucronesque eorum à Catholicæ Religionis jugulo rejecit quidem gloriosè Imperii felicitas & Cæsarei exercitus virtus. Atque inde porro effectum est, ut, qui pridem bonis omnibus luctuosi contigerant Germanicarum rerum nuncii, nunc Deo causam suam propugnante, subinde aut arces receptas, aut hostes castris exutos referant. Divinæ sanè clementiæ ob eam rem gratias agimus, sed tamen, quò plus spei est, acriùs quoque sollicitamur ad tantum negotium feliciter conficiendum. Neque pecuniæ nostræ, nec copiæ, nec auctoritas Charissimo in Christo Filio, Imperatori Electo, Religionem tuendi unquam deerit; atque in id toto pectore incumbimus, ut alicujus insignis beneficii memoriam Romano Imperio relinquamus, quo & consequentium ætatum Cæsarea intelligant, observantiam, quam Sedi Apostolicæ deferunt, non solùm iis ad æternam felicitatem consequendam, sed ad Imperatoriæ Majestatis jura propugnanda existere salutarem. Paternæ hujus nostræ in rem Germanam, & Austriacos Principes charitatis testis, erit Nobilitati Tuæ dilectus Filius, F. Hyacinthus Casaleolis, Capucinus, cui Tecum nostro Nomine de gravissimis negotiis differenti eandem, quam Nobis, loquentibus fidem habebis. Mittimus istuc Virum non speciosis gloriæ titulis, sed vero pietatis splendore clarissimum, ac planè dignum, quem benevolentiâ tuâ complectaris, & auctoritate tutêris, ut Te suffragante faciliùs rem pro sententia gerat. Id Nos petimus obnixè â Nobilitate Tua, cujus consiliis sententiisque eandem causam defendi exspectamus, quàm maximus ille Rex, cujus Legatum agis, pecuniæ copiarumque subsidiis munificentissimè propugnat. Datum *ut supra*.

Joannes Ciampolus Secret.

Ex Archivo Secret. Brev. ad Principes *Regesto mens. & anni prædict. fol.* 61.

Alio

Alio exemplo.

A tergo. *Dilecto Filio, Nobili Viro, Joanni Olderico, Baroni de Eechembergh.*

GREGORIUS PAPA XV.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, Salutem & Apostolicam benedictionem.

NObilitati Tuæ has nostras litteras reddet Dilectus Filius, Frater Hyacinthus de Casali, ex Ordine Capucinorum, quem nunc mittimus ad Chariſſimum in Christo Filium Nostrum, Ferdinandum Imperatorem electum, ut cum ejus Majestate de rebus magni momenti, & ad Christianæ Reipublicæ utilitatem maximè pertinentibus nostro Nomine agat. Hunc autem Virum delegimus, qui integritate, prudentia, divini honoris zelo Nobis admodum est probatus, & qui mundanis rebus omnibus posthabitis, penitusque neglectis, id unum semper spectat, ut in suis consiliis, & actionibus Dei voluntas, & gloria perpetuò inveniatur, quemadmodum ex illius congressu facilè perspicere poteris. Ab hoc igitur Nobilitas Tua unà cum his nostris litteris Apostolicam nostram benedictionem, quam Tibi amantiſſimè impartimur, accipiet, cui nostro Te Nomine alloquenti eam fidem habebis, quam Nobis ipsis præsentibus haberes. Ut autem de tua præstanti virtute, ac pietate præclarè (ut par est) sentimus, ita persuasum habemus, Virum à Nobis missum amanter exceptutum, & de communi Christianæ Reipublicæ, ac præsertim Germaniæ bono agentem, studio, auctoritate, & opera, quotiescumque opus fuerit, sollicitè adjuturum; in quo sanè gratiæ cumulum à Deo inibis, nostræ verò in Te paternæ Charitati magnam accessionem adjunges. Dominus Nobilitatem Tuam bonis omnibus augeat. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xxv. Junii MDCXXI. Pontificatus nostri anno primo.

Ex Arch. Vat. Secreto Regesto &c. fol. 163.

Eodem argumento, & alio Exemplo.

Eidem Joanni Baroni de Eechembergh.

GREGORIUS PAPA XV.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, Salutem & Apostolicam benedictionem.

AButeremur sanè Divinæ munificentiæ thesauris, quibus Ea imbecillitatem nostram ditavit, cùm Nos Christiano Orbi nuper præfecit, nisi omnem operam, authoritatemque nostram ad Catholicæ Religionis incolumitatem conferremus. Turpe enim esset otiosum in tam illustri statione, & tot periclitantis Ecclesiæ periculis indormientem feriari supremum Dominici Gregis Custodem. Sed paternam nostram solicitudinem, quam tot Christo servientes Provinciæ sibi jure deposcunt, præcipuè Nos his temporibus tumultuanti Germaniæ debere intelligimus. Ingemuimus profectò non semel ex hac Pontificia specula perduellium Hæreticorum temeritatem, potentiamque contemplantes, sed huic nostræ ægrimoniæ non mediocre quidem solatium adfert Chariſſimi in Christo Filii, Imperatoris electi, pietas singularis, quod præcipuum existimamus Divinæ bonitatis argumentum in rem Germanam. Tum porro gaudemus optimorum Ei consiliorum copiam non deesse, quæ Nobilitas Tua vel maximè, publico bono suppeditare prædicatur. Quam gloriam hactenus consecutus es, eam, ut semper novis in Rempublicam meritis cumules, à tua pietate Catholici omnes exspectant. Nos verò de Imperii & Religionis perturbatione semper solliciti, istuc in præsentia ablegamus Dilectum Filium, F. Hyacinthum Casalensem, Capucinum, Virum, qui pietate & eloquentia singulari totius sibi Italiæ plausum, nostramque benevolentiam mirificè comparavit. Ei Tecum de gravissimis negotiis differenti eandem, quam Nobis, fidem habere poteris. Quod si eâ, qua polles, authoritate, optimo Viro suffragaberis, nostram Tibi voluntatem arctiſſimè devinaeris, & erit, quod existimemus, Cæsaream Majestatem Religionis incolumitati egregiè consulere, cum tantùm tribuit consiliis Nobilitatis Tuæ, cui Apostolicam Nostram Benedictionem iterum impertimur. Datum Romæ *ut supra*.

Ex Arch. Secret. Brev. ad Princ. *fol.* 7.

Eodem argumento.

A tergo. *Dilecto Filio, Nobili Viro, Carolo Comiti de Harrach.*

GREGORIUS PAPA XV.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, salutem & Apostolicam benedictionem.

IN his, quæ ad Ecclesiæ Dei, & Christianæ Reipublicæ dignitatem, & utilitatem pertinent, multum sanè, ut debemus, in Nobilitatis Tuæ spectata virtute, pietate, & Ca-

Catholicæ Religionis Zelo reponimus. Quamobrem, cum de gravi ipsius Christianæ Reipublicæ negotio nunc ad Charissimum in Christo Filium Nostrum, Ferdinandum, Imperatorem electum, mittamus Dilectum Filium, Fratrem Hyacinthum de Casali, Capucinum, cujus integritatem, prudentiam, & ardentem divinæ gloriæ Zelum Tibi jam pridem notum esse scimus, volumus Eum Nostras has Tibi litteras reddere, testes sinceræ nostræ, verèque paternæ in Te benevolentiæ, ac simul causam, cur se istuc miserimus, fusè coràm exponere. Cæterum à tua Nobilitate in præsentia petere, ut hunc Religiosum Virum, ad Christi negotium agendum istuc à Nobis missum, humaniter excipias, & tuo studio, & auctoritate, ubi opus fuerit, sedulò foveas, nihil necesse habemus; id enim à Te tuam ipsam virtutem cumulatè impetraturam confidimus. Si quid certè Nobilitas tua Nobis gratum facare cupit, aut, si qua in re nostro Tibi gratificando desiderio respondere, scias id omnium Nobis fore gratissimum. Dominum, Fili, oramus, ut suæ gratiæ abundantiam, & felicia omnia Nobilitati tuæ largiatur, cui Nos iterum nostram Apostolicam benedictionem peramanter impartimur. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die xxv. Junii MDCXXI. Pontif. nostri anno primo.

Ex Arch. Vatic. Secr. Reg. Brev. ad Princ. 23. *fol.* 165.

Eodem argumento & alio exemplo.

Eidem Carolo Comiti de Harrach.

GREGORIUS PAPA XV.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, Salutem & Apostolicam Benedictionem.

QUanti virtutem tuam facimus, vel ex hoc intelligere potes. Existimamus Catholicæ Religionis interesse, Te, quàm diutissime Cæsareâ benevolentiâ florere: ut huic nostræ & bonorum omnium exspectationi in præsenti rerum Germanicarum discrimine latè respondeas, exigit à Te Patriæ, Imperii, & Religionis amor, ne unquam defuisse videaris ei præclaræ pietatis famæ, qua perfrueris. Nostram certè voluntatem satis in Te propensam arctiùs Tibi obstrinxeris, si, quæ tuâ sponte aggredereris, Nostra etiam causâ diligentiùs perfeceris. Vides, quibus beneficiis Misericordiarum Pater afflictam Rempublicam recreavit. Non meliore eventu, quàm causâ, dimicârunt desertores Hæretici, quorum non solùm vires, sed spiritus quoque frangere Victoriæ Bohemicæ atque Hungaricæ debuêre. Sed teterrimus humani generis hostis, scelerum patronus, ac fraudum artifex vel ipsas inferorum legiones in Catholici Nominis, & Romani Imperii perniciem evocaturus est, nisi Nobis Divinum patrocinium & religiosis precibus, & prudentibus consiliis, & fortibus decretis conciliemus. Nos certè dies noctesque admonet Pastorale Officium, quo, licet immeriti, fungimur, ne à commisso nobis Ovili, circum frementibus lupis humani cruoris sitientibus, atque ipsa ignominia accensis, paternæ nostræ sollicitudinis oculos dimoveamus. Cui rei Nos planè non deesse testificabitur Tibi Dilectus Filius, Fr. Hyacinthus Casalensis, Capucinus, Vir mira vitæ integritate, & celebri eloquentiæ famâ præcipuus, quem istuc ablegamus ad gravia negotia pro Religionis & Imperii incolumitate obeunda. Spectatæ fidei Hominem adeo diligimus, ut quam Nobis, eandem ipsi fidem haberi velimus. Tu, quantum consilio providare, & authoritate movere poteris, efficies, Nobis flagitantibus, ne Tuæ pietatis fructibus, quos absens veneratus est, præsens unquam caruisse conqueri possit. Datum Romæ *ut supra*.

Ex Arch. secret. Brev. ad Princ. *fol.* 8.

Eodem argumento.

A tergo. *Dilecto Filio, Religioso, Martino Becano è Societate Jesu, Cæsareæ Majestati à Sacris Confessionibus.*

GREGORIUS PAPA XV.

Dilecte Fili Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

GRavi sanè de causa, & quæ ad Dei gloriam, & Christianæ Reipublicæ utilitatem valde pertinet, mittimus in præsentia ad Charissimum in Christo Filium Nostrum, Ferdinandum, Imperatorem electum, hunc dilectum Filium, Fratrem Hyacinthum de Casali, è familia Capucinorum, Hominem spectatæ integritatis, & prudentiæ, necnon incenso divinæ gloriæ Zelo præditum, cujus quidem virtuti Nos magnopere confidimus. Is Tibi has nostras litteras reddet, testes ejus, qua Te in Domino complectimur, paternæ charitatis, à quo etiam fusè coram accipies, quæ ipsi in mandatis dedimus Tibi exponenda. Ipsius autem verbis eandem, quam Nobis, si præsentes essemus, fidem habeas, volumus; nam si Te nunc

nunc hortari niteremur, ut Religiosum istum Virum, à Nobis ad Christi negocium pertractandum istac missum, quacumque re poteris, omni contentione juvare studeas, inanis profectò, & sine causa hæc nostra cohortatio suscepta esset, cum pro certo habeamus, Te ad hoc ipsum cumulatè præstandum satis à tua præstanti pietate, & divini honoris Zelo, atque ab eo, quod profiteris, vitæ instituto incitatum iri. Nihil certè efficere poteris, in quo magis optimæ nostræ de Te expectationi respondeas, quodque Nobis gratius unquam existat. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die xxv. Junii MDCXXI. Pontificatus nostri anno primo.

Ex Arch. Vatic. Secreto &c. fol. 166.

Eodem argumento, & alio exemplo.

Eidem P. Confessario.

GREGORIUS PAPA XV.

Dilecte Fili salutem, & Apostolicam Benedictionem.

DEbes quidem plurimùm Divinæ beneficentiæ, quæ Te iis virtutibus instruxit, quibus Cæsaream benevolentiam feliciter promeritus es; sed grati animi officio fungi præstantius non potes, quàm, si authoritate Tua non ad inanis gloriæ plausum aucupandum, sed ad Catholicæ Religionis dignitatem tuendam utaris. Quod quidem Te hactenus præstitisse comperimus, nec per Te Religiosissimo Imperatori sanctissimorum consiliorum copia unquam defuit. Non ergo Te nostris admonitionibus egere arbitramur, sed profectò, ut Tibi paternam benevolentiam nostram testaremur, Apostolicarum literarum cohortatione incitare, seu potius laudare voluimus pietatem Tuam. Quo in discrimine Imperium, & Religio nuper versata sint, non solum intellexisti, sed oculis quoque præsens conspicere potuisti. Nunc Hæreticis ex usurpato Regno fugatis, & armorum vi non semel compressis, providendum erit, ut Religio Catholica, quæ jus suum recuperasse videtur, Deo propugnante, ditionem quoque suam amplificet. Quod beneficium si Misericordiarum Pater in nostri Pontificatus tempora contulerit, erit certè, quod is Germaniæ faustus fortunatusque accidisse prædicetur. Non desistimus itaque pro nostra pastorali sollicitudine Divina auxilia supplicationibus sacrificiisque parare, nostramque omnem operam, & authoritatem tantæ causæ dicavimus; quod è re ipsa intelligere potuisti, & uberius Tibi præsenti declarabit dilectus Filius, Fr. Hyacinthus Casalensis, Capucinus quem istuc ablegamus ad gravissima negotia obeunda. Facilè inter Vos consimile pietatis studium amicitiam conciliabit; Nos quidem tantùm spectatæ ejus fidei & vitæ integritati tribuimus, ut eandem, quam Nobis loquentibus, fidem ipsi haberi velimus. Omnipotenti Deo, & Religionis Dignitati devota Pectora, consociate consilia, voce sententiisque pugnare, ut Germania ipsa fateatur, non minorem inesse vim ad publicam tranquillitatem stabiliendam in Religiosorum Hominum sapientia, quàm in dimicantium militum fortitudine. Datum Romæ *ut supra*.

Ex Arch. Secret. Brev. ad Princ. *&c. fol. 9.*

Eodem Argumento.

Dilecto Filio, Nobili Viro, Joanni Georgio Comiti ab Hohenzolleren.

GREGORIUS PAPA XV.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, salutem & Apostolicam Benedictionem.

NOstri pastoralis Officii sollicitudo urget Nos, ut de misero Christianæ Reipublicæ statu, quantùm divina adjutrice gratia possumus, sublevando dies noctesque cogitemus. Hujus rei causa mittimus nunc ad Charissimum in Christo Filium Nostrum, Ferdinandum, Imperatorem electum, Dilectum Filium, Fratrem Hiacynthum de Casali, ex Ordine Capucinorum, de cujus præstanti integritate, prudentia, divinæ gloriæ Zelo, atque in gravibus negociis pertractandis dexteritate plurimùm Nobis pollicemur. Is Nobilitati Tuæ has nostras literas reddet, testes paterni nostri in Te amoris, ac simul nostram Apostolicam Benedictionem tribuet, quam omnibus bonis cumulatam, Tibi à Misericordiarum Patre precamur. Quæ verò ab ipso, nostro Nomine intelliges, iis cumulatam omnino fidem præstabis; Tuæ pietatis, & optimi Zeli erit, Fili, huic Religioso Viro, Catholicæ Religionis, atque adeò universæ Christianæ Reipublicæ negotium tractanti, assiduo studio, & operâ suffragari; quod cum Tua sponte egregiè Te præstiturum confidamus, pluribus ad id Te cohortari supersedebimus. Illuc certè persuasum habeas volumus, hanc Tibi maximè opportunam in præsentia oblatam esse occasionem, qua Tuam in Nos, atque hanc Sanctam Sedem observantiam declarare, ac simul nostræ in Te benevolentiæ optimè respondere valeas. Datum Romæ apud

apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die xxv. Junii MDCXXI. Pontificatus Nostri Anno primo.

Ex Archivo Vaticano Secreto &c. fol. 164.

Eodem Argumento, & alio exemplo,

Eidem Comiti ab Hohenzolleren.

GREGORIUS PAPA XV.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, salutem & Apostolicam Benedictionem.

DEcrevimus pro Pastorali Nostra sollicitudine, quam publicis rationibus debemus, nihil intentatum relinquere, quo optimi Imperatoris, & Catholicæ Religionis dignitatem propugnemus. Exigere suo quodam jure videtur id à Nobis Austriacæ Domûs pietas, ut Romanum Pontificem, cui, tot Germaniæ Principibus deficientibus, perpetuam semper detulit obedientiam, in ipso rerum periculo habeat suæ Dignitatis fautorem ac vindicem. Quod quidem, si tam feliciter præstare possemus, quàm studiosè concupiscimus, confecta sanè res esset, & Hæreticorum temeritas compressa documentum esset posteris, quàm malè rebus suis consulant, qui nefario perjurio obstricti à Principis sui, atque ipsius Dei imperio desciscunt. Nunc, cum nostræ culpæ tribuendum sit, quod impedientes Christiano Nomini tempestates in auram, perfectamque tranquillitatem nondum convertat Is, cujus voci spiritus procellarum obsecondat, non tamen deficere animis debemus, sed in ipso etiam discrimine nostram fidem, operamque accuratissimè Reipublicæ probare. Quid hactenus per imbecillitatem nostram præstiterimus, aut certè præstare voluerimus, non ignotum Nobilitati Tuæ esse arbitramur; propediem verò id explicatum audies à Dilecto Filio, Fr. Hyacintho Casalensi, Capucino, quem istuc gravissimis negotiis tractandis præfecimus. Ejus fides, pietas, & rerum Germanicarum peritia tanti Nobis est, ut eandem, quam Nobis, ipsi fidem adhiberi postulemus. Ejus autem consiliis, ut omni ope atque authoritate, qua polles, suffrageris, Imperii & Religionis amor exigit, & Nos quàm obnixè flagitamus, qui Nobilitati Tuæ Apostolicam nostram Benedictionem iterum peramanter impertimur. Datum *ut supra.*

Ex Arch. Secret. Brevium ad Principes *&c. fol.* XI.

Eodem argumento.

A tergo: *Dilecto Filio, Nobili Viro, Wolffgango Guilielmo, Duci Neoburgi &c.*

GREGORIUS PAPA XV.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, salutem & Apostolicam Benedictionem.

COmpertum est Nobilitati Tuæ, quantæ Nobis sollicitudini sit, & perturbatæ Germaniæ, & periclitantis Religionis status; arma enim, quæ Divino Cultui perniciem minitantur, Paternæ quoque charitatis Nostræ viscera vulnerant: quò acriùs & publicæ, & privatæ causæ inservientes, enitendum Nobis esse intelligimus, ut ea è cruentis perduellium Hæreticorum manibus extorqueamus. Sanè misericordiæ suæ oblitum non esse Deum, Victoriæ Bohemicæ atque Hungaricæ luculenter testificantur. Sed cum inde exploratum sit, quantùm non solùm causâ, sed viribus valeamus, sedulò danda opera est, ne Nobis tantæ spei indormientibus, aut diffidentium sententiarum contentiones, aut ingrati in Rempublicam animi vecordiam consequentes ætates unquam sint exprobraturæ. Nos quidem pro Nostra Pastorali cura, quam peculiariter Romano Imperio, ac tumultuanti Germaniæ his temporibus debemus, nihil prætermittimus, quò istius Provinciæ incolumitati, & Religionis Catholicæ Dignitati consulamus. Nunc verò spectatæ fide cognitum, & vitæ sanctimonia verendum istuc ablegamus Dilectum Filium, Fr. Hyacinthum Casalensem, Capucinum, ut ejus voce, Divina Imperii, & Pontificiæ cohortationes exponente uteremur ad inflammandas Germanorum Principum voluntates. Ejus verbis eandem, quam Nostris, fidem haberi volumus à Nobilitate Tua, cujus authoritate & consiliis Fr. Hyacinthum juvari postulamus, & plenè speramus. Te enim, Dilecte Fili, quem Nobis, & Apostolicæ Sedi gratissimum tua merita reddiderunt, cupimus publicæ incolumitatis non participem modò, sed authorem ac fautorem in Ecclesia Dei prædicari: ac Nostram Tibi Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xxv. Junii MDCXXI. Pontificatus Nostri Anno primo.

Ex Reg. præd. fol. 14.

Eo-

Eodem argumento.

A tergo: *Dilecto Filio, Francisco, S.R Ecclesiæ Presbytero Cardinali de Dietrichstein.*

GREGORIUS PAPA XV.

Dilecte Fili Noster salutem & Apostolicam Benedictionem.

HAbet profectò Christiana Respublica certissimum pietatis & fidei Tuæ documentum. Tibi enim, & à Majoribus relictas hæreditates, & Tua Virtute partas divitias pro Catholicæ Religionis gloria vilescere in præsenti rerum Germanicarum discrimine declarasti. Sed profectò non tantum Tibi à Desertoribus Hæreticis ademptum de facultatibus est, quantum additum ad gloriam egregiæ istius Virtutis Tuæ, quæ contra furentium hostium insultus firmissimum habitum est periclitantis Religionis præsidium. Proinde, cum spes aliqua serenitatis afflictæ Reipublicæ cœlitus affulserit, Deum oramus, ut fidei Tuæ constantiam insigni alicujus felicitatis mercede muneretur. Videmus enim, quanti in istis Regionibus Sedis Apostolicæ intersit, si, qui pro ejus dignitate opes suas profundunt, fœnerari Deo feliciter quoque videantur. His certè pietatis Tuæ laudibus Nos mirificè favemus, quæ Nobis maximo solatio fuerunt, de perturbato Germaniæ statu, noctes diesque pro Pastorali nostra sollicitudine cogitantibus. Scimus enim nunquam operam Tuam Reipublicæ defuturam, qua quidem diligenti perfrui in præsentia cupimus Dilectum Filium, Fr. Hyacinthum Casalensem, Capucinum, quem in Germaniam mittimus, gravissimis negotiis agendis. Vir eloquentiæ laudibus, & vitæ sanctimonia præclarus, qui omnia studia, & operam suam Religioni propagandæ devovit, facilè Sibi benevolentiam Tuam conciliabit. Nos quidem tantum ejus virtuti tribuimus, ut eandem, quam Nobis ipsis loquentibus, fidem illi haberi velimus. Ei igitur omni officiorum genere præstò aderis: nam & publicæ causæ inservi veris, & nostram propensam voluntatem Tibi ea ratione arctiùs devinxeris.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XII. Julii MDCXXI. Pontificatus Nostri Anno primo.

Joannes Ciampolus Secret.

Ex Arch. præd. Reg. mensis Jul. fol. 42.

Eodem argumento.

A tergo: *Dilecto Filio, Federico, S.R.E. Presbytero Cardinali de Hochenzolleren.*

GREGORIUS PAPA XV.

Dilecte Fili noster salutem & Apostolicam Benedictionem.

FIlios tenebrarum, Divinæ lucis osores, qui sibi non modo detrimentosos, sed indecoros Catholicæ Religionis triumphos arbitrantur, scimus quidem quotidie arma cudere, & insidias moliri, quibus Apostolicæ Auctoritatis fundamenta convellant. Sed eos certè, Deo causam suam propugnante, & irriti laboris pœnitebit & temeritatis etiam pudebit aliquando; Romana enim Religio ei firmissimæ petræ innititur, quam inferorum omnium concitatæ acies excindere nunquam poterunt. Tamen Nobis omni ope providendum esse intelligimus, ut nefarios impietatis conatus comprimamus, atque à sacrilegis hæreticorum manibus gladios, Catholici Sanguinis sitientes extorqueamus. Etsi enim cœlestis potentiæ vis mortalium auxiliis non eget ad hostium legiones delendas, placet tamen miserenti Deo Nos etiam operam industriamque nostram ad publicam salutem conferre, ut, quæ Nobis beneficia ultro delaturus est, ea promereri aliqua saltem ex parte videamur. Nos ideo, quos, licèt meritis impares, Divina Providentia Christianæ Reipublicæ præfecit, oculos Pastoralis sollicitudinis nostræ in Germaniam jampridem convertimus. Ingemiscimus sanè, cum in ea Provincia, quæ Nobilitatis domicilium & Imperii sedes est, hæretici non solùm sibi perfugium quæsiverint, sed arces etiam, atque Regias communiverint; Nuper autem eò arrogantiæ pervenerint, ut parum illis visum sit Oceano & alpibus suæ spem ditionis terminare, sed Italiam cogitaverint, & Catholico Nomini exitium meditati sint. Cum verò eos divinitus victoria Pragensis fere profligaverit, eâ modo parum sapienter ac feliciter uti Catholici viderentur, nisi desertor Palatinus aliena Regna invadens de sua quoque ditione deturbetur. Inde enim maximum Catholicæ Ecclesiæ decus, atque beneficium comparabitur, si Cæsaris eligendi jus, quod illi Imperatoria proscriptione ademptum est, Catholicus Princeps adipiscatur. Quanti id Sedis Apostolicæ & Romani Imperii intersit, non ignoramus, ac præpotentes hæreticorum Duces obnixè omnia facturos credere possumus, ne sibi tantæ dignitatis auctoritas eripiatur. Proinde assiduis precibus Misericordiarum Patrem gementes rogamus, ut propitius tandem periclitanti Ecclesiæ suæ Bonos omnes tanti beneficii feliciter

liciiare quamprimum foletur: deinde Apostolicis Literis tuæ Nationis Principes vehementer cohortati sumus, atque eò tandem ablegavimus dilectum Filium, Fr. Hyacinthum Casalensem, Capucinum, Virum Germaois Proceribus plerisque non modo notum, sed etiam gratum, ut, qua sacræ eloquentiæ vi pollet, ea utatur ad tantum negotium conficiendum, Apostolico præsidio communitus. Ipsi verò inprimis mandavimus, ut Te adeat, ac tuam prudentiam consulat, quam satis declarant postremæ literæ tuæ, quibus Nos de Hæreticorum conatibus admones. Grata fuerunt, quæ nunciasti, tamen gratius erit Te corám complecti, cui Apostolica Auctoritate peramanter benedicimus.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem die XII. Augusti MDCXXI. Pontificatus nostri Anno primo.

Ex Arch. præd. Reg. mens. Augusti.

Eodem argumento.

A tergo: *Dilecto Filio, Nobili Viro, Maximiliano Comiti de Trautmansdorff.*

GREGORIUS PAPA XV.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, salutem & Apostolicam Benedictionem.

CÆsaris prudentia laudatur, virtuti tuæ plurimum tribuentis: existimaot enim omnes Te iis tantummodo consiliis auctoritatem Tibi comparare, quibus Romani Imperii incolumitatem tuearis, & Catholicæ Religionis ditionem propages. Nos autem Nobilitati Tuæ Cæsaream beoevolentiam gratulaotes, Te pro nostra paterna charitate hortamur, ut pietatis studio, & bonarum artium laudibus, præsenti felicitati tuæ adjungere coneris diuturnitatem. Sanè tumultuantis Germaniæ, & afflictæ Religionis pericula, satis uberem Tibi de Christiana Republica benemerendi materiam exhibent. Nos verò pastoralis sollicitudinis oculos ab istis perturbationibus non deflectimus, ægrotanti tot Provinciarum Corpori mederi omni ope cupientes. Et cum plura semper tot vulneribus remedia adhibenda curaverimus, nuper istuc ablegavimus dilectum Filium, Fr. Hyacinthum Casalēsem, Capucinum gravissima nostro Nomine negotia obiturum, Hominem divitiarum contemptorem, eloquentiæ vi pollentem, qui sibi thesauros congerere, ac triumphos quærere videbitur, dum animas Christo lucrifaciet, & publicæ traoquillitatis fundamenta confirmabit. Ejus optimis consiliis cupimus Nobilitatem Tuam præsidio adesse, ut facilius, Te suffragante, publicam causam agere possit. Nos quidem tanti ejus pietatem ac prudentiam facimus, ut eum Apostolica Auctoritate loqui hac in re velimus, ac eandem, quam Nobis ipsis, ei fidem haberi postulemus. Si ad eum, quicquid habes auctoritatis, contuleris, de Romano Imperio, cui tantum debes, bene merebere, ac Pontificiam Tibi voluntatem conciliabis.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIV. Augusti MDCXXI. Pontificatus nostri Anno primo.

Ex Arch. & Reg. præd. fol. 142.

Eodem argumento.

A tergo. *Venerabili Fratri, Philippo Christophoro, Episcopo Spirensi.*

GREGORIUS PAPA XV.

Venerabilis Frater Salutem & Apostolicam Benedictionem.

ETsi tanta locorum longinquitate à Regionibus vestris disjungimur, animo tamen & sollicitudine perturbatæ Germaniæ, & periclitantis Religionis calamitatibus ioter sumus: quas quidem, nisi omni ope à Vobis studeremus depellere, haud dubium est, quin plusquam satis opus est, abuteremur iis præclaris sanctissimisque nominibus, quibus Nos Dei Vicarium, & Christiani Orbis Parentem Catholici Filii nuncupatis. Non decet ergo Nos quiescere, dum istic Romanæ Ecclesiæ authoritas periclitatur: neque profecto feriari nos sinunt impendentium calamitatum nuncii; quin diligentissimè operam demus, ut paternam charitatem nostram Ecclesiæ & Imperio approbemus. Neque Fraternitatem Tuam fugerit, quid hactenus egerimus. Quod quidem, quamvis plus fere sit, quàm possumus, longè tamen minus est, quàm volumus. Sed id quidem malumus ex rebus ipsis, quàm ex literis nostris, intelligi. Nunc autem, cum acceperimus, maximo cum animi nostri dolore, novos hæreticorum conatus, & Catholicæ Religionis pericula, istuc ablegavimus Dilectum filium, Fratrem Hyaciothum Casalensem, Capucinum, qui nostro Nomine Cæsarem ipsum & plerosque Imperii Principes adiret, atque ea, qua apud Italos celebris est, eloquentia atque pietate publicam causam apud Vos ageret, nostramque Vobis pastoralem sollicitudinem testaretur. Ei præcipuè mandavimus, ut Fraternitatem tuam adiret, cujus quidem præclara Romæ

est

est pietatis, virtutumque omnium fama, ut tuam opem exposceret, tuoque consilio faciliùs communi saluti & Sedi Apostolicæ inserviret. Res ipsa, atque Hominis virtus facilè illi benevolentiam conciliaverit Fraternitatis tuæ, quæ eandem ei, quàm nobis loquentibus, fidem habere poterit. Cœterùm, cum tuas opes, authoritatemque ad Religionis salutem contuleris, testis Tibi ipse erit, quanto studio faveamus gloriæ Fraternitatis Tuæ, cui Nos à bonorum omnium Deo felicitatis incrementum exoptantes, Apostolicam Nostram Benedictionem iterum impertimur.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XVIII. Septembris Pontificatus Nostri anno primo.

Ex Archivo & Reg. præd. fol. 265.

Eodem argumento.

Venerabili Fratri, Godefrido, Episcopo Herbipolensi.

GREGORIUS PAPA XV.

Venerabilis Frater salutem & Apostolicam Benedictionem.

SI coràm tumultuantis Germaniæ, & afflictæ Religionis pericula intueremur, nescimus planè, an præsentibus majoremNobis sollicitudinem ea, qua dies noctesque in præsentia, licèt absentes, urgemur, addere possent. Planè ita istarum Provinciarum commovemur miseriis, ut eas adNos spectare omnino sentiamus, iisque vel sanguinis effusione, si ita cōverti ad salutem posset tantum malum, libentissimè mederemur. Intelligimus enim, quod Nobis onus incumbit, qui Reipublicæ Christianæ procurationem Spiritu S. mandante suscepimus. Nostra enim res agitur, cum dilectis Filiis nostris Catholicis calamitates impendent. Eas quidem depellere omni ope conamur: neque precationibus tantummodo miserentis Dei pacem continenter exposcimus, sed Principes hortando, subsidiarias copias in Germania conscribendo, militaria æra suppeditando, Nos quoque ex hoc altissimo Pontificiæ dignitatis fastigio pro Domino exercituum militamus. Ven. Fratribus Nunciis nostris Apostolicis mandavimus, ut vigilanter pro communi salute in sua quisque statione excubet, Nosque paterno semper timore sollicitos, quam diligentissimè certiores faciant de omnibus difficultatibus, quibus possit Ecclesiæ & Imperii dignitas conflictari. Nuper autem istuc, ut gravissima nostro nomine negotia curaret, le-gavimus Dilectum Filium, Fratrem Hyacinthum Casalensem Capuccinum, Virum acri ingenio & prompta eloquentia, qui rebus humanis valere jussis, se ipsum pro animarum salute, & Religionis propagatione devovit. Ab eo has literas accipiet Fraternitas tua, cujus perspectæ pietati, atque virtuti ita fidimus, ut apud Te nullius commendatione egere arbitremur, qui Sedis Apostolicæ dignitati inserviunt. Ei eandem, quam Nobis loquentibus, fidem habere poteris; atque ille Tibi luculenter testabitur, qua Te benevolentia complectamur, Præsulem generis claritate & virtutis splendore clarissimum, qui amplissimas divitias, quas tibi Pater pauperum dispertiendas credidit, probè intelligis esse debere, non unius domûs patrimonium, sed publicum paupertatis ærarium, Ecclesiasticæ dignitatis ornamentum, & periclitantis Religionis præsidium. Capesse his calamitosis temporibus Rem. publicam, ut facis, Ven. Frater, approba Germaniæ, Te hęresum domitorem, defensoremque pietatis, felicitatem amplitudinemque tuam in Religionis propugnatione posuisse. Datum Romæ *ut supra*.

Joannes Ciampolus Secret.

Autog. in Secret. Brev. ad Princ. *fol.* 290.

Eodem argumento.

A tergo: *Dilecto Filio, Nobili Viro, Maximiliano, Bavariæ Duci.*

GREGORIUS PAPA XV.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, salutem & Apostolicam Benedictionem.

EX litteris dilecti Filii, Fratris Hyacinthi Casalensis, Capuccini, nuper cognovimus, quo studio Nobilitas Tua in præsentibus Germaniæ perturbationibus Catholicæ Religionis causam tueatur. Gratias agimus misericordiarum Patri planè ex animo, quod in Pontificatu nostro Ecclesiam suam tam opportunè communierit tanti Principis pietate, atque fortitudine. Nullam enim gloriam nomini nostro impensiùs quærimus, quàm Regnum Dei, inter homines non defendi solùm, sed propagari. Sanè, quantam ex virtute tua fœlicitatem periclitanti Reipublicę comparari posse speremus, uberiùs intelliges ex ipsius Fratris Hyacinthi sermonibus. Quare ei, publicam Religionis & Imperii causam differenti, eandem, quam Nobis ipsis, fidem habere poterit Nobilitas Tua, cui Apostolicam Benedictionem no-

ſtram peramanter impertimur. Datum Tuſculi die IV. Novembris MDCXXI. Pontificatus Noſtri Anno primo.

Joannes Ciampolus Secret.

Autog. in Secret. Brev. ad Principes *Reg. menſ. præd. f.* 290.

Eodem argumento.

A tergo: *Venerabili Fratri, Joanni Svicardo, Archiepiſcopo Moguntino, S. Rom. Imp. Principi Electori.*

GREGORIUS PAPA XV.

Venerabilis Frater, Salutem & Apoſtolicam Benedictionem.

ETſi optimorum conſiliorum, ac præclariſſimarum rerum conſcientia in graviſſimis Patriæ ruentis calamitatibus egregios ſemper Viros ſatis ſuſtentaſſe viſa eſt, Fraternitati tamen tuæ in perturbato iſto Romani Imperii ſtatu, non modò conſcius animus, ſed ipſius quoque famæ teſtimonium non mediocri ſolatio eſſe potuit. Ubi enim præſentium periculorum Germania recordabitur, beneficia quoque recordabitur Fraternitatis Tuæ, cujus nomini tanta rerum perturbatio haud exiguæ ſaoè gloriæ ſeges ac materies fuiſſe videtur. Nam planè, quid non effeciſti, quò ad ſtatim celerrimè converteretur tantum malum? Etſi enim in aciem dimicaturus non prodiiſti Antiſtes, non annorum modò, ſed prudentiæ quoque ſenio venerabilis, tamen conſilio, ſumptibus, animo militaſti. Eam de Fraternitate Tuâ opinionem cum jampridem cęperimus, Tibi iterum literis noſtris Pontificiam benevolentiam teſtatam eſſe volumus. Porro tantùm per ſpectæ tuæ fidei tribuimus, ut Te, cum ad animarum ſalutem tuendam & ad Catholicam Religionem propugnandam hortamur, ea clauſula uſuri ſimus, ut Te tui ſimilem eſſe, Tibique morem gerere cupiamus. Jam verò, quam paternam ſolicitudinem noſtram literæ declaraverunt, quas Dilectus Filius, Frater Hyacinthus Caſalenſis, Capucinus reddidit Fraternitati tuæ, eâ nunquam liberari animum noſtrum patiemur, dum Germaniæ & Religioni, mendacii Pater per deſertores Hæreticos ruinæ periculum ſtruet. Omnino operam dabimus, ut neque conſilio, neque re ipſa Vobis unquam defuiſſe arguamur. Ac Fraternitati tuæ Apoſtolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XIII. Nov. MDCXXI. Pontificatus verò Noſtri Anno primo.

Joannes Ciampolus Secret.

Ex Archiv. Secret. Brev. Apoſtolicorum Regeſto menſ. & anni prædict. fol. 376.

Eundem Fr. Hyacintum ob eadem Religionis negotia in Hiſpanias euntem commendat.

A Tergo: *Chariſſimo in Chriſto Filio noſtro, Philippo, Hiſpaniarum Regi Catholico.*

GREGORIUS PAPA XV.

Chariſſime in Chriſto Fili Noſter Salutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

QUàm magnus moleſtiarum, dolorumque proventus ex altiſſimis dignitatibus colligatur, docent Nos in præſenti rerum diſcrimine Germaniæ ſibi diſfidentis perturbationes. Noſtra enim res agitur, cum perduellium hæreticorum armis Catholica Religio, Romanumque Imperium conflictatur. Etenim, cum Pontificatus noſtri gloriam in Divini cultûs incremento, & Chriſtianorum Principum concordia putemus, facilè ſtatuere poteſt Majeſtas tua, quàm atrox paternæ noſtræ ſolicitudini ſpectaculum Germania præbeat, tam diuturnis obſtinatiſque Procerum factionibus laniata.

Non tamen earum miſeriarum conſpectum fugimus: ſed, quamvis uberes ex oculis noſtris lachrymas eliciant, ab earum tamen cogitatione animum fere nunquam abducimus. Et profectò libenter vitæ ipſius periculo ſanguiniſque profuſione tranquillitatem ejus Provinciæ redimeremus, quæ Romani domicilium Imperii, & bellicæ fortitudinis arx jam inde uſque à Caroli Magni temporibus habita eſt. Quapropter omnia accuratiſſimè experimur, quò tot ejus ſe ipſam lacerantis vulneribus opportunam medelam adhibeamus. Primùm enim æternum illum Regum arbitrum, qui cogitationes populorum & conſilia Principum reprobat, aſſiduis precibus gementes rogitamus, ne funeſtam ac luctuoſam Eccleſiæ velit eſſe præſentis ætatis memoriam, quæ tot Principes tulit, non minus pietatis ſtudio, quàm regnorum poſſeſſione commemorabiles. Tum æra militaria, ac ſubſidiarias copias Chariſſi-

rissimo in Christo Filio nostro, Ferdinando, Imperatori electo, foederatisque Germaniae populis, quantùm per Apostolici aerarii angustias licet, submittimus. Sed quia bella non tam militum armis, quàm Principum animis & geruntur & dirimuntur, ad eorum voluntates conciliandas non solùm Apostolicis literis frequentibus, Nuntiorumque nostrorum assiduo sermone utimur, sed in Germaniam jampridem ablegavimus Dilectum Filium, Fratrem Hyacinthum, Casalensem, Capucinum, Virum iis Proceribus haud ignotum, praestanti ingenio, & promptâ eloquentiâ, tum vitae integritate & rerum humanarum despicientia insignem, qui privatis omnibus rationibus posthabitis, animarum saluti, & Religionis dignitati consuleret. Nunc autem eum, qui nostra & Christianae Reipublicae negotia curans Germanorum Principum animos nuper introspicere potuit, in Hispaniam demigrare jubemus, ut Majestati Tuae, cujus potentia maximi semper momenti futura est ad Christiani Orbis felicitatem comparandam, tantam rem luculenter exponat, remediumque praesentibus perturbationibus salutare nostro nomine demonstret. Huic ergo perinde, ac Nobis ipsis, credere poterit Majestas Tua, à qua in visceribus Jesu Christi obsecramus, ut novi sui Principatus initium facinore aliquo, in omnem posteritatis memoriam celeberrimo, insignire velit. Quod quidem haud difficulter continget, si regiae tuae mentis oculos ad eam provinciam adjeceris, cui Christiana Respublica Austriacos Principes, Catholicae Religionis propugnatores, debere se profitetur, ac Germanicas calamitates segetem ac materiam Hispalensis gloriae haberi volueris. Ita enim Domino aeternùm regnanti, cui hominum genus, coelumque & elementa ipsa famulantur, egregiè inservies: ac praeclarum illud Catholici nominis patrimonium, quod Tibi haereditarium Majorum tuorum pietas reliquit, propriis Majestatis tuae promeritis deberi, Europa omnis fatebitur, ac Majestati tuae, Charissime in Christo Fili noster, Apostolicam Benedictionem amantissimè impertimur. Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xv. Octobris MDCXXI. Pontificatus nostri anno primo.

Joannes Ciampolus Secret.

Autogr. in Secret. Brev. ad Principes *Reg. mens. & anni praed. f.* 298.

Eodem argumento.

A tergo: *Dilecto Filio, Nobili Viro, N. Comiti Beneventi.*

GREGORIUS PAPA XV.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, salutem & Apostolicam Benedictionem.

EO nos, licet meritis impares, miserentia Dei dextera deduxit, ut dies noctesque assiduis curis fluctuantes, & dubio rerum eventu suspensi, perturbatae Germaniae pericula prospiciamus. Quae quidem quanta sint, cunctae Europae compertum est, Nosque, qui nihil à Nobis alienum putamus, quod ad Catholicae Religionis & Romani Imperii dignitatem pertineat, lachrymis faciliùs possumus, quàm verbis explicare. Tamen, quia desperandum non est Dei causam propugnantibus, operam accuratissimè damus, ut Christianus Orbis intelligat, eas calamitates Catholicae Ecclesiae luctuosas ad praecipuam curam nostram pertinere. Qua quidem de re certiorem faciet Nobilitatem Tuam, dilectus Filius, Fr Hyacinthus, Casalensis, Capucinus, à quo Apostolicas Literas accipies: Eum enim, quem Italia in sacris concionibus regnantem veneratur, Nos rerum agendarum peritia, & vitae integritate insignem in Germaniam jampridem misimus, ut Pontificia Auctoritate cum iis Principibus publicam causam dissereret. Eorum verò sententiis penitus perspectis, nunc mandato nostro in Hispaniam proficiscitur, qui à Catholico Rege, cujus maxima futura esse videtur in Germaniae statu constituendo auctoritas, ea Religioni & Imperio subsidia comparet, quae Catholicorum omnium votis expetuntur. Nemo est, qui non videat, quantùm adjumenti ad publicam causam afferre possit pietas Nobilitatis Tuae, quae non solùm inter praecipua Hispanicae Aulae ornamenta, sed etiam firmissima communis incolumitatis praesidia connumeratur. Ei ergo Fratri Hyacintho eandem, quam Nobis, fidem habere poterit Nobilitas Tua, à qua obnixè petimus, ut illi omni ope suffrageris: nam Religionis dignitati inservies, & Pontificiam voluntatem nostram Tibi arctiùs obstrinxeris. Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xv. Octobris MDCXXI. Pontificatus nostri Anno primo.

Ex Arch. & Reg. mens. & anni praed. fol. 597.

Eodem exemplo commendavit Eundem & Francisco, Marchioni Aytonae.

Eodem argumento.

A tergo: *Dilecto Filio, Nobili Viro, Balthasari à Zuniga.*

GREGORIUS PAPA XV.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, salutem & Apostolicam Benedictionem.

Germania, quæ nomen Nobilitatis Tuæ singulari benevolentia, eximiisque laudibus colit, auctoritatem, qua apud Catholicum Regem florere lætatur, non solùm virtuti Tuæ ornamento, sed periculis quoque suis præsidio fore sperat. Ut tantæ expectationi cumulatè respondeas, Nos, qui jampridem gloriæ tuæ favemus, à Te tanto studio petimus, ut majore contendere non possimus. Dici enim vix potest, quàm Nos sollicitos habeat dies noctesque Germanicarum miseriarum cogitatio, quæ quidem Nos omnino quiescere non patiuntur. Reverà Catholicæ Religionis, & Romani Imperii calamitates non solùm ei Provinciæ funestas, sed Pontificatui etiam nostro, hujusque ætatis Principibus indecoras arbitramur. Quamobrem operam obnixè atque continenter damus, ne tot periclitantis Reipublicæ damnis nostram quoque culpam desidiamque addamus. Quod rebus potius, quàm verbis Charissimo in Christo Filio nostro, Ferdinando, Imperatori electo præstare, ac toti Christiano Orbi approbare semper nitemur. Nunc autem, ut cætera prætereamus, quæ prudentiam tuam non præterire arbitramur, jampridem illuc ablegavimus dilectum Filium, Fr. Hyacinthum Casalensem, Capucinum, Virum rebus agendis, Deique causis patrocinandis natum, ut ingenium omne atque eloquentiam, qua pollat, ad id negotium conferret, Germanorumque Procerum animos conciliaret, ut privatis rationibus omnibus neglectis, Catholicæ Religionis dignitati inserviret. Intimos ergo eorum sensus satis introspicere cum hactenus potuerit, nostra negotia curans, jussimus Eum modò in Hispaniam proficisci, ut periclitanti Christianæ Reipublicæ ea mandato nostro remedia à Catholico Rege compararet, quæ à tantæ potentiæ amplitudine Christianus Orbis exspectat, & Germania ipsa, vetus Austriacorum Principum Parens, suo quodam jure exigere videtur. Occasio Hispaniæ in præsenti rerum perturbatione offertur, qua Imperii sui Majestatem Catholicæ Ecclesiæ, atque universæ Europæ salutarem esse demonstret, Nobilitati verò Tuæ campus patet Germaniæ demerendæ, ac Religionis amplificandæ, qui quidem præstantissimus est fœlicitatis usus, nec certiore ratione ei potest diuturnitas comparari. Quam gloriam hæreticis comprimendis Catholicus Rex assequetur, in ejus societatem Europa omnis vocatura est Nobilitatem Tuam, cujus consilia esse creduntur non solùm Hispanicæ dignitatis, sed publicæ etiam salutis præsidia firmissima. Quare Fr. Hyacintho, nostras litteras deferenti, auctoritate tua suffragaberis, eique eandem, quam Nobis ipsis, fidem habere poteris, si Tibi Pontificia benevolentia, & Catholici Nominis dignitas chara est. Quod quidem pro comperto habentes, Apostolicam Benedictionem nostram Tibi, dilecte Fili, Nobilis Vir, peramanter impertimur. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xv. Octobris MDCXXI. Pontificatus nostri Anno primo.

Ex Regesto præd. fol. 304.

Eodem argumento.

A tergo: *Dilecto Filio, Antonio de Sotomajor Ordinis Prædicatorum, Regis Catholici Confessario.*

GREGORIUS PAPA XV.

Dilecte Fili salutem & Apostolicam Benedictionem.

Pietatis atque prudentiæ commeatu abundans, è Germania in Hispaniam proficiscitur, nostra, & Catholicæ Ecclesiæ negotia curaturus, Dilectus Filius, Fr. Hyacinthus Casalensis, Capucinus. Cum enim perturbatus Romani Imperii status maximas Nobis quotidie conficiat solicitudines, decrevimus Christiano Orbi testatum relinquere, nihil à Nobis prætermitti, quò à Christianæ Reipublicæ Corpore imminentia pericula propellamus. Cum autem Principum concordiâ communis salus præcipuè contineatur, non tam accuratè legiones comparandas esse duximus ad hostium impetus infringendos, quàm cohortationes scribendas ad Procerum plerumque diffidentium voluntates conciliandas. Id verò negotium, quo Religionis & Imperii propugnacula stabiliuntur, conficiendum curavimus per Virum Religiosum, qui privatis omnibus rationibus posthabitis, non gratiæ, aut iræ, sed Animarum saluti, & Catholici nominis dignitati inserviret. Neque profectò Nos hactenus facti pœnituit. Frustra enim in Germaniam ablegatus non est Frater Hyacinthus, quin ingenio & eloquentia militans, non parum adjumenti ad publicam causam tuendam attulisse videatur. Nunc autem, cum Germanicarum perturbationum spectator, maximorumque consiliorum auditor fue-

fuerit, ad Catholicum Regem mandato nostro proficiscitur, à quo beneficia, in omnium ætatum consequentium memoriam clarissima, in præsenti rerum discrimine Christianæ Reipublicæ postulat, atque exspectat. Multa atque opportuna habes, dilecte Fili, quo Hispaniæ approbes Religiosorum Hominum virtutem, ubi è Claustris atque latibulis in Regum aulas introducuntur, esse Reipublicæ statui constituendo salutarem. Proinde Fratri Hyacintho, has litteras deferenti, tantamque causam disserenti, eandem, quam Nobis ipsis, fidem habere poteris, eique auctoritate tua, etiam invocatus præstò fueris. Neque enim veremur, quin consimile vitæ institutum facilè inter Vos amicitiam copulare possit. Agite ergo Viri, ob rerum humanarum contemptum in conspectu potentium admirabiles, Rempublicam Christianam alacriter capessite, consociate consilia, date operam, ut in Catholici Regis animo, cœteris rebus neglectis, Religio pietasque triumphet; ut Germania & Imperium testari universæ Europæ aliquando possint, Hispaniensium Regum potentiam Catholicæ Ecclesiæ non ornamentum modò, sed propugnaculum esse. Tibi verò, quem Nobis libentissimè gratificaturum esse confidimus, Apostolicam Benedictionem nostram peramanter iterum impertimur. Datum *ut supra*.

Ex Reg. præd. fol. 305.

Eodem argumento.

A tergo: *Dilecto Filio, Nobili Viro, Caspari Comiti de Olivares.*

GREGORIUS PAPA XV.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, Salutem & Apostolicam Benedictionem.

ACcepimus Nobilitati Tuæ eam mentem inesse, ut propriæ Amplitudini Te consulere existimes, ubi Catholicæ Religionis dignitati inservis. Cujus gloriæ comparandæ Tibi nunc opportunitas sanè non mediocris adveniet, proficiscente in Hispaniam Fr. Hyacintho Casalensi, Capucino. Cum enim in ipso nostri Pontificatus exordio Virum hunc, vitæ sanctimonia, ac eloquentiæ laudibus celebratum, in Germaniam ablegavissemus, ut publicam cum Romani Imperii Principibus causam ageret, nunc ad Catholicum Regem mittimus, quo Germaniæ periclitanti ab Hispaniensi potentia, atque pietate, subsidia illa comparemus, quæ Christianæ Reipublicæ pericula exigunt, & consentiens Catholicorum omnium vox flagitat. Confidimus ergo Te illi authoritate Tua suffragaturum esse, qua Is utatur ad nostra negotia celeriùs conficienda. Id quidem à Nobilitate Tua obnixè cum postulemus, ei perinde, ac Nobis ipsis, credi volumus. Jam verò ita gloriæ Nobilitati Tuæ favemus, Dilecte Fili, ut cupiamus Te optimorum consiliorum non participem modò, sed auctorem in Hispaniensis Aulæ celebritate prædicari.

Datum *ut supra*.

Ex Regesto præd. fol. 308.

Eodem argumento.

A tergo: *Dilecto Filio, Nobili Viro, N. Duci de Infantado.*

GREGORIUS PAPA XV.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, salutem & Apostolicam Benedictionem.

DEcet egregios Viros, quorum nomen Majorum claritudo famæ commendavit, non sibi tantummodo, Patriæque prospicere, sed exteras quoque Nationes curâ, beneficiisque complere. Neque minus par est, Catholicos Principes nihil à suis Nationibus alienum existimare, quod ad Religionis & Divini Cultûs dignitatem pertineat. Non est ergo cur vereamur, ut Nobilitati Tuæ gratissima futura sit ea occasio Germaniæ juvandæ, ac Catholici nominis amplificandi, quam Tibi propediem allaturus est adventus Dilecti Filii Fratris Hyacinthi, Capucini, à quo has literas accipies. Ab eo, quem vitæ integritate, & rerum peritia præstantem gravissimis negotiis curandis ad Catholicum Regem ablegamus, uberiùs cognosces, quantùm pietati tuæ tribuamus, cujus authoritatem Hispaniæ gloriosam, Imperio verò & Religioni salutarem fore confidimus. Nec ea Nos spes decipiat, enitere, Dilecte Fili, Nobilis Vir, atque toti Europæ testare, Te Majorum tuorum imitatione institutum, maximam gloriam præcipuamque fœlicitatem in veræ Religionis amplificatione posuisse. Ei ergo eandem, quam Nobis, fidem habere poterit Nobilitas Tua, cui Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur.

Datum *ut supra*.

Ex eodem Regesto fol. 309.

Eo-

Eodem argumento.

A tergo: *Dilecto Filio, Nobili Viro, Augustino Mestia.*

GREGORIUS PAPA XV.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, salutem & Apostolicam Benedictionem.

POssunt etiam longè ab acie & castris egregii Viri militare, & Rempublicam fortiter tueri. Communis enim salus non minus Principum concordiâ, quàm militum armis sæpe confirmatur. Quare facilè intellectu est, quàm firmum in optimis consiliis publicæ incolumitati præsidium sit. Ejus rei cum plura, eaque illustria documenta extiterint in pietate & prudentia tua, qua Catholicæ Religionis ditionem constnter propugnare diceris in Hispaniensis Regis aula, à Nobilitate tua, quod facillimum est, petimus, ut Tibi similis sis, tuaque ipse exempla in Germanicarum rerum discrimine imitêre. Quid autem à Te præcipuè postulemus, uberius accipies à Dilecto Filio, Fr. Hyacintho Casalensi, Capucino, quem è Germania redeuntem ablegamus ad Charissimum in Christo Filium nostrum, Catholicum Regem, ut gravissima negotia quamprimùm nostro nomine conficienda curet. Ei ergo sanctimoniâ, prudentiâ, atque eloquentiâ apud Italicos clarissimo & Germanicarum perturbationum perito, eandem, quam Nobis ipsis, fidem habere poterit Nobilitas Tua, quæ, si ei publicam Religionis & Imperii causam agenti suffragata fuerit, & Germaniam contra hæreticorum perfidiam, quamvis absens, defendet, & Pontificiam benevolentiam nostram promerebitur. Ac Tibi, Dilecte Fili, Nobilis Vir, Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum *ut supra.*

Ex Regesto prædicto fol. 312.

Eodem argumento.

A tergo: *Dilecto Filio, Nobili Viro, N. Duci Montis Leonis.*

GREGORIUS PAPA XV.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, salutem & Apostolicam Benedictionem.

ITalici nominis decus est, Nobilitatem Tuam in earum laudum possessionem vocari, quibus Hispaniensis Aulæ amplitudo exornatur. Nos quidem Tuæ pietatis gloriæ faventes, libenter Tibi occasionem offerimus, per quam novis semper Catholicam Religionem meritis cumulare possis. Non mediocris verò ejusce rei facultas aderit, veniente in Hispaniam Dilecto Filio, Fr. Hyacintho Casaleosi, Capucino, è quo literas nostras accipies. Ab eo, vitæ sanctimonia præcipuo, & Germanicarum perturbatioum peritissimo, uberiùs sententism nostram intelliges. Nobilitatem Tuam rogamus, ut ei non solùm eaodem, quam Nobis ipsis, fidem habeas, sed officiosè etiam omni ope suffrageris, taoquam Viro Nobis gratissimo. Cujus quidem consiliis, si miserentis Dei clementia, & Principum consentientium voluntas aspirârit, speramus gravissimis periculis, quibus ea jamdiu conflictatur, Catholicam Religionem in Germania liberari posse, ac Tibi Dilecte Fili, Nobilis Vir, Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum *ut supra.*

Ex Reg. præd. fol. 313.

Eundem in Belgium reducem commendat.

A tergo: *Dilectæ in Christo Filiæ, Nobili Mulieri, Isabellæ, Archiducissæ Austriæ, Hispaniarum Infanti, Viduæ.*

GREGORIUS PAPA XV.

Dilecta in Christo Filia, Nobilis Mulier, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

ORthodoxæ Religionis hostes, æternique Regis proditores hæretici, non solùm linguam suam, quasi arcum mendacii intenderunt, sacrilegarum opinionum portentis Catholicam veritatem oppugnantes, sed impias etiam manus armârunt, ionoxii Sanguinis sitientes, Templorumque ruinis impietatis arces extruere cogitantes. Peccatis hominum commerentibus, quæ sceleri non solùm perfugia, sed Regna in pluribus Europæ Provinciis compararint, hujus ætatis, totiusque Septentrionis miseriæ declarant. Nos quidem istuc Paternæ Nostræ sollicitudinis oculos assiduè lachrymantes convertimus, vitamque nostram pro istarum Provinciarum salute libenter paciscer emur, si ea tantis vulneribus opportuna medela foret. Sed certè, quod possumus, accuratissimis precibus iratum Numen placare, Sanctorumque auxilia istis Populis periclitantibus parare conamur. Tum ea diligenter consilia expendimus, quibus testemur consequentibus ætatibus, exterisque Provinciis nihil à Pontifice Romano alienum esse, quod ad Catholicæ Religionis dignitatem, Chri-

Christianorumque Populorum salutem pertineat; decrevimus autem in præsentia istuc ablegare Dilectum Filium, Fr. Hyacinthum Casalensem, Capucinum, Virum ingenio præstantem, Religionis studio inflammatum, qui, cum Germaniam, Hispaniamque mandato Nostro nuper peragraverit, Principum animos diligenter explorare potuit, eaque nostro Nomine differet cum Nobilitate Tua, quæ istis Provinciis salutaria, & Religioni decora esse existimamus. Negotii gravitas, atque Hominis pietas nullius egent commendatione apud Nobilitatem Tuam, quam contra furentes hæreticorum impetus, Catholicæ Fidei Arcem, bonorumque omnium perfugium semper fuisse, Belgium tuo imperio gaudens testatur: tamen Apostolicis litteris Tibi hunc Virum diligentissimè commendare voluimus, existimantes, quæ pietate suadente faceres, ea libentius Te hortantibus Nobis gratificaturam. Cætera cognosces ex eodem Fr. Hyacintho, cui non secus, ac Nobis ipsis, credere poterit Nobilitas Tua, cui Apostolicam Benedictionem peramanter impartimur. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VII. Maii MDCXXII. Pontificatus Nostri Anno secundo.

Ex Arch. Secreto Vaticano, Regesto Brevium ad Principes *epist. 78. fol. 51.*

Eodem argumento.

Dilecto Filio, Nobili Viro, Marchioni Spinulæ.

GREGORIUS PAPA XV.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, salutem & Apostolicam Benedictionem.

Bellicæ laudes, quibus Nobilitatis tuæ nomen tot funestæ hæreticis Victoriæ in Belgio illustrârunt, cum Tibi Catholicorum omnium studia, maximorumque Principum benevolentiam conciliaverint, satis luculenter declarant, quàm scienter eam gloriam appetas, in cujus possessione versantur ultores scelerum, & Orthodoxæ Religionis propagatores. Quare admonitionibus non egere arbitramur Virtutem tuam, ubi salutaribus consiliis, & fortibus armis Dei causa tuenda est. Militaria enim decora Nobilitatis Tuæ dum mentis nostræ oculis obversantur, gaudemus in iis præcipuè Provinciis tantam fortitudinem excubare, ubi graviora Fidelibus Populis pericula struit humani generis hostis. Hæ verò calamitates, quàm Nos assiduè sollicitos habeant, credimus, Germaniæ Principibus satis compertum esse. Quiescendum tamen non est, nisi gladios, sanguine Catholico madentes, ex hæreticorum manibus extorqueamus. Quare in præsentia illuc ablegare decrevimus Dilectum Filium, Fr. Hyacinthum Casalensem, Capucinum, ut nostro nomine ea differat, quæ paternam Charitatem nostram testentur, & Religioni, atque imperio salutaria sint. Ei eamdem, quam Nobis ipsis, fidem habere poterit Nobilitas Tua, quæ plurimam à Nobis gratiam inibit, & Catholici nominis dignitatem tuebitur, si ejus conatus authoritate sua juverit. Vir enim, qui felicitatem suam in Divini Cultûs incremento constituit, ac nuper Charissimos in Christo Filios nostros, Ferdinandum Imperatorem electum, & Philippum, Catholicum Regem, aliosque Principes adiit mandato nostro, eorum animos facilè introspicere potuit, eaque Pontificio nomine proponet, quæ & Catholicæ Fidei dignitatem tutentur, ac feliciter ad exitum perduci possint. Apostolicam Nobilitati Tuæ benedictionem impartimur, cui tantæ gloriæ incrementum vehementer optamus. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VII. Maii MDCXXII. Pontificatus Nostri Anno secundo.

Ex eodem Archivo, Regesto, & folio.

Eidem Fr. Hyacintho Sacras Reliquias ex piis Germaniæ, Franciæ, Hispaniæ, & Belgicarum Ditionum Locis extrahendi, pro se retinendi, vel aliis Ecclesiis donandi facultatem impertitur.

A tergo: *Dilecto Filio, Hyacintho de Casali, Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum Professori.*

GREGORIUS PAPA XV.

Dilecte Fili salutem & Apostolicam Benedictionem.

Piis ac devotis supplicationibus Tuo Nomine Nobis humiliter porrectis inclinati, ac specialem Tibi gratiam facere volentes, Teque à quibusvis &c. censentes, Tibi, ut aliquas Sanctorum & Sanctarum Sacrarum Reliquiarum particulas, Tibi sponte concedendas, ex Ecclesiis, Monasteriis, & aliis Locis piis Germaniæ, Franciæ, Hispaniæ, & Belgicarum Ditionum de inibi Præsidentium & Superiorum consensu, dummodo tamen non sint de

de insignioribus, & muro clausæ, recipere, & extrahere, illasque apud Te reverenter retinere, seu aliis Ecclesiis, Monasteriis & locis piis, in iis debitis cum honore & reverentia collocandas & asservandas donare & elargiri liberè & licitè valeas, apostolicam auctoritatem tenore præsentium concedimus & indulgemus. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis prohibitionibus, etiam sub excommunicationis latæ sententiæ, & quibusvis aliis pœnis in contrarium desuper quomodolibet factis; necnon Ecclesiarum, Monasteriorum, & locorum præfatorum, illorumque Ordinum, etiam juramento &c. roboratis statutis & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die x. Junii MDCXXII. Anno secundo.

S. Cardinalis S. Susannæ.

Ex Archivo Secret. Brevium Apostol. Regesto mensis & anni præd. fol. 31.

In Conventu Principum Ratisbonensi Fr. Hyacinthum benignè audiri noviter commendat

A tergo: *Venerabili Fratri, Joanni Suicardo, Archiepiscopo Moguntino, Sacri Romani Imperii Principi Electori.*

GREGORIUS PAPA XV.

Venerabilis Frater, salutem & Apostolicam Benedictionem.

Victoriæ, quibus laborantem Religionem Catholicorum exercituum fortitudo hactenus in Germania substentavit, certissima ipsius Dei decreta sunt, tandem exsurgentis, & judicantis causam suam. Ad eam defendendam advocare ille omnes Proceres videtur, qui Ratisbonam convenistis de impietatis supplicio, & Romani Imperii dignitate deliberaturi. Scimus, quàm constanter Fraternitas tua hæreticorum perfidiam ulta sit. Nunc autem in isto celeberrimo Conventu non dubitamus, an Religiosissimus Præsul, loricâ fidei, & gladio salutis armatus, militare velis fortibus consiliis, salutaribusque sententiis. Id à tua virtute Catholica Religio, ex tot avitis Regnis dejecta, multisque confecta vulneribus postulat gemitibus inenarrabilibus. Nos autem, quibus ejus tutelam ipse ultionum Deus credidit, ex altissima hac Christianæ Sapientiæ Cathedra Catholicos Germaniæ Principes alloquimur, clamitantes: Montes Israel, audite verbum Domini, Pontificiâ voce loquentis. Regnum Dei, quod omnium Principatuum firmissimum monumentum est, quærite ante omnia. Nulla vos spes decipiat, nulla vos formido terreat. Afferte vestris sententiis exoptatum id gaudium Angelis, & solatium hominibus, Palatinumque, proditorum & latronum Ducem, Catholici Nominis, & Imperii Romani hostem, Cæsareæ electionis jure tandem aliquando, Divis omnibus approbantibus, & flagitante Romanâ Ecclesiâ spoliate. Dum Vos consultationibus RempublicamChristianam in isto Principum Concilio defendetis, Nos accuratissimis precibus divina Vobis auxilia comparare studebimus. Ministros verò Nostros istuc ablegavimus, in quorum hortationibus paternam nostram sollicitudinem agnoscet Fraternitas tua. Has autem Tibi litteras reddet Dilectus Filius, Frater Hyacinthus Casalensis, Capucinus, Vobis notus, Nobis gratissimus, qui nuper Europam peragravit, Pontificiæ voluntati obsequens, & Germanicæ incolumitati inserviens. Eum ergo singulari charitate complecti, & eâdem, quâ Nosipsos, fide audire poterit Fraternitas Tua. Tuæ verò senectuti, de Patria, & de Religione præclarè semper merenti, tanti decoris coronam à Deo imponi in isto Conventu cupimus, ut Te hæreticorum ultorem, & Ecclesiasticæ, Imperatoriæque dignitatis assertorem consequentium sæculorum ætates in Germania nominare possint, & Fraternitati Tuæ Apostolicam Benedictionem peramanter impartimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die x. Septembris MDCXXII. Pontificatus nostri Anno secundo.

Ex Arch. præd. Epist. 161. fol. 104.

Eodem argumento.

Venerabili Fratri, Ferdinando, Archiepiscopo Coloniensi, Sacri Romani Imperii Principi Electori.

GREGORIUS PAPA XV.

Venerabilis Frater Salutem & Apostolicam Benedictionem.

Quoties præsentia Germaniæ pericula reminiscimur, toties de maximis Bavaricæ virtutis beneficiis, cogitare cogimur. Non oblitus est misereri Deus, & hæreditatem suam non dereliquit, cum naufraganti Ger-

ti Germaniæ, & periclitanti Religioni tanta in Domo Fraternitatis Tuæ præsidia constituit. Novit Orbis terrarum, & historiarum monumenta testabuntur, quas Nobili Viro, Maximiliano, Fratri Tuo, victoriis Romanum Imperium acceptas referat. Te verò in Fraternæ gloriæ societatem Germania admittit, Præsulem Religionis studio clarissimum, & singularibus virtutibus humano generi commendatum. Perge, atque his artibus nomen tuum commenda immortalitati, animæ verò tuæ sempiternos Cœlestis Beatitudinis Principatus compara. Augendarum verò laudum tuarum occasionem præclaram nancisci potes in Conventu Ratisbonensi, ubi speramus Fraternitatis Tuæ pietatem, ac prudentiam, non minùs hæreticis metuendas fore in consultationibus, quàm fuerint arma Victoris Fratris Tui in acie. Paternam sollicitudinem Nostram testantes, hortationem quidem ad Te scribimus, sed eâ, cum minimè egeas, non secus, ac laudatione oblectari poteris. Quam autem in perspecta pietate tua spem Romana Ecclesia constituerit, intelliges ex dilecto Filio, Fratre Hyacintho, Casalensi, Capucino, qui Tibi has litteras reddet. Hominem Christianis Principibus notum, & Religionis propagandæ studio celebrem, non est, quod diligentiùs Tibi commendemus. Istuc enim nostro jussu proficiscitur Romani Imperii dignitati, & Religionis securitati consulturus. Ei ergo eamdem, quam Nobis, fidem habere, ejusque pios conatus auctoritate sua juvare poterit Fraternitas Tua, cui Apostolicam Benedictionem peramanter impartimur. Datum *ut supra*.

Ex Arch. præd. Epist. 161. *fol.* 105.

Eodem argumento.

Venerabili Fratri, Lothario, Archiepiscopo Trevirensi, Sacri Romani Imperii Principi Electori.

GREGORIUS PAPA XV.

Venerabilis Frater Salutem & Apostolicam Benedictionem.

Catholicam Religionem satis feliciter nuper in acie defendit Exercituum Deus, cum Romani Imperii Defensores præclarissimis victoriis decoravit. Nunc bonorum omnium votum est, ut non minus gloriosè de hæreticorum impietate Germani Principes in Ratisbonensi Conventu triumphetis. Sæpius Fraternitatem Tuam, cæterosque Præsules hortati sumus ad causam Dei, & Imperii dignitatem constanter tuendam. En tempus adest, quo Europæ testemini, quàm invisum sit Germanicæ Nationi perfidiæ crimen, cum illorum ingenuorum fides tam crebris plaudentis famæ vocibus commendetur. Nil magis obest Populorum tranquillitati, quàm vitium felix, & non punita proditio. Quare, cum Palatinum, nefarium illum latronum Ducem, de occupatis Regnis, Militum Catholicorum fortitudo depulerit, Ei, læsæ Majestatis reo, & Religionum omnium hosti, tandem aliquando Principum sententiæ, Christiano Orbe approbante, Cæsareæ electionis jus adimant. Id à Vobis palmas ad Cœlum tendens Orthodoxa Religio petit, in vestris consiliis præcipuam spem dignitatis suæ recuperandæ constituit, de hoc Angeli, Hominum Custodes, assiduè Vos hortantur, id expectant homines, Deum timentes, qui immortalibus laudibus ejusmodi decretum in omnem posteritatis memoriam celebrandum, in Cœlum tollent. Notum Nobis est, quo studio Fraternitas Tua Dei causam tuestur. Quare libentissimè cohortationes ad Te scribimus, quia maximos ex iis fructus percipi posse speramus. Testabitur Fraternitati Tuæ hanc spem, ac sollicitudinem nostram dilectus Filius, Frater Hyacinthus, Casalensis, Capucinus, qui Tibi has litteras reddet, & negocium hoc, quo Romani Imperii dignitas continetur, nostro nomine Tecum differet. Ei ergo eamdem, quam Nobis loquentibus, fidem habere poterit Fraternitas Tua, cui hunc Virum, Nobis gratissimum, cunctisque fere Christianis Principibus notum, præter Pontificiam benevolentiam nostram, ingenii vis, religionis studium, ac rerum agendarum peritia satis superque commendabunt. Fraternitati Tuæ Apostolicam Benedictionem impartimur, cui à bonorum omnium Auctore tantæ gloriæ, & fœlicitatis accessionem precamur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die x. Septembris MDCXXI. Pontificatus Nostri Anno secundo.

Ex Arch. Vatic. Secr. Reg. Brev. ad Princ. *ep.* 163. *fol.* 106.

Eodem Argumento.

A tergo: *Venerabili Fratri, Joanni Godefrido, Episcopo Herbipolensi.*

GREGORIUS PAPA XV.

Venerabilis Frater salutem, & Apostolicam Benedictionem.

SCuto circumdedit Te veritas Domini, dum rationibus aliis posthabitis, Dei causam tanta relipiosi animi sui constantia in diuturna ista Germanicorum bellorum tempestate propugnavit Fraternitas Tua. Eundem scientiarum Dominum, qui hominum corda, & cogitata dirigit, in consilio adfuturum Tibi speramus in Conventu Ratisbonensi. Ibi pro Religionis dignitate militare, Romani Imperii securitatem munire, & impietatis audaciam peropportunis suppliciis coercere poteritis, Germani Principes, dum Vestri similes esse velitis, & immortalibus beneficiis vestræ virtuti, non Germaniam modò, sed universam Catholicam Ecclesiam obligare cupiatis. Nobis quidem tantas negotium id conficit sollicitudines, ut assiduis precibus, ac frequentibus lachrymis Vobis spiritum consilii, ac pietatis cœlitus demitti precemur, tum autem Ministros nostros istuc ablegamus, qui paternæ nostræ charitatis sensa Germaniæ explicent. Has autem litteras Fraternitati Tuæ reddet dilectus Filius, Frater Hyacinthus Casalensis, Capucinus, Vir sua virtute Romanis Pontificibus, cunctisque fere Europæ Principibus commendatus. Ei autem negotiorum hujusmodi perito, non secus, ac Nobis loquentibus, credere, atque authoritate, quâ pollet, suffragari poterit Fraternitas Tua, cui Apostolicam Benedictionem peramanter impartimur.

Datum ut supra.

Ex Arch. præd. Epist. 164. fol. 109.

Eodem argumento,

A tergo. *Venerabili Fratri, Paridi, Archiepiscopo Salisburgensi*

GREGORIUS PAPA XV,

Venerabilis Frater salutem & Apostolicam Benedictionem.

MUlta quidem flagella peccatoris, sunt odium generis humani, conscii animi supplicia, comitesque scelerum furiæ. Verùm, ubi impietatem vires armaverint, cum ex Principum Divorumque neglectu potentiam suam ostentet, sceleratorum temeritati resistendum est armis, atque decretis. Hactenus hæreticorum perduellium audaciam victoribus Catholicorum Militum gladiis in Germanicis Castris contudit Dominus, potens in prælio. Nunc id reliquum est, ut eam tandem aliquando fortibus sententiis, Catholici Principes, oppримatis in Conventu Ratisbonensi, ac proditorum faciem implentes ignominiâ, eorum turpitudinem Orbi terrarum, & consequentibus ætatibus detegatis. Intelligit Fraternitas Tua, quanti Religionis intersit, aliquid in isto Procerum Concilio decerni, quod æternum pietatis, ac fortitudinis Germanicæ documentum sit. Nos autem, quos istarum Provinciarum perturbationes curis, ac dolore ferme conficiunt, piis supplicationibus altionum Deum assiduè precamur, ut in vestris suffragiis, munita lucis armis, & periculorum contemptrix Pietas triumphet. Ablegamus autem istuc Ministros nostros, qui paternam sollicitudinem nostram Germanis Populis testentur, atque ad Dei causam tuendam animos inflamment. Inter hos erit Vir singulari ingenii acumine, ac præcipuo fidei proferendæ studio celebratus, Dilectus Filius, Fr. Hyacinthus Casalensis, Capucinus, qui Tibi has litteras reddet. Ab eo accipies, quam in tuis consiliis, atque sententiis spem constituerimus. Da igitur operam, Venerabilis Frater, ne tam præclara de tuis virtutibus expectatio Nos decepisse aliquando dicatur. Illi autem loquenti, perinde, ac Nobis credet Fraternitas Tua, cui Apostolicam benedictionem peramanter impartimur.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die x. Septembris MDCXXII. Pontificatus nostri Anno secundo.

Ex Archivo prædicto &c. epist. 165. fol. 107.

Eodem argumento, & alio Exemplo.

Eidem.

GREGORIUS PAPA XV.

Ven. Frater salutem & Apostolicam Benedictionem.

COnsilia Fraternitatis Tuæ, Cœlo lætitiam, Romano Imperio decus, & Catholicæ Religioni securitatem addere possunt in Conventu Ratisbonensi; unius enim diei decretum consequentium sæculorum ætates, omnesque Principis Apostolorum tementes Provincias liberare potest eâ formidine, quâ Orbem Chri-

ftianum in Comitiis Imperatoriis hæreticorum Electorum audacia continenter exterret. Quod periculum adeo metuendum eft, Venerabilis Frater, ut id tantæ gloriæ ac felicitatis mercede fubeundum non fit. Præcepta Chrifti, & Cœli prœmia in confilium adhibe, & non dubitabis vitam ipfam, nedum opes omnes, pro Religionis propagatione pacifci. In hac fententia effe quidem accepimus Fraternitatem Tuam, tamen Tibi iterum follicitudinem noftram declarantes volumus, ut pofthabitis omnibus aliis rationibus, periculorumque minis neglectis in eo Germanicæ Nationis Confilio Sententiarum tuarum vis, hæreticæ perfidiæ terror, & publicæ incolumitatis ftabilimentum habeatur. Different Tecum negotium hoc graviffimum, mandato noftro, Venerabilis Frater Carolus, Epifcopus Averfanus, Nuntius Apoftolicus, & Dilectus Filius, Fr. Hyacinthus Cafalenfis, Capucinus, quibus Pontificia auxilia pollicentibus eandem, quam Nobis, fidem habere poterit Fraternitas Tua, cui Apoftolicam Benedictionem peramanter impartimur. Datum Romæ apud S. Petrum fub Annulo Pifcat. die XXII. Decemb. MDCXXII.

Ex Archivo Secreto Vaticano.

Eodem argumento.

A tergo: *Ven. Fratri, Ferdinando, Archiepifcopo Colonienfi, S. R. I. Principi Electori.*

GREGORIUS PAPA XV.

Venerabilis Frater falutem & Apoftolicam Benedictionem.

EXcipiet Ratisbonenfis Conventus Pontificias follicitudinis voces, Germanos Principes ad Religionis decus tuendum inflammantes: nunquam enim, nifi perfectâ re conquiefcemus. Difceptabit in eorum Procerum deliberationibus Germanici Nominis exiftimatio, Romani Imperii falus, & orthodoxæ fidei dignitas. Scimus jampridem, quæ mens fit Fraternitati Tuæ; quare docendus non es, quid à Te Catholici Nominis, & Bavaricæ Domûs rationes exigant. Id unum cura, ne Hoftium minæ, aut periculorum magnitudo Te de fententia deturbent: non equidem id fufpicari poffumus de Fraternitate Tua, quam gladio falutis armatam in eo Principum Concilio Hæreticis formidolofam fore fperamus. Ut autem confidentiùs in eam arenam defcendas, Dei caufam, & Religionis decus propugnaturus, Pontificiâ Te iterum Benedictione munire decrevimus, ea tanto negotio auxilia fuppeditaturi, quibus Noftros confirmare, & publicæ falutis inimicos perterrefacere poffimus. Agent cum Fraternitate Tua de tanta re, Venerabilis Frater, Carolus, Epifcopus Averfanus, & Dilectus Filius, Fr. Hyacinthus Cafalenfis, Capucinus, quibus eandem, quam Nobis ipfis, fidem habere poteris. Datum Romæ *ut fupra.*

Ex eodem Arch. Vatic. fecreto.

Eodem argumento.

A tergo: *Dilecto Filio, Nobili Viro, Maximiliano, Bavariæ Duci*

GREGORIUS PAPA XV.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, falutem & Apoftolicam Benedictionem.

EO' felicitatis, atque gloriæ pervenit Nobilitas Tua, ut, qui Tuis laudibus in Conventu Ratisbonenfi favent, ii Cœlum lætificent, & Catholicæ Religionis dignitatem curent. Quare noftris admonitionibus fanè non eges, qui Dei caufam propugnans, victoriarum tuarum uberrimos fructus colliges, & Bavarici Nominis dignitatem amplificabis. Nos tamen Cæfaream Majeftatem, cœterofque Catholicos Principes novis cohortationibus cum in ipfo rerum difcrimine inflammandos effe duxerimus ad Religionis auctoritatem conftanter tuendam, Nobilitatem Tuam quoque alloqui decrevimus, ut, cum in acie hæreticorum vires feliciter contuderis, in confilio etiam triumphes, ea removens impedimenta, quæ contra publicum bonum, tuumque decus comparare dicitur nafarius difcordiarum Pater. Erit fanè, cur triumphos Nobilitatis Tuæ Catholica Ecclefia falutares fibi fuiffe prædicet, fi tandem aliquando Imperatoriæ Electionis vice, Sanctorum atque Hominum proditor. Palatinus privabitur. Agnofce in hac cohortatione illius charitatis magnitudinem, quâ Te de Religione & Imperio merentem Pontificia Mens complectitur. Cœtera Tecum uberius different, Venerabilis Frater Carolus, Epifcopus Averfanus, Nuntius Apoftolicus, & Dilectus Filius, Fr. Hyacinthus Cafalenfis, Capucinus, quorum verbis, ubique eandem, quam noftris, fidem effe cupimus. Deum oramus, ut in eo Germanorum Principum Concilio Chriftianam Rempublicam foletur felicitas Nobilitatis Tuæ, cui Apoftolicam Benedictionem peramanter impartimur. Datum *ut fupra.*

Ex eodem Archivo Vaticano Secreto.

Eodem argumento.

A tergo: *Dilecto Filio, Nobili Viro, Wolffgango Guilielmo, Duci Neoburgi.*

GREGORIUS PAPA XV.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, salutem & Apostolicam Benedictionem.

DOcuit jampridem Nobilitas Tua Germaniam universam, quanti apud Te sit Divini Cultûs incrementum, & Catholicæ Religionis propagatio. Consilia ex eodem Cœlestis Sapientiæ fonte manantia postulat, atque exspectat à Te Christiana Respublica in Ratisbonensi Conventu. Illius enim Sanctionibus Orthodoxæ Fidei securitas, & Romani Imperii dignitas continebitur; beneficium, gratâ consequentium ætatum memoriâ, & perpetuis Nationum omnium laudibus celebrandum, Ecclesia defferet iis, quibus suffragantibus, Imperatoria auctoritas proscriptum Palatinum Cæsareæ Electionis dignitate spoliaverit, atque Imperii evadendi opem Hæreticis Principibus æternùm ademerit. Incredibile dictu est, quantùm Nobis gratissimum id negotium conficiat sollicitudinis. Quare, etsi Imperatoris Electi pietati fidamus, atque constantiæ, cæteros tamen Catholicos Proceres alloquimur, quò sociatis viribus, consiliisque periculorum omnium minas negligant, tantumque Christiano Orbi solatium comparent. Quantam vero spem constituerimus in virtute atque prudentia Nobilitatis Tuæ, cognosces ex sermone Venerabilis Fratris, Caroli, Episcopi Aversani, Nuntii Apostolici, & Dilecti Filii, Fr. Hyacinthi Casalensis, Capucini, quibus tantum negotium curantibus, & Pontificia auxilia pollicentibus eandem, quam Nobis, fidem habere poterit Nobilitas Tua, cui Apostolicam Benedictionem peramanter impartimur. Datum *ut supra*.

Ex eodem Archivo Vaticano Secreto.

Eodem argumento.

A tergo: *Dilecto Filio, Nobili Viro, Comiti de Ognat, Charissimi in Christo Filii nostri, Philippi, Regis Catholici apud Cæsaream Majestatem Oratori.*

GREGORIUS PAPA XV.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, salutem & Apostolicam Benedictionem.

COeli, terrarumque oculi in Ratisbonensem Conventum conversi sunt; in eo enim Catholicæ Religionis Securitas, & Romani Imperii Dignitas disceptabit. Pia Cæsareæ Majestatis voluntas, Dei beneficium, & orthodoxæ Fidei columna esse existimatur: Catholicorum Principum Suffragia, Imperatoriæ Electionis dignitate proscriptum Palatinum privatura videntur, quorum arma Eum de usurpatis, atque etiam avitis regnis deturbarunt. Romana Ecclesia jam spe magnitudinem tanti gaudii præsumens, diem illum felicissimum exspectat, qui tantâ Electionis vi Catholico Principi defferens, consequentes ætates hæreticorum Cæsarum formidine liberet. Ipse Exercituum Deus clarissimis Catholicis Victoriis animos fidelibus Principibus auxit, ac Proditorum Spiritus infregit, ut tantæ rei perficiendæ tempus adesse cognosceremus. In hac communi Principum Catholicorum conspiratione, & Christiani Orbis spe, Vox atque authoritas Nobilitatis Tuæ, quam Religionis præsidium esse cupimus, anxiis curis Paternæ nostræ Charitatis viscera complet, atque in Obtrectatorum voces incurrit. Nos quidem credere non possumus, Te Palatini perduellis causam suscipere, ac de ejus restitutione cogitare, tamen, quia tunc seriò triumphat Princeps tenebrarum, cum humanarum virtutum auxiliis ad iniquitatis conatus juvandos abutitur, non possimus non vereri, ut, quod in sacrilegis Desertoris illius armis præsidium reperire non potuit, id modò à Politicis humanæ Sapientiæ consiliis mutuari conetur. Quare Te Pontificiæ sollicitudinis voce hortamur, ne committas, ut Tibi Austriaci Nominis hostes, & Orthodoxæ Fidei Desertores beneficium debeant cœlo invisum, & Christianæ Reipublicæ perniciosum. Cogita dies antiquos, & annos æternos in mente habe, non unius tantùm utilitati consule ætatis. Quæ potest esse utilitas eorum promissis remunerari, qui Domum Austriacam de Regnorum possessione ejicere tentârunt, ac Romano Imperio ruinæ periculum struxerunt? Quod porro Catholico Regi commodum compararetur, si in tot Nationum odium vocaretur Hispana potentia?

Quod

Quod certè contingeret, si Ea isthic publici boni impedimentum, & perfidiæ tutela habe. retur. Has malevolorum obtrectationes rebus ipsis propediem à Nobilitate Tua confutatum iri speramus, Dilecte Fili, scimus enim, Te non eo ingenio esse, ut divinæ ultionis supplicia non pertimescas, atque sæculorum, populorumque omnium judicia negligas. Sanè, qui nunc pervulgatâ tam perniciosæ sententiæ suspicione Romanam Ecclesiam anxias, spem authoritatemque tuam si ad Religionis dignitatem contuleris, cum immortali tui Nominis, & Catholicæ Majestatis gloria rem restituisse, & Cœlum lætificasse prædicaberis. Deus ille terribilis apud Reges terræ, cujus vicem in hac Apostolicæ Dignitatis Statione gerimus, Nobilitatem Tuam Pontificiis litteris alloquitur, atque à tuis consiliis tantum beneficium Christianæ Reipublicæ petit. Poterisne aliquid ipsi Deo abnuere, cui Triumphatores orbis Terrarum, & Rectores generis Humani fasces Imperii submittunt, & scabellum pedum ipsius venerantur? Scito, Nos induci nullâ ratione posse, ut tam malè existimemus de Catholici Regis Ministro & de Hispano Oratore, qui civilem prudentiam, à Christiana pietate sejunctam, Regnorum potius excidium, quàm propugnaculum esse velit. Agent de tam gravi negotio Venerabilis Frater, Carolus, Episcopus Adversanus, Nuntius Apostolicus, & Dilectus Filius, Fr. Hyacintbus Casalensis, Capucinus, quibus perinde, ac Nobis, credere poterit Nobilitas Tua, cui Apostolicam Benedictionem peramanter impartimur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum die XXI. Decembr. MDCXXI. Pontificatûs nostri anno secundo.

Ex Archivo Vaticano Secreto.

Eodem argumento.

A tergo: *Dilecto Filio, Martino Becano Societatis Jesu Presbytero, Cæsaris Confessario.*

GREGORIUS PAPA XV.

Dilecte Fili, salutem & Apostolicam Benedictionem.

COmpertum est Romanæ Ecclesiæ, quodnam sit Imperatoris electi in Conventu Ratisbonensi Consilium, sed profectò non desunt, qui metuunt, ne Religiosissimus Princeps in tantæ gloriæ possessionem ire non timeat, cum Ei sit super aspides & Basilicos ambulandum. Nos quidem existimamus Catbolicam Religionem, ut in acie vicit, ita & triumphaturam esse in eo Procerum Concilio. Tamen, quia in Mandatis Domini cupimus nimia, novis eshortationibus tum Cæsaream Majestatem, tum cœteros Principes ad tantum opus perficiendum cohortamur. Te verò alloquimur ingenio pollentem, pietate munitum, qui gloriaris in Cruce Domini nostri Jesu Christi, ut Te strenuum Catholici Nominis defensorem præbeas in iis Castris, in quibus iis armis res geritur, quibus plurimùm valere diceris, eloquentiæ vi, prudentiæ artibus, ac pietatis studio. Eam Societati Jesu gloriam compara, ut Ea tuis consiliis labentem Romani Imperii compagem in Germania sustentasse, oppugnatamque Catholicæ Religionis dignitatem defendisse prædicetur. Scimus, quantùm pietati tuæ tribuat Charissimus in Christo Filius Imperator Electus, Ei ex Armamentario Cœli arma lucis pete, quibus difficultates omnes profliget, & periculorum minas eludat. Non deerunt etiam Principi, tam præclarè de genere humano merenti, humana auxilia, ut, qui rei dubiæ politicâ prudentiâ rationes sequuntur, & publicæ utilitati adversantur, negotio perfecto tantum Christianæ Reipublicæ beneficium diripere non audeant. Nos quidem & Paternam nostram sollicitudinem declaraturi, & Pontificia auxilia promitti volumus à Venerabili Fratre Carolo, Episcopo Aversano, Nuntio Apostolico, ac Dilecto Filio, Fr. Hyacintho Casalensi, Capucino, quibus eandem, quam Nobis, fidem habebis, Tibique Benedictionem Apostolicam peramanter impertimur. Datum *ut supra*.

Ex Archivo Secreto Vaticano.

Eundem Fr. Hyacinthum in legatione confirmat, Socios pro suo arbitrio ubicunque assumere, & 6. alios Ordinis Religiosos, auctoritate Apostolica ad negotia Legationis tractanda ablegare concedit.

Foris: *Dilecto Filio, Hyacintho de Casali Ord. FF. Min. S. Francisci Capucinorum nuncupatorum Professori.*

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte Fili Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

CUm aliàs Tu ob tuum Catbolicæ Religionis Zelum, prudentiam, dexteritatem, & rerum Germanicarum experientiam in Germa-

maniam pro gravibus, & servitium ejusdem Religionis Catholicæ, nec non totius Imperii concernentibus negotiis pertractandis à fel. record. Gregorio Papa XV. Prædecessore nostro missus fueris, & pro iis & aliis negotiis hujusmodi in Hispaniam, Galliam, Belgium, & alias Regiones, prout occasio rerumque qualitas exegerit, & jussu nostro proficisci, & negotia prædicta cum Principibus, & aliis Personis tractare Te oporteat, idcirco motu proprio, non ad tuam, vel alterius pro Te Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, ac deliberatione nostris, Tibi per præsentes in virtute S. obedientiæ committimus & mandamus, ut pro negotis hujusmodi tractandis ad præfatas, & quascunque alias Regiones & Provincias, ubi opus esse duxeris, accedas, dictaque negotia juxta datam Tibi à Domino prudentiam, secundum rei & casûs exigentiam auctoritate nostra geras, & tractes. Quoniam verò Te eâ, quam optamus, & expedit, celeritate, ob infirmas corporis tui vires pedibus proficisci non posse perspectum habemus, motu, sciential, & deliberatione similibus, Tibi, etiam in Virtute sanctæ obedientiæ per easdem præsentes committimus, & mandamus, ut equo, ac alio omni meliori Tibi possibili modo, unâ cum Sociis tui Ordinis, qui Tibi è re videbuntur, ubique locorum ad tuam electionem assumendis, hujusmodi iter facias, eosque sex alios tui Ordinis Religiosos, quocunque opus esse judicaveris, pro iisdem negotiis, eâdem auctoritate nostra mittas, non obstantibus Ordinationibus, & Constitutionibus Apostolicis, cœterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 31. Decembris MDCXXIII. Pontificatûs nostri anno primo.

V. Teatin.

Ex Arch. Secretariæ Brevium Apostolicorum Regesto mensis & anni prædictorum, fol. 28.

Eidem SS. Missæ Sacrificium una - ante diurnam lucem & aliâ - post meridiem horis celebrandi facultatem largitur.

A tergo: *Dilecto Filio, Hyacintho à Casali, Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum Professori.*

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte Fili salutem, & Apostolicam Benedictionem.

SPirituali consolationi tuæ, quantùm eum Domino possumus, benignè consulere, Teque specialibus favoribus prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis &c. censentes, supplicationibus tuo nomine Nobis humiliter porrectis inclinati, Tibi, ut Sacrosanctum Missæ Sacrificium per unam - ante diurnam lucem, & post meridiem per aliam - horas tantùm celebrare liberè & licitè valeas, neque id Tibi ad culpam queat imputari, Apostolica Auctoritate, tenore præsentium licentiam concedimus, & impertimur, non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cœterisque contrariis quibuscumque. Proviso tamen, quod hujusmodi indulto celebrandi ante lucem parcè utaris, quia, cum in Altaris Ministerio immoletur Dominus noster, Dei Filius, Jesus Christus, qui candor est lucis æternæ, congruit hoc non noctis tenebris fieri, sed in luce.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 11. Julii MDCXXIV. Pontificatûs nostri Anno primo.

V. Theatinus.

Ex Archivo Secret. Brevium Apostolicorum Regesto mens. & anni prædict. fol. 362.

Eundem pro Legationis negotiis commendat.

A tergo: *Dilectæ in Christo Filiæ, Nobili Mulieri, Isabellæ Archiducissæ Austriæ, Hispaniarum Infanti, Viduæ.*

URBANUS PAPA VIII.

Dilecta in Christo Filia, Nobilis Mulier, salutem & Apostolicam Benedictionem.

MAgnorum exercituum animos gerens, & arma lucis stringens, Germaniam, Hi-

Hispaniamque nuper peragravit notus Belgicis nationibus dilectus Filius, Fr. Hyacinthus Casalensis, Capucinus. Quid ille, Pontificiâ benedictione munitus, profecerit, exploratum est Nobilitati Tuæ, quæ probè intelligit ad impietatis conatus coercendos non minorem aliquando inesse vim in Sacerdotum pietate, quàm in militum fortitudine. Hunc gloriantem in Cruce Domini Nostri Jesu Christi, & Catholicæ Fidei dignitati servientem, paternâ charitate complectimur, cui gravissima negotia mandamus. Ei ergo, Religionis causam curanti, & fidem haberi, & opem adjungi cupimus Nobilitatis Tuæ imperio, cui Benedictionem Apostolicam impartimur.

Datum Romæ apud S. Petrum die 11. Martii MDCXXIV. Pontificatûs nostri Anno primo.

Ex Arch. Secret. Brevium ad Principes reg. mens. & anni præd. fol. 342.

Eodem argumento.

A tergo: *Dilecto Filio, Nobili Viro, Marchioni Spinulæ.*

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, salutem & Apostolicam Benedictionem.

SI cum triumphalibus armis Nobilitatis Tuæ conjunguntur piæ Religiosorum Virorum orationes, videmur, quod impietati excidium meditari possimus: Neque tamen clam Te est, Exercituum Dominum ad profligandos inimicos nostros uti aliquando non modò legionum gladiis, sed etiam Sacerdotum precibus; his autem armatus, cum jam diu in septentrione militet dilectus Filius Fr. Hyacinthus Casalensis, Capucinus, scimus ejus conatibus præstò semper futuram authoritatem Nobilitatis Tuæ. Nihil enim Vir rerum humanarum contemptor aliud petit, quàm Divini Nominis gloriam, & generis humani salutem. Huic gravia negotia mandavimus, ad Catholicæ Fidei dignitatem pertinentia: Ei ergo, Nobis noto & gratissimo, credere, & suffragari poterit Nobilitas Tua, cui nova victoriarum decora precamur, & Apostolicam Benedictionem impartimur.

Datum Romæ apud S. Petrum die 11. Martii MDCXXIV. Pontificatûs nostri Anno primo.

Ex eodem Archivo & Regesto.

Eodem argumento.

A tergo: *Charissimo in Christo Filio nostro Ferdinando &c. in Romanorum Imperatorem electo.*

URBANUS PAPA VIII.

Charissime in Christo Fili noster, salutem & Apostolicam Benedictionem.

NUllis aut periculis, aut fatigatur laboribus, qui scuto coronatus bonæ voluntatis, bellum hæreticæ perfidiæ indixit, & Religionis imperium propugnat. Proin fortem animum infirmo versans in corpore dilectus Filius, Religiosus Frater Hyacinthus Casalensis, Capucinus, Germaniam, Belgium, Hispaniamque peragravit, tonans eloquio, & vexillum præferens Crucis Christi, locutus est de testimoniis Domini in conspectu Regum, & non est confusus. Hinc anxia impulsus charitate, & Pontificiæ sollicitudini obsequens, revertitur ad Majestatem Tuam, neque unquam acquiescet, nisi Romani Imperii Custos, Orthodoxa Religio, victore pede minitantia hæretici Draconis capita conterat. Virum de Majestate Tua præclarè meritum, Nobis apprimè gratum, potentissimis Principibus notum, sperantes à Religiosissimo Imperatore electo perhumaniter exceptum iri. Nos quidem ejus prudentiæ, & pietati tribuimus, ut ipsius verbis easdem, quàm nostris, fidem haberi cupiamus à Majestate Tua, cui impietatis cornua confringenti, novorum triumphorum gloriam precamur, & Apostolicam Benedictionem amantissimè impartimur.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum die XX. Aprilis MDCXXIV. Pontificatûs nostri Anno primo.

V. Theatin.

Ex eodem Archivo & Regesto.

Eo-

Eodem argumento.

A tergo: *Charissimæ in Christo Filiæ nostræ Eleonoræ &c. in Romanorum Imperatricem electæ.*

URBANUS PAPA VIII.

Charissima in Christo Filia nostra salutem & Apostolicam Benedictionem.

NON modò augustâ sobole ditare potest Germaniam Majestas Tua, sed consilio etiam, atque authoritate Religionis Imperium propagare; si tamen Cæsareo patrocinio armaveris Viros, qui vitam fidei docuerunt, non minùs ferè publicæ causæ opitulaberis, quàm ii, quos militaris gloriæ cupiditas in aciem rapit, competitores mortis, & periculorum appetentes. Id cum exploratum sit Majestati Tuæ, speramus Tibi gratissimum fore adventum dilecti Filii, Religiosi Sacerdotis, Fr. Hyacinthi Casalensis, Capucini, qui gravissima Pontificio Mandato negotia isthinc curabit. Europam animo amplexus, & corpore peragrans, potissimos Terrarum Principes adivit, charitate militans, & gladium illum ancipitem distringens, qui est Verbum Dei. Quàm propitius piis ejus conatibus affuerit Exercituum Dominus, Austriaca Domus potest luculentissimè testari, cujus ille dignitati consuluit, dum Dei causam propugnavit: nunc isthuc revertitur curaturus, ut in possessione clarissimarum victoriarum Catholica Religio, & Romanum Imperium permaneat. Solatia Pontificiæ sollicitudinis, & præsidia Orthodoxæ Fidei augebit Majestas Tua, si Imperatoria authoritate Sacerdotia hujus, Nobis gratissimi, adjuvabit consilia. Ei autem perinde, ac Nobis ipsis, credere poterit Majestas Tua, cui Apostolicam Benedictionem amantissimè impartimur.

Datum Romæ apud S. Petrum die xx. Aprilis MDCXXIV. Pontificatûs nostri Anno primo.

Ex Archivo præd.

Eodem argumento.

A tergo: *Dilecto Filio, Nobili Viro, Maximiliano, Duci Bavariæ, S.R.I. Principi Electori.*

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, Salutem & Apostolicam Benedictionem.

RErecreavit Nobilitas Tua victricibus armis merentem Religionem, cui exitium assiduè meditatur hæresis, perfidiâ potens, & seditionum nutrix. Non est certè, cur hæc bella instaurare cupiat; ejus enim calamitates docuerunt, Dominum potentem in prælio, pugnare pro Catholici Nominis Defensoribus. Attamen, quia impietatem insipientia comitatur, & temeritas, excubandum semper est, saltem, & donec profligatæ hæreticorum reliquiæ arma omnino abiiciant, suo sanguine manantia, & audaciam deponant, suis partibus exitiosam. Eam curam inesse scimus Nobilitati Tuæ, cujus dignitas ita cum Religionis authoritate conjuncta est, ut, qui Deo famulatur, Tibi consulat. Non est ergo, quòd tanto Principi diligentiùs commendemus Dilectum Filium, Religiosum Sacerdotem, Fratrem Hyacinthum Casalensem, Capucinum, qui gravissima mandato nostro negotia curaturus in Germaniam revertitur. Quantùm ejus itinera, & consilia Catholicæ Religioni, Romano Imperio, & Bavaricæ Domui profuerint, Provinciæ istæ nunquam obliviscentur, cum sævissimorum pericula bellorum recordabuntur. Ejus verbis eandem, quam Nostris, fidem haberi cupimus à Nobilitate Tua, cui Cœlestem exercitum crebris victoriis colenti, novos triumphos precamur, & Apostolicam Benedictionem impartimur. Datum *ut supra.*

Ex Archivo prædicto.

Eodem argumento.

A tergo: *Dilecto Filio, Religioso Martino Becano, Soc. Jesu Presbytero, Cæsareæ Majestatis à Confessionibus.*

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte Fili salutem & Apostolicam Benedictionem.

ARma lucis fient consilia pietatis Tuæ, si iis assiduè Imperatoriam Majestatem armaveris. Tibi Cæsar arcanos sensus detegit, videsque, ut Cœlitum amorem sibi conciliet, ad genua procumbentem Principem illum, cui potentissimi Reges fasces Imperii submittunt. Porrò autem non minùs gloriosum Tibi esse ducit Deum timere, quàm de homine triumphare. Quid à Te Ecclesia exigat, non ignoras; oracula veritatis, & consilia Religionis per Te deesse nunquam debent Cæsareæ Majestati: id autem cum præstare coneris, gratissimus Tibi erit adventus dilecti Filii, Religiosi Sacerdotis, Fr. Hyacinthi Casalensis, Capucini, qui gravissima nostro nomine negotia curabit: gloriatur tamen

men in Cruce D. N. Jesu Christi, nec itinerum longinquitate, neque periculorum minis deterritus est unquam, quò minus contra furentes hostium phalanges, & subdolas politicorum insidias Dei causam tueretur. Nunc autem consociate consilia, jungite preces, militate charitate, distringite gladium salutis, o nobila Religiosorum par, ut Germania fateatur, ad faciendam vindictam in Nationibus, non credentibus, ac veræ Fidei imperium propugnandum, non minorem inesse vim in Sacerdotum consiliis, quàm in militum telis. Fr. Hyacinthi verbis eandem, quam nostris, fidem esse cupimus, qui Societatis Tuæ laudibus faventes, eximia hac in re solatia à Te exspectamus, cui Apostolicam Benedictionem impartimur. Datum Romæ apud S. Petrum &c. die xx. Aprilis MDCXXIV. Pontificatus Nostri Anno primo.

Ex Archivo prædicto.

Eodem argumento.

Dilecto Filio, Nobili Viro, Joanni Olderico Principi de Eccbembergh, primo Cæsareæ Majestatis Ministro.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, salutem & Apostolicam Benedictionem.

CONsilia Nobilitatis Tuæ habentur in Germania præsidia Religionis: hujus gloriæ pulchritudinem si adamaveris, non erit certè, cur unquam Authoritatis Tuæ Romanum Imperium pœniteat: seditionum parens, & bellorum nutrix, hæresis, nisi aliquando opprimatur, in assiduo motu Regnis istis erit vivendum. Affuit piis Imperatoriæ fortitudinis conatibus Exercituum Dominus, & perduellium hæreticorum calamitas docuit, quàm fragiles sint Hæreticorum triumphi: postquam inimicorum Nostrorum audaciam deterruêre hæc Cœli pro Romano Imperio militantis beneficia, par est, Principum fortibus consiliis non modò custodiri, sed etiam augeri: neque enim eos decet fatigari, quos clarissimæ victoriæ recreârunt: id intelligans dilectus Filius, Religiosus Sacerdos, Fr. Hyacinthus Casalenus, Capucinus, mandato Nostro in Germaniam revertitur, ut gravissima negotia cum Cæsarea Majestate differat. Virum, qui publicæ saluli consulens Europam illustravit, & in conspectu Potentium mirabilis fuit: singulari humanitate si complectatur Nobilitas Tua, & omni, quâ potest, ope muniat, communia solatia augebit paternis illis sollicitudinibus, quas Pontificiæ menti Germania semper conficiet, dum eam bellorum agitabunt aut furiæ, aut minæ. Tantùm autem Fr. Hyacinthi prudentiæ, ac pietati tribuimus, ut ejus verbis perinde, ac Nostris, credi velimus à Nobilitate Tua, cui Apostolicam Benedictionem impartimur. Datum Romæ apud S. Petrum &c. die xx. Aprilis MDCXXIV. Pontificatus nostri Anno primo.

Ex Archivo prædicto.

Eodem argumento.

A tergo: *Ven. Fratri, Paridi, Archiepiscopo Salisburgensi.*

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater salutem & Apostolicam Benedictionem.

IN quibus Regionibus stabilitur hæresis, venenata seditionum monstra crebrò progignuntur: excubias ergo agere assiduè debent, quibus publica salus commendatur. Nos certè Pontificiæ mentis oculos à Germaniæ periculis non deflectimus, neque enim possumus in Apostolica Sede conquiescere, nisi in Provinciis istis Religio triumphet, & pax floreat. Ablegamus ob id ad Imperatoriam Majestatem dilectum Filium, Religiosum Sacerdotem, Fr. Hyacinthum Casalensem, Capucinum, quem nobilissimæ Provinciæ, & potentissimi Principes mirati sunt tonantem eloquio, & gladio salutis contumaces impiorum spiritus exterrentem: hujus conatibus cupimus præstò esse Authoritatem Fraternitatis Tuæ, quæ non leve Nobis solatium præbebit, si ei Sacerdoti, maximis Pontificibus gratissimo, fidem habebit, & eam, quam poterit, opem adjunxerit.

Datum Romæ apud S. Petrum &c. die xx. Aprilis MDCXXIV. Pontific. nostri An. primo.

Ex Archivo prædicto.

Eodem argumento.

A tergo. *Dilecto Filio Nostro, Alphonso, S.R.E. Presbytero Cardinali* de la Cueva.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte Fili Noster salutem & Apostolicam Benedictionem.

INter armorum strepitus audita est vox unius Sacerdotis pauperrimi, quem eloquio tonantem, & gladio salutis armatum, contra hæresum monstra dimicare vidistis: exploratum est tamen, quàm formidolosa fuerit pietas, & eloquentia Dilecti Filii, Fr. Hyacinthi Casalensis, Capucini, quem isthuc ad Religionis dignitatem tuendam Pontificia authoritas ablegavit. Non est certè, quod Nos ejus laboris pœniteat, qui Crucis Vexillum præseferens super aspides, & basiliscos confidenter ambulavit. Quare, cum ei gravissima negotia mandamus, ad Divini Cultûs incrementum pertinentia, patrocinio, consilioque Tuo juvari eum cupimus, quod à perspecta tanti Præsulis pietate solatium expectantes, ejus verbis perinde, ac nostris, credi à Te petimus, cui Apostolicam Benedictionem impartimur. Datum &c. die 11. Maii MDCXXIV, Pontificatus Nostri Anno primo.

Ex Archivo prædicto.

Eodem argumento.

A tergo: *Venerabili Fratri, Joanni Suicardo, Archiepiscopo Moguntino, S. R. I. Principi Electori.*

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater salutem & Apostolicam Benedictionem.

REligionis authoritas, quæ Cœli beneficium est, Pontificatûs Nostri cura esse debet; docent nimium graves sibi diffidentes calamitates, quàm firmum ea sit publicæ incolumitatis propugnaculum: hæreses enim oportuit esse, non modò animarum venena, sed etiam turbamenta Regnorum, quarum semen ignorantia, & superbia, fructus verò dissidia, & bella. Laborabimus semper de istarum Provinciarum salute solliciti, quousque Orthodoxæ Fidei Defensores armata impietas oppugnare poterit. Neque enim dum facultas adarit, deerit illi voluntas malè faciendi. Quæ consilia tamen agitamus, declarabit Fraternitati Tuæ Dilectus Filius, Religiosus Sacerdos, Fr. Hyacinthus Casalensis, Capucinus, quem non minùs eximia merita, quàm Apostolicæ literæ commendant: huic gravia negotia mandavimus, quæ differet cum Fraternitate Tua, quæ illius verbis eandem, quam Nostris, fidem habere poterit. Cæterùm, si piis ejus conatibus opem feret, & dignitatis suæ gloriam augebit, & de communi fælicitate merebitur Fraternitas Tua, cui Apostolicam Benedictionem impartimur.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die VI. Maii MDCXXIV. Pontificatus Nostri Anno primo.

Ex Archivo prædicto.

Eodem argumento.

A tergo: *Venerabili Fratri, Lothario, Archiepiscopo Trevirensi, S. R. I. Principi Electori.*

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater salutem & Apostolicam Benedictionem.

IN circuitu Germaniæ tempestas valida: utinam in ea Dominus delitescat, qui aliquando ponit tenebras latibulum suum; accuratissimis precibus ab eo petimus, ut omnipotentis clementiæ vi ex tanto terroris apparatu, illustre aliquod beneficium Catholicæ Religioni comparet. Nec minùs diligenter ea consilia perpendimus, quæ Provinciis istis Pontificiæ Charitatis sollicitudines testentur. Declarabit id loculentissimè Dilectus Filius, Religiosus Sacerdos, Fr. Hyacinthus Casalensis, Capucinus, cui gravissima negotia mandavimus: uberem ille Christianæ gloriæ segetem ex Germaniæ calamitatibus in variis Europæ Regnis collegit. Non est ergo, quod Eum Fraternitati Tuæ commendemus commemoratione illarum laudum, quibus Franciscanæ Familiæ decora auget, & potentissimorum Principum voluntates demeruit. Ei perinde, ac Nobis credi cupimus à Fraternitate Tua, cujus auctoritate & consilio plurimum juvari posse causam publicam existimamus.

Datum Romæ *ut supra*.

Ex Archivo prædicto.

Eo-

Eodem argumento.

A tergo: *Venerabili Fratri, Ferdinando, Archiepiscopo Coloniensi, S. R. I. Principi Electori.*

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater salutem & Apostolicam Benedictionem.

POsteritas, quæ Germaniæ dissidia, & Religionis pericula loquetur, Bavaricæ etiam Domûs beneficia, & Catholici fœderis victorias commendabit. Ea exempla hactenus dedisti pietatis & fortitudinis, ut earum oblitus esse videatur, qui Fraternitatem Tuam ad Fidei auctoritatem tuendam inflammare cogitat. Exspectamus à Te digna Bavarico Principe, & triumphali Fratre consilia: gratissimumque Nobis erit, si id testari iterum poterit Dilectus Filius, Religiosus Sacerdos, Fr. Hyacinthus Casalensis, Capucinus, qui gravissima negotia Tecum Nostro Nomine disseret. Quid ille moliatur, & quod beneficium è diuturnis istarum Provinciarum calamitatibus petat, bonorum benevolentia, & hæreticorum odium declarat. Nobis certè adeo charus est, ut ejus verbis, ac Nostris, credi cupiamus à Fraternitate Tua, cui Apostolicam Benedictionem peramanter impartimur.

Datum Romæ apud S. Petrum &c. die v. Maii MDCXXIV. Pontificatus Nostri Anno primo.

V. Theatinus.

Ex Archivo & Regesto prædictis.

Eundem noviter suum Apocrisarium, & Missionarium cum facultatibus Apostolicis in Germaniam ablegat.

A tergo: *Dilecto Filio, Hyacintho de Casali, Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum Professori.*

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte Fili Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

SIngularis & diu spectatus in rebus Catholicæ Religionis gerendis zelus, ac ardens in proximum charitas, aliaque insignium virtutum dona, quibus Te novimus à Domino multipliciter insignitum, in causa sunt, ut nonnulla ejusdem Religionis Catholicæ negotia, quæ Nobis maximè cordi sunt, Tibi libenter committamus, sperantes in Domino fore, ut nostræ de Te expectationi cumulatè respondeas. Cum itaque Venerabiles Fratres nostri, S. R. E., Cardinales, negotio Propagandæ in universo mundo Fidei præpositi, pro gravibus, & servitium ejusdem Catholicæ Religionis in Germania concernentibus negotiis, Te illuc sub nostro & Sedis Apostolicæ beneplacito mittendum duxerint, & negotia Catholicæ Religionis hujusmodi cum Principibus, & aliis personis juxta eorumdem Cardinalium commissiones & mandata, per Te tractanda sint; idcirco Motu proprio, & ex certa scientia, ac mera deliberatione nostris Tibi per præsentes in virtute Sanctæ Obedientiæ committimus & mandamus, ut pro negotio Catholicæ Religionis hujusmodi pertractandis ad Germaniæ partes, prout occasio, rerumque qualitas exegerit, sub omnimoda tamen Dilecti Filii Ministri Generalis tui Ordinis obedientia accedas, dictaque negotia Catholicæ Religionis, non solùm juxta eorumdem Cardinalium, verùm etiam Ministri Generalis, vel Procuratoris Generalis ejusdem Ordinis, prout ipsis ab iisdem Cardinalibus mandatum fuerit, commissiones & mandata, & non aliàs, occasione Missionis hujusmodi dumtaxat geras & tractes. Quoniam verò Te eâ, qua expedit, celeritate, ob infirmas corporis tui vires pedibus proficisci non posse perspectum habemus, motu, scientia & deliberatione similibus, Tibi etiam in virtute Sanctæ Obdientiæ per easdem præsentes committimus & mandamus, ut equo, & omni alio meliori modo Tibi possibili iter hujusmodi, sub obedientia tamen tui Generalis, ut præfertur, facias, ac eos dicti Ordinis socios, de quibus inter Procuratorem prædictum, & Te tam quoad personas, quàm numerum conventum fuerit, assumas, eosque, quòcumque opus esse judicaveris, pro ejusdem Catholicæ Religionis negotiis juxta eorumdem Cardinalium, & Ministri, seu Procuratoris Generalis commissiones & mandata, ut supra, servatâ tamen in hac parte Regularium dicti Ordinis statutorum formâ, mittas. Quia verò multæ Missiones pro ejusdem Catholicæ Religionis servitio in prædictis Germaniæ partibus sunt, volumus, & Tibi similiter in virtute Sanctæ Obedientiæ præcipimus & mandamus, ut vigore præsentium nihil, quod Missionibus tam hactenus factis, quàm de cætero faciendis, omnimodoque personarum ad Missiones hujusmodi destinatarum exercitio præjudicare, seu eas in dicto exercitio impedire, vel retardare valeat, dicas, geras, sive facias, quodque, si aliqua inter Te, & Missionarios hujusmodi in præmissis differentia sive con-

controversia, aut aliqua difficultas oriatur, ab omnibus abstineas, sed tam de differentia, sive controversia, aut difficultate, si quæ oritur, quàm de omnibus & singulis per Te vigore præsentium faciendis & gerendis, Generalem tui Ordinis Procuratorem, cujus oneris erit, omnia Cardinalibus prædictis statim referre, facias certiorem. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis etiam &c. roboratis statutis & consuetudinibus; cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 1. Junii MDCXXVI. Pontificatus nostri Anno tertio.

M. A. Maraldus.

Ex Archivo Secret. Brevium Apostolicorum Regesto mensis & Anni præd. fol. 256.

N O T A.

Prælibatis Litteris Apostolicis adjunctum est & sequens Decretum S. Congregationis de Propaganda Fide.

Sanctissimus in Christo Pater, & D. N. Urbanus, divina Providentia Papa VIII. omnium hominum saluti pro suo Apostolico munere providere cupiens, Te, Fr. Hyacinthum de Casali, Ordinis S. Francisci Capucinorum, Missionarium in totam Germaniam mittere decrevit, & mittit, ut in ea cum facultatibus, Tibi per alias Litteras concessis, Evangelium Domini Nostri Jesu Christi annunties, & Populum illum doceas servare, quæcunque S. Mater Ecclesia Catholica Apostolica Romana praecipit, & præsertim, ut judicium universale futurum eidem contesteris. Tu itaque Dei magnitudinem, & Apostolici muneris Tibi commissi gravitatem seriò apprehendens omnem adhibe curam, ut Ministerium tuum dignè ac fideliter impleas, ut immarcescibilem coronam à Patre Luminum recipere merearis. Datum Romæ ex Congregatione de Propaganda Fide 1. Junii 1626.

Cardinalis Ludovisius Præfectus.

Franciscus Ingolus Secret.

Facultates eidem concessæ fuerunt sequentes.

Audiendi Confessiones quorumcunque Fidelium, utriusque sexus, ubi non sunt Parochi, vel Episcopi, &, ubi sunt, de eorum licentia.

Absolvendi ab Hæresi, apostasia à Fide, & Schismate.

Absolvendi semel tantùm ab omnibus casibus, Sedi Apostolicæ reservatis, etiam in Bulla Cenæ Domini clarè vel dubiè contentis, & à Simonia reali, dummodo pœnitentes parati sint dimittere beneficia, & restituere fructus malè perceptos arbitrio Sanctissimi.

Legendi libros prohibitos, hæreticor. & alios quoscumque prohibitos ad effectum confutandi.

Celebrandi Missas in Altari portatili, etiam sub dio, & præsentibus hæreticis & excommunicatis, super Altari fracto vel læso.

Commutandi vota simplicia.

Dispensandi super irregularitate, ex delicto tamen occulto proveniente, & non deducto ad forum contentiosum cum pauperibus Sacerdotibus, præterquam ex homicidio voluntario, Simonia reali, ac bigamia.

Concedendi Indulgentiam Plenariam prima vice pœnitentibus, quorum confessiones audiet, & communione refectis.

Celebrandi bis in anno Orationem 40. Horarum ubicunque in Germania superiori & inferiori, ex consensu Ordinariorum: & concedendi indulgentiam Plenariam singulis in singulis locis, qui confessi ac Sacra Communione refecti preces fuderint pro exaltatione S. Sedis Apostolicæ, infidelium conversione; qui verò intra ejusdem Orationis tempus bis vel ter S. Eucharistiam susceperint, valeant per modum suffragii animam juxta intentionem suam à purgatorii pœnis liberare.

Concedendi in singulis Dominicis & festis decem annorum Indulgentiam interessentibus ejus concioni, & pœnitentibus, S. Communione refectis, In Festis primæ classis Indulgentiam Plenariam.

Concedendi pœnitentibus in articulo mortis constitutis Indulgentiam Plenariam, saltem contritis, si communicare non potuerint.

Lucrandi easdem indulgentias, quæ sæcularibus impertiuntur.

Liberandi Animas à Purgatorii pœnis celebrando Missam qualibet feriâ secundâ ad hunc effectum pro Defunctis, & quando in illos dies festa duplicia incidunt, altera die sequenti non impedita.

Utendi prædictis facultatibus in Germania superiori & inferiori.

Communicandi supradictas facultates Fr. Alexandro de Ales, ac Fr. Basilio de Airè ejus sociis.

Feria secunda die XXVIII. Maji MDCXXVI.

Sanctissimus D. N. Urbanus, Divina Providentia Papa VIII. concessit supradictas facultates in Congregatio-

gatione S. Officii, habitâ in Palatio Apostolico Montis Quirinalis supradicto Fr. Hyacintho à Casali Capacino ad decenniam proximam.

I. G. Cardinalis Millinus.

I. A. Thomasius S. R. & Univ. Inq. Not.

Eundem pro novæ Legationis successu commendat.

A tergo: *Dilecto Filio nostro, Francisco, S. R. E. Presbytero Cardinali de Dietrichstein.*

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte Fili Noster Salutem & Apostolicam Benedictionem.

Militant contra hæresim eloquia Sacerdotum, nec minores in Minores in Ecclesia parantur victoriæ, Consiliis Sapientium, quàm dimicantium gladiis. Magni certè exercitus animum gessit non ita pridem in Germania dilectus Filius, Fr. Hyacinthus Casalensis, Capucinus, qui, ut Religionis Imperium isthic propagaret, Europæ Principes properanter adiit, tonans eloquio, & periculorum oblitus; ejus adventum speramus in præsenti rerum opportunitate Tibi fore gratissimum. Ille verò plurimum sibi præsidii fore credit in patrocinio pietatis tuæ, si operam dederis, ne illum hujus expectationis pœniteat; aget causam Dei, & augebit solatia Charitatis nostræ; ille verò testari poterit, quantùm oppugnatæ fidei præsidium existimemus esse in Septentrione constantiam pietatis tuæ, quæ profusione opum, & contemptu periculorum solet gloriam quærere, salutarem Ecclesiæ: ut hujusmodi decora nunquam sugere desistas, à Te vehementer flagitamus, Cui Apostolicam Benedictionem peramanter impartimur. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem&c. xxx. Maji MDCXXVI. Pontificatus nostri Anno tertio.

V. Theatin.

Ex Arch. Vatic. Secreto &c.

Eodem argumento.

A tergo: *Dilecto Filio nostro, Ernesto Alberto, S.R.E. Cardinali de Harrach.*

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte Fili Noster, salutem & Apostolicam Benedictionem.

Bohemia, quæ sacris tuis laboribus culta, uberem Christianarum virtutum messem pollicetur Ecclesiæ, potest non mediocriter juvari officiis, atque conatibus dilecti Filii, Fratris Hyacinthi Casalensis, Capucini, qui Religionis negotia curaturus ablegatur in Germaniam: in ejus meditatione exardescit ignis Apostolicæ Charitatis, & ignitum tam solliciti Sacerdotis eloquium didicit jampridem infelicem zizaniorum segetem radicitùs extirpare. Eum Tibi satis superque commendatum esse scimus: testamur tamen Nobis gratissima fore omnia officia, quibus pios ejus labores authoritas tua isthic muniet; quod à pietate tua dum ille præsidium, Nos solatium expectamus, Apostolicam Benedictionem Tibi peramanter impartimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem &c. die xxx. Maji MDCXXVI. Pontificatus nostri Anno tertio.

Ex Archivo præd.

Eodem Argumento, & alio exemplo.

A tergo: *Venerabilibus Fratribus nostris Joanni Svicardo Moguntino - Ferdinando Coloniensi - & Lothario Trevirensi - Archiepiscopis, S. R. Imperii Electoribus.*

URBANUS PAPA VIII.

Venerabiles Fratres, salutem & Apostolicam Benedictionem.

Convenientibus multorum Principum votis expetitus in Germaniam ablegatur dilectus Filius Religiosus Sacerdos, Fr. Hyacinthus Casalensis, Capucinus, qui jamdudum Deo,

Deo, & Religioni vitam devovit: experientiâ compertum est, quàm pretiosi illius labores fuerint hactenus, & quanti Fraternitatibus Vestris, & Ecclesiæ salutares; iis enim virtutibus abundat, quæ instrumenta, & arma lucis videntur ad expugnandas voluntates Dominantium, & exterrendam audaciam impietatis; quare, cum sciamus ejus adventum fore gratum Fraternitatibus Vestris, videremur oblivisci tum humanitatem, tum Religionem, si eum aliena commendatione apud Vos egere arbitraremur. Testamur tamen omnia officia, quibus pios ejus conatus adjuvabitis, non modò fore præsidia Fidei Catholicæ, cujus ille curam agit, sed etiam solatia Charitatis nostræ, quamCœlesti Regno propugnando jamdiu ille promeretur. Complectimini, Venerabiles Fratres, Sacerdotem in voluntariæ paupertatis professione abundantem opulentiâ Christianarum Virtutum. Porro autem, quemadmodum illum vestrarum laudum Prædicatorem Roma audivit, ita vestræ gloriæ studiosum Germania agnoscat: Pontificiæ Charitatis magnitudinem in istas Provincias testari poterit Fratcrnitatibus Vestris, quibus Apostolicam Benedictionem peramanter impartimur.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem &c. die xxx. Maji MDCXXVI. Pontificatus nostri Anno tertio.

Ex Archivo prædicto.

Eodem argumento.

A tergo: *Charissimo in Christo Filio nostro Ferdinando &c. in Imperatorem electo.*

URBANUS PAPA VIII.

Charissime in Christo Fili Noster salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Communiunt aggeres Romani Imperii, & causam agunt Majestatis Tuæ, qui Fidem Orthodoxam propugnant, & propagant in Germania. Curaturus cum isthuc ablegetur dilectus Filius, Religiosus Sacerdos, Frater Hyacinthus Casalensis, Capucinus, speramus ejus adventum gratum fore Ferdinando Cæsari, Religionis Propagatori. Cum enim suam gloriam, & felicitatem esse profiteatur Crucem D. N. J. C., ita tamen Austriacæ Potentiæ plaudit Vir blandiri indocilis, ut Majestatis Tuæ prosperitatem ubique prædicet esse debere votum Ecclesiæ, negotium Pontificatûs. Quo laudum commeatu instructus peragraverit nuper Europam, & per Aulas Dominantium, Roma, ex consentientibus Catholicorum Principum testimoniis didicit: quare aliena commendatione virtus hæresi invisa isthic non eget, arbitramur tamen solatia Charitatis nostræ omnia beneficia, quæ ille, curans negotia Cœli, debebit Majestati Tuæ, cui Apostolicam Benedictionem peramanter impartimur.

Datum Romæ *ut supra.*

Ex Archivo prædicto.

Eodem argumento.

A tergo: *Charissimæ in Christo Filiæ nostræ Eleonoræ &c. in Imperatricem electæ.*

URBANUS PAPA VIII.

Charissima in Christo Filia nostra Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

QUÆ Religiosos Sacerdotes tanquam Nuncios Cœli, & Custodes salutis colere solet, Majestas Tua, Patrocinio Cæsareo carere non patietur dilectum Filium, Fr. Hyacinthum Casalensem, Capucinum, qui in Germaniam ablegatur Fidei propagandæ negotia curaturus. In ejus enim Concionibus & tum publicis, tum privatis disceptationibus, Populi atque Principes coruscare viderunt arma lucis, quibus impietati cornua confringuntur. Porro autem Gonzagæ Familiæ addictissimus in optimi Imperatoris potentia propagari credit Regiam sui, & ditionem Petri; quare speramus fore, ut ejus conatus futuri sint solatia, & vota Majestatis Tuæ. Sacerdos hic, Nobis & Apostolico Senatui gratissimus, cui Imperatoriæ pietatis beneficiia demerebitur Majestas Tua, paternæ nostræ charitatis magnitudinem testabitur. Nos autem Apostolicam Benedictionem peramanter impartimur.

Datum Romæ *ut supra.*

Ex Archivo prædicto.

Eodem

Eodem argumento.

A tergo: *Charissimo Filio nostro Regi Hungariæ illustri.*

URBANUS PAPA VIII.

Charissime Fili Noster, salutem & Apostolicam Benedictionem.

ARces munit, & Regnum propugnat Majestatis, Tuæ, qui Religionis ditionem in septentrione propagat. Unum id opus, cum sit dilecti Filii, Fr. Hyacinthi Casalen. Capucini, speramus illum isthuc advenientem non cariturum Hungarici Regis patrocinio: ea enim arma distringit Sacerdos in conspectu potentium admirabilis, quæ tonitrua Cœli habentur ad comprimendam impietatis temeritatem, Europa salutaribus ejus peregrinationibus non ita pridem peragratam honorificum dedit ei pietatis testimonium, ut videretur suspicari obliviosos esse Principes Germaniæ, qui longa oratione ejus viri laudes prosequuntur. Nos ab eo cupimus declarari Majestati Tuæ, paternæ illius charitatis magnitudinem, quæ Tibi assidere cupit à thesauris ejus misericordiæ Omnipotentis spiritum cælestis fortitudinis, cujus faciem in Hungarico Regno Tracia barbaries pertimescat. Jam verò, quibus ipsum muniet beneficiis, iisdem solatia augebit Majestas Tua, cui Apostolicam Benedictionem amantissimè impartimur. Datum *ut supra*.

Ex Archivo prædicto.

Eodem argumento.

A tergo: *Dilecto Filio, Nobili Viro Leopoldo Archiduci Austriæ.*

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, salutem & Apostolicam Benedictionem.

VIdit Roma non ita pridem, quanti apud Nobilitatem Tuam sit prudentia, & pietas dilecti Filii, Fr. Hyacinthi Casalensis, Capucini; Princeps enim, Austriacâ gloriâ, & triumphali virtute clarissimus, inopis Sacerdotis Cellam adire voluisti, docens, Nationes in Urbe commorantes, à Te anteferri omnibus divitiis eam paupertatem, quæ cælestium virtutum opulentiâ ditescit. Nunc autem, cum ille ablegetur in Germaniam, negotia Religionis curaturus, plurimum spei non temerè constituit in patrocinio authoritatis Tuæ, quod ille omnium officiorum genere promovere semper conabitur. Sacerdos enim, qui, dum Austriacæ potentiæ Imperium augetur, credit præferri ditionem Ecclesiæ: se negotium Cœli perficere arbitrabitur, si quod conficere poterit solatium Nobilitatis Tuæ. Nobis certè, cum ille sit gratissimus, quæ à Te beneficia accipiet, iisdem augebuntur solatia charitatis nostræ. Cæterùm, quanto studio faveamus Nominis tui laudibus, ex eo audire poterit Nobilitas Tua, cui Apostolicam Benedictionem peramanter impartimur.

Datum Romæ *ut supra*.

Ex Archivo prædicto.

Eodem argumento.

A tergo; *Dilecto Filio, Nobili Viro, Maximiliano, Duci Bavariæ, S. R. I. Principi Electori.*

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, salutem & Apostolicam Benedictionem.

TUba Cœli, quæ ad pium bellum in Germania Catholicas Legiones ciet, videtur semper canere laudes Nobilitatis Tuæ; solemne enim Tibi est, periculorum minas isthic convertere in triumphorum plausus, & gaudia Christianitatis. Quare, ubi isthinc armati hæresum conatus nuntiantur, fortitudo Tua solatium est mœrentis Ecclesiæ, quæ hoc tempore victoriarum Tuarum gloriam à Cœlestis Regni propagatione non sejungit: jam verò, qui gladium ancipitem Cœlestis eloquii cum triumphalibus armis exercitus tui consociant, ii, dum fidei imperium protegunt, secundant vota, & augent solatia Bavarici Ducis. Nil ergo mirum est, si tanti Principis benevolentiâ floret Dilectus Filius, Religiosus Sacerdos, Fr. Hyacinthus Casalensis, Capucinus, cujus itinera, & consilia, dum parere studuerunt beneficium Ecclesiæ, rationibus etiam consuluerunt Nobilitatis Tuæ. Nunc autem ille, benevolentiâ Pontificiâ, & Cœlestibus virtutibus commendatus ablegatur in Germaniam, curaturus causam Religionis. Scimus, quàm gratus Tibi futurus sit ejus adventus, cui tam illustria dare solet defensæ pietatis testimonia, quæ tamen ille Tibi beneficia iterum debebit, iis testamur arctiùs devinctum in Pontificiam voluntatem Nobilitati Tuæ, cui Apostolicam Benedictionem peramanter impartimur.

Datum *ut supra*.

Ex Archivo prædicto.

Eodem

Eodem argumento.

A tergo: *Dilecto Filio, Nobili Viro, Alberto Principi de Walstain.*

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, salutem & Apostolicam Benedictionem.

ARma Nobilitatis Tuæ fiunt flagella impietatis, & gaudia Ecclesiæ; quare Tibi Roma precatur felicitatem Catholicæ Religioni, & Romano Imperio profecturam. Nos autem Te in eum locum pervenire gaudemus, ut, quæ vota pro defensione Fidei suscipiuntur, ea solvenda sint in victoriam fortitudinis Tuæ. Plaudimus ex hoc Apostolicæ Sedis solio armatis tuis laboribus, Nobilis Vir, quem pietas inter periculorum minas mortem contemnere docet. Nunc autem Pontificiæ charitatis testem à Te audiri cupimus Dilectum Filium, Fr. Hyacinthum Casalensem, Capucinum, qui Tibi, ac Legionibus Tuis Cœlestis Regni propugnatricibus, Apostolicam Benedictionem defert. Cum autem in Germaniam ablegatur, curaturus negotia Religionis Catholicæ, speramus fore, ut piis ejus conatibus, qua potes, ope, sis suffragaturus; quibus enim virtutibus inermis Sacerdos muniatur, testata est primùm Europa salutaribus suis peregrinationibus peragrata; quare, ubi pugnandum erit pro Religione, iis armis, quibus ille instructus isthuc accedit, promerebitur patrocinium Cœli, & Pontifi. is voluntatem sibi obstringet Nobilitas Tua, si ei, Nobis charissimo, propriam authoritatem gratificabitur.

Datum *ut supra*.

Ex Archivo prædicto.

Eodem argumento.

A tergo: *Dilecto Filio, Nobili Viro, Joanni Comiti de Tilly.*

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, salutem & Apostolicam Benedictionem.

SOciale bellum gerere debent contra hæresim armatam Milites, & Sacerdotes, hi sapientiâ, illi fortitudine pollentes; Sicut enim impietas non solùm descendit in aciem, sed etiam ascendit Cathedram pestilentiæ, ita duplici armorum genere contra impiorum tum vires, tum sententias muniri debet semper Ecclesia. Exploratum jam diu id est Nobilitati Tuæ, quæ victoriis propugnavit imperium Religionis, & patrocinio adjuvit conatus Sacerdotum. Quare credit omnino se nullius commendatione apud Te egere Dilectus Filius, Fr. Hyacinthus Casalensis, Capucinus, qui Religionis causam curaturus, iterum ablegatur in Germaniam, neque enim exterorum testimoniis, sed rerum experientia didicistis, quæ illi sit ingenii vis, quis zelus pietatis; debebimus tamen Tibi non leve solatium, si illum isthuc inter armatas Legiones florere benevolentiâ, & muniri authoritate Nobilitatis Tuæ audiemus: ille verò sibi, atque istis copiis, quæ salutaribus victoriis solent mœrentem Ecclesiam lætificare, deferet Apostolicam Benedictionem, & Pontificium patrocinium Nostrum pollicebitur.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xxx. Maii MDCXXVI. Pontificatus Nostri Anno tertio.

Ex Archivo Vaticano Secreto.

Eodem argumento.

Venerabili Fratri, Paridi, Archiepiscopo Salisburgensi.

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater salutem & Apostolicam Benedictionem.

REgreditur jussu nostro ad partes Germaniæ, machinantis hæreseos insidiis convulsæ, Dilectus Filius, Fr. Hyacinthus Casalensis Capucinus, ut potentiam, quam opere non semel Aulis Principum probavit efficacem, sermone quoque Evangelico gementi populo ostendat utilem. Laudat in hoc Virum gloriosum Italia, & fructum, quem congregavit in Ecclesiæ horrea uberem, celebrabunt in memoria benedictionis futura sæcula. Sperandum inde est, quod minor hic in Germania, quò pedibus Evangelizantis pacem properat, non sit futurus, si à Viris Ecclesiasticis, qui Nobiscum grave Salutis animarum pondus portant, patrocinium auctoritatis in nomine Domini acquirat. Ignota Nobis, Venerabilis Frater, non est virtus tua, qua Ecclesiæ Dei commoda exacto muneris tui studio quæris, & indefesso zelo Germaniæ gloriæ invigilas, ex quo & opem tuam, in partem nostræ sollicitudinis vocatam, Sacerdoti, de Domo Dei, & Germaniæ libertate usque ad invidiam emeri-

emerito; Nobisque ex pluribus titulis gratissimo, certiùs & cumulatè affuturam Nobis pollicemur. Quod superest, Patrem misericordiarum, Deum totius consolationis, ac bonorum operum Retributorem impensè rogamus, ut pios tuos labores, solidâ, & longâ utriusque hominis felicitate compensare, ac ad Catholicæ Fidei præsidium diu sospitem Te conservare dignetur. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 1. Junii MDCXXVI. Pontificatus Nostri Anno tertio.

Ex Archivo Secreto Vaticano &c.

EPISTOLA

S. Congreg. Episc. & Regul.

Sententiam pro erectione nostri Conventûs in Loco Montis Calvi à se latam, Episcopus exequi jubetur, rationibus RR. PP. Observantium non obstantibus.

Illustris, & Adm. Rev. Domine, uti Frater.

CUM ad relationem Illustrissimi Domini mei Cardinalis Rivarola, in Sac. Congregatione rationes pro parte FF. Minorum Observantium S. Francisci Loci Montis Calvi illius Dioec. ad impugnandam erectionem Conventûs Capucinorum in eodem Loco deductæ, fuissent examinatæ, Illustrissimi Domini mei resolverunt, quod Amplit. Tua sententiam à se in favorem Capucinorum latam exequi valeat. Ita faciat, & Deus eam præservet. Romæ 16. Julii 1624.

Card. Bandinus.

Exempl. in Arch. Gen. Ord. Arm. Custodia Monferratensis.

Reliquiaria, aut SS. Reliquias à Maximiliano Bavariæ Duce, & S.R.J. Principe Electore, Ecclesiis Domuum Casalensis, & Terræ S. Salvatoris donatas inde extrahi, Ecclesiasticis censuris vetat.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

CUm, sicut nuper pro parte Dilectorum Filiorum Guardiani, & Fratrum Minorum Ordinis S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, Domûs Regularis Casalen., & Terræ S. Salvatoris Papien. Dioecef. expositum fuit, Dilectus Filius, Nobilis Vir, Maximilianus, Dux Bavariæ, Sacri Romani Imperii Princeps Elector, Ecclesiis Domorum Regularium hujusmodi sex Reliquiaria ex hebano, & lapide serpentino confecta, quinque palmis alta, & variis Sanctorum, ut piè creditur, Reliquiis referta, nec non sex Capita, ut etiam piè creditur, Virginum sociarum S. Ursulæ donaverit, Nos Reliquiatiorum, & Reliquiarum hujusmodi conservationi, quantum cum Domino possumus, benignè consulere volentes, dictosque Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis &c. absolutas fore censentes, supplicationibus eorumdem Exponentium nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ne de cætero quisquam, quavis authoritate fungens, Reliquiaria, & Reliquias, ac Capita hujusmodi, aut aliquam earum partem extrahere, sive, ut extrahantur, permittere quovis prætextu, ratione, vel occasione audeat, seu præsumat, sub excommunicationis, ac privationis activæ, & passivæ vocis pœnis, per contrafacientes incurrendis, Apostolica authoritate, tenore præsentium interdicimus, & prohibemus. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictorum Domûs, & Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, quod præsentis prohibitionis copia in valvis dictarum Ecclesiarum, aut aliquibus aliis locis, unde ab omnibus cerni possit, continuò affixa remaneat, quodque præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VII. Junii MDCXXXIX. Pontificatus Nostri Anno decimo sexto.

M. A. Maraldus.

Ex Arch. Secret. Brev. Apost. Reg. mensis & anni præd. fol. 656.

Situm Domûs extra moenia Civitatis Casalensis dirutæ per Syndicum vendi, & pretium redactum, in extinctionem æris alieni, ob novi Conventûs fabricam contracti, impendi concedit.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte Fili salutem & Apostolicam Benedictionem.

CUM, sicut Nobis nuper exponi fecisti, nova Domus Regularis, sive Conventus pro Fratribus Minoribus Ordinis S. Francisci Capucinis nuncupatis, in Civitate Casalen. extructa fuerit, & ad illam Fratres prædicti ex eorum antiqua Domo Regulari, sive Conventu, quæ, seu qui extra moenia Civitatis existebat, & ad præsens, ob præsentia in illis partibus bella, plenè diruta, seu dirutus sit, commigrarint, Fratresque prædicti, ære alieno ob fabricam novæ Domûs Regularis prædictæ contracto gravati reperiantur; Nobis propterea humiliter supplicari fecisti, ut in præmissis, ut infra, providere de Benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur Te, & Fratres prædictos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & vestrûm singulares personas à quibusvis excommunicationis &c. & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Tibi, ut per Syndicum Conventûs tui prædicti, situm dictæ antiquæ, & dirutæ Domûs Regularis, pretio reperibili, & meliori vendi, illudque in extinctionem æris alieni prædicti, & non alios usus converti facere liberè, & licitè possis, & valeas, licentiam Apostolica authoritate, tenore præsentium, concedimus & impartimur. Non obstantibus fel. rec. Pauli II., & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Conventûs prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut venditio, & pretii conversio prædictæ unico contextu fiant, vel saltem pretium hujusmodi penes Montem Pietatis, aut ædem sacram, vel personam fide, & facultatibus idoneam deponatur, & inde non amoveatur, nisi ad effectum, illud, ut præfertur, convertendi.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XIV. Novemb. ANNO MDCXLIII. Pontificatûs nostri Anno vigesimoprimo.

M. A. Maraldus.

Ex Arch. Secret. Brev. Apost. Reg. mens. & anni præd. fol. 5.

N O T A

ADdenda hic occurit grata memoria de charitate, qua Conventum memoratum, per pium centum scutorum Legatum, in subsidium fabricæ relictum, Dominicus Merlo prosecutus est, & quod postmodum in fabricam converti petitum & concessum est, modo, qui sequitur:

BEATISSIME PATER.

Fratres Capucini Conventûs Casalensis, Sanctitati Vestræ demisissimè supplicant pro facultate pium centum scutorum Legatum, à Dominico Merlo cum onere sex Missarum annuatim celebrandarum, fabricæ dicti Conventûs relictum acceptandi, illudque in hujus necessitates præsentes ita expendendi, ut loco sex Missarum annuarum tot Missæ, quot Sanctitati Vestræ placuerint, pro una vice tantùm celebrari debeant. Quam &c.

Sanctissimus Dominus noster benignè annuit, ut scuta prædicta pro fabrica Conventûs hujusmodi impendi valeant, onus verò Missarum, ut supra, celebrandarum, reduxit ad quinquaginta Missas semel tantùm celebrandas per Fratres Ordinis hujusmodi in Ecclesia ejusdem Conventûs, contrariis quibuscunque non obstantibus. Romæ 16. Julii 1632.

Ex Arch. Secret. S. Congreg. Episc. & Regul. Regesto mensis & anni prædictorum fol. 76.

Con-

Conventus in Ducatibus Mantuæ & Montisferrati sitos à Provinciis Veneta & Januensi dissecari, ac ex iis novam Provinciam formari, ad instantias Ducis Caroli Ferdinandi concedit.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

SAcrosanctum Apostolatûs Officium, humilitati nostræ per abundantiam Divinæ Bonitatis, nullo licet meritorum nostrorum suffragio creditum, salubriter exequi, adjuvante Domino, jugiter satagentes, ad ea, per quæ felici, prosperoque Christifidelium, Altissimi obsequio sub suavi Religionis jugo mancipatorum, regimini consulitur, libenter intendimus, muneris qua nostri Pastoralis partes propensa desuper charitate interponimus, sicuti pia Orthodoxorum Principum vota flagitant, & Nos locorum, personarum, rerum & temporum qualitatibus maturè pensatis, ad Omnipotentis Dei gloriam, & Religionis incrementum expedire, in Domino arbitramur.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus Filius, Nobilis Vir, Ferdinandus Carolus, Mantuæ, & Montisferrati Dux, quod in statu Mantuæ, & Montisferrati existant nonnulli Conventus FF. Min. Ord. S. Francisci Capucinorum nuncupat., qui de præsenti partim Venetæ, & partim Januensium Provinciis dicti Ordinis uniti, seu illarum esse respectivè reperiantur. Ipse Ferdinandus Carolus Dux pro singulari suo, quem etiam à Majoribus suis quasi hæreditarium accepit, erga Ordinem prædictum devotionis affectu, majorique sua spiritus li consolatione, ac etiam aliis bonis considerationibus adductus, eosdem Conventus à præfatis Provinciis segregari, ac in unum corpus reduci, indeque novam Provinciam, quæ Mantuæ vocetur, erigi plurimùm desiderat. Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur ipsius Ferdinandi Caroli votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis, à jure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existat, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ac de eximia dilectorum Filiorum nostrorum Nicolai, S.R.E. Diaconi Cardinalis Acciajoli nuncupati, dicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris, ac Ministri Generalis ejusdem Ordinis fide, prudentia, sapientia, integritate, & religionis zelo plenam habentes in Domino fiduciam, eidem Nicolao, Cardinali, ac Ministro Generali omnes & singulos Ordinis præfati Conventus in statu, & Dominio temporali dicti Ferdinandi Caroli Ducis consistentes, à supradictis Veneta, & Januensi, aliisque ejusdem Ordinis respectivè Provinciis quibusvis, auctoritate nostra Apostolica perpetuò segregandi, separandi, & dismembrandi, ac ex illis sic segregatis, separatis, & dismembratis, unam novam ejusdem Ordinis Provinciam, Mantuanam nuncupandam, dicta auctoritate itidem perpetuo erigendi, & instituendi, ipsique novæ Provinciæ, ut competentiùs formata reddatur, alios Conventûs Ordinis præfati in aliorum Potentatum, & Principum statibus existentes, quos ipsi Cardinalis Protector, Nicolaus, & Minister Generalis, pro majori ejusdem Ordinis bono congruentiores esse existimaverint, de spontaneo tamen Superiorum, seu aliorum, ad quos ea res spectat, consensu, auctoritate præfata etiam perpetuò aggregandi, & uniendi, necnon ad concursum passivum, ad Definitoratum in Capitulo dicti Ordinis proximè celebrando, omnes illos Fratres, quos habilitandos esse expedire eis videbitur, etiamsi Capitulares non sint, dicta auctoritate pro hac vice tantùm habilitandi, omnemque aliam dispositionem, & provisionem, quam pro spectata eorum prudentia, rectæ gubernationi, & majori bono novæ Provinciæ, & Ordinis hujusmodi congruentiorem fore judicaverint, liberè, licitè, & validè faciendi, quamcunque necessariam, & opportunam facultatem, & licentiam, Apostolica auctoritate, tenore præsentium concedimus & impertimur. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari; Sic in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, si secus super his à quocunque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, non obstantibus præmissis, Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, vel quavis firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus: Privilegiis quoque indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum, quomodolibet concessis, firmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præ-

missorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresiè derogamus, cœterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XVII. Novembris MDCLXXVII. Pontificatus nostri Anno secundo.

I. G. Slusius.

Ex Arch. Secret. Brev. Apost. Reg. mensis, & anni præd. fol. 11.

N O T A

ET ob varias causas & motiva, Apostolicum hoc Breve executioni non datum esse reminiscere.

RESCRIPTO PONTIFICIO.

Conventus à Provincia Januensi scinduntur & in Custodiam eriguntur.

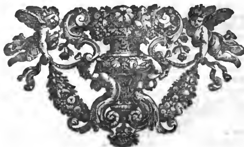
EX audientia Sanctissimi die 21. Novembris MDCCXXX. Sanctissimus annuit pro separatione, & respectivè pro erectione enunciatorum sex Conventuum in Custodiam, duraturam ad beneplacitum Sanctitatis suæ; Ita ut in posterùm iidem Conventus remaneant separati à Provincia Januensi, nec subditi sint gubernio, & visitationi Provincialis, sed subsint immediatè Generali Ordinis, pro tempore existenti, qui ipsos gubernet per Commissarium ab eodem deputandum.

Romæ 22. Novembris 1730.

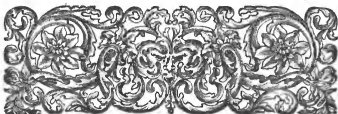
Card. Franciscus Barberinus.

A. Archiepiscopus Petren. Secret.

Ex Regesto S. Congreg. Episc. & Reg. mensis & anno prædictis.

CUSTO-

CUSTODIA TRIDENTINA.

AM in primo sui floris tempore Provincia Veneta felici germine dilatavit suos fœcunditatis ramos ad Tridentinum Sacri Romani Imperii Principatum, & in hujus Metropoli anno millesimo quingentesimo octuagesimo nono, primam erexit plantam seu Domum; quod Ughelli Italiæ Sacræ Historia tom. v. edit. novæ fol. mihi 586. hisce confirmat verbis: alius ibi est Capucinorum Conventus, quibus anno 1598. Ludovicus, Cardinalis Madrusius, Episcopus Tridentinus, Templum S. Crucis, quod à Salomone Episcopo Tridentino extructum, & ab eodem Ordini Cruciferorum fuerat assignatum, donavit. *Unita Provinciæ prædictæ educavit semper Viros virtute & nobilitate præstantes, inter quos peculiari memoriâ recenset Fr. Joannem Franciscum, ex nobilissima Comitum de Lodrono Stirpe, qui, cum ante Religionis ingressum sub Catholico Rege Philippo II. in expeditione Lusitana, ceu Equitum Tribunus præclara militaris animi specimina edidisset, ab eo Ordini Equitum S. Jacobi fuit adscriptus; Romæ verò cum postmodum Oratorem Cæsareum apud Summum Pontificem egisset, & ex morte Conjugis rerum humanarum caducitatem altiore mente cognovisset, se Pauperi Francisco inter nos addixit, & mundani fastûs contemptum, relictâ Viri Sancti famâ anno millesimo sexcentesimo duodecimo Tridenti complevit.*

Dedit & eidem Provinciæ semper Viros tum regimini Conventuum, tum gubernio Provinciæ idoneos, usque ad annum millesimum septingentesimum trigesimum tertium, quo ratio Politica velum templi scidit, seu hanc Coloniam à Provincia segregavit. Ex quo constituta fuit Custodia à dicta Principatûs Metropli, orbi Christiano ob Oecumenicum Concilium ibi celebratum notissimâ, nomen nacta, & impræsentiarum ad senos Conventus aucta. Quo cultu Populus erga nostros feratur Fratres, argumento est tenacior, quem subnexum Apostolicum exprimit Breve, duarum Communitatum Fratres privativè secum habendi zelus. Nec mirum, sicut enim Tridentum suo gyro Italiam, & Germaniam intersecat, ita & Fratres tam ob peritiam Linguæ utriusque Nationis, quàm ob commune sacræ Confessionis obsequium, animarum saluti uberiore labore & fructu invigilant, dispersi, ut dictum est, ad

Conventus VI.

EPI-

EPISTOLA.

S. Congreg. Episc. & Regul.

Pro Conventu Roboreti à RR. PP. Observantibus Reformatis construendo, consensum à Fratribus nostris datum esse, Episcopo Principi Tridentino nuntiatur.

Illust. & Amplissime Domine, uti Frater.

QUantumvis Provincialis & Definitores FF. Capucinorum Provinciæ S. Antonii, sive Venetæ, tempore elapso ægrè capere potuerint, quod in loco Roboreti, istius Diœcesis, ipsi, & FF. Observantes Reformati, ad construendum ibi Ordinis sui Conventum vocati, ex eleemosynis opportunè sustentari possint, nihilominus dicti Provincialis & Definitores, tum memores obligationis & charitatis, quam eorum Fratres à memorati loci Civibus recipiunt, & quam uberius quoque recipiendam esse confidunt, tum stimulati ex affectu, quem erga ipsos PP. Reformatos gerunt, sub eodem Sancto Fundatore militantes, mediante ipsorum P. Procuratore Generali, pro novo Conventu, à dictis PP. Observantibus Reformatis Roboreti construendo, suum hic præbuerunt consensum. Quod ex Emin. DD. meorum mandato Amplit. Tuæ significo, quatenus & idemipsum iis liberè permittat, non obstante ordine, aliàs in contrarium dato, dummodo de cætero quoad fabricam dicti Conventûs forma, & conditiones in Decreto Suæ Sanctitatis, & aliis Decretis &c. contentæ serventur. Deus Eam conservet.

Romæ 10. Junii 1633.

Ex Regesto Secret. dictæ Congreg. de quo Exemp. in Arch. Generali Ord. Armario. Custodia Tridentina.

Causam fundationis duarum Domuum in Vallibus Condini & Maleti à Sac. Congregatione Episc. & Regul. ad se avocat & contra RR. PP. Reformatos, fabricæ & fundationis perfectionem Episcopo Principi committit.

A tergo: *Venerabili Fratri, Episcopo Tridentino.*

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabilis Frater salutem & Apostolicam Benedictionem.

LAudabile Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum institutum est, ut, si quas super quibusvis negotiis emergere, & erumpere perspexissent contentiones, lites, & desceptationes, statim Apostolica auctoritate, & providentia dirimerent, componerentque; eo majori studio id tenere, ac sectari Nos maximè in Sacrosancti Apostolatûs specula constitutos decet, quo per omnem vitæ nostræ ætatem nihil curavimus impensiùs, quàm, ut è medio sublatis contentionum, litium, desceptationumque Forensium dissidiis, ac tricis per solam, liquidamque veritatis inspectionem jus suum unicuique tribueretur, ac justitia, & pax sese invicem oscularentur. Sanè pro parte Dilectorum Filiorum Consulum, & Magistratuum Universitatum, & Hominum Vallium Maleti, & Condini, vulgò *di Malè*, *e Condino* in confiniis Sac. Rom. Imperii, & signanter illius de Malè, immediatè una cum Rhetis Acatholicis conterminarum, istius Tridentinæ Diœcesis, Nobis expositum fuit, quod, cum in illis peramplis, & populis frequentibus Vallibus nullus cujusvis Ordinis, vel Instituti Regularis Conventus reperiretur, ideo Dilecti Filii, Fratres Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia Reformatorum nuncupatorum, qui in aliis dissimilibus Vallibus unum per decem, & octo milliariorum à Valle Condini, & reliquum Conventus à Valle Maleti hujusmodi per decem circiter milliariorum spatia dissitos habent, aliàs à Te non solùm licentiam fundandi in Vallibus prædictis eorum respectivè Conventus, verùm etiam Epistolas commendatitias illarum Vallium Hominibus datas, ut fundationes hujusmodi permitterent, sibi concedi obtinuerint, licèt postmodum suum ab Universitatibus, & Hominibus prædictis consensum pro dictis fundationibus reportare minimè valuerint, attento, quod Universitates, & Homines prædicti in dilectos quoque Filios, Fratres Ordinis Minorum ejusdem Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum, incli-

clinatione voluntatis magis præpenderent, qui obtento unanimi totius Cleri illarum partium consensu, facultatem fundandi suos Conventus in Vallibus prædictis, à Te petere non prætermiserunt, Tuque spirituali præfatorum Hominum belligerorum, & immanium bono, ac capacitate, utilitate, & egestate prius ocu- lariter, occasione Sacræ Visitationis per Te personaliter per Tuam Diœcesim peractæ consideratis, facultatem hujusmodi libenti animo concessisti. Vigore autem secundodictæ licentiæ Fratribus secundodicti Ordinis à Te, ut refertur, concessæ, Fabrica duorum Conventuum, unius nempe in Condini, alterius verò in Maleti Vallibus incredibili, ardentique studio ab ipsis Universitatibus, & Hominibus incepta, ac prosecuta remansit, ita, ut unus ex dictis Conventibus ferè habitabilis, & alter prope diem absolvendus reperiantur. Adversus præmissa percitis irritatisque Fratribus Reformatis, quippe qui rejecti, & in eorum loco vocati, & admissi fuerunt Fratres Capucini prædicti, ac reclamantibus ad Congregationem Venerabilium Fratrum Nostrorum, S.R.E. Cardinalium Negotiis, & Consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum, quatenus sese interponeret, quominus fundationes hujusmodi fierent, & eadem Congregatio Cardinalium die XVI. Novembris MDCCLII. edidit Decretum, ne Fabrica ejusmodi Conventuum, usque tunc fere absolutorum, prosequeretur, & die IX. Maii anni proximè præteriti per aliud Decretum rescripsit -- Dilata -- firma remanente inhibitione super prosecutione Fabricæ Conventuum, & interim PP. Capucini redeant ad propriam Provinciam, nec revertantur, nisi petito, & obtento beneplacito Apostolico. Cujus vigore dilectus itidem Filius, Sigismundus à Ferraria, ejusdem Ord. Capucinorum, Procurator Generalis strictè præcepit paucis Fratribus dicti sui Ordinis, qui in dictis Vallibus Maleti, & Condini tanquam in hospitiis degebant, ut ad eorum Conventum in Civitate Tridentina redirent.

Porro cum Universitates & Homines prædicti de jussu hujusmodi notitiam habuissent, actu, quo Fratres prædicti vigore supradictæ resolutionis discessuri erant, tumultum facere cœperunt, strictisq; armis illos per vim detinuerunt, ac diu noctuq; ne discederent, in statione fuerunt, nec inde sese amoverunt, donec habito statim ad Fraternitatem tuam recursu, Tu ad sedandos tumultus reprimendosque, & majora dissidia, quæ aliàs à populari seditione in illis regionibus experientiâ probatâ fuerunt periculosa, dirimenda, expediens necessariumque mandare existimasti, ut Fratres Capucini prædicti inibi remanere possent, donec Tu litteris supradictæ Congregationi Cardinalium transmissis, ab illa responsum accepisses, prout statim peregisti, litteris dilecto Filio Nostro, Josepho, S. Rom. Ecclesiæ Presbytero Cardinali, Firrao nuncupato, ejusdem Congregationis Præfecto datis, quibus excitatos tumultus retulisti, ac sensum consiliumq; ipsius Congregationis perquirere non desiisti, quo tam Tu, quàm Fratres hujusmodi, actiones vestras dirigere posses, & possent, sed deperditâ ab eodem Josepho Cardinali, & Præfecto, ut asseritur, litterâ præfatâ, absque eo, quod illa in ipsa Congregatione eo tēpore, quo Tu, & Fratres prędicti memoratę Congregationis sententiam, decretumque exspectabatis, relata fuisset.

Interea temporis, & ob supradictam causam Fratres Reformati supradicti, innocentem dictorum Fratrum Capucinorum in illis partibus jussu tuo moram facientium, pro patefacto illorum contumaciam, nec non expedientem à Te captam provisionem pro fidei susceptæ obligatione, & vulgò *per un pontiglioso impegno*, ut dicitur, ac excitatos populi tumultus, licet ab ipsismet Fratribus Reformatis concessos, admissosque, tanquam data opera, ac collusoriè à Fratribus Capucinis, ad effectum inibi permanendi, factos esse, in animis Cardinalium dictæ Congregationis inducere non prætermiserunt, &, ut eorum dictis crederetur, in summario aliqua documenta, & attestationes authenticas, quæ postmodum sub oculis eorum, qui documenta, & attestationes hujusmodi subscripserunt, posita, quamplurima ab illis prorsus in extensione partis substantialis immutata, ac alia prorsus mendacia reperta fuerunt, exhibuerunt. Et quamvis præmissa omnia, nec non processus, in ista Tua Curia Episcopali super præfatis tumultibus peracti, ex quibus evidenter apparebat, Fratres Capucinos à culpa abesse, & quamvis eorum impotentia ad discedendum, & Tua impossibilitas ad obligandos homines, populosque prædictos vi, & armis, prout contendebatur, ad dimittendos Fratres Capucinos hujusmodi, Venerabili Fratri Nostro, Josepho, Episcopo Tusculan., S.R.E. prædictæ Cardinali Accoramboni nuncupato, Causæ hujusmodi Ponenti, exhibita fuerint, nihilominus ab eadem Congregatione Cardinalium rescriptum fuit - In decisis & amplius - Proinde eadem Congregatio dilecto quoque Filio, Josepho Mariæ Manasei, Ministro Generali ejusdem Ordinis Sancti Francisci Capucinorum jussit, ut suis Fratribus indiceret omnino illuc discedere, & proprium repetere Conventum, ac Fraternitati Tuæ mandavit, ut Magistratibus dictarum Vallium imperares, quatenus sinerent, ut Fratres ipsi abire possent, nihilominus totum id nihil profuit ad coercendam feritatem populorum prædictorum, qui habitâ de Jussu hujusmodi notitiâ tumu-

tumultum renovârunt, dictosque Fratres, ne discederent, attentè custodierunt, donec nuper attentis illorum lachrymis, precibusque, & tuis sollicitudinibus, Universitas, & Homines Maleti prædicti ægrè sese submiserunt, quibus necesse fuit concedere, prout Tu arbitratus fuisti pro avertendis ulterioribus perturbationibus, ac bono pacis, ut interea ipsi Fratres Reformati ab accedendo ad dictam Vallem se abstinerent. At præmissa minimè satisfuerunt, ut Universitas, & Homines Vallis Condini ab eorum sententia dimoverent, imo protestati fuerunt usque ad effusionem sanguinis se minimè velle, quod Fratres Capucini prædicti discessuri sint. In hoc autem rerum statu Exponentes prædicti ad sedanda, componendaque dissidia, contentiones, partiumque studia, ac dirimenda scandala, quæ ex præmissis orta reperiuntur, &, ut omnia interViros, præsertim Religiosos, in pace fiant, & omnia ad Divinum cultum augendum, & animarum salutem procurandam componantur, constabilianturque, Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut litem hujusmodi extinguere, extinctæque perpetuum silentium imponere, atque in præmissis sibi providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, & lites publicæ tranquillitati, ac Christifidelium pietati, & Religioni plurimum detrimentosas, atque adeo dirimendas esse considerantes, ac omnium, & singularum scripturarum hinc inde, ut præmittitur, editarum, exhibitarumque, ac quorumcunque Decretorum tenores, & litis, ac causæ hujusmodi statum, & merita, & alia quæcunque, etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus pro plenè & sufficienter expressis, & insertis habentes, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, litem, & Causam hujusmodi inter Fratres Reformatos, & Fratres Capucinos prædictos super fundatione Conventuum in Vallibus supradictis motam, & in Congregatione præfata pendentem in statu, & terminis, in quibus de præsenti reperiuntur, ad Nos harum serie cum suis emergentibus, annexis, & connexis à quocumque Judice, Tribunali, & Congregatione avocamus, illamque sic avocatam, motu, scientia, & deliberatione, & potestatis plenitudine paribus perpetuò supprimimus, & extinguimus, perpetuumque silentium utrique parti imponimus. Nec non Fraternitati Tuæ per præsentes committimus, & mandamus, ac omnes, & singulas facultates necessarias, & opportunas concedimus, & impertimur, ut pro tuis arbitrio, & conscientia procedas, & quatenus major Dei cultus, & Religionis Catholicæ ratio ita Tibi exigere videatur, ad fundationem duorum Conventuum in Vallibus Condini, & Maleti supradictis, ad favorem dictorum Fratrum Capucinorum, constito tamen prius Tibi de distantia ab aliis Conventibus præcedenter fundatis, & præsertim ab aliis Fratrum Reformatorum per quatuor saltem millia passuum juxta Constitutiones Apostolicas fel. rec. Gregorii PP. XV., aliorumque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, & dummodo etiam cœtera concurrant tam de jure, quàm juxta easdem Apostolicas Constitutiones in ejusmodi fundationibus necessaria, procedas, & devenias. Decernentes easdem præsentes litteras & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod Fratres Reformati prædicti, & alii quicumque cujusvis statûs, gradûs, Ordinis, Conditionis, præeminentiæ vel dignitatis, seu aliàs specifica, & individua mentione, & expressione digni, in præmissis quomodolibet jus, vel interesse habentes, seu habere prætendentes, iisdem præmissis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, intimati, & auditi fuerint, tametsi suorum indultorum, vel privilegiorum vigore consentire, seu vocari, citari, intimari, & audiri semel, vel pluries quoquomodo debuissent, aut ex alia quacumque juridica, privilegiata, & rationabili, ac etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessariò exprimenda foret, causa, occasione, colore, prætextu, titulo, etiam oneroso, & capite etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, vel interesse habentium, consensu, aliove quolibet maximo, substantiali, essentiali, formali, aut incogitato defectu notari, impugnari, infringi, invalidari, retractari, rescindi, in controversiam revocari, ad terminos Juris reduci, seu adversus illas aperitionis Oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti vel gratiæ, remedium intentari vel impetrari, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu sese juvare nullatenus posse; sed easdem præsentes litteras, & in eis contenta quæcumque, semper & per-

& perpetuò firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, & ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter, & inconcusse observari. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. prædictæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & hujus Sanctæ Sedis Nuntios, nec non quascumque eorundem Cardinalium Congregationes, & quosvis alios, qualibet auctoritate, præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate & auctoritate, judicari, & diffiniri debere, ac irritum & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac, quatenus opus sit, prædictorum Ordinum, & illorum Provinciarum, aliisve quibusvis, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXIII. Januarii MDCCXLIV. Pontificatus nostri Anno quarto.

Breve formatum in Archivo Custodiæ.

RESCRIPTO.

Signaturæ Gratiæ.

Aperitio oris contra præpositas Litteras Pontificias à RR. PP. Reformatis petita &c. rejicitur.

TRIDENTINA.

Beatissime Pater.

PRætendentibus duobus ab hinc circiter annis PP. Capucinis, Custodiæ Tridentinæ, sub specie futuri boni, ac Divini Cultus incrementi, aliquali raptim & ostiatim reportato consensu, nullo verò interveniente Beneplacito Apostolico, duos novos Conventus contra Jus, & Justitiam ædificare in alpestribus Locis *Condini Vallis Boni*, & *Maleti Vallis Solis* ejusdem Tridentinæ Diœcesis, fuit illico à PP. Reformatis S. Vigilii dictæ Provinciæ, S.V. Oratoribus coram Ordinario Tridentino repetitis vicibus reclamatum, sed, cum nulla per dictam Curiam Episcopalem legalis, & congrua caperetur provisio, & interim dd. duorum novorum Conventuum erectio promoveretur, non omiserunt PP. Reformati, Oratores prædicti, instantiùs recurrere ad Sanctam Sedem, seu ad Sacram Congregationem Episcoporum, & Regularium, quæ benignè commisit Suffraganeo Tridentino, ut circa exposita à dd. Oratoribus instructam redderet dictam Sacram Congregationem. Perventâ tandem secundum jus, & expositorum justitiam relatione mox dicti Suffraganei, non dubitavit dicta Sacra Congregatio super quibusdam incidentibus, quæstuationis nempe, ac lite pendente prosequutæ ædificationis, sex Decreta edere in favorem dd. Reformatorum, S.V. Oratorum. In hoc statu rerum supervenit Breve S.V. signatum die 23. Januarii proximè effluxi, favore dd. PP. Capucinorum, directum dicto Episcopo Tridentino, in quo attentis nonnullis erroneis, & insubsistentibus expositionibus S.V. factis, eidem benignè commisit, prævià avocatione Causæ à dicta Sac. Congregatione Episcoporum, & Regularium, ut adimpletis tam de jure, quàm de facto conditionibus, ac servatis servandis pro suis conscientia, & arbitrio ad fundationem novorum Conventuum devenire posset. Obtemperatori dd. PP. Reformati supremis mandatis S. V., humilioribus, quibus potuerunt, supplicationibus quinquies proni instanter instantius audiri petierunt in dicta Curia Ordinaria Tridenti, sed jus, & justitiam invenire datum non fuit, non obstantibus salutaribus clausulis mixto Exequutori præscribi solitis, & de facto præscriptis in dicto Brevi S. V., in modum, ut dd. Oratores ad nouum appellationis remedium coram honestis Viris necesse habuerint convolare, & dein prævia narratorum enumeratione supplicem Libellum S.V. porrexerint, cui clementer placuit instantiam remittere ad Signaturam Gratiæ; Interea tamen numquam citatis, minus auditis dd. Oratoribus, præfata Curia Episcopalis, conscia de dicta Appellatione sententiam suam definitivam, ut asseritur, protulit, in qua supponitur declarasse, locum esse prætensæ Fundationi dd. Conventuum, à qua tamen, utut ad eorum aures pervenerit, coram honestis iterum Viris dicto de nullitate, & injustitia in forma legali ad Sanctam Sedem Apostolicam appellàrunt; Qua-

Quapropter humiliter supplicant dd. S.V. Oratores, ut dignetur prævia Oris aperitione, quatenus opus sit, & circumscriptâ dictâ assertâ sententiâ, seu Decreto, omnibusque actis in Curia Tridentina, sin minus Causam, & Causas, appellationis, appellationum, vel ad eamdem Sacram Congregationem Episcoporum, & Regularium, vel ad Sacram Rotam, vel ad Congregationem Particularem, aliudve quodcumque Tribunal Sanctitati Vestræ benevisum cognoscendas, fineque debito terminandas, cum clausula quam, & quas committere, & mandare, cum facultate citandi, & inhibendi quos, quibus, quoties, & quando opus fuerit, præmissis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, stylo Palatii, & Curiæ, cæterisque in contrarium non obstantibus quibuscunque. Statum &c. pro plenè &c.

Ad quæ, duodecimo Januarii anni millesimi septingentesimi quadragesimi quinti in pleno prædictæ Signaturæ consessu, præsente Sanctissimo Domino Nostro BENEDICTO PP. XIV., per R. D D. Marefuschum relata, audita divisim Votantium sensu prodiit Rescriptum expressum Verbo

NIHIL

Quod, unitum Verbis DE PETITIONE, juxta usum & stylum in Rescripto suppressis, totam RR. PP. Reformatorum instantiam in nihilo fuisse fundatam, & nihil attentionis mereri significat.

Regist. in Regesto Rescript. Signaturæ Gratiæ die, mense & anno prædictis.

Prædictorum duorum Conventuum causam in Signatura gratiæ ad Fratrum nostrorum favorem decisam, decisionem à se confirmatam, & exin justitiam & merito causæ, & zelo Episcopi, S. R. I. Principis factam esse, eidem significat.

A tergo: *Venerabili Fratri Episcopo Tridentino.*

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabilis Frater salutem & Apostolicam Benedictionem.

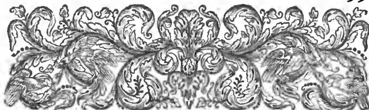
Receptam esse à Nobis unam suarum Litterarum, sub 22. Decembris datam, qua Nobis notam Capucinorum Causam contra PP. Reformatos commendat, hisce significamus. Fuit hæc in Signatura Gratiæ manè diei Martis proximè præteriti coram Nobis proposita, & pleno, communique voto ad PP. Capucinorum favorem decisa, Nosque communem sensum approbando justitiam merito, & zelo Fraternitatis Tuæ fecimus, & liti, non ex rationum merito, sed violentis desuper impensis officiis, & succumbentium contumacia celebri finem imposuimus imponimus hunc & præsentibus Fraternitati Tuæ Apostolicam Benedictionem impartientes.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XVI. Januarii MDCCXLV. Pontificatûs nostri Anno quinto.

Exempl. Authent. in Archivo Generali Ord. Armario Custodia Tridentina.

CU-

CUSTODIA MELITENSIS.

ON ita Insula Melitensis à terræ plaga per maris aquas dissecta delitescit, remotasque Affricæ oras respicit, quin eam Orbi pateat esse gloriosum Domicilium & Speculam, in qua inclytus Equitum, seu Hospitalariorum Sancti Joannis Ordo, in Ecclesiæ tutelam, contra machinantis Scythiæ insidias excubat, armaturâ suorum Fortium audaces Pyratarum excursus coërcet, & bellicæ suæ virtutis famam convertit in crebriora fidelium sripudia.

Gaudet quoque ex trimestri Divi Pauli Apostoli post naufragium incolatu, gratiâ peculiari, dum in memoriam casûs, quo Vipera Apostoli, sarmenta colligentis, manum sine noxa invasit, ex fide Baronii ad annum 58. n. 172. Ei divinitus fuit impertitum, ut Serpentes omnes veneno carerent, & quantumlibet aliquem momorderint, nihil prorsus inferant detrimenti........ sed & terra ibi contra venena parat antidotum, *gratia S. Pauli nuncupatum, quod ex candida veteris, mœniisque Civitatis adhærentis cryptæ argilla, in massulas variè signatas coactâ confectum, devoto per orbem populo dispensatur.*

A tempore, quo enuntiato S. Ordini, ex Rhodio infeliciter pulso, à Carolo V. Imperatore Insula hæc in Residentiam data est, eam afforis tum propugnaculis munire, aggeribus vallare, ac turribus cingere, tum intus inductâ Religiosorum Ordinum varietate, in similitudinem Templi ornare, Ordinis Magni Magistri variè contenderunt, debetque Religio nostra Magno Magistro, & S. R. E. Cardinali Hugoni de Verdale suæ fundationis sortem, cujus à posteritatis oblivione servandæ, positus est supra portas Ecclesiæ perpetuus index, distichon albo marmori ita incisum:

Area, quæ quondam fuerat, jam crevit in Aram
Verdalæ auspiciis in pietatis opus.

Die III. Maii MDLXXXIX. sui Magisterii anno IX.

Sparta dirigendi operis feliciter obtigit Fr. Raphaëli, ex hac eadem Insula oriundo, & in Provincia Neapolitana Professo, qui & illud sudore laboris auspicatò absolvit, & semine suæ virtutis mirè fœcundavit. Ita hæc in Raphaele claruit, ut non solùm Ministri Provincialis, & Visitatoris Generalis officia ei fuerint collata, sed & una ex præcipuis Provinciæ Syracusanæ columnis *juxta nostros annales* tom.3. fol. 717. *fuerit habitus, visusque corusco Angelorum choro stipatus ingredi portas Cæli, radiantes aureis verbis:* quoniam dilexit justitiam, invenit misericordiam.

Mansit primus hic Conventus Provinciæ Syracusanæ membrum, usque dum vigore Decreti, à Reverendissimo Definitorio Generali sub 25. *Junii* 1740. *relaxati ab eo sectus, & in formalem cum aliis Conventibus erectus est Custodiam,*

Consistentem Conventibus III.
Hospitio I.

RESCRIPTO PONTIFICIO

Erectio novæ Domûs in Loco *Victoriosa* nuncupato, Definitorio Generali committitur.

BEATISSIME PATER.

FR. Josephus à Melita Concionator, & Guardianus Capucinorum Conventûs dictæ Insulæ, ad Pedes Sanctitatis Vestræ prostratus reverenter exponit, qualiter tum Eminentissimus Magnus Magister, tum Illustrissimus & Reverendissimus Episcopus, tota Civitas, & Populus Melitensis sæpius à Capucinis, ut in dicta Insula alium Conventum construant, fervidis instantiis petierint, stimulati ab exemplo boni spiritualis, quo ab unico & parvo Conventu, qui impræsentiarùm ibi reperitur, tam DD. Equites, quàm copiosus populus fruuntur; quibus Provincia Syracusana, sub cujus jurisdictione Conventus Melitensis existit, nunquam annuere voluit. Inde Orator genuflexus Sanctitati Vestræ supplicat, quatenus ei licentiam pro prædicta fabrica concedere, aut eam arbitrio Definitorii Generalis Capucinorum remittere dignetur, quatenus Hoc illam Oratori impertiatur, quibuscunque non obstantibus.

Quod &c.

Sanctissimus, audito Patre Generali, remisit instantiam arbitrio Definitorii Generalis, cum facultatibus necessariis & opportunis, & quibuscunque in contrarium non obstantibus.

Die 10. *Februarii* 1736.

N. Card. Corsinus.

N O T A.

ATtentâ Pontificiâ facultate Reverendissimum Definitorium Generale circa prædictam fabricam statuit, quod sequitur:

IN NOMINE DOMINI. AMEN.

Cum Excellentissimus D. Orator pro Sacra Religione Hierosolymitana apud Sanctissimum in Alma Urbe, primò per suum Secretarium, deinde sub 15. *Februarii præsentis anni* 1736. *per ejus specialem Schedulam Nobis exponi fecerit peculiarem, urgentemque Eminentissimi Magni Magistri ipsius S. Ordinis instantiam pro fundatione Conventûs nostri Ordinis in ejus Insula Melitensi, & signanter in quodam Loco extra mœnia,* Caltonera *dicto, ad effectum supradictæ fundationis à Perillustri Domino D. Josepho Habela præsignato, ac respectivè donato, ut ex Documentis authenticis Nobis exhibitis clariùs constat; & cum A. V. P. Josephus à Melita, actualis Guardianus Conventus nostri S. Crucis, Urbis Vallettæ in eadem Insula Melitensi, Suæ Sanctitati pro tali fundatione Libellum supplicem, in quo ejusdem Eminentissimi Magni Magistri, Illustrissimi ac Reverendissimi Domini Ordinarii, nec non totius Urbis populique desideria præfatæ fundationis exprimuntur, præsentari fecerit, dictusque Libellus ex clementia Sanctissimi ad Nos fuerit remissus cum facultate, Nobis, ac Reverendissimo Definitorio Generali concessa, sub die* 20. *ejusdem præsentis mensis & anni, deliberandi super tali fundatione, & quoad opportunam licentiam, à Religione pro eadem requisitam, vices approbationis Capituli in Provincia nostra Syracusana, nonnisi diu posthac celebrandi, supplendi, ideo tali Sanctissimi facultate muniti, Nomine nostro, ac præfati nostri Definitorii Generalis, de cujus voto ac consensu hæc expediri mandamus, licentiam pro supradicta fundatione, quantum Nos attinet, concedimus, veris existentibus omnibus, Nobis ac Definitorio nostro Generali super hoc expositis, ac servatis de cætero quoad præsentium nostrarum executionem servandis omnibus de jure juxta Summorum Pontificum, ac respectivè Ordinis pariter nostri Constitutiones, Statuta ac Decreta. Ita &c. & non aliter &c. Datum in Loco nostro Immaculatæ Conceptionis B. M. V. Almæ Urbis septimo Kalendas Martii* 1736.

Fr. Bonaventura Minister Generalis FF. Min. Capucin.

Cumque consensus Capituli Provincialis Syracusani, quod eo tempore celebrari non potuit, haberi nequiret, illum à Reverendissimo Definitorio Generali suppleri, expressè & noviter concessum est Rescripto Pontificio, sequenti Libello supplici subjuncto:

Bea-

Beatissime Pater.

P. Generalis, & Definitores Generales Capucinorum, humillimi Sanctitatis Vestræ Oratores, reverenter supplicant pro facultate supplendi actum Capitularem Provinciæ Syracusanæ, concernentem novæ Domus in Insula Melitensi erectionem, quam Eminentissimus Magnus Magister cum Illustrissimo & Reverendissimo Domino Episcopo impensè urgent. Et prostrati ad SS. Pedes &c.

Die 5. Decemb. 1736.

Sanctissimus annuit, ut petitur, quibuscunque in contrarium non obstantibus.

N. Cardinalis Corsinus.

Situm æquè selectum, ac ipsam fabricam Eminentissimus Magnus Magister ratihabuit Instrumento sequente:

Fr. D. Antonius Manuel de Vilbena, Dei gratiâ Sacræ Domus Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani, & Militaris Ordinis Sancti Sepulchri Dominici, Magister humilis, pauperumque Jesu Christi Custos.

Universis & singulis præsentes nostras Litteras visuris, lecturis, & audituris salutem. Notum facimus, & in verbo veritatis attestamur, qualiter infrascriptæ preces unà cum suis Dominicalibus Rescriptis extractæ fuerunt ex libro Bullarum, in Cancellaria nostra conservato, in quo similes notari & registrari solent, quas quidem in hanc publicam formam extrahi & redigi jussimus, ut ubique tam in judicio, quàm extra id plena, & indubitata fides habeatur, quarum tenor est sequens, videlicet:

Serenissime Domine.

Capucini Melitenses, humillimi Servi, & fidelissimi Vassalli, Serenissimæ Celsitudini Vestræ reverenter exponunt, qualiter à pluribus Seraphico Ordini & Habitui addictis ad alium Conventum (præter eum, ex beneficentia S. Religionis Hierosolymitanæ in Civitate Vallettæ jam constructum) ædificandum instanter fuerint requisiti: cumque locus pro fruitione spiritualium obsequiorum, quæ Oratores spondent, inter Civitatem Victoriosæ & Burmolam opportunior videatur, & à Persona divite, situs pro Conventu cum Ecclesia & horto construendo amplissimus per Scripturam jam oblatus sit, & multi alii Benefactores pariter per Scripturam necessarias pecunias pro fabrica in dicto loco, aliisque expensis subministrare adpromiserint, Oratores veram alterius Conventûs in Insula construendi necessitatem agnoscentes, Serenissimæ Celsitud. Vestræ, à qua principaliter rei executio dependet, supplicant, quatenus consensum optatum in enunciato situ Conventum cum Ecclesia & horto construendi concedere, & iis, ad quos spectat, ordinare dignetur, ut memoratum situm inspiciant, & in eo locus, qui propugnaculo contiguæ Cottoneræ præjudicare nequeat, signetur. Quod totum, ultra quod ad majorem Dei gloriam redundet, Oratores pro gratia recipient &c.

Magister Hospitalis Hierosol.

Ven. Congregatio Bell. referat.

Datum in Palatio die 7. Jan. 1736.

Fr. M. A. Mombelli Auditor.

Eminentissime Domine.

Ad exposita in præsenti Libello supplici Eminentiæ Vestræ referre debemus, quod, postquam hujus sui Sacri Ordinis Machinator ad Locum se contulit, visurus, an Conventus in terreno Habela ab Oratoribus idemtus, propugnaculis non præjudicet, aliquæ circumstantiæ in considerationem fuerint ab eo notatæ. Secedens postmodum ad eundem locum Commissarius Ordinarius ad examinandum sensum. à Machinatore Nobis relatum, hunc approbavit. Inde Nos eorum arbitrio inhærentes conspiramus, quod gratia Orato-

Oratoribus possit concedi, ita tamen, ut ab angulo viæ, ad S. Ludovici prepugnaculum tendentis, ultra 18. Cannas se non extendant, Ecclesia nec vasta, nec alta fiat, & leviter duntaxat tegatur, & cum conditione, ut emergente casu necessitatis, vel exigente loci tutelâ, Conventus erigendus demolitioni subjacere debeat, remittentes Nos quoad reliqua sapientiori, & maturiori Eminentiæ Vestræ deliberationi &c.

Balivus D. de Abreu.
Balivus Baro de Schonau.
Balivus de Chabrillan.
Balivus Roverus à Quarena.

Magister Hospitalis Hierosol.

Fiat juxta relata.

Datum in Palatio die 28. Januarii 1736.

Fr, M. A. Mombelli Auditor.

Donum fitûs ad fabricam selecti firmavit Documentum subjunctum:

In Dei Nomine Amen. Anno à Nativitate ejusdem millesimo septingentesimo trigesimo sexto, mense Januarii, die verò decimo tertio ejusdem Indictione XIV. Pontificatûs Sanctissimi Domini Nostri Clementis, Divina Providentia Papæ XII. Anno IV., Dominante Serenissimo Domino Fr. D. Antonio Manuel de Vilbena, Sacræ Religionis Hierosolymitanæ Magno Magistro, & harum Insularum Melitæ & Gaulos Principe dignissimo, ac Illustrissimo ac Reverendissimo Domino Fr. Paulo Alpheran de Bussan, Dei, & Apostolicæ Sedis gratia Episcopo Melitensi, quos Deus diu feliciter conservet. Amen.

In nostrorum Notarii, Testiumque infrascriptorum præsentia præsens & personaliter constitutus Perillustris Dominus Clericus Joseph Habela, quondam Peril. D. J. V. D. Joan. Pauli, Civis Civitatis Victoriosæ, habitationis verò Casalis Tarscen, mihi Notario cognitus, considerans nihil Animarum salubrius esse, quàm servis Dei in construendo pia loca pro cultu Divino auxiliari, totisque viribus eos sublevare, cum id maximè apud Deum Salvatorem nostrum gratum, acceptumque existat. Cupiens itaque hujusmodi charitatis opus in thesauro cœlesti per elemosynam reponere, eapropter in honorem Dei, B.V. Mariæ, ac S. Francisci, qui (ita rogante expressè dicto Domino Donatore) Serenis. Dominum, prædictum Fr. Antonium Manuel de Vilbena, S. Relig. Hierosf. Magnum Magistrum, nostrumque Principem dignissimum, salubriter custodire, veniamque & peccatorum remissionem eidem D. Donatori, ac Illustrissimo Domino Herculi Testaferrata, ac Dominæ Baronissæ Venerandæ, suæ Conjugi, & respectivè dicti D. Josephi Filiæ, concedere & impetrare, ipsosque in extremo vitæ discrimine, unde pendet æternitas, ab insidiis diaboli defendere dignentur, vigore præsentis instrumenti perpetuò valituri, præcedentibus conditionibus infrascriptis, & non aliter &c., ex donatione, quæ dicitur mera, pura, simplex, irrevocabilis, & inter vivos, stipulata per se & suos dedit, donavit, & donat, tituloque & causa hujusmodi donationis irrevocabilis, & inter vivos liberè = concessit & concedit RR. PP. sub titulo S. Francisci Ordinis Capucinorum absentibus, & Ven. eorum Conventui noviter construendo, Me Notario pro eis ex officio legitimè stipulante, tumulos octo terreni ad mensuram lenoiæ per ipsum Dominum Donatorem dignoscendos & destinandos de- & ex bonis, quæ ipse D. Donator retinet & possidet in hac Insula Melitæ extra mœnia Cottoneræ, appellata ta Wic & Chibir, *confinantia ab Ortu & Meridie viis publicis, & ab Occidente & Septentrione cum reliqua parte bonorum prædictorum & aliis &c., & hoc ad opus, & effectum, ut prædicti RR. Patres possint, liberèque valeant in hujusmodi bonis donatis, Fidelium auxilio, Charitate, & elemosynis novum ædificari facere Conventum cum Ecclesia, stantiis, & commoditatibus pro residentia dictorum RR. Patrum, ac viridariolo placitis, & benevisis insimul conjunctis & non aliter.... Et consequenter dictus D. Donator per se & suos....... ad habendum à die prima mensis Julii primò venturi.... cedens propria, & .. his tamen adjectis conditionibus, quibus præcedentibus deventum fuit ad præsens instrumentum, & non aliter &c. & primò, quod, si forte quavis ex causa seu occasione Conventus prædictus non fuerit ædificatus in bonis supra donatis, ac nominatis, tunc illico & immediatè præsens donatio intelligatur & sit cassa, irrita, & nulla, nulliusque roboris, efficaciæ, & momenti, tanquam si minimè facta fuisset, & prout ex nunc pro tunc, & adveniente casu D. Donator illam revocavit, & revocat, annullavit, & annullat, & non aliter &c. secundò & demum, quod prædicta Ecclesia, ut supra conjuncta, ædificanda sit & esse debeat sub invocatione Divæ Barbaræ Virg. & Mart. & non aliter &c. Quam quidem donationem &c.*

Actum Melitæ in Casali Tarscen præsentibus &c.

Situs prænarratus cum perfectioni operis non sufficeret, Dominus Donator alias terræ partes cessit sub conditionibus, sequenti Monumento insertis:

IN NOMINE DOMINI, Amen, Anno à Nativitate ejusdem millesimo septingentesimo trigesimo septimo, mense Januarii, die verò secunda ejusdem, Indictione XV. Pontificatûs Sanctissimi D. N. Clementis XII., Divina Providentia Papæ Anno V. Dominante Serenissimo Domino, Fr. Raymundo Puis S. Relig. Hierosf. Magno Magistro, & harum Insularum Melitæ & Gaulos Principe nostro dignissimo, ac Illustrissimo ac Reverendissimo D. Fr. Paulo Alpheran de Bassan, Dei & Sedis Apostolicæ gratiâ Episcopo Melitensi, quos Deus diu feliciter conservet. Amen.

In nostrorum Notarii, Testiumque infrascriptorum præsentia præsens & personaliter constitutus Perill.

D. Cle-

D. Clericus Joseph Habela, quondam Peril. Domini J. V. D. Joan. Pauli, Civis Civitatis Victoriosæ habitationis verò Casalis Tarscen mihi Notario cognitus, asserens ipsum per acta mea die 13. Januarii, XIV. Indict. 1736. titulo donationis irrevocabilis ac inter vivos assignasse, & concessisse RR. Patribus sub titulo S. Francisci Ordinis Capucinorum ac eorum Venerab. Monasterio noviter constructo tumulos octo terreni de ee ex bonis positis extra mœnia Cottoneræ, appellatis ta Wic Chibir*, ad effectum in hujusmodi bonis ædificandi, & construendi novum Conventum cum Ecclesia, stantiis, & commoditatibus pro residentia dictorum RR. Patrum, prout de facto (Deo auxiliante) ex Fidelium charitate & eleemosynis jam in constructione reperitur. Verùm quia ad perfectionem prædicti Conventûs, illiusque ampliationem, ac piorum populorum commoditatem adhuc requiratur aliud solum, eapropter cupiens idem Dominus Habela inceptum charitatis opus plenè perficere, in honorem & gloriam Omnipotentis Dei, Beatæque semper Virginis Deiparæ Mariæ, ac Divi Francisci, qui prædictum Serenissimum Fr. Dominum Raymundum Puie Principem nostrum dignissimum, & dilectissimum salubriter custodire, ipsique Domino Habela, ac Illustrissimo D. Herculi Testaferrata, & Dominæ Baronissæ Venerandæ, suæ Conjugi, & respectivè ipsius D. Josephi Filiæ, veniam & peccatorum remissionem concedere, ac impetrare, eosdemque ad cælestia gaudia perducere dignetur, tenore præsentis instrumenti perpetuò valituri ad commodum & utilitatem dictorum RR. Patrum, totiusque populi, eâ donatione, quæ dicitur mera, pura, simplex, irrevocabilis, & inter vivos, per se & suos &c. non vi &c. sed sponte ac hilari facie dedit, donavit, & donat, tituloque & causa hujusmodi donationis irrevocabilis liberè . . . . . . concessit, & concedit dicto Ven. Conventui, adhuc in constructione existenti, ac RR. Patribus absentibus, me Notario pro eis & suis &c. ex officio legitimè stipulante, spatium quadratum modiorum quatuor terræ de & ex supranotatis bonis* ta Wic & Chibir *situm & positum ante ostium Ecclesiæ Conventûs prædicti, necnon & parvulum spatium positum in dorso, seu retro Sacella, & Sacrarium ejusdem Ecclesiæ linea rectâ usque ad viam publicam, & tandem aliud spatium terræ longitudinis cannarum mensuræ generalis centum septuaginta sex circiter mensurandarum à vestibulo dictæ Ecclesiæ lineâ rectâ usque ad fossam munitionum Cottoneræ, ac latitudinis cannarum duarum inclusis parietibus pro construendo publico itinere, & non aliter &c.. Et constituit se prædictus D. Donator &c. cedens propterea, & transferens &c. his tamen adjectis conditionibus, quibus præcedentibus deventum fuit ad præsens donationis instrumentum, & non aliter &c. & primò, ut Conventus prædictus (prout intentio ipsius D. Donatoris ab initio fuit, erat, est, & erit in futurum) cunctis futuris temporibus sub immediatâ potestate, & auctoritate Rmi P. Generalis Ordinis prædicti maneat & non aliter &c.*

Item, quod prædicti RR. Patres dicti Conventûs teneantur spargere intus bona prædicta terram existentem in spatio itineris prædicti, scilicet medietatem unam ponendo in parte superiore, & aliam in parte inferiore, & non aliter &c.

Item, quod dicti RR. Patres teneantur, sintque obligati in fine viæ prædictæ versùs partem cum via publica confinantem, construi facere gradus scalinorum saxeorum, illosque in posterum eodem modo conservare pro impediendo ingressu animalium quadrupedum, & non aliter &c. Demum, quod dictus D. Donator possit & liberè valeat, quandocunque ipsi libuerit, propiis sumptibus & expensis construi facere in prædicto Conventu duas Cellas ad proprium usum, suorumque Descendentium in perpetuum, casu quo ipse vel sui voluerint illuc per aliquod temporis spatium, sibi bene visum, à sæculo se separare, & vitam spiritualem exercere, & non aliter &c.

Tandem, quod dictus D. Donator possit, liberèque valeat toties quoties sibi placuerit propriis expensis construi facere intus Ecclesiam dicti Conventûs sepulchrum patronatum pro se, suisque Descendentibus tantùm & duntaxat, & non aliter &c. Quam quidem Donationem &c. Actum Melitæ in Casali Tarscen. &c.

Requisitum aliàs aliorum Regularium consensum, qui nutore visus est, supplevit sequens Illustrissimi, & Reverendissimi Domini Episcopi sententia:

CHRISTI NOMINE invocato. Per hanc nostram, quam in scriptis ferimus, de Jurisperitorum consilio, sententiam, in processu coram Nobis vertente super erectione novi Conventûs PP. Capucinorum in Civitate Victoriosa prope Arcem Salvatore *nuncupatam, petitâ à P. Fr. Josepho à Melita Guardiano, cæterisque Patribus Capucinis, citatis D. Joanne Paulo Pace, Parocho nostræ Parrocchialis Ecclesiæ sub titulo S. Laurentii in prædicta Civitate Victoriosa erectæ, nec non Patribus Conventûs Ordinis Prædicatorum sub titulo Sanctissimæ Annunciationis, pariter in dicta Civitate erecti, ac Patribus Conventûs Ordinis Carmelitarum Discalceatorum erecti in Civitate* Conspicua*, citatis quoque per Edictum aliis interesse habentibus incertis, dicimus, ac declaramus dictum novum Conventum erigendum nullatenus damnum ac præjudicium fore allaturum Parocho dictæ Parochialis Ecclesiæ, neque Conventibus prædictis intra ambitum à Sacris Constitutionibus præfixum erectis, in eoque posse commodè sustentari duodecim ad minus Religiosos ex quæstuatione trium Civitatum, Victoriosæ, Conspicuæ, & Senglea, eidem novo Conventui cedendâ à jam erecto Conventu PP. Capucinorum. Eapropter facultatem quoad hanc partem necessariam pro fundando, ac ædificando novo Conventu prædicto, vigore præsentis impertimur, dummodo tamen desuper accedat consensus Apostolicus, necnon Patres novi Conventûs per se, suosque successores se obligent, ad accedendum ad solemniores dictæ Parochialis Ecclesiæ Processiones, & patientiam præstent, ut Parochus prædictus occasione funeris intra eorum Capellam cum Stola, & Cruce elevata ingrediatur ad dandum Cadaveri inibi sepeliendo ultimum vale. Ita &c. Datum in Palatio nostro Episcopali Civitatis Notabilis in decursu secundæ nostræ Visitationis hac die 9. Aprilis 1736.*

Fr: Paulus Episcopus Melitensis.

Complevit tandum Eminentissimus Magnus Magister fabricam & opus Rescripto Charitatis, quo Fratribus nostris, in hoc Conventu ægrotantibus, ex magni Hospitalis Infirmeria, & Aromatorio, ea subsidia exhiberi ordinavit, quæ aliàs Fratribus infirmis Conventûs Vallettæ præstari consuevère. Gratia fuit petita libello supplici sequente:

Serenissime Domine,

Fr. Victarius à Melita, Guardianus Fratrum Minorum Capucinorum Civitatis Victoriosæ, & humillimus servus & Vassallus, Serenissimæ Celsitudini vestræ exponit, quod Religiosi infirmi dicti Conventus haud parum ex eo patiantur, quod circa medicamenta & sustentationem, quæ ex charitate procurari nequeunt, necessaria non habeant. Quapropter Serenissimæ Celsit. Vestræ supplicat, quatenus iis, ad quos ex Infirmaria & Aromataria Hospitalis, à S. Hierosolymitana Religione pro infirmis pauperibus erecti, talia dispensare spectat, benignissimè ordinare dignetur, ut illud ipsum subsidium, quod Religiosis in Conventu Valettæ dimorantibus subministrari solet, etiam Religiosis hujus sui Conventus suppeditetur. Pro qua gratia, ultra meritum actui pietatis annexum, Deum, qui Charitas est, pro Serenissimæ Celsitudinis Vestræ incolumitate orare non desistent. Quod &c.

Ad quem libellum fuit rescriptum;

Magister Hospitalis Hierosolymitani.

A Ministris nostri S. Hospitalis continuetur PP. Capucinis Valettæ consueta elemosyna, sicut & Capucinis Victoriosæ, juxta schedam à Guardianis & Medicis respectivè subscriptam, in qua nomina Infirmorum, & qualitates infirmitatum exprimantur. Datum in Palatio die 3. Decemb. 1742.

Fr. Mottet Auditor.

RESCRIPTO PONTIFICIO.

Facultates fundandi novam Domum in Insula Gaudiosa, vulgò *Gozzo* vocitata committitur.

BEATISSIME PATER.

PAter Generalis Capucinorum humillimus Sanctitatis Vestræ servus, & subditus reverenter exponit sollicitas instantias, sibi jam à defuncto Eminentissimo Magno Magistro Melitæ unitim cum Illustrissimo & Reverendissimo Episcopo per respectivas eorum litteras sub 23. mensis Iulii anno 1736. elapsi circa novæ Domus sui Ordinis in Insula *Gozzo* nuncupata ad solamen æquè, ac spiritualem totius illius populi fructum fundandæ factas; quem in finem & consecutivè mediante P. Iosepho à Melita, nostri ibi Conventus Guardiano, transmiserunt acta raspectiva, in forma solemni & autbentica, occasione, qua prædictus Reverendissimus Ordinarius ibi in Sacra Visitatione existebat, expedita. Continent hæc expressum consensum tam à D. Archipresbytero Ecclesiæ Matricis, quàm à Regularibus ibi existentibus præstitum, & insuper formalem cessionem seu donationem, Religioni in perpetuum factam, Ecclesiæ B. V. Mariæ Gratiarum nuncupatæ, & prope Castellum dictæ Insulæ, ubi sufficiens pariter novæ Domûs secundùm nostras sanctiones fundandæ situs jam est assignatus, existentis. Cumque noviter D. Orator Melitensis cum Schedula, sub 23. currentis Aprilis data, similes moderni sui Emin. Magni Magistri pro negotii ultimatione instantias Oratori patefecerit, celeremque facultatis à S. Sede exquirendæ expeditionem recommendaverit, idcircò Orator dato jam quoad se suo, & Definitorii Generalis pro hujusmodi fundatione Voto, prostratus ad pedes summæ Sanct. Vastræ Clementiæ, pro memorata opportuna tantò desideratæ erectionis facultate cum annexis huic libello supplici legitimis documentis in illo relatis supplicat. Quam gratiam &c.

Die 29. mensis Aprilis 1737.

Sanctissimus ex causis in supplici libello expositis, benignè annuendo petitis, præviis derogationibus necessariis & opportunis, & præcipuè, quatenus opus sit, deroganda consensui Definitorii vel Capituli Provincialis, fecit Oratori potestatem executioni mandandi novam fundationem Conventûs sui Ordinis in Insula & Loco, de quibus in precibus, ad quem effectum tradidit eidem Oratori facultates omnes necessarias & opportunas.

Pro Emo ac Rmo

D. Cardinali Corsino.

P. A. de Frescobaldis Auditor.

L. S. ejusdem Emin. Corsini.

Ex Reg. Secret. Pontificiæ, die, mense & anno prædict.

NO-

N O T A.

DAtam commissionem P. Generalis explevit Rescripto sequente.

Die 30. Aprilis 1737. Attentis facultatibus, Nobis à Sanctissimo D. N. Clemente PP. XII. Ecclesiam feliciter gubernante, in Rescripto hujusce supplicis libelli concessis, annuimus pro erectione Conventûs nostri Ordinis FF. Minorum Capucinorum in Insula dicta del Gozzo *sub ditione Eminentissimi D. Magni Magistri Melitæ, non obstantibus quibuscunque in contrarium &c. ita & omni meliori modo, & ad tenorem concessionis jam emanatæ à nostro Definitorio Generali, & à Nobis subscriptæ, & datæ in nostro Conventu Romæ die 30. Decembris anni 1736. per Decretum, ad quod &c.*

L. S.

Fr. Bonaventura Minister Generalis.

In libello supplici, Sanctissimo D. N. Papæ Clementi porrecto, allegantur tum Acta Visitationis Episcopalis, tum consensus Archipresbyteri Ecclesiæ Matricis, & Regularium aliorum ibi existentium, tum fides Universitatis de opportuna sustentatione, quæ distinctè & divisim hic apponuntur, & quidem

Acta Visitationis Episcopalis.

Die 19. Septembris 1736. Coram Illustrissimo & Reverendissimo Domino Fr. Paulo Alpheran de Bussan, Episcopo Melitensi, comparuerunt RR. PP. Fr. Josephus à Melita, Fr. Herculanus à Paluzza, Fr. Pacificus à Melita, & Fr. Victorius à Melita &c. Religiosi Conventûs Capucinorum S. Francisci Insulæ Melitæ tam proprio, quàm aliorum Religiosorum dicti Conventûs nomine, enixè precantes & suppliciter petentes sibi concedi Ecclesiam B. V. Mariæ Gratiarum, ac debitam licentiam construendi & fundandi Monasterium seu Conventum Religiosis Capucinorum S. Francisci prope eandem Ecclesiam, cum qua uniatur dictum Monasterium fundandum.

Prælibatus Illustrissimus & Reverendissimus Dominus attentâ eorum humili instantiâ, ac supplicatione, maturâque factâ consideratione, quantam scilicet forent allaturi dicti Religiosi utilitatem spiritualem Gregi hujus Insulæ sibi commisso, præcipuè in adjuvandis proximè morituris, sibique ipsi sublevamen, ac Divini cultûs augmentum, accedente quoque consensu admodum Reverendi Domini Archipresbyteri Collegiatæ & Matricis Ecclesiæ, sub cujus cura prædicta Ecclesia extat, atque non levi Cleri & Populi desiderio, prompto & hilari animo in Nomine ejus, qui est vera Charitas, confortans Humiles, benignè concessit & concedit eisdem Religiosis Fratribus Capucinis Ecclesiam Ruralem, sub titulo B. Mariæ Virginis Gratiarum, positam prope magnum Castrum prædictæ Insulæ Gauli, à parte Orientali in Regione di Tom il git, *cum omnibus juribus, & pertinentiis, necnon (servatis in reliquis Constitutionibus Ordinis) sine aliorum detrimento, ut Monasterium, seu Conventum prope ipsam construere, & fundare possint, sine tamen præjudicio jurium Parochialium D. Archipresbyteri, necnon Reverendi Capituli Collegiatæ Ecclesiæ, accedendi in Processione Generali eandem Ecclesiam Dominica secunda Januarii, Voti supra expressi solvendi causâ, aliasque functiones pro publica causa à Superioribus indicendas explendi, ac etiam Cathedræ Dominationis Suæ Illustrissimæ & Reverendissimæ, licentiam & facultatem, quantùm ad ipsum spectat, concessit, & consensum præstitit, conditione adjectâ, ut Religiosi in Conventu extruendo tunc commorantes, sua Cruce adinstar aliorum Religiosorum intervenire debeant Processionibus peragi solitis in festo Titulari Matricis Ecclesiæ Collegiatæ, & in die octava Festi Corporis Christi in eadem Matrici Ecclesia, necnon in omnibus Processionibus Generalibus, quibus intervenire solent alii Religiosi Conventuum ejusdem Insulæ: item Processioni, quæ peragitur in Dominica infra octavam Corporis Christi in Ecclesia Parochiali S. Georgii cum interventu Capituli, Ita &c. Unde &c. Præsentibus &c.*

Fr. Paulus Episcopus Melitensis.

Consensus A. R. D. Archipresbyteri Ven. Ecclesiæ Collegiatæ.

In nomine Domini Nostri Jesu Christi, ac Beatissimæ semper Virginis Mariæ Immaculatæ Conceptionis, & sub titulo Gratiarum. Amen. Per hoc publicum & authenticum instrumentum cunctis ubique pateat evidenter, & sit notum, quod Anno ab Incarnato eodem Domino Jesu Christo millesimo septingentesimo trigesimo sexto, die verò XXV. Mensis Novembris, XIV. à currente Indictione, Pontificatûs autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Dñi Clementis Divina Providentia Papæ XII. anno ejus septimo, coram nobis Notario, ac Testibus infrascriptis ad hæc seriò vocatis, habitis specialiter, & rogatis, præsens, & personaliter constitutus Reverendissimus Dominus S. T., ac J. U. D. Don Adeodatus Formosa, Archipresbyter hujus Sacrosanctæ Matricis Ecclesiæ Insulæ Gaulos mihi prædicto, & infrascripto Notario cognitus, inhærens pio Decreto, per Illustrissimum & Reverendissimum F. Paulum Alpheran de Bussan, Episcopum Melitensem, benignè in actu SS. Visitationis specialiter edito de diebus &c. continente licentiam, & facultatem Admodum RR. Patribus Capucinis ædificandi scilicet, & componendi in hac Insula Gaulos novum Conventum cum Ecclesia Ordinis prædicti, & specialiter in Ecclesia sub invocatione Divæ Mariæ Gratiarum, positâ subtus Castrum dictæ Insulæ Gaulos, exposuit dicens, quod, Doctore Gentium Divo Apostolo attestante, omnes stabimus ante Tribunal Dei, recepturi, prout in corpore gessimus, sive bonum, sive malum, eapropter ipse Reverendissimus Dominus Archipresbyter attendens, quod inter alia pietatis opera,

illud præcipuum existat, Ecclesias erigere, & fundare, & in eis Missas celebrare, provida meditatione, ac salubri deliberatione pro salute Animæ suæ, & Animarum Populi Gaulitani (prævia infrascripta declaratione, conditione, & protestatione, quæ censeantur positæ, & repetitæ in principio, medio, & fine, ac parte qualibet præsentis Instrumenti, & non aliàs, aliter, nec alio modo) tanquam Archipresbyter, ut supra, Venerabilis Ecclesiæ Matricis sponte, & ex ejus certa scientia, ac mera, & pura liberalitate, & spontanea voluntate, omni meliori modo, quo fieri, & esse potuit, & potest, intervenientibus quibuscumque solemnitatibus tam Juris, quàm facti, in similibus de jure requisitis, & opportunis, etiam substantialibus, ad honorem Dei, dictæque semper Virginis Mariæ, & Sancti Patris Francisci, suum consensum, & assensum præstitit, & præstat erectioni, & fundationi Conventûs cum Ecclesia prædicta sub invocatione Divæ Mariæ Gratiarum, quamprimum ædificandi, & construendi per dictos Patres Capucinos in hac Insula Gaulos, in loco supra memorato, ad opus, & effectum, ut dicti Patres suo tempore existentes curam habeant, & diligenter exerceant Sacramentum Pœnitentiæ, assistentiam Animarum agonizantium, disseminent verbum Dei, aliaque pietatis officia per memoratos Patres exerceri solita, & non aliter &c.

Hoc tamen acto, expresso, & intellecto per hanc conditionem, & protestationem, perque pactum expressum, solemni stipulatione vallatum, ante hoc Instrumentum, quod aliter prædictus Reverendissimus Dominus Archipresbyter non fecisset, nec ad illud devenisset, & non aliàs, aliter, nec alio modo, videlicet, quod Conventus & Ecclesia noviter ædificandus, construendus, & construenda, & ædificanda cum Reverendis Patribus in eo suo tempore existentibus perpetuò sint, & esse debeant specialiter, directè, & immediatè subjecti, & suppositi Reverendissimo Patri totius Ordinis PP. Capucinorum Generali, suorumque in hac dignitate Successorum tantùm, & dumtaxat, & ad hunc spectet, & pertineat, ac spectare, & pertinere dignoscatur in illis, & super illis immediatam, & directam potestatem, & facultatem in omnibus eorum Religiosis contingentiis, & non aliter &c sine aliqua exceptione &c. juravit manu tacto pectore more Sacerdotali &c. unde &c.

Actum, perfectum & publicatum fuit, & est per me Notarium in hoc suburbio Castri Insulæ Gauli præsentibus admodum Rev., & specialiter Domino J. V. D. ac Canonico supradictæ Matricis Ecclesiæ Don Joanne Baptista Bonasue, & Rev. Domino Don Francisco Hellul Presbytero, testibus &c.

Consensus aliorum Regularium Mendicantium in dicto loco, & ejus vicinia existentium.

Die XIX. Septembris MDCCXXXVI.

Cum Illustrissimus & Reverendissimus D. Fr. Paulus Alpheran de Bussan, Episcopus Melitensis, in decursu hujus secundæ Generalis Visitationis Insulæ Gaules, suæ Diœcesis, de die 29. ejusdem mensis Septembris 1736. concesserit RR. Patribus Ordinis Capucinorum Sancti Francisci Ecclesiam, sub titulo B. Mariæ Virginis Gratiarum, positam prope Castrum prædictæ Insulæ ex parte Orientali, ut ibi extruere, & fundare possint Monasterium seu Conventum ejusdem Ordinis Capucinorum, hodiedum prædicto die coram prælibato Illmo, & Revmo Domino, ac penes acta ejusdem Sanctæ Visitationis comparuerunt RR. PP. Fr. Joseph Felici, Baccalaureus Ordinis Eremitarum S. Augustini, & Fr. Joseph Zarb, Ordinis Conventualium, Prior, & respectivè Guardianus Conventuum dictorum Ordinum erectorum in suburbio dicti Castri, & præsentes proprio & nomine aliorum Fratrum dictorum Conventuum, eorum consensum pariter, & assensum præstiterunt, & præstant erectioni prædictæ in loco prænominato, cum ex tali erectione nullum detrimentum, sive præjudicium eis evenire possit. Et ita &c. Unde &c.

Assensus & Votum Universitatis ac Populi.

Nos infrascripti pro veritate attestamur, qualiter spectatis, tum hujus Insulæ Gozzo ad 30. milliaria circumfusæ fertilitate, tum populi ad octo mille, & trecentas Personas ascendentis charitate, tum eleemosynis largâ manu dispensari solitis, & communi erga Ecclesias devotione, opportunè duodecim Fratres Capucini in ea vivere & sustentari possunt, quin populo, vel ulli, quicunque ille sit, fastidium aut præjudicium exinde proveniat: ad majorem enim Dei gloriam jam à longo tempore ibi exspectantur, & in singulari æstimatione, devotione, & veneratione habentur.

In quorum fidem subscribimur 15. Junii 1737.

Eques Dupeyrour Gubernator Insulæ.
Eques de Murbeuf Locum-tenens Insulæ &c. &c.

Ut Fratres Conventuum Meliten. & Gauli, seu Gaudiosæ Siggevi vel transeuntes vel quæstuantes majore suo commodo, & minore Incolarum onere consisterent, fuit ipsis ab A. R. D Fr. Antonino Cutajar, Capellano &c. de congrua eleemosyna provisum per subjunctum Testamenti articulum:

Inter alia Capitula contenta in nuncupatorio testamento, quod R. D. Fr. Antoninus Cutajar, Magistralis Obedientiæ, S. R. Hierosolym. Capellanus, Filius quondam Paschalis de Cas. Siggevi per acta Notarii infrascripti sub die 11. mensis Septembris II. Indiction. 1738. condidit, legitur Capitulum sequens, videlicet:

Item D. Testator voluit, & mandavit, ac expressè ordinavit, & ordinat, quod toties, quoties in perpetuum, & cunctis futuris temporibus RR. PP. Ordinis Capucinorum sub titulo S. Francisci Venerabilium Conventuum hujus Insulæ Melitæ, & Gaules (exceptis RR. PP. Ordinis Capucinorum prædicti Siculis) finitis illis ædificiis cum supradicta Ven. Ecclesia S. Joannis Decollati contiguâ intervenerint in prædi-

prædicto Casali Siggevi pro quæstuatione dictorum Ven. Conventuum, seu pro quacunque alia causâ, ipsi RR. Patres tempore mansionis eorundem in dicto Casali habitare, & residere debeant in Loco Domorum superiori contiguo cum supradicta Ecclesia S. Joannis Decollati, noviter ædificata per dictum D. Testatorem, consistente in aditu coperto, coquina, parvo Astrogo, Scala lapidea, duabus cameris &c. cubili, & usu cisternæ existentis in dicto Loco Domorum, quem dictus D. Testator sub titulo Hospitii dictis Patribus Capucinis Venerabilium Conventuum prædictorum legavit, & reliquit, ac fundavit, & fundat, & ad prædictum effectum mandavit, & ordinavit statim obitu suo subsecuto, Locum Domorum prædictum ornari debere cum aliquibus mobilibus, & suppellectile coquinæ ejusdem D. Testatoris pro servitio Reverendorum Patrum prædictorum necessariis, quæ idem D. Testator pro hoc legavit, & reliquit: nec non voluit intra annum à dicti sui obitûs die inantea computandum erigi debere, per dictos DD. Executores & Administratores super Jannam Introitûs dicti Loci Domorum, viam publicam respiciente, lapidem cum inscriptione sequenti, videlicet: Hospitium RR. PP. Capucinorum, *& insignia dicti Ordinis Capucinorum. Mandavitque pariter, & ordinavit, quod elapsis annis quindecim, à die obitûs ejusdem inantea computandis, dicti DD. Executores, & Administratores, & sui &c. teneantur, sintque obligati, prout eos D. Testator ipse oneravit & onerat, dare RR. PP. Capucinis pro substentatione, seu quotidiano eorum victu tempore dictæ eorumdem residentiæ in dicto Hospitio scuta decem &c. quolibet anno in perpetuum, & cunctis futuris temporibus de- & ex illis scutis quinquaginta & uno & taris sex, ut supra, per ipsum D. Testatorem assignatis pro eleemosyna supra ordinatæ, & fundatæ Missæ quotidianæ, quæ scuta decem annualia idem D. Testator ipsis RR. Patribus pro effectu præmisso in perpetuum legavit, & reliquit, solvenda modo infrascripto, videlicet: Prædictis RR. PP. Capucinis Sacerdotibus, Ven. Conventuum prædictorum, ad rationem tarorum duorum, & gran. decem pond. gen. cuilibet eorum singulis diebus; Fratribus verò Conversis, sive Laicis eorumdem Conventuum, ad rationem tari unius, & gran. decem cuilibet eorum quolibet die: onerans tamen & obligans ipse D. Testator eosdem RR. PP. Sacerdotes, prædicti Ordinis Capucinorum, & quemlibet eorum tempore dictæ eorum residentiæ in dicto Hospitio celebrare debere in dicta Ecclesia S. Joannis Decollati Missam lectam singulis diebus ad intentionem D. Testatoris: & ad hunc effectum D. Testator liberavit & liberat, exemitque & eximit DD. Rectorem seu Beneficiatum prædictæ Ecclesiæ S. Joannis Decollati, & Sacristam ejusdem Ecclesiæ pro tempore & suos &c. à celebratione Missarum sexaginta lectarum deducendarum quolibet anno in perpetuum, & cunctis futuris temporibus de- & ex supra ordinata & fundata Missa quotidiana perpetua. Mandavit prætorea, & mandat, ordinavit & ordinat dictus D. Testator, quod casu dato tempore residentiæ dictorum PP. Capucinorum in prædicto Hospitio, ipsi RR. PP. Sacerdotes Capucini, seu aliquis eorum ratione ægritudinis, seu alicujus legitimi impedimenti non potuerint, seu non potuerit celebrare in dicta Ecclesia S. Joannis Decollati Missam lectam, ut suprà ordinatam, eo eveniente casu illi P. Sacerdoti infirmo, seu impedito ad celebrandam Missam prædictam, solvatur, & solvi debeat titulo eleemosynæ pro suo victu & sustentatione quotidiana tarus unus, & gran. decem pond. gen. singulis diebus, & hoc toties, quoties in perpetuum & cunctis futuris temporibus casus prædictus evenerit. Voluitque etiam & mandavit dictus D. Testator, quod, si suprà relicta scuta decem annualia in aliquo anno non fuerint persoluta ex integra, dictis Reverendis Patribus Capucinis pro eorum victu & sustentatione quotidiana, eo casu eveniente totam illam summam, quæ superevit ex dictis scutis decem annualibus suprà relictis, quolibet anno applicari debere in perpetuum in celebratione supra ordinatæ & fundatæ Missæ quotidianæ perpetuæ, quoniam sic ipse D. Testator voluit, & ita fieri ipsi placuit, & placet, & non aliter &c. & prout melius,*

Ita est Not. Thomas Magri &c.

Exempl. autographo de hoc & suprà positis Documentis in Archivo Custodiæ *&c.*

TABULÆ TOPOGRAPHICÆ

In quibus Domus, ſeu Conventus Provinciarum, quarum hic Tomus meminit, Latino, & vernaculo nomine indicantur, pariterque Diœceſis Conventuum, & qualitas locorum, in quibus exiſtunt, cum anno fundationis &c. annotantur.

PROVINCIA NEAPOLITANA.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Italic.*	*Qualitas Loci.*	*Diœceſis Loci.*	*Annus fund. Loci.*
Abellinum.	*Avellino.*	Civitas.	Sedes Epiſcopi.	1580
Alvetum.	*Alvito.*	Pagus.	Sorana.	1597
Amalphis.	*Amalfi.*	Civitas.	Sedes Archiepiſ.	1583
Apicium.	*Apice.*	Pagus.	Beneventana.	1535
Argentium.	*Arienzo.*	Pagus.	S.Agath.Gothor	1561
Arianum.	*Ariano.*	Civitas.	Sedes Epiſcopi.	1583
Arpinum.	*Arpino.*	Pagus.	Sorana.	1578
Averſa.	*Averſa.*	Civitas.	Sedes Epiſcopi.	1545
Beneventum.	*Benevento.*	Civitas.	Sedes Archiepiſ.	1555&1595
Cajeta.	*Gaeta.*	Civitas.	Sedes Epiſcopi.	1540&1713
Caivanum.	*Caivano.*	Oppidum.	Averſana.	1586
Calatia.	*Cajazzo.*	Civitas.	Sedes Epiſcopi.	1592
Capua.	*Capoa.*	Civitas.	Sedes Archiepiſ.	1540
Caſerta.	*Caſerta.*	Civitas.	Sedes Epiſcopi.	1570
Caſtrummaris.	*Caſtellammare.*	Civitas.	Sedes Epiſcopi.	1583
Cava.	*Cava.*	Civitas.	Sedes Epiſcopi.	1566
Cerretum.	*Cerreto.*	Civitas Ducalis.	Teleſina.	1583
S. Germanus.	*San Germano.*	Civitas Montis Caſſini.	Sedes Abbatialis.	1579
Jeſualtum.	*Geſualdo.*	Pagus.	Abellinenſis.	1592
Itrum.	*Itri.*	Pagus.	Fundana.	1574
Magdalonium.	*Mataluna.*	Civitas Ducalis.	Caſertana.	1577
Mons Fuſci.	*Monte Fuſcoli.*	Oppidum.	Beneventana.	1625
Mons Herculeus.	*Monteſarchio.*	Oppidum.	Eadem.	1577
Neapolis *S. Euphebii.*	*Napoli S. Euſebio.*	Civitas.	Sedes Archiepiſ.	1530
.... *SSmæ Concept.*	..... *Concezzione.*	....	.....	1572
Nola.	*Nola.*	Civitas.	Sedes Epiſcopi.	1566
Nuceria *Paganorum.*	*Nocera de' Pagani.*	Civitas.	Sedes Epiſcopi.	1563
Pedemontium.	*Piedemonte.*	Civitas Ducalis.	Aliphana.	1577
Pons curvus.	*Ponte corvo.*	Civitas.	Sedes Epiſcopi.	1589
Puteoli. *orum.*	*Pozzuoli.*	Civitas.	Sedes Epiſcopi.	1582
S. Severinus.	*Sanſeverino.*	Pagus.	Salernitana.	1568

No-

Nomen Loci Latinum.	Nomen Loci Italic.	Qualitas Loci.	Diœcesis Loci.	Annus fund. Loci.
Solophra.	*Solofra.*	Pagus.	Salernitana.	1580
Sora.	*Sora.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1600
Suessa nova.	*Sessa nuova.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1593
Suessa vetus.	*Sessa vecchia.*	. . . . .	. . . . .	1537
Surrentum.	*Sorrento.*	Civitas.	Sedes Archiepis.	1586
Theanum.	*Teano.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1559
Tora.	*Tora.*	Pagus.	Theanensis.	1713
Turris octava.	*Torre del Greco.*	Pagus.	Neapolitana.	1568

Hospitia pro Itinerantibus & Quæstuantibus.

Nomen Loci Latinum.	Nomen Loci Italic.	Qualitas Loci.
Ariola.	*Ariola.*	Pagus.
Bellona.	*Bellona.*	Pagus.
Calvitianum.	*Calvizzano.*	Oppidum.
Capua.	*Capoa.*	Civitas Metrop.
Fractæ. *arum.*	*Le Fratte.*	Pagus.
Fundis.	*Fondi.*	Civitas.
S. Germanus.	*S. Germano.*	Mons Cassinus.
S. Maria.	*Santa Maria.*	Pagus.
Marth.	*Mart.*	Pagus.
Mater Domini.	*Mater Domini.*	Pagus.
Puteoli.	*Pozzuoli.*	Plaga Maritima.

Monasteria Monialium.

Nomen Loci Latinum.	Nomen Loci Ital.	Titulus Ecclesiæ.	Num. Mon.	Qualitas Regulæ.
Arpinum.	*Arpino.*	S. Crux.	XXXIII.	Stricta.
Capua.	*Capoa.*	S. Gabriel. Arch.	XXVI.	Privilegiata.
Neapolis. *Primum.*	*Napoli.*	S. Maria in Jerusalem.	XXXIII.	Stricta.
Secundum.		S. P. Franciscus.	IX.	Privilegiata.

Sigillum Provinciæ.

PRO-

PROVINCIA LUCANIÆ
VULGO' BASILICATA.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Italic.*	*Qualitas Loci.*	*Diœcesis Loci.*	*Annus fund. Loci.*
Abriola.	*Abriola.*	Oppidum.	Potentina.	1610 *incirca*
Cammerota.	*Cammerota.*	Oppidum.	Policastrensis.	1602
Campania.	*Campagna.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1575
Castellucia.	*Castellucia.*	Oppidum.	Caputaquen.	1614
Castilio.	*Castiglione.*	Oppidum.	Salernitana.	1617
Castrum Saracenum.	*Castel Saraceno.*	Oppidum.	Anglon. unita Tursensi.	1601
Centula.	*Centola.*	Oppidum.	Nullius.	1614
Cryptulæ. *arum.*	*Grottola.*	Oppidum.	Materanen.	1601
S. Cyprianus.	*S. Cipriano.*	Oppidum.	Salernitana.	1581
Ebulum.	*Evoli.*	Oppidum.	Salernitana.	1558
Ferrandina.	*Ferrandina.*	Oppidum.	Materanen.	1566 & 1615
Giffonum.	*Giffoni.*	Oppidum.	Salernitana.	1584
Lacus Niger *S. Mariæ*	*Lago negro di Santa Maria.*	Civit. Regia.	Policastrensis.	1560
... *S. Francisci.*	... *di S. Francesco.*	Civit. Regia.	......	1610
Laurea.	*Lauria.*	Oppidum.	Policastrensis.	1617
Marathea.	*Maratea.*	Civit. Regia.	Cassanensis.	1634
Marsicum.	*Marsico.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1602
Melphia.	*Melfi.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1582
S. Mennas.	*S. Menna.*	Oppidum.	Compsana.	1582
Mons Albanus.	*Mont'Albano.*	Oppidum.	Tricaricen.	1593
Mons Corvinus.	*Monte Corvino.*	Civitas.	Sedes Episcopi Acernensis.	1584
Mons Sanus.	*Monte Sano.*	Oppidum.	Caputaquensis.	1590
Montichium *seu S. Angeli.*	*Monticchio.*	Abbatia, seu Sylva.	Melphiensis.	1608
Murus.	*Muro.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1587 & 1600
Optatum.	*Ottato.*	Oppidum.	Caputaquen.	1604
Perdifumum.	*Perdifumo.*	Oppidum.	Nullius.	1617
Plaginæ. *arum.*	*Piaggine.*	Oppidum.	Caputaquens.	1615
Picernum.	*Picerno.*	Oppidum.	Potentina.	1618
Polla.	*Polla.*	Oppidum.	Caputaquen.	1577
Potentia *S. Antonii.*	*Potenza S. Antonio.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1570
.... *S. Caroli.*	.... *S. Carlo.*	....	......	1612
Sala.	*Sala.*	Civitas.	Caputaquensis.	1573
Salernum.	*Salerno.*	Civitas.	Sedes Archiepis.	1554
Saponaria, *seu Grumentum.*	*Saponara.*	Oppidum.	Marsicana.	1553
Senysium.	*Senisi.*	Oppidum.	Tursen. unita Anglon.	1548
Sicinianum.	*Sicignano.*	Oppidum.	Caputaquen.	1572
Tulbium.	*Tolve.*	Oppidum.	Materanen.	1585

Nomen

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Italic.*	*Qualitas Loci.*	*Diœcesis Loci.*	*Annus fund. Loci.*
Tricaricum.	*Tricarico.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1572
Tursium.	*Tursi.*	Civitas.	Sedes Epis. unit. Anglon.	1568
Vallis nova, *seu Novi.*	*Valle di Novi.*	Oppidum.	Caputaquen.	1624
Vetrum.	*Vietro di Potenza.*	Oppidum.	Compsana.	1572&1652
Vineola.	*Vignola.*	Oppidum.	Potentina.	1549 &1591

Hospitia pro Fratribus Itinerantibus, & Quæstuantibus. Extra Loca Conventuum.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Ital.*	*Qualitas Loci.*
Albanella.	*Albanella.*	Pagus.
Aquarus.	*Aquaro.*	Oppidum.
Ascea.	*Ascea.*	Pagus.
Atella.	*Atella.*	Pagus.
Barelium.	*Barrille.*	Pagus.
Bonatum.	*Delli Bonati.*	Oppidum.
S. Felix.	*S. Felice.*	Oppidum.
Pisticium.	*Posticcio.*	Oppidum.
Quaglietta.	*Quaglietta.*	Pagus.
Rius niger.	*Rio negro.*	Oppidum.
Ruvum.	*Ruvo.*	Oppidum.

Sigillum Provinciæ.

PRO-

PROVINCIA RHEGIENSIS
IN CALABRIA.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Italic.*	*Qualitas Loci.*	*Diœcesis Loci.*	*Annus fund. Loci.*
Balnearia.	*Bagnara.*	Civitas.	Nullius.	1592
Castrum vetus.	*Castelvetere.*	Oppidum.	Hieracensis.	1552
Catanzarium *seu Cathacium.*	*Catanzaro.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1534&1598
S. Catharina.	*S. Catharina.*	Pagus.	Squillacen.	1580
Claravallis.	*Chiaravalle.*	Oppidum.	Eadem.	1594
Criptaurea.	*Grotteria.*	Pagus.	Hieracensis.	1594
Cropanum.	*Cropani.*	Oppidum.	Cathacensis.	1619
Crotonium.	*Cotrone.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1617
Cusolitum.	*Cosoletto.*	Oppidum.	Oppidana.	1532
Cutrum.	*Cutro.*	Pagus.	Sanseveriniana.	1600
S. Elias.	*S. Elia.*	Oppidum.	Miletensis.	1534
Flumaria.	*Fiumara.*	Oppidum.	Rhegiensis.	1532
Galatrum.	*Galatro.*	Oppidum.	Miletensis.	1583
Hieracium.	*Gerace.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1533
Mayda.	*Maida.*	Oppidum.	Neocastren.	1582
Melicumna.	*Melicocca.*	Oppidum.	Nullius.	1585
Mesuraca.	*Misuraca.*	Oppidum.	Sanseveriniana.	1574
Miletum.	*Mileto.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1533
Monsleo.	*Monteleone.*	Civitas.	Miletensis.	1533
Neocastrum.	*Nicastro.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1545&1639
Oppidum.	*Oppido.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1590
Panaya.	*Panaja.*	Oppidum.	Miletensis.	1532&1585
Philocastrum.	*Motta-Filocastro.*	Oppidum.	Nicoterensis.	1533
Polistena.	*Polistina.*	Oppidum.	Miletensis.	1540
Quarterorum.	*Li Quartieri.*	Pagus.	Miletensis.	1588
Rhegium. *Primus.*	*Reggio.*	Civitas.	Sedes Archiep.	1532
..... *Secundus.*	.....	.....	.....	1634
Scylla.	*Scilla.*	Oppidum.	Rhegiensis.	1641
Seminaria.	*Seminara.*	Civitas.	Miletensis.	1560
Squillacium.	*Squillace.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1545&1600
Stylum.	*Stilo.*	Civitas.	Squillacensis.	1550
Sybaris.	*Simeri.*	Oppidum.	Cathacens.	1590
Trium Tabernarum.	*Taverna.*	Civitas.	Eadem.	1587
Terra nova.	*Terra nuova.*	Oppidum.	Oppidana.	1533
Tropea.	*Tropea.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1590

Hoſpitia pro Itinerantibus & Quæſtuantibus extra Loca Conventuum.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Italic.*	*Qualitas Loci.*
Pitium.	*Pizzo.*	Pagus.
Roſarnum.	*Roſarno.*	Pagus.

Sigillum Provinciæ.

PROVINCIA COSENTINA.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Italic.*	*Qualitas Loci.*	*Diœcesis Loci.*	*Annus fund. Loci.*
Acrium.	*Acri.*	Oppidum.	Bisinianen.	1590
Altusmons.	*Altomonte.*	Oppidum.	Cassanen.	1597
Amanthea.	*Amantea.*	Civit. Regia.	Sedes Episc. &c.	1607
Belimons.	*Belmonte.*	Oppidum.	Tropejen.	1606
Belvederium.	*Belvedere.*	Civitas.	S. Marci.	1695
Bisinianum.	*Bisignano.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1570
Campotenesum.	*Campotenese.*	Solitudo.	Cassanen.	1698
Caroleum.	*Carolei.*	Oppidum.	Cosentina.	1581
Casale novum.	*Casal novo.*	Oppidum.	Cassanen.	1609
Cassanum.	*Cassano.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1581
Castilio.	*Castiglione.*	Pagus.	Cosentina.	1610
Castrovillarium.	*Castrovillari.*	Civitas.	Cassanen.	1538 & 1630
Cetrarium.	*Cetrano.*	Oppidum.	Nullius.	1618
Ciro.	*Ciro.*	Oppidum.	Umbriaticen.	1614
Cœlicum.	*Celico.*	Pagus.	Cosentina.	1593
Coriolanum.	*Corigliano.*	Civitas.	Rossanen.	1582
Cosentia.	*Cosenza.*	Civit. Regia.	Sedes Archiepis.	1534 & 1682
Dipinianum.	*Dipignano.*	Pagus.	Cosentina.	1528
S. Joannes *in floribus.*	*S. Giovanni in fiore.*	Oppidum.	Cosentina.	1636
Lutium.	*Luzzi.*	Oppidum.	Bisinianen.	1605
Mons altus.	*Montalto.*	Civitas.	Cosentina.	1568
Muranum.	*Morano.*	Oppidum.	Cassanen.	1606
Murimannum.	*Mormanno.*	Oppidum.	Cassanen.	1579
Nuceria.	*Nocera.*	Oppidum.	Marteranen.	1581
Oriolum.	*Oriolo.*	Oppidum.	Anglonen.	1589
Paula.	*Paola.*	Civitas.	Cosentina.	1580
Pedacium.	*Pedace.*	Pagus.	Cosentina.	1589
Plana.	*Piana.*	Pagus.	Cosentina.	1609
Rossanum.	*Rossano.*	Civitas.	Sedes Archiepis.	1546 & 1632
Rublanum.	*Rogliano.*	Pagus.	Cosentina.	1642
Ruggianum.	*Roggiano.*	Oppidum.	S. Marci.	1584
Saracena.	*Saracena.*	Oppidum.	Cassanen.	1588
Scilianum.	*Scigliano.*	Oppidum.	Marteranen.	1587
Strongoli.	*Strongoli.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1617
Turium novum.	*Terra nova.*	Civitas.	Rossanen.	1608
Turanum.	*Torano.*	Oppidum.	Bisinianen.	1578
Ursomartium.	*Orsomarso.*	Oppidum.	Cassanen.	1610

Hospitium pro Itinerantibus & Quæstuantibus.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Italic.*	*Qualitas Loci.*
Cariatum.	*Cariati.*	Civitas.

Mo-

Monasteria Monialium Capucinarum.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Italic.*	*Titulus Ecclesiæ.*	*Num. Monial.*	*Qualitas Regulæ.*
Acrium.	*Acri.*	S. Petrus de Alcantara.	XIII.	Stricta.
Cosentia.	*Cosenza.*	S. Crux.	XXI.	Stricta.
Mons altus.	*Montalto.*	Im̃aculata Conceptio.	XXII.	Privilegiata.
Tessanum.	*Tessano.*	S. Michael Archang.	XIII.	Stricta.

Sigillum Provinciæ.

PROVINCIA S. ANGELI
IN APULIA.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Italic.*	*Qualitas Loci.*	*Diœcesis Loci.*	*Annus fund. Loci.*
Anglonum.	*Agnone.*	Civitas.	Triventina.	1603
Apricena.	*Apricena.*	Pagus.	Luceriensis.	1583
Aricia.	*Riccia.*	Pagus.	Beneventana.	1679
Bovinum.	*Bovino.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1623
Campus bassus.	*Campo basso.*	Oppidum.	Bovinensis.	1589
Ciriniola.	*Cirignola.*	Oppidum.	Nullius.	1613
S. Elias.	*S. Elia.*	Oppidum.	Beneventana.	1604
Æsernia.	*Isernia.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1577
Fogia.	*Foggia.*	CivitasRegia.	Trojana.	1579 & 1618
Frisononum.	*Frusolone.*	Oppidum.	Triventina.	1580
Guglimajus.	*Guglionesi.*	Oppidum.	Termulana.	1628
S. Joannes Rotundus.	*S. Giovanni rotondo*	Oppidum.	Sipontina.	1538
Larinum.	*Larino.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1535
Luceria.	*Lucera.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1569
S. Marcus Catulæ.	*S. Marco dellaCato- (la.*	Pagus.	Vulturanen.	1585
Monsfalconis.	*Montefalcone.*	Pagus.	Triventina.	1622
Mons Garganus.	*Monte S. Angelo.*	Civitas.	Sipontina.	1595
Murgantia.	*Morcone.*	Civitas.	Beneventana.	1602
Rhodium.	*Rodi.*	Oppidum.	Sipontina.	1540 & 1600
Serra capriola.	*Serra capriola.*	Oppidum.	Larinensis.	1536
S. Severus.	*S. Severo.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1606
Sipontum.	*Manfredonia.*	Civitas.	Sedes Archiepis.	1571 & 1622
Triventum.	*Trivento.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1550
Troja.	*Troja.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1616
Turris major.	*Torre maggiore.*	Oppidum.	SanSeveriniana.	1550 & 1627
Vastum.	*Vasto.*	Civitas.	Theatina.	1582
Venafrum.	*Venafro.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1573
Vestæ. *arum.*	*Viesti:*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1634
Vicus de Pantano.	*Vico.*	Oppidum.	Sipontina.	1566 & 1646

Sigillum

Provinciæ.

PRO-

PROVINCIA BARENSIS.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Italic.*	*Qualitas Loci.*	*Diœcesis Loci.*	*Annus fund. Loci.*
Aquaviva.	*Acquaviva.*	CivitasRegia.	Barensis.	1589
Altilia.	*Altamura.*	CivitasRegia.	Gravinen.	1563
Andria.	*Andria.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1572
Barium.	*Bari.*	Civitas.	Sedes Archiepis.	1556
Barula.	*Barletta.*	Civitas.	olim Tranensis.	1554
Bituntum.	*Bitonto.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1548
Cisterninum.	*Cisternino.*	Oppidum.	Monopolit.	1596
Coratum.	*Corato.*	Oppidum.	Tranensis.	1594
Cupersanum.	*Conversano.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1573
Gravina.	*Gravina.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1535
Juvenacium.	*Giovenazzo.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1612
Lavellum.	*Lavello.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1591
Meduneum.	*Modogno.*	Civitas privilegiata.	Barensis.	1584
Melfictum.	*Molfetta.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1540
Minervinum.	*Minervino.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1593
Monopolis.	*Monopoli.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1566
Mons pelusius.	*Monte peloso.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1570
Noja.	*Noja.*	Oppidum.	Barensis.	1589
Nuces *cum.*	*Noci.*	Oppidum.	Cupersanensis.	1588
Palum.	*Palo.*	Oppidum.	Barensis.	1594
Putinianum.	*Putignano.*	Oppidum.	Nullius.	1585
Rubeus.	*Ruvo.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1607
Rutilianum.	*Rutigliano.*	Oppidum.	Cupersanensis.	1612
Spina aurea.	*Spinazzola.*	Oppidum.	Venusina.	1587
Terlitium.	*Terlizzi.*	Civitas.	Juvenacen.	1582
Tranum.	*Trani.*	Civitas.	Sedes Archiepis.	1591
Trivianum.	*Triggiano.*	Oppidum.	Barensis.	1614
Venusium.	*Venosa.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1591
Vigiliæ *arum.*	*Bisceglia.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1606

Hospitia.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Italic.*	*Qualitas Loci.*
Arborebellum.	*Arborebello.*	Terra.
Castellana.	*Castellana.*	Oppidum.

Mona-

Monasteria Monialium.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Italic.*	*Titulus Ecclesię.*	*Num. Mon.*	*QualitasRegulæ.*
Aquaviva.	*Acquaviva.*	S. Maria à Constantinopoli.	XLVI.	Stricta.
Meduneum.	*Modugno.*	S.Maria Puritatis.	XXIV.	Privilegiata.

Sigillum Provinciæ.

PRO-

PROVINCIA HYDRUNTINA.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Italic.*	*Qualitas Loci.*	*Diœcesis Loci.*	*Annus fund. Loci.*
Alexanum.	*Alessano.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1628
Brundusium.	*Brindisi.*	Civitas.	Sedes Archiepis.	1588
Campiæ *arum.*	*Campi..*	Oppidum.	Lyciensis.	1705
Casaranum.	*Casarano.*	Oppidum.	Nerithonen.	1582
Castronitum.	*Castellaneta.*	Civitas.	Sedes Episcopi	1572
Cilium.	*Ceglie.*	Oppidum.	Oritana.	1570
Corilianum.	*Corigliano.*	Oppidum.	Hydruntina.	1587
Criptaliæ *arum.*	*Grottaglie.*	Oppidum.	Tarentina.	1541
Cupertinum.	*Cupertino.*	Oppidum.	Nerithonensis.	1590
Disum.	*Diso.*	Oppidum.	Castrensis.	1619
S. Elias.	*S. Elia.*	Oppidum.	Lycien.	1584
Francavilla.	*Francavilla.*	Oppidum.	Oritana.	1560
Galatula.	*Galatone.*	Oppidum.	Nerithonen.	1599
Gallipolis.	*Gallipoli.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1583
Ginusium.	*Genosa.*	Oppidum.	Materanensis.	1610
Hydruntum.	*Otranto.*	Civitas.	Sedes Archiepis.	1594
Latertium.	*Laterza.*	Oppidum.	Materanensis.	1548
Licium *S. Mariæ de alto*	*Lecce.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1570
. . . Rudiæ *arum.*	. . . .	. . . . .	. . . . .	1533
Mandurium.	*Casal nuovo.*	Oppidum.	Oritana.	1578
Martina.	*Martina.*	Oppidum.	Tarentina.	1546
Massafra.	*Massafra.*	Oppidum.	Motulana.	1584
Matera.	*Matera.*	Civitas.	Sedes Archiepis.	1563
Messapia.	*Mesagna.*	Oppidum.	Brundusina.	. . .
Mons Caveosus.	*Monte scaglioso.*	Oppidum.	Materanen.	1593
Nerithon *onis.*	*Nardò.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1569
Ostunium.	*Ostuni.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1586
S. Petrus *in Galatina.*	*S. Pietro in Galatina*	Oppidum.	Hydruntina.	1570
Ruffanum.	*Ruffano.*	Oppidum.	Ugentina.	1621
Salve.	*Salve.*	Oppidum.	Ugentina.	1580
Scorranum.	*Scorrano.*	Oppidum.	Hydruntina.	1600
Tarentum.	*Taranto.*	Civitas.	Sedes Archiepis.	1539
Tricasium.	*Tricase.*	Oppidum.	Alexanensis.	1588

Hospitia extra Loca Conventuum.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Italic.*	*Qualitas Loci.*
Batendierum.	*Battendiero.*	Pagus.
Oria.	*Oria.*	Civitas.
S. Petrus Vernoticus.	*S. Pietro Vernotico.*	Oppidum.

Mona-

Monafteria Monialium.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Ital.*	*Titulus Ecclefiæ.*	*Num. Monial.*	*Qualitas Regulæ.*
Brundufium.	*Brindifi.*	S. Maria Angelorũ.	XXXIII.	Stricta.
Caftronitum.	*Caftellaneta.*	S. Maria de Refugio	XXXIII.	Privilegiata.
Lequile.	*Lequile.*	S. Clara.	XXX.	Privilegiata.
Licium.	*Lecce.*	B. V. Maria Lauret.	XXXIII.	Privilegiata.
Matera.	*Matera.* (na.	S. Clara.	XXXV.	. . . . .
S. Petrus *in Galatina.*	*S. Pietro in Galati-*	S. Maria Annuntiat.	XXX. *incirca*	Privilegiata.
Soletum.	*Soleto.*	S. Nicolaus Epifc.	XXX.	Privilegiata.
Tarentum.	*Taranto.*	S. Michael Archang.	XXXIII.	Stricta.

Sigillum Provinciæ.

PRO-

PROVINCIA PANORMITANA.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Ital.*	*Qualitas Loci.*	*Diœcesis Loci.*	*Annus fund. Loci.*
Agrigentum.	*Girgenti.*	Civit. Regia.	Sedes Episcopi.	1552
Alcamus.	*Alcamo.*	Civit. Ducalis	Mazarienſis.	1566
Aragonia.	*Aragona.*	Oppidum.	Agrigentina.	1689
Bivona.	*Bivona.*	Civit. Ducalis	Eadem.	1572
Burgium.	*Burgio.*	Oppidum.	Eadem.	1580
Buſacchinum.	*Buſacchino.*	Oppidum.	Montis Regalis.	1633
Caccabus.	*Caccamo.*	Civit. Ducalis	Panormitana.	1589
Caltabellotta.	*Caltabellotta.*	Oppidum.	Agrigentina.	1614
Caltafimum.	*Caltafimi.*	Civit. Ducalis	Mazarienſis.	1581
Caltaniſſetta.	*Caltaniſſetta.*	Civit. Ducalis	Agrigentina.	1545
Camerata.	*Camerata.*	Oppidum.	Eadem.	1572
Carenum.	*Carini.*	Oppidum.	Mazarienſis.	1603
Caſtrum novum.	*Caſtro nuovo.*	Civit. Regia.	Agrigentina.	1533
Caſtrum Thermarum.	*Caſtel termini.*	Oppidum.	Eadem.	1722
Caſtrum Veteranum.	*Caſtel vetrano.*	Civit. Ducalis	Mazarienſis.	1546
S. Cataldus.	*S. Cataldo.*	Oppidum.	Agrigentina.	1724
Ciminna.	*Ciminna.*	Oppidum.	Panormitana.	1588
Cluſa.	*Chiuſa.*	Oppidum.	Agrigentina.	1569
Corleo.	*Corleone.*	Civit. Regia.	Montis Regalis.	1570
Drepanum. *Primum.*	*Trapani.*	Civit. Regia.	Mazarienſis.	1555
. . . *Secundum.*	. . . . .	. . . .	. . . . . .	1619
Leocata.	*Licata.*	Civit Regia.	Agrigentina.	1572
Marſala.	*Marſala.*	Civit. Regia.	Mazarienſis.	1571
Mazara.	*Mazara.*	Civit. Regia.	Sedes Episc.	1584
Mons S. Juliani.	*Monte di S. Giuliano.*	Civit. Regia.	Mazarienſis.	1571
Mons Regalis.	*Monreale.*	Civitas.	Sedes Archiepiſ.	1581
Narus.	*Naro.*	Civit. Regia.	Agrigentina.	1550
Panormum.	*Palermo.*	Civit. Regia.	Sedes Archiepiſ.	1533
. . . *Infirmaria.*	. . . .	. . . . . .	. . . .	1546
Partanna.	*Partanna.*	Oppidum.	Mazarien.	1598
Parthenicum.	*Partinico.*	Oppidum.	Eadem.	1617
Plana Græcorum.	*Piana de' Greci.*	Oppidum.	Montis Regalis.	1673
Podium Regale.	*Poggio reale.*	Oppidum.	Mazarienſis.	1723
Politium.	*Polizzi.*	Civit. Regia.	Cephaludenſis.	1538
Sacca.	*Sciacca.*	Civit. Regia.	Agrigentina.	1556
Sala Parutarum.	*Sala di Paruta.*	Oppidum.	Mazarienſis.	1727
Salemium.	*Salemi.*	Civit. Regia.	Mazarien.	1589
Sambuca.	*Sambuca.*	Oppidum.	Agrigentina.	1609
Sutera.	*Sotera.*	Civitas.	Eadem.	1621
Thermæ Himerantes.	*Termini.*	Civit. Regia.	Panormitana.	1547

Missio Stabilis
in Insula Pantellariæ, seu Cosyræ

Monasteria Monialium Capucinarum.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Italic.*	*Titulus Ecclesiæ.*	*Num. Monial.*	*Qualitas Instituti.*
Panormum.	*Palermo.*	S. Clara.	xxxiii.	Strict. Capuc.
. . . .	. . . .	S. Elisabeth Regina.	xxxiii.	Tertii Ordinis.

Sigillum Provinciæ.

PRO-

PROVINCIA MESSANENSIS.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Ital.*	*Qualitas Loci.*	*Diœcesis Loci.*	*Annus fund. Loci.*
Adernio.	*Adernò.*	Oppidum.	Catanensis.	1608
Alcara.	*Alcara.*	Oppid. Regium.	Messanensis.	1574
Alisium.	*Alì.*	Oppidum.	Archimandritæ Mesanens.	1574
Amastra.	*Mistretta.*	Civitas.	Cephaludanẽsis.	1569
Brontis.	*Bronte.*	Oppid. Regium.	Montis Regalis.	1627
Castellum bonum.	*Castel-buono.*	Oppidum.	Messanensis.	1572
Castrum Regale.	*Castro Reale.*	Civitas Regia.	Eadem.	1566
Catana *Conv. ant.*	*Catania.*	Civitas Regia.	Sedes Episcopi.	1533
.... *Conv. novus.*	.....	......	....	1620
Collesanum.	*Collesano.*	Oppidum.	Cephaludanen.	1568
Engium.	*Gange.*	Oppidum.	Messanen.	1572
Francavilla.	*Francavilla.*	Oppidum.	Eadem.	1570
Gipsum.	*Gesso.*	Pagus.	Eadem.	1584
Gibilmanna.	*Gibilmanna.*	Sylva.	Cephaludanen.	1535
Herbita.	*Nicosia.*	Civitas Regia.	Messanen.	1546
Hicarium, *vel Hiro.*	*Geracc.*	Oppidum.	Eadem.	1689
Jacium, *vel Acis.*	*Jaci.*	Civitas Regia.	Catanensis.	1574
Lingua grossa.	*Lingua grossa.*	Civitas Regia.	Messanen.	1647
Liparum.	*Lipari.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1584
S. Lucia.	*S. Lucia.*	Civitas Regia.	Nullius.	1610
S. Marcus.	*S. Marco.*	Oppidum.	Messanen.	1582
Melatium.	*Melazzo.*	Civitas Regia.	Eadem.	1580
Messana.	*Messina.*	Civitas.	Sedes Archiepis.	1533
Naxos.	*Naso.*	Oppidum.	Messanensis.	1566
Pactæ *arum.*	*Patti.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1550
Paternio.	*Paternò.*	Oppidum.	Catanensis.	1556
Pedemons.	*Piedemonte.*	Oppidum.	Messanensis.	1731
Petralia.	*Petralia.*	Oppidum.	Eadem.	1587
Puteus goti.	*Pozzo di gotto.*	Civitas.	Eadem.	1623
Pychis.	*Pettineo.*	Oppidum.	Cephaludanen.	1582
Randatium.	*Randazzo.*	Civitas Regia.	Messanensis.	1610
Rametta.	*Rometta.*	Civitas Regia.	Eadem.	1585
Rocca.	*Rocca.*	Oppidum.	Mesanensis.	1627
Sabuca.	*Savoca.*	Oppid. Regium.	Archimandritæ Mesanens.	1574
Taurominium.	*Tavormina.*	Civitas Regia.	Mesanensis.	1551
Tissa.	*Tusa.*	Oppidum.	Cephaludanen.	1582
Tortoretum.	*Tortorice.*	Civitas Regia.	Messanensis.	1559
Troyna.	*Troina.*	Civitas.	Eadem.	1540

Hoſpitia extra loca Conventuum.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Italic.*	*Qualitas Loci.*
S. Agatha.	*S. Agatha.*	— —
Capitium.	*Capizzi.*	— —
Trium Caſtanearum.	*Tre Caſtagni.*	— —
Cephaludium.	*Ceſalù.*	Civitas.
Codronium.	*Condro.*	— —
Galteri.	*Gratteri.*	— —
Iſnellum.	*Iſnello.*	Pagus.
Maſcalæ.	*Maſcali.*	— —
Mons fortis.	*Monforte.*	— —
Novara.	*Novara.*	— —
Pedara.	*Pedara.*	— —
Piſtis.	*Piſtunina.*	Rus.
Saponaria.	*Saponara.*	— —
S. Stephanus.	*San Steſano.*	— —
Via grandis.	*Via grandis.*	— —

Monaſterium, ſeu Conſervatorium Capucinarum.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Italic.*	*Titulus Eccleſiæ.*	*Num. Monial.*	*Qualitas Regulæ.*
Meſſana.	*Meſſina.*	Jeſus, & Maria.	...	Stricta.

Sigillum

Provinciæ.

PRO-

PROVINCIA SYRACUSANA.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Lori Ita.*	*Qualit. Loci.*	*Diœcesis Loci.*	*Annus fund. Loci.*
Augusta.	*Agosta.*	Oppidum.	Syracusana.	1606
Argirio.	*San Filippo.*	Oppidum.	Catanensis.	1608
Aydon.	*Aydone.*	Oppidum.	Catanensis.	1611
Bidenum.	*Vizzini.*	Oppidum.	Syracusana.	1533 - 1603
Biscaris.	*Biscari.*	Pagus.	Eadem.	1735
Buccherium.	*Boccheri.*	Oppidum.	Eadem.	1627
Caimenæ *arum.*	*Comiso.*	Pagus.	Eadem.	1616
Caliobeta.	*Calascibetta.*	Oppidum.	Catanensis.	1589
Calatagiro *nis.*	*Calatagirone.*	Oppidum.	Syracusana.	1540 - 1607
Clarus Mons.	*Chiaramonte.*	Pagus.	Eadem.	1558 - 1593
Enna.	*CastroGiovanni;*	Oppidum.	Catanensis.	1534 - 1598
Ferula.	*Ferla.*	Pagus.	Syracusana.	1579
Heraclea.	*Terra nuova.*	Oppidum.	Eadem.	1573
Hybla major, *aut Abula*	*Avola.*	Oppidum.	Eadem.	1579 - 1693
Hybla minor.	*Melilli.*	Oppidum.	Eadem.	1616
Hyspice fundus.	*Spaccaforno.*	Oppidum.	Eadem.	1627
Leonfortis.	*Leonforte.*	Pagus.	Catanensis.	1627
Leontini *orum.*	*Lentini.*	Oppidum.	Syracusana.	. . . .
Licodia.	*Licodia.*	Pagus.	Eadem.	. . . .
Mazzarinum.	*Mazzarino.*	Pagus.	Eadem.	1574
Menæ *arum.*	*Mineo.*	Oppidum.	Eadem.	1550 - 1590
Militellum.	*Militello.*	Pagus.	Eadem.	1574
Motuca.	*Modica.*	Oppidum.	Eadem.	. . . . .
Netum.	*Noto.*	Oppidum.	Eadem.	1553 - 1584 1693
Palatiolus.	*Palazzuolo.*	Pagus.	Eadem.	1674
Platea.	*Piazza.*	Oppidum.	Catanensis.	1538 - 1606
Ragusa *seu Hirminia.*	*Ragusa.*	Oppidum.	Syracusana.	1537 - 1606
Regalbutum.	*Regalbuto.*	Oppidum.	Catanensis.	1585 - 1616
Siclis.	*Sicli.*	Oppidum.	Syracusana.	1572 - 1623
Sortinus.	*Sortino.*	Pagus.	Eadem.	1556
Syracusæ *arum.*	*Siracusa.*	Civitas.	SedesEpiscopalis	1549 - 1 58
Victoria.	*Vittoria.*	Oppidum.	Syracusana.	1697

Sigillum Provinciæ.

PROVINCIA APRUTINA.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Italic.*	*Qualitas Loci.*	*Diœcesis Loci.*	*Annus fund. Loci.*
Aquila *S. Josephi.*	*Aquila S.Giuseppe.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1540
Aquila *S. Michaelis.*	. . . *S. Michele.*	. . . .	. . . . .	1609
Aveanum.	*Avezzano.*	Oppidum.	Marsorum.	1570
Campli *orum.*	*Campli.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1579
Caramanicum.	*Caramanico.*	Oppidum.	Theatina.	1590
Catinianum.	*Catignano.*	Pagus.	Nullius.	1580
Celanum.	*Celano.*	Oppidum.	Marsorum.	1570
Cermignanum.	*Cermignano.*	Oppidum.	Pinnensis.	1672
Civitella.	*Civitella.*	CivitasRegia.	Teramensis.	1611
Equicoli, *seu Equicolani*	*Cicoli.*	Oppidum.	Reatina.	1568
Fonticuli.	*Fontecchio.*	Oppidum.	Nullius.	1593
Guardiagrelis.	*Guardiagrele.*	Oppidum.	Theatina.	1599
Gypsum.	*Gesso.*	Pagus.	Theatina.	1591
Hadria.	*Atri.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1570
Julia nova.	*Giulia nova.*	Oppidum.	Teramensis.	1599
Lancianum.	*Lanciano.*	Civitas.	Sedes Archiep.	1575
Lauretum.	*Loreto.*	Oppidum.	Pinnensis.	1583
Lucus.	*Luco.*	Pagus.	Marsorum.	1592
Manupellum.	*Monopello.*	Oppidum.	Theatina.	1620
Montorium.	*Montorio.*	Oppidum.	Pinnensis.	1580
Ophænum.	*Offeno.*	Oppidum.	Valvensis.	1600
Ortona.	*Ortona a mare.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1586 & 1626
Pinnæ *arum.*	*Penne.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1575
Piscaria.	*Pescara.*	CivitasRegia.	Pinnensis.	1631
Radianum.	*Rajano.*	Oppidum.	Sulmonensis.	1642
Scurcula.	*Scorcola.*	Oppidum.	Marsorum.	1590
Sulmona.	*Sulmona.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1580
Talleacotium.	*Tagliacozzo.*	Pagus.	Marsorum.	1626
Teramum.	*Teramo.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1543
Theate.	*Chieti.*	Civitas.	Sedes Archiepis.	1580
Toccum.	*Tocco.*	Pagus.	Theatina.	1585

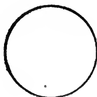
Sigillum Provinciæ.

PROVINCIA CALARITANA.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Vernac.*	*Qualitas Loci.*	*Diœcesis Loci.*	*Annus fund. Loci.*
Barumini.	*Barumini.*	Oppidum.	Alborensis.	1610
Calaris *S. Antonius.*	*Caller.*	Civitas.	Sedes Archiep.	1592
. . . *S. Benedictus.*	. . . . .	. . . . .	. . . . .	. . .
Ecclesia.	*Iglesias.*	Civitas.	Ecclesien. unita Calaritanæ.	1596
Masulla.	*Masullas.*	Oppidum.	Uselensis.	1648
Nurri.	*Nurri.*	Oppidum.	Calaritana.	. . .
Oristanum.	*Oristan.*	Civitas.	Alborensis.	1609
Quartum.	*Quartu.*	Oppidum.	Calaritana.	1631
Selurum.	*Santluri.*	Oppidum.	Calaritana.	1609
Tortolium.	*Tortoly.*	Oppidum.	Calaritana.	1733
Villa sorres.	*Villassor.*	Oppidum.	Calaritana.	1630

Monasteria Monialium Capucinarum.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Italic.*	*Titulus Ecclesiæ.*	*Num. Mon.*	*Qualitas Regulæ.*
Calaris.	*Caller.*	S. Antonius.	. . .	Stricta.
Oristanum.	*Oristana.*	. . . . . .		. . . .

Sigillum Provinciæ.

PRO.

PROVINCIA TURRITANA.

Nomen Loci Latinum.	*Nom. Loci Vernac.*	*Qualitas Loci.*	*Diœcesis Loci.*	*Annus fund. Loci.*
Alguerium.	*Alguer.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1595
Bitti.	*Bitti.*	Oppidum.	Calaritana.	. . .
Bolotana.	*Bolotana.*	Oppidum.	Algueren.	1608
Bosa.	*Bosa.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1608
Calangianos.	*Calangianos.*	Oppidum.	Ampurien. unita Civitatensi.	. . .
Cularis.	*Culler.*	Oppidum.	Bosanen.	1610
Mores.	*Mores.*	Oppidum.	Turritana.	1715
Nulvi.	*Nulvi.*	Oppidum.	Ampurien.	1607
Occierium.	*Ocier.*	Oppidum.	Algueren.	1593
Plovaca.	*Ploaque.*	Oppidum.	Turritana.	. . .
Sacer *eris.*	*Sasser.*	Civit. Metrop.	Sedes Archiepis.	1588
Sorso.	*Sorso.*	Oppidum.	Turritana.	1690
Tiesi.	*Tiesi.*	Oppidum.	Eadem.	1708

Monasteria Monialium.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Italic.*	*Titulus Ecclesiæ.*	*Num. Monial.*	*Qualit. Regulæ.*
Sacer.	*Sasser.*	Jesus Maria Joseph.	LX *incirca.*	Stricta.
Tempium.	*Tempi.*	. . . . .	. . . .	Stricta.

Sigillum Provinciæ.

CU-

CUSTODIA
MONFERRATENSIS.

Nomen Loci Lat.	*Nomen Loci Italic.*	*Qualitas Loci.*	*Diœcesis Loci.*	*Annus fundat. Loci.*
Aquæ.	*Acqui.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1585
Casalis.	*Casale.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1541 - 1572 1633
Fubinæ.	*Fubine.*	Pagus.	Aquens.	1611
Monscalvus.	*Moncalvo.*	Civitas Ducalis.	Eadem.	1624
Nicia Palearum.	*Nizza della paglia.*	Civitas Ducalis.	Aquensis.	1592 - 1622
S. Salvator.	*S. Salvatore.*	Oppidum Regal.	Papiensis.	1620

Monasterium Monialium.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Ital.*	*Tit. Ecclesiæ.*	*Numerus Monial.*	*Annus fund. Loci.*
Casalis.	*Casale.*	S. Clara.	24. Chor. & 4. Conversæ.	Stricta.

Sigillum Custodiæ.

CUSTODIA TRIDENTINA.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Italic.*	*Qualitas Loci.*	*Diœcesis Loci.*	*Annus fund. Loci.*
Ala.	*Ala.*	Oppidum.	Tridentina.	1606
Arcus.	*Arco.*	Castrum.	Tridentina.	1585
Condinum.	*Condino.*	Pagus.	Tridentina.	1742
Maletum.	*Malè.*	Pagus.	Tridentina.	1742
Roboretum.	*Roveredo.*	Oppidum, Civit. nuncupata.	Tridentina.	1575
Tridentum.	*Trento.*	Civitas.	Sed. Ep. Prin.	1584

Sigillum *Crux inter duo brachia plantata cum nominibus Jesûs, & Mariæ à latere.* Custodiæ.

CUSTODIA MELITENSIS.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Vernaculum.*	*Qualitas Loci.*	*Diœcesis Loci.*	*Annus fund. Loci.*
Gotium, *seu Gaudisium vel Gaudiosa.*	*Gozzo.*	Insula.	Melitensis.	1737
Valetta.	*Valetta.*	Civitas.	Sedes Episc.	1589
Victoriosa.	*Vittoriosa.*	Civitas.	Eadem.	1736

Hospitium.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Vern.*	*Qualitas Loci.*
Sigevum.	*Sigevi.*	Pagus.

Sigillum *S. Bonaventura Cardinalis & Doctor Ecclesiæ.* Custodiæ.

IN-

INDEX
RERUM PRINCIPALIORUM,
Quæ in hoc Tomo tertio continentur.

Pro acceleranda Conventûs fabrica materialia diebus festis apportari conceditur, *fol.* 107. *col.* 1.

Fr. Angelicus à Neapoli

Episcopus Tropeensis *fol.* 4.

Fr. Angelicus Meschiavina

Fundationem Monasterii Monialium Capucinarum Casalens. juvat, *fol.* 229.

Fr. Angelicus ab Uryco

Monasterium Capucinarum Panormit. instituit, *fol.* 164. *in not.*

Fr. Angelus ab Enna

Professionis nullitatem allegans ex ordine placidè dimittitur, *fol.* 203. *in not.*

Servi Dei Fr. Angeli ab Acrio

Vita compendiatur, *fol.* 95. *in nota*.

Fr. Angelus à Corleone

Algerium ad redimendos captivos ablegatur *fol.* 147. *col.* 2.

Anna Imperatrix

Sacras Reliquias Fr. Hyacintho à Casali donat, *fol.* 242. eundemque litteris convenit *fol.* 243.

Annibali Bottaro

Suscepto Presbyteratu artem Medicinæ in Conventu Fratrum exercere permittitur *fol.* 63. *col.* 2.

Fr. Anselmus à Monopoli

S. R. E. Cardinalis, Provinciæ Barensis decor *fol* 106. & Hydruntinæ *fol.* 115.

Fr. Anselmus à Petra molaria

Definitor Generalis, *fol.* 3. Præfectus Fratrum in Classe Pontificia constituitur, *fol.* 15. *col.* 1. Cadaver Fr. Hieronymi à Pistorio Casertam transfert *ibi in nota*.

Antonia Oliva.

Vide Oliva Antonia.

S. Antonii Patavini

Processio controversa regulatur in loco Montis fusci, *fol.* 32. *in nota*, in Civitate Theanensi, *fol.* 37. *col.* 1. Rossani *f.* 88. *in not.* Bissiniani *fol.* 89. *col.* 1. Castroniti *fol.* 135. *col.* 2. Expositio statuæ ejusdem Sancti in Habitu Capucino approbatur, *fol.* 68. *col.* 2. in Civitate Thean. *fol.* 37. *col.* 1 Bissiniani *fol.* 89. *col.* 1. Castroniti *fol.* 135. *col.* 2. quod quoad Metropolin Neapolitanam limitatur *fol.* 35. *col.* 1. Festum ejus die currente à Fratribus Tertiii celebratur, *fol.* 111. *c.* 2. Id solemniter celebrari PP. Reformatis prohibetur, *fol.* 71. *in not* Sub titulo Sancti hujus (priore relicto) ædificatur Conventus *fol.* 38. *col.* 2. Capella *f.* 103. *col.* 2. ac mercatus instituitur *fol.* 69. *in nota*.

Antonius Manuel Magnus Hospitalis Hierosolymitani Magister

Situm pro constructione novæ Domûs in loco Victoriosæ assignatum ratihabet *f.* 301.

Servus Dei Fr. Antonius ab Olivado

Missionarius Apostolicus, nundinas seu mercatum in honorem S. Antonii Patavini instituit *fol* 69. virtus ejus commendatur *fol.* 61. & post mortem processu Episcopali discutitur, *ibi*.

Fr. Antonius à Palatiolo

Definitor Generalis, dono prædicationis celebris, *fol.* 4.

Fr. Antonius Caraffa

Ex Ducibus Nojæ &c. virtute coruscat *f.* 106.

R. P. Antonius Sottomajor Ord. Præd.

Vide Sottomajor.

Anto-

Antoninus Cutajar

Apostolicæ Litteræ.

Aprutina Provincia

Aquævivæ

Aquilæ
Conventui S. Michaelis

Conventus S. Josephi (*ibi*)

Aragoniæ

Fr. Archangelus Hispanus

Fr. Archangelus à Messana

Aveani

Aversæ

Augustinus Mexia seu Mescia

Fr. Augustinus à Mazarra
Laicus

Aytonæ Marchioni Francisco

B

Balthasar Peverellus

Balthasari â Zuniga.

Bannitis

Barbara Mazzetti.

Barensis Provincia

Barensis Civitas

Fr.

Fr.

Fr.

Fr. Hyacinthus à Casali

Sa-

S. Joan-

K

Maximilianus Comes de Trautmanfdorff.

Fr. Maximus à Muro

Mazzarini

Mazzetti (Barbara)

Medicinæ

Medunei

Melchior Kleffelius Cardinalis

Melficti

Melita, Infula

Melitenfis Cuftodia

Mercatus

Merlo (Dominicus)

Meffanenfis Provinciæ

Meffanenfi Fratrum Conventui

Meffapiæ

Metius Fridericus, Epifcopus Termularum.

Mexia vel *Mefcia* [Auguftino.]

Fr. Michaël â Panormo

Miffarum

Neapolitanus Fratrum Conventus sub titulo Imaculatæ Conceptionis B.V. Mariæ.

Ex ejus Ecclesia extractio SS. Reliquiarum prohibetur *fol.* 23. *col.* 1. quæ recensentur *ibi.* Libros Bibliothecæ relictos semel commutari conceditur, & deinceps ulterior extractio pariter inhibetur *fol.* 28. *col.* 1.

Neapolitanum Monialium Capucinarum S. Mariæ in Jerusalem Monasterium

Erigitur *fol.* 5. Sacellanus pro spirituali cura ei conceditur *ibi. col.* 2. Illius Abbatissa, M. Laurentia Longa constituitur *fol.* 6. *col.* 1. numerus Monialium præscribitur *ibi.* adaugetur *fol.* 8. *col.* 2. receptio bonorum indulgetur *ibi.* Privilegia S. Claræ, & Tertii Ordinis S. P. Francisci ei communicantur *ibi. col.* 2. quæ etiam sub erroneo motivo obtenta, firma declarantur *fol.* 11. *col.* 1. à jurisdictione Ordinarii eximitur *fol.* 6. *col.* 2. Litteras Apostolicas desuper expeditas executioni mandari jubetur *fol.* 7. *col.* 2. In alio loco construi conceditur *fol.* 8. *col.* 1. Illud Fratrum curæ & Visitationi subiicitur *fol.* 9. *col.* 2. Monialibus omnis egressus interdicitur *fol.* 12. *col.* 2. sicut & aliarum quarumcunque Personarum ingressus, vel admissio *ibi.* Portantes elemosynas cum Abbatissa sine licentia Curiæ Episcopalis loqui posse declaratur *fol.* 14. Cellæ pro Confessario & ejus socio construuntur *ibi.*

Neapolitanum Capucinellarum Monasterium

Fundatur *fol.* 25. *col.* 1. ei privilegia Ordinis communicantur *ibi. col.* 2. Ordinarii jurisdictioni subditur *ibi.* Concordia illud inter & RR. PP. Servitas inita confirmatur *fol.* 33. *col.* 1.

Neocastri

S. Antonii Statuam in Habitu Capucino exponi &c. conceditur *fol.* 68. *col.* 2. mercatus publicus in Sancti honorem instituitur *fol.* 70. Capella, *Regia* declaratur *ibi.* Festum S. Antonii solemniter celebrare, PP. Reformatis ibi prohibetur *fol.* 71. Circa Missam perpetuam Fratres non molestari cavetur *fol.* 72.

Vide S. Antonius Patavinus.

Neritonis

Ecclesia B. V. Mariæ incoronatæ, Fratribus pro Conventu conceditur *fol.* 129. *c.* 1.

Nicosiæ

Fabricam Conventus perfici committitur *fol.* 177. *c.* 1.

Nominandi jus ad Dotes

Vide Dotes.

Novitio

Fructus Canonicatûs præhabiti competunt tempore Novitiatûs currentes *fol.* 172.

Nuceriæ Paganorum

Quartam Canonicam Episcopo non deberi declaratur *fol.* 37. *c.* 1. Conventui Hospitium adjungitur *ibi. in not.*

Nulvi

Ex Ecclesia Fratrum Sanguinem S. Gavini M. extrahi prohibetur *fol.* 229. *c.* 1. Fratribus nostris præcedentia denegatur *f.* 229. circa quod S. Congregationis Decretum æquâ veneratione excipitur *ibi.* ratio tamen à RR. PP. Observantibus allegata discutitur *fol.* 230. & eam in consequentiam trahi non posse infertur *ibi. in not.* Quartam funeralem Parocho non deberi saneitur *fol.* 231. *in not.* cui tamen jus sepulturæ adjudicatur *fol.* 231. *in not.*

Nundinæ

Vide Mercatus.

O

Obreptionis

Quidditas *Isag. f.* xv. Rescripta gratiæ annullat *fol.* xvi. non verò Justitiæ *ibi.* con-

Sal-

Vil-

F I N I S.

Erra-

Errata Corrigenda.

Fol. XLV. *linea* 17. Spirensi, *lege* Herbipolensi
fol. 2. *lin.* 14. S. Mariæ *lege* S. Marci
fol. 5. *lin.* 4. illud in Abbatissam, *lege* in illud Abbatissam
fol. 31. *col.* 1. Nucerinæ *leg.* Nuceriæ
fol. 175. *lin.* 18. Hospitia XI. *leg.* Hospitia XV.
Eodem fol. lin. 19. Monasteria, *leg.* Monasterium
fol. 217. *in capite* Apruntina, *leg.* Aprutina
fol. 240. *col.* 1. *lin.* 25. recipisse, *leg.* recepisse
fol. 252. *lin.* 40. Evangelum, *leg.* Evangelium
Alia, & minora menda, quæ irrepsêre, benevolus Lector ut de se corrigat, rogatur.